Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET
The Workers Museum

Titel: Arbejdsmændenes fagblad
Udgiver: Dansk Arbejdsmands Forbund
Udgivelsesår: 1928-1929

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 1 1928 1928 33. Aarg.

Overenskomsterne for 1928.

Forholdene ordnede for de organiserede Arbejdsgivere paa nær Land- og Skovbrug og Tegl- og Kaolinværkerne paa Bornholm.

Et Overfald fra de uorganiserede Arbejdsgivere.

Af de 5 Landsoverenskomster Olie-, Tegl- og Kalkværkerne-, Grusgrave- og Skærvefabrikker, Tegl- og Kaolin paa Bornholm, er de 3 første endelig i Orden og Bornholmerværkerne er der kun et Særforhold tilbage, som vel nok lader sig bringe til en Side. Totalt bristet er, som jeg forudsagde i min sidste Artikel, alle Forhandlinger med Skovbaronerne.

Disse sidste staar jo „Godsejer" Madsen-Mygdal ganske nær i Aand og Tanke og de har budt os et Ultimatum 20 pCt. Lønreduktion for Skovarbejderne; de har taget Lære af „Høvdingen", der som Landbrugsminister i 1922 brutalt slog Statens Skovarbejderes Lønninger ned med 18 Øre i Timen og 20 pCt. paa Akkorderne.

Desværre er Stillingen den, at en Trediedel af Skovarbejderne er rendt fra Organisationen, hvad der sikkert kan komme baade dem og deres organiserede Kammerater dyrt at staa.

Hvorlænge Skovbaronerne dyr sig, inden de sender os det Lockoutvarsel, som skal til inden de kan reducere Skovarbejdernes Løn, ved vi ikke, men Tiden indtil da kunde passende benyttes til at vore mange Arbejdsløse paa de vedkommende Arbejdspladser og Afdelinger gjorde dem den Ulejlighed at gaa rundt til de uorganiserede Skovarbejderes Hjem og spurgte deres fattige Hustruer om de egentlig forstaar, at deres Mænd har svigtet baade dem og deres Børn og udleveret disse til Skovejernes gridske Fingre.

Der er sikkert mangen en forstandig Mor, der, naar hun fik Forstaaelse af sin Mands Usselhed overfor Hjem og Børn og Kammerater, vilde tale et Alvorsord med ham, og dette vilde i alle Tilfælde ingen Skade være til.

Men medens vi saaledes nu, paa den enkelte Undtagelse nær, er i Orden med de *organiserede* Arbejdsgivere og har faaet Overenskomsterne med dem fornyet uden Reduktioner, er vore Medlemmer mange Steder paa de smaa Landteglværker og Tørvevirksomheder bleven Genstand for et grimt Madsen-Mygdals Overfald.

Disse *uorganiserede* Arbejdsgivere, der iforvejen betaler en ussel Løn, der er langt ringere end paa de Værker, der drives af organiserede Arbejdsgivere, forlanger skamløst yderligere en ekstra Lønreduktion paa fra 20 til 40 pCt. Forhandlingerne med disse vore rare Medmennesker, brister Sted efter Sted, *og der forsøges nu at sætte Virksomhederne igang med uorganiserede Arbejdere*. Nogle af disse Steder har vi faaet konstateret, at der endog foreligger Aftaler om, at ingen af dem maa slutte Overenskomst med Fagforeningen.

Hensigten er tydelig nok. De gamle elendige Forhold, hvor Arbejderne enkeltvis tingede med Arbejdsgiveren om Arbejdslønnen skal genindføres. Arbejdsgiveren, der staar med Nøglen til Arbejdspladsen, er de stærke og eneraadende, medens Arbejderen enkeltvis er svag og fuldstændig værgeløs.

Hvad vi her er ude for, er i Virkeligheden det

Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv

mest ondartede, som vi har set i de sidste 30 Aar

Slaveriet og Trællevilkaar skal genindføres i Danmark!

Gud naade vore arme Kammerater derude paa disse mørke Egne, hvis vi andre ikke stod bag dem, parate til at forsvare dem og deres fattige Hjem.

Selv om vort store Forbund er stærkt, saa er de Vilkaar, under hvilke vi i Øjeblikket skal optage Kampen ikke gode, men lad dem være som de er, vort Forbund lader ingen af sine Medlemmer i Stikken og vil d'Hrr. Bønder og ligesindede uorganiserede Arbejdsgivere Kampen, skal den blive optaget og vi faar da se om disse egoistiske og hensynsløse Herrer ikke vil gøre den samme Erfaring som Arbejdsgiverforeningen forlængst har gjort, at selv om de maatte sejre, hvad alle Guder forbyde — saa skal det blive dem dyrere end, hvis de paa skikkelig Maade havde enedes med os.

Arbejdsmænd, hør her! Da fornylig Arbejdsgiver foreningens gæve Formand, Hr. *Langkjær*, offentlig svarede Madsen-Mygdal, at Arbejderorganisationerne, trods den forfærdelige Arbejdsløshed, var stærke nok til at tage imod en selv flere Maaneders Storkamp, haanede Regeringspressen ham og kaldte ham en tandløs Kælling. Og det er ogsaa denne Presse, der nu hidser de uorganiserede Arbejdsgivere og Bønderne op til det her skildrede Overfald paa vore fattigste Kammerater!

Hør, hvad disse Blade siger: Kør bare frem mod Arbejderne og Fagforeningerne. Sejrer I, kan I faa Arbejdslønnen ned til det halve, og faar I Vanskeligheder, kan I gaa til Højesteret ligesom Kolindsundbønderne og faa Erstatning for, hvad Kampen har kostet Eder. Højesteret klatter ikke med det, naar det er de fæle Fagforeningers Kasser, der skal tages af, og Beviser for Arbejdsgivernes Erstatningsregninger forlanges ikke!

Naa, lad os nu se, hvordan den udvikler sig. Vor Forbundsledelse er forberedt paa Alt!

Formanden.

Organisationsvirksomhed

indenfor

Russisk kemisk Industriforbund m. m.

Forbundet bestaar af 3 Led: Fabriks- eller Stedsorganisationen Guvernementsforbundet og Landsforbundet.

Det første Led: Stedsorganisationen, dannes af den paagældende Fabriks Arbejdere, og kun af disse; den har sin særlige Bestyrelse: Stedskommiteen, der vælges af Fabrikkens Arbejdere paa en Generalforsamling, idet dog maa bemærkes, at i Virksomheder med flere Tusinde Arbejdere vælges Bestyrelsen indirekte ved Delegerede.

Arbejdere paa Virksomheder med mindre end 25 Arbejdere slutter sig sammen indenfor Guvernementet i Distriktsorganisationer, og hvert Distrikt vælger her sin Stedkommite. I Moskvaguvernementet findes 133 saadanne Distriktsorganisationer.

Det næste Led, Guvernementsforbundet, opstaar ved, at Arbejderne i Virksomhederne vælger en Repræsentant for hver 120 Arbejdere; disse danner Guvernementskongressen, der ud af sin Midte vælger et Repræsentantskab paa 51 Mand, der atter ud af sin Midte vælger et Præsidium paa 7 Mand: Guvernementskomiteen.

Det sidste Led, Landsforbundet, opstaar ved, at Guvernementskongressen vælger Delegerede til Landsforbundets Kongres, der vælger Forbundets Hovedbestyrelse: Centralkomiteen.

Landsforbundet er ligesom alle andre faglige Forbund i Sovjet-Unionen Medlem af Landets faglige Centralorganisation.

Stedskommiteen tæller som Regel fra 5 og op til 17 Mand, alt efter Antallet af Arbejdere i Virksomheden. Paa store Virksomheder med flere Tusinde 1 Arbejder, bliver Stedskommiteen dog supleret med én for hver Afdeling af Virksomheden med denne Afdelings Arbejde særlig kendt Arbejder.

Stedskommiteens Valg gælder for et Aar og dens Virksomhed er mangesidig og ansvarsfuld. Den deltager i Virksomhedens administrative og tekniske Ledelse, deltager i Lønforhandlinger, overvaager Arbejderbeskyttelsesforanstaltninger og udfolder en betydelig Virksomhed m. H. t. Kultur- og

Oplysningsarbejde blandt Virksomhedens Arbejdere.

Virksomhedens Arbejdere holder Generalforsamling hver Maaned — paa store Virksomheder maa Generalforsamlinger holdes ved valgte Delegerede — og her drøftes og tages Beslutning om alle forannævnte Spørgsmaal.

Den administrerende Direktør indsættes af Landets Husholdningsorganer, men er hans Virksomhed ikke tilfredsstillende for Arbejderne, kan han afsættes og en af Arbejderne valgt og af Husholdsningsorganet godkendt Direktør træder da i hans Sted.

Direktøren har Ansvaret først og fremmest overfor Moskva Sovjet for Folkehusholdning og aflægger hvert Aar Beretning og Regnskab overfor denne og for Arbejderne i Virksomheden. Direktøren, »den røde Direktør«, som han populært kaldes, kan have en eller flere tekniske Underdirektører som Medhjælpere, efter som Behovet er tilstede, og som nævnt maa Direktøren i alle store og vigtige Spørgsmaal raadføre sig med Stedskommiteen. Hver 3die Maaned holdes der Møde med Arbejderne, for at give dem Meddelelse om Virksomhedens Gang, eventuelle Planer for Fremtiden og andre vigtige Spørgsmaal.

Løn- og Arbejdsvilkaar er fastsat i faglige Overenskomster, som vi kender dem hos os, med almindelige Regler, Akkordpriser o. s. v., og Overenskomsterne har Gyldighed i et Aar. Det er Guvernementskommiteen, der udarbejder Overenskomstforslaget, men det sendes til Prøvelse hos Stedskommiteen og Virksomhedens Arbejdere, hvor der bliver Lejlighed til at stille Ændringer m. v.

Naar en Overenskomst er godkendt, faar hver Arbejder udleveret et Eksemplar, og der er gjort alt, for at tydeliggøre Indholdet mest mulig, saa forskellig Fortolkning kan undgaas.

Men det hænder naturligvis, at der opstaar Meningsforskel, og denne søges da udjævnet ved Forhandling, og lykkes dette ikke, henvises den til Afgørelse efter bestaaende Voldgiftsregler.

Der er Strejkeret for Arbejderne, men selvsagt forekommer Strejker kun yderst sjældent her, hvor Arbejderne ere Medejere af den Virksomhed, der kan blive Tale om at strejke i, og de faa Strejker, der har været etableret, har da ogsaa kun varet meget kort Tid.

Guvernementsforbundet bistaar naturligvis Stedsorganisationen paa bedste Maade. Dets Ledelse, Guvernementskommiteen, bestaar af Formand, Sekretær, Kasserer, en Leder af Kulturafdelingen, en for Tarif- og Økonomiafdelingen, en for Organisationsafdelingen, og endelig en syvende Mand, der skal være i almindelig Beskæftigelse paa en af de Virksomheder, der sorterer under Forbundet.

Guvernementsforbundet og Stedsorganisationen staar i livlig Rapport til hinanden, og Guvernementskommiteen holder Møder 2 Gange ugentlig og er naturligvis Gennemgangsled for Arbejderne op til de højere Instanser, Landsforbund m. v., i de Spørgsmaal, hvis Behandling henhører herunder.

Som nævnt er det Stedskommiteens Opgave, at starte og overvaage et omfattende Kultur- og Oplysningsarbejde blandt Fabrikkens Arbejdere. Til dette Formaal er der paa alle Virksomheder oprettet saakaldte Klubber, hvor der i store og smukke Bygninger og Lokaler, som i næsten alle Tilfælde er indrettet paa eller ved Arbejdsstedet, foregaar Undervisning og Oplysning af almindelig og samfundsnyttig Art. Paa dette Omraade udfolder de russiske Arbejdere et kolossalt Arbejde, og Klublivet har taget et saadant Omfang, at det vil faa den allerstørste Betydning for det nuværende russiske Samfunds videre Udvikling i den kommende Tid. I Klubberne forefindes ogsaa Underholdning af fornøjelig Art, og en Del Klubber har endog deres egen Teatertrup, uddannet blandt Arbejderne selv, ligesom hver Klub har sit eget Orkester.

Det vilde føre for vidt her at beskrive dette Klubliv indgaaende, men det har en saadan Udbredelse og har taget saa mange sunde, kulturelle og smukke Opgaver op, at Klubberne næsten er bleven Arbejdernes andet Hjem, og der ikke længere er Betingelser for Værtshus- eller Restaurationsliv.

Moskva Guvernements kemiske Industriforbund har projekteret til forestaaende Opførelse for ca. 3 Mill. Rubler Klubhuse.

Kontingentet udgør 2 % af den paagældende Arbejders Fortjeneste.

Af disse 2 % betales 20 % til Landsfor-

bundet, 10 % til Moskva-Guvernementsforbund, 17 % til Arbejdsløshedsfonden, 17 % til kulturelle Formaal, 15 % til Oprettelse og Vedligeholdelse af Klubhuse, 2 % til Uddannelse m. m. af Lærlinge og 1 % til Strejkekassen. Resten af Kontingentet gaar til den almindelige Fagforeningsvirksomhed, Løn til Funktionærer, Tryksager, Mødeudgifter o. l.

Gennemsnitslønnen for samtlige i Moskvaguvernementet beskæftigede kemiske Arbejdere er for Tiden 85,43 Rubler om Maaneden. Men for de enkelte Arbejdere kan Lønnen variere meget betydeligt. Lærlinge har saaledes kun ca. 45 Rubler pr. Maaned, medens særlig dygtige Arbejdere eller Specialister kan naa op til 150 Rubler pr. Maaned. En almindelig saakaldt kvalificeret Arbejder tjener omkring 130 Rubler, medens de saakaldte ukvalificerede Arbejdere kun tjener ca. 80 Rubler pr. Maaned.

Ukvalificerede Arbejdere i Forhold til kvalificerede kan nærmest sammenlignes med vore saakaldte ufaglærte Arbejdere i Forhold til faglærte. Men Sammenligningen er ikke helt god, fordi en meget stor Del af de ukvalificerede Arbejdere i Rusland i Forhold til de kvalificerede intelektuelt staar langt tilbage, hvilket jo ikke er Tilfældet hos os; men dette Forhold i Forbindelse med, at ukvalificerede Arbejdere saa godt som ikke tidligere har været organiserede og har arbejdet paa yderst kummerlige Vilkaar baade økonomisk og humanitært, har i væsenlig Grad betinget deres nuværende daarlige Lønstandard. Man har imidlertid Øjet aabent for det uretfærdige i Forskellen, og der er en stadig og systematisk Stræben mod, at gøre Forskellen mindre og mindre; et godt Stykke Vej er allerede naaet, selv om der endnu er langt igen.

For at give et lille Overblik over Pengenes Købekraft, hidsættes her Priser paa en Del af de vigtigste Livsfornødenheder, taget fra den danske Delegations Beretning fra dens Ophold i Rusland under Jubilæumshøjtideligheden 1927, idet bemærkes, at en Rubel er lig ca. 2 Kroner.

Rugbrød	8	Kopek	pr. Kilo
Hvedebrød, 1' Sort	20	—	—
— 2' —	16	—	—
— 3' —	12½	—	—
— 4' —	10	—	—
Oksekød, 1' Sort	85	—	—
— 2' —	80	—	—
— 3' —	70	—	—
Flæsk, 1' Sort	95	—	—
— 2' —	62	—	—
Faarekød, 1' Sort	72	—	—
— 2' —	62	—	—
Fars af Oksekød	85	—	—
Gæs	85—100	—	—
Kartofler	6,5	—	—
Løg	11,5	—	—
Hugget Sukker[1]	70	—	—
Stødt Melis	60	—	—
Salt	4	—	—
Kartoffelmel	32	—	—
Ærter, 1' Sort	31	—	—
— 2' —	23	—	—
Makaroni	40	—	—
Hvedemel	23,5	—	—
Smør	194	—	—
Bachsteiner Ost	145	—	—
Hollandsk Ost	144	—	—
The, 1' Sort	870	—	—
— 2' —	840	—	—
— 3' —	630	—	—
Kaviar, 1' Sort	809	—	—
— 2' —	650	—	—
Vadskesæbe	43	—	—
Æg, 1' Sort	5	—	pr. Stk.
— 2' —	4½	—	—
Mælk (sød)	22	—	pr. Liter
Petroleum	10	—	—
Middag, 2 Retter (+ Brød) paa kooper. Restauranter	40—70	Kopek.	
I Fabrik. koop Spisest.	35—40	—	
Alm. sorte Snørestøvler	23 Rb. 30	Kp.	pr. Par
Galoscher	3 — 55	—	—
Fine Damesko (Luksus)	25 — 55	—	—
Alm. —	8 — 00	—	—

Alm. Klæder omtrent som her.
Finere Klæder dyrere.

Moskva-Guvernementet omfatter ikke alene Bedrifter i selve Moskva, men ogsaa Bedrifter udenfor i en stor Periferi og omfatter ikke alene Statsbedrifter, men ogsaa private Virksomheder.

Guvernementets Hovedgrene iudenfor Kemisk Industri er Gummi, Syre, Salt, Superphosfat, Gødningsstoffer af anden Art, Farvestoffer, Sæbe, Kosmetiske Artikler, Glas og Stentøj, Sprængstof og Apotekerkemikalier Men foruden dette omfatter Industrien naturligvis en lang Række af andre Grene, saasom Tilvirkning af Lim, Lys, Træfrit Formalin, Blyanter o. m. a.

Cementfabrikation henhører under Byg-

[1]) Dette Sukker har større Sødme end vort.

ningsindustrien og Sukkerfabrikation er en særlig Industrigren af stort Omfang og med sit eget Industriforbund.

Moskva-Guvernementets Kemiske Industriforbund tæller pr. 1ste Januar 1928 48,772 Medlemmer, hvoraf 33,30 % Kvinder. Kvinderne beskæftiges hovedsagelig ved Tilvirkning af Gummivarer, Parfume, Blyanter, Apotekervarer og Porcelæn.

Disse Arbejdere er beskæftiget i 126 Statsvirksomheder og 250 private Bedrifter. Disse 250 private Virksomheder beskæftiger dog kun 1186 Arbejdere eller 2,8 % af samtlige i Industrien beskæftigede Arbejdere, medens Statsvirksomhederne beskæftiger 94,3 % af samtlige Arbejdere. 1293 Arbejdere er uorganiserede og 728 tilhører andre Forbund. Af de uorganiserede staar 293 paa Listen for Optagelse, medens 369 kun tilfældigt har Arbejde i Virksomhederne. Resten kan af forskellige Grunde ikke blive optaget.

Der er etableret Samarbejde mellem Administrationen i hver Virksomhed indenfor det vedkommende Guvernement (saakaldte Truster), og mellem de forskellige Guvernementer, saaledes at denne Samvirksomhed i det Store og Hele dækker den tilsvarende Samvirksomhed i de faglige Organisationer; der forefindes dog en lille Afvigelse, idet der indenfor Guvernementet er etableret et Samarbejde mellem Administrationerne af Virksomheder af samme Specialart, hvilket ikke forefindes i de faglige Organisationer.

Den hele Bedriftsøkonomi løber selvsagt til Slut sammen i Landets højeste Styrelse efter at have passeret de forskellige specielle Husholdningsorganer. *A.*

(Fortsættes).

Indenrigsministeren som stærk Mand.

Overfor Arbejderklassen mener den nuværende reaktionære Regering aabenbart at kunne tillade sig alt.

Efter Nedskæringen af de arbejdsløse, de gamle, de syge og Invaliderne, er i sidste Rigsdagssamling fulgt en Række Anslag mod Arbejderklassen.

Det brutaleste og farligste af de Anslag, som blev gennemført i sidste Rigsdagssamling, er

Det kommunale Valgretsrov.

Venstre og Konservative enedes om at forringe den kommunale Valglov i betydelig Grad. Den eneste Motivering er disse Partiers partipolitiske *Frygt for Socialdemokratiet.* De har aabenbart opgivet Haabet om, at standse Arbejdsklassens Parti i aaben og ærlig Kamp. Hvad gør man saa? Jo, man vedtager simpelthen at *tage Valgretten fra de fattigste, blot fordi de er fattige.* Hr. Kragh er vel ikke stærk Mand for ingen Ting.

Skattebestemmelserne er skærpet.

Den nye Valglov gaar ud paa, at man for at have Valgret til de kommunale Valg i *Marts 1929*, skal have *betalt sin Skat fra* April 1927 til Oktober Kvartal *1928* — begge Kvartaler medregnet. Hvor Skatten betales *kvartalsvis*, betyder dette, at der skal betales 7 *Kvartalers Skat* mod tidligere 4 Kvartaler.

I de Kommuner, hvor Skatten betales *halvaarsvis*, skal man have betalt fra Halvaaret April—September *1927* til Halvaaret April—September *1928* medregnet. Det vil sige et Halvaar mere end tidligere.

Desuden er Kommunernes Ret til at *eftergive Skat* i Tilfælde af Arbejdsløshed, Sygdom o. lign. indskrænket. Medens der tidligere kunde eftergives to Tredjedele af Skattebeløbet i særlige Tilfælde, kan der nu *kun eftergives en Tredjedel.*

Ved denne Vedtagelse har de to Partier hidtil naaet

Brutalitetens Højdepunkt.

Thi da Kommunerne i hele Aaret 1927—28 har administreret efter den gamle Lov i god Tro, vil det sige, at adskillige, som har faaet eftergivet Halvdelen eller maaske to Tredjedele, nu ***pludselig er kommet i den alvorligste Fare for at miste deres kommunale Valgret*** — ikke fordi de har forset sig eller handlet imod Landets Love, nej tværtimod, fordi de humane Kommuner har benyttet den hidtil gældende Lov paa lovlig og forstaaende Maade. Mage til Brutalitet skal man lede efter.

Arbejderne maa krydse Ekscellensernes Plan.

Overfor dette Forsøg paa at snigløbe de

socialdemokratiske Flertal i Kommunerne, og sikre sig Magten i de andre Kommuner, hvor der var Fare paa Færde, maa *Arbejderne rejse sig til sidste Mand.*

Det er for tidligt for Hr. Kragh at triumfere, blot Arbejderne forstaar Situationen. Og der bør ikke være en eneste fagorganiseret Arbejder, som ikke forstaar Betydningen af de kommunale Valg, efter at vi i disse Nedskæringsaar har set de socialdemokratiske Kommuner som *det beskyttende Bolværk mellem Regeringens Nedskæringsraseri og Arbejderhjemmene.*

Hvad kan der gøres?

Der er endnu 9 Maaneder til Valget i Marts 1929. Der er altsaa god Tid til at krydse Reaktionens smukke egoistiske Planer. Foran os ligger Sommermaanederne, og skønt Arbejdsløsheden stadig er forfærdende stor — ca. 25,000 større end den officielle Statistik viser — betyder Sommeren jo altid mere Arbejde.

Løsenet for alle Arbejdere maa derfor være dette: ***Søg at indhente Skatterestancerne*** i Løbet af de kommende 9 Maaneder, og benyt særlig Sommeren dertil, hvis I er saa heldige at faa Beskæftigelse.

Vi véd, at nogle Maaneders Arbejde ikke betyder Velstand. Vi véd, at der er Huller nok at fylde Fortjenesten i. Vi véd, at dette at indhente sine Skatterestancer vil betyde et Offer, der kan være tungt nok. *Men der er ingen anden Udvej,* hvis vi ikke vil se Reaktionens haardhændede Politik erobre ogsaa Kommunerne.

Lad os derfor bide Tænderne sammen, som saa ofte før i Arbejderbevægelsens Historie.

Lad os vise Reaktionen, at Arbejderklassen ikke lader sig slaa ned.

Efterse Skattebilletterne.

Kontrollér, om der findes Restancer, og se at faa dem betalt.

Og de, der har faaet Skat *eftergivet* i flere Kvartaler, maa ved Henvendelse til Skattekontoret skaffe sig Klarhed over, *om Eftergivelsen er saa stor, at Valgretten er tabt.* Er dette Tilfældet,

Kan Valgretten paany erhverves,

ved at man indbetaler det Beløb, som er eftergivet ud over den tilladte Tredjedel. Og saa maa Bestræbelserne selvfølgelig gaa ud herpaa.

Agitér for Skattens Betaling.
Agitér for
Valgrettens Bevarelse.

Til Kongres i Sovjet-Unionen.

Til at opnaa et blot nogenlunde Kendskab til alle de økonomiske, socialt og aandelige Forskydninger, Oktoberrevolutionen af 1917 har ført med sig i Sovjetstaten og de deraf følgende Opgaver og Resultater for den ny russiske Fagbevægelse slaar et 3 Ugers Ophold i Sovjetstaten ikke til. En indgaaende Beskrivelse heraf er det derfor ikke muligt at give, men derimod en Del Indtryk og Oplevelser, der sammen med en Del af de paa Kongressen m. v. holdte Taler og vedtagne Resolutioner for den interesserede Læser nok kan løfte en Flig af Tæppet for den kollossale Samfundsændring, Revolutionen har ført med sig og kaste et lille Strejflys over Fagbevægelse og -Opgaver.

Inds.

I Dagene fra 25. April—9. Maj afholdt Russisk kemisk Industriarbejderforbund sin 7. Kongres i Moskwa.

Kongressen aabnedes i et af Moskwas mange Forsamlingshuse, et Palæ, der forhen tjente til Samlingssted for Moskwas højeste Aristokrati, men som nu efter Oktoberrevolutionen 1917 var Forsamlingshus for Proletariatet.

At give en detailleret Fremstilling af det smukke Palæ's Udseende og Indretning vilde føre for vidt. Højloftede Forgemakker og Korridorer af anselige kvadratiske Dimensioner holdt i ren hvidt og med kunstnerisk udførte Stukarbejder i rig Mangfoldighed. Brede Marmortrapper, der førte op til de mange Lokaler, og Væggene smykkede med Malerier med Motiver fra Revolutionen.

I den mægtige Mødesal, som var oplyst af 50 Lysekroner og smykket med dekorative Inskriptioner i rødt og med et mægtigt Portræt af Lenin paa Scenen, aabnede Formanden for Russisk kemisk Industriarbejderforbund, *Dobrovolski.*

Kl. 6 Eftermiddag, den 25. April Forbundets 7. Kongres.

Foruden ca. 100 inviterede Gæster fra forskellige Forbund var der fremmødt 272 stemmeberettigede Delegerede fra alle det store Lands Egne — selv de mest fjerntliggende — hvor der forekom kemisk Industri.

Omtrent Trediedelen af de Delegerede var Kvinder, og man kunde ikke undgaa at bemærke, at langt den overvejende Del af de Delegerede var unge Folk i Tyverne og først i Trediverne, et Forhold, der formentlig skyldes, at hele den nuværende russiske Arbejderbevægelse endnu kun er ung af Aar.

Da Formanden traadte frem paa Talerstolen, modtoges han med begejstrede Haandklap, der blev afbrudt af Orkestrets Intonering af „Internationale", som selvfølgelig paahørtes staaende. I koncentreret Form gjorde han i sin Velkomsttale Rede for de Vanskeligheder, Forbundet havde haft at kæmpe mod og herunder navnlig Vanskelighederne ved Opbygningen af den kemiske Industri. (Vi maa her huske, at Fagforbundene i Rusland har andre og flere Opgaver end Fagforbundene i andre Lande.)

Formanden udtalte:

Vi staar i vort Forbund i Kamp for Industrialisering og Socialisering af vort Land og i Kamp for socialistisk Opbygning af Folkehusholdningen.

Kongressen er af historisk Betydning, fordi vi staar i et Statsjubilæumsaar, og for 10 Aar siden blev ogsaa vort Fagforbund stiftet i Januar 1918.

Vi tæller nu 255,000 Medlemmer eller 2½ Gange flere, end da vi stiftede Forbundet. Jeg lægger Vægt paa Vanskelighederne i den kemiske Industris Opbygning, fordi denne Industri var helt eller delvis ødelagt fra Krigen og Borgerkrigen, og fordi vor Fagbevægelse er saa ung.

Under og straks efter Borgerkrigen og Hungersnøden var det vanskeligt at holde Disciplin blandt Arbejderne, og det var vanskeligt at faa fremstillet det fornødne Sprængstof til den røde Armé. Denne Mangel paa Disciplin har været særlig følelig for den kemiske Industri, fordi alle under Krigen havde Brug for Sprængstof og andre Kemikalier, og ved Afgangen fra Fabrikerne blev de ødelagte, efter at man havde taget med sig alt, som forefandtes.

I Forhold til andre Industrier er Produktionen dog nu steget 4½ Gang, og der er stadig Udsigt til fortsat Fremgang.

Den kemiske Industri maa selvsagt have en fremtrædende Plads i Produktionen og maa derfor ogsaa udfylde sin Opgave smukt. Den 5. almindelige Sovjet-Kongres, den 15. Partikongres og den berømte Gruppe af Lærde i Kemien har ogsaa alle udtalt Nødvendigheden heraf. Men vi maa anstrenge os yderligere, for Maalet er endnu ikke naaet. Spørgsmaalet er lige saa vigtigt, som Lenins berømte Udtalelse om Nødvendigheden af Landets Elektricificering; begge Dele er af største Betydning for Landets hele Husholdning — ikke mindst Landbrugets.

Forbundet har i de forløbne ti Aar samtidig haft den store Opgave at højne Medlemmernes kulturelle og økonomiske Niveau. Lønnen er da ogsaa gaaet 37 pCt. op. Arbejderne har nu naaet Andenpladsen i Lønhøjde og har kun Metalarbejderne foran sig i Industrien, og her maa vi ikke glemme, at vort Forbunds Arbejdere har været blandt de lavest lønnede. Medlemmerne har dog selv været meget aktive og med i Arbejdet. Vort Forbund tæller nu ogsaa 35,000 Agitatorer, som virker indenfor Industrien for Tilslutning til Forbundet og Paavirkning af Arbejderne paa anden Maade til fælles Gavn.

Vort Forbund er nu ogsaa en Faktor til Kamp for en Verdensenhedsfront mod Kapitalismen, og vi yder økonomisk Støtte til kæmpende Arbejdere i hele Verden. Hvor kemiske Arbejdere end fører Kampe, kan de trøstigt vende Blikket mod Sovjet-Unionen, hvorfra de altid kan regne med Støtte.

Vore store Opgaver, som vi *skal* løse, løses kun ved yderste Anstrængelse og ved at alle gaar med i Arbejdet. Der vil da ogsaa kunne komme en Kritik paa bredere Basis og derfor sundere og mere tjenlig som Rettesnor for Fremtiden.

Vi begynder vor Kongres i en Etappe af vor Produktionsudvikling, og vore Beslutninger vil faa stor Betydning i Henseende til Kemisering, Industrialisering og Rationalisering af vort Land.

Vore Medlemmer maa gaa til Kritikken uden Tilbageholdelser, — naar den er sund, vil den kun styrke os og føre os hurtigere frem mod socialistisk Opbygning.

Centralkomitéen (Forbundsstyrelsen) hilser

Kongressen og haaber, at de Beslutninger, der tages, maa blive til Gavn.

Formandens Tale afbrødes ofte af stærke Bifald, og hver Gang greb Orkestret ind med „Internationale" og alle rejste sig.

Der blev efter Formandens Velkomsttale foretaget Valg af et Præsidium paa 41 Mand, en Mandatkomité paa 7 Mand og et Sekretariat paa 9 Mand. Som Æresmedlemmer af Præsidiet blev valgt Partisekretær *Stalin*, Formanden for Folkekomissariet, *Rykow*, Medlem af det politiske Bureau, *Bukarin*, Formand for Centralorganisationen *Tomski*, Præsident for Sovjet-Unionen *Kalinin*, *Rudzutak*, Sekretær hos *Rykow*, Formanden for Organisationen for Folkehusholdningen *Kubischew*, Chefen for Røde Arme, *Varoschilow*, Chefen for Agitation for det kommunistiske Parti *Molotow*, Inspektør i Statskontrollen for Arbejder- og Bondeinspektionen, *Ardzinkidze*, Lenins Enke, *Krupskaja*, og Landsorganisationens Sekretær, *Dogadof*.

Udlandet var repræsenteret af *Tyskland*, *Frankrig*, *Danmark*, *Norge* og *Czekoslovakiet* og Repræsentanter for disse Lande samt for betydningsfulde indenlandske Organisationer stod i Aftenens Løb frem og bragte Kongressen deres Organisationers Hilsen.

De fremmede Repræsentanter modtoges paa Talerstolen med demonstrative Haandklap, og efter hver Tale var Bifaldet saa stærkt, at Orkestret intonerede, men da Bifaldet efterhaanden blev lidt vel mangfoldigt, indskrænkede Orkestret sig dog til sidst til et Par Linier af den skønne Melodi, men de tilstedeværende rejste sig hver Gang, og det var øjensynligt, at „Internationale" stemte Forsamlingen til en vis alvorlig Andagt, der maaske ogsaa nok ansporedes noget ved Skuet af den store Fører, Lenin, hvis Billede i forstørret Maalestok og smuk Udførelse var anbragt paa et fremtrædende Sted paa Scenen.

Mange hjertelige Velkomstord blev her sagt, og det var af en egenartet og betagende Virkning, da en Officer af den Røde Armé, der med rød Fane og Fanevagt var fremmødt som Repræsentant for Arméens kemiske Afdeling, stod frem paa Talerstolen med Fane og Fanevagt umiddelbart bag sig og i en med patriotisk Varme holdt Tale gjorde Rede for Hærens kemiske Afdelings store Opgaver og nøje Kontakt med det hele russiske Folkeproletariat.

Da flere af Gæsternes Taler paa sin Maade kaster Lys over de Opgaver, Det kemiske Industriforbund i Sovjet Unionen maa paatage sig, gengiver vi i kortfattet Uddrag enkelte af disse:

Rudzutak, Regeringssekretær omtalte den store Rolle Opbygningen af Samfundshusholdningen og den store Rolle den kemiske Industri og Elektricifiseringen her spiller; han udtalte videre: Vi maa være uafhængige af Udlandet. Vi maa skaffe Lettelser for det fysiske Arbejde. Hvis vi med vort langt tilbagestaaende Teknik og Industri i Sammenligning med Vesteuropas og Amerikas allerede kan stille Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden fra 8 til 7 Timer, maa vi ogsaa skaffe os mere moderne Produktionsmidler ogsaa for at kunne naa ned til 6 og 5 Timers Arbejde.

Gennemførelsen heraf er et Hovedspørgsmaal for den socialistiske Opbygning.

Lenin har ogsaa sagt: Socialismen er Arbejderklassens Overtagelse af den politiske og financielle og økonomiske Magt plus Elektrificeringen, hvilket betyder Proletariatets Diktatur med en Husholdning opbygget paa Basis af den højeste Teknik; det er Socialismen.

Dogadof udtalte: Den Periode, vi har gennemgaaet, viser os en ganske ny Verden i Forhold til den tidligere med Hensyn til Fagforbundenes Opgaver. Det kulturelle Arbejde har forandret hele vor Livsførelse, og vi skal videre frem. Men det beror paa, om vi forstaar Fagforbundenes andre Opgaver: Opbygningen af Industrien, som er nødvendig for at fremme det kulturelle Liv. Vi kan roligt se tilbage, der har kun været Fremgang. Vort Forbund indtager en Æresplads bl. Forbundene. Men der er Mangler i vort Arbejde.

Mange Resolutioner om Genopbyggelse af Industrien og Opbygning af socialistisk Samfundshusholdning er vedtaget, men kun en Del af dem gennemførtes. Vi maa i højere Grad gøre vore Folk interesserede i Forvaltningen af vore Bedrifter og vor Stat. Det er ikke nok, at Regeringen giver Direktiver, og Partiet gaar i Spidsen, men Masserne maa gøres interesserede og naar først der kommer rigtig Fart i dette Arbejde, vil vi af Verdensproletariatet blive anset for de rette Folk til den praktiske Gennemførelse af Socialismen.

Gekkert, Tyskland, Repræsentant for Røde

faglige Internationale, omtalte den sidste Tidsperiode som en Periode, hvor Kapitalens (Reaktionen) Front mod Arbejderklassen har bevirket forværrede Tilstande i vor Klasse, og udtalte videre: De stramme Financieringsforhold i Produktionen, den skarpe Konkurrence og den større og større Produktivitet har givet Arbejderne yderligere slette Kaar. Men det har ikke styrket Kapitalismen, fordi Afsætningsmulighederne i en daarlig stillet Arbejderklasse ikke kan være tilfredsstillende, og Blikket rettes derfor mod Kolonimarkedet for at skaffe Afsætning. Men Kapitalismens Blik er ogsaa rettet mod Sovjet-Unionen, fordi denne Start udgør en Sjettedel af den ganske Verden med Raastoffer i store Mængder og store Afsætningsmuligheder.

Hvis Sovjet-Unionen er en stærk Arbejder- og Bondestat, er det selvsagt i Kapitalismens Interesse at ødelægge den. De russiske Arbejderes heroiske Kamp maa være et lærerigt Eksempel for Arbejderne i andre Lande og maa kunne staa som et lysende Maal indtil andre Landes Arbejdere har naaet til samme Standpunkt.

Fischmann fra Sovjetrepublikkens Militærlaboratorium bragte Hilsen fra de militære Arbejdere i Hærens kemiske Afdeling og fortsatte: hvis man skal været retfærdig, maa man kalde det 20 Aarhundrede Kemiens Aarhundrede, specielt i Henseende til de sidste Aar, hvor vi har set med hvilke Kæmpeskridt den kemiske Industri har udviklet sig i alle Lande. De Problemer, som den menneskelige Tanke for 20 a 30 Aar siden ansaa umulige at løse, er nu løste. Luften er besejret, thi ud af Luften udvindes nu ogsaa et af de allervigtigste Midler i Brødproduktionen, og mange andre for Menneskeheden vigtige Spørgsmaal er løste.

Vi er Vidne til Kemiens store Mirakler, men Medaillen har en anden Side. De store, kemiske Virksomheder, der somme Steder udgør hele Byer, kan i paakommende Tilfælde i Løbet af kort Tid omdannes til militære Arsenaler og de er i Udlandet i Hænderne paa Bourgeoisiet. Det er et frygteligt Vaaben mod Arbejderklassen i paakommende Krig, saasandt som denne Klasse leverer det største Kontingent til Landenes Hære. Der er godt nok Tale om ved Overenskomst mellem Landene at forbyde kemiske Krige, men indtil nu har der kun været lidet Haab om Gennemførelsen af saadan Overenskomst. Desuagtet har Rusland dog sendt Repræsentanter til Konferencen i Genf for om muligt ved denne at komme den kemiske Krig til Livs, og vi vil i det Hele altid føre en Politik, der fører til fuldstændig Afvæbning. Det maa være Maalet for Arbejderklassen.

Som Tegn paa Ruslands gode Vilje her, kan det anføres, at Rusland officielt har givet Løfter om ikke at gaa til kemiske Krige, naar andre Lande vil gøre det samme.

Vi er endvidere beredt til at gaa ind paa Forslag fra anden Side om enten hel eller delvis Afvæbning, og Kammerater, vi giver her hinanden Løfter om et stadigt Arbejde for Verdensfreden. Vi maa være paa Vagt, vi ved, vi har Fjender, som vi om fornødent maa modtage med kemisk Forsvar.

Jeg kan til Slut glæde Dem med at meddele, at vor frivillige Militærorganisation indenfor Arbejderklassen, „Osoaviachem", har gjort et udmærket Arbejde og er gaaet stærkt frem, og jeg nærer gode Forhaabninger til Det kemiske Forbunds videre Medvirkning til en bredere Kemisering af vort Land.

Dobrovolski takkede for alle de gode Ønsker, som Gæsterne havde udtalt for Forbundet og udtalte selv Ønsket og Haabet om en samlet Verdensenhedsfront imod Kapitalismen.

Der var efterhaanden indløbet Lykønskningstelegrammer fra Regeringen, Den røde Armé, Centralorganisationen af Fagforbund og Det kommunistiske Parti.

Resten af Aftenen var viet fornøjelig Underholdning, og de skønne Lokaler, hvor forhen kun Spidserne for Samfundets Øverste, Adel og Bourgeoisi, mødtes, fyldtes nu af proletariske Arbejdere med fast Tro paa Muligheden af Socialismens praktiske Gennemførelse, — Arbejdere, der har paataget sig den kollossale Opgave at holde det russiske Samfundsmaskineri igang og udvikle det yderligere til Gavn for den gennem Aarhundreder utroligt undertrykte, russiske Arbejderklasse.

A.

(Fortsættes.)

Fra Udlandet.

Fra den internationale Fagbevægelse.
Fra forskellige Lande.

AUSTRALIEN.

Indvandring og Arbejdsløshed i Australien.

(I. F. C). Da den australske Arbejderbevægelses Indvandringspolitik ikke mødes med den fornødne Forstaaelse i Europa, kan det have sin Interesse at erfare lidt nærmere om den i Australien herskende Arbejdsløshed, som efter de australske Kammeraters Anskuelse umuliggør en Masseindvandring. Da der i Australien endnu ikke findes nogen almindelig Arbejdsløshedsforsorg, maa vi herved holde os til de af Fagforeningerne tilvejebragte Oplysninger, som ogsaa omfatter et saa stort Antal Arbejdere, at de vel kan betragtes som en rigtig Gradmaaler.

I det sidste Kvartal 1926 var Fagforeningernes Arbejdsløshedsprocent 5.7, i de første Kvartaler af 1927 henholdsvis 5.9, 6,4 og 6.7. Som det fremgaar heraf, har der saaledes været nogen Opgang i Arbejdsløsheden. Bestyrelsen for den faglige Landsorganisation i Australien har derfor ved sit sidste Møde paany beskæftiget sig med Arbejdsløshedsproblemet, navnlig med Henblik paa den planlagte Indvandring af 450,000 understøttede Arbejdere fra Storbritanien i de kommende 10 Aar, og kræver en øjeblikkelig Revision af denne Overenskomst.

Hvad angaar den almindelige Indvandring hedder det i den hertil vedtagne Resolution: »Endskønt vi er af den Anskuelse, at Australien, hvis det bliver godt regeret, kan give Arbejde og Lykke til en langt større Befolkning, er vi dog i de allerede her bosatte Arbejderes Interesse samt til Forhindring af Skuffelser tvungne til at advare vore Kammerater i Udlandet mod, at de gennem falske Oplysninger lader sig forføre til Udvandring til Australien og saaledes forøge den allerede bestaaende Hær af Arbejdsløse.

Enhver Rekrutering af Indvandrere i London og andre Lande skulde derfor ophøre. Ingen Regering burde financielt eller paa anden Maade understøtte saadanne Bestræbelser, saalænge der ikke kan skaffes Arbejde til de Tusinder af Arbejdsløse i selve Australien og Arbejdsløshedsforsikringen endnu ikke er gældende Lov i Landet.

GUATEMALA.

Fremgang for Fagbevægelsen i Guatemala.

(I. F. C.). I Modsætning til andre Lande i Centralamerika, hvor — som f. Eks. i Nicaragua, Columbia o. s. v. — Reaktion og Klikevæsen umuliggør enhver Udvikling til sundere Forhold, er der i Guatemala efter flere arbejderfjendtlige Regeringer kommet et Ministerium til Magten, som ikke blot tolererer bona fide Fagorganisationer, men derudover endda selv har oprettet et Arbejdsdepartement, som i beskedent Omfang beskæftiger sig med socialpolitiske Spørgsmaal.

Efter en fornylig afsluttet Revision af Forfatningen har Regeringen nu den Pligt at bidrage til Organisering af Arbejdsmarkedet og Arbejderbeskyttelsen og dermed til Forbedring af Arbejdsrnes legemlige, moralske og aandelige Velgaaende. Der bestaar saaledes i dette Land — i hvert Fald efter centralamerikanske Forhold — ikke mere nogen Hindring for Arbejderbevægelsens Udvikling og — hvad der ligeledes er usædvanlig i disse Lande — den kan endog uhindret og frit korrespondere med Udlandet.

Landsorganisationen i Guatemala (Federación Obrera de Guatemala para la Protección Legal del Trabajo), der omfatter ca. 3000 Medlemmer (væsentlig Typografer, Trærarbejdere, Murere, Lærere, Landarbejdere og Arbejdsmænd, har dermed utvivlsomt erholdt fast Grund under Fødderne, hvad der udadtil allerede har erholdt sit Udtryk paa den Maade, at der i Landets Hovedstad er blevet aabnet et stort Folkets Hus, som nu danner et Middelpunkt for hele Bevægelsen og samtidig giver større Garanti for et sagligt Organisations- og Opbygningsarbejde.

Da ogsaa Guatemala hører til de central- og sydamerikanske Lande, med hvilke Den internationale faglige Central allerede længe, men navnlig efter Kongressen i Paris, søger at udvide sine Forbindelser, maa det under Hensyn til de i dette Land bestaaende gunstige Forbetingelser haabes, at Arbejderne i Guatemala i første Række vil stræbe efter, at den ufuldstændige Delegation, som dette Land udsender til de internationale Arbejdskonferencer i Genf, bliver suppleret med en Arbejderrepræsentant, hvad der samtidig vilde være et første Skridt til aktiv Deltagelse i det internationale Fagforenings- og Organisationsarbejde.

HOLLAND.

Ogsaa de hollandske Arbejdsgivere vil forhandle.

(I. F. C.). I en Skrivelse, som den hollandske Centralforening af Arbejdsgivere har rettet til de forskellige Retningers faglige Landsorganisationer, beklager Arbejdsgiverne, »at der bestaar saa lidt Føling og Samarbejde mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, navnlig paa de Omraader, paa hvilke, set under en bredere Synsvinkel, begge Bevægelsers Interesser egentlig løber parallel«. De forskellige Organisationer indbydes derfor til en Forhandling for at undersøge, om og hvorvidt disse Anskuelser mødes.

Den under I. F. C. hørende hollandske Landsorganisations Organ »De Strijd« ser i denne Skrivelse et glædeligt Tegn og en Anerkendelse af Arbejderbevægelsens Stilling og Styrke. Samtidig gøres dog opmærksom paa, at Arbejdsgiverforeningens Formand for endnu kun 3 Maaneder siden opfordrede sine Medlemmer til at lægge Haand paa Værket for at gennemføre en generel Nedsættelse af Lønnen og en Forlængelse af Arbejdstiden. Endvidere peges der i samme Artikel paa Vigtigheden af et Samarbejde og Medbestemmelsesret

paa det økonomiske Omraade: »Det er mildest talt meget tvivlsomt, om Arbejdsgiverne vil Samarbejde paa det økonomiske og industrielle Omraade og her vil støtte en sund Udvikling. Det synes, at de vil indskrænke sig til et Forsøg paa at løse visse sociale Stridsspørgsmaal gennem Forhandling og Overenskomst i Stedet for gennem Kamp og Lovgivning«,

Endskønt Mulighederne for fælles Forhandlinger og fælles Arbejde paa det sociale Omraade ikke skal benægtes (Forhindring af Lønnedsættelser, Arbejderferier, Arbejdsløshedsforsorg o. s. v.), ser Bladet heri alligevel intet Samarbejde, men højst Forhandlinger og Overenskomster:

»Uden Tvivl findes der enkelte vigtige sociale Spørgsmaal, om hvilke det vilde være muligt og ønskeligt at naa en Forstaaelse, men alt det har dog ikke noget at gøre med Samarbejde Der kan først være Tale om et saadant, naar Arbejderne i Former, der først bør nærmere undersøges og fastsættes, erholder Indflydelse og Medbestemmelsesret i økonomiske og industrielle Anliggender.

Den moderne Fagbevægelse er saavel rede til Raadslagninger og Overenskomster som til Samarbejde

Saa længe vor Bevægelse har bestaaet, har den tilstræbt Overenskomster og Kompromisser til Forhindring af Konflikter. Den moderne Fagbevægelses Styrke har altid bestaaet deri, at den sørgede for at være rede og i Stand til at føre Kampe, men samtidig forstod at forbinde sin Kampstilling med Beredvillighed til Forhandlinger og Overenskomster.

Tiden vil vise, at saadanne Overenskomster om vigtige Spørgsmaal er mulige.«

I Mellemtiden har den første Sammenkomst allerede funden Sted. Ligesom ved de i England førte Forhandlinger mellem Arbejdsgivere og Landsorganisationen blev Fagorganisationerne udtrykkelig anerkendte som Arbejdernes kompetente Repræsentanter. Endvidere blev der nedsat et Underudvalg til Forberedelse af det fremtidige Arbejde. Sammenholdt med de i England stedfundne Forhandlinger maa der tillægges Forhandlingerne i Holland større Betydning, fordi Modparten i dette Tilfælde er den anerkendte Arbejdsgiverorganisation, medens det i England som bekendt kan dreje sig om nogle individuel optrædende Storindustridrivende.

ITALIEN.

Stigende Arbejdsløshed i Italien.

(I. F. C.). Naar man tager alle Faktorer som Sæsonarbejde, midlertidig Stagnation i enkelte Industrier o. s. v. med i Betragtning, kan man ved Prøvelsen af Arbejdsløshedstallene i de forskellige Lande i Europa vel tale om en kronisk, men ikke direkte om en stigende Arbejdsløshed i det svundne Aar. I enkelte Lande, som f. Eks. England, Tyskland, Frankrig o. s. v., har der tilmed været Nedgang i Arbejdsløsheden. En Undtagelse danner dog Italien, hvis Arbejdsløshed er i stadig Stigning. Medens der endnu i Sommermaanederne 1926 kunde noteres en mindre Nedgang, er Udviklingen siden den Tid gaaet i den modsatte Retning, hvad der ogsaa fremgaar af følgende Arbejdsløshedstal for de sidste Maaneder af det forløbne Aar: Juli 263,091, August 291,821, September 305,930, Oktober 332,240 og November 375,734. I November 1926 var de Arbejdsløses Antal derimod kun 148,821, saaledes at Tallet i et eneste Aar er steget med 100 %, en Rekord, som sikkert vil give selv den mest begejstrede Tilhænger af Fascismen Grund til Eftertanke.

SYDAFRIKA.

Minimallønninger i Sydafrika.

(I. F. C.). Fornylig er der i Sydafrika kommen 2 Parlamentsbeslutninger i Stand, som danner en velgørende Modsætning til den mod de farvede Arbejdere rettede »Administrationslov«, nemlig Lønloven og Loven om industriel Voldgift.

Disse to Love forudser en gradvis Indførelse af Lønraad og Voldgiftsretter for de enkelte Industrier med faglærte Arbejdere, hvorved, efter at der for Voldgiftsretten har fundet direkte Forhandlinger Sted med Arbejdsgivere og Arbejdere, selve Lønraadet har det sidste Ord.

Landets øverste Domstol har fornylig endnu eftertrykkeligt forordnet, at der ved disse Foranstaltninger, forsaavidt der kun kommer faglærte Arbejdere i Betragtning, ikke maa gøres nogen Raceforskel. En indisk Typograf er t. Eks. for pligtet til ikke at arbejde under den fastsatte Mindsteløn. Tager han Arbejde til en lavere Løn, kan der rejses Tiltale mod vedkommende Arbejdsgiver, der bliver strengt straffet. Kun bestaar der ganske vist ved denne i og for sig rosværdige Ordning den Fare, at den mod de farvede Arbejdere rettede Love efterhaanden udvides til alle Industrier, i hvilke der beskæftiges faglærte Arbejdere og anvendes Maskiner, saledes at ikke-europæiske Arbejdere overhovedet ikke vil have Mulighed for at arbejde i de Industrier, for hvilke disse Minimallønninger gælder.

Den sydafrikanske Regering har i den senere Tid ved alle Foranstaltninger, der tager Sigte paa de farvede Arbejdere, lagt en saa daarlig Vilje for Dagen at den højeste Skepsis er paa sin Plads.

ÆGYPTEN.

Oprettelse af en faglig Landsorganisation i Ægypten.

(I. F. C.). De ægyptiske Fagforeninger, som Den internationale faglige Central i Henhold til de paa Fagforeningskongressen i Paris vedtagne Beslutning angaaende Udvidelsen af de internationale Forbindelser, i den sidste Tid følger med særlig Opmærksomhed, har ved en nys afholdt Kongres vedtaget Oprettelsen af en faglig Landsorganisation (Fede-

ration of Trade Unions of Egypt — Landsorganisationen i Ægypten, Cairo, Shareh Geziret Badran No. 72). Paa den konstituerende Kongres valgtes en Bestyrelse, derer sammensat af følgende Førere: Ahmed Bey Mohamed Agha, Præsident; Sobhy Saad og Ahmed Farahat, Vicepræsident; Ahmed Ismail, Generalsekretær; Soliman Mikhail, Undersekretær, og Said Abdel, Kasserer. Bestyrelsen bestaar iøvrigt af 24 Repræsentanter for 12 Forbund.

Stiftelsen af en saadan Landsorganisation er især glædelig af den Grund, fordi Forudsætningerne for en praktisk Virksomhed virkelig er til Stede, idet der bestaar godt udviklede Forbund i de enkelte Fag, hvorunder navnlig bør nævnes Jernbanemændenes og Sporvejsfunktionærernes Forbund, som allerede paa et tidligt Tidspunkt virkede for Dannelsen af den hidtil bestaaende løse Centralorganisation. Allerede i Aaret 1924 blev der nemlig stiftet det saakaldte »Almindelige Arbejderforbund«, der dog nærmest havde en lokal Karakter, hvad der ogsaa fremgaar af det første Punkt i Lovene, der blandt Organisationens Formaal bl. a. nævner: »Oprettelsen af en Landscentral for alle Arbejderorganisationer i Ægypten«.

Da det var det Almindelige Arbejderforbund, der tog Initiativet til den nu stedfundne konstituerende Kongres, har det dermed opfyldt sin Opgave. Hvad angaar de internationale Forbindelser, forudsaa allerede Arbejderforbundets Love, at »knytte Forbindelser med udenlandske Arbejderorganisationer og besøge deres Kongresser«.

Den nye Landsorganisation er gaaet et Skridt videre og har vedtaget, at søge snæver Forbindelse med Den internationale faglige Central. Det maa haabes, at disse Forbindelser snart maa udvikle sig til et regelret Samarbejde og til de ægyptiske Fagorganisationers Medarbejde indenfor den internationale Fagbevægelse.

I hvor høj Grad dette er tiltrængt, viser de yderst lave Lønninger og de daarlige Boligforhold, som endnu er Reglen i mange Erhvervsgrene og navnlig indenfor Landbruget. De i Forhold hertil betydeligt bedre Arbejdsforhold i offentlig Tjeneste, som tildels erholder Alderstillæg og andre Fordele, mens der for de øvrige Arbejderkategorier endnu ikke bestaar Sociallovgivning af nogen Art, kan herved danne en god Aktionsbasis og samtidig bidrage til en bedre Organisering af de ægyptiske Arbejdere.

Til Afdelingsformændene.

Vi gør indtrængende de ærede Afdelingsformænd opmærksomme paa, at de ved Meddelelse til Kontoret om nye tiltrædende Bestyrelsesmedlemmer samtidig maa meddele, hvem der er afgaaede.

Meddelelsen skal f. Eks. se saaledes ud:

Afgaaet er.

P. Olsen, Hedeskov pr. Tinglev.

Ny Tilkommende:

Hans Nielsen, Tinglev.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingnssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

D A F

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 2 1928 1928 33 Aarg.

Giv Agt!

Til samtlige Afdelingsledelser!

I Cirkulære Nr. 5/1928 udsendt fra Hovedkontoret til en Række af vore Afdelinger den 26. April 1928 bad vi de paagældende Afdelingsledelser om at udfylde det med førstnævnte Cirkulære følgende Spørgeskema omhandlende Organisationsforholdene indenfor Teglværksindustrien.

I Cirkulære Nr. 9/1928 af 31. Maj rykkede vi de Afdelinger, der indtil den 31. Maj 1928 endnu ikke havde indsendt Skemaet, og bad om at faa dem tilstillet omgaaende, ikke alene for selve det forbundsmæssige Arbejde, men ogsaa med Hensyn til Materiale, der skal udarbejdes til den kommende Kongres.

Ikke destomindre er der endnu i Dag 24 Afdelinger, der ikke har indsendt Skemaet, og saaledes foranlediget maa vi paa det kraftigste forlange, at disse Afdelinger nu omgaaende indsender Spørgeskemaet i udfyldt Stand, og vi skal gøre opmærksom paa, at selv om der maatte være Afdelinger, der har modtaget Spørgeskemaet, og som ingen Teglværker har paa deres Egn, skal Spørgeskemaet alligevel indsendes indeholdende Oplysninger herom.

Lad os nu faa lidt Fart i Tingene, saaledes at Hovedkontoret ikke skal sinkes unødigt og grundet paa manglende Oplysninger sættes ud af Stand til at tilendebringe det nødvendige Forbundsarbejde.

Hvad vi har skrevet foran om Cirkulæret vedrørende Teglværksindustrien gælder ogsaa med Hensyn til det Spørgeskema, vi udsendte med Cirkulære Nr. 8/1928, der afgik fra Hovedkontoret den 22. Maj d. A.

Det Skema, der her er Tale om, skal, som vi gjorde opmærksom paa i Cirkulæret, benyttes ved Udarbejdelsen af vor Statistik og vor Beretning til den kommende Kongres, og vi bad om at faa Skemaet tilbagesendt med de ønskede Oplysninger senest den 1. Juni.

Vi anerkender, at vi fra en stor Del af Afdelingerne har faaet Skemaet tilbage. For nogles Vedkommende dog i en mindre brugbar Stand, men de er dog indsendt til os, men en hel Del Afdelinger, og det er dem, vi her henvender os til, har endnu ikke indsendt Skemaet, og til disse Afdelinger siger vi derfor: Send os nu omgaaende Skemaet udfyldt paa behørig Maade, saaledes at vi ikke sinkes i Arbejdet og bringes i den Situation ikke at kunne have Tingene i Orden til den kommende Kongres.

Der er jo slet ikke saa længe til, at denne skal afholdes, og vi maa, hvis Tingene skal klappe, saa der ingen Aarsag bliver til Misfornøjelse af denne eller hin Grund, forlange, at vi nu faar Skemaerne omgaaende.

LYNGSIE.

Robert Nielsen.

Organisationsvirksomhed

indenfor

Russisk kemisk Industriforbund m. m.

II.

Arbejdsløshedsunderstøttelsen i Sovjetunionens kemiske Industriarbejderforbund.

Alle Arbejdere er forsikrede mod Følgerne af Arbejdsløsheden, dels ved Understøttelse fra det Offentlige, d. v. s. Staten, og dels, om fornødent, ved Understøttelse fra Fagorganisationen.

Midlerne til Understøttelse fra det Offentlige fremkommer ved, at enhver Bedrift til Staten indbetaler et Beløb svarende til fra 14 til 22 pCt. af den i Bedriften udbetalte Arbejdsløn. Foruden til Arbejdsløshedsunderstøttelse bruges disse Penge ogsaa til Hvilehjem for dertil trængende Arbejdere, til Barselhjælp og Understøttelse før og efter Fødsler, — 2 Maaneder paa hver Side og med fuld Løn — og flere andre sociale Understøttelsesformaal.

Ugifte — Mænd og Kvinder — faar i Understøttelse pr. Maaned 26,50 Rubler lig ca. Kr. 53,00.

Gifte Arbejdere med Børn faar et Tillæg af indtil 30 pCt. Understøttelsen er dog noget varierende, i det en Arbejdsløs, der har staaet i Arbejde med høj Fortjeneste, faar en større Understøttelse end en Arbejder, der har haft en mindre, ligesom en Arbejdsløs med en større Børneflok faar mere end en Arbejder med en mindre.

Denne Understøttelse udbetales i indtil 2 Aars Arbejdsløshed.

Herudover giver Fagforbundet et Supplement til Understøttelsen fra det Offentlige paa fra 13 til 25 Rubler pr. Maaned, alt efter den i den faglige Organisation opnaaede Anciennitet. Hvis Arbejdsløsheden varer udover 2 Aar, saaledes at den offentlige Hjælp ophører, bliver Understøttelsen fra Fagforbundet forhøjet noget.

Alle Arbejdsløse faar iøvrigt økonomiske Lettelser af forskellig Art. De er fri for at betale Skat, — i visse Tilfælde faar de Taloner til gratis Afhentning af Middagsmad, de faar Huslejegodtgørelse ved at faa udbetalt 5,5 Kopek pr. m² Gulvflade af deres Lejlighed pr. Maaned, og de faar gratis Kulturbetjening, d. v. s. gratis Teater- og Koncertbilletter o. l.

Retten til Understøttelse fra Forbundet opnaas efter et halvt Aars Arbejde i Bedriften, og Retten vedvarer, indtil Statspensionen indtræder, hvilket sker, om Arbejderen selv ønsker det, ved 50 Aars Alderen.

Der eksisterer ingen Arbejdsløshedskontrol udover, at den Arbejdsløse maa møde med Bevis fra Bedriften, hvor han var, paa, at han er afskediget uden ham selv tilregnelig Aarsag, og den, at den Arbejdsløse selv hver Maanedsdag skal afhente sin Understøttelse.

Kontrol, som vi har den hos os, er forsaavidt ogsaa ret overflødig, da saa godt som al Arbejdsanvisning foregaar enten fra Arbejdsløshedskontorernes (Arbejderbørsen) eller fra Fagorganisationen, som staar i intim Forbindelse med hinanden. Beskæftigelse udenom disse Institutioner er næsten uopnaaelig, naar undtages lidt betydningsløs Gadehandel eller lignende.

Der har dog i den senere Tid vist sig nogen Uregelmæssighed i Systemet, ved at Arbejdere, der er bosiddende paa Landet, men faar deres Understøttelse udbetalt i Byen, uden at anmelde det skaffer sig en saadan Fortjeneste hos Bønderne, at den gør dem inkompetente til at modtage Arbejdsløshedsunderstøttelse, men heroverfor er man dog i Færd med at træffe effektive Forholdsregler.

Kemisk Industriarbejderforbund har i Løbet af den 8aarige Kongresperiode haft gennemsnitligt 11 pCt. Arbejdsløse.

Et Besøg paa Krasny Bogatyr" (Den røde Kæmpe).

„Krasny Bogatyr", som ligger i Udkanten af Moskva, er en stor Galoschefabrik, hvor der beskæftiges 4700 Arbejdere, hvoraf Halvdelen Kvinder. Vi naaede der ud i Stedskommitéens Auto og ankom midt i Middagshvilen. Udenfor Fabriken udfoldede der sig et helt muntert Folkeliv af unge Mænd og Kvinder, der her fordrev Tiden med munter Skæmt og anden harmløs Tidsfordriv, indtil Pligten atter kaldte til Arbejde.

Nu skulde vi altsaa ved Selvsyn erkyndige os om, hvordan en socialiseret Virksomhed ledet af Arbejderne selv blev drevet — ialfald hvad Produktiviteten angik — og det var jo ikke uden en vis forstaaelig nysgerrig Interesse vi betraadte Tærskelen til Fabriken. Hvad var nu sandt! Var det sandt, at Sovjets Industri holdtes oppe

ved Tvangsstyre mod Arbejderne, at Produktionen holdtes i Gang delvis med militær Trusel mod disse; eller paa den anden Side: Var det sandt, at Arbejdsforholdene var saa „frie", at Produktionen som Følge heraf var nede paa et meningsløst Lavmaal? — Ingen af Delene syntes at være Tilfældet.

Man arbejder her som paa en almindelig dansk Fabriksvirksomhed — maaske alene med Undtagelse af, at her ikke fandtes det hos os kendte og stærkt udviklede Formands- eller Arbejdsledersystem. 95 pCt. af Produktionen udføres som Akkordarbejde, og dette i Forbindelse med, at Arbejderne her virkelig opfattede Virksomheden som deres egen og overfor hvilken de baade havde Interesse og Ansvar, var naturligvis stærkt medvirkende til Arbejdets gode Gænge. Vi besaa Fabriken fra Ende til anden, fra Raagummiets Blanding med de forskellige Bestanddele, der gør det tjenlig til Galoschefabrikation og til Galoschen stod færdigpakket paa Lageret. Vi fulgte Processen fra Led til Led og ved Selvsyn og Samtaler saa vi klart en bevidst Stræben hos alle, fra Arbejderen og til Direktøren, paa at fremme Produktiviteten saa meget som muligt. Det kan ikke nytte at probere at forlokke disse Arbejdere til at opgive Interessen for deres Fabrik. De er næsten alle igennem Kultur- og Oplysningsarbejdet i deres Klub ganske klare over de almindelige Kapitalisters Produktionsmetode og vil ikke med det gode vende tilbage til disse Spørgsmaal, som vi herom rettede til enkelte af Arbejderne fører bl. a. kun til, at man kiggede paa os med et Blik, der havde tydelig Adresse til vor mentale Habitus. Her arbejdedes i Virkeligheden flittigt af alle, Orden og Renlighed var der overalt, og vidste man det ikke, skulde man ikke kunne se, at det ikke var et kapitalistisk Foretagende gaaende for *fuld Speed*.

Mindstelønnen paa Fabriken var 2 Rubler daglig, men kun ca. 20 Kvinder var nede paa denne Løn. Den højeste Løn var 7,14 Rubler daglig og Gennemsnitslønnen for alle Arbejderne var 3,88 Rubler daglig. Ca. 95 pCt. af Lønnen var Akkordløn efter de af Organisationen vedtagne Tariffer og Lønnen udbetaltes 2 Gange maanedlig. Alle Arbejderne havde Sommerferie med fuld Løn beregnet paa Gennemsnittet af de 3 sidste Maaneders Fortjeneste og Ferien varierede fra 2 Uger til 1 Maaned alt efter den vedkommende Arbejders mere eller mindre sundhedsskadelige Arbejde. 80 pCt. af Arbejderne havde 1 Maaneds Ferie, 10 pCt. 3 Uger og 10 pCt. 2 Ugers Ferie.

Lønnen paa Fabriken havde været i stadig Stigen. I 1924 var Gennemsnitslønnen 2,31 Rubler, i 1925 2,90 Rubler, 1926 3,51 og i 1927 3,67 Rubler, medens den i 1913 var nede paa 1,18 Rubler, men da var Livsfornødenhederne jo ogsaa billigere end nu.

Produktionen har ogsaa været i stadig Stigen. I 1927 fabrikeredes saaledes ca. 12 Mill. Par Galoscher mod ca. 16 Mill. Par i 1928 og for Aaret 1929 var projekteret et endnu større Antal, medens der i 1913 kun produceredes ca. 3 Mill. Par.

Som nævnt er Arbejderne stærkt interesseret i Virksomhedens gode Drift og man har sat i System visse Metoder efter hvilke den enkelte Arbejder hurtigt og direkte kan komme i Forbindelse med Virksomhedens tekniske Ledelse i Tilfælde, hvor han mener at kunne give Anvisning paa forbedrede Driftsmetoder, og i 1927 er der ialt til Arbejdere, der har vist Evner i denne Retning, udbetalt i Præmier 12,000 Rubler.

Produktet er en udmærket Salgsvare og ca. 10 pCt. af Produktionen eksporteres.

Fabriken har sin egen Klub, Børnehjem og Fabriksavis.

Et Besøg paa „Svabaada" (Friheden).

Paa Sæbe- og Kosmetikfabriken „Friheden" arbejdede ca. 2000 Arbejdere, hvoraf ca. 1300 Kvinder. 99 pCt. af Arbejdet var Akkord og Fortjenesten varierede fra 2,57 til 5,55 Rubler daglig. Gennemsnitsfortjenesten var 4,57 Rubler daglig.

Arbejdstiden var 8 Timer, men dog kun 6 Timer for Arbejdet med Tilvirkning m. m. af tørt Pudder og lignende, der ansaas for særlig sundhedsskadeligt.

Produktionen af Haandsæbe, der i Fjor udgjorde 4,8 Mill. Dusin paa hele Aaret, var nu kommet op paa 4,1 Mill. Dusin paa et halvt Aar og er nu 6 Gange saa stor som før Krigen, hvor der var 900 Arbejdere beskæftigede mod de nuværende 2000.

Sammen med Stigningen i Produktionen var Antallet af Funktionærer indskrænket, hvilket havde sin Aarsag i den stadig stærkere og stærkere Mekanisering af Virksomheden, og Samarbejdet med Arbejderne havde ogsaa paa

denne Virksomhed givet gode Resultater i Henseende til mindskede Driftsudgifter.

Fabriken eksporterede til Tyskland, Østrig, Tyrkiet og Persien og den havde en Filial i Berlin.

Det var øjensynlig, at der paa Fabriken blev gjort alt for at gøre Opholdet der saa lidet ubehageligt for Arbejderne som muligt. I store renlige meget, rummelige og højloftede lyse Lokaler udførtes den allervæsentligste Del af Arbejdet. Her foregik blandt andet Indpakningen og frit og utvungent passiarede og bevægede Arbejderskerne i hvide Kitler sig her mellem hinanden uden at være overvaaget af nogen Formands eller Forvalters generende Opsyn, og Arbejdet gik rask fra Haanden.

Som ved andre Fabriker var her ogsaa Børnehjem . Her kan de unge Mødre, som arbejder paa Fabriken, anbringe deres Smaabørn, saalænge Arbejdet staar paa, og Mødrene kan 2 Gange daglig her give deres Spædbørn Die. Det Tab af Fortjeneste, der for disse Mødre er forbundet hermed, dækkes af Fabriken, saa Moderen ikke har Tab af den spildte Arbejdstid, ligesom hele Opholdet for Barnet er gratis, da Staten betaler disse Børnehjems Drift.

Her faar Barnet en udmærket og omhyggelig Pleje. Gennemført Renlighed og System i Barneplejen er fremherskende og vi maatte pænt iføre os rene hvide Kitler, forinden vi fik Adgang til Børneværelserne, ligesom Mødrene, naar de skal hente deres Børn efter endt Arbejde. Da vi forlod Børnehjemmet, kvitterede Børnene for vort Besøg med Afsyngelsen af „Internationale", og det var ikke uden en vis Bevægelse, vi paahørte disse 2—5 Aars Rollinger, der med røde Flag i Haanden med deres smaa Barnerøster sang denne Verdensproletariatets skønne Kampsang. — Var det en Flig af Dækket for Fremtiden, der her løftedes.

Da vi tog Afsked med Fabrikens elskværdige Direktør — en dygtig og intelligent Arbejder — vilde vi jo gerne sige et Par smukke Ord om Foretagendet. Vi ønskede ham da al mulig Fremgang med Produktionen og føjede velmenende men letsindig til, at der jo sagdes, at et Lands Kultur kunde maales med dets Forbrug af Sæbe. En gammel Arbejderske, der var tilstede, spurgte interesseret, hvad det var, vi sagde, og da hun fik det at vide, svarede hun med et lunt Blink i Øjet, at det gik godt nok fremad med Kulturen i Rusland, kunde vi andre blot gaa ligesaa stærkt frem revolutionært.

Et Besøg paa „Triogolnik" (Trianglen).

Paa vor Vej hjemover aflagde vi i Leningrad et Besøg paa Kæmpevirksomheden „Triogolnik". Her er 17265 Arbejdere beskæftiget med Produktion af Gummivarer af alle Arter ligefra Galoscher, som er Hovedproduktionen, til Autodæk og -slanger, og fra Dykkerdragter til præventive Artikler.

52 pCt. af Arbejderne er Kvinder, og Arbejdstiden, som er 8 Timer, ventes snart nedsat til 7 Timer. Man faar et Indblik i Virksomhedens Størrelse ved at erfare, at der her daglig fabrikeres alene 85000 Par Galoscher. Alle Arbejderne har her en Maaneds Ferie — Arbejdere ved visse sundhedsskadelige Arbejder har dog 2 Maaneders Ferie foruden Tillæg af Mælk og Smør i den Tid, de arbejder, og disses Arbejdstid er kun 6 Timer daglig.

Virksomheden ledes af Direktør Janjen, forhenværende Arbejder paa Fabriken, og to Meddirektører og Stedskommitéen, der her paa Grund af Virksomhedens Størrelse er paa 27 Mand. Det er dog kun de 5 af Stedskommitéens Medlemmer, der er aktive Ledende, de 22 andre Medlemmer deltager i det almindelige Fabriksarbejde og tilkaldes kun ved særlige Lejligheder og ved de ordinære Møder.

Fabrikens Produktionskapacitet var i stadig og stærk Udvikling, ligesom dens Administrationsomkostninger stadig blev tvunget længere og længere ned; her havde man allerede naaet en Besparelse paa 15 pCt. fra Omkostningerne før Krigen.

For Fabrikens Arbejdere stod til Raadighed et mægtigt Klubhus — Kulturhuset kaldet — et Jernbetonbygningsværk specielt indrettet til sit Formaal. Her fandtes en mægtig og moderne indrettet Fest- eller Teatersal med 2400 Siddepladser og fortrinlig Akustik og behagelig fri for generende Piller. I Komplekset findes en Mangfoldighed af store og hyggelige Lokaler til Undervisning og Underholdning af forskellig kulturel Art, og her findes Børnestuer, hvor Mødrene kan aflevere deres mindre Børn til Tilsynets omhyggelige Forsorg, medens de selv deltager i Undervisningen eller Underholdningen. Om Aftenen er Kulturhuset som en summende Kube af unge Arbejdere, der her søger tilfredsstillet deres Trang til Oplysning, og

„Kulturhuset" bærer næppe sit Navn med Urette.

Bygningen har kostet 3 Mill. Rubler.

Det gælder for alle Virksomheder indenfor kemisk Industri, at Spiritusdrikning er forbudt paa Virksomhedens Grund, og der drives navnlig fra Kvindernes Side en energisk Agitation for Afholdenhed. Overarbejde finder kun sjælden Sted og bliver betalt med 1½ Gang normal Takst for de første 2 Timer og derefter med 2 Gange normal Takst. Der bestaar et godt Forhold mellem Arbejderne indbyrdes og mellem disse og Bedriftslederne, og der gøres et stort Arbejde for at gøre Arbejderne interesserede i Virksomhedernes gode Gang og for deres Deltagelse i Fagforeningsvirksomheden.

Russisk kemisk Industriarbejderforbund tæller ca. 250000 Medlemmer, hvoraf 27 pCt. Kvinder. Ca. 5 pCt. af Industriens Arbejdere er uorganiserede og Forbundet har i de forløbne 2 Aars Kongresperiode haft 11 pCt. Arbejdsløse.

Det Billede, der danner sig af Forbundets Virksomhed er: 1) en stærk Bestræbelse paa at genrejse den af Krig og Revolution ødelagte kemiske Industri, udbygge og udvikle den til vesteuropæisk Højde, 2) Højnelse af Arbejdernes Løn og Arbejdsvilkaar, og 3) Udfoldelse af et kolossalt Kultur- og Oplysningsarbejde blandt Medlemmerne.

Til disse Formaal har Organisationen en meget effektiv Støtte i Landets Regering, der i sin økonomiske Politik har et mægtigt Genrejsningsprogram og i sin sociale et stort Kultusprogram, hvortil kommer en stadig voksende Forstaaelse hos Arbejderne af Nødvendigheden for at støtte og fremme disse Bestræbelser.

I Sovjet-Rusland findes ca. 10,5 Mill. faglig organiserede Arbejdere, hvoraf 1,1 Mill. udgør Kommunistpartiet, der diktatorisk styrer Landet gennem Sovjetter (Raad). Som Aspiranter til Optagelse i Kommunistpartiet staar dog altid nogle Hundredetusinde, idet der sædvanligvis kræves et halvt Aars Prøvetid forinden Optagelsen. I denne Tid skal Aspiranten paa forskellig Vis ved Godtgørelse af Besiddelsen af en vis Kulturstandard, en vis moralsk Vandel og Kendskab til socialistiske og kommunistiske Teorier dokumentere sin Adkomst til at blive Partimedlem. Der findes en Organisation af Ungdomskommunister i Alderen omkring 20 Aar i et Antal af 750000, Pionerer kaldes de, og en Organisation paa ca. 200000 saakaldte „Oktoberbørn", opkaldt efter Revolutionen i en endnu yngre Alder.

Men af de ca. 10,5 Mill. faglig organiserede Arbejdere findes altsaa 8—9 Mill., som er saakaldt „Partiløse". I Fagorganisationerne mærkes intet Udestaaende mellem Arbejderne paa Grund af denne Mangel paa Tilslutning til Kommunistpartiet, tværtimod, kunde man næsten sige; thi ved Valgene til Tillidsposterne i Fagorganisationerne vælges sædvanligvis omtrent ligesaa mange „Partiløse" som Kommunister (paa Kemisk Industriarbejderforbunds Kongres var saaledes 58 pCt. af de Delegerede Partiløse). Undersøger man dette tilsyneladende mærkelige Forhold nærmere, viser det sig ogsaa, at langt de fleste „Partiløse" saa langt fra at være Modstandere af Kommunismen netop enten i Virkeligheden er Tilhængere af Kommunismen eller dog stærkt orienterede hen imod den, forsaavidt som det i det hele taget drejer sig om Folk, der er i Stand til at danne sig en bestemt politisk Mening, og at Grunden til at de ikke som Medlemmer er tilsluttet Partiet maa søges i enten Ulyst til at paatage sig det Ansvar og Besvær, der er forbundet med Medlemsskabet, foruden et ret højt Medlemskontingent og Aflevering til Partikassen af al Arbejdsfortjeneste, der overstiger 250 Rubler om Maaneden, eller slet og ret Ligegyldighed, som der selvfølgelig i Sovjetstaten findes en god Portion af mellem Arbejderne saavel som her.

Men faglig set hersker her altsaa god Forstaaelse, og det er vel Hovedsagen i en Fagorganisation.

A.

(Sluttes).

Til Kongres i Sovjet-Unionen.

—

II

Den 26. April Kl. 9 Morgen fortsattes Kongressen i Sovjet Unionens faglige Centralorganisation gigantiske Fagforeningshus i Saalanka 12 ved Moskwafloden, „Arbejderpaladset", kaldet. Før Revolutionen var her Institut for adelige Piger.

Formanden, *Dombrovolski* aflagde nu her

følgende kortfattede Beretning om Forbundets 2-aarige Virksomhed siden sidste Kongres 1926: Han oplyste, at Medlemsantallet fra 1. Jan. 1926 til 1. Oktober 1927 var øget med 18,3 pCt. Den 1. Jan. 1926 var Medlemstallet 211.312 og den 1. Jan. 1927 236.548. Den 1. Oktober 1927 var det steget til 250.000. Den 1. Oktober 1925 var der ved samtlige Bedrifter ialt 11,6 pCt. uorganiserede, men den 1. Oktober 1927 var de uorganiseredes Tal mindsket til 5,5 pCt. Medlemstallet er nu 255.000.

Videre udtalte Formanden: Grundopgaven i Centralkomitéens (Hovedbestyrelsen) Arbejde har bestaaet i at gennemføre, hvad der blev vedtaget paa 6. Kongres for 2 Aar siden. Opgaverne var delt i 3 Dele: Industriopbygningen, Arbejdslønnen, Kultur- og Oplysningsarbejdet.

Her kan jeg dog kun holde mig til den Del af disse Opgaver, som Fagforbundet har haft med at gøre.

Skønt vor Industriproduktion stadig gaar godt frem, er Produktionen dog i denne Kongresperiode i Forhold til Fremgangen i den forrige Kongresperiode mindsket med 1 pCt., hvilket dog ikke kan tages som et daarligt Varsel for vor Industri, idet dette skyldes, at de tilstedeværende Produktive Kræfter ogsaa har maattet anvendes til Forberedelse af en yderligere Udvikling af den kemiske Industri; den relative Nedgang er derfor kun forbigaaende, og der kan ventes en stærk Fremgang i den kommende Tid, og det skal erindres, at allerede ved forrige Kongres var vor Produktion oppe paa Førkrigsniveauet, og med den tilstedeværende aktive Produktionskraft har vore Bedrifter stadig gaaet for fuld Kraft.

De Bevillinger vi har modtaget til vor Industri, har ikke været tilstrækkelige til en nødvendig Produktionsforøgelse, ligesom flere af Bedrifterne befinder sig paa et saa lavt teknisk Udviklingstrin, at en større Kapitalanbringelse er nødvendig til Forbedringer. Her skal jeg blot pege paa Kravet om Gødningsstof til Landbruget og Vinduesglas til Nybygninger.

Til Opbygningen af vor Industri og med Hensyn til Oprettelse af Fabriker, Anskaffelse af moderne Maskiner m. v. er der i 1925—26 bundet 64 Mill. Rubler, og i Aaret 1926—27 75 Mill. Rubler, men denne Kapital har desværre ikke haft den fuldstændige økonomiske Effekt, dels fordi der ikke har været arbejdet med den efter en forudlagt fast og bestemt Plan, og dels fordi de Terminer, som Nyanskaffelserne skulde være gjort effektive indenfor, i mange Tilfælde er overskredet betydeligt. Saaledes har en Del af Bedrifterne efter at være sat i Gang senere end beregnet, ikke kunnet udfolde den beregnede Effektivitet, men desuagtet kan vor Kongres alligevel med Glæde konstatere, at i vor Sovjet-Union har betydelige og vigtige Produkter ikke alene for Husholdningen, men ogsaa for Landets Forsvar kunnet produceres fuldtud af os selv, saaledes at vi efterhaanden bliver mere og mere uafhængige af Udlandet paa dette Omraade.

Vi maa imidlertid ind paa en yderligere Mekanisering af vore Virksomheder. Produktionen maa gøres ikke alene billigere, men ogsaa bedre, og vi maa derfor rationalisere vore Virksomheder, saaledes at den enkelte Bedrifts Produktion afpasses nøje efter Bedriftens højest opnaaelige Kapacitet, ligesom en yderligere Specialisering under Arbejdets Udførelse ogsaa bliver nødvendig. Vi kan sikkert regne med, at der herudaf ogsaa vil opstaa bedre Løn- og Arbejdsbetingelser for Arbejderne, ligesom det ogsaa vil øve en heldig Indflydelse paa Arbejdsløsheden. Arbejdernes Tillidsmænd paa Fabrikerne har vist god Forstaaelse af denne Opgave.

Paa en Del af vore Virksomheder har en udmærket Ledelse ført til Nedsættelse af Priserne for de paagældende Varer, hvilket vi med Glæde maa notere os, medens Prisen paa andre Virksomheders Produktioner har maattet forhøjes. Men det vil være urigtig at paastaa, at en for høj Arbejdsløn er Skylden herfor. Skylden maa snarere ligge i, at vore Husholdningsorganer, med hvem Bedrifterne maa forhandle om Midler til Nyanskaffelser m. v. ikke har haft saa godt et Indseende med disse Bedrifter som ønskeligt. Men man kan ogsaa i nogen Grad lægge Skylden paa Fagorganisationen, fordi denne ikke tilstrækkeligt har deltaget i Arbejdet for at faa Produktionen i saa god Gænge som muligt. I den senere Tid har der dog været en glædelig Opgang at spore i denne Opgave.

Trods alle de Vanskeligheder, vi har haft, kan vi dog notere en betydelig bedre Systematisering af vore Virksomheder og deres Produktion nu efter at vi har faaet en statslig Hovedforvaltning at forhandle med om vor Be-

driftsøkonomi, hvad vi jo fuldstændig savnede indtil vor 6. Kongres for 2 Aar siden.

Men der er herudover af alle Hovedorganer i Landet arbejdet paa en yderligere Systematisering af vor Produktion ved Oprettelsen af en Central for hele Landet ved Hjælp af hvilken et intimere Samarbejde mellem alle sekundære Organer, har kunnet finde Sted, saaledes at vor 5-Aars Plan har den bedste Udsigt for effektiv Gennemførelse.

Det bør ogsaa bemærkes, at den pekuniære Præmisering til Arbejdere for Fremsættelse af gode Forslag angaaende Bedrifternes Økonomi og deres Produktivitet har baaret udmærket Frugt, og vi maa uomtvistelig fortsætte ad denne Vej.

Den enkelte Arbejders Ydelse er i Løbet af de sidste 2 Aar øget ret stærkt, hvilket i Forbindelse med andre tidligere nævnte Faktorer har kunnet betinge en højere Løn i vor Industri, saaledes at denne nu er steget med 22 pCt. i Kongresperioden. Her skal det bemærkes, at Vedtagelsen fra sidste Kongres om, at de højeste Lønninger ikke maatte reduceres, medens de lave Lønninger skulde hæves, er gennemført efter Bestemmelsen, saaledes at Forskellen i Løn mellem *kvalificerede* og *ukvalificerede* Arbejdere successive udjævnes.

Vi kan og maa slaa fast, at Arbejdernes Interesser for vore Bedrifters Økonomi og Produktion i Virkeligheden er et Tarifarbejde, idet øget Produktivitet og forstandig Økonomi altid giver bedre Løn.

Der er udfoldet en stor Virksomhed med Hensyn til Arbejderbeskyttelse, og sanitært og sundhedsmæssigt er vi naaet langt frem, og i de Tilfælde, hvor der har været begaaet Forseelser, er de skyldige draget til Ansvar.

Med Hensyn til særlige Beskyttelsesmidler ved sundhedsfarligt Arbejde og Forkortelsen af Arbejdstiden for disse Arbejdere, er vi ikke naaet saa langt frem, som vi ønsker det. Vi har dog lokalt gennemført, saa meget vi kunde.

Men da vort Krav er en generel Ordning af disse Spørgsmaal, har de paa deres Vej gennem de forskellige Organer, der skal behandle dem, mødt Vanskeligheder og er bleven sinket derved, at et meget nøje Kendskab til de til Kravene hørende Arbejdsforhold er nødvendigt for en generel Gennemførelse. Vi har dog det bedste Haab om en snarlig Ordning, da Sagen nu har været fremme i lang Tid.

Angaaende Arbejderboliger, Klubber, Skoler, Sygehuse o. s. v. kan meddeles, at vi stadig har forlangt yderligere Bevillinger fra Statsbudgettet, fordi vi er klare paa, at en stærk Udvikling af disse Institutioner er nødvendig for vor Fremgang. Eksempelvis skal nævnes, at Staten i Aar har bevilget 8 Mill. Rubler alene til Boligbygning for vort Forbunds Medlemmer, medens det tilsvarende Beløb i Fjor kun var 5 Mill. Rubler.

I Betragtning af Behovet er disse Beløb dog relative smaa, og vi maa derfor nu gaa til at forlange en direkte Part af Bedrifternes Overskud til Boligbyggeri og større Tilskud fra Staten.

Vi maa i Fremtiden antage den nødvendige Arbejdskraft gennem Fagforeningerne eller Arbejdsløshedskontoret og ikke som hidtil i mange Tilfælde lige fra Gaden, hvilket selvsagt gaar ud over de organiserede Arbejdere, da mange af de saaledes antagne har været uorganiserede.

Vi er dog i det sidste halve Aars Tid slaaet ind paa den rette Vej, samtidig med, at det med Glæde kan konstateres, at de arbejdsløse Medlemmer gennem Arbejdsløshedsforsikringen har opnaaet en bedre Kulturbetjening end hidtil. Der er ogsaa udført et godt agitatorisk Arbejde for Tilslutning til vore Fagforeninger, idet de Uorganiseredes Antal er svundet fra 11 til 5 pCt., siden sidste Kongres, men det maa bemærkes, at mellem de 5 pCt. uorganiserede Arbejdere findes en Mængde Sæsonarbejdere, som ikke kan komme ind i vor Organisation og en Del Arbejdere fra andre Organisationer, saaledes at de virkelig Uorganiserede kun udgør 2 a 3 pCt., som imidlertid maa og skal ind i Fagforeningen.

Hvad angaar Forbundets financielle Stilling kan noteres store Forbedringer, som først og fremmest skriver sig fra, at Lønnen er steget og dermed Kontingentet, der jo altid udgør 2 Procent af Fortjenesten og fra, at vi jo stadig stræber mod mindre Udgifter til vor Administration.

Den forbedrede, financielle Stilling giver øget Evne til Bestridelse af vore kulturelle Formaal, og denne Linie maa holdes, thi derigennem naar vi frem til at kunne give Medlemmerne tilbage, hvad de har indbetalt.

Hvad angaar vor Stilling til Kvinden og Ungdommen i Bedrifterne er det ikke vort Formaal at trænge denne Arbejdskraft ud, men at gøre den til en virkningsfuld og aktiv Deltager i vor Bevægelse.

Alene Kvinderne i vore Bedrifter udgør ca. 30 pCt. af den samlede Arbejdsstyrke, og den ved vore Repræsentantvalg undertiden stedfundne Udelukkelse af Kvinder som Repræsentanter maa høre op. De fra Forbundet foretagne Skridt herimod har ogsaa bevirket, at et stort Antal Kvinder nu er indvalgt.

Vort Kulturarbejde for Ungdommen har ogsaa været meget virkningsfuldt, hvad der kan spores i ethvert Led af vort Arbejde, hvor Ungdommen paa en meget smuk Maade viser sin Interesse for vort Fagarbejde.

Overfor Husholdningsorganernes Forsøg paa at mindske Udgifterne til Ungdommens Uddannelse til Specialister ved at søge Antallet af de Kursussøgende indskrænket til kun at omfatte de allerbedst kvalificerede, har vort Forbund paa virkningsfuld Maade protesteret, saaledes at disse Forsøg har maattet opgives.

Oplysningsarbejdet indtager en fornem Stilling i vort Arbejde. Alt det Arbejde, vort Forbund her har udført, har til Formaal at højne det kulturelle Niveau blandt Arbejderne og styrke vor politiske Position i Landet. Uden Kultur og uden politisk Oplysning vil det ikke være os muligt at fortsætte vort socialistiske Oplysningsarbejde, og vi vil heller ikke kunne raade Bod paa de Fejl, som vi endnu begaar og ejheller komme den Bureaukratisme til Livs, som trods alt, endnu er til Stede i vort Land.

De Fejl, vi begaar, har sin Rod i Mangel paa tilstrækkelig Oplysning. Med Kultur følger større Arbejdsintensitet og med denne igen Evnen til helt at udrydde Bureaukratismen. Derfor har Fagorganisationen som den mest centrale Opgave maattet paatage sig Kulturarbejdet og vort Speciale er her Klubarbejdet, der ogsaa har givet os et godt Resultat.

Der er i det sidste Aar rundt omkring i Landet bygget 30 store Klubhuse, hvor der ikke tidligere har været saadanne, og 10 andre er alt paabegyndt. Medens vi i Fjor kun kunde regne med 5 pCt. af Kontingentet til Klubarbejdet, kan vi i Aar regne med det smukke Beløb af 25 pCt., og det er at haabe, at det maa kunne lykkes os at vinde for Klublivet den Rest af Arbejdere, der endnu foretrækker de utiltalende Ølsnasker for kammeratligt og kulturhøjnende Samvær i Klubberne.

Om det internationale Samkvem, der jo forøvrigt skal behandles som et særligt Punkt paa Kongressen, skal vi kun udtale, at vort Forbund mere og mere har stillet sig i Breschen for international faglig Samling.

Formandens Tale var helt igennem præget af en Aabenhed og tiltalende kritisk Sans, der ogsaa var vendt indad mod Forbundets eget Arbejde, hvad der kun kan tages til Indtægt for en fremtidig sund og organisatorisk Udvikling.

Efter Beretningen fulgte en dagelang Diskussion, som det er for vidtløftigt at komme nærmere ind paa her, men rolig og saglig var Diskussionen i det Store og Hele.

Godmodige og taalmodige er Russerne, naar det skal være; man saa det paa den overbærende Maade, man tog enkelte varmblodige og fremfusende Talere paa og paa den stille Resignation, hvormed de roligt afventede Færdigbehandlingen af de foreliggende Emner paa deres alt andet end bekvemme Pladser i Salen, hvor de ligesom ved et Foredrag sad paa Stolerader tæt Side om Side og fulgte opmærksomt med — altid fuldtalligt.

A.

(Fortsættes.)

Fra Udlandet.

(I.F.C.) Det er en Glæde at følge Efterretningerne om Organiseringen og Gennemførelsen af Majfesten i dette Aar og se, at den af Den internationale faglige Central udgivne Parole bliver fulgt i hele Verden. Naar Fordringen om 8Timersdagen Verden over er fast forankret i Arbejdernes Hjerner og Hjerter og finder Anerkendelse hos alle dem, for hvilke social Retfærdighed og kulturel Fremskridt ikke er tomme Ord, skyldes dette vistnok for en stor Del, at det her ikke handler sig om det rent Materielle, at Menneskehedsfølelsen atter bliver levende i en Periode af aandelig og moralsk Tørke. At Arbejderbevægelsen af Fordringen om 8 Timersdagen forstod at gøre et Menneskeideal, er det betydningsfulde ved Majfesten i dette Aar, ligesom det paa den

anden Side er betegnende, at en stor Del af Borgerskabet i det hele taget ikke mere er i Stand til at frembringe Idealer, der gaar ud over Krudt, Bly, Pengepungen og det egne Lands snævre Grænser, ja at de herskende Klasser overhovedet ikke formaar at fatte 8 Timersdagens sande Betydning og derfor med smaalige Midler søger at bringe den ud af Verden.

Dette fremgaar da ogsaa med al Tydelighed af 8 Timersdags-Modstandernes Holdning ved det fornylig afholdte Forvaltningsraadsmøde i Det internationale Arbejdsbureau i Genf. Selv om Arbejderrepræsentanterne fik udvirket, at der ved eventuel Revision af de internationale Konventioner skal drages Omsorg for, at vedkommende Konventionen ikke hvergang bliver stillet helt paa Hovedet, men at Forvaltningsraadet i hvert Tilfælde skal anvise de Punkter, som kan komme i Betragtning for en Revision, blev iøvrigt Beslutningen vedrørende Englands Forslag om en øjeblikkelig Revision af Washington-Konventionen om 8 Timersdagen udsat til det i Maj stedfindende Forvaltningsraadsmøde.

Alt dette er Udflugter og taktiske Manøvrer for at skjule et Forræderi, som nu engang ikke kan benægtes og hvorved der tilfalder den engelske Regering Æren af at ville stikke Øjnene ud paa det Barn, som de herskende Klasser stod Fader til ved den højtidelige Daab i Washington 1919.

Hvis de herskende Klassers Karakter og Borgerskabets reaktionære Sindelag i Almindelig ikke var tilstrækkelig illustreret med disse Kendsgerninger, vilde det i dette Øjemed være tilstrækkeligt, af de talrige til Den internationale faglige Central indløbende Breve angaaende Maj-Aktionerne til Gunst for 8 Timersdagen at gengive de to følgende typiske Eksempler:

Fra Memel, altsaa et Omraade hvis Opstaaen og yderst sørgelige økonomiske og politiske Lod skyldes de samme Diplomater, som i 1919 lovede den almindelige Indførelse af 8 Timersdagen, meddeles nemlig, at Krigscensuren, som endnu stedse raser i dette Landomraade, simpelthen har forbudt Offentliggørelsen af Den internationale faglige Centrals Majmanifest samt dens Protestskrivelse til Det internationale Arbejdsbureau.

Derimod meldes fra Ny Zeeland, at den nationale Propaganda for 8 Timersdagen er overflødig, fordi Arbejderne i Ny Zeeland allerede i 40 Aar har haft 8 Timersdagen og at der i Ny Zeeland regelmæssigt hver tredje Mandag i Oktober (der omtrent svarer til vor Majmaaned) fejres en „Arbejds- og Ottetimersdag". Ikke for at erobre den, men for at mindes dens Indførelse og Besiddelse.

Kan der tænkes et bedre Bevis for det europæiske Borgerskabs Degeneration og Uforstaaenhed?

(I.F.C.) Det amerikanske Arbejdsministeriums Organ „Labor Review" bringer en lærerig Artikel angaaende de amerikanske Fagforeningers Bestræbelser for at bekæmpe Arbejdsløsheden blandt deres Medlemmer. Dette Emne er særlig vigtig for De forenede Stater, fordi det i Øjeblikket synes, at Rationaliseringen indenfor Industrien har gjort en stor Mængde Arbejdere overtallige og at man derfor ikke vil kunne komme udenom Arbejdsløshedsproblemet og maa se sig om i andre Lande, hvorledes man der tager paa dette Spørgsmaal. Ligeledes vil det for de andre Lande være nyttigt at konstatere, at høje Lønninger ikke er nogen Idealtilstand, naar de senere i Form af Sparepenge maa anvendes til at hjælpe Arbejderne over de værste Krisetider, da hverken Staten eller Arbejdsgiverne bekymrer sig om, hvad der bliver af Arbejderne, naar de grundet paa Bedrifternes Omlægning (Ford) elier ifølge daarlig Forretningsgang kastes paa Gaden i Tusindevis.

Af omtalte Artikel fremgaar det, at der i Amerika for Tiden kun findes tre internationale (De forenede Stater og Kanada) Forbund, som yder deres Medlemmer regelret Arbejdsløshedsunderstøttelse. Der findes vel talrige Organisationer og Afdelinger, som yder deres arbejdsløse Medlemmer Pengeunderstøttelse, men denne Understøttelse har baade i Højde og Form mere Karakter af tilfældig Hjælp. Planer til en regelret Arbejdsløshedsforsikring, til hvilken ogsaa Arbejdsgiverne skulde yde Bidrag, har egentlig kun været fremme indenfor Beklædningsindustriens Fagorganisationer, men det er desværre endnu ikke kommen til en virkelig Gennemførelse af disse Planer, væsentlig paa Grund af, at disse tidligere saa glimrende organiserede Fagorganisationer som Følge af

Kommunisternes ødelæggende Virksomhed i de senere Aar er bragt paa Afgrundens Rand.

Som andre Forholdsregler i de amerikanske Fagforeningers Kamp mod Arbejdsløsheden blandt deres Medlemmer anfører nævnte Artikel bl. a.:

Begrænsning af Medlemsantallet: Denne Metode, som er temmelig udbredt, gaar ud fra den Betragtning, at det indenfor vedkommende Industri eller Fag forhaandenværende Arbejde bør være forbeholdt de Arbejdere, som allerede er Medlemmer af Organisationen. Enkelte Organisationer er gaaet saa vidt paa denne Vej, at de ikke optager nye Medlemmer, saalænge der endnu findes arbejdsløse Medlemmer i Fagforeningen, ja der har endog været Tilfælde, hvor Arbejdere, som allerede var Medlemmer af vedkommende Fagforening, er bleven tvungen til at forlade Faget fordi Arbejdsløsheden var for stor. Ved saadanne Lejligheder formaaede enkelte Organisationer at udvirke, at Arbejdsgiveren ydede disse Arbejdere en Erstatning een Gang for alle. *Reguleringen af Lærlingeantallet:* Mange Organisationer har indført strenge Bestemmelser angaaende Fastsættelse af Lærlingenes Antal i Forhold til det beskæftigede Antal Arbejdere samt Lærlingenes Alder og Læretidens Varighed. *Fordeling af Arbejdet:* Denne Metode, der anbefales af Fagforeningerne, støder i Reglen paa Modstand fra Arbejdsgivernes Side, som hellere helt vil lukke Virksomheden end fordele det forhaandenværende Arbejde paa alle Arbejdere. *Indskrænkningen af Overtimerne:* Overtidsarbejde bliver saa vidt mulig begrænset, helt forbudt eller vanskeliggjort gennem Løntillæg. I visse Forbund maa der ikke arbejdes over uden forud indhentet Tilladelse hos vedkommende Forbundsledelse; Typografforbundet har saaledes indført en Bestemmelse, hvorhos Medlemmer, der har et saa stort Antal Overtimer som den daglige Arbejdstid, skal tage en Dag fri. *Arbejdsanvisningskontorer:* De fleste lokale Fagforeninger betragter det som deres Pligt at forskaffe Medlemmerne Arbejde. Arbejdsanvisninger som den, der findes i de fleste europæiske Lande, bestaar dog kun i enkelte Tilfælde. *Udbredelse af Markedet:* Meget ofte forsøger Fagforeningerne at gøre Reklame for Firmaer, der beskæftiger fagligt organiserede Arbejdere og hvis Produkter fremstilles til de af Fagforeningerne godkendte Betingelser. Saaledes har det amerikanske Tekstilarbejderforbund f. Eks. fornylig udsendt en Skrivelse, hvis direkte Formaal var at „bistaa" Fabrikanten af et bestemt Produkt. Hele Brevet er en kraftig Reklame for en Virksomheds Produkt, som til 100 pCt. faglige Betingelser beskæftiger 3000 Arbejdere. *Arbejdsløshedsunderstøttelse:* En saadan Understøttelse ydes for Tiden nationalt kun af Foreningen af Arbejdere ved Lommebog-Fabrikationen, Diamantarbejderforbundet og Siderografforbundet (80 Medlemmer). At denne Understøttelsesgren ikke er mere udbredt, skyldes bl. a. den Grund, at Medlemmerne ikke gerne betaler et højere Bidrag og Forbundenes Administration i Reglen ikke vilde være en saadan Opgave voksen. *Kontingentfrihed:* Ofte er Medlemmerne fritagne for at svare Kontingent i Tilfælde af Arbejdsløshed. *Laan:* Grundet paa Vanskeligheder ved Tilbagebetaling samt andre Misbrug søger man saavidt mulig at komme bort fra denne Form for Understøttelse. *Arbejdsløshedsforsikring:* Den af Forbundene indenfor Beklædningsindustrien tilstræbte Ordning foreser Bidragspligt for saavel Arbejdsgivere som Arbejdere. En anden Form blev foreslaaet af Beklædningsarbejderne i Cleveland, idet enhver Arbejdsgiver skulde garantere sine Arbejdere, der er Medlemmer af Forbundet, Arbejde i mindst 41 Uger pr. Aar. Arbejdsgiveren erlægger intet direkte Bidrag, men udsteder en saakaldt Sikkerhedsveksel for et Beløb, der modsvarer 7,5 pCt. af den udbetalte Lønsum. Kan han ikke beskæftige Arbejderen i de 41 Uger, kræves denne Veksel honoreret til Udbetaling af Understøttelse. *Arbejdsløshedskonferencen:* En saadan Konference til Behandling af Arbejdsløshedsspørgsmaalet blev afholdt forrige Aar i Philadelphia og var besøgt af Repræsentanter for 150 Fagorganisationer. Den vedtog en Udtalelse, hvori det hedder, at en nøjagtig Arbejdsløshedsstatistik kan bidrage meget til Arbejdsløshedens Bekæmpelse og at Fagforeningerne kan yde en vidtgaaende Assistance ved Tilvejebringelsen af de fornødne Oplysninger. Uden Tvivl kan denne Konference betragtes som det første Skridt. Men vil man virkelig gaa over til en systematisk Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, som aabenbart bliver en permanent Foreteelse ogsaa i Amerika, vil de amerikanske Arbejdere ikke komme udenom de For-

dringer, som stilles overalt og for en stor Del allerede er opfyldt i Europa: Oprettelse af Arbejdsanvisninger og Indførelse af statslig Arbejdsløshedsforsikring.

Siden sidst.

Arden. Gandrupgaard Tørvefabrik, L. Laursen: Overenskomst oprettet. 7 Mand. Timeløn 99 Øre. Overarbejde 50 pCt. Søn- og Helligdagsarb. 100 pCt. Tillæg til Timeløn og Akkordsatser. Maskintørv betales med 13½ Øre pr. 1000 Tørv pr. Mand. Arbejdsgiveren forpligter sig til kun at anvende organiserede Arbejdere. Gensidig Opsigelsesfrist er 4 Dage. Gælder til 1 September 1928.

Blaahøj og Give. Akts. De jyske Kultørvsfabriker: Overenskomst oprettet. 100 Mand. Timeløn 90 Øre. Arbejdstiden er fra 1. April til 1. Oktober 10 Timer daglig. Overarbejde fra Kl. 6—10 Aften 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Akkordpriser fastsatte for Fabrikation m. m. af Tørv, for Sporarbejdet samt for Tørring af Tørv fra Skur og Læsning af Tørv og Dynd. Arbejdsgiverne kan forlange Dobbeltdrift a 10 Timer pr. Hold mod at betale et Tillæg af 12 pCt. til de Lønninger, Dobbeltdriften vedrører. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. Marts 1929.

Moselund. Tørvefabrikant Henriksen, Moselund: Overenskomst oprettet. Timeløn 89 Øre. Akkordpriserne af 1927 reduceredes med 3 pCt. med Undtagelse af Akkordprisen for Fabrikation af Tørv, der nedsattes fra 14 Øre til 13 ¼ Øre pr. 1000 Tørv pr. Mand. Regulering i Forhold til Pristallets Stigen eller Falden. Gælder til 1. Februar 1929.

Moselund. Tørvefabrikant E. Ernst, Engesvang:: Overenskomst oprettet. Timeløn 89 Øre. Akokrdpriserne nedsatte med 3 pCt. med Undtagelse af Akkordprisen for Fabrikation af Tørv, der nedsattes fra 7½ Øre til 6¾ Øre pr. 1000 Tørv pr. Mand. ¼ Øre pr. 1000 Stk. efterbetales ved det store Værk af J. Ernst ved Sæsonens Slutning. Regulering i Forhold til Pristallets Stigen eller Falden. Gælder til 1. Februar 1929.

De 2 Overenskomster vedrører ca. 120 Mand.

Skanderborg. Entreprenør H. N. Henriksen: Overenskomst oprettet. Timeløn 101 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde til Kl. 8 Aften 50 pCt., fra Kl. 8 Aften til normal Arbejdstids Begyndelse 100 pCt., Søn- og Helligdage 100 pCt Tillæg. Naar Arbejderne beskæftiges som Brolæggere eller ved Stenhuggerarbejde, betales 140 Øre pr. Time. Naar Arbejdet udføres udenfor den hjemlige Kommunes Grænse betales 160 Øre pr. Time. For Akkordarbejde, hvorom anden Aftale ikke er truffet, gælder den mellem Centralforeningen og D. A. F. gældende Overenskomst. Ved Timelønsarbejde betales mindst for 4 normale Timer, hvor Eftermiddagsvagten er 3½ Time, betales kun for dette Timetal. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Marts.

Sparkær. Tørvefabrikant K. A. Bækgaard og L. Mønsted: Overenskomst oprettet. Ca. 20 Mand. Timeløn 87 Øre. Overenskomst oprettet. Akkordpriserne af 16. April 1927 reduceredes med 3 pCt. Iøvrigt fornyedes Overenskomsten af 16. April 1927 til 1. Marts 1929 med Regulering efter Pristallet, jvfr. Det statistiske Departements Udregninger i August 1928 og Februar 1929.

Sønderborg A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen: Overenskomst oprettet angaaende Betaling for Trykluftsarbejde. Arbejdstid som fastsat med Entreprenørforeningen. Timeløn 200 Øre. Hvis Lufttrykket er over 2 Atmf., betales yderligere 10 Øre pr. Time. 8 Times daglig Betaling er garanteret. Overarbejde maa ikke finde Sted. Ønskes Holddrift indført, skal der først optages ny Forhaddlinger. Firmaet leverer den nødvendige Beklædning (Støvler og Overtrækstøj). Arbejderne er pligtige at være Medlem af en Sygekasse. Kræves der Lægeundersøgelse før Nedstigningen i Arbejdskammeret, betaler Arbejdsgiverne for Undersøgelsen. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven samt for en Dagpenge af 3 Kr. de første 13 Uger.

Tikøb. Tikøb-Hornbæk-Hellebæk Kommune: Overenskomst oprettet. Timelønnen er den til enhver Tid i H. .t Pristallet gældende. Arbejdstid 8 Timer. Overerbejde til Kl. 8 Aften 50 pCt., derefter samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Under Overarbejde samt paa Søn- og Helligdage tilstaas der Arbejderne ½ Times Spisetid for hver 4 Timers Arbejde uden Fradrag i Betalingen.

Slagning af Skærver for Grundforbedring betales med Kr. 6,00 pr. m³, Reparationsskærver Kr. 8,00 pr. m³, Paksten Kr. 2,75 a Kr. 2,60 pr. m³. Fremstilling af Vejkasse efter Overenskomst. Finregulering og Lægning af Paksten betales med 20 Øre pr. m². Paalægning af Skærver, Singels og Grus 60 Øre pr. m³. Tjæring af Veje 30 Øre Tillæg til Timeløn. Tvivlsspørgsmaal angaaende Forstaaelsen af Overenskomsten afgøres af Voldgift. Gælder til en 1. April.

Frederiksberg komm. Arbejdsmænds Organisation. Frederiksberg Kommunes tekniske Forvaltning: Afdelingen indberetter, at Afdelingen har gennemført, at Arbejdstiden for en Mand, der udfører Afløsningstjeneste i Porten ved Kommunens Forbrændingsanstalt, vedblivende fastsattes til 8 Timer, uagtet Forvaltningen havde meddelt Afdelingen, at den paagældende Mands Arbejdstid fra 1. Maj d. A. vilde blive forlænget fra 8 Timer til 9 Timer daglig uden det sædvanlige Vederlag for den 9. Times Arbejde.

Ballerup. Ballerup-Maaløv Sogneraad: Overenskomst oprettet angaaende Løn og Arbejdsforhold paa Gasværket. Ugeløn Kr. 70,00, fra 1. Oktober 1928 Kr. 69,00 og fra 1. Oktober 1929 til 30. September 1930 Kr. 68,00. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde 50 pCt. Tillæg. Faste Arbejdere erholder 14 Dages sammenhængende Ferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde oppebærer Arbejderne halv Løn i indtil 6 Maaneder. Varer Sygdommen længere, ydes der kvart Løn i indtil de næste 6 Maaneder; alt dog kun under Forudsætning af, at Arbejderen er Medlem af en

statsanerkendt Sygekasse og foreviser Lægeattest, naar det forlanges. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage. Gælder til en 1. Oktober, tidligst 1. Oktober 1930. Vedrører 4 Mand.

Daugaard. Murermester og Cementvarefabrikant C. Jensen, Ørum. Afdelingen indberetter, at Fabrikanten, der har været blokeret siden den 22. Februar 1927, fordi han ikke vilde betale den dagældende Timeløn, 101 Øre, nu er indvilliget i at betale Timelønnen, hvorfor Afdelingen har hævet Blokaden.

Helsingør A. Ingeniørfirmaet «Danalith»: Ved en Forhandling med Firmaet den 15. Maj opnaaedes Enighed om, at Firmaet ved Vejarbejde samt Blandemaskiner betaler et Tillæg af 15 pCt. til Timelønnen fra 4. Maj at regne. Under Maskinskade staar det Firmaet frit for, om det vil beskæftige Arbejderne til almindelig Timeløn eller lade dem gaa hjem.

Hobro. Hobro Byraads Gade- og Vejudvalg: Ved en Forhandling mellem Repræsentanter for Afdelingen og ovennævnte Udvalg enedes man om at regne **Prisen for Skærveslagning** i H. t. tidligere Overenskomst af 1924 og med den som Følge af Timelønnens Regulering foretagne Reduktion til Kr. 8,30 for 4 cm Skærver pr. m³og Kr. 7,90 for 5 cm Skærver pr. m³, alt naar Arbejderne selv tillægger Værktøj.

Hørsholm. Entreprenør Johs. Hansen: I Anledning af et opstaaet Stridsspørgsmaal om Betaling af Ventepenge for et Ledningsarbejde i Usserød har en nedsat Voldgiftsret afsagt Kendelse, hvorefter Arbejdernes Krav anses for berettiget (Betaling til 10 Mand i ca. 5 Dage = 390 Timer for at vente paa Tilfyldning af Grøften, fordi de nedlagte Gasledninger var utætte). Betaling som almindelig Daglønsarbejde a 119 Øre pr. Time.

Hørsholm. Entreprenør Johs. Hansen: I Anledning af et opstaaet Stridsspørgsmaal om Betaling for manglende Skur ved et Ledningsarbejde afholdtes den 9. Maj et Møde, ved hvilket man enedes om, at Entreprenøren til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 65,00. Fagforeningen forpligter sig til at undersøge Skurforholdene hos Alex. J. Hansen og foranledige, at Overenskomsten om Opholdsskure overholdes dér.

Odense A. Entreprenør Sørensen: Afdelingen meddeler den 30. Marts, at Entreprenøren, der nu har paataget sig selvstændigt Arbejde, nægter at rette sig efter den Overenskomst, der er gældende mellem Afdelingen og Odense Entreprenørforening, idet han, der er Medlem af Centralforeningen for Murer- og Tømrermestre hævder, at han ikke er forpligtet til at give Akkord paa Arbejdet, som han kun vil betale med Timeløn. Den 21. April indberetter Afdelingen, at Entreprenøren nu har underskrevet paa, at han, indtil der foreligger en Overenskomst mellem D. A. F. og Centralforeningen af Tømrermestre, vil rette sig efter den mellem Afdelingen og Odense Entreprenørforening gældende Overenskomst.

Sønderborg A. Sønderborg Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunen har nedsat Timelønnen for 2 forhenværende fastansatte Kloakarbejdere, der var blevne afskedigede, men som havde været i Arbejde som Løsarbejdere fra 130 Øre til 102 Øre. Afdelingen har forhandlet med Byraadet uden Resultat. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 17. Januar opnaaedes heller ikke Enighed, hvorefter Sagen indbragtes for en faglig Voldgiftsret. Overfor Voldgiften hævdede Byraadet, at den overenskomstmæssigt fastsatte Timeløn af 130 Øre kun skal betales, saalænge de er beskæftiget ved Kloakarbejde, medens de for den Tid de er beskæftiget ved andet Slags Arbejde skal lønnes med den for løse Arbejdere fastsatte Timeløn 102 Øre, medens Forbundet hævdede, at de 2 Arbejdere ved Overenskomsten er ansatte som Kloakarbejdere med 130 Øre i Timen, som de skal have betalt ogsaa for den Tid, de udfører andet almindeligt Arbejde. Den 31. April afsagde Opmanden følgende Kendelse: Det af Arbejderne under Sagen rejste Krav kan ikke tages til Følge.

Sønderborg A. Sønderborg Kommune: Overenskomst oprettet angaaende det ved Pontonbroen beskæftiget Personale; som arbejder i Skiftehold. Timeløn 124 Øre. Arbejdstid 48 Timer. «Almindelige Bestemmelser» er ogsaa gældende for Bropersonalet dog saaledes at §§ 4 og 5 i Bestemmelserne kun finder Anvendelse paa det faste Personale. Midlertidig Udhjælp eventuelt Afløsningsmandskab aflønnes med samme Timeløn 124 Øre. Broarbejderne skal være Medlemmer af Afdelingen.

Skive A. Entreprenørerne Nielsen & Storm, Køge: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har nægtet at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om Tillæg for Vandbygningsarbejde ved et Arbejde, hvor Arbejderne tildels arbejder paa Flaader ud over Vandet samt slæber Pæle gennem Vandet. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen meddelte Firmaet den 9. Maj, at da Stilladset nu ved Ramning af Forkantpælene gaar noget udover Vand og Pælene hertil maa slæbes gennem Vand, har det nu givet Firmaets Formand Besked paa at udbetale Vandtillæg for Arbejdet ved Ramning af denne Væg.

Til Afdelingsformændene.

Vi gør indtrængende de ærede Afdelingsformænd opmærksomme paa, at de ved Meddelelse til Kontoret om nye tiltrædende Bestyrelsesmedlemmer samtidig maa meddele, hvem der er afgaaede.

Meddelelsen skal f. Eks. se saaledes ud:

Afgaaet er.
P. Olsen, Hedeskov pr. Tinglev.
Ny Tilkommende:
Hans Nielsen, Tinglev.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 3 1928 1928 33. Aarg.

1ste Maj i Moskva.

Allerede flere Dage iforvejen paabegyndtes Byens Udsmykning. Alle Administrationsbygninger — og dem er der mange af i Moskva — og alle større Handelshuse var rigt smykkede med røde Dekorationer og Flag og med elektriske Lystransparenter, der om Aftenen var af megen dekorativ Virkning. Men helt ud til de yderste Kvarterer var Husene næsten overalt smykkede med røde Dekorationer og Flag, og da Dagen oprandt, saas det tydeligt, at 1ste Maj var en fremragende Festdag i det russiske Arbejder- og Bondesamfund.

Byens Centrum var allerede fra tidlig Morgen fuldstændig afspærret med Militær. Her inde skulde ogsaa Dagens Demonstrationer kulminere. Paa Røde Plads skulde Kl. 10 Formiddag den store Militærparade finde Sted, og naar den var forbi, skulde Arbejdernes Demonstrationstog her defilere forbi Lenins Mausolium

Ovenpaa Mausoliet havde Medlemmer af Sovjetregeringen taget Plads for at hilse paa Demonstranterne og blive hilst af disse: her stod bl. a. Kalinin, Vorochilow, Stalin, Tomski Smith og andre betydelige Mænd af Sovjetstyret, og det ejendommelige Arrangement virkede som en kolossal Folkekompliment til den tavse store Fører, der indenfor Væggen sov den evige Søvn paa sit spartanske Leje.

Kl. 8 begyndte Militærets Opmarsch paa Røde Plads. I brede Kolonner af alle Vaabenarter og Krigsmateriel tog Rødarmisterne Opstilling, og da Hærens Øverste, Vorochilow, præcis Kl. 10 kom ridende ud paa Røde Plads fra Kreml, modtoges han af mægtige Hyldestraab fra det vældige Militæropbud, og medens Flyveeskadriller uafbrudt kredsede over Pladsen, hilste Hærens Chef paa hver enkelt Troppeafdeling.

Saa besteg Vorochilow Mausoliet og holdt følgende Tale, der blev rundkastet og ved Arrangement med Højttalere kunde høres over hele Byen:

Kammerater, Rødarmister, Kommandoførere, politiske Arbejdere, Proletarer, Brødre og Søstre, Bønder og Bønderkoner! Paa vor Festdag i Dag gratulerer jeg Eder ved Fejringen af 1. Maj-Festen for alle Arbejdere og Undertrykte i hele Verden. Sammen med Eder udtrykker jeg Haabet om, at der ogsaa i Fremtiden maa forekomme Snese af saadanne herlige Proletardage af broderlig og international Solidaritet.

Paa Majdagen viser Arbejderklassen i alle Lande ved sin Demonstration sin Kraft. Verdensproletariatet har valgt 1. Maj til sin Demonstrationsdag for dens Krav om Frigørelse. Der er en smuk Symbolik heri, thi, som første Maj er Foraarets første Dag, som varsler Sommer og Sol i Naturen, saaledes varsler den unge Arbejderbevægelse Sommer og Sol i økonomisk og kulturel Henseende for Arbejderne i den kommende Tid. Vort proletariske Land er nu paa 11te Aar traadt ind i dette historiske Foraar og har virkelig vovet i Handling at vise hele Verden, at Arbejdernes Frigørelse er mere end en Drøm, og at Vejen til Frigørelse er fundet.

Paa 11te Aar har hele Sovjetunionens Proletariat holdt Statsmagten i sine Hænder, og paa 11te Aar har Sovjetunionen været Genstand for Had fra Udbytternes Side, men til Trods for Verdensbourgeoisiets Konspirationer mod os, bygger vi dog vort nye Samfund stærkere og stærkere. Alle Blikke

fra den undertrykte Menneskehed er vendt mod Landet, som opbygger Socialismen. Det er ikke længe siden, at Kravet om 8 Timers Arbejdsdagen ogsaa var vort Krav, men nu — 10 Aar efter Arbejderstatens Oprettelse — er dette Krav et tilbagelagt Stadium. Vi har ikke alene kunnet gennemføre 8 Timersdagen, men paa mange Omraader har vi gennemført 7 Timers — ja i visse Tilfælde endog 6-Timersdagen.

Det var i sin Tid Arbejdernes Krav, at den imperialistiske Arme skulde ophøre at eksistere, og denne Parole var ogsaa vor. Vi har ophævet vor imperialistiske Arme og har magtet at danne vor egen Arbejder- og Bonde-Arme, vor røde Arme, ikke med det Maal at ville tilkæmpe os fremmede Territorier, men til Værn for alle Udbyttedes Interesser og til Værn for Arbejdernes Stat, Sovjet-Unionen.

Vore Klassefjender fortsætter med at bebeskylde os for, at vi har til Hensigt at underlægge os fremmed Land, til Trods for at det dog har vist sig, at vi i de forløbne 10 Aar har gjort disse Beskyldninger fuldstændig til Skamme, da vi altid har ført en uafbrudt Fredspolitik.

Arbejderne i alle Lande véd, at den røde Arme, som er vokset op af selve Kampen mod Verdensimperialismen, er dannet udelukkende til Værn for den tilkæmpede og sejrbringende Oktober (Oktoberrevolutionen 1917). Arbejdernes og Bøndernes røde Arme har i den forløbne Tid staaet og vil fremdeles staa Vagt ved Grænsen af Sovjet-Unionen, for at give Arbejderne i vort Land Mulighed for fortsat at bygge et socialistisk Samfund op.

Paa Genferkonferencen i Aar har vi aabent foreslaaet hele den kapitalistiske Verden en fuldstændig Afrustning for at kunne forebygge truende Sammenstød og i det Hele gøre Krigen umulig. Vi har oprigtigt vilde nedlægge Vaabnene, sprænge vore Arsenaler, ødelægge vore Militærfabriker og demobilisere vore røde Kæmpere og sende dem til Arbejderfronten, og vi har foreslaaet at udslette ethvert Spor af bevæbnet Kraft, men Verdensbourgeosiet har afslaaet vort Forslag og Imperialisterne formerer stadig deres Rustninger.

At afruste sig paa en Tid, hvor hele den kapitalistiske Verden ruster sig stærkere og stærkere, vilde være ensbetydende med at overlade vort Land til Undergang og Likvidering af Revolutionens Resultater.

De kapitalistiske Stater, deres Lakajer, og deres lejede Presse fortsætter uafladelig med Paastanden om, at vi opbygger en vældig Arme med det Formaal at tilegne os fremmed Land, men hermed forsøger de kun at dække deres egne røveriske Hensigter, hvor de bevæbner sig til Tænderne for at overfalde hinanden og i første Række føre Krig med os.

Men paa denne store, internationale Arbejderfestdag vil vi atter en Gang, saa alle kan høre det, sige, at i hvilket som helst Øjeblik er vi parat til at gaa med til en fuldstændig eller delvis, men oprigtig gennemført Afrustning, hvis de kapitalistiske Stater vil være med.

Vort Land er et Land af fredelige Arbejdere, vi er optaget af vort Lands Opbygning, vi bygger socialistisk Samfundshusholdning, vi er imod Krig, vi ønsker inderligt Fred og er kun beskæftiget med Tanken paa, at ingen forstyrrer os i vort store og fredelige Opbygningsarbejde, og endnu en Gang kan vi sige til den øvrige Verden, at vil den Afrustning, saa er vi parate. I modsat Fald og efter Kræfter og Muligheder følger vi med i Rustningerne, og man maa ikke bebrejde os, at vi styrker vore bevæbnede Kræfter for at slaa tilbage det Angreb, som før eller senere ønskes rettet imod os.

Hvert Aar paa denne historiske Dag tager vi af vore unge og kampdygtige Rødarmister et højtideligt Løfte. Ogsaa i Dag staar vore Rødarmister Ansigt til Ansigt med deres Arbejder- og Bonderegering, Ansigt til Ansigt med det arbejdende røde Moskva og vil ogsaa overfor Verdensproletariatet aflægge et højtideligt Løfte om Troskab mod Arbejder- og Bondesagen.

Unge Kæmpere! Udtal efter mig Ord for Ord dette højtidelige Løfte til Eders Arbejder- og Bonderegering og til hele Proletariet i vort vældige Land:

»Paa denne — historiske Dag — giver vi vort — højtidelige Løfte — overfor Arbejderne — som fejrer — denne lyse — Proletarfest — en Ed — om at være trofast — mod Proletarernes Sag. — Jeg, Søn af —

den arbejdende Befolkning — Medlem af — de forenede — socialistiske Sovjetrepubliker — vedkender mig — som Kriger af — Arbejder- og Bondearmeen. — Jeg maa — samvittighedsfuldt — lære Krigsgerningen — behandle Krigsmateriellet — med Omhu, — anerkende — den revolutionære — Disciplin — og uimodsigende — efterkomme alle Befalinger — af min — Kommandør.«

»Kammerater! Rødarmister!« fortsatte Vorochilow, »I Arbejder- og Bonderegeringens Navn gratulerer jeg Eder ved Afgivelsen af dette højtidelige Løfte.«

Det hele militære Sceneri: Militærkolonner med røde Arbejderfaner — Soldaternes højtidelige Løfte — Chefens stærke proletariske Tale — og »Internationale«s Toner fra Militærorkestre var af en egenartet og betagende Virkning paa os, der maa se paa vort Militær under en anden Synsvinkel end den, hvorunder de russiske Arbejdere ser paa deres Røde Armé.

Kl. $11^1/_2$ var Militærparaden forbi og nu begyndte Opmarchen af Arbejdermasserne. I et Antal af 800,000 marcherede de i 3 brede Kolonner over Pladsen, og 6 Timer varede det at passere et bestemt Punkt. »Internationale« og andre Arbejdermelodier lød uafbrudt over Pladsen fra de Hundreder af Musikkorps og under Tusinder af røde Faner vældede Arbejderdemonstranterne i velordnede Rækker uafladeligt ind over Pladsen.

Der var nok af Nyt at se.

Her kom Arbejdernes frivillige Skyttekorps med Gevær ved Skulder; unge Mænd, der gennem planmæssig og organisatorisk Uddannelse i Vaabenbrug agter at stille sig til frivillig Militærtjeneste imod eventuelle kontrarevolutionære Anslag eller Angreb paa Sovjetstaten udefra; et ejendommeligt Syn i et Arbejderdemonstrationstog, men forklarligt nok, naar man erindrer sig Sovjetstatens hele politiske Struktur.

Her kom frivillige Røde Kors Sygeplejesker, der ogsaa i paakommende Tilfælde stiller sig til Disposition, og her kommunistiske Ungdoms- og Børneorganisationer, der gennem grundig og systematisk Undervisning og Opdragelse paavirker Ungdommen til socialistisk Tænkemaade.

Saa kom de vældige Mængder af Fabrik- eller Værkstedsorganisationerne med deres ofte originale og vittige Paafund til Kapitalismens Forhaanelse i Form af allehaande Figurer og Inskriptioner, og medens Hurraraabene dundrede til Hilsen af Regeringens Repræsentanter paa Mausoliet vældede Demonstranternes Strøm stadig ind over Røde Plads, og først ved 5-Tiden om Eftermiddagen havde de sidste Organisationer passeret Pladsen.

Om Aftenen var Byen en myldrende Myretue og Centrum, som var smukt illumineret, var simpelthen umulig at forcere. Til Musik fra Højttalerne dansede man paa Gaden, og paa dertil egnede Husfacader fremvistes levende Billeder.

Klubberne var overfyldte, alle Moskvas Arbejdere var kort sagt paa Benene, og det blev sen Nat, før det brogede Folkeliv efterhaanden stilnede af.

Men der kunde blive Tid nok endda til Hvile og Søvn, thi i Sovjet-Unionen holdes nu to Dage fri i Anledning af 1ste Maj. Skumlere paastaar, at Regeringen pønser paa, at faa afløst de upraktiske Helligdage i Paasken med Fridage paa en mere belejlig Aarstid — altsaa ved 1ste Maj, men Tiden vil jo vise, om saadanne skumle Planer er medindbefattet i Regeringens iøvrigt ikke særlig moderate Reformprogram.

1ste Maj er ogsaa Børnenes Festdag. Paa mangfoldige Maader gør man Børnene interesserede, og ved en til deres Alder og Evne tilpasset Underholdning indgaar Børnene i det hele kolossale Arrangement og bidrager derved til at gøre Dagen til en virkelig Folkefestdag.

Det har tilsyneladende heller ingen Hast med at udslette Sporene af Festen. Dekorationerne m. m. pyntede op i Byen flere Dage efter, og ude i Arbejderkvartererne kunde man endnu en hel Uge efter se Sovjetstjernen, røde Flag eller Lenins kendte Træk umotiveret friske op paa de oftest alt andet end velholdte Husfacader.

Man glemmer ikke let en 1ste Maj i Sovjet-Unionens Hovedstad.

A.

Til Kongres i Sovjet-Unionen.

Formandens Beretning, der godkendtes, mundede ud i Vedtagelsen af følgende Resolution:

Resolution angaaende Beretningen.

Efter at have hørt og bedømt Formandens Beretning og Centralkomitéens Virksomhed for den 2aarige Periode har den 7de Kongres konstateret:

1. At den rigtige og aktive Politik er gennemført af Centralkomitéen og Unionens Stedorganisationer med Hensyn til kemisk Industri, sigtende til Udvidelse af Bedrifterne og Forhøjelse af Produktionen, alt i Overensstemmelse med den 15de Partikongres og 4de Raadenes Kongres.

2. Paa Grundlag af Produktionens Vækst har Centralkomitéen ført en fast og rigtig Politik angaaende Arbejdslønnen, som har betinget en Højnelse af Industriens Arbejderes Levevilkaar, navnlig for de lavestlønnede. Kongressen bemærker navnlig den rigtige Gennemførelse af de vedtagne Beslutninger angaaende de kollektive Overenskomster, som er et af Midlerne til yderligere Vækst af Produktionen og videre Vækst af Arbejdslønnen.

3. Det udvidede Kultur- og Oplysningsarbejde, sigtende til en stærkere Tilknytning af Arbejdermassen, har givet god Vækst i Resultaterne, og disse Bestræbelser har ogsaa sat sine Spor i Organisationens almindelige Arbejde, idet disse Arbejdere igennem den dem tildelte Oplysning i højere Grad er blevet aktive Medlemmer i alle Organisationens forskellige Virksomhedsgrene.

I Tilslutning til foranstaaende godkender den 7de Kongres helt og holdent Centralkomitéens Virksomhed og finder dens Arbejde tilfredsstillende og dens Linje rigtig.

I dens videre Arbejde vil Kongressen foreslaa Centralkomitéen følgende:

1. Der maa stadig med Hensyn til den kemiske Industris Udvikling føres en aktiv Politik, saaledes at Tempoet i dens Vækst stadig øges, alt i Overensstemmelse med Partiorganernes Vedtagelser.

2. Der maa med Hensyn til Arbejdslønnen stadig føres en Politik, der navnlig tager Sigte paa at forbedre de daarligstlønnedes Vilkaar, ligesom de Erfaringer, der er gjort vedrørende de generelle Overenskomster, maa komme fremtidige Overenskomster tilgode.

3. Det regnes for at være nødvendigt at tilskynde Reformer i Arbejdsløn og -vilkaar for tekniske Ingeniører og Funktionærer.

4. Der maa arbejdes for en snarlig Gennemførelse af 7 Timersdagen, saaledes at denne Reform er gennemført paa flest mulige Bedrifter inden Udgangen af Driftsaaret 1928—29. Samtidig bør Reformen ogsaa søges gennemført for de private Bedrifters Vedkommende.

5. Kongressen finder det nødvendigt, at Centralkomitéen fører det bedst mulige Tilsyn med, at de Vurderinger, som Ekspertkommissionerne paa Virksomhederne foretager angaaende de af Arbejderne gjorte Opfindelser og almindelige Forbedringer i Bedriften, bliver i Overensstemmelse med Ret og Billighed mod vedkommende Arbejdere.

6. Idet Kongressen bemærker den større Aktivitet hos Kvinderne vedrørende Arbejdet i de faglige Organer, paalægges det Centralkomitéen at virke hen til en endnu større Tilknytning af Kvinderne til det faglige Arbejde, bl. a. ved i højere Grad at udtage Kvinder til Ledere af det faglige Arbejde og til Besættelse ved det administrative Husholdningsarbejde.

7. I Bestræbelserne for at forbedre Arbejderskernes Livsbetingelser findes det nødvendigt at udvide det Net af Børnehjem, der alt er oprettet.

8. Centralkomitéen maa have sin Opmærksomhed henvendt paa en stadig øget Udvikling af Kulturarbejdet, bl. a. ved Udsendelse af Lærere til Arbejdspladserne for at give Instruktioner.

9. Det findes ogsaa nødvendigt, at Centralkomitéen har sin Opmærksomhed henvendt paa Opførelse af de Klubhuse, der er projekteret, ligesom der maa drages Omsorg for, at Husholdningsorganerne lader tilflyde større Midler til Udvidelse af Klubnettet og Klubbernes Arbejde.

10. For at det kan blive muligt for Centralkomitéen paa forsvarlig Maade at varetage de faglige Specialsektioners Interesser, er det nødvendigt, at der i Bedrifternes Administration forefindes et til de faglige Specialsektioner svarende Organ, saaledes at saavel de faglige

Spørgsmaal som administrative og Normeringsspørgsmaal m. m. indenfor Bedriften kan blive varetaget med mest mulig Indsigt.

11. For at lette Arbejdet i Bedriftskonferencerne, f. Eks. ved Drøftelserne af Finansplanen, Rationalisering af Bedriften, Kalkulation o. s. v. er det ikke alene nødvendigt at gøre Virksomhedens Arbejdere bekendt med disse Ting, men det er ogsaa nødvendigt at gøre et Arbejde, for at de skal kunne forestaa dem, for at den hele Administration og Økonomi kan hvile paa saa bred en Basis som muligt.

12. Ved Ændringer af Arbejdsløn for Arbejderne er det nødvendigt, at de faste Arbejdere i Fabrikskomitéen for deres Løn afpasset i Forhold hertil, og det nødvendige Samarbejde med Landsorganisationen, som har disse Lønforhold i Varetægt, maa etableres for at hidføre de nødvendige Ændringer.

13. For yderligere at anspore Arbejderne til Opfindelser og Bedring af Bedrifterne tilraader Kongressen, at der stilles rundelige Beløb til Raadighed til Præmier, og at saadanne udbetales Arbejderne under Hensyn til Størrelsen af det økonomiske Udbytte, Forbedringen giver, og at Udbetalingen foregaar ufortøvet.

Efter Vedtagelsen af Beretningsresolutionen paabegyndtes Behandlingen af det vigtige internationale faglige Samlingsspørgsmaal.

De internationale Samlingsbestræbelser er trods alt gaaet frem i rivende Tempo efter det Ødelæggelsesværk, Verdenskrigen havde foraarsaget paa Arbejdernes „Internationale". Det er ligesom Betydningen af international Forstaaelse og Samkvem med øget Kraft er gaaet op for Arbejderne efter at de har faaet den hæslige Krig paa Afstand og det har vist sig, at det kapitalistiske Produktionssystem saa langt fra at kunne beherske Krigens Følger og Verdensproduktionens Udvikling netop tydelig viser sin fuldkomne Mangel paa Evne hertil ved at være stillet ganske uden Magt og Vilje til andet end blot at suge Profit ud af de produktive Kræfter uden Hensyn til Samfundet og dermed ogsaa Arbejdernes Vel.

Der arbejdes paa Kraft paa international Forstaaelse, og det var forsaavidt glædeligt om den unge russiske faglige Arbejderbevægelse vilde være med i dette Arbejde saasandt som den størst mulige Deltagelse maa give de bedste Resultater.

Men os, der er med i den successive og organiske Udviklings rolige og støtte, langsomme, men usvigelig sikre Arbejde for Frigørelse af Kapitalens endnu jernhaarde Greb om vor Samfundsmekanisme, maa de russiske Metoder til Fremme af den internationale faglige Soliditet forekomme lidt for temperamentsfuldt. Russerne synes at glemme, at de ydre Betingelser, der nu en Gang er nødvendige for Hidførelsen af en hurtig og gennemgribende Samfundsændring ikke foreligger i de vesteuropæiske Lande saaledes som de i Kraft af Krigen og den aarhundredgamle systematiske Undertrykkelse, den russiske Underklasse har været Genstand for, var tilstede i Rusland i 1917 og det derfor ikke er formaalstjenligt for Vesteuropas Arbejdere at anvende de af Russerne ønskede Metoder eller Midler i Kampen mod Kapitalismen.

De hidtil gjorte Forsøg paa international faglig Samling med de russiske Arbejdere er forblevne resultatløse paa Grund af denne Uoverensstemmelse i Veje og Midler, og Diskussionen paa Kongressen om denne Sag synes ikke at have banet Vej for en bedre Forstaaelse saalidt som den om Spørgsmaalet vedtagne Resolution med sine stærke Udfald mod de vesteuropæiske Arbejderes internationale Organer synes at kunne blive noget Grundlag for Forstaaelse. Imidlertid, Samling maa og skal der til, det har sikkert ogsaa, og maaske ikke mindst, Russerne selv en stærk Følelse af, som de staar der med skarp med udsat Front mod Verdenskapitalismen, og selv om der endnu ikke er tilvejebragt Overensstemmelse med Hensyn til Midler og Veje, saa vil saa sikkert som noget overhovedet *det fælles Maal:* Arbejdets og dermed Arbejdernes Frigørelse af Kapitalen bringe alle organiserede og socialistisk tænkende Arbejdere sammen i en stærk international Organisation til hvilken denne mægtige Samfundsreform er uløselig knyttet.

Diskussionen om dette Spørgsmaal blev tre Dage lang, og det var øjensynlig, at det opfattedes som et af de vigtigste af Dagsordenens Punkter. Sluttelig vedtoges følgende

Resolution
vedrørende Det russiske Kemiske Forbunds Centralkomités internationale Arbejde og Repræsentantskabet i Kemikernes internationale Propaganda og Virksomhedskomité.

I.

Efter at have paahørt Kammerat Dobrovolskys Referat om det internationale Arbejde, som er udført af det Kemiske Forbund og dets Repræsentanter i den internationale Propagandakomité, godkender vort Forbunds 7de Kongres Centralkomitéens internationale Arbejde, hvilket har været i fuld Overensstemmelse med Centralorganisationens sidste Kongres' og Forbundets 6te Kongres' Vedtagelser gaaende ud paa international Enhed mellem de Kemiske Arbejdere (Fabrikarbejderne) i alle Lande og Propaganda indenfor de brede Masser om en enig Verdensbevægelse og enig Klassekamp mod Kapitalen.

II.

Det kemiske Forbunds 7de Kongres konstaterer, at Centralkomitéen har gjort alt muligt for at bidrage til organisatorisk Enhed. Imidlertid er alle Forsøg herpaa strandet grundet paa de reformistiske Ledere i Fabrikarbejder-Internationale's fuldstændige Uvilje til at faa oprettet Enheden. Hele Historien om Forholdet mellem det russiske Kemiske Forbund og Fabrikarbejder-Internationale, Konferencerne mellem Lederne, Korrespondancen, Repræsentanternes Deltagelse paa eget Initiativ i Egenskab af Gæster paa tre af Internationales Kongresser, bekræfter utvivlsomt Internationales Lederes antiproletariske Linie. Disse ønsker ingen Enighed, og de optræder som Provokatører for Spaltning, idet de gennemfører Amsterdam-Internationales kategoriske Forbud mod at optage Sovjets Fagforbund i de internationale Fagsekretariater.

III.

Fabrikarbejder-Internationales Politik fremstaar særlig i den senere Tid antirevolutionært og er uegnet til Samarbejde mellem Klasserne. Ved Siden af den stadig tiltagende Kamp mod de oppositionelle og revolutionære Elementer, mister Fabrikarbejder-Internationale efterhaanden sin Indflydelse paa Arbejderne, og Antallet af Medlemmer formindskes. Den understøtter Fred indenfor Industrien og letter Kapitalens Koncentration og den kapitalistiske Rationalisering af Produktionen og fremmer forøget Plyndring og Udbytning af Arbejderklassen, Forlængelse af Arbejdsdagen o. s. v.

IV.

Ved den voksende Koncentration af Kapitalen i den kemiske Industri, Dannelsen af vældige kapitalistiske Truster og Koncerner med international Karakter, Forøgelse af den kemiske Industris Rolle i den kommende Imperialisme, afleder Fabrikarbejder Internationalen Arbejderklassens Opmærksomhed fra de konkrete Følger af den internationale Trustdannelse og gennemfører en industriel Fredspolitik. Herved styrkes den internationale Kapitals Stilling, og herved hindres Mobiliseringen af Arbejderklassens Kræfter, ligesom de kemiske Arbejderes Stilling forringes saavel i Kampen mod Kapitalismen som i Kampen mod den truende imperialistiske Krigsfare, hvor den kemiske Industri i Forbindelse med den seneste Udvikling af Tekniken vil komme til at spille en kolossal Rolle.

V.

I al Almindelighed har Fabrikarbejder Internationale bestyrket den unægtelige Paastand, der fremsættes af Oppositionen, nemlig, at det kapitalistiske Samfunds alvorligste og sikreste Støtte i Øjeblikket udgøres af Socialdemokratiet og det faglige Bureaukrati i Amsterdam. Udlægningen af denne Sandhed overfor Arbejdermasserne i alle Lande udgør en Hovedopgave for os. Vort Forbunds Erfaringer i de sidste ti Aar borttager de sidste Illusioner, som endnu kunde forefindes.

Under den nuværende Ledelse i den saakaldte Fabrikarbejder Internationale anser vi al videre Henvendelse fra vort Forbund om Optagelse i Internationale for ørkesløs. Samtidig hermed anbefaler vor Forbunds 7 Kongres Centralkomiteen fremdeles at føre Kampen for Enhed gennem en direkte Henvendelse til Arbejdermasserne og de nationale Organisationer om en fælles Kamp mod Kapitalen.

Kongressen anbefaler Centralkomiteen energisk gennem dens Repræsentanter i Kemiarbejdernes internationale Propagandakomite at faa sat i Stand en stærkere Mobilisering og Samling af alle revolutionære Klasseelementer under Parolen: Sammenkaldelse af en fælles Verdenskongres for alle Kemiske Forbund, som staar paa Klassekampens Grund, saavel de, som tilhører Fabrikarbejder-Internationale, som de der staar udenfor samme til et enigt Kemisk Klasseinternationale. Indenfor Kemiarbejdernes inter-

nationale Propagandakomite anser man en større Aktivitet for nødvendig.

VI.

Kongressen konstaterer med Tilfredsstillelse det russiske Kemiarbejderforbunds Centralkomites skærpede Arbejde for at komme i direkte Forbindelse med de Kemiske (Fabrik) Arbejderforbund i Norge, Danmark, Polen, Frankrig, Tzekoslovakiet. Kongressen anbefaler fortsat at staa paa Vagt ved den internationale Solidaritet og hurtigt og forstaaeligt støtte alle Kemiarbejderne i deres Vanskeligheder under deres Fremmarch i Kampen mod Kapitalen ved at yde dem saavel politisk som økonomisk Understøttelse. Ligeledes anbefaler Kongressen, at man skal bestræbe sig paa at skærpe og bevare de organisatoriske Forbindelser ved Oprettelsen af Samarbejdskomiteer, ligesom man bør støtte den internationale Fagbevægelses Enhed, hvor den er af virkelige faglig Betydning.

Der vedtoges sluttelig en Række Lovændringer, sigtende til et udvidet og fastere Samarbejde indenfor Forbundet og saaledes at Ledelserne vil kunne komme i stærkere Rapport til Medlemmerne end Tilfældet hidtil havde været. Blandt andet vedtoges ogsaa, at Medlemskontingentet skal indbetales til Forbundskassen, der saa igen fordeler det til Underorganisationerne og de forskellige foreliggende Formaal efter de gældende Regler og det nødvendige Behov.

Den afgaaende Forbundsstyrelse genvalgtes med Undtagelse af Formanden, Dobrovalski, i hvis Sted valgtes Kemiarbejderen Logovai.

A.

Siden sidst.

Stubbekøbing. Stubbekøbing Byraad. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af følgende Sag. Paa Gasværket var beskæftiget 4 Mand. Den ene Mand blev imidlertid syg, hvorfor Afdelingen, da Sygdommen bliver af lang Varighed forlangte, at Byraadet skulde ansætte en fast Mand i hans Sted. Dette Krav har Byraadet nægtet at opfylde; idet det hævder, at der ikke er Brug for en fjerde Mand paa alle Ugens 6 Dage, derimod anvendes en Reservemand til Afløsning 3 Dage om Ugen samt derudover til andet Arbejde, naar der er Brug for ham. Afdelingen mener, at Overenskomsten bestemmer, at der skal være 4 Mand paa Gasværket og at Manden derfor har Krav paa Løn for 6 Dage om Ugen. Efter Korrespondence med Byraadet om Sagen og gentagen Forhandlinger bragtes Sagen i Orden paa følgende Maade:

at da Gasværkets Behov vil medføre, at den 4. Mand i de nærmeste Dage vil blive beskæftiget i alle Ugens 6 Dage, da det forudsættes fra vor Side, at Gasværksarbejderne fremtidig vil faa deres overenskomstmæssige, aarlige Ferie paa 8 Dage tildelt i Sammenhæng uden Forrykkelse af deres Fridag hver 7. Dag samt at Gasværket fremtidigt betaler et Tillæg af 50 pCt. til Gasværksarbejdernes Dagløn til de Arbejdere, der maatte blive antaget til Rensning af Akkumulatoren paa Elektricitetsværket, betragtes Uoverensstemmelsen mellem Afdelingen og Byraadet som ordnet.

Viby, Hads — Ning Herreders Jernbane: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Baneledelsen har nægtet at udbetale det overenskomstmæssig fastsatte Tillæg af 25 pCt. for Snekastningsarbejde til 5 Mand, der den 27. og 28. December f. A. var beskæftiget ved Snekastningsarbejde. Efter at Sagen var paatalt overfor Jernbanens Driftsbestyrer, afholdtes den 11. April et Møde ved hvilket man enedes om følgende:

Der tilføjes Overenskomstens § 2:

1. «Ovennævnte Tillæg gælde ikke ved Oprydningsarbejder paa Stationspladserne efter, at Banen er gjort farbar.»

2. For det i December 1927 foretagne Snearbejde sker der Efterbetaling af 25 pCt. af Timelønnen.

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn. H. P. Jensens Fiskefarsfabrik. Overenskomst oprettet. 6 Mand. Ugeløn Kr. 52,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarb.: 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt. for de efterfølgende Timer samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Arbejderne erholder uden Afkortning i Lønnen en Sommerferie paa 6 Arbejdsdage i Forbindelse med 2 Søndage. I Tilfælde af uforskyldt Sygdom erholder Arbejderne fuld Løn ÷ Fradrag af Sygepenge (2 Kr. pr. Dag) i indtil 6 Uger. Arbejderne skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse og selv betale Præmien. Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne de første 6 Uger Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 pr. Dag, indtil lovlig Dagpenge træder i Kraft. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge, til Ophør en Lønningsdag. Norm f. Regl. f. Behandling af faglig Strid. Tillidsmandsreglerne er gældende. Gælder til en 1. Maj.

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn. Københavns Bogtrykkerforening angaaende Løn- og Arbejdsforhold hos «De Ferslevske Blade. Overenskomst oprettet. 7 Mand. Ugeløn Kr. 52,71. Arbejdstid 48 Timer (delvis Dag-, Nat- og Søndagsarbejde). Arbejderne erholder en Fridag pr. Maaned, der dog ikke maa falde paa en Lørdag eller Søndag. Overarbejde paa Hverdage 145 Øre pr. Time til Kl. 9 Aften og derefter til Kl. 2 Nat + 5 pCt. Paa Søndag 175 Øre pr. Time til Kl. 9 Aften og derefter til Kl. 2 Nat + 5 pCt. For Arbejde Natten mellem 1. og 2. Paaskedag, 1. og 2. Pinsedag og 1. og 2. Juledag erholder Arbejderne et Tillæg af Kr. 8,00 pr. Nat. Sommerferie med fuld Løn bibeholdes uforandret. Ved Ulykkestilfælde erholder Arbej-

Lønbevægelsen 1927.

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen.

(Gennemsnitsfortjenesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.)

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mænd ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mænd ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
Fabrik- og Industriarbejdergrupper:	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre	Øre		Øre	%		Øre	Øre
Cementfabrikarb.	5026 à							94	125	3	3	1400	91	128
Cikoriefabrikarb.	6026	137			30	5026 à 6026	121	99 à 5152	119			14	91 à 5152	103
								4802		144	3	7	4658	
— Sæsonarb.								116		1	3	30	115	
								100 à 107		3	3	8	97 à 104	
								101		3	3	100	98	
								101 à 5820		3	3	33	98 à 5820	
Farve- og Lakfabrikarb.	110	114	3		85	107	112	105	117	3		7	102	102
	5577 à		167 à		65	5410 à								
	5377 à		161 à			5216 à								
	5779		173			5606								
	5279				11	5279								
	5246				8	5246								
Grus- og Skærvefab.arb.		134					133	98 à 99	113	3	3	400	95 à 96	110
Jern-, Metal- og Kludebranchen	103	140	3	3	110	100	138	100	124	3	3	15	97	111
[1] Jern- og Metalindustr.:	Minimal	131			4018	Minimal	131	Minimal	117			3447	Minimal	117
(Jernindustriens Tal)	91	[2] 130,5	+ 4	4	[2](3887)	95	[2](133,3)	91	[1] 114,1	+ 4	4	[2] 3030	95	[2]113,9
Skibsværfterne i	Minimal					80		80					80	
Kbhvn. og Nakskov	Normal													
	101	[3] 126,0	+ 1		[3] 3176	102	[3] 124,3	102		+ 2		2934	104	113,4
Kalk- og Teglværksindustrien:								87 à 89 à	111	3	3	3920	84 à 86 à	116
Teglværks- og Kalkstensfabrikarb.								91					88	
Kridt- og Kalkbrudsarb. samt Kalkværks- og Mørtelværksarb.	96	128	3		80	93	125	88 à 90,5 à 93		3	3		85 à 87,5 à 90	
Kaolin- og Chamottestensfabrikarb.								87		3	3	300	84	
Kridtbruds- og Kridtslemmeriarb.								100		3	3	10	97	
								100 à 112		2	3	12	98 à 110	
								100		2	3	30	98	

[1] Minimaltimelønnen forhøjedes med 4 Øre. Akkordpriserne reduceredes med 4 %. Timelønninger- og fortjenester: fra 105—115 reduceredes med 2 %, fra 116—150 Øre med 2½ %, over 150 Øre med 4 %.

[2] Tallene er i H. t. Jern- og Metalindustriens Statistik for 3. Kvartal 1927.

[3] De understregede Tal fremkommer efter at Maskinformere, Kærnemagere og Specialarbejdere i København og Specialarbejderne i Provinserne er ekskluderede af Statistiken.

Lønbevægelsen 1927

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen.

(Gennemsnitsfortjenesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1927		Reduktion 1926		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre	Øre		Øre	%		Øre	Øre
Konservesfabrikarb.								101 à 4674	99	3 140		17	97 à 4534	100
								101 à 4750				4 à 22	101 à 4750	
Læderindustriarb.	102 à 105 à 109	152	3	3	105	98 à 102 à 106	149	102 à 105 à 109	143	3		185	99 à 102 à 106	139
Marmor- og Granitslib. og Stenindustriarb.	104 à 136	139	3	3	45	101 à 132	136	88 100	114	3 3	3 3	30 40	85 97	109
	5190		156		20	5034		97 à 121		3	3	5	94 à 118	
Mælkekondeseringsfabrikarb.								103 104 106	114	3	3	25 25 30	100 101 103	113
Olieindustriarb.	100 à 106	129	3	3	500	97 à 103	131	100 à 106	135	3	3	675	97 à 103	134
Olieraffinaderiarb.	5615	131	161		6	5454	131							
	5705				45	5705								
	5972		144		8	5828								
Rebslageriarb.	102	108	3		25	99	111							
Spritfrbrikarb.	5862	127	+ 188		52	6050	125							
Kuske	6365		+ 285		12	6650								
Sukkerfabrikarb. (i Kampagnen)	107	145	3	3	475	104	130	100	125	3	3	870 (2300)	97	107
Svovlsyrefabrikarb.	105	149	3	8	130	102	138	101	132	3	3	285	98	132
Sæbeindustriarb.	5096	110	153		7	4943	107	100	111	3		5	97	105
	5138		154		90	4985		4658		140		16	4518	
	5338		154		2	5184		5597		168		28	5429	
	5800				1	5800		5709		171		10	5538	
Tagpapfabrikarb.	105 à 111	153	3	3	71	102 à 108	156	100	100	3	3	18	97	105
Tændstikfabrikarb.	102	130	3	3	100	99	130							
Bornholms Maskinfabrik og Støberiarb.								100		3		21	97	
Foderstoffabrikarb.	100		3		20	97		100 à 4820		3 à 145		10	97 à 4675	
	110 à 120		3 à 4		8	107 à 116		100		3		40	97	
	5432		164		10	5302								
Glasindustriarb.								97		7		35	90	

Lønbevægelsen 1927.

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen.

(Gennemsnitsfortjenesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.)

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Deebr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1927		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
	Øre	Øre	Øre	%			Øre	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre
Gummiindustrien	4944a		148 à		125	4796 à		4615 à		99 à		14	4516 à	
	5040		151			4889		4748		142			4606	
								100		3		21	97	
Tapetfabrikarb.								4971 à		149 à		9	4822 à	
								5142		154			4988	
Kemisk Industri.	102	124	3		25	99	120	4675	126	140		12	4535	125
	103		3		1	100		5094		153		9	4941	
	105		3	3	35	102								
	4995		150		10	4845								
	5321		151		5	5170								
	5321				15	5321								
	5432		164		26	5302								
	5615		161		2	5454								
	22676		680		27	21996								
Sodafabrikarb.	120 à		4 à		20	116 à		4721		142		3	4589	
	5633		169			5464								
Forskellige Industrier .	102		3		4	99		98		3		8	95	
	98		+ 1		45	99		99 3/4		2 3/4		1	97	
	102 à		3 à		8	99 à		100		3		75	97	
	4940		148			4792		100		—	2	30	100	
	102		3		18	99		100 à		3	3	34	97 à	
	104		3		2	101		103		3			100	
	105 à		3		10	102 à		121		4		14	117	
	109					106		4615		+ 85		3	4700	
	112		3		8	109		5300		159		3	5141	
	5844 à				8	5844 à		5621		169		6	5452	
	6694					6694								
	6083 à		182 à		30	5901 à								
	6355 à		191 à			6163 à								
	6365		191			6174								
	6288		189		14	6099								
Skovarb.								75		5	4	1400	70	
Vagtfunktionærer	5445 à				19	5445 à								
(Fabriks)	5621					5621								
	5513		165		4	5348								
	24816		744		3	240.72								
Hos Vagtselskaberne ..	20086		603		86	194.83		200 86		603		18	194.83	
	18392		552			178.40		183.92		552			178.40	
	21318		640			206.78		213.18		640			206.78	
Tilsammen...					5844							14538		

Lønbevægelsen 1927.

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen.

(Gennemsnitsfortjeaesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.)

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre
Jord-, Beton- og Bygningsarbejdergruppen:														
Cementvareindustriarb.	130		4	3	80	126		91				4	91	
								98		4	3	10	94	
								100		3	3	24	97	
								101		3	3	19	98	
								101		2	3	3	99	
								102		3	3	5	99	
								113		3		14	110	
								105 a		3 a		12	102 a	
Gas-, Elektricitets- og Vandværksarb.								146		4			142	
								5229		+ 203		3	5432	
								6460 a		194 a		2	6266 a	
								5985		180			5805	
								6589 a		334 a		11	128 a	
								7226		314			130 a	
													144	
Isoleringsarb.	105 à 137 à	216	3 a 4 a	3	61	102 a 133 a	211	97 a 126 a	162	+ 1 a + 2 a	3	20	98 a 128 a	148
	147		4			143		136		+ 2			138	
Jord- og Betonarb.	111 à 130	164	3	3	1400	108 a 126	159	101	108	÷ 3	3	2200	98	111
Brolægningsarb.	130		4	3	150	126		115		3			112	
Jernbeton- og Engelsk Brolægningsarb.	150		5	3		145								
Asfaltarb.	115 à 133		3 a 4		125	112 a 129		101 a 116 a		3 3			98 a 113 a	
Asfaltbetonarb.	130 à 146		4 4			126 a 142		126		3			123	
Gas- og Vandarb.	130		4	3	40	126								
Linotolarb.	137 à 143		4 4		20	133 a 139								
Mosaikarb. og Terazzoarb.	145 à 156	152	4 a 5		60	141 a 151	155	101 a 117	148	3 a 4	3	15	98 a 113	117
Nedbrydningarb.	139		4		55	135		112		3			109	
Uddybningsarb.	5797 6237		174 187		10 25	5623 6050								
Murarbejdsmænd								101 a 116	122	2	3	4155	99 a 114	118
								113 a 130		3	3	80	110 a 127	
								116 a 132		2	3	80	114 a 131	
								121 a 139		2	3	135	119 a 137	
Arbm. i Frihavnen	108 à 116		3		10	105 a 113								
Arbm. hos private Jernbaner	130 101		4 3		9 9	126 98		100		3		28	97	
					2054							6820		

derne Differencen mellem Sygehjælpen og Ugelønnen, dog højst Kr. 15.00 pr. Uge de første 13 Uger og derefter i Henhold til Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Norm for Regl. f. Behandling af fagl. Strid. Regulering i Henhold til Forliget af 3. Juni 1925, dog er de fastsatte særlige Tillæg undtagne fra Reguleringer. Gælder til en 1. Maj.

Mælkeriarbejderne, Kbhvn. Bagsværd Mejeri. Overenskomst oprettet. 5 Mand. **Kuske ved Detailsalg** lønnes med Kr. 17.50 pr. Uge + 8 pCt. af de første 50 Kr. Salg, 10 pCt. af Restsalget 16 Øre pr kg solgt Smør, 8 Øre pr. kg solgt Margarine. Garanteret Ugeløn er Kr. 70.00 og 10 Kr. i Flaskegodtgørelse pr. Aar. Sommerferie i 7 Dage og om Vinteren 3 Dage med garanteret Ugeløn. Gratis Kasket. Forretningen yder den nødvendige Medhjælp. Uoverensstemmelser afgøres ved Forhandling.

Mejerister og Hjemmearbejdere. Kr. 66.54. Staldmesteren Kr. 70.08. Unge Mennesker mellem 18—20 Aar: 1. Aar Kr. 51.50. 2. Aar Kr. 53.50. Gratis Fridag hver 9. Dag. 7 Dages Sommerferie med fuid Løn. Arbejde paa Fridage betales med 50 pCt. Tillæg for den første mistede Fridag, og for de efterfølgende med 100 pCt. Tillæg. Arbejdstid 8 Timer indenfor et samlet Tidsrum af 12 Timer. Overarbejde de første 4 Timer 50 pCt., der udover 100 pCt. Tillæg. For Arbejde i kortere Tid end 8 Timer pr. Dag betales 155 Øre pr. Time. Højere Lønninger maa ikke reduceres. Arbejderne er ulykkesforsikrede i Henhold til Loven, fra den Dag Ulykkestilfældet indtræffer. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en 1. eller 15. i en Maaned. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Renovationsarbejderne, Kbhvn. Københavns Grundejeres Renholdningsselskab. Overenskomsten fornyet i Aar til 1. April 1929. 61 Mand. Pladsarbejdere 136 Øre pr. Time. Ved Rensestationer: 142 Øre pr. Time. Natarbejdere (kørende) Kr. 13.84 pr. Nat. Kr. 85.04 pr. Uge. Almindelig Regulering regnet fra Pristal 177.

Renovationsarbejdere, Kbhvn. Frederikberg Kommunes tekniske Forvaltning. I Skrivelse af 18. Maj d. A. meddeler Forvaltningen, at den tiltræder den mellem Renovationsarbejdernes Afdeling og Kbhvns. Grundejeres Renholdningsselskab afsluttede Overenskomst som gældende til 1. April 1929. Vedrører 5 Mand.

Aarhus A. Jysk Andels-Foderstofforretning. Firmaet havde opsagt de gældende Overenskomster til Udløb den 15. April d. A. Afdelingen har derefter forhandlet med Firmaet om Betingelserne for Fornyelsen af Overenskomsten for 1 Aar til 15. April 1929 og Enighed opnaaedes om alle Punkter undtagen for Udtapning og Læsning til Køre- og Banevogne af Kornvarer fra Automatvægtene i Silopakhuset, idet Firmaet vægrede sig ved at opfylde de Krav, Arbejderne havde fremsat. Ved et Møde den 2. Maj opnaaet Enighed om følgende: «Udtapning og Aflæsning til Køre- og Banevogne fra Automatvægtene i Silopakhuset betales med 70 Øre pr. Ton pr. Hold a 6 Mand for mindst 200 Sække uafbrudt Udtapning. Mindre Udtapning end 200 Sække betales med almindelig Timeløn. Der hjælpes til med Rangering, Vognrensning og Vogndækning som hidtil. Ved mindre og kompletterende Ekspeditioner kan Holdets Mandskab (6 Mand) nedsættes, naar det skønnes, at Akkorden er for lille til fuldt Hold, men dog ikke til mindre end 4 Mand. Vedrører 100 Mand.

Horsens A. Akts. R. Collstrop. Overenskomsten fornyet til at være gældende til Ophør en 1. April med de Ændringer, hvorom der dels ved Forhandling og dels ved Korrespondance med Firmaet var opnaaet Enighed om. Vedrører 28 a 40 Mand.

Rødby. Skibsmægler Harald Larsen, Rødby Havn. Overenskomst oprettet. Timeløn ved Havnen 97 Øre, faste Lager- og Pakhusarbejdere 95 Øre. Arbejdstid 8 Timer. For Overarbejde de 2 første Timer forhøjes Akkorderne eller Timelønnen med 30 pCt., for Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde med 75 pCt. Ved Timelønsarbejde betales mindst for 4 normale Timer. Hvor Eftermiddagsvagten er 3½ Time, betales kun for dette Timetal. Akkordpriser fastsatte for Losningsarbejdet m. m. Spilmænd tages fra Land og betales som en Mand af Holdet. Betjenes Spillet af Besætningen, forhøjes Taksten for saavel indenbords som udenbords Arbejde med 10 pCt. Hvis et Skib ikke tager Havnearbejdere fra Land til at besørge det indenbords Arbejde, forhøjes Betalingen for Arbejdet i Land med 15 pCt. af den for Bord- og Landarbejde fastsatte Takst. Delvis Bordarbejde kan ikke finde Sted. Fra denne Bestemmelse er undtaget Trælastskibe og andre Skibe, der overenskomstmæssigt eller kotumemæssigt selv har udført Arbejde — Bordarbejdet. Naar Losning af løse Oliekager fordres udført af 2 Hold i en Luge, forhøjes Akkorden for disse Hold med 10 pCt. Arbejderne er ulykkesforsikrede i Henhold til Loven samt for en Dagpenge af Kr. 3.00 de første 13 Uger. Regulering i Henhold til Forliget af 3. Juni 1925. Gælder til en 15. April.

Esbjerg, Aarhus C., Odense C., Vejle K. og Chaufførerne, Kbhvn. De forenede Isværker, Esbjerg. Ved et Møde den 4. Maj angaaende Oprettelsen af en Fællesoverenskomst gældende for Chauffører som Firmaet beskæftiger i de nævnte Byer, enedes man om, at Firmaet indtil videre betaler i Henhold til de lokale Overenskomster, der er gældende i disse Byer for Lastvogns-Chauffører, dog saaledes, at naar en af Parterne ønsker det, kan Forhandlinger optages igen.

Horsens A. Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens. Afdelingen indberetter, at der er opnaaet Enighed om Renskrivningen af Overenskomsten, men at Foreningen nægter at underskrive Overenskomsten, medmindre de siden 1925 trufne Voldgiftsafgørelser indføres i Overenskomsten eller Afdelingen skriftlig forpligter sig til at overholde saadanne Voldgiftsafgørelser. Ved et Møde den 19. Maj gik Sagen i Orden, idet Arbejdsgiverne indgik paa at underskrive Overenskomsten, der dermed er fornyet til 15. April 1929. Vedrører 300 Mand.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

DANSK

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 4 | 1928 | 1928 | 33. Aarg.

Til

De danske Transportarbejdere!

Ærede Forbundsfæller!

Alle Afdelinger, der ved de danske Havne har Medlemmer beskæftiget ved Havnearbejde, Lagerarbejde, som Kuske eller Chauffører, gøres herved opmærksom paa, at der fra Dansk Arbejdsmands Forbunds Side er varslet almindelig Blokade

fra og med Mandag Morgen den 9. Juli d. A. ved normal Arbejdstids Begyndelse,

omfattende alle til danske Havne ankommende finske Skibe, hvad angaar disses Lastning og Losning samt Transport af det til og fra Skibene fremkommende Gods eller Varer af enhver Art. De ærede Afdelingsledelser maa drage Omsorg for, at denne Blokade bliver effektiv, saaledes at de finske Stevedorer faar at mærke, at har de end — ved Hjælp af de infame Samfundshjælpere — faaet Skibene indladet, saa vil disse aldrig blive udlosset,

Vi staar I Forbund med de kæmpende finske Transportarbejdere, og den Hjælp, som vi, jfr. Skandinavisk Transportarbejder Union's Love er pligtig at yde Finnerne den ***skal*** ydes.

Det vilde være klogt, om vore Afdelingsledelser ***straks*** overalt adviserer deres vedkommende Arbejdsgivere om, hvad der kommer.

Giv Hovedkontoret daglige Rapporter om Navn, Last og Varemodtager paa de Skibe, som I stopper og efterhaanden kommer til at stoppe.

Da den faste Voldgiftsret i Ugens Løb vil afgøre, om vi trods Arbejdsgiverforeningens Protest overhovedet har Lov til at lave almindelig Blokade, maa I passe paa Bladenes Meddelelser i saa Henseende, men kun tage Hensyn til de Meddelelser, der er undertegnet af mig.

Med solidarisk Hilsen og Haandslag
paa den samlede Hovedbestyrelses Vegne

Eders

Lyngsie.

Robert Nielsen

Arbejdsoverenskomstfornyelse.

Af cand. polit. H. Høst.

I Efteraaret 1927 laa Overenskomstsituationen saaledes, at de fleste af Overenskomsterne kunde opsiges til Ophør i 1928. Dette gjaldt ogsaa nogle Overenskomster, der principalt var forlænget til 1929, men med Mulighed for Frigørelse i visse Tilfælde; de vigtigste Overenskomster af denne Art var Skotøjsindustriens og Chokoladeindustriens Overenskomster. For Jern- og Metalindustriens Overenskomster med de fleste betydeligere Fag gjaldt de bestaaende Overenskomster til 1929, forsaavidt de ikke blev opsagt til Ophør i 1928 inden 1. September til 1927, og da saadan Opsigelse ikke fandt Sted, var de fleste af Overenskomstforholdene for denne Industri i Orden for 1928 paa et meget tidligt Tidspunkt. For enkelte Industrier var de bestaaende Overenskomster ubetinget gældende ogsaa for 1928; dette gjaldt saaledes Overenskomsterne for Bryggeriarbejdere, Murersvende i Provinsen, Bogbindere, Snedkere, Stenhuggere og Tobaksarbejdere.

I Slutningen af September tog Arbejdsgiverforeningen Initiativet til en Forhandling med henholdsvis De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsmandsforbund om Muligheden af uden Opsigelse og uden ufornøden Detailbehandling af de enkelte Overenskomster at forny de udløbende Overenskomster for en længere Periode med Indførelse af Regler for en gradvis lempelig Nedsættelse af Lønningerne for derved at bøde paa Erhvervskrisens Virkninger. Samtidig pegede Arbejdsgiverforeningen paa, om der muligvis kunde findes andre Veje, som kunde føre til et tilfredsstillende Resultat. Arbejderorganisationerne afviste straks kategorisk Muligheden af en Lønnedsættelse, og de Forhandlinger som fandt Sted førte ikke til noget Resultat. En Del af Overenskomsterne blev herefter opsagt, for største Delens Vedkommende af Arbejdsgiverne, for nogle enkelte dog af Arbejderne.

For en Del af de ikke opsagte Overenskomsters Vedkommende havde der overhovedet ingen Forhandlinger fundet Sted, og disse løb da uændret videre; for andres Vedkommende var der inden Opsigelsesfristens Udløb (i visse Tilfælde efter nogen Udskydelse af Opsigelsesfristen efter Aftale mellem Parterne) opnaaet Enighed om Fornyelse af Overenskomsterne med visse mindre Ændringer. Men ogsaa for de fleste af de efter stedfunden Opsigelse fornyede Overenskomster var de indførte Ændringer i Overenskomsterne ganske ubetydelige. Som Regel var det enkelte Akkordsatser, der blev reguleret, eller almindelige Bestemmelser i Overenskomsterne, som blev lidt omredigeret, medens Ændringer af større Omfang saa godt som ikke fandt Sted. De største Ændringer i Lønningerne skete for enkelte Fag, der havde været undtaget fra Augustreguleringen i 1927, og som ikke havde købt sig fri for denne Regulering ved forlods Lønreduktion (saaledes som f. Eks. de vigtigste Fag indenfor Jernindustrien); dette gjaldt saaledes Skotøjsarbejdere og Chokoladearbejdere, og Lønnedsættelserne androg 2½ a 3½ Procent, men for begge Fagene voldte Overenskomstfornyelsen store Vanskeligheder og krævede en stor Mængde Forhandlinger. Ogsaa samtlige Overenskomster indenfor Beklædningsindustrien var undtaget fra Augustreguleringen 1927, og Arbejderne fik en mindre Lønnedsættelse ved Fornyelsen i 1928. Endvidere fandt der en mindre Lønreduktion Sted for Landarbejdere. Iøvrigt fortsattes den i Fjor paabegyndte Tendens til at frigøre Overenskomsterne for Pristalsregulering i Overenskomstperioden, selv om Arbejdsgivernes Modstand mod at give Afkald paa saadan Regulering kun medførte smaa Resultater i denne Retning; Pristalsregulering er dog ved Overenskomstfornyelser i Aar fjernet for Litografer og Tobaksarbejdere. Overenskomsten for disse blev nemlig optaget til Forhandling i Aar til Trods for, at den først udløb i 1929, og den nye Overenskomst gælder nu til 1930. Ogsaa for Blikkenslagersvende i Provinsen og Skræddere og Syersker er Overenskomsterne forlænget til 1930 og for Chokoladearbejdere til 1931, for den sidste dog med Mulighed for Frigørelse tidligere under visse Omstændigheder. Af de i Aar fornyede Overenskomster gælder Overenskomsterne for Bryggeriarbejdere og for Murersvende i Provinsen ligeledes til 1930.

Til Trods for de i adskillige Fag ret vanskelige Forhandlinger, lykkedes det dog som Regel Parterne selv at forhandle sig til Rette, uden at Forligsmandens Bistand var nødvendig. Kun i tre Tilfælde har Forligsmanden mæglet, nem-

lig for Skotøjsindustrien, hvor der blev varslet Lockout, men hvor et af Forligsmanden stillet Mæglingsforslag blev forkastet af Arbejderne; paa Forligsmandens Foranledning fandt der dog derefter fornyede Forhandlinger Sted mellem Parterne, hvorved Enighed opnaaedes. Ogsaa for Træindustriarbejdere i Jernindustrien maatte Forligsmanden gribe ind i Anledning af et udstedt Strejkevarsel, og her blev et af Forligsmanden stillet Mæglingsforslag vedtaget. Endelig mæglede Forligsmanden i Landarbejderkonflikten, hvor der ganske vist ikke var udstedt Varsel om Arbejdsstandsning, men hvor det havde Betydning at faa Overenskomstforholdet i Orden, for at Landbrugerne ikke skulde lade være med at saa Sukkerroer, fordi de ikke vidste, hvad Betalingen for Lugningen vilde blive, men i Stedet for saa Byg. De af Forligsmanden i Begyndelsen af April paabegyndte Forhandlinger i dette Fag blev afbrudt, da Forligsmanden skønnede, at der ikke var Grundlag for Fremsættelse af et Mæglingsforslag, men en halv Snes Dage efter blev de genoptaget, og der blev stillet et Mæglingsforslag, som blev vedtaget af begge Parter.

Det eneste Overenskomstforhold, der i Aar har givet Anledning til Konflikt, er det mellem Skotøjsarbejderne og Mesterforeningen for mekanisk Fodtøjsreparation. Overfor disse Mestre etablerede Skotøjsarbejderforbundet Strejke fra og med den 26. April, og denne Strejke løber stadig. Konflikten er ikke særlig omfattende, idet Antallet af strejkende kun udgør 23.

For samtlige Fag af større Betydning er Overenskomstforholdene nu i Orden med Undtagelse af Murerfaget i København, hvor Overenskomsterne saavel for Murersvende som for Murarbejdsmænd er opsagt af Arbejdsgiverne, men hvor Fornyelse af Overenskomsterne endnu ikke har fundet Sted.

Leningrad—Moskwa.

Ved den lille russiske Grænsestation Beloostrow paa Vej over Helsingfors mod Leningrad blev vi purret ud af Toget for Pas- og Toldvisitation. Det var ved 10 Tiden om Aftenen, Perronen henlaa i Mørke, og med en noget bydende Haandbevægelse fra en revolverbevæbnet Toldembedsmand, iført en Uniformsfrakke med urimelig lange Skøder, blev vi vist ind i Toldskuret. Efter at have passeret et Par mørke Rum naaede vi frem til en slet oplyst Stue. Den eneste Plads optoges her af et mægtigt Komfur prydet med en til dets Størrelse svarende Kedel, og langs Væggene var anbragt to Bænke og et Bord af ret primitivt Udseende. Det hele Interiør udviste total Mangel paa Komfort eller Hygge og de strenge Miner og den absolute Tavshed, hvormed den omhyggelige Revision foregik i Forbindelse med stadig Tilsynekomst af bevæbnede, tavse og alvorligt udseende Sovjet- eller Toldsoldater gjorde Fornøjelsen ved Opholdet her noget blandet. Sovjetrepublikkens Store: Lenin, Trotzky og andre bistert udseende Personer, der i primitiv Vægdekoration ophængt med Tegnestifter i store Papirflager stirrede ned paa os med deres faste og stærke Karaktertræk, forhøjede forsaavidt heller ikke Nydelsen, og da vi efter en Times Ophold her med en nedladende Haandbevægelse fik Besked paa at vi kunde gaa over Grænsen, aandede vi lettet op.

Efter en Times Kørsel naaede vi ind til Finnebanegaarden i Leningrad. Alle Bekymringer for, hvordan vi skulde klare os overfor det vanskelige fremmede Sprog, var som blæst bort, da vi ved vor Udtræden af Toget i den aabne Waggondør blev modtaget med et: Er det Danskerne? Ja, jeg kunde se det paa jer; det er et godt Land, Danmark. Det var *Herman Knøpfken*, forhenværende tysk revolutionær Marinesoldat, kendt af de fleste paa Leningrad søfarende Arbejdere, der sammen med Repræsentanter for Kemisk Industriarbejderforbund i Leningrad beredte os en hjertelig Modtagelse i Ruslands tidligere Hovedstad. Man satte os straks i en Auto og kørte os til det store verdenskendte Hotel *Europa* — det bedste var ikke for godt — hvor der blev sørget for os paa bedste Maade.

Leningrad — denne Ruslands forhenværende Regeringsstad med de mange dystre Minder fra den revolutionære Bevægelse for Underklassens Frigørelse! Allerede paa Vejen mod Hotellet stemtes Sindet til Alvor. Det var *Herman Knøpfken*, der beredvillig gav Oplysninger:

Ser I den store Kirke derovre, det er Opstandelsens Kirke; den blev rejst paa det Sted, hvor Alexander den II. i 1881 blev myrdet; der henne foran Vinterpaladset skød man i 1905

koldblodig paa de af Præsten Gapon samlede fredelige Demonstranter, saa flere Hundrede omkom; her er Nevaen, og i den Kanal der druknede man Rasputin efter at man oppe i Huset der henne havde gjort flere forgæves Forsøg paa at tage Livet af ham ved Gift og ved at skyde paa ham — han havde ligesom Katten syv Liv; her er Brødregraven, hvor de faldne Kammerater fra Oktoberrevolutionen ligger begravede, og der ovre ser i Konturerne af den skumle Peter Pauls Fæstning, hvor saa mange Revolutionære er gaaet til Grunde ved umenneskelig Behandling. — Nu var der stille i Leningrads Gader. Nattens Mørke havde sænket sig over den tidligere Kejserstad, men det formaaede ikke at udslette de stærke Minder om de stedfundne Begivenheder; de levede snarere stærkere op i Stilheden og Mørket og mindede om Udviklingens haarde og ubønhørlige Lov.

Leningrad gør Indtryk af at være i Forfald. Før Krigen boede her ca. 2,5 Mill. Mennesker, nu knapt 1 Mill. I de fleste Gader er Brolægningen slet og en stor Mængde Bygninger er af Udseende meget forfaldne. Men det hele skyldes Krigen og Revolutionen. I Modsætning til Moskva har Leningrad et fuldkomment vesteuropæisk Tilsnit, hvad der sikkert skyldes det for Krigen eksisterende livlige Samkvem med de vesteuropæiske Lande. Nu er dette Samkvem næsten ophørt. Byen er ikke længere Landets Hovedstad og selv om den nuværende Regering og de tilstedeværende lokale Magtfaktorer gør sig prisværdige Anstrengelser for at genrejse det ødelagte økonomiske Liv, vil der sikkert hengaa mange Aar, før Leningrad naar sin tidligere Storhed.

I Leningrad findes en Mængde Pragtbygninger, Slotte, Paladser og forhen kejserlige Administrationsbygninger. Alle disse Bygninger er nu dels taget i Besiddelse af Administrationen og dels indrettet til Hospitaler, Børnehjem og andre nyttige og sociale Formaal. Det kejserlige Slot, Vinterpaladset, er indrettet til Musæum, og i nederste Etage findes det saakaldte Revolutionsmusæum, et Produkt af Revolutionen, og er af mægtig agitatorisk Virkning. Her er alle vigtigere revolutionære Begivenheder i den russiske Historie lige fra de tidligste Bondeopstande og ned til vore Dages kommunistiske Revolutioner gengivet eller forklaret i Tekst og Billeder og paa anden anskuelig Maade. Her er altid fuldt op af Besøgende, der, om det ønskes, faar kyndig og vejledende Forklaring af det til dette Formaal i rigeligt Tal altid tilstedeværende elskværdige Personale.

Paa den anden Side Nevaen skraat overfor Vinterpaladset ligger den berygtede Peter Pauls Fæstning med sit Fængsel for politiske Forbrydere. Nu er Fæstningen kun en Musæumsgenstand og det øredøvende Varselskud, man præcis Kl. 12 Middag hører fra den affyrede Kanon paa Fæstningsvolden formaar ikke at fremkalde nogen Illusion om Fæstningens tidligere uhyggelige Anvendelse.

I Fængselsbygningen, hvor forhen saa mange Frihedshelte har maattet ende deres Dage, er Cellerne nu gabende tomme. Saa indgroet og uhyggelig stærk er Forestillingen om Opholdet i det rædselsfulde Fængsel, at det nu, med alle Dørene paa vid Gab, faar Udseende af, at de indestængte Fanger først fornylig har forladt deres forfærdelige Opholdssted for at søge ud i Solen og Friheden.

En mundrap Dame viser os omkring og fortæller os med kolossal Rutine om Livet i Fængslet og om hvem, der har siddet her, og det er hende øjensynligt en stor Triumf at kunne oplyse, at flere af dem, der nu har Sæde i Republikens højeste Styrelse, var mellem dem, der hin Oktoberdag 1917 bevæget faldt deres Kammerater om Halsen, da disse aabnede Celledøren for dem til Friheden og — Livet.

Paa Fæstningsterrænet findes ogsaa den bekendte Peter Pauls Katedral med sit naaleslanke, himmelstræbende Spir, der gennem et Par Aarhundreder har tjent Kejserfamilien til Begravelsessted. Her inde findes Kejserfamiliens Marmorkister Side om Side, men uden nogen Art af Prydelser. Kisterne har tidligere været prydet med Kostbarheder af Guld, Sølv og ædle Stene ligesom Kirkens Piller har været behængt med kostbare Tæpper; men alt dette er nu fjernet og anbragt i Musæet paa Kreml i Moskva og de jordiske Rester af de forhen Mægtige er saaledes bragt i Omgivelser, der harmonerer bedre med den Nivellering, der er foregaaet i det russiske Samfund efter Revolutionen. Stadig fortællende fulgte den mundrappe Dame os paa Vej udenfor Fæstningsmuren og den elskværdige, men afgørende Maade, hvormed hun afslog at modtage en velment Opmærksomhed for hendes næsten altfor instruktive Foredrag lod os ane en mere idealistisk Be-

væggrund end der ellers i saadanne Tilfælde er almindelig.

Efter et Døgns Ophold i Leningrad tog vi afsted med Natekspressen og var næste Dags Formiddag i Moskva.

Moskva har et noget orientalsk Præg. Man ser det straks paa Gadehandelen og Folketyperne og de mange Kirker af orientalsk Arkitektur. Her færdes udendørs en kolossal Mængde Mennesker. Moskva er en By paa ca. 2,3 Mill. Indbyggere og man fristes til at paastaa. at de alle er paa Gaden om Dagen. Det er ikke alene i Byens Centrum, men ogsaa ude i Arbejderkvarterene at Gaderne er fulde af Mennesker, Voksne og Børn, og dette Menneskemylder sætter selvsagt sit særlige Præg paa Gadelivet.

De Ødelæggelser, Krigen og Revolutionen har ført med sig, har naturligvis ikke ladet Moskva ude af Betragtning, og man ser tydelig baade paa Huse og Gader, at der i Tiden siden har foreligget vigtigere Opgaver end at holde disse Ting godt vedlige.

I Modsætning til Leningrad har Moskva det mere nationale russiske Præg med mange smaa Træhuse, og det imponerende Indtryk, man faar af at beskue Byen paa Frastand med dens Utal af Taarne og forgyldte Kupler taber sig hurtigt ved en Vandring gennem den; thi trods dens i mange Tilfælde brede Gader og pæne Parkanlæg er der dog alligevel noget af en anden- eller tredjerangs By over den. Den inderste Kærne af Byen med Kreml som Centrum danner dog en Undtagelse herfra, ligesom de snart ikke helt faa Arbejderboliger, der i den nyeste Tid opføres, baade ved deres arkitektoniske Udstyrelse, deres Størrelse og hensigtsmæssige indre Indretning bidrager til at give Byen et smukkere og mere moderne Præg.

Medens det er forholdsvis sjælden at se Biler, gennemkrydses Moskva paa Kryds og Tværs af Sporvognslinjer. Byens meget store Udstrækning (den har en Omkreds paa 40 km) gør det jo ogsaa nødvendigt at have nogenlunde bekvemme Forbindelseslinjer. Men de er ogsaa kun *nogenlunde* bekvemme, thi man skal sikkert lede længe efter en By, hvor der stilles saa smaa Krav til Bekvemmelighed under Kørslen som her. Naar lige undtages et Par Timer midt paa Dagen er Sporvognen fuldstændig stoppende fuld af Folk, der gnuppende og puffende kæmper energisk for at komme af ved det rigtige Stoppested. Cykler ses næsten ikke; de toppede og ujævne Gader er ogsaa alt andet end velegnede til Cyklekørsel; derimod findes der i tusindvis af smaa droskelignende Enspænderkøretøjer til højst 2 Personer med Kusken som Regel indpakket i en i hvert Fald tilsyneladende alt andet end proper Lammeskindspels. Naar en saadan Hyrekusk med Skindhuen ned over sit skæggede Ansigt paa sit mærkelige Sprog venlig indbyder en til at tage Plads i hans Karet er det ligesom Skridtene uvilkaarlig bliver noget længere.

I Gadebilledet indgaar ofte et hos os ukendt Element af syngende Soldater. Ret længe befinder en russisk Soldatertrup eller Troppeafdeling sig ikke paa Marsch, forinden Sangen istemmes, og man kan tydelig mærke paa Styrken og Præcisionen i Sangen, at det ikke er Improvisation, men Resultatet af Øvelse og Skole.

Tilsyneladende foregaar Folkelivet frit og utvungent paa Gaden. Det fungerende Ordenspoliti faar sjælden Anledning til at skride ind, og sker det, er det altid paa hensynsfuld Maade. Revolutionen, der har nivelleret det hele ned (eller op, om man vil) i et vist Plan, har ogsaa banet Vej for Udryddelse af visse Fordomme, der tidligere var knyttet til Bestridelsen af offentlige Funktioner, og man kan saaledes nu i Modsætning til tidligere se Gadebetjenten staa med Hænderne i Lommen og tændt Cigaret i Munden udførende sin Funktion uden at nogen falder paa at se noget mærkeligt heri. Det er heller ikke usædvanligt at se Butiksekspedienter betjene Kunderne uden at tage Cigaretten af Munden ligesom man ogsaa ofte ser Kvinder paa Gaden med tændt Cigaret.

Af Krigsinvalider ser man ingen. Regeringen har sørget godt for deres Ophold paa dertil særlig indrettede Invalidehjem. Tiggeri ser man heller ikke meget til og ej heller de tidligere idelige religiøse Ceremonier eller hyppigt individuelle Andagter paa Gaden. Revolutionen har her gjort kort Proces og erklæret Religionen for Privatsag og ophævet al statslig Kultus. Regeringen har dog stillet Kirkerne til Disposition for eventuelle Menigheder, men kun paa Betingelse af at disse for egen Regning vedligeholder Kirken. Lader Menigheden Kirken forfalde, bliver den lukket og Regeringen tager Bestemmelse om dens videre Skæbne. Mange Hundrede Kirker har Regeringen alt lukket i

Moskva og flere vil følge efter; det er Resultatet af Folkets Opvaagnen efter aarhundredlang, aandssløvende klerikal Indflydelse, hvor man har forsømt en til Indflydelsen paa Folket svarende Forpligtelse til virkelig aandelig Vækkelse eller Oplysning.

Midtpunktet i Moskva er Kreml, der er en Bydel for sig omgivet af en 2200 m lang og 20 m høj Mur med takkede Tinder og kæmpemæssige Porttaarne, der er ejendommelige ved deres forskellige og særegne Bygningsstil. Et af disse Porttaarne, Spaskija Varota, (Frelserens Port) bærer det kendte Ur med Klokkespil, som Kl. 12 Nat tidligere spillede en Salmemelodi, men nu spiller „Internationale", og mange af vore Radiolyttere, som har stillet ind paa Moskva, har sikkert hørt dette Klokkespil. Det indre af Kreml optages af Kirker, Klostre, Paladser og Kasernebygninger, der nu dog næsten alle anvendes til Regeringskontorer. Foruden de gamle og smukke Bygninger, af hvilke enkelte er Musæer og indeholder uvurderlige Skatte, findes paa Kreml af ydre Seværdigheder en kolossal Samling af Napoleons Kanoner, som han maatte efterlade efter sit mislykkede Felttog 1812 og en gigantisk stor Malmklokke, der under Anbringelsen i Klokketaarnet til Kejserens Kroningskirke faldt ned og nu er stillet op paa en stor Granitsokkel. Klokken er 8 m høj og 20 m i Omkreds og vejer 202 Tons.

Ret overfor Kreml med Røde Plads imellem ligger Kitai Gorod (Kineserbyen). Denne Bydel har i sin Tid været befæstet ligesom Kreml og om de to Trediedele af Byen findes endnu en høj Fæstningsmur med Skydeskaar og Vagttaarne, Tartarmuren kaldet, til Beskyttelse mod fjerne Tiders Indfald af Tartarer. Her findes Regeringens store Handelshuse, en Mængde Magasiner, Sælgehaller med et Utal af Butiker og en Del Banker.

Imellem Kineserbyen og Kreml ligger Røde Plads.

Navnet er ikke opstaaet af Revolutionen, men af det meget Blod, der har flydt ved Henrettelser af de Frihedskæmpere, der gennem Tiderne her har maattet lade Livet. Her var det officielle Henrettelsessted, en cirkelrund Granitplatform, som endnu findes ved Foden af den kendte Bassilius-Katedral, opført 1555 under Ivan den skrækkelige. Bassilius-Katedralen blev opført til Minde om Russernes Erobring af Kasan og er en yderst ejendommelig Bygning prydet med 16 i Form og Farve forskellige Løgkupler og med en sjælden særpræget og indviklet Arkitektur. Der siges, at Kejseren lod Øjnene stikke ud paa Arkitekten, da Kirken var færdig, for at han ikke skulde kunne bygge en lignende andet Steds. Nu er Kirken forfalden og skummel af Udseende og henligger nærmest som en Slags kuriøs Seværdighed — et Minde om Fortidens bizarre Bygningsstil. Paa Røde Plads' ene Længdeside op ad Kremlmuren ligger Oktoberrevolutionens faldne Kommunister begravede, og nedenfor Graven, der ligger noget hævet over Pladsens Niveau, er Lenins Mausoleum beliggende — en prunkløs Træbygning med et lille Blomsteranlæg foran. Her har siden hans Bisættelse i 1924 hver Dag staaet en lang Række af Mennesker taalmodig ventende paa deres Tur til at komme ind og se Revolutionens Førstemand paa sit Hvilested under Glaslaaget omgivet af den tavse og ubevægelige Æresvagt af Rødgardister.

Leningrad — Moskva — Lenin; hver især satte Sindet i Bevægelse og efterlod uudslettelige Indtryk.

A.

Den faste Voldgiftsret.

Sag Nr. 1162. Kuske og Chauffører i Rønne hos Vognmand Herman Byder.

UDSKRIFT

af Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 1. Juni 1928 i Sag Nr. 1162: Dansk Arbejdsmandsforbund for Arbejdsmændenes Fagforening for Rønne og Omegn mod Dansk Arbejdsgiverforening paa Rønne Vognmandsforenings Vegne og denne igen paa Vognmand i Rønne Herman Byders Vegne.

I den gældende Overenskomst mellem Rønne Vognmandsforening og Arbejdsmændenes Fagforening for Rønne og Omegn er fastsat, at Kuskene erholder en Løn af 51 Kr. ugentlig, Chauffører, der kører Lastvogn, en Løn af 54 Kr. ugentlig og at den gensidige Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsuge.

Under Anbringende af, at Vognmand Herman Byder af Rønne har sendt Kuske og Chauffører hjem for enkelte Dage, naar der ikke i hans Forretning var noget for dem at bestille,

og i Strid med Overenskomsten fradraget dem en Sjettedel af Ugelønnen pr. Dag, samt at Vognmand Byder ikke udbetaler Ugelønnen rettidigt, har Dansk Arbejdsmandsforbund for Arbejdsmændenes Fagforening for Rønne og Omegn under denne Sag paastaaet Vognmand Herman Byder dømt til at betale de Beløb, han uretmæssigt har fradraget i Ugelønnen, nemlig for

Kusk Chr. Olsen ialt 41 Dage a Kr. 8,24 pr. Dag.....	=	Kr. 337,24
Kusk Andr. Holm ialt 8 Dage a Kr. 8,24 pr. Dag	=	„ 65,92
Chauffør Bejer ialt 8 Dage a Kr. 8,73 pr. Dag	=	„ 69,84
	ialt	Kr. 473,60

samt ikendt Bod for Brud paa Overenskomsten, der tillige kan tjene til Dækning af Klagernes Udgifter ved Sagen.

Arbejdsgiverforeningen har paa egne og paa Rønne Vognmandsforenings Vegne hævdet, at disse Organisationer har gjort, hvad der stod i deres Magt for at faa en Forhandling i Stand om Sagen, men at Vognmand Byder er udeblevet fra det Møde i Arbejdsgiverforeningen, der gik forud for Sagens Indbringelse for Den faste Voldgiftsret. I en under Sagen fremlagt Genpart af Skrivelse af 12. April d. A. fra Arbejdsgiverforeningen til Rønne Vognmandsforening hedder det blandt andet:

„Det er i Strid med Ugelønsprincippet at sende en ugelønnet Arbejder hjem enkelte Dage i Ugen og i den Anledning forholdsvis at fradrage i hans Løn. Vi maa derfor, idet vi fremsender denne Klage, rette en alvorlig Henstilling til Vognmand Byder om endnu i den elvte Time at bringe Forholdene i overenskomstmæssig Orden, og hvis det er rigtigt, at de tre i Klagen nævnte Kuske er blevet sendt hjem det Antal Dage, der er nævnt i Klagen, da at betale dem det i samme krævede Beløb."

Vognmand Byder havde paa sædvanlig Maade faaet Tilsigelse gennem sin Organisation om at give Møde ved det forberedende Møde i Den faste Voldgiftsret den 11. Maj d. A., men udeblev fra dette; den 5. s. M. blev han slettet som Medlem af Vognmandsforeningen og er derefter ved lovlig forkyndt Stævning af 12. Maj d. A. indkaldt til Domsforhandling den 1. Juni d. A., men udeblev. Sagfører Bech-Andersen har i Skrivelse af 29. Maj d. A. meddelt Retten, at Herman Byder desværre er forhindret i at møde foreløbigt i København, idet han ifølge en medfulgt Lægeattest den 16. s. M. er kommet til Skade med sin højre Arm.

I en Skrivelse af 10. Maj d. A. til Retten har Byder anerkendt, at der i den mellem Rønne Vognmandsforening og Dansk Arbejdsmandsforbund indgaaede Overenskomst udtrykkelig er stipuleret en bestemt Ugeløn for Kuskene, uanset om disse arbejder en Dag eller en hel Uge, men blandt andet hævdet, at det, saalænge Overenskomsten har været i Kraft, uden nogen Indsigelse fra Kuskenes eller Fagforeningens Side har været fast Kutyme, at der for de mere løst arbejdende Kuskes Vedkommende betales efter Dagløn i Forhold til den Tid, de havde haft Arbejde, og at Fagforeningen ved sin Adfærd i den Tid, Overenskomsten har været i Kraft, stiltiende har sanktioneret denne Ordning.

Klagerne har bestridt, at der har foreligget nogen Kutyme eller stiltiende Sanktion fra Fagforeningens Side om, at Overenskomstens Regler om Ugelønsbetaling ikke skulde overholdes, og da Vognmand Byder ikke iøvrigt har fremsat Indsigelser mod Klagen og de i denne nævnte Beløb, vil han være at dømme til at betale Klagerne ovennævnte 473 Kr. og 60 Øre, samt en Bod paa 200 Kr. for trods overensstemmende Henvendelser fra Fagforeningen og hans egne Organisationer at have forholdt Arbejderne den dem tilkommende Løn.

Dansk Arbejdsgiverforening vil derhos paa Vognmand Byders Vegne have at betale Sagens Omkostninger med 300 Kr.

Kendelse:

Vognmand Herman Byder af Rønne bør til Klagerne betale 473 Kr. og 60 Øre samt en Bod, stor 200 Kr.

Sagens Omkostninger betaler Dansk Arbejdsgiverforening paa Vognmand Herman Byders Vegne med 300 Kr.

Lønbevægelsen 1927.

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen.

(Gennemsnitsfortjenesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.)

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre
Transportarbejdergruppen:														
Havnearbejdere	106 a	159	3	3	2200	103 a		103	167	3	3	700	100	159
	108					105		100		3		4500	97	
	111 a					108 a		101		+ 1		6	102	
	113					110								
	944 a		28 a			916 a								
	961		29			932								
	24056		722			23334								
Kularb: Lempere	162		4			158								
Pladsarb.	969		29			940								
	5527		166			5361								
	23690		711			22879								
Sandlossere o. l.	131		4		15	127								
	134 a		4		8	130 a								
	144 a					140 a								
	152		5			147								
Lager- og Pakhusarb.	110	116			3	110	114	100	110	3	3	3800	97	108
	4392 a		132 a		4	4260 a		98		3		3	95	
	5094		153			4941		100 a		3 a		15	97 a	
	4887		147		28	4740		119		4			115	
	4887—		+59—		60	4946		120		4		24	116	
	5357		÷161			5196		121 a		4 a		11	117 a	
	5021 a		151		900	4870 a		5455		164			5291	
	5419					5120 a		144		10		50	134	
						5268		Ugelønningerne:						
	5025		151		19	4874		4610		138			4472	
	5027		151		15	4876		4620—		139			4481 –	
	5130 a		185		19	4945 a		4640					4501	
	5424		89			5335		4645		+ 11			4656	
	5071		124		10	4947		4645		139			4506	
	5096		153		8	4943		4650—		140			4510—	
	5000 a				3	5000 a		4680					4540	
	5500					5500		4661		102			4559	
	5182		156		5	5026		4682		123			4559	
	5190		156		20	5034		4686—		141			4545—	
	5210		156		7	5054		4690					4549	
	5231		157		6	5074		4721—		142			4579—	
	5261		158		28	5105		4740					4592	
	5271		158		75	5113		4750—		143			4607—	
	5434		163		21	5271		4776					4633	
	5463		164		3	5299		4848		95			4757	
	6502		195		2	6307		4904		147			4757	
								5525		166			5358	

Lønbevægelsen 1927.

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen

(Gennemsnitsfortjenesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.)

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre
Københavns Banegaards	868				50	868								
private Arbejdere	879		26	3	15	853								
Brændselsafbærere	117		4		15	113								
	Akk.			3	185	Akk.								
Toldbodarb. (Frihavnen)	112		22		20	874								
Arbm. hos Tømmerhdl.	105		3	3	275	102								
Vognmandskuske.....	5628	5790	169		1050	5459	5680	4981	5183	140		3	4841	5109
	6328 a		169		16	6159 a		4891		32		18	4859	
	7128					6959		4987		40		14	4947	
								4966		+ 88		46	5054	
								5180		÷ 121		20	5059	
								5244		157		120	5087	
								5298		70		25	5228	
								5426		123		100	5303	
								5300		+ 15		15	5315	
								5520		152		85	5368	
								5519		140		165	5379	
								5765		149		75	5516	
Pianoflyttere	Akk.			3	25	Akk.								
Renovationsarbejdere	Akk.			3	21	Akk.		5391		162		35	5229	
og -Kuske.....								5616		168			5448	
								5801 a		174 a		15	5627 a	
								6245		187			6058	
								121		4			117	
Flyttearbejdere	136		4		125	132		136		4		12	132	
								114		3			111	
Forretningskuske.....	5628		169		46	5459		4855--		140—		26	4715—	
	5856		176		7	5680		4918		136			4782	
	5869		176		3	5693		4974—		143—		126	4831—	
	6100		183		3	5917		5032		139			4893	
	6100		174		75	5926		5045—		139—		102	4906—	
								5121		142			4979	
								5156—		140—		11	5016—	
								5205		156			5049	
								5264		140		15	5124	
								5416		143		60	5273	
								5401—		98—		162	5303—	
								5539					5388	
								219.57		658		12	212.89	
Fabrik- og Industrikuske	5603		168		165	5435		5172		155			5017	
	5628		169		2	5459		5524		166		9	5358	
	5628		172		3	5452		5579		167		2	5412	
	5695		171		4	5524		5621		169		6	5452	
	5800		174		1	5626		5771		147		20	5624	
	6092		173		1	5919		5908		177		3	5731	
[1]) Brødkuske.....	6500		175		175	6325		5524		166		9	5358	
— Chaufører	6100		180		10	5920								
— Hjemmearb.	5800 a		145 a		50	5655								
	5825		170			5655								
Sporvejarbejdsmænd...								107 a		3		5 a	104 a	
								115				10	111	

[1]) Desuden Provision af Salget.

Lønbevægelsen 1927.

for Medlemmer, beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen

(Gennemsnitsfortjenesten er i Henhold til »Statistiske Efterretninger«.)

Industri (Branche)	København og Omegn							Provinsen						
	Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927			Lønforholdet 31. Decbr. 1926		Reduktion 1927		Lønforholdet 31. Decbr. 1927		
	Tidløn	Gennemsnitstimefortjenesten 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 4. Kvartal 1926	Af Tidløn	Af Akkord	Antal Mand ialt	Tidløn	Gennemsnitstimefortjeneste 3. Kvartal 1927
	Øre		Øre	%		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	%		Øre	Øre
Chaufførere	5797	6061	174		1400	5623	5902	5026	5420	151		43	4875	5310
	5780		173		3	5607		5027		151		63	4876	
	6228		187		6	6041		5042		151		30	4891	
	6244		187		30	6061		5143		148		50	4995	
								5200 a		156 a		16	5044 a	
								5400		162			5238	
								5029		+ 1		6	5030	
								5277		÷ 158		1	5119	
								5365		161			5204	
								5308		70			5238	
								5400		162		8	5238	
								5500		165		4	5335	
								5524		166		12	5358	
								5576		167			5409	
								5666		170			5496	
								5684		171		5	5513	
								5975		166		12	5809	
								6216		186			6030	
								6625		199		10	6426	
								21877		656		93	21221	
Drosche-Chaufførere								[1] 3741		173		16	[1] 3568	
Imprægneringsarb								87	168	3	3	22	84	169
								[2] 101		3	3	8	[2] 98	
								100		3	3	94	97	
								101		2		8	99	
Træindustriarbejdere	104	122	3	3	237	101	121	97	102	3		8	94	
								99		3		14	96	
								100		3	3	15	97	
								101		3	3	8	98	
								94 a		3	3	40	91 a	
								101					98	
Film- og Forlystelsesfunktionærer	8475 a		254 a		75	8221 a								
	6245 a		187 a			6058 a								
	10170		305			9865								
	6690		201		135	6489								
Bude	4187 a		132 a		100	4055 a								
	4548 a		136 a			4412 a								
	4765		143			4632								
Tilsammen					8109							10755		

[1]) Plus 10 % af Kørselsindtægten. [2]) Plus 15 Øre pr. Time i Smudstillæg.

Samlet Oversigt

over Lønbevægelsen 1927 for Medlemmer, der var beskæftiget hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen

Arbejdergruppe	Antal Mand fik Tidlønnen forhøjet med				Uforandret	Antal Mand fik Tidlønnen reduceret med:								Antal Mand fik Akkorden reduceret med:			Ialt Antal Mand
	+ 4 %	+ 3 %	+ 2 %	+ 1 %	0	÷ 1 %	÷ 2 %	÷ 2 a 3 %	÷ 3 %	÷ 4 %	(Minimalløn +4 %) 0 ÷ 2½ a 4 %	÷ 6,67 %	÷ 10 %	÷ 2 %	÷ 4 %	÷ 3 %	
Fabrik- og Industriarbejdergruppen:																	
København...	12	52		45	117				2442		3176				Jern- og Skovindustriarb.	Alle andre Akkordarbejdere	5844
Provinsen....			3		67	30	42	14	10014		2934	1400	35	30			14539
Tilsammen...	12	52	3	45	184	30	42	14	12456		6110	1400	35	30			20383
Jord-, Beton- og Bygningsarbejdergruppen:																	
København...									2054								2054
Provinsen....	3			20	4		4453		2319	21						Alle Akkordarb.	6820
Tilsammen...	3			20	4		4453		4373	21							8874
Transportarbejdergruppen:																	
København...					53				8029								8082
Provinsen....			46	6	21	57	151		10474							Alle Akkordarb.	10755
Tilsammen...			46	6	74	57	151		18503								18837
Ialt:																	
København...	12	52		45	170				12525		3176				Jern- og Skovindustriarb.	Alle andre Akkordarbejdere	15980
Provinsen....	3		49	26	92	87	4646	14	22807	21	2934	1400	35	30			32114
Hele Landet...	15	52	49	71	262	87	4646	14	35332	21	[1] 6110	[2] 1400	[3] 35	30			48094

[1]) Jern- og Metalindustri. [2]) Skovindustri. [3]) Holmegaards Glasværk.

De laveste og højeste Tidlønninger (gruppevis) pr. 31. December 1926 og 31. December 1927.

Arbejdergruppe	Dato og Aar	København og Omegn						Provinsen					
		Timeløn		Ugeløn		Maanedsløn		Timeløn		Ugeløn		Maanedsløn	
		lavest	højst	lavest	højst	lavest	højst	lavest	højst	lavest	højst	lavest	højst
		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
Fabrik- og Industriarbejdergruppen	31/12 1926	[1]) 91	120	4944	6694	183.92	248.16	[4]) 75	121	4615	5709	183.92	213.18
	31/12 1927	[1]) 95	116	4796	6694	178.40	240.42	[4]) 70	117	4516	5538	178.40	206.78
Jord-, Beton- og Bygningsarbejdergruppen	31/12 1926	[2]) 108	150	5797	6237			[5]) 91	123	5229	6440		
	31/12 1927	[2]) 105	145	5623	6050			[5]) 91	119	5432	6266		
Transportarbejdergruppen	31/12 1926	[3]) 104	152	5021	101.70	226.76	226.76	[6]) 87	146	4610	5765	218.77	219.57
	31/12 1927	[3]) 101	147	4870	98.65	219.96	219.96	[6]) 84	144	4472	5516	212.21	212.87

[1]) Jern- og Metalindustriens Minimaltimeløn [2]) Arbm. hos Frihavns A/S. [3]) Træindustrien. [4]) Skovindustrien. [5]) Cementvarefabrik. [6]) Imprægneringsanstalt.

Siden sidst.

Horsens H. Stevedor Søren Andersen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Stevedoren har gjort Brud paa den bestaaende Overenskomst ved kun at anvende 3 Mand til Arbejde i Lasten ved Losning af Salt i Sække fra M/S «Glassine», medens der altid hidtil er anvendt 4 Mand. Afdelingen har protesteret herimod over for den lokale Arbejdsgiverforening og krævet, at Stevedoren skal betale den 4. Mands Løn til Deling mellem de 3 Mand, der har udført Arbejdet. Ved et Møde den 19. Maj ordnedes Sagen ved, at Stevedoren betaler 20 Kr. til Skolebørns Bespisning til fuld Afgørelse af Sagen.

Svendborg A/S. Sydfynske Dampskibsselskab. Afdelingen har fremsendt et Eksemplar af Opmandskendelsen i en Sag angaaende Forstaaelsen af den mellem Parterne gældende Overenskomst. Sagen angik Forstaaelsen af Bestemmelsen om Overtidsbetaling til en Fyrbøder. Kendelsen giver Afdelingen Medhold og paalægger Selskabe at betale Overtidsbetaling som af Afdelingen krævet.

Svendborg. Svendborg Importørforening. Ved et Forhandlingsmøde den 17. April angaaende Betaling for Lempning til Kulkran enedes man om følgende. Tillæg til Overenskomsten. Lemperbetaling sættes til 145 Øre pr. Time. Hvor Haandkraft benyttes i Forbindelse med Kranlosning betales pr. Gænge pr. Luge for indtil 1000 Td. dobbelt Takst, for 1000 til 1500 Td. 50 pCt. Tillæg for alle Maal over 1500 Td. almindelig Takst for hele Partiet (regnes med de nu brugelige gamle Kultønder). Gælder for al Losning i Skibe, hvor Kranen har været benyttet uanset om det kun har været i en enkelt Luge. Almindelige Reguleringsbestemmelser.

Kontor- og Forretningsbudenes Organisation A/S. A. C. Illum. Overenskomst oprettet for Bude under 18 Aar. Ugeløn: For Bude fra 14—15 Aar Kr. 17.00 pr. Uge, fra 15—16 Aar Kr. 21.00, fra 16—17 Aar Kr. 25.00 og fra 17—18 Aar Kr. 35.00. Hvis der udleveres fuld Uniform, fradrages 2 Kr. af Ugelønnen. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde de første 3 Timer betales til Bude mellem 14—16 Aar, 50 Øre og til Bude mellem 16—18 Aar 75 Øre pr. Time. For Overarbejde udover 3 Timer henholdsvis 110 Øre og 130 Øre pr. Time. Resevebude (kan antages i indtil 1 Maaned, hvorefter de betragtes som fastansatte) aflønnes med 1/6 af de fastsatte Ugelønninger pr. Dag. Der gælder ingen Opsigelsesfrist og fradrages intet for Uniform, men iøvrigt gælder Overenskomsten med Hensyn til Arbejdstid. I Sygdomstilfælde faar Bude, der i 3 Maaneder har været fast ansatte hos Firmaet, Forskellen mellem Sygehjælpen og Ugelønnen i 3 Uger. De skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse og Lægeattest skal indsendes til Selskabet. Budene er ulykkesforsikrede i Henhold til Loven, Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til Ophør en Lønningsdag. Gælder til en 1. Maj.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Det kgl. Teater: Afdelingen indberetter, at den har begæret Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Teatret med Sæsonens Udløb 1927 afskedigede 9 Mand trods en i 1925 truffen Ordning, hvorefter Teatret indgik paa at antage nogle sæsonansatte Arbejdere som Helaarsarbejdere mod at Arbejderne gav Afkald paa en 3 pCt.s Lønforhøjelse. Da Enighed ikke opnaaedes ved Mæglingsmødet, henvistes Sagen til Afgørelse af en faglig Voldgiftsret. Ved Voldgiftsmødet den 2. Maj forliktes Sagen saaledes: Forbundet anerkender Teatrets Ret til fremtidig at fastsætte Funktionærernes Antal overensstemmende med de gældende faglige Overenskomster. I den gældende Overenskomst af 1. Juli 1925 §2 ændres Grundlønningerne saaledes, at de fastsatte ugentlige Lønsatser hver for sig forhøjes med 3 pCt. med tilbagevirkende Kraft fra 1. Juli 1927 at regne.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Firma A. V. Kirkeby: Afdelingen indberetter, at Firmaet for en Mand, der havde været syg i 11 Dage, har fradraget Kr. 6,00 som Sygekassehjælp pr. Dag af Ugelønnen og forespørger om Firmaet er berettiget dertil. Afdelingen har protesteret overfor Firmaet mod at det har afdraget mere end Kr. 3,00 pr. Dag. Den 2. Maj meddelte Firmaet, at det har indvilliget i at tilbagebetale til Manden de 3 Kr. pr. Dag, men præciserer, at dette Tilfælde ikke skaber Præcedens for fremtidige Tilfælde. Derefter har Afdelingen meddelt Firmaet, at det er almindelig Regel, at Arbejdsgiverne kun fradrager 3 Kr. pr. Dag ogsaa i Tilfælde, hvor Arbejderne er forsikret for mindre Dagpenge under Sygdom.

Vejle H. Firma Becker & Christensen: Afdelingen indberetter, at Firmaet har begaaet Brud paa en saalydende Bestemmelse i Overenskomsten: «Ved Fastsættelsen af Akkordsatsen for Losning af Koks er forudsat 10½ Maal a 2 Hekt. til en Tons. Hvis der fremkommer lette Koks, betales ekstra for det overskydende Maal udregnet efter forannævnte Norm.» idet det ved Losning af Koks fra S/S «Maj» har nægtet at efterbetale, uagtet det ved Prøvevejning konstateredes, at der skulde godt 12½ Maal a 2 Hekt. til en Tons. Mæglingsmøde har været afholdt, uden at Enighed opnaaedes, hvorfor Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Sagen. Efter nogen Korrespondance med Arbejdsgiverforeningen om Sagen, afholdtes et Møde den 30. April, hvor Sagen ordnedes ved, at Modtageren til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 200,00.

Ansvarhavende Redaktør: T h. P e d e r s e n.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

D A F

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 5 1928 1928 33. Aarg.

Hvorfor strejker de finske Transportarbejdere?

Om ovennævnte Spørgsmaal har der været hvirvlet en Masse Støv op, og den borgerlige Presse har gjort alt muligt for at lægge særlig vort Forbunds Hjælpeaktion for Had eller, naar det ikke var mulig, da at latterliggøre denne.

Til objektiv Bedømmelse af hele Konflikten offentliggør vi en Artikel, Søfyrbødernes Medlemsblad har bragt, og hvori man ser, hvilken Betydning andre interesserede Forbund tillægger den finske Konflikt.

Dette er naturligvis det første Spørgsmaal, der rejses, og naar Forklaringen herpaa foreligger, er der næppe nogen Arbejder, undtagen han føler den Uret, der begaas imod de finske Arbejdere og har været begaaet imod dem af det Voldsregimente, der har holdt dem nede til Fordel for en kapitalistisk Klasse, der har benyttet sig af Stillingen til at profitere paa det arbejdende Folk og tilvende sig alle Livets Goder ved at udmarve en lidende Arbejderklasse.

De finske Stevedorer har hidtil budt deres Arbejdere en Løn, de selv har tilpasset efter Chancernes Stilling. Fra 4 til 8 Mark = 40—80 Øre har de ydet som Timeløn for strengt Arbejde ved Losning og Lastning af Skibene. De har benyttet Kvinder og givet dem endnu mindre, selv om de har forlangt Mandsarbejde af dem, og naar man samtidig ved, at Arbejderne og Kvinderne har været disponible fra tidlig Morgen til sildig Aften uden at have været heldige at faa det saa godt betalte Arbejde, og til andre Tider har haft nogle faa Timers Arbejde, fordi Skibene først er kommet ind om Eftermiddagen, medens de har ventet paa dem fra om Morgenen uden at faa noget derfor, er det forstaaeligt, at Situationen i Finland havde tilspidset sig saaledes, at det ikke længere var muligt at fortsætte det uudholdelige Liv med de slette Arbejdsvilkaar.

Indenfor den finske Industri har der i de seneste Aar hersket en vis Højkonjunktur, og i denne Periode har de finske Arbejdere ogsaa organisationsmæssigt søgt og til en vis Grad faaet Samling paa disse, hvad der bl. a. i 1927, da der var Tale om Konflikt, medførte at Stevedorerne af sig selv lagde en Mark paa Timebetalingen, men saa snart de mente Risikoen for Strejke var overstaaet, tog de paa samme Maade Lønforhøjelsen tilbage, og naar der ingen Overenskomst fandtes, vilde det jo faktisk sige, at Arbejderne til enhver Tid var underkastet Arbejdsgivernes Forgodtbefindende eller med andre Ord, maatte gaa for, hvad Herren vil give.

„Finske Transportarbetarförbundet" har igennem det sidste Aar forsøgt at faa en Landsoverenskomst med Stevedorerne, men under alle mulige Paaskud har de været holdt hen med Snak, og da de i Maj Maaned i Aar stillede Krav om Optagelse af Forhandlinger indenfor en nærmere angivet Tidsfrist, og de sædvanlige Udsættelsespaaskud blev benyttet, tabte Arbejderne Taalmodigheden og besluttede at iværksætte Strejke over hele Finland, hvilket i dette Tilfælde vil sige samtlige større finske Havnebyer eller med andre Ord, Strejken blev iværksat i 30 Havne og omfatter ca. 12,000 Arbejdere.

„Skandinavisk Transportarbejder Federation" tager Stilling til Konflikten.

Nævnte Sammenslutning, der bestaar af alle

Transportarbejder- og Sømandsorganisationer i Danmark, Sverige, Norge og Finland, og hvortil vort Forbund naturligvis ogsaa hører, indkaldte umiddelbart efter Konfliktens Udbrud den 2. Juni til en Konference i Stockholm for der nærmere at blive bekendt med Aarsagerne til Konfliktens Udbrud, og iøvrigt for at træffe Forberedelser til økonomisk og solidarisk Støtte.

Efter at der var afgivet en udførlig Rapport over Forholdene i Finland, og det bl. a. var konstateret, at man forsøgte at bryde Arbejdernes Enighed ved at anvende Politibeskyttelse og bevæbnet Samfundshjælp, der ikke alene havde til Opgave at forsøge at erstatte de Arbejdere, der havde nedlagt Arbejdet og var i Strejke, men ogsaa at knuse deres faglige Organisationer, var der fuld Enighed iblandt de nærværende Repræsentanter om at godkende den etablerede Konflikt og med alle Midler bringe de kæmpende Kammerater den Hjælp, der ikke alene er en statutmæssig gensidig Pligt for de tilsluttede Organisationer, men ogsaa en solidarisk, kammeratlig og menneskelig Handling overfor et Lands Arbejdere, som er underkastet et Regimente, hvis hele og væsentlige Opgave er at kvæle i Fødslen enhver Tanke om Frihed og Ret for den arbejdende Befolkning.

Sympati- og Hjælpeaktionen fortsættes.

Umiddelbart efter blev der i de skandinaviske Landes Transportarbejderorganisationer truffet Forberedelser til paa overenskomstmæssig og lovlig Maade at vægre Udførelse af Losningsarbejder i Skibe, der kom fra finske Havne og var indladede af Skruebrækkere. Dertil kræves særlige og forskellige Varsler i de forskellige Lande, og beklageligvis har man i Danmark kunnet henvise til formelle Fejl i det afgivne Varsel om Sympatiblokade, som var udstedt af „Dansk Arbejdsmands Forbund", og trods Protest fra Forbundets Side har den faste Voldgiftsret givet Arbejdsgiverforeningen Medhold, og et nyt 2det Varsel maa tilstilles nævnte Forening, hvad der forhaler Tiden for de danske Transportarbejderes effektive Indgriben i Striden.

Det gør imidlertid mindre til Sagen paa nuværende Tidspunkt, hvor Forberedelsen til Blokaden i en Række andre Lande endnu ikke er overstaaede, men den nærmeste Fremtid vil sikkert belære de finske Arbejdsgivere og Stevedorer om, at de maaske kan trodse og handle som de vil med en misregeret Arbejderbefolkning i deres eget Land, men at den øvrige civiliserede Verdens Arbejdere ikke vil finde sig deri, men med alle til Raadighed staaende Midler tage Del i Blokaden af Finlands Eksportvarer og økonomisk bringe de Ofre, der er nødvendige til Hjælp for en Nations Arbejdere, der har Hælen paa Nakken, og som skulde knuses, hvis Solidariteten svigtede.

Det tillades heldigvis ikke, og det internationale Samarbejde, der er koncentreret i „I. T. F.", er fuldt optaget med Forberedelser og Foranstaltninger til Imødegaaen af Handlinger, der kan virke ødelæggende i saa Henseende.

Den økonomiske Side af Sagen har hidtil kunnet udvise en Storhed, der er ukendt. Fra alle Lande tilflyder der de finske Transportarbejdere store Beløb. Alle føler baade Pligt og Trang til i hvert Fald at afse Penge, for dermed at holde Sulten borte, og naar som nævnt de skandinaviske Landes Transport- og Sømandsorganisationer har gensidige Aftaler om økonomisk Støtte, og det f. Eks. kan nævnes, at „Dansk Arbejdsmands Forbund" i direkte og indirekte Bidrag alene har ydet 600,000 og vort lille Forbund 40,000 Finmark i Løbet af den korte Tid, der er gaaet siden Strejkens Udbrud, og naar det bør tages i Betragtning, at dette kun er en Del af de mange opofrende Organisationer, der staar bag de finske Arbejdere, er det Tal, der skaber Respekt og samtidig friskt Mod og lyst Humør hos de kæmpende, som herigennem mærker Suset af den internationale Arbejderbevægelses Solidaritetsfølelse, uden hvilken det aldrig vil lykkes at naa til Vejs Ende, ikke mindst for de finske Arbejdere.

Ved usande Beretninger forsøger Arbejdsgiverne at besmykke Situationen.

Arbejdsgiverne gør alle Forsøg paa at fortælle, at Arbejdet gaar normalt og at der er villige Hænder nok til Udførelsen af Arbejdet. Dette er kun Usandhed og bestrides af Arbejderne, der kan berette, at Rækkerne ere ubrudte og at det kun er med stort Besvær at de enkelte Skibe bliver indladede af Skruebrækkere af værste Sværte og Kvalitet, bevæbnede til Tænderne og farlige for deres Omgivelser under normale Forhold, hvor mange af disse nu brug-

bare Kræfter er under Opsigt og i stadig Konflikt med Politiet for alle Haande Lovovertrædelser.

Med saadan Arbejdskraft kan der selvsagt ikke være Erstatning for den kvalificerede Havnearbejder, og det hele er da heller ikke andet end et mislykket Forsøg paa at indbilde Offentligheden, at Strejken er løbet ud i Sandet, for derved muligvis at faa naive Sjæle til at sælge sig som Strejkebrydere, hvilket hidtil ikke er lykkedes og vel næppe heller sker, som Følge af at disse løgnagtige Paastande er slaaet til Jorden.

Ikke destomindre fortsætter vore egne kapitalistiske Organer med de samme usmagelige Meddelelser, og en smaalig Søfartspresse, uden kyndige Medarbejdere, erklærer Arbejdet i de finske Havne for at foregaa normalt, selv om det er velkendt af enhver, der blot har fjerneste Kendskab til Skibsfart, at de forhaandenværende Forhold er af en saa uvis Karakter og har skabt saa usikre Forhold, at det er mærkbart i Fragterne, der har svunget sig noget i Vejret, uden at det staar i Forbindelse med nogen større Nettofortjeneste.

Hvad der publiceres i saa Henseende er blottet for Sandhed, Kampen føres af Arbejderne saaledes som den er begyndt, og Kampen skal føres til Ende med Sejr for Arbejderne, der i Realiteten kun kæmper for Organisationsretten.

Kampen mod Enkeltmandskontrakter.

Ganske vist er der Uoverensstemmelser om Lønninger, men derom kan der altid strides og mere eller mindre gode Ordninger opnaas ved Forhandlingerne, der føres, men naar Tilfældet er dette, at man overhovedet ikke vil forhandle med Arbejdernes Repræsentanter, men kun vil slutte Enkeltmandskontrakter, er det en Kamp om Arbejdernes Ret til at tilhøre deres Organisation, og da trædes der paa hellige Enemærker, som rejser Masserne til Kamp, og i denne Kamp vil alle vi organiserede Søfolk og Transportarbejdere deltage og bringe de Ofre, der kræves.

Den Tid maa være forbi, hvor Arbejdsgiveren alene er den bestemmende om de Vilkaar, hvorunder der skal arbejdes.

Arbejdernes Organisationer er det Talerør, der er Bindeled imellem Parterne, og den Respekt for gensidige Aftaler, der nu hersker i de øvrige europæiske Kulturstater, maa og skal ogsaa indføres i Finland.

I Kampen derfor er vi alle med!

Havnearbejdernes Andels-Stevedoreklub holder 25-Aars Jubilæum.

En Virksomhed, som de aarhusianske Havnearbejdere kan være stolte af.

Den 3. Juli var det 25 Aar siden, at Havnearbejdernes Andels Stevedoreklub i Aarhus blev stiftet. Den er det ældste og største kooperative Foretagende i sin Art her i Landet og har haft en saa stor Betydning for Havnearbejderne i Aarhus, at der kan være al Grund til i Anledning af Jubilæet at fortælle dens Historie.

Allerede i Begyndelsen af Halvfemserne blev der gjort Tilløb til at danne en „Arbejdsklub", som man dengang kaldte det, under Havnearbejdernes Fagforening. Forholdene ved Havnen var i hine Aar vanskeligere end paa de fleste andre Arbejdspladser. Arbejdsgiverne ved Havnen udøvede et sandt Diktatur. Arbejderne havde saa godt som ingen Medbestemmelsesret, men maatte arbejde for, hvad de store Importører fandt passende at give dem. „Arbejdsklubben" anskaffede sig forskellige Lossegrejer og fik ogsaa en Del Arbejde med Losning af Skibe, men det blev dog ikke til ret meget, fordi Klubben blev bekæmpet baade af de øvrige Stevedorer ved Havnen, der frygtede for Konkurrence, og af Arbejdsgiverne, ligesom der heller ikke blandt Arbejderne selv herskede den rette Forstaaelse af en saadan Klubs Betydning.

Og da man saa i 1896 opnaaede en Overenskomst med Arbejdsgiverne, besluttede Klubben paa en Generalforsamling den 23. April. at sælge alle sine Lossegrejer.

Det var et overilet Skridt, som man meget snart skulde komme til at fortryde. I 1897 kom den store Havnestrejke, der varede fra 2. Januar til den hen i April Maaned efter en langvarig og bitter Kamp endte med et Nederlag for Arbejderne.

Selv efter, at Freden officielt var sluttet,

fortsatte Arbejdsgiverne deres Krig, idet de nægtede at tage de Folk i Arbejde, der sluttede sig trofast om Fagforeningen. For at komme dem til Hjælp vedtog man paa en Generalforsamling den 26. Juni at søge en ny „Arbejdsklub" oprettet. — Fagforeningen var imidlertid fattig og Kassen tom efter den langvarige Konflikt, og man maatte derfor optage et Laan paa 800 Kr. til at købe Lossegrejer for, ligesom man vedtog at oprette et Kontor, hvorigennem der skulde søges skaffet Arbejde til Klubbens Medlemmer. Afdøde Niels Jensen blev Leder af dette Kontor, og Aaret efter blev han forresten ogsaa Formand for Fagforeningen. I 1898 var Klubben en Kendsgerning, og i Juli Maaned oprettede man Kontrakt med Jysk Andels Foderstofforretning om for en Dagløn af 4 Kr. 50 Øre at losse dens Skibe. Ogsaa med andre Firmaer fik man Forbindelse, saaledes at Klubben efterhaanden blev i Stand til nogenlunde stadigt at beskæftige et stigende Antal Havnearbejdere.

Virkeomraadet udvides.

Denne Udvikling førte med sig, at de Firmaer, Klubben entrerede med, i 1902 rejste Kravet om, at der skulde stilles økonomiske Garantier for, at de fik deres Arbejde udført. Da ogsaa andre Forhold talte for at udskille Stevedorevirksomheden fra Fagforeningen, blev det paa en ekstraordinær Generalforsamling den 20. Juni 1903 efter Forslag af P. A. Mikkelsen besluttet at starte Havnearbejdernes Andels Losseklub. Et Udvalg, bestaaende af Martinus Klausen, S. P. Andersen, Kr. Nielsen og A. P. Mikkelsen, blev nedsat for at udarbejde Love og Vedtægter, og den 3. Juli 1903 traadte Klubben ud i Livet med en Aktiekapital paa 3100 Kr. — dels i Lossegrejer og dels i kontante Penge. Det blev ved Stiftelsen udtalt, at Klubbens Formaal skulde være at støtte Havnearbejderne i deres Kamp for bedre Lønvilkaar og Arbejdsforhold, og dette Maal har man da ogsaa siden med Held stræbt henimod.

Til at lede Losseklubben valgtes Fagforeningens daværende Formand Niels Jensen, og den første Bestyrelse kom til foruden Niels Jensen at bestaa af Marinus Sørensen, der først var Næstformand og senere indtil 1922 var Klubbens Sekretær og tillige fungerede som Arbejdsleder, N. S. Dam, P. Rasmussen (Helbo), Ole Rasmussen (som nu er død, men i 25 Aar var Fanebærer for Havnearbejderne), Simon Kracht og Niels Nielsen. Den sidstnævnte lever endnu paa „De gamles Hjem".

Man havde ikke ret mange Midler at arbejde med, og naar der kom store Skibe i Havnen, og det kneb med likvid Kapital, maatte Niels Jensen ofte ned til Jakob Jensen i Arbejdernes Produktionsforening og optage et Laan, som altid beredvilligt blev ydet.

Ogsaa i afdøde Anders Nielsen, Svejstrup Østergaard, der var Formand for „Jysk Andel", havde Losseklubben en god Støtte.

En stor og smuk Udvikling gennem 25 Aar.

Med denne Nyordning var Losseklubben kommen ind under faste Former, og den er siden gennemløbet en stærk og glædelig Udvikling. For at skaffe Aktiekapital udstedte man Andelsbeviser til 15 Kr. Stykket. De kunde dog kun erhverves af Medlemmer af Havnearbejdernes Fagforening. I Løbet af et Par Aar steg Medlemstallet til et Par Hundrede mens det nu er oppe paa 516.

I 1919 blev Andelsbeviserne forhøjet til 45 Kr. Nogle faa Tal vil give en Forestilling om Fremgangen i det svundne kvart Aarhundrede. I 1904 var Nettoindtægten i et Kvartal 254 Kr. Nu udbetales der hvert Kvartal 60,000 Kr. i Arbejdsløn. I 1904 androg Udgiften til Ulykkesforsikring 250 Kr. for et Aar, mens Præmiesummen nu er oppe paa 6000 Kr.

I 1905—06 vedtog man at lade foretage et aarligt Eftersyn af Foreningens Lossegrejer, men denne Ordning var ikke tilfredsstillende, og i de sidste ti Aar har man haft en fast Tømrer til at foretage Eftersynet. I Dag repræsenterer Lossematerialet lavt ansat en Værdi af 40,000 Kr.

Losseklubben eller Havnearbejdernes Andels Stevedoreklub, som dens Navn senere blev ændret til, har nu en meget stor Kundekreds blandt Importørerne. Vi nævner: Jysk Andel, Belysningsvæsenet, De danske Statsbaner, Aarhus Kommune, Aarhus Havn, Arbejdernes Produktionsforening foruden en Række private Firmaer, som det vil være for vidtløftigt at opremse.

I 1918 lejede man sammen med Havnearbejdernes Fagforening Lokaler i Børsen, og Niels Jensen, der hidtil havde været Formand, blev Forretningsfører. Da Arbejdet stadig voksede, blev Ejner Nielsen i 1919 hans Medhjælper, og da Niels Jensen paa Grund af Sygdom i 1922

maatte trække sig tilbage efter et mangeaarigt og dygtigt Arbejde, blev Nielsen hans Afløser. Ejner Nielsen var Forretningsfører i seks Aar, indtil han i April 1928 afløstes af den nuværende Forretningsfører Carl Westerskov.

Den nuværende Bestyrelse bestaar af Bertel Nielsen (Formand), Søren Rasmussen (Næstformand), Holger Jacobsen (Sekretær), Martinus Nielsen, Jens Jensen, Arbejdsformand, Jens Jensen og Carl Nielsen.

For stadig at have Lokaler ved Havnen, hvis Udviklingen skulde føre med sig, at Børsen blev nedrevet, købte man i 1926 Ejendommen, Havnegade 38. Mens man oprindelig væsentligt beskæftigede sig med Losning i Land, entrerer Klubben nu ogsaa med Rhederierne om Losning om Bord, og fra Kontoret føres en meget omfattende Korrespondance med udenlandske Rhederier og Firmaer.

Det er med andre Ord en stor og blomstrende Virksomhed, der holdt Jubilæum den 3. Juli, og man forstaar saa udmærket, at Foreningen højtideligholdt Begivenheden ved en festlig Sammenkomst.

Losseklubben blev stiftet for at skaffe Arbejde til de Kammerater, der i Kampen for bedre Kaar blev nægtet Adgang til Havnen. Det kunde Arbejdsgiverne nemlig forbyde i sin Tid. Ved en dygtig og forstaaende Ledelse er Virksomheden vokset Aar for Aar og er — som allerede nævnt — baade den ældste og største i sin Art. Det er et Resultat, som Havnearbejderne i Aarhus kan være stolte af, og der er da heller ingen Tvivl om, at Stevedorevirksomheden har haft en overordentlig stor Betydning for Havnearbejderne selv og for deres Organisation.

Jubilæumsfesten afholdtes i Arbejdernes Forsamlingsbygning, hvor Formanden for Havnearbejdernes Fagforening, Anders Mikkelsen, holdt Festtalen og bragte en Hilsen fra Havnearbejdernes Fagforening.

Byraadsmedlem H. P. Christensen talte for den kooperative Bevægelse og for Stevedoreklubbens Fremtid som Arbejdsgiver.

Byraadsmedlem, Forretningsfører Fogh Mogensen, Arbejdernes Produktionsforening, takkede for godt Samarbejde imellem disse to kooperative Forretninger i de svundne 25 Aar.

Der var indløbet Telegrammet fra alle de kooperative Selskaber i Aarhus og fra Jysk Andels Foderstofforening.

Formanden for Havnearbejdernes Fællesforbund i København, P. Christensen, bragte Hilsen og Lykønskning fra de københavnske Kammerater.

Forretningsfører Westerskov sluttede Festen med et Leve for Moderorganisationen, Havnearbejdernes Fagforening.

Tysk Socialpolitik.

(Socialt Tidsskrift.)

Den tyske Socialpolitik fejrer i 1928 et tredobbelt Jubilæum. For 50 Aar siden fremkom det første Forslag om et „Reichsarbeitsamt", for 25 Aar siden fremkom det første Nummer af „Reichsarbeitsblatt" og for 10 Aar siden oprettedes „Reichsarbeitsministerium". Det er derfor naturligt, at Reichsarbeitsblatt har udgivet et Jubilæumsnummer med en Række Artikler af førende Socialpolitikere, der trækker Hovedlinierne op og peger paa de nye Opgaver, der i den kommende Tid venter paa at blive løst.

Interessant er det saaledes at lægge Mærke til de tyske Arbejdsgiverorganisationers Stilling til Socialpolitiken. For 25, ja 15 Aar siden vilde de højst anerkende Socialpolitiken som et Middel for Staten til at skaffe sig sunde Soldater, nu er Arbejdsgivernes store Centralorganisation Medlem af „Gesellschaft für soziale Reform" og Forretningsføreren skriver i Jubilæumsnummeret: „Men en Magt (Arbejdsgiverne) kan indenfor vor Stat og Folkelivs store Rammer kun udrette noget værdifuldt, naar det stadig er sit Ansvar bevidst og under Arbejdet sætter sig højere Maal end den rent ensidige Repræsentation af bestemte Interesser. Det vil paa Omraader som det socialpolitiske blive saa meget lettere som den anden Part indtager samme Standpunkt. Arbejdsgiverorganisationerne bestræber sig for indenfor sine egne Rækker at udvikle denne Opfattelse af sine Opgaver."

En tilsvarende Udvikling fra Klassekamp- og Omvæltningsteorier til Villie til at yde en Indsats i det mere jævne socialpolitiske Fremskridtsarbejde finder vi hos de socialistiske Arbejderorganisationer. Hermann Müller, Næstformanden i A. D. G. B., udtaler saaledes: „En Fagforening, der vilde gøre sig fri af Socialpo-

litiken, vilde forlade den Jordbund paa hvilken den er vokset op og alene kan trives."

Vil man med faa Ord karakterisere Udviklingen i den tyske Socialpolitik, maa man særlig samle sig om tre Omraader: Udviklingen af det socialpolitiske Retsgrundlag, Udvidelse af Socialpolitikens Omraade og sukcessiv Overgang til forebyggende Socialpolitik.

Det er i Aar kun 25 Aar siden den første Lov om Begrænsning af Kontraktsfriheden af socialpolitiske Hensyn — Loven om Børns Arbejde i Fabrikkerne — vedtoges af den tyske Rigsdag og Udviklingen i de næste 14—15 Aar var langsom og yderst forsigtig. Saa kom Revolutionen og det nye Rigsarbejdsministerium udarbejdede i de følgende Aar en Række Forslag, hvoraf de fleste vedtoges og kom til at danne Grundlaget for Arbejdernes Retsstilling i den tyske Republik. Som Eksempler paa den nye Lovgivning kan nævnes Retten til kollektive Overenskomster, Bedriftsraadsloven og Loven om Mægling og Voldgift. Som naturligt i et Jubilæumsnummer er Opmærksomheden mindre rettet mod de enkelte Love og mere mod det omfattende og ikke altid tilstrækkelig vurderede Arbejde for af de mange enkelte Love at skabe et samlet System: den moderne Arbejdsret.

Naar man erindrer de meget vanskelige Forhold, hvorunder det tyske Erhvervsliv arbejder, forstaar man hvor højt Socialforsikringen vurderes ved at erfare, at der i 1926 udbetaltes de forsikrede ca. 2407 Mill. Mk. (Sygeforsikring 1312, Ulykkesforsikring 274, Invalideforsikring 575, Funktionærforsikring 74 og Pensionsforsikring 172 Mill. Mk.). Hele dette Beløb blev baaret af de forsikrede selv og deres Arbejdsgivere gennem indbetalte Præmier. Naar hertil lægges 210 Mill. Mk., som Staten yder som Barselhjælp, naar man et Beløb af ca. 2620 Mill. Mk. Med Administrationsomkostninger, Indkøb af Formueværdier og Opsparinger naas et Beløb af 3180 Mill. Mk. i 1926. For Aaret 1927 anslaas det samlede Beløb til 3550 Mill. Mk. og i Aaret 1928, hvor Loven om Arbejdsløshedsforsikring er traadt i Kraft for hele Aaret, og hvor Loven af 29. Marts 1928 om Forhøjelse af Satserne i Invalide- og Funktionærforsikringen delvis er traadt i Kraft, anslaas de samlede Udgifter til at være over 4 Milliarder Mk. Den tyske Socialforsikring er saaledes paa Vej bort fra de katastrofale Forhold som Inflationen betød for al Forsikringsvirksomhed og ikke mindst den sociale Forsikring.

Ved en mere eller mindre bevidst Sammenligning med f. Eks. danske Forhold maa man ikke undlade at tage i Betragtning, at Krigen førte uundgaaeligt til store Udgifter (Invalider og Efterladte) og Inflationen skabte paa et andet stort Omraade en social Nødstilstand, der maatte mildnes ved offentlig Støtte (Kleinrentner). Ogsaa paa dette Omraade tilstræbtes det at samle og samarbejde tidligere Bestemmelser saaledes, at den sociale Lovgivning mere og mere kommer til at danne en afsluttet Helhed.

Medens man i Aarene efter Revolutionen gennemførte den nye Sociallovgivning i sine almindelige Principper har man i de sidste Aar foruden at bestræbe sig for at arbejde Lovene sammen til et System, særlig været optaget af den forebyggende Socialpolitik; ved Loven af 28. Juli 1925 om Sundhedsforsorg i Rigsforsikringen har man søgt at udvikle Samarbejdet mellem Forsikringens forskellige Grene, Statens og Kommunernes Sundhedsautoriteter og Lægeorganisationerne bl. a. ved at skabe „Arbeitsgemeinschaften", hvor Erfaringer kunde udveksles og nye Opgaver planlægges.

Invalide- og Sygeforsikringen har saaledes ved særlige Lovbestemmelser en friere Stilling end tidligere til at anvende Midler til forebyggende Arbejde, og Bestræbelserne er særlig sat ind overfor Tuberkulose og Kønssygdomme, idet Forebyggelse ved Oplysning og Helbredelse ved hurtig Indgriben vel nok er lettest gennemførlig overfor disse Sygdomme. Invalideforsikringen ejede i Aaret 1926 ialt 108 Helbredelsesanstalter med 7535 Senge for Mænd, 4789 for Kvinder og 1522 for Børn, men foruden disse blev 970 andre Helbredelsesanstalter benyttede. I 1926 behandledes 268,000 Personer. Indenfor Sygeforsikringen har man mere end tidligere Øje for Boligforholdenes Betydning for Sundhedstilstanden, og indenfor Ulykkesforsikringen bestræber man sig for at faa Arbejdsgiverne til at indse, at Præmierne bliver billigst, naar der indenfor det teknisk og økonomisk muliges Grænser ydes det meste for at forebygge Ulykkestilfælde. Loven af 14. Juli 1925 om Ulykkesforsikring søger saaledes at knytte „Versicherung und Verhütung" nærmere sammen.

Fra et socialt Synspunkt har Boligspørgsmaalet været et af de allervanskeligste, idet der ikke blev bygget meget under Krigen og i Tiden

1919—1923 kun 558,977 nye Boliger (heraf en ikke ringe Del i Stenkuls- og Brunkulsdistrikterne). Efter 1924 er der taget stærkt fat og fra 1924—27 er der paabegyndt 800,000 Boliger til en Værdi af 8 a 9 Milliarder Mk., hvoraf det offentlige har skaffet ca. 4 Milliarder. Disse Udgifter belaster det tyske Samfund temmelig haardt, og der udføres da ogsaa et stort af Riget støttet Arbejde for ved planmæssig Rationalisering at faa Omkostningerne sat ned.

Som noget ret karakteristisk for tyske Forhold er der mellem de sociale Jubilæumsartikler en om Fagforeningernes Oplysningsarbejde. Dette Arbejde støttes paa forskellig Maade ved offentlige Midler. Det tilsigter dels at skaffe Fagforeningernes Ledere mere Kendskab til Samfundsforholdene, idet det erkendes fra alle Sider, at hermed følger mere social Ansvarsbevidsthed, dels at udvikle den faglige Dygtiggørelse baade gennem en bedre Lærlingeuddannelse og fortsat Uddannelse af voksne og endelig gennem en kulturel Udvikling, saaledes at Arbejderklassen kommer til at yde en Kulturindsats af en noget anden Art end Borgernes og Bøndernes.

Poul Peter Sveistrup.

Til Afdelingsformændene.

Vi gør indtrængende de ærede Afdelingsformænd opmærksomme paa, at de ved Meddelelse til Kontoret om nye tiltrædende Bestyrelsesmedlemmer samtidig maa meddele, hvem der er afgaaede.

Meddelelsen skal f. Eks. se saaledes ud:

Afgaaet er.
P. Olsen, Hedeskov pr. Tinglev.

Ny Tilkommende:
Hans Nielsen, Tinglev.

Saafremt man ikke overholder denne Regel, er Ekspeditionen ikke i Stand til at omflytte Bladet til den nye eller de nye Repræsentanter.

Vi anmoder indtrængende om at have dette i Erindring.

Fra Udlandet.

(I. F. C.) Det Eksempel, som Amerika har givet med sin økonomiske Politik, kan sikkert ikke, som mange synes at mene, paa simplistisk Maade efterlignes af Europa. Ikke desto mindre fortjener det den største Opmærksomhed og bør derfor stadig paany belyses fra forskellige Sider, fordi de fra Amerika indløbende, fra Maaned til Maaned skiftende statistiske Oplysninger i Reglen er meget modsigende og kun ved uafbrudt Studium tillader at udlede enkelte almengyldige Symptomer. Herved interesserer navnlig det indbyrdes Forhold mellem de forskellige afgørende Faktorer og deres Genspejling i Erhverspolitiken som Helhed. Naar der paa den ene Side stedse henvises til Produktionen og Produktionskapaciteten, maa man paa den anden Side ogsaa tage i Betragtning, hvordan og i hvilken Retning Lønnen, Priserne og Arbejdsmarkedet former sig.

Hvad angaar de første Faktorer, d. v. s. Produktionen og Produktionskapaciteten, synes disse trods alle hinanden modsigende Beretninger i den senere Tid fremdeles at bevæge sig i opadgaaende Linie. Den af „Federal Reserve Board" givne Oversigt over Tilstanden indenfor Forretnings- og Produktionslivet siger, at den industrielle Produktion i Januar d. A., altsaa paa et Tidspunkt, hvor der var særlig mange foruroligende Rygter i Omløb, sammenholdt med December 1927 er steget med ikke mindre end 6 pCt. Hvad angaar den senere Udvikling, kan de af „F. W. Dodge Corporation" offentliggjorde Tal, der for de 37 Stater østlig for Rocky Mountains giver Oplysning om de i Februar Maaned afsluttede Bygnings- og Jernkonstruktionskontrakter, betragtes som et godt Billede af den samlede Udvikling. Drdreindgangen er nemlig 9 pCt. højere end i Januar og 18 pCt. højere end Februar-Rekordtallet i forrige Aar. Da det Omraade, der er medtaget i denne Opgørelse, repræsenterer 91 pCt. af Landes samlede Produktion indenfor disse Industrier og Udsigterne for Bygnings- og Jernkonstruktionsindustrien vistnok er mest betegnende for Tilstanden indenfor samtlige Industrier, bør man ikke underkende Værdien af saadanne Oplysninger.

Betragter vi Priserne, saa erfarer vi af de af Bureauet for Arbejderstatistik tilvejebragte

Oplysninger, at Engross-Pristallet i det samme Tidsrum, altsaa fra December 1927 — Januar 1928 er sunken fra 96.8 til 96.3. Hvad angaar Bevægelsen i Lønnen, gaar denne ifølge de af den amerikanske Landsorganisation i den sidste Tid offentliggjorde Beretninger i den gode Retning. Den af Fagbevægelsen samt af talrige store Industriforetagender og af Regeringen understøttede Erhvervspolitik, der tager Sigte paa en Forøgelse af Produktionen med samtidig Nedsættelse af Priserne og Forhøjelse af Lønningerne fortsættes altsaa ogsaa i Fremtiden.

Stor og berettiget Ængstelse vækker derimod Arbejdsløshedsproblemet. Selv om de af Arbejdsminister Davis opgivne Tal ikke synes at være ganske i Overensstemmelse med Virkeligheden, kan man dog uden videre tiltræde de Kommentarer, hvormed han ledsager sin Beretning og som direkte sigter paa Problemets Kærne. Han siger, at de nye arbejdsbesparende Metoder vil medføre en altfor stor Arbejdsløshed, dersom det ikke lykkes at fremskaffe nye Industrier, der kan beskæftige de overtallige Arbejdere. „En Del af vor Glæde over vore Mesterteknikeres opfindelsesrige Genius," udtalte Davis fornylig ved Skibsbygningsingeniørernes Kongres i Washington, „har forvandlet sig i alvorlig Bekymring. Thi Aar for Aar vokser Antallet af Arbejdsløse, som arbejdsbesparende Maskiner har trængt ud af Faget. Disse Folk bestaar af faglærte, med stor faglig Dygtighed udstyrede Arbejdere i den bedste Alder. Vi er ikke forberedt paa at sørge for alle disse Mennesker. Vi glæder os alle over, naar en Maskine formaar at forrette 20 Menneskers Arbejde, men vi har ingen Plads til de 19 Arbejdere, som kastes paa Gaden, og hvis ærlige Ansigter vi møder overalt."

At Davis sætter Antallet af disse „ærlige Ansigter" altfor lavt, anerkendes nu næsten overalt i Amerika. „Labor Bureau", som i sine skønsmæssige Bedømmelser efter eget Sigende er „konservativere" og mere tilbageholdende end Davis, kommer til et Antal af 4 Millioner Arbejdsløse. Der siges i denne Sammenhæng, at Davis Beretning ikke er en Beretning om *Arbejdsløsheden*, men om *Beskæftigelsesgraden*. Davis anslaar Nedgangen i Antallet beskæftigede Personer i Tidsrummet mellem Januar 1927 og Januar 1928 til 1,870,050, men siger ikke noget om Tilgangen af Arbejdere grundet paa Befolkningstilvæksten og Afvandringen fra Landet til Byerne. Endvidere har han ikke medtaget de Arbejdsløse, der allerede fandtes paa det Tidspunk, hvor man begyndte at føre Statistik over Beskæftigelsesgraden. Dersom der gøres beskedne Tilføjelser for disse udeladte Faktorer, kan selv Davis ikke komme til et mindre Antal end 5.800.000 Arbejdsløse. Senator Shipstead tror endog, at der i Øjeblikket findes ca. 8 Millioner arbejdsløse i hele Landet.

Hvordan det nu end turde forholde sig hermed, saa har i hvert Fald Labor Bureau Ret, naar det bebrejder Autoriteterne, at de har undladt at drage Omsorg for Indførelsen af et nationalt Arbejdsanvisningssystem, paa Grundlag af hvilket det vilde have været muligt at tilvejebringe et Overblik over den virkelige Tilstand paa Arbejdsmarkedet, hvad der maa anses som det første Skridt til Behandling af hele Arbejdsløshedsproblemet.

Det er derimod besynderligt, at „International Labor News Service", et af den amerikanske Landsorganisations Organer, synes at tage Labor Bureau's frimodige Bemærkninger ilde op og siger, at Bureauet tager fejl, naar det tror, at andre Nationer i Modsætning til De forenede Stater formaar at fastslaa det nøjagtige Antal arbejdsløse. „Det er en Kendsgerning, at ingen af de vigtige Nationer med nogenlunde nøjagtig Sikkerhed kan opgive Omfanget af den forhaandenværende Arbejdsløshed. Paastanden om, at andre Lande har en bedre Arbejdsløshedsstatistik, er Svindel."

Selv om det kan være rigtigt, at for Tiden intet Land til Punkt og Prikke kan opgive det Antal Personer, der er arbejdsløs, er Forholdet paa den anden Side dette, at de fleste større Lande i Europa er temmelig nøje underrettet om Antallet arbejdsløse Haandarbejdere, og det alene af den Grund, at de arbejdsløse bortset fra, at der i Reglen ogsaa bestaar en godt udbygget og funktionerende Arbejdsanvisning. Da vi gerne indrømmer Amerikas Overlegenhed paa de fleste Omraader, er det sikkert ikke ubeskedent at konstatere, at Amerika, som heller ikke synes at skulle gaa fri for alle Højkapitalismens ugunstige Virkninger, paa dette Omraade kan lære meget af Europa og maaske ogsaa allerede havde lært meget, dersom den amerikanske Fagbevægelse havde taget Del i det internationale Samarbejde indenfor Rammen af Den internationale faglige Central. Hvor nødvendigt dette er, fremgaar netop af en Ar-

tikel i det amerikanske Arbejdsministeriums Organ, i hvilken der redegøres for, med hvilke til Dels ganske utilstrækkelige Midler de amerikanske Fagforeninger bekæmper Arbejdsløsheden blandt deres Medlemmer. Naar der i omtalte Artikel indledende siges, at Kampen mod Arbejdsløsheden egentlig er begrænset til en Lindring af de arbejdsløses Lod, fordi Arbejderne faktisk ikke kan udrette stort med Hensyn til Forhindring af Arbejdsløsheden, da Arbejdsløsheden foraarsages af Faktorer, som ligger helt udenfor deres Kontrol", er dette vel nok et af de stærkeste Argumenter for Nødvendigheden af det internationale Samarbejde, hvis Opgave bl. a. bestaar i at klarlægge Arbejdsløshedens Aarsager, som til Slut er af international Natur. Denne Opgave kan kun løses, naar Arbejderbevægelsen bliver en Verdensbevægelse.

(En Oversigt over Indholdet i nævnte Artikel i Arbejdsministeriets Organ om Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden i de amerikanske Fagforeninger finder man under „De forenede Stater" i den almindelige Del af Pressemeddelelserne).

(I. F. C.) Siden den store Kamp i den engelske Grubeindustri og efter at Bjergarbejderforbundets tidligere Funktionær Spencer har oprettet en saakaldt upolitisk, d. v. s. gul Organisation, er Grubearbejdernes Organisationsforhold blevet temmelig indviklede. Saaledes bestaar der t. Eks. i Nottinghamshire for Tiden det gamle Forbund, Spencer-Forbundet og desuden findes der — som Følge af denne gule Splittelsesbevægelse — et særskilt stort Antal uorganiserede. Særlig ugunstig spiller herved den Omstændighed ind, at Grubbeejerne naturligvis meget varmt har taget det nye gule Forbund under Vingerne og herved endog er gaaet saa vidt, at de kun anerkendte dette og afskedigede Arbejdere, som ikke vilde indmelde sig i denne gule Organisation. Under Hensyn til alle disse Vanskeligheder og Rivaliteter greb Generalraadet til et Middel, som hidtil endnu aldrig har været prøvet; det foranstaltede en direkte upartisk Afstemning, der meget nøje og upartisk blev ledet og kontrolleret af 150 Generalraadet fuldstændigt ubekendte og fra alle politiske Lejre stammende Personer samt af et anset Sagførerfirma. Denne Afstemning skulde bringe Klarhed over, „hvilket af de to Forbund Bjergarbejderne i Fremtiden ønskede at betragte som deres Repræsentant". Resultatet blev et grundigt Nederlag for Spencers Forbund. Af de i dette Distrikt beskæftigede ialt 45,000 Bjergarbejdere deltog 75 pCt. eller 32.277 Arbejdere i Afstemningen, og heraf stemte kun 2533 for Spencer-Forbundet.

Afstemningen blev altsaa en overvældende Sejr for det gamle Forbund. Arbejdsgiverne — ogsaa dem udenfor Grubeindustrien — burde efter en saadan Tilkendegivelse endelig indse, at de med deres smaalige Manøvrer i Længden ikke formaar at udrette noget overfor den moderne Fagbevægelse. Afstemningen er endvidere en god Lektion for Regeringen Baldwin, som med sin Lov mod Fagforeningerne tilstræbe lignende Formaal, som Grubeejerne med Understøttelse af Spencer-Forbundet.

(I. F. C.) Ifølge Meddelelser fra Ungarn har Generalsekretæren i den faglige Landsorganisation i Ungarn, Karl Peyer, fornylig bragt Spørgsmaalet om 8 Timersdagen paa Tale i det ungarske Parlament, hvad der havde til Følge, at Ministeren for Folkeforsorg under Henvisning til Peyers Udtalelser afgav en Erklæring om, at et Lovforslag angaaende 8 Timersdagen var under Forberedelse.

Hvad angaar de ungarske Fagforeningers Kampagne for Ratificeringen af Washington Konventionen meddeles endvidere, at Regeringen forbød alle Forsamlinger den 1. Maj og tre Dage før og efter denne Datum. Fagforeningerne, som trods dette Forbud proklamerede Arbejdshvile den 1. Maj, foranstaltede derfor paa den Dag kun Udflugter og forlagte iøvrigt selve Agitationen til Ugen før 1. Maj. Fra Hovedstaden og Provinserne indløb der til Myndighederne Ansøgning om Tilladelse til at afholde 49 Møder i denne Uge. I 10 Tilfælde blev Tilladelsen nægtet. De øvrige Møder tog et imponerende Forløb og førte til Vedtagelse af Resolutioner, i hvilke der først og fremmest opstilledes følgende 2 Fordringer:

1. Regeringen forelægger Parlamentet et Lovforslag angaaende obligatorisk Indførelse af 8 Timersdagen resp. den 48 Timers Arbejdsuge. 2. Indtil 8 Timersdagen er indført ved Lov, skal Regeringen i alle statslige og offentlige Virksomheder forbyde alt Arbejde udover 8 Timer dagligt.

Siden sidst.

Vejle H. Vejle Arbejdsgiverforening: Arbejdsgiverforeningen klager paa Vejle Arbejdsgiverforenings Vegne over, at Afdelingen med Sanktion fra Forbundet har etableret Arbejdsvægring ved Losning af M/S «August Schierloch» paa Krav om, at der foruden 2 Havnearbejdere til Betjening af Spilkopperne skulde antages 1 Havnearbejder til Betjening af selve Motoren, hvilket Krav ikke kunde imødekommes, da Skibets Kaptajn nægtede at lade Motoren betjene af andre end Skibets Folk. Vejle Arbejdsgiverforening har, saavidt Arbejderne ved, fremsat Begæring om Afholdelse af et Mæglingsmøde og Sammenslutningen har for sit Vedkommende ikke noget imod at deltage i Mæglingsmødet, men Arbejdsgiverforeningen forbeholder sig, saafremt en tilfredsstillende Ordning af Sagen ikke opnaas paa Mæglingsmødet, at indbringe Sagen for Den faste Voldgiftsret med Paastand om, at D. A. F. sammen med Vejle H. gøres ansvarlig for det stedfundne Overgreb. Ved Mæglingsmødet den 9. Januar opnaaedes ikke Enighed, idet Forbundets Repræsentanter fastholdt Kravet om Winchman fra Land, da Skibet var tysk, medens Arbejdsgiverne mener, at da der er sat Afstoppere til at betjene Spilkopperne, træder disse i Stedet for Winchman i Overenskomstens Forstand, hvorfor en yderligere Winchman fra Land ikke kunde kræves. Modtageren forbeholder sig derfor sin Stilling. Sagen indbragtes for en faglig Voldgiftsret. Den 15. April afsagde Opmanden følgende Kendelse: «Havnearbejdernes Fagforening i Vejle bør til Vejle Arbejdsgiverforening paa vedkommende Medlems Vegne betale Kr. 87,50, men frifindes iøvrigt for de af Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark i denne Sag nedlagte Paastande.»

Fabrikarb., Kbh. Firma Poul Bergsø: Overenskomst oprettet. 16 Mand. Timeløn 114 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. og 4. Time 50 pCt., derefter 100 pCt. Søn- og Helligdagsarbejde til Kl. 12 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. For Arbejde i Holddrift 1. Hold 114 Øre, 2. Hold 114 Øre til Kl. 4, derefter 110 Øre plus 25 pCt. Tillæg for den 1. Time, 33⅓ pCt. for den 2. og 50 pCt. Tillæg for de efterfølgende Timer. 3. Hold 110 Øre plus et Tillæg af 50 pCt. Under Uiykkestilfælde erholder Arbejderne en Dagpenge af Kr. 4.00 de første 13 Uger. Arbejdere med 2 Aars Anciennitet har Ret til 3 Dages Sommerferie i Forbindelse med 1 Søndag, Arbejdere med 3 Aars Anciennitet 4 Dage, med 4 Aar 5 Dage og med 5 Aar 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage og uden Afkortning i Lønnen. Tillidsmandsreglerne. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Fabrikarbejderne, Kbh. Akts. Jacob Holm & Sønners Fabriker: Overenskomst oprettet. 60 Mand. Timeløn 100 Øre (var 99 Øre). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt. og derudover 100 pCt., Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. For forskellige Arbejder erholdes Tillæg af 5 Øre (var 4 Øre) 6, 7, 11, 12 og 13 Øre pr. Time. For Modtagning af Kul betales 25 pCt. Tillæg, for Udtagning og Indsætning af Kedelrør betales 50 pCt. Tillæg til Timelønnen. 20 Kr. aarlig til Indkøb af 2 Sæt Overtrækstøj. Smøremændene erholder 4 Sæt Overtrækstøj aarlig. For 2 og 3 Holds Drift betales i H. t. Nævnskendelsen af 12. December 1922. Tillidsmandsregler. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Almindelig Reguleringsbestemmelse. Arbejdere, der har været ansat paa Fabriken i 12 Maaneder, erholder 5 Dages Sommerferie med almindelig Timeløn. Gælder til en 1. April.

Fabrikarb., Kbh. Øresunds kemiske Fabriker: Overenskomst oprettet. 45 Mand. Timeløn 99 Øre. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time og 4. Time 50 pCt. Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. For Arbejde i 2 og 3 Holds Drift gælder Nævnskendelse af 12. December 1922. Akkordpriser fastsatte for Sortering, Pakning, Arbejde ved Kuglemøllen samt Aflæsning af Raakryolith. Tillidsmandssystemet bibeholdes. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Almindelig Reguleringsbestemmelse. Gælder til en 1. Marts.

Aalborg C. Cementfabriken «Danmark» vedrørende Eternitafdelingen: Ved et Møde den 25. April opnaaedes Enighed om, at Arbejdere, der er beskæftiget ved Eternitfabrikationen, aflønnes med Cementfabrikernes Timeløn, 91 Øre, plus 27 = 118 Øre pr. Time samt om, at den med Cementindustrien gældende Overenskomst ogsaa er gældende for denne Fabrikationsafdeling. Der kan oprettes Akkorder eller fastsættes Produktionstillæg, men saasnart Enighed er opnaaet herom, bortfalder 27 Øres Tillæget.

Aars. Aars Dampteglværk: Overenskomst oprettet. 25 Mand. Timeløn 84 Øre (var 70 Øre). Arbejdstid 48 Timer ugentlig i Sæsonen. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., Søn- og Helligdagsarbejde 100 pCt. Tillæg. Akkordpriserne forhøjedes med: Ved Maskinerne 12½ pCt., Rankning 12 pCt., Klampning 6 pCt., Ovnakkorden 9 pCt. og Brænderlønnen 9 pCt. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kun organiserede Arbejdsmænd maa tages i Arbejde. Gælder til en 1. Marts.

Glamsbjerg. Glamsbjerg Teglværk: Afdelingen indberetter, at Overenskomsten er fornyet uforandret for 1 Aar med en Tilføjelse om, at Teglværket kun beskæftiger Folk, der er Medlemmer af D. A. F. Vedrører 18 Mand.

Glumsø. Sandby Teglværk: Overenskomsten af 1. April 1927 fornyet uforandret til 15. Februar 1929. Vedrører 17 Mand.

Hammershøj. Aarup Teglværk: Overenskomst oprettet. 9 Mand. Timeløn 84 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Brændere betales i de 2 Uger med Kr. 46,00 ugentlig og den 3. Uge med Kr. 40,00. Arbejdstid 53⅓ Time. For Afrømning betales Kr. 3,36 ekstra pr. Uge. Akkordpriser fastsatte for Strygning, Rankning, Indsætning og Udtagning af Sten. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. April 1929.

Herning. Akts. Langvadbjerg Teglværk: Overenskomst oprettet. 16 Mand. Timeløn 92 Øre. Akkord-

priserne af 1927 reduceret med 3 a 4 pCt. Brændere Kr. 45.00 pr. Uge. Ingen Augustregulering. Gælder til 1. Februar 1929.

Herning. Herningby Teglværk: Overenskomst oprettet. 16 Mand. Timeløn 92 Øre. Akkordpriserne af 1927 reduceret med 3 a 4 pCt. Brændere Kr. 45,00 pr. Uge. Ingen Augustregulering. Gælder til 1. Februar 1929.

Horsens A. A. Rindoms Asfaltfabrik: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Timeløn 140 Øre. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter 100 pCt. Søn- og Helligdage de 2 første Timer 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Paa Søn- og Helligdage garanteres 4 Timers Løn. Arbejderne erholder Rengøringsmidler til Vask af Arbejdstøj og Haandvask samt Tvist. Arbejderne ved Læsning og ved Ovnen erholder Handsker. Ved Uiykkestilfælde erholder Arbejderne Kr. 3,00 pr. Dag i de første 13 Uger. Ved Skifteholdsarbejde erholder Arbejderne i 2. Hold et Tillæg af 15 Øre og Arbejderne i 3. Hold et Tillæg af 25 Øre pr. Time. Tillidsmandsregler, Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Februar.

Hvalpsund. Hvalpsund Teglværk: Overenskomst oprettet. 14 Mand. Timeløn 90 Øre. Arbejdstid 9 Timer. Første Brænder erholder en Ugeløn af Kr. 40,00 plus frit Husly, Lys og Brændsel, de 2 andre Brændere Kr. 40,00 pr. Uge. Maskinpasseren Kr. 65.00. Akkordpriser fastsatte for det forefaldende Arbejde. Gælder til 1. April 1929.

Laven. Anebjerg Teglværk: Overenskomst oprettet. 30 Mand. Timeløn 84 Øre. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Brændere Kr. 43,31 pr. Uge, plus Kr. 5.00. naar 11½ Kammer brændes pr. Uge med 2 Brændere og mekanisk Fyrapparat indenfor den lovbefalede Arbejdstid. Akkordpriser fastsatte for det forefaldende Arbejde. Regulering som denne er gældende mellem Teglværksforeningen og D. A. F. Gælder til 1. Februar 1929.

Ringsted. Sigersted Teglværk: Overenskomst oprettet. 20 Mand. Timeløn 86 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 50 pCt. Tillæg. Brændere. Kr. 45,39 pr. Uge. Akkordpriserne af 1927 uforandret undtagen for Stenklampning, hvor de reduceredes med 5 pCt. Regulering August 1928 med 1 pCt. pr. Procent. Pristallet stiger eller falder. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. April 1929.

Roskilde. Roskilde Skærvefabrik: Fabrikanten er indgaaet paa at betale den hidtil gældende Timeløn, 98 Øre, i dette Aar, indtil den ny Overenskomst kommer.

Stoholm. Pipers Teglværk: Overenskomsten af 15. Marts 1923 med senere foretagne Reguleringer jfr. Pristallet fornyet for 1 Aar. Arbejdstiden fastsættes til 8 Timer daglig. Akkordpriser fastsatte for Drænrør fra 2—5 Tommer, for haandstrøgne Sten samt for Disketrilleren og Sumpmanden. Vedrører 20 Mand.

Torkildstrup. Skullerupholm Teglværk: Overenskomst oprettet. 40 Mand. Ny Akkordpriser fastsatte for Strygning af røde Radialsten samt for Klampning eller Rankning af haandstrøgne Sten fra Haandstrygerafdelingen i Teglværkets sydvestre Hjørne. (Teglværket er Medlem af Teglværksforeningen).

Tingsted. Taaderup Teglværk: Lokal Overenskomst med Akkordpriser oprettet. Timeløn 90 Øre. Brændere 108 Øre. Aflæsning af Brændsel 100 Øre. Vedrører 22 Mand.

Ulstrup. Hvorslev Teglværk og Flisefabrik: Lokal Overenskomst oprettet. 30 Mand. Timeløn 88 Øre. Brændere Kr. 50,83 pr. Uge. Samtlige Akkordpriser reduceredes med 1⅓ pCt. Tillæget for Skillerumssten forhøjedes fra 20 pCt. til 25 pCt. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 4,50 i de første 13 Uger mod at hver Arbejder dertil betaler 50 Øre pr. Uge. De Bestemmelser i den hidtil gældende Overenskomst, som var i Modstrid med Landsoverenskomsten blev strøgne.

Værde. Akts. Baunhøj Teglværk: Overenskomst oprettet. 20 Mand. Timeløn 84 Øre. Brændere Kr. 45.10. Akkordpriserne reduceret med 2 pCt. Fradrag (i den samlede Ugefortjeneste). Ingen Augustregulering 1928. Arbejdstid 9 a 7 Timer. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage. Gælder til 1. Marts 1929.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Frederiksberg Metalvarefabrik: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Fabriken uden Forhandling med Arbejderne derom har bibeholdt Vinterarbejdstiden (1. April til 1. Oktober) fra Kl. 7½ til Kl. 4 Eftm. med ½ Times Spisetid i Stedet for at indføre Sommerarbejdstiden fra Kl. 6½ til Kl. 3 Eftm. med ½ Times Spisetid. Arbejderne hævder, at dette er i Strid med en i 1925 truffen Aftale og at de dengang udelukkende gav Afkald paa ½ Times daglig Spisetid under udtrykkelig Forudsætning af, at Arbejdstiderne blev nøje overholdte. Ved Mæglingsmødet den 16. April opnaaedes ikke Enighed. Direktøren bemærkede, at Fabrikens Tarv krævede, at Arbejdstiden først sluttede Kl. 4 Eftm., men han tilbød at ville indføre Sommerarbejdstid (fra Kl. 6½—3) fra 1. Juni til 1. Oktober. Ved Timandsmødet den 10. Maj tog Forbundets Repræsentanter Tilbudet til Efterretning, men forbehoidt sig, naar Spørgsmaalet om ændret Arbejdstid kom frem i 1929, da at tage Sagen op paany.

Fabrikarb. Akts. Glud & Marstrand: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Akts. har nægtet at imødekomme et af Arbejderne, der er beskæftiget ved Fabrikationen af Transportflasker, fremsat Krav om Forhøjelse af Akkordprisen, idet der er sket en Ændring i Arbejdsmetoden, hvorved Lodningen af Flaskerne er besværliggjort, ligesom Hankene er blevne baade bredere og sværere, hvilket foraarsager Forringelse i Arbejdernes Fortjeneste. Ved et Mæglingsmøde den 25. April opnaaedes Enighed om en 4 Øres Merbetaling pr. Spand (40 Liter).

Fabrikarb., Kbh. Akts. Glud & Marstrand: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. har nægtet at betale et Medlem i Tilskæreriet Dagløn for 15 Timers Arbejde, som han i en Akkord har haft med Tilskæring af Balloner (8 Timer til Transport og 7 Timer til at hjælpe en Dreng med at klippe Plader, denne ikke alene kunde magte). Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 19. April sluttede Sagen med, at Fabriken til fuld Afgørelse af

Kravet betalte 10 Timers Timeløn. (Ordningen maa ikke skabe Præcedens for Fremtiden).

Støberiarb., Kbh. Akts. Burmeister & Wain, Staalværket: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. har tilrettelagt Arbejdstiden ved Ovnens Drift saaledes, at Arbejderne skal arbejde 3 a 4 Timer over hver Dag. Ved Mæglingsmødet den 20. Marts enedes man om at henvise Sagen til lokal Forhandling. Den 16. April indberetter Afdelingen, at de paagældende Arbejdere har tiltraadt en Ordning, hvorefter Overarbejdet fordeles ligeligt mellem 1. og 3. Hold, hvorved Overarbejdet bliver nedsat til 1 Time pr. Dag. Samtidig har Akts. sat mere Mandskab til at reparere den Ovn, der er udenfor Drift, saaledes at den Periode, det ekstraordinære Overarbejde er paakrævet, vil blive betydelig afkortet.

Støberiarb., Kbh. Akts. Burmeister & Wain, Christianshavn: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. nægter at betale Tillæg til Timelønnen til 5 Mand, der har været beskæftiget ved Demontering af en Dieselmotor i Centralen. Afdelingen henviser til, at der hidtil for dette og tilsvarende Arbejde er betalt et Ekstratillæg. Ved Mæglingsmødet den 20. Marts henvistes Sagen til lokal Forhandling. Den 16. April indberetter Afdelingen, at disse Forhandlinger er afsluttede med det Resultat, at der for det paagældende Arbejde vil blive udbetalt et Tillæg svarende til 15 Øre pr. Time.

Aalborg C. Cementfabriken «Rørdal»: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Fabriken nægter at betale Natholdstillæg (20 Øre pr. Time) til nogle Arbejdere, som fra normalt Dagarbejde paa Fabriken sattes til midlertidig Natholdsarbejde i Fabrikens Lergrav til at sprænge den frosne Lermasse. Ved Mæglingsmødet den 20. Februar opnaaedes ikke Enighed, idet Fabriken hævdede, at Arbejderne er betalt efter Akkorden for Læsning af Ler og at Natholdstillægget er includeret i disse Akkordpriser. Ved Fællesmødet den 14. Marts enedes man om at henvise Sagen til fornyet lokal Forhandling, men Forbundet forbeholdt sig at lade Uoverensstemmelsen afgøre af faglig Voldgift, hvis Parterne ikke forligtes lokalt. Ved det lokale Møde enedes man om, at Fabriken betaler en Godtgørelse af Kr. 60,00 til de paagældende Arbejdere og Arbejderne lader det opstillede Krav falde.

Aalborg C. og Nørresundby A. Cementfabrikerne «Rørdal» og «Ø. K.» Afdelingerne anmoder om, at der bliver begæret fælles Mæglingsmøde i Anledning af, at Fabrikerne nægter at imødekomme et af Afdelingerne fremsat Krav om ved Lastning af Cement i tyske Sejlskibe at tage Winchman fra Land. Arbejderne hævder, at Fortjenesten er mindre, hvor tyske Winchmænd anvendes, end naar en Mand fra Land bliver anvendt, foranlediget ved Sprogvanskelighederne. Afdelingerne har forhandlet lokalt uden Resultat. Ved Mæglingsmødet opnaaedes heller ikke Enighed, men ved Fællesmødet den 16. Maj enedes man om: at ved Lastning af Cement tages Winchmændene fra Land til ikke-skandinaviske Skibe, der anvender Damp- eller Motorwinch, medmindre Skibets Fører sætter sig derimod; bliver dette Tilfældet, betales 10 pCt. Tillæg ved Lastning af ikke-skandinaviske Skibe. Dette Tillæg tilfalder alle indenbords Arbejdere og Anhuggere. Motorførerne lønnes med samme Dagfortjeneste som Udlosserne. Iøvrigt gælder Protokoltilførsel af 19. Januar 1927 angaaende Nørresundby Portland Cementfabrik.

Fredericia A. Lyngs Odde Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Teglværksejeren nægter at betale en Efterbetaling af Kr. 653,01 til 3 Brændere. Ved Overenskomstens Oprettelse i Aar ændredes den hidtidige Betalingsmaade — Ugeløn — til Akkord og Akkordprisen blev sat efter en Ugeproduktion af 70,000 Sten, hvorefter Ugefortjenesten skulde blive Kr. 56,00. Ejeren har imidlertid ved selv at overtage Ledelsen af Ovnsarbejdet, hvilket var i Modstrid med tidligere Aars Praksis, foranlediget, at Brænderen kun har tjent Kr. 45,00 om Ugen. Da Fejlen bestod i, at Ejeren forlangte for mange Sten sat i Ovnene, indgik han ved en Forhandling med Afdelingen — efter at Brænderne i ca. 10 Uger har arbejdet for den lavere Ugefortjeneste — paa at Fejlen skulde blive rettet, hvilket den imidlertid ikke blev, derimod gik Ugefortjenesten ned til Kr. 41,00. Efter en fornyet Forhandling foretoges paa Ejerens Forslag en Prøvebrænding, ved hvilken Ejeren holdt sig fra Arbejdet, og det konstateredes, at der kunde brændes 70,000 Sten om Ugen. Da Ejeren atter blandede sig i Arbejdets Udførelse og derved paaførte Brænderne Lønreduktion, fremsatte Afdelingen Kravet om Efterbetalingen. Forbundet foreslog Ejeren, at Sagen behandledes paa et Møde, til hvilket Forbundet sendte en Repræsentant; men han afviste al Forhandling og hævdede, at de af Afdelingen fremsatte Paastande var urigtige. Efter nogen yderligere Korrespondance med Teglværket og Afdelingen om Sagen meddelte Afdelingen den 23. April, at Sagen ved en Forhandling var gaaet i Orden, idet Teglværket indgik paa at supplere Akkorden op, saa Brænderne er sikret deres Timeløn. Endvidere efterbetaltes Kr. 313,00 til Deling meliem de 3 Brændere for 18 Ugers Arbejde, saaledes at deres Fortjeneste blev Kr. 50,86 om Ugen.

Gørslev. Sukkerfabriken «Vestsjælland»: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken har forandret et Medlems Løn, som han har haft i 10 Aar, fra Aarsløn til Timeløn og derved paaført ham en aarlig Lønreduktion af 400 Kr., uagtet han fremdeles udfører samme Arbejde som hidtil. Ved Mæglingsmødet den 5. Maj erklærede Fabriken sig villig til at yde Arbejderen til Sagens fulde Afgørelse Maanedsløn ogsaa for Maanederne April og Maj d. A. Afdelingen lovede at overveje Tilbudet og Forbundets Repræsentant forbeholdt sig Ret til at føre Sagen videre, hvis Afdelingen forkastede Tilbudet. Den 12. Maj meddeler Afdelingen, at den med Beklagelse har modtaget Tilbudet.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

D A F

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 6 1928 1928 33. Aarg.

Moskva og Amsterdam.

Vi har her i Fagbladet bragt nogle Referater fra russisk kemisk Industris Kongres, der afholdtes i April og Maj Maaned, og hvor vort Forbund var repræsenteret.

Samme Kongres og dets forskellige Vedtagelser behandles nu i „Den Internationale Grov- och Fabrikarbeter Føderation"s Medlemsblad og vi offentliggør i det efterfølgende nævnte Artikel og aftrykker Resolutionen i norsk Gengivelse.

Som vore Medlemmer vil vide, er Dansk Arbejdsmands Forbund tilsluttet „International Grov- och Fabrikarbeter Føderation", og K. de Jonge er Føderationens udmærkede Sekretær og Pennefører.

Det russiske Kemiarbejderforbunds Kongres i Moskva.

Vi har i det Blad, som den vort Internationale tilsluttede norske Organisation for Kemiarbejdere udgiver, nemlig „Fabrikarbeideren", fundet en Artikel vedrørende Generalforsamlingen i det russiske kemiske Arbejderforbund, der har fundet Sted i April i Aar.

Endskønt det allerede før har vist sig og det nu ogsaa viser sig af de paa denne Generalforsamling trufne Beslutninger, at dette russiske Forbund (der hele 3 Gange har været repræsenteret som Gæst ved vore internationale Kongresser) mere og mere offentligt og aabenlyst stiller sig fjendtligt overfor vort Internationale og de hertil knyttede Forbund, saa tror vi dog i vort Meddelelsesblad at maatte fremkomme med Meddelelser vedrørende denne Kongres, selv om dette ogsaa kun sker ved Hjælp af Dokumenteringsmateriale. Vi vil give nogle Randbemærkninger hertil for at Læserne kan være bedre orienteret.

Artiklen i nævnte Blad beretter os vedrørende Formandens — den hos os kendte Herr Dobrowolsky — Aabningstale følgende:

„Den 7. Kongres i Sovjetruslands kemiske Arbejderforbund aabnedes den 25. April af Forbundsformand Dobrowolsky, der bød Gæsterne og de Delegerede Velkommen.

Til Kongressen mødte 266 Delegerede. Desuden mødte som indbudne Gæster for følgende udenlandske Organisationer: Fra Norsk kemisk Industriarbejderforbund 2 Repræsentanter, Ingvar Olsen og Bjerkmann, fra Dansk Arbejdsmands Forbund 2, Axel Olsen og Andreas Nielsen. Endvidere mødte der en fra det kemiske Forbund i Frankrig, en fra Det kommunistiske Keramikerforbund i Czekoslovakiet samt en fra Det kommunistiske Parti i Tyskland, ligesom der mødte flere indbudte fra forskellige Organisationer indenfor Sovjetunionen.

Efter at Kammerat Dobrowolsky havde givet en Oversigt over Kampen, der var ført for Industrialisering, Socialisering og socialistisk Opbygning af Folkehusholdningen, udtalte han følgende:

Denne Kongres er af historisk Betydning, fordi vi staar i et Statsjubilæumsaar. I Januar for 10 Aar siden blev ogsaa vort Forbund stiftet. Forbundet tæller nu 255.000 Medlemmer, d. v. s. 2½ Gang flere, end Forbundet havde, da det blev stiftet.

Jeg lægger stærk Vægt paa Vanskelighederne i den kemiske Industris Opbygning, da denne Industri var helt eller delvis ødelagt af Verdenskrigen og Borgerkrigen, og fordi vor Fagbevægelse er saa ung som fra 1918. Under og straks efter Borgerkrigen og den deraf følgende Hungersnød var det vanskeligt at holde Disciplin blandt Arbejderne.

Det var blandt andet vanskeligt at fremstille de fornødne Sprængstoffer til den røde Armé. Denne Mangel paa Disciplin er særlig gaaet ud over den kemiske Industri, fordi alle under Krigen havde Brug for Sprængstoffer og andre Kemikalier, som anvendtes i Krigsøjemed.

I Forhold til andre Industrier og Bedrifter er Produktionen nu steget til 4½ Gang. Den kemiske Industri maa selvsagt have en fremragende Plads i Produktionen og har derfor ogsaa udfyldt sin Opgave.

Den 5. almindelige Sovjetkongres og den 15. Partikongres og den berømte Gruppe af Lærde i Kemien har jo ogsaa udtalt sig i Overensstemmelse hermed. Men vi maa anstrenge os yderligere, for Maalet er endnu ikke naaet. Dette Spørgsmaal er lige saa vigtigt som Lenins berømte Udtalelse om Nødvendigheden af Landets Elektrificering. Begge Spørgsmaal er af største Betydning for Landets hele Husholdning og ikke mindst for Landbruget.

Desuden har Forbundet i de forløbne 2 Aar samtidig haft den store Opgave at højne Medlemmernes kulturelle og økonomiske Niveau. Lønnen er saaledes gaaet 37 pCt. op.

Vort Forbund har nu naaet 2. Plads i Landsorganisationen og har nu kun Metalarbejderne foran sig i Industrien, og her maa vi ikke glemme, at de kemiske Arbejdere tidligere har været blandt de lavest lønnede. Medlemmerne har ogsaa været meget aktive i dette Opbygningsarbejde. Forbundet tæller nu 35,000 Agitatorer, som virker indenfor Industrien for Tilslutning til Organisationen. Forbundet er endvidere nu blevet en meget vigtig Faktor i Kampen for Enhedsfront mod Kapitalismen. Vi yder ogsaa økonomisk Støtte til kæmpende Arbejdere i hele Verden, og hvor som helst i Vesteuropa de kemiske Arbejdere er i Kamp, retter de deres Blik til Sovjetunionen, som de altid kan gøre Regning paa at faa økonomisk Støtte af.

Vi begynder vor Kongres i en Etape af vor Produktionsudvikling, hvori vore Beslutninger vil faa stor Betydning, og Medlemmerne kan uden Tilbageholdenhed fremkomme med deres Kritik, thi naar den er sund og berettiget, vil den kun styrke os og føre os hurtigere frem mod en socialistisk Opbygning af vort Land.

Centralkomitéen hilser Kongressen og haaber, at de Beslutninger, der tages, maa blive til Lykke og Gavn for Medlemmerne."

Saa vidt hvad angaar Formand Dobrowolskys Tale. Vi antager, at Beretningsaflæggeren i det norske Organ har taget det vigtigste med af Talen. Meddelelserne fra Formanden for dette russiske Forbund finder vi ikke er meget væsentlige.

Vi faar ikke at vide, om der ogsaa er ført Strejker og om disse Strejker eventuelt ogsaa har haft det ønskede Resultat. Hvor meget, der er udbetalt, forbliver skjult for os. Hvor stort Strejkefonden er, ser vi lige saa lidt til.

Findes der blandt Det russiske Kemiarbejderforbund ogsaa Medlemmer, som er arbejdsløse? Hvilken Understøttelse blev der betalt disse Arbejdsløse. Vi finder ingen Meddelelser herom.

Hvad der bekymrede Dobrowolsky var, at den kemiske Industri ikke kan fabrikere tilstrækkeligt Sprængstof til den røde Armé.

Det er, som om hele Menneskehedens Interesse afhang heraf.

Vi hører endvidere, at Lønnen i de to sidste Aar er steget med 37 pCt. Utvivlsomt en glædelig Begivenhed, men af større Betydning vilde det være at faa at vide, hvor høje Lønningerne nu er, og hvor høje de var før Krigen. Kun da kan man dømme om, hvorvidt Arbejderne har opnaaet en bedre Stilling, medens der saa ogsaa samtidigt kunde laves en Sammenligning mellem Lønningerne for de russiske Arbejdere og for de vesteuropæiske Kolleger. Imidlertid indtager, ifølge Dobrowolsky ganske vist, de kemiske Arbejdere Andenpladsen med Hensyn til Lønningernes Størrelse i Rusland, men uden nøjagtige Talangivelser siger dette intet.

Vi kan ikke paastaa, at Læsningen af Herr Dobrowolskys Aabningstale har gjort noget stort Indtryk paa os.

Af Beretningen erfarer vi herudover kun om Vedtagelsen af en Resolution vedrørende Centralledelsens internationale Virksomhed.

Efterfølgende Resolution blev vedtaget:

RESOLUTION

vedrørende Det russiske Kemikerforbunds Centralkomités internationale Arbejde og Repræsentantskabet i Kemikernes internationale Propagandakomité.

I. Efter at have paahørt Dobrowolskys Referat om det internationale Arbejde, som udføres af Kemikerforbundet og dets Repræsentanter i den internationale Propagandakomité, godkender Kemikerforbundets Kongres Central-

komitéens internationale Arbejde, hvilket er i fuld Overensstemmelse med Profinternes sidste Kongres og Forbundets 6. Kongres. Dette gaar ud paa international Enhed mellem de kemiske Arbejdere (Fabrikarbejdere) i alle Lande og Propaganda blandt de brede Masser om en fælles Verdensbevægelse og fælles Klassekamp mod Kapitalen.

II. Det kemiske Forbunds 7. Kongres konstaterer, at Centralkomitéen har gjort alt muligt for at bidrage til organisatorisk Enhed. Imidlertid har alle Forsøg strandet paa Grund af de reformistiske Lederes i Fabrikarbejder-Internationalens fuldstændige Uvilje til at oprette Enheden. Hele Historien om Forholdet mellem Det russiske Kemikerforbund og Fabrikarbejder-Internationale, Konferencer mellem Lederne, Brevveksling, Repræsentanternes Deltagelse i 3 af Internationales Kongresser, bekræfter utvivlsomt Internationales Lederes antiproletariske Linje. Disse ønsker ingen Enhed og optræder som Provokatører for Spaltning. De respekterer kategorisk Amsterdam-Internationales Forbud imod at optage de russiske Forbund i de internationale Erhvervssekretariater.

III. Fabrikarbejder-Internationales hele Politik, i Særdeleshed den sidste Tid former sig stadig mere antirevolutionær og er stadig mere rettet paa Klassernes Samarbejde. Ved Siden af den stadig tiltagende Kamp mod de oppositionelle og revolutionære Elementer indenfor Arbejderbevægelsen mistede Internationale i Betydning samtidig med, at Medlemstallet gik ned. Internationale understøtter Fred indenfor Industrien og letter Kapitalens Koncentrering og den kapitalistiske Rationalisering af Produktionen paa Bekostning af forøget Plyndring og Udbytning af Arbejderklassen, Forlængelse af Arbejdstiden o. s. v.

IV. Overfor den voksende Koncentrering af Kapitalen i den kemiske Industri, Dannelsen af vældige kapitalistiske Truster og Koncerner med international Karakter, Forøgelsen af de kemiske Industriers Rolle i det kommende Imperialisme, afleder Fabrikarbejder-Internationale Arbejderklassens Opmærksomhed fra de konkrete Følger af den internationale Trustdannelse og gennemfører en industriel Fredspolitik. Herigennem styrker den den internationale Kapitals Stilling, hindrer Mobiliseringen af Arbejderklassens Kræfter, nedsætter de kemiske Arbejderes Stilling i Kampen mod Trustkapitalen imod den truende imperialistiske Krigsfare, der hvor den kemiske Industri kommer til at spille en kolossal Rolle sammen med den seneste Udvikling af Tekniken.

V. I Almindelighed har Fabrikarbejder-Internationale unægtelig bestyrket Faktum, som det fremstilles af Oppositionen: at det kapitalistiske Samfunds alvorligste og sikreste Støtte i Øjeblikket udgøres af Socialdemokratiet og det amsterdamske faglige Bureaukrati. Udlægningen af denne Sandhed for Arbejdermassen i alle Lande udgør for den en Hovedopgave. Det russiske Kemikerforbunds Erfaring i de sidste 10 Aar ødelægger de Illusioner, som endnu kan forefindes. Under den nuværende Ledelse i det saakaldte Fabrikarbejder-Internationale og dens Politik anses al videre Henvendelse fra Det russiske Kemikerforbund om Optagelse i Internationale for nytteløs. Samtidig hermed anbefaler Det russiske Kemikerforbunds 7. Kongres Centralkomitéen fremdeles at føre Kampen for en Enhed gennem en direkte Henvendelse til Arbejdermassen og de nationale Organisationer om en fælles Kamp mod Kapitalen. Kongressen anbefaler Centralkomitéen energisk gennem sine Repræsentanter, Kemiarbejdernes internationale Propagandakomité, at søge at faa i Stand en større Mobilisering og Samling af alle revolutionære Klasseelementer under Parolen: Sammenkaldelse af en fælles Verdenskongres af alle Kemikerforbund, som staar paa Klassekampens Grund, saavel de, som tilhører Fabrikarbejder-Internationale, som de, der staar udenfor denne Organisation, til Oprettelsen af et fælles Kemiarbejder-Internationale. Kongressen anser en større Aktivitet fra den internationale Propagandakomité for nødvendig.

VI. Kongressen konstaterer med Tilfredshed Det russiske Kemiarbejderforbunds Centralkomités forøgede Arbejde i Retning af direkte Forbindelse med de kemiske (Fabrik-)arbejderforbund i Norge, Danmark, Polen, Frankrig, Czekoslovakiet m. fl. Kongressen anbefaler fortsat at staa paa Vagt for den internationale Solidaritet og hurtigt og forstandig besvare alle Kemiarbejdernes Vanskeligheder i deres Fremmarch i Kampen mod Kapitalen, og yde dem saavel politisk som økonomisk Understøttelse. Ligeledes paalægges det Centralkomitéen at styrke og befæste organisatoriske Forbindelser

gennem Oprettelsen af Samarbejdskomitéer og støtte den internationale faglige Enhed.

Vi vil tillade os at fremkomme med nogle Randbemærkninger til denne stortalende Beslutning.

Den store Frimodighed, hvormed Russerne stadig har skrevet og talt om Sager, hvorom de ikke havde den ringeste Mening, er i Aarenes Løb blevet bekendt, saa bekendt, at det ikke skulde være nødvendigt at rette Opmærksomheden herpaa.

Denne imod vort Internationale — til alt Held det eneste bestaaende Fabrikarbejder-Internationale — rettede Vedtagelse tyder dog paa en Aabenhjertethed, der grænser til Brutalitet.

At Russerne forsøger paa ogsaa at bryde den indenfor vort Internationale oprettede Enhed blandt Fabrikarbejderne — i Ordets videste Forstand — finder vi kun forstaaeligt af disse Folk.

Paa hele Jordkloden er Kommunisterne endnu aldrig optraadt paa anden Maade end som Ødelæggere af Enheden, saaledes at de ogsaa her forbliver indenfor deres politiske Linjer.

Vi antager imidlertid, at Herr Dobrowolsky her handler efter højere Ordre, men det er en Side af Sagen, som vi ikke vil bekymre os for.

Vi antager det derfor ogsaa for selvfølgeligt, at ogsaa Førerne for de russiske Fabrikarbejdere *maa* drive deres forbandede Spil og er *tvunget* til at foretage et Forsøg paa at skade vort Internationale.

At de til Opnaaelse af dette Maal betjener sig af falske Forklaringer, kan vi endda forstaa. Dog vil vi være saa frie at sætte os til Modværge heroverfor, da vi er overbevist om, at alle de Organisationer, der er tilsluttet os, vil lade Herr Dobrowolsky blive staaende tilbage med sine Paastande, saa længe han paa Grundlag af en falsk Fremstilling af Sagerne ikke ved bedre at foretage sig end at angribe den i vort Internationale opnaaede Enhed blandt Fabrikarbejderne.

I. Denne første Del af Vedtagelsen bringer kun lidet Nyt. Det viser sig dog heraf, at samtidigt med, at Formanden for det russiske Forbund var til Stede som Gæst paa vor Kongres i København, blev der indledet Bestræbelser for at ødelægge Enheden blandt Arbejderne. Det lille Blad „Den røde Fabrikarbejder", hvorfra vi allerede i et af de tidligere Numre har hentet Citater, er et fyldestgørende Bevis herpaa.

II. I disse Bestemmelser „fastslaas" det, at Centralkomitéen har gjort alt for at naa til en organisatorisk Enhed. Dette skulde blot være prellet af imod Uviljen fra de fordærvelige, reformistiske Ledere af vort Internationale. Vedrørende alle disse Herr Dobrowolskys mægtige Anstrengelser er os intet bekendt. Ganske vist har han gjort fortvivlede Forsøg paa at blive optaget i vort Internationale. Vor Kongres har imidlertid stadig afvist dette — og med Rette. Denne Afvisning beror utvivlsomt ogsaa paa I. G. B.'s Standpunkt. Forfatteren af Resolutionen taler i en udskældende Tone om, at vi altid har anvendt I. G. B.'s Vedtagelser hertil. Vi tror, at det stadig er en af de største Dyder indenfor Arbejderbevægelsen, at Enhver, saavel en Person som en hel Organisation, retter sig efter en højere Instans' Vedtagelser hertil. Vi tror, at det stadig er en af de største Dyder indenfor Arbejderbevægelsen, at Enhver, saavel en Person som en hel Organisation, retter sig efter en højere Instans' Vedtagelser, selvom man ikke kan være indforstaaet med disse. Denne proletariske Disciplin betragter vi som en Pligt. Herr Dobrowolsky ikke. Vi gad engang set, hvad der vilde ske, hvis han eller hans Organisation stødte an imod Det russiske Fagforbunds eller Det røde Fagforbunds-Internationales Vedtagelser! Rigtig nok finder Lederne af de russiske Organisationer Disciplinen nødvendig i deres egen Bevægelse, naar man blot tager i Betragtning, hvad der i sin Tid er sket med Trotzky og hans Meningsfæller.

Vi skulle ikke ville Enhed? Man maa dog nævne os et Internationale, hvortil Russerne regelmæssigt er indbudt saa ofte som til Fabrikarbejder-Internationale. Stadig har vi meddelt vor Tilbøjelighed til at ville samarbejde internationalt med Russerne. En organisatorisk Enhed er ikke mulig, saalænge I. G. B. og Det russiske Fagforbund ikke gensidigt har fundet hinanden. Saa snart disse har tilvejebragt Enheden, kan Det russiske Kemiarbejderforbund straks tilslutte sig vort Internationale. Netop derfor var Førerne til Stede som Gæster paa vor Kongres i København, for allerede paa Forhaand at fremelske en Forstaaelsens Aand.

Det viser sig nu af Dobrowolskys Holdning, at han ikke har ment dette nødvendigt. Farer

han altsaa stadig frem paa den Maade, som han nu gør det, maa han altsaa tilskrive sig selv, hvis der skulde opstaa en unødvendig Kløft mellem os.

Kostelig er ogsaa Indrømmelsen af, at de russiske Repræsentanter har deltaget i 3 af vore Kongresser. For ikke længere Tid siden end i Anledning af 10 Aars Festen for Sovjet-Unionen, hvor en Mængde udenlandske Fabrikarbejdere var til Stede, blev nøjagtig det modsatte paastaaet af Dobrowolsky. Vi har allerede tidligere skrevet herom i Meddelelsesbladet af 1. Marts d. A. Det gaar altsaa her øjensynligt efter Melodien: „Som Vinden blæser, blæser min Frakke".

Vedrørende vort antiproletariske Sindelag maa vi hellere tie. Dette er af Russerne allerede sagt Tusinder af Gange, og jo oftere, det bliver sagt, des mindre bliver det troet. Vi vil derfor roligt lade dem fortsætte med denne Forhaanelse.

III. Indholdet af denne Paragraf er egentligt for dumt til at spilde for mange Ord paa det. I den senere Tid bliver vi stadig mere antirevolutionære. Vore Bestræbelser er rettet paa Klassernes Samarbejde. Vi understøtter Arbejdsfreden. De Strejker og Bevægelser, som vore Forbund har ført, taler rigtig nok et andet Sprog. Herr Dobrowolsky kan derfor heller ingen Beviser fremføre. Han vrøvler blot efter de store Herrer. Vort Medlemstal gaar tilbage. Det vilde de russiske Herrer øjensynligt gerne have. Heldigvis er det lige omvendt. Næsten overalt tager Medlemstallet til i de Forbund, der er tilsluttet vort Internationale.

IV. Enhver fælles Politik imod den kapitalistiske Udvikling af det økonomiske Liv, som er nødvendig og mulig, understøttes af vore Organisationer.

Naturligvis findes der ikke hver Dag en international Strejke imod Trustdannelsen i de forskellige Industrier. Det vil endog vor russiske Ven ikke anse for muligt.

V. Vi er og bliver de Fordærvelige..... i det mindste i de russiske Føreres Øjne. De russiske Arbejdere synes imidlertid ikke endnu at være gennemsyret af denne „Sandhed". Derfor skal der foranstaltes en ny Klapjagt imod os i de forskellige Lande. Men det gènerer os ikke!

Vi véd fuldtud, at vi besidder Hundrede Tusinder Arbejderes Tillid. Det Roderi, hvormed Russerne øjensynligt nu vil begynde mere intensivt, kan vi roligt se til. De vil kun saare sig selv og de vil blive stillet til Skue som dem, der ødelægger Fabrikarbejdernes allerede oprettede Enhed.

Vi skal være et saakaldt Internationale, siger Resolutionen. Det er atter en harmløs Paastand, fuld af Falskhed og Ukendskab. Til vort Internationale er nu tilsluttet 22 Organisationer i 14 forskellige Lande, og de tæller tilsammen ca. 600,000 Arbejdere. Man ser her med hvilke overlagte Løgne, der her arbejdes af Russerne, for at give deres Optræden i deres Tilhængeres Øjne om ogsaa blot et Skin af Retfærdighed.

Forøvrigt behøver vi ikke yderligere at spilde flere Ord paa dette.

VI. Forsaavidt Organisationer, der er tilsluttet vort Internationale, deltager heri, kan vi kun beklage det, idet vi samtidigt er overbevist om, at Lederne af disse Forbund er i god Tro. Det er vor Overbevisning, at med Russerne kan der ikke tilvejebringes en ærlig Enhed, saa længe de hævder, at de europæiske Arbejdere er deres Fjender.

Englænderne, der sikkert er gaaet videst for at naa til en Enhed med Russerne, har under de nuværende Forhold indset det umulige heri. Man behøver blot at læse de Skrifter, der er fremkommet fra Citrine, en af de engelske Forhandlere, for at informere sig herom.

Tidligt eller sent vil Enhver gøre denne Erfaring, for da senere oven i Købet at blive haanet af Russerne.

Det er haardt, at vi maa nedskrive dette her, men Virkeligheden er desværre ikke anderledes.

Kun en ærlig og aaben Politik vil i det lange Løb kunde hidføre Arbejderklassens nødvendige Verdensenhed.

K. de Jonge.

Ny Betænkning om den engelske Industri.

(Efter „Socialt Tidsskrift).

Den i 1924 nedsatte Balfour-Komité, hvis tidligere Undersøgelser over Forholdene i den engelske Industri, specielt Eksportindustrierne, har været omtalt her i Tidskriftet (sidst 1928 Nr. 1, S. 14), har afgivet en ny Betænkning

(Further Factors in Industrial and Commercial Efficiency). Man behandler heri Omkostningerne før Krigen og i 1924—25. Udviklingen har været højst forskellig efter Prisbevægelsen for Raastoffer, Bevægelsen i de forskellige Lønninger og Industriernes Udvikling i det hele. I alle de store Grupper, dog muligvis med Undtagelse af Jern-, Staal-, Skibsbygnings- og Maskinindustrierne, er Arbejdsomkostningerne pr. Produktenhed dog steget mere end Ugelønnen. Medens Arbejdsomkostningerne gennemgaaende er steget 75—80 pCt., er Ugelønnen i de store Eksportindustrier ikke steget mere end 60—70 pCt. Man fandt, at dette i alt Fald delvis, og muligvis for den største Dels Vedkommende, beroede paa en Nedsættelse af Arbejdstiden paa gennemgaaende ca. 10 pCt., som ikke er blevet fuldt opvejet af øget Produktion pr. Time. En Sammenligning mellem Produktionsstatistiken for 1907 og 1924 viste ogsaa, at der kun var en lille Stigning i Produktionsmængden pr. Indbygger til Trods for, at Maskinkraften var forøget med 75 pCt.

Af andre Resultater kan nævnes, at den direkte Løn i de vigtigste Eksportindustrier gennemsnitlig udgjorde ca. 30—40 pCt. af Omkostningerne, samt at gennemgaaende ⅓ af, hvad Forbrugerne betaler for Varerne, gaar til Handelen og de ⅔ til Transport og Industri.

Den internationale Arbejdsorganisation.

(Efter „Socialt Tidsskrift").

Den XI. internationale Arbejdskonference afholdtes i Genéve i Dagene 30. Maj til 16. Juni under Forsæde af Professor Carlos Saavedra Lamas, den argentinske Regerings Førstedelegerede. Konferencens Dagsorden var: 1. Spørgsmaalet om Indførelse af Metoder til Fastsættelse af Minimallønninger (sidste Behandling). 2. Spørgsmaalet om Forhindring af Ulykkestilfælde (første Behandling). 3. Valg af Styrelsesraad. 4. Diskussion af Direktørens Rapport. 5. Forskellige Resolutioner.

Af den internationale Arbejdsorganisations 55 Medlemsstater var de 46 repræsenterede paa Konferencen. 10 Stater havde dog kun sendt Regeringsrepræsentanter.

Idet der iøvrigt henvises til den udførlige Beretning fra den danske Delegation, der vil fremkomme i Afdeling C. af nærværende Tidsskrifts Septemberhefte, skal Konferencens Resultater med Hensyn til de paa Dagsordenen opførte Spørgsmaal her gengives i stærkt sammentrængt Form.

1. Med Hensyn til det under Pkt. 1. opførte Spørgsmaal vedtog Konferencen med 76 Stemmer mod 21 en Konvention samt med 81 Stemmer mod 18 en Henstilling angaaende Oprettelsen eller Bibeholdelsen af Metoder til Fastsættelse af Minimallønninger i Industrier eller Dele af saadanne (og særligt i Hjemmeindustrier), indenfor hvilke der ikke findes nogen effektiv Ordning med Hensyn til Lønningernes Fastsættelse ved Kollektivoverenskomst eller paa anden Maade, eller indenfor hvilke Lønningerne er usædvanligt lave. Saavel den nærmere Fremgangsmaade ved Indretningen af disse Organer som naturligvis Lønningernes Størrelse overlader Konventionen til den nationale Lovgivning, idet Henstillingen dog anbefaler Medlemsstaterne at gaa frem efter visse nærmere angivne Principper.

2. Det vedtoges enstemmigt at sætte dels Spørgsmaalet om Forhindring af Ulykkestilfælde under Arbejdet i Almindelighed, dels Spørgsmaalet om Forhindring af Ulykkestilfælde under Losning og Lastning af Skibe paa Dagsordenen for den næste internationale Arbejdskonference til anden Behandling. For det første Spørgsmaals Vedkommende vedtog Konferencen med 94 Stemmer mod 5, for det andet Spørgsmaals Vedkommende enstemmigt de Spørgeskemaer, der skal lægges til Grund for Spørgsmaalenes Forberedelse, idet det dog bestemtes, at den paritetiske Søfartskommission skal høres med Hensyn til den Søfarten vedrørende Del af sidstnævnte Spørgsmaal forinden der kan vedtages nogen Konvention angaaende dette. Det første af de to Spørgeskemaer frembyder for Danmark den særlige Interesse, at vor Lovgivnings Bestemmelser om Maskinleverandørens Ansvar for Ikke-Overholdelse af Fabrikslovens Beskyttelsesbestemmelser, paa hvilke Departementschef Lassen under Generaldebatten havde henledt Forsamlingens Opmærksomhed, paa Forslag af den danske Regeringsraadgiver, Fabrikinspektør Fru Gloerfeldt-Tarp. optoges i Spørgeskemaet. Konferencen vedtog endvidere i denne Forbindelse enstemmigt en Resolution gaaende ud paa, at Spørgsmaalet om Ulykkestilfælde ved Kobling under Jernbane-

drift skulde forelægges en særlig Komité bestaaende af Repræsentanter for Regeringerne, Arbejdsgiverne og Arbejderne, samt en Resolution angaaende Støtte til „safety-first"-Bevægelsen og endelig en Udtalelse om, at det internationale Arbejdsbureau skal fortsætte sine sammenlignende Undersøgelser angaaende de forskellige Landes Lovgivningsforanstaltninger til Forhindring af Ulykkestilfælde under Arbejdet.

3. Valg af Styrelsesraad for Perioden 1928—31 foregik som hidtil efter Reglerne i Fredstraktatens Art. 393, idet de paa 1922-Konferencen vedtagne Ændringer endnu ikke har opnaaet det fornødne Antal Ratifikationer. Raadet genvalgtes for Regeringsgruppens Vedkommende med Undtagelse af, at Sverige traadte ind i Stedet for Norge. Fhv. Departementschef, Raadsformand Vedel, Danmarks, og Direktør H. C. Ørsted, Bruxelles, er stadig menbres-adjoints af Raadet i henholdsvis Regerings- og Arbejdsgivergruppen.

4. Diskussionen af Direktørens Rapport beskæftigede sig som sædvanlig særlig med Spørgsmaalet om Konventionernes Ratifikation (om hvilket det oplystes, at Antallet af Ratifikationer nu er oppe paa 304) samt med Spørgsmaalet om en eventuel Revision af Washington-Konventionen om 8 Timersdagen. Spændingen var dog i nogen Grad gaaet af dette sidste Spørgsmaal, efter at det paa Styrelsesmødet umiddelbart forud for Konferencen var blevet besluttet, at Bureauet foreløbig skal udarbejde Rapporter om Anvendelsen af *samtlige* de paa Washington-Konferencen vedtagne Konventioner.

5. Konferencen vedtog endelig dels en Række Resolutioner, dels nogle Ændringer i sit Reglement og godkendte enstemmigt Beretningen fra Kommissionen til Gennemgang af de aarlige Rapporter angaaende de ratificerede Konventioners Anvendelse (408-Kommissionen).

Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad afholdt sit 40. Møde i Genève Mandag den 28. Maj d. A., umiddelbart forud for Aabningen af den XI. internationale Arbejdskonference.

Mødet, der som sædvanlig lededes af M. Arthur Fontaine, var ret kort og beskæftigede sig næsten udelukkende med det fra forrige Styrelsesmøde udsatte Forslag fra den britiske Regering om en Revision af Washington-Konventionen om 8 Timersdagen.

Den britiske Regerings Repræsentant i Styrelsesraadet, Mr. Wolfe, fremhævede, at hans Regering ikke i mindste Maade ønskede at anfægte de i Konventionen indeholdte Principper, med hvilke den fremdeles var indforstaaet, men blot ønskede en Revision af Enkeltheder i Konventionen for at muliggøre en almindelig Ratifikation af denne. Heroverfor fremhævede den belgiske Regerings Repræsentant, Professor Mahaim, at hans Regering vilde modsætte sig enhver Revision af Washington-Konventionen, som Belgien havde ratificeret betingelsesløst og anvendt i lang Tid uden at føle Trang til nogen Revision. Fra Arbejdergruppens Side fremhævede den franske Arbejderrepræsentant Jouhaux, at Arbejderne ikke kunde gaa med til nogen Særstilling i Henseende til Revision af 8 Timerskonventionen, medens den franske Arbejdsgiverrepræsentant Lambert-Ribot foreslog at Styrelsesraadet blot skulde anmode Bureauet om at udarbejde en Rapport over Anvendelsen af Konventionen om 8 Timersdagen uden at knytte dette Spørgsmaal til Spørgsmaalet om en Revision af Konventionen.

Det endelige Resultat blev Vedtagelsen af et af Formanden, M. Arthur Fontaine, stillet Forslag, hvorefter Styrelsesraadet simpelthen anmoder Bureauet om at udarbejde Rapporter over Ratifikationen og Anvendelsen af *samtlige* de paa Washington-Konferencen vedtagne Konventioner i Overensstemmelse med den Bestemmelse i Konventionerne selv, som foreskriver, at der mindst en Gang hvert 10. Aar skal udarbejdes en Rapport over deres Anvendelse. Disse Rapporter skal da forelægges for Styrelsesraadet.

Efterat Raadet havde besluttet inden Oktobermødet at sammenkalde den særlige Kommission vedrørende Arbejdet i Miner for at høre dens Mening om den belgiske Regerings Forslag om at udstrække Bureauets Enquête om Løn og Arbejdstid i Mineindustrien til at omfatte *samtlige* Arbejdsbetingelser indenfor denne Industri, vedtog Raadet at modtage den polske Regerings Indbydelse til at holde sit næste Møde i Warschawa i Dagene 5.—9. Oktober d. A.

Den tvungne Voldgift i Norge.

Den i Henhold til den midlertidige Lov af 5. Maj 1927 indstiftede Voldgiftsret har i Løbet af Foraaret 1927 afsagt en Række Domme om Lønkonflikter etc. indenfor flere Industrifag. Voldgiftskendelserne, der for de paagældende Fags Vedkommende medførte Lønreduktioner i Overensstemmelse med det synkende Prisniveau, ordnede disse og andre Konfliktpunkter indtil 31. Marts 1929; Retskendelserne blev respekteret af de stridende Parter, selv om man fra kommunistisk Hold søgte at formaa Arbejderne til ikke at modtage Dommen.

For kort Tid siden udløb Overenskomsterne i Byggefagene, der ikke omfattedes af ovennævnte Voldgiftskendelser. Da Parterne ej havde kunnet enes om nye Overenskomster til Afløsning af de gamle, blev Spørgsmaalet først paa Vinteren gjort til Genstand for Mægling i Overensstemmelse med Lov om Arbejdstvister af 5. Maj f. A. Mæglingen førte imidlertid ikke til noget Resultat, og efter Forestilling af Rigsmæglingsmanden besluttedes ved kgl. Resolution af 30. Marts d. A., at de paagældende Tvister i Bygningsfagene skulde afgøres ved Voldgift. For nogen Tid siden faldt Voldgiftsdommen, hvis Hovedbestemmelse gik ud paa en Lønreduktion paa 12 pCt. Efter de gamle Tariffer laa Lønningerne i Byggefagene betydelig over Lønningerne i Industrifagene, hvor Tarifferne som ovenfor nævnt var blevet nedsat ved Voldgiftsdommene af Maj i Fjor. Gennem 12 pCt.s Nedsættelse skulde de to Gruppers Lønforhold bringes til at nærme sig hinanden.

Voldgiftskendelsen vakte megen Utilfredshed blandt Bygningsarbejderne, og fra kommunistisk Side iværksattes en voldsom Agitation for at paavirke Arbejderne til ikke at acceptere Dommen og demonstrere dette ved at nedlægge Arbejdet, naar de gamle Tariffer udløb. Arbejdernes egne Organisationer advarede deres Medlemmer indtrængende mod at foretage et saadant Skridt og paalagde Arbejderne at acceptere Dommen og fortsætte Arbejdet paa det nye Grundlag. Ogsaa fra Regeringens Side advaredes Arbejderne imod at nedlægge Arbejdet. I Pressen for den 24. April offentliggjorde Regeringen saaledes en Advarsel til Bygningsarbejderne, hvori disses Opmærksomhed bl. a. henledtes paa de gældende Lovbestemmelser vedrørende ulovlig Strejke. Disse Advarsler forblev imidlertid virkningsløse, og da de gamle Løntariffer den 25. Maj traadte ud af Kraft, nedlagde Bygningsarbejderne under Ledelse af særlige for Tilfældet valgte, kommunistisk farvede Aktionsudvalg Arbejdet.

En ny Lønningsmetode.

Man har i en halv Snes Aar i England, formentlig dog kun i nogle faa Virksomheder, forsøgt med et Lønningssystem, som er en Mellemting mellem Udbyttedeling og Præmieløn. Om Systemet, der kaldes „Kooperativ Produktion" eller „Priestman-Atkinson-Systemet", foreligger der en Bog (Henry Atkinson: Cooperativ Production — Ernest Benn) samt en Artikel i det amerikanske „Monthly Labor Review" for Marts.

Paa Basis af en Beregning af Forholdet mellem Arbejdsydelse og Produktionsmængde i en forudgaaende Normalperiode, der ikke maa være for kort, helst 2 Aar, beregnes for hver senere Periode af 4 Uger et fælles Løntillæg for alle Arbejdere i Forhold til Fremgangen i Produktionen. Findes der forskellige Grupper af Arbejdere, og fremstilles der en Række af Produkter, er det nødvendigt forud at fastsætte bestemte Regler for en Omregning af henholdsvis udførte Arbejdstimer og udført Arbejdsmængde til fælles Enheder. I det hele er et Beregningsgrundlag, der svarer til Virksomhedens særlige Forhold, af den største Betydning.

Det angives, at Systemet opmuntrer til Samarbejde mellem Ledelse og Arbejdere, mellem disse indbyrdes samt fjerner Gnidningen mellem Grupper og Afdelinger. Overskudet er uafhængigt af Prisbevægelse m. m. Der skabes en Interesse i at faa en kvalificeret Stab af Arbejdere. Funktionærerne holdes uden for den almindelige Fordeling, men skal i Stedet have Bonus efter Forholdet mellem Antallet af Funktionærtimer og Arbejdertimer.

Gennemførelsen skal kontrolleres af et fælles Udvalg, og hver Arbejder skal desuden have en Ret til at klage til Ledelsen. Arbejderne skal have Adgang til at sætte sig ind i de anvendte Omregningsregler og Beregninger. Man mener, at en Udbytteperiode paa 4 Uger er praktisk,

da Udbyttet gerne skal tælle noget. Ledelsen skal have Adgang til at kassere Arbejde, som ikke naar en bestemt Standard. Et Underskud maa først dækkes, før der paany betales Udbytte. Beregningsreglerne bør kun ændres, naar der gennemføres nye Arbejdsmaader.

Siden sidst.

Holstebro A. Fladmose Teglværk og Trasbjerg Teglværk: Efter at Teglværkerne er indmeldt i Teglværksforeningen, har der været forhandlet lokalt om Løn og Arbejdsforhold, uden at Enighed opnaaedes. Paa Forbundets Begæring afholdtes i den Anledning et Mæglingsmøde den 3. Maj. For **Trasbjerg Teglværks** Vedkommende havde Ejeren reduceret Timelønnen fra 98 Øre til 88 Øre og reduceret Akkordpriserne med 10 pCt. Man enedes om, at Timelønnen bliver 88 Øre, Akkordpriser bliver uforandret, men Værket forbeholder sig Ret til ny Forhandling om Akkordpriserne paa Grund af, at Værket er blevet moderniseret. Værket skal dog forinden Forhandlingen finder Sted have været 4 Uger i Drift. For **Fladmose Teglværks Vedkommende** havde Ejeren ligeledes reduceret Timelønnen fra 98 til 88 Øre. Man enedes om, at Timelønnen paa Grund af at der ikke gives Adgang til Akkord, er 98 Øre, medens Ovnakkorden og Ugelønningerne nedsættes med 3 pCt. Vedrører 26 Mand.

Kalundborg. Ubberup Teglværk: Teglværksforeningen meddeler, at Teglværket er indmeldt i Teglværksforeningen og at der har været ført lokal Forhandling med Afdelingen, uden at Enighed har kunnet opnaas, hvorfor den begærer Mæglingsmøde afholdt om Sagen. Afdelingen indberetter, at den har tilbudt 3 pCt. Reduktion, men dette vilde Teglværket ikke nøjes med. Ved et Mæglingsmøde den 26. April enedes man om, at de Overenskomstbestemmelser, der var i Modstrid med Landsoverenskomsten, udgik af den lokale Overenskomst. Timelønnen fastsattes til 90 Øre og Spørgsmaalet tages op til særlig Forhandling ved førstkommende Overenskomstfornyelse. Akkordpriser fastsattes for Ovnarbejdet. Brænderlønnen nedsattes med 5 pCt. og de øvrige Akkordpriser med 3 pCt. Gælder til en 1. Februar.

Kvissel. Kvissel og Sysselhaven Teglværker: Overenskomster oprettet. 32 Mand. Timeløn uforandret 84 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Brændere pr. Uge Kr. 37,47. Akkordpriserne reduceret med 6—8 pCt. inclusive de 3 pCt., som August Reguleringen 1927 gav Adgang til (Ejerne havde krævet Timelønnen nedsat til 72 Øre, Brænderlønnen til Kr. 34,63 og Akkordpriserne reduceret med 15 pCt.). De almindelige Bestemmelser i den hidtil gældende Overenskomst er fremdeles gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Teglværkerne beskæftiger kun Arbejdere, der er Medlemmer af Afdelingen. Gælder til 1. Februar 1929.

Gjern. Gjern Teglværk: Overenskomst oprettet. 26 Mand. Timeløn 86 Øre. Overarbejde 1. Time 25 pCt. de 2 næste Timer 32½ pCt. Tillæg. Brændere pr. Uge Kr. 43,77. Brænderne skal selv betale Afløsning paa deres Frivagt. Akkordpriser af 1927 gælder omtrent uforandret. Regulering i H. t. Pristallet med 1 pCt. pr. Procent, Pristallet er højere eller lavere end August og Februar. Overenskomsten gælder for 2 Aar. Den kan opsiges med 3 Maaneders Varsel, men en af Parterne kan fremsende Opsigelse tidligst den 31. December 1928.

Bov. Akts. Nørre Sundby Stenbrud og Skærvefabrik: I Marts Maaned i Aar oprettedes ved lokal Forhandling mellem Firmaet og Afdelingen en Akkordprisliste indeholdende Akkordpriser for Arbejdet i Graven samt for Læsning fra Lager. Den 11. Maj indberetter imidlertid Afdelingen, at de Arbejdere, der arbejder ved Læsning af raa Brink, ikke kan tjene mere end 5 Kr. om Dagen i Akkord, da Brinken, der arbejdes i, er haard som Cement, saa Arbejderne uafbrudt maa benytte Hakke for at faa den løs. Afdelingen anmoder derfor om Forbundets Bistand eventuelt om Sanktion til Arbejdsstandsning for at faa Forholdet forbedret. Ved et Forhandlingsmøde den 31. Maj enedes man om, at der lokalt skal optages en Forhandling om en Ombygning og Tilrettelægning af Arbejdet saaledes, at det derved bliver muligt for Arbejderne at opnaa en rimelig Fortjeneste.

Sukkerhusarbejderne, Kbhvn. Akts. De danske Sukkerfabriker: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Aktieselskabet har nægtet at imødekomme et af Arbejderne gennem deres Tillidsmand fremsat Krav om Betaling for det Affaldssukker, der ved Centrifugering af Kornsukker blæses op i Støvkamrene. Ved Rensning af Støvkamrene viser det sig, at medens der normalt er ca. 30 Sække Affaldssukker at udrense, er der 50—60 Sække at udrense, naar der centrifugeres Kornsukker. Afdelingen har forhandlet lokalt uden Resultat. Ved et Mæglingsmøde den 31. Marts opnaaedes ikke Enighed, men Sagen henvistes til ny lokal Forhandling. Forbundets Repræsentant forbeholdt sig at lade Sagen afgøre af en faglig Voldgiftsret, hvis Enighed ikke opnaaedes ved den lokale Forhandling. Den 2. Juni indberetter Afdelingen, at der ved Forhandlingsmødet den 26. April er truffet følgende Aftale: Det hidtil normale Kvantum Sukker fra Støvkamrene sættes til 3½ Sæk a 120 kg pr. 1000 Sække fremstillet Sukker (der regnes kun med hele Tusind, over 500 forhøjes, under 500 bortfalder). Det Antal Sække, som der herudover udgraves af Støvkamrene, betales med samme Pris som svinget Melis. Parterne er frit stillet til Spørgsmaalet, naar den nuværende Overenskomst udløber.

Støberiarb., Kbhvn., Firma Brd. Henzes Bolte- og Møttrikfabrik: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning begærer paa Firmaets Vegne Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved de lokalt førte Forhandlinger har kunnet opnaas Enighed om et af Firmaet fremsat Krav angaaende Nedsættelse af Akkordpriserne. Ved Mæglingsmødet den 20. April enedes man om at vise Sagen tilbage til lokal Forhandling, men Sammenslutningen forbeholdt sig at føre Sagen frem til Timandsmøde, hvis Enighed ikke opnaaedes ved de lokale Forhandlinger. Den 30. Maj indberetter Afde-

lingen, at Forhandlingerne, i hvilke Afdelingen ogsaa har deltaget, er afsluttede. Der er foruden om Reduktioner ogsaa forhandlet om et af Arbejderne fremsat Krav om Regulering af de daarlige Akkordpriser. Enighed er opnaaet om en ny Priskurant med rene Priser, saaledes at de siden 1921 tilførte Tillæg og Fradrag er bortfaldne. Som Resultat af Forhandlingerne oplyser Afdelingen, at medens 17 Mand i 4 Uger i Marts Maaned havde en Gennemsnitsfortjeneste af 184,9 Øre pr. Time, har 19 Mand i 3 Uger i Maj Maaned haft en Gennemsnitsfortjeneste af 180,0 Øre. Priskuranten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Tranbjerg. Sleth Teglværk: Afdelingen anmoder om at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af dels at det ikke ved lokal Forhandling er lykkedes at opnaa Enighed om Akkordpriser for Arbejdet i en ny opført Lade og dels fordi der ikke kan opnaas Enighed om Betalingen for noget ekstra Arbejde, Teglværket har paalagt Brænderne at udføre. Ved Mæglingsmødet den 2. Juni enedes man om, at der betales 160 Øre pr. 1000 Sten, der trilles fra neden i Maskinladen og den 1ste østre Lade samt 165 Øre fra den anden østre Lade til den ny Lade. For Brændernes Fyring i Koksovnen enedes man om en Betaling af 2 Kr. pr. Uge pr. Brænder og forholdsmæssig Betaling til Reservebrænderen.

Glatved. Vesterbros Kalk- og Mørtelværk, Aarhus. (Kalkbrudet i Balle): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at betale for 41 m³ Kalksten, som Arbejderne ved Arbejdets Standsning den 18. April havde produceret, men ikke faaet Betaling for, idet det kun vil betale for 31 m³ Kalksten. Firmaet anfører som Grund dertil, at Arbejderne ved en tidligere Lejlighed har faaet Betaling for 10 m³ mere end de har produceret. Dette bestrides af Arbejderne. Ved et Forhandlingsmøde den 25. Maj ordnedes Sagen ved, at Arbejderne fik udbetalt for 6 m³ Kalksten i Stedet for som af Arbejderne krævet for 10 m³.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Hellesens Enke & V. Ludvigsens Elementfabrik: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet ikke overholder «Fælles Værkstedsregler»s saalydende Bestemmelse angaaende Arbejde i Holddrift: «Saafremt Arbejdstiden paa et Hold bliver mindre end 8 Timer, har Arbejderne Ret til den ansatte Timeløn for den manglende Tid», idet det nægter at betale Løn for 2½ Time til 9 Mand, der arbejder i Holddrift, men en Dag blev sendt hjem 2½ Time før, Arbejdstiden skulde ophøre. Afdelingen anmoder Forb. om at tage sig af Sagen. Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, meddelte denne, at Sagen er gaaet i Orden, idet Aktieselskabet har betalt de paagældende Arbejdere Løn for 2½ Time.

Moselund. Tørvefabrikant J. Ernst: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Timeløn 89 Øre. Akkordpriserne af 1927 reduceret med 11 pCt. Egnens organiserede Arbejdere antages fortrinsvis til Arbejdet. Overenskomsten følger fremtidig med det af Det statistiske Departement udregnede Pristal saavel i op- som nedadgaaende Retning.

Moselund. Tørvefabrikant R. Andersen: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Timeløn 89 Øre. Akkordpriserne af 1927 reduceret med 9 pCt. Egnens organiserede Arbejdere antages fortrinsvis til Arbejdet. Overenskomsten følger fremtidig det af Det statistiske Departement udregnede Pristal saavel i op- som nedadgaaende Retning.

Belysningsarb., Kbhvn. Lyngby-Taarbæk Sogneraad, Lyngby Gasværk: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Ugeløn Kr. 80,00. Arbejdstid 8 Timer (48 Timer pr. Uge). Naar en Arbejder skal møde paa Arbejde sin ordinære Frisøndag, ydes et Tillæg af 25 pCt. Overarbejde 50 pCt. Tillæg (Tilægene beregnes efter en Timeløn af 166 Øre). Arbejderne erholder 14 Dages Sommerferie med Løn. Lygtetænderne erholder ekstra 75 Øre pr. Lygtedag. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til den 1ste i en Maaned. Under Sygdom erholder Arbejderne i indtil de første 3 Maaneder fuld Løn med Fradrag af Sygekassehjælpen, varer Sygdommen fra 3 til 6 Maaneder, suppleres Sygehjælpen op, saa Arbejderne faar halv Løn. Arbejderne skal være Medlem af en af Gasværksudvalget anerkendt Sygekasse. Sygekassebog skal fremvises, saa ofte det forlanges. Gælder til 31. Marts 1929, til hvilket Tidspunkt den ophører uden Opsigelse.

Glostrup. Brøndbyernes Kommune: Overenskomst oprettet omhandlende Løn og Arbejdsforhold for timelønnede Arbejdere. Arbejdstiden er som den mellem Afdelingen og Murermestrene gældende. Timelønnen er den samme som mellem Afdelingen og Murermestrene gældende, for Tiden 110 Øre. Vejbehandling med Tjære 140 Øre pr. Time. Vejbehandling med Collas og lign. Materiale 128 Øre pr. Time. Gælder til 1. April 1929.

Nykøbing Fl. Entreprenør L. Larsen: Afdelingen indberetter, at Entreprenøren har tiltraadt den Brolægningsoverenskomst, der tidligere har været gældende mellem nu afdøde Entreprenør Qvist og Afdelingen.

Viby Jyll. Kommunernes Gasværk: Overenskomsten af 1. April 1927 fornyet til 1. April 1929 mod at Lønningerne reduceres med 3 pCt. ÷ Kr. 50,00, som var fradraget April 1927. Maaleraflæsernes Løn bliver uforandret. Alle ved ovennævnte Arbejde beskæftigede Folk, skal være Medlemmer af D. A. F. Vedrører 6 Mand.

Aarhus A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Banens ledende Ingeniør nægter at give Akkord for Udførelsen af et større Stykke Jordarbejde ved Godsbaneanlægget. Afdelingen er af den Opfattelse, at det omhandlede Arbejde i H. t. den gældende Overenskomst kan forlanges udført i Akkord. Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet. Ved et Møde den 16. Maj opnaaedes Enighed om, at Arbejdet, som var udført, samt den tilbageværende Del af Arbejdet skulde udføres i Timeløn med et Tillæg af 15 pCt.

Bryrup. Entreprenør P. Jensen: Entreprenøren, der udfører Arbejde paa Silkeborg-Bryrup Banen, krævede, at Arbejderne skulde arbejde 10 Timer daglig for at Arbejdet kunde blive rettidigt færdigt, men tilbød kun at ville betale 20 pCt. Tillæg for de 2 Overtimer

pr. Dag. Afdelingen anmoder i den Anledning om Forbundets Bistand. Der er mellem Arbejderne og Entreprenøren truffet en midlertidig Ordning angaaende de 20 pCt. Tillæg, men Entreprenøren har erklæret sig villig til at efterbetale, hvad han betaler for lidt. Ved et Møde den 2. Juni indgik Entreprenøren paa at betale de almindeligt gældende Overarbejdstakster og efterbetale Arbejderne, hvad de havde faaet for lidt.

Darum. Entreprenørfirmaet Stürup & Prosch Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at der ikke findes fersk Drikkevand paa Arbejdspladsen ved Darum-Tjæreborg Diget. Firmaets Formand mente ikke, Firmaet var forpligtet til at skaffe Drikkevand paa Arbejdspladsen. Efter at Sagen var paatalt overfor Firmaet, meddelte dette den 19. Maj, at Firmaet nu er begyndt at pumpe Vand fra 2 Boringer, saaledes at der nu er fersk Vand paa Pladsen.

Hillerød. Murermester Jørgensen: I Anledning af en mangelfuld Opgørelse af Regnskabet fra Mestrenes Side ved et Grundgravningsarbejde, havde Arbejderne standset Arbejdet. Ved et Møde i Hillerød den 2. Juni enedes man om, at de 144 Kr., Mesteren har fradraget i Opmaalingen, blev udbetalt Arbejderne, idet Fradraget ansaas uberettiget.

Ved samtidig Forhandling angaaende et Stykke Jernbetonarbejde, som Mesteren udfører, enedes man om, at der skal betales de københavnske Priser minus 8 pCt.

HorsensA. Murermester J. Jensen, Lundum: Afdelingen anmoder om, at der overfor Landhaandværksmestrenes Hovedorganisation begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at en opstaaet Uoverensstemmelse om Betaling for Vandbæring, idet Mesteren kun vil betale 25 Øre pr. 1000 Sten, medens Arbejderne kræver 75 Øre pr. 1000 Sten samt en Uoverensstemmelse om Betalingen for Tillavning af Mørtel, idet Mesteren kun vil betale 80 Øre pr. 1000 Sten, medens Arbejderne kræver 115 Øre minus 3 pCt. pr. 1000 Sten. Afdelingen oplyser, at Vandet blev hentet fra et Hul i Kælderen og at den sidste Sommer er enedes med Mesterforeningen om, at naar der til Tilberedning af Mørtel anvendes Karbidkalk, skulde Betalingen være 115 Øre pr. 1000 Sten og at der i det foreliggende Tilfælde blev anvendt Karbidkalk til Blandingen. Ved et Møde den ..... blev de af vor Afdeling rejste Krav honoreret fuldtud.

Isoleringsarb., Kbhvn. Akts. «Ikas»: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen for Isolering af Motorskaale. Ved Mæglingsmøde den 6. Juni opnaaedes Enighed om den fremtidige Betaling for Arbejdet.

Vejle M. Murermester Chr. Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Mesteren ved et Kloakarbejde ikke har villet afregne i H. t. Overenskomsten med Centralforeningen, idet han har afregnet et Stykke Arbejde med Timeløn i Stedet for Akkord, hvorved Arbejderne har faaet et Overskud af Kr. 37,00 tilgode. Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen af Murermestre, meddelte Afdelingen den 28. Maj, at Sagen er i Orden, da Murermesteren har betalt vore Medlemmer deres fortjente Akkordoverskud.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Akts. Galle & Jessen: Overenskomst oprettet. 40 Mand. Ugeløn for Arbejdere fra 18—20 Aar Kr. 43,21, for Arbejdere over 20 Aar Kr. 48,70 (var Kr. 47,40). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., den næste 33⅓ pCt. og derefter 100 pCt. Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 pCt., derudover 100 pCt. Tillæg. Tillidsmandsreglerne er gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Personlige højere Lønninger maa ikke nedsættes som Følge af Overenskomsten. Almindelige Reguleringsbestemmelser. Gælder til en 1. Maj.

Nykøbing Sj. Foreningen af Arbejdsgivere for Nykøbing Sj. By og Havn: Tillæg til Overenskomsten oprettet angaaende Losning og Lastning af Asfalt og Tjære, Aflæsning af Kul, Koks, Cinders og Briketter af Banevogne samt Aflæsning af Strandskaller.

Rødvig. Købmand C. Grønvold, Storehedinge: Overenskomst oprettet. Timeløn 107 Øre. Der betales altid for mindst 3 Timer. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsatte for Losning af Cement, Brosten og Skærver, Mursten og Tømmer. Gælder til en 1. April.

Struer. Struer Vognmandsforening: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Ugeløn for Kuske Kr. 47,50 og for Chauffører Kr. 50,00. Kuskene skal møde 1 Time før normal Arbejdstids Begyndelse for at udføre Staldtjeneste. Kuske, der skal passe Heste, betales et Tillæg af 5 Kr. pr. Uge for det første Spand og 2 Kr. pr. Uge for efterfølgende Spand Heste. Timeløn for Kuske og Arbejdsmænd 97 Øre og for Chauffører 110 Øre. Overarbejde de 2 første Timer 30 pCt., 3. Time 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Gensidig Opigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag, og for maanedslønnede 15 Dage til den 1ste i en Maaned. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af 3 Kr. de første 13 Uger. Vognmænd, der holder mere end 1 Kusk, har Ret til at have en af disse paa Maanedsløn. Lønnen er da Kr. 90,00 plus Kost og Logi. For Landture, der ikke er tilendebragte inden Kl. 1 Eftm., betales 2 Kr. pr. Dag. Chaufførerne erholder som Ækvivalent for Skindtøj 36 Kr. Kvartalet. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Juni.

Glostrup. Firma Hjalmar Hartmann & Co.: Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 8. Juni opnaaedes Enighed om, at Glostrup Afdeling tiltræder den mellem **Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening** og **Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn.** gældende Overenskomst. Denne Overenskomst fornyedes for 1 Aar til 1. Maj 1929 mod at Teksten i Hovedet ændredes til «hos Medlemmer af nævnte Arbejdsgiverforening beskæftigede Medlemmer».

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn.: Ovennævnte Overenskomst fornyet for 1 Aar til 1. Maj 1929 med den foretagne Ændring af Hovedet. Vedrører 900 Mand.

Rønne. Rønne Andels-Slagteri: Ved et Møde den 17. April i den bornholmske Fællesorganisation opnaaedes en Ordning mellem Slagteriarbejderforbundet og Afdelingen med Hensyn til den fremtidige Fremgangsmaade ved Antagelse af Løsarbejdere, idet Henvendelsen skal finde Sted til Centralanvisningskontoret, saafremt Slagteriarbejderforbundets Medlemmer ikke selv kan bestride Arbejdet.

Rønne. Vognmand Herman Byder: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden ikke overholder Overenskomstens Bestemmelse om «Ugeløn», idet han sender Kuskene hjem paa Dage, han ikke har Brug for dem, og aflønner dem med Timeløn for den Tid, de har arbejdet, endvidere udbetaler han Lønnen om Lørdagen i Stedet for Fredag Aften. Da Enighed ikke opnaaedes ved Forhandling, indbragtes Sagen for Den faste Voldgift, der afsagde følgende Kendelse: Vognmand Herman Byder af Rønne bør til Klagerne betale Kr. 47,60 samt en Bod stor Kr. 200,00.

Køge A. Firma Hasselbalchs Eftf.: Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer klager over, at Afdelingen ved Losningen af M/S «Erno» har iværksat Arbejdstandsning i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om hvorvidt Arbejdet var at betragte som Sejlerlosning eller Damperlosning samt fordi Skibet selv ønskede at udføre Indenbordsarbejdet. Arbejdsgiverne meddeler, at Afdelingen og Forbundet vil blive draget til Ansvar for Arbejdsstandsning, og foreslaar at der afholdes Mæglingsmøde om Sagen. Da Enighed ikke opnaaedes ved Mægling eller ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen, indbragtes Sagen for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 30. Maj afsagde følgende Kendelse: Firmaet A. A. Hasselbalchs Eftf. har været berettiget til at kræve den paagældende Losning af M/S «Erno» behandlet som Sejlerlosning. Køge Afdeling bør foranstalte Kr. 66,79 tilbagebetalt.

Hobro. Hobro Arbejdsgiverforening: Ved Losningen af Soya Skraa, Løse Kager og Norges Salpeter var der opstaaet en Uoverensstemmelse om Betalingen. Paa et den 13. Marts afholdt Mæglingsmøde opnaaedes Enighed om Betalingen for Losningen af Norges Salpeter, hvorimod Forbundet forbeholdt sig at indbringe Klage til Den faste Voldgiftsret over de 2 andre Forhold. Sagen gik i Orden ved lokal Forhandling ved at Arbejdsgiverne indbetaler til Afdelingen Kr. 75,00, idet dog hver af Parterne forbeholdt sig sin principielle Stilling til fremtidigt forekommende Tilfælde.

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn. Snedkerfirmaet Otto Meyer: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Firmaet ikke overholder den mellem D. s. F. og Arbejdsgiverforeningen afsluttede enskomst om 8 Timers Arbejde daglig. Efter at Strejkevarsel var afsendt, afholdtes den 31. Maj et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, ved hvilket Firmaet der betalte en Ugeløn af Kr. 45,00 tiltraadte Overenskomsten mellem Lager- og Pakhusarbejdernes Afdeling og Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening hvorefter Ugelønnen forhøjedes til Kr. 48,70 og Arbejdstiden fastsattes til 8 Timer daglig.

Lemvig. Lemvig Arbejdsgiverforening: Afdelingen anmoder om at der afholdes Mæglingsmøde i Anledning af at Købmand Bechgaard ved Losningen af M/S «Laura» har nægtet at tage Winchmand fra Land. Ved Mæglingsmødet den 30. Maj enedes man om, at betragte den foreliggende Sag som ude af Verden og fremtidig skal alle Motor- og Sejlskibe paa 180 Tons d.w. være underkastet Winchmandsreglerne.

Odense L. P. Langelands Korn- og Foderstofforretning: Afdelingen ønsker afholdt Mæglingsmøde i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Overarbejde til de Arbejdere, der arbejder i 3 Holds Drift med Blanding af Svinefoder. Den 6. Juni meddeler Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden ved lokal Forhandling.

Aalborg H. Det forenede Dampskibs Selskab: Afdelingen indberetter, at Selskabet ikke overholder Overenskomsten m. H. t. Betalingen for Losning af et Skib, der ankommer fra Tyskland med Kartofler. Ved et Mæglingsmøde den 1. Juni indgik D. F. D. S.'s Ekspedition paa at betale mellem Stykgodstaksten og Taksten i Overenskomsten for Losning af Kartofler.

Lager- og Pakhusarbejderne. Akts. Vilh. Hansen & Co.: Afdelingen indberetter, at den agter at indklage Akts. for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten, idet Akts. har undladt at betale Løn for Paaskens Søgne-Helligdage til 2 Arbejdere, der er antagne som ugelønnede. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved et Møde den 22. Maj mellem Akts. og Afdelingen gik Sagen i Orden ved at Firmaet til Forbundet (Afdelingen) betaler Kr. 35,00 og at den ene Mands Anciennitet regnes fra November 1927.

Chaufførernes Afdeling og Budenes Afdeling cir. Akts. Bladkompagniet: Afdelingerne klager over, at Aktieselskabet ikke betaler ekstra for Arbejde, der udføres paa Helligdage, der ikke er Søndage. Ved et Mæglingsmøde den 4. Juni opnaaedes følgende Ordning af Sagen: De Chauffører og Bude over 18 Aar, der tilsiges til Arbejde Langfredag, 2. Paaskedag, 2. Pinsedag og 1. Juledag, erholder ekstra Timebetaling for Tiden fra Kl. 4 Morgen til Kl. 8½ Form. med for Chauffører 195 Øre pr. Time og for Bude 135 Øre pr. Time og saaledes, at der mindst ydes dem Betaling for 4 Timer.

Køge A. Firma Philip Hansen & Stenborg: I Anledning af et opstaaet Stridsspørgsmaal om Betaling for Losning af Gødning fra et Skib, der var havareret, idet Firmaet nægtede at betale 50 pCt. Tillæg i H. t. Overenskomsten, har der været nedsat en faglig Voldgift, hvis Opmand den 29. Maj afsagde en Kendelse gaaende ud paa, at Afdelingens Paastand om Tillægets Betaling vil være at give Medhold.

Skive K. Skive Arbejdsgiverforening: Afdelingen indberetter, at en Kusk er bleven fradraget Betaling for Eftermiddagen den 1. Maj fordi han forlod Arbejdet til Middag. Afdelingen hævder, at dette er i Strid med Overenskomstens Bestemmelse m. H. t. Fridag 1. Maj om Eftermiddagen. Den 29. Maj meddeler Afdelingen, at Sagen er i Orden, idet den paagældende Arbejdsgiver har efterbetalt til Kusken det Beløb, der var fradraget ham i hans Ugeløn.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

DANMARK

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 7 1928 1928 33. Aarg.

Kongressen er udsat.

Som vore Afdelingsrepræsentanter gennem det udsendte Cirkulære er gjort bekendt med, er D. A. F. Kongres udsat til den første Søndag i Februar Maaned.

For denne Udsættelse gives der fyldestgørende Grunde, og vi skal i denne Forbindelse kun nøjes med at offentliggøre den af vor Forbunds Formand udarbejdede Rundskrivelse; den lyder som følger:

Ærede Forbundsfæller!

Herved meddeles det Eder til videre Besørgelse, *at Dansk Arbejdsmands Forbunds 19de ordinære Kongres, der var indkaldt til den 2. September d. A., er udsat til den første Søndag i Februar n. A.*, i Henhold til Hovedbestyrelsens derom tagne enstemmige Beslutning.

At denne Beslutning er taget, skyldes to Grunde, 1) de sidste 10 Ugers Begivenheder, den finske Kamp, Kampen med Hr. Kragh vedrørende Arbejdsløshedskassens Misbrug og Højrepressens systematiske Angreb paa Arbejderne og Fagforeningerne og det mægtige Arbejde for os med at modvirke alt dette, og 2) at det Valg til Landstinget, som afholdes den 14. n. M., vilde have hindret en Del af vore Folk, der staar i ledende Stillinger rundt i Byerne, i at passe Kongressen, og at vor Partiledelse har henledet Forbundsledelsens Opmærksomhed paa, at Regeringspartierne har anlagt hele Valgkampen med Dansk Arbejdsmands Forbunds Holdning i den finske Blokade som Basis, saaledes at i hvert Fald jeg maa være til Raadighed for Partiet under Valgkampen, og endelig er Stillingen den, at hvis Regeringen sejrer ved Landstingsvalget og bevarer sit Flertal i Landstinget, vil dette sikkerligt medføre en Lovgivning, der 1) vil forvandle Arbejdsløshedskassen til en veritabel Skruebrækker-Institution, og 2) en Lovgivning imod Fagforeningerne, der nødvendiggør enten Tilvejebringelsen af nye Former for vor Medbestemmelsesret overfor Arbejdsgiverne angaaende vore Løn- og Arbejdsforhold, eller en Aktion af meget alvorlig Art fra vor Side, og alt dette vil sikkerlig ligge afklaret i Løbet af nogle Maaneder, og vi maa da staa saaledes, at vore Kammeraters Repræsentanter kan kaldes ind og selv være medbestemmende om de overmaade vigtige Beslutninger, der da maa og skal tages, — og at holde ordinær Kongres i September under store Vanskeligheder og saa allerede i Januar være nødt til at indkalde en ny Kongres det vilde være et Misbrug af baade Forbundsledelsens Tid og Arbejdskraft og et Misbrug af mægtige Pengemidler, som Hensynet til de kommende Tider *ikke tillader!*

Vore ærede Afdelingsledelser kan sikkertligt forstaa alt dette, og vi beder dem drage Omsorg for, at ogsaa Eders respektive Medlemmer kommer til at forstaa det. Forandringen er sket i deres Interesse og ikke af nogen som helst anden Grund!

Vi beder de ærede Afdelingsledelser opbevare hele det Materiale til den indkaldte Kongres, som de har faaet, og som de senere vil faa, saaledes at vi ikke paany skal ofre de mange, mange Tusinde Kroner til Optrykning.

Hele Kongres-Apparatet og Repræsentantvalgene bliver altsaa staaende til Benyttelse i Februar eller maaske før, hvis Forholdenes Udvikling nødvendiggør en tidligere Indkaldelse af Kongressen.

Med solidarisk Hilsen og Haandslag paa den samlede Hovedbestyrelses Vegne

Lyngsie.

Robert Nielsen.

Vi er overbeviste om, at vore Afdelingsledere vil forstaa Situationens Alvor; og til Februar møde paa vor Kongres besjælede af Haabet om, og Viljen til at tage deres Beslutninger til Fremgang for vort Forbund og til Gavn for vor tusindtallige Medlemsskare.

Til Urafstemning i Arbejdsløshedskassen.

Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskassens økonomiske Forhold efter Madsen Mygdals sidste Arbejdsløshedslov, har igen været optaget til en grundig Overvejelse i Kassens Hovedbestyrelse, og Resultatet heraf er blevet, at man fra Ledelsens Side stiller Forslag om en Nedsættelse af Dageantallet, hvori der ydes Understøttelse til Medlemmerne.

Naar Hovedbestyrelsen stiller et Forslag af den Art, er det naturligvis, fordi man er saa nogenlunde klar paa, at det ikke vil lykkes at komme Vinteren over uden med endda ret betydelige Ekstrakontingenter, og fordi man er af den Formening, at vore Medlemmer ikke i Længden *kan* udrede de forøgede Byrder.

Valget staar da mellem: *Nedsættelse af Dageantallet eller forøget Ekstrakontingent*, og intet andet.

Naar Hovedbestyrelsen ganske enstemmig har valgt at foreslaa en Nedsættelse af de understøttelsesberettigede Dage, er det ud fra den Betragtning, at det er umulig for os i Længden — med den karrig tilmaalte Hjælp det offentlige yder — at bære hele Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og hellere end nedsætte Dagpengene maa vi da nedsætte Dageantallet.

Vi henviser iøvrigt til vedføjede Rundskrivelse fra Kassens Formand; hvori han skriver:

„Da vor Arbejdsløshedskasse trods det, at vi i det sidste Aar har haft en Indtægt paa over 3½ Mill. Kr. paa vort paalignede Ekstrakontingent, dog ikke helt har kunnet klare sidste Vinters store Udgifter uden at gøre Brug af en Kassekredit, vi havde i Landmandsbanken, og da det yderligere nu viser sig, at Arbejdsløsheden heller ikke i Sommer gaar ned, saa der er blot tilnærmelsesvis Beskæftigelse for vore mange ledige Medlemmer, har Hovedbestyrelsen haft under nøje Overvejelse paa hvilken Maade, vi har Muligheder for at bringe vore Udgifter nedad, saa de ikke i saa høj Grad som i de sidste forløbne Aar overstiger vore normale Indtægter.

Hovedbestyrelsen anser det ikke for gørligt vedblivende Aar for Aar at udskrive Ekstrakontingent i saa stor Udstrækning som i de seneste Aar; alene i sidste Aar havde vi Ekstrakontingent i 42 Uger, før vi fik en lille Pause, og vi har atter fra 1. Juni maattet skride til ny Paaligning.

Hovedbestyrelsens store Flertal har derfor ikke ment, at der var Vej udenom at bringe vore Udgifter ned; stadig at forøge vore Indtægter ved Paaligning og ved Udskrivning af Ekstrakontingent vil føre til at sprænge vore Rammer.

Vi har mange af vore Medlemmer, der — skønt de ofte kun har en ganske lille Løn, som har været Genstand for den ene Reduktion efter den anden — aldrig ifølge deres Arbejdes Natur har Adgang til Kassen, undtagen maar de skal betale deres Kontingent og Ekstrakontingent, disse mange Medlemmer kræver

et Hensyn, det er vore allerbedste Forsikringer og Medlemmer, vi slet ikke har Raad til at undvære.

Staten og det Offentlige har ogsaa under den nuværende Regering vist, at den mener, at den bare kan kaste den ene store Byrde efter den anden over paa os, og vi tager den paa os, skønt det er Udgifter, det slet ikke tilkommer os at bære, og som er saa store, at vi er ved at segne derved.

Under disse Forhold har Hovedbestyrelsen altsaa maattet overveje Kassens Virksomhed til Vinter og i den nærmeste Fremtid, og da vi som nævnt ikke mener, at det er gørligt at fortsætte med den Paaligning, der nu foreløbig er løbende til ind i September, i alt Fald det meste af Vinteren, og da vi heller ikke mener, at det er os, der har Pligt til alene at bære de Udgifter, som Samfundet under den nuværende Regering kaster af sig, har Hovedbestyrelsen konkluderet sine Overvejelser i et Forslag om at indskrænke Dageantallet, hvori der udbetales Understøttelse, med 30 Dage pr. 12 Maaneder, altsaa at nedsætte Understøttelsesdagene, jvf. vore Vedtægters § 8, fra 130 Dage til 100 Dage og fra 100 Dage til 70 Dage.

Hovedbestyrelsen har under sine mange Overvejelser ogsaa haft andre Forslag fremme bl. a. Forslag om en Nedsættelse af selve Dagpengebeløbet, f. Eks. fra 3 Kr. og 2 Kr. pr. Dag til 2½ og 1½ Kr. pr. Dag. Den nuværende Størrelse af Dagpengene maa imidlertid siges at være saa lille, at en saadan Nedsættelse ikke kunde taales. At bringe en Uges Standardunderstøttelse ned til 15 Kr. og til 9 Kr., vilde være at bringe Understøttelsen ned paa et Lavmaal, saa der ikke var Levemuligheder for en Familie, særlig med lang Arbejdsløshed.

Naar Hovedbestyrelsen altsaa samles om det forannævnte Forslag om at indskrænke Dageantallet ,hvori der udbetales Understøttelse, med 30 Dage, har det altsaa sin Begrundelse i dels, at vi mener det uigennemførligt og ugørligt at fortsætte med den nu løbende Paaligning af Ekstrakontingent Vinteren igennem, og at vi derved mener at risikere at sprænge Kassens Rammer, dels at vi ikke mener, at det er os, der har Forpligtelse til at bære de Byrder, Samfundet vil kaste paa os under en Krise, som Overklassen og ikke Underklassen har foraarsaget, og tillige kan anføres, at Kassen tidligere, indtil for nogle Aar siden har saft sin Understøttelsesperiode netop i dette Omfang, og at det jo ogsaa dækker en Arbejdsløshedsperiode af 3 Maaneder pr. Aar.

Om Hovedbestyrelsens Forslag skal der jvf. vore Vedtægters § 24, sidste Punktum, foretages Urafstemning blandt Kassens Medlemmer, og der stemmes altsaa om at ændre vore Vedtægters § 8, jvf. § 7, Stk. 2, saaledes, at 100 Dage ændres til 70 Dage, og 130 Dage ændres til 100 Dage. Der stemmes „Ja" eller „Nej", og Afstemningen skal være tilendebragt inden 1. November d. A. og vedtages Hovedbestyrelsens Forslag, træder dette i Kraft den 1. Januar 1929. Indtil den Tid er den nuværende Bestemmelse naturligvis gældende.

Ja, ærede Fagfæller med ovenstaaende mener vi udførligt at have motiveret Hovedbestyrelsens Forslag. Vi er i en Tvangssituation, og ingen beklager mere end Hovedbestyrelsen selv, at den har maattet stille sit Forslag, men der har for os ikke været nogen Vej udenom.

Valget staar mellem en ny og langvarig Betaling af Ekstrakontingent og saa for en Tid at renoncere for at undgaa at skrue vore Medlemmers Ydeevne saa haardt, at vi risikerer at skrue det hele over Gevind, og udfra dette Synspunkt beder vi Eder forelægge Sagen for Eders Afdelings Medlemmer og lade dem foretage Afstemning herom. Afstemningen skal finde Sted saa tidlig, at Resultatet heraf er os i Hænde senest den 1. November d. A."

Resultatet af Urafstemningen maa imødeses med Spænding uagtet Udfaldet vel maa være givet, da vi ved, at vore Medlemmer ikke kan yde mere, end hvad sket er.

Men ogsaa efter en Vedtægtsændring i den foreslaaede Retning maa vi sætte alle Kræfter ind for at tvinge Samfundet til at gøre sin Pligt overfor vore nødstedte Kammerater.

Bedriftsraadene i Tyskland.

I det tyske Fabrikstilsyns Beretning for 1926 findes som sædvanlig omfattende Oplysninger om Bedriftsraadslovens Gennemførelse og Virkninger.

Det anføres her, at Arbejdsmarkedets ugunstige Stilling naturligt blandt Arbejdsgiverne

har fremmet mere eller mindre principiel Modstand mod Bedriftsraadstanken og hos Arbejderne har forstærket Slapheden overfor Bedriftsraadene og Frygten for, at det at være med i Bedriftsraadet skal blive til Skade for vedkommende. Man har saaledes lagt Mærke til, at Bedriftsraadsmedlemmer, som i tidligere Aar har repræsenteret Arbejdernes og Funktionærernes Krav og Ønsker, for en stor Del er forsvundet fra Bedrifterne. Medens Bedriftsraadene i de større Bedrifter synes at holde sig, har Raadene yderligere tabt i Betydning i de middelstore og smaa Bedrifter. I Handelsbedrifter har den Tilbagegang i Antallet af Arbejder- og Funktionærrepræsentanter, som allerede begyndte i Aaret 1925, fortsat sig i 1926. I Industrien er mange Steder kun en saakaldt Tillidsmand tilbage af det tidligere Bedriftsraad. At Faren for Afskedigelse trods Lovens Beskyttelse er meget stor, viser en Række Eksempler. Som Grund for Bedriftsraadsslapheden angives ogsaa manglende Støtte fra de andre Arbejderes Side. Bedriftsraadet kan ofte ikke tilfredsstille deres Kolleger og har som Følge deraf mange Ærgrelser; ikke sjældent staar den uorganiserede Del af Arbejdsstyrken afvisende overfor de trufne Overenskomster og Forholdsregler eller overholder dem ikke og hemmer derved Virksomheden. Ogsaa den Omstændighed, at Bedriftsraadene lejlighedsvis har erklæret sig enige om Anvendelse af nødvendigt Overarbejde eller har maattet forsømme arbejdsledige Kammeraters Interesse, har vanskeliggjort Arbejdet for dem. Bedriftsraadenes Stilling til Overarbejdsspørgsmaalet har forøvrigt ikke været ensartet. Ofte har de altfor let givet deres Tilslutning; men paa mange Steder lykkedes det dem at opnaa, at Overarbejdet blev indskrænket, og at Arbejdsledige blev ansat i Stedet.

At der ikke fandtes Bedriftsraad, blev hyppigt følt som en Mangel af Fabriktilsynet, saaledes ved Undersøgelse af Ulykker, Istandbringelse af Arbejdsordninger o. s. v. Ofte er der overfor Fabriktilsynet ytret det Ønske, at dette ikke maatte angive Bedriftsraadet som Klager over Forholdene, da dettes Arbejde allerede var forbundet med tilstrækkelige Vanskeligheder. I andre Tilfælde har Bedriftsraadene benyttet Vejen om ad Fagforeningerne for ikke at udsætte deres Stilling for Fare.

Forholdet mellem Arbejdsgiver og Bedriftsraad er meget forskelligt; i de større Bedrifter er det for det meste godt, medens de mindre søger at svække Bedriftsraadenes Indflydelse mest muligt. Hvor de ikke har Massen af Bedriftens Arbejdere bag sig, har de naturligvis kun lille Indflydelse. Ifølge Beretningen fra Dresden viste dog mange Arbejdsgivere, som tidligere havde staaet afvisende overfor Bedriftsraadstanken, nu mere Forstaaelse.

Dommen over Bedriftsraadenes Medvirken paa Ulykkesforebyggelsens Omraade lyder ogsaa forskelligt. Medens der nogle Steder fra berettes om voksende Forstaaelse, er dog den Anskuelse fremherskende, at Interessen for disse Spørgsmaal endnu er for lille. Der mangler — særlig hvor Bedriftsraadene veksler — nødvendig Erfaring og Kendskab til Bedriften.

Til denne Fremstilling, der er taget fra norsk „Socialt Arbeid", der bygger paa en Fremstilling af Frieda Wanderlich i „Soziale Praxis", og som klart viser Vanskelighederne under den hidtil gældende Lov, kan føjes, at der den 28. Februar d. A. paa Foranledning af Henvendelse fra Hovedorganisationer af Arbejdere og Funktionærer er gennemført en Lov om Ændring i Bedriftsraadsloven af 1920. Herefter skal et Bedriftsraad senest 4 Uger før Valgperiodens Udløb udpege et Valgudvalg; hvis dette ikke sker, skal Arbejdsgiveren udpege de 3 ældste, valgberettigede Arbejdere hertil og — hvad der er nyt — hvis heller ikke dette sker, skal Arbejdsretten drage Omsorg for, at der nedsættes et Valgudvalg. Bestemmelsen har ikke mindst Betydning i nye Virksomheder, hvor det tidligere var Arbejdsgiveren, der skulde sætte Valgmaskineriet i Gang. En anden ny Bestemmelse udvider Arbejdernes Beskyttelse overfor Arbejdsgiveren ved at forbyde Arbejdsgiveren eller hans Repræsentant at hindre Arbejderne i Udøvelsen af deres Rettigheder i Henhold til Loven eller at hævne sig paa dem i den Anledning. Endelig er det ved en 3. ny Bestemmelse i Loven givet Fabriktilsynet eller anden af Regeringen dertil udpeget Myndighed en Paataleret overfor Misbrug fra Arbejdsgiverens Side i Tilfælde, hvor der ikke findes noget Bedriftsraad.

Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning.

Arbejdsløsheden i Maj 1928.

(Meddelt af det statistiske Departement).

I nedenstaaende Oversigt er meddelt Oplysninger om Arbejdsløsheden ved Udgangen af Maj Maaned 1928 sammenlignet med de nærmest foregaaende Maaneder samt Maj Maaned i Fjor. For de to sidste Maaneder er Beregningerne foretaget paa Grundlag af de Oplysninger om Ledigheden, der tilvejebringes gennem den offentlige Arbejdsanvisning, for de tidligere Maaneder derimod hovedsagelig paa Grundlag af Oplysninger, tilvejebragt gennem Fagforbundene.

Maj 1928	Antal Arbejdere pr. Marts 1928	Arbejdsløse i pCt. af Arbejdertallet ved Udgangen af				
		Maj[1]) 1928	April[1]) 1928	Marts 1928	Febr. 1928	Maj 1927
		pCt.	pCt.	pCt	pCt.	pCt.
Hovedstaden:						
Bygningsindustri	11 635	11,5	14,9	19,7	32,1	19,7
Anden Industri m. v.	68 992	15,2	17,4	18,4	20,5	16,7
Handel	5 375	9,7	10,3	10,9	11,1	11,5
Arbejdsmænd	31 616	11,3	12,6	14,1	17,3	16,1
Ialt	117 618	13,5	15,5	17,1	20,4	16,6
Provinserne:						
Bygningsindustri	20 157	13,5	21,4	32,5	53,6	20,2
Anden Industri m. v.	59 701	15,5	18,1	19,7	22,9	20,5
Handel	6 698	11,5	12,3	12,9	13,6	13,6
Arbejdsmænd	69 378	15,0	20,2	27,5	31,0	22,4
Ialt	155 934	14,8	19,2	24,5	30,1	21,0
Hele Landet	273 552	14,3	17,6	21,3	25,9	19,1

Ved Udgangen af Maj var Arbejdsløshedsprocenten for samtlige Fag under et 14,3 mod 17,6 ved Udgangen af April, og der var Nedgang i Arbejdsløsheden for alle de i ovenstaaende Oversigt anførte Grupper. Nedgangen var størst for Bygningsindustri og Arbejdsmænd i Provinsen.

Arbejdsløsheden var ved Udgangen af Maj i Aar betydelig mindre end ved Udgangen af den tilsvarende Maaned i Fjor og af omtrent samme Størrelse som ved Udgangen af Maj i 1925. Sammenlignet med Aarene før Krigen (1910—13 gnstl.) var der for Arbejdsløsheden ved Udgangen af Maj en Stigning til noget under det tredobbelte.

En Oversigt over Arbejdsløsheden for hele Landet under et er meddelt i nedenstaaende

	1921 pCt.	1922 pCt.	1923 pCt.	1924 pCt.	1925 pCt.	1926 pCt.	1927 pCt.	1928 pCt.
Januar	21,4	31,1	21,8	21,6	16,6	29,8	31,8	29,6
Februar	24,0	34,2	23,1	21,9	16,5	27,3	31,2	25,9
Marts	23,2	33,0	15,6	16,7	14,7	21,2	26,2	21,3
April	19,6	22,0	11,0	8,1	13,4	16,5	23,0	17,6[1])
Maj	17,0	15,0	8,9	5,8	12,0	14,7	19,1	14,3[1])
Juni	16,1	12,9	8,1	5,0	9,1	15,6	18,0	
Juli	16,1	12,1	7,5	5,4	8,3	16,8	17,2	
August	16,9	11,4	8,0	5,6	9,8	16,8	16,4	
Septbr.	16,7	10,7	7,7	5,8	10,6	16,3	16,0	
Oktbr.	17,6	12,1	8,0	7,0	13,5	18,3	17,5	
Novbr.	20,8	15,4	12,1	9,3	20,5	22.4	21,8	
Decbr.	26,8	20,6	19,6	17,1	31,7	32,2	31,6	

[1]) Foreløbige Tal.

Arbejdsløshedspct. v. Udgangen af	Marts 1928 pCt.	April 1928 pCt.	Maj[1]) 1928 pCt.	Maj 1927 pCt.
Bagere og Konditorer	31,5	30,2	28,5	27,0
Tobaksarbejdere	21,2	21,3	24,6	23,0
Tekstilarbejdere	19,8	20,2	17,1	23,8
Skræddere og Syersker	13,8	9,8	8,2	11,8
Skotøjsarbejdere	24,0	24.8	24,8	26,0
Murersvende	23,4	5,6	3,7	11,9
Hustømrere	30,6	16,8	13,8	25,7
Snedkere	32,4	25,4	25,2	33,2
Malere	24,8	3,7	3,0	5,3
Smede og Maskinarb.	22,0	18,6	17,9	22,1
Typografer	13,3	13,6	11,8	14.4
Sømænd	22,3	19,2	14,2	16,8
Arbejdsmænd	22,5	16,8	13,7	20,1
Kvindelige Arbejdere	12,5	11,0	9,1	13,4

Tabel, hvor alle Tallene gælder Slutningen af Maanederne.

Endelig meddeles omstaaende Oversigt over Arbejdsløshedsprocenterne for forskellige Fag ved Udgangen af Marts, April og Maj 1928 samt Maj 1927.

Antal ledige Arbejdere.

(Meddelt af Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen).

Antallet af ledige Arbejdere, indtegnede ved Arbejdsanvisningskontorerne, var følgende:

	Ledige Arbejdere ved Udgangen af			
	Marts 1928	April 1928	Maj 1928	Maj 1927
I. Immateriel Virksomhed . . .	270	301	260	230
II. Landbrug Gartneri o. l. . . .	3 750	2 702	1 768	2 779
III. Haandværk og Industri:				
Nærings- og Nydelsesmiddel	5 351	5 031	4 341	4 972
Tekstil og Beklædning	5 054	4 568	3 923	5 177
Jordarbejde og Byggefag . .	20 059	11 927	8 119	13 533
Trævareindustri	1 435	1 196	962	1 516
Læderindustri	257	232	245	238
Sten-, Ler- og Glasvare . . .	1 257	784	429	1 195
Metalindustri	10 035	8 741	7 871	10 285
Papirindustri	1 224	1 322	1 256	1 539
Anden industriel Virksomh.	5 821	4 658	3 869	4 481
Handværk og Industri ialt . .	50 493	38 459	31 015	42 936
IV. Handel og Samfærdsel	9 133	8 493	7 303	9 510
V. Husligt Arbejde	246	217	184	305
VI. Anden Beskæftigelse	152	139	124	259
Tilsammen	64 044	50 311	40 654	56 019

Fagforeningerne og Landstingsvalget.

Den 14. September foregaar der Landstingsvalg i følgende Omraader: Sjælland (udenfor København), Lolland-Falster, Bornholm samt Aarhus, Skanderborg, Vejle, Ringkøbing, Ribe og Sønderjyllands Amter.

Vore Livsinteresser.

Man kan nu og da, men heldigvis sjældnere og sjældnere, høre Arbejdere tale om, at de ikke interesserer sig for Valg og Politik. Fagforeningen — den er nødvendig; det mærker de klart; men den *politiske Organisation* og *Deltagelsen i Valg* anser de paagældende ikke for paakrævet!

Kan man tænke sig en større Vrangforestilling end denne? Kan man tænke sig noget *skadeligere* for den samlede Arbejderklasses Kamp end en saadan Opfattelse? Vi synes det ikke, og det forekommer os, at de sidste 2 Aars Politik har vist alle, der vil lukke Ører og Øjne op, at

Den politiske Magt er af den største Betydning for Arbejderhjemmene!

Tænk blot paa de Ulykker, som Madsen-Mygdals Regering med Støtte af de Konservative har væltet ind over uskyldige Arbejderhjem i disse Aar siden 1926.

Man har berøvet *Arbejdsløshedskasserne* ca. 10 Mill. Kr. om Aaret og afskaffet den tidligere fortsatte Hjælp. Titusinder af Arbejderhjem med Hustruer og Børn er ved Overklassens *politiske* Magtsprog kastet ud i den dybeste Nød.

Og hvorledes er det ikke gaaet de Gamle? Man har ved Hjælp af den *politiske* Magt frataget Aldersrentenyderne 10 Mill. Kr. aarlig!

Ved den *politiske* Magt har Venstre og Konservative desuden berøvet *Invalideme* 7 Mill. Kr. aarlig, *Sygekasserne* 4 Mill. Kr. aarlig og *Statens Arbejdere og Tjenestemænd* ca. 20 Mill. Kr. om Aaret.

Samtidig har de to Partier med en flot Haandbevægelse foræret Danmarks Velhavere, ganske særlig Halv- og Helmillionærerne en aarlig Skattelettelse paa *13 Mill. Kr.*

Præsterne har man givet Lønforhøjelse, og *Militærvæsenet* har man holdt sin beskyttende Haand over, saa at det stadig koster vort Land *60 Mill. Kr. aarlig* til ingen Verdens Nytte.

Derfor kan man med Rette sige, at denne Regering simpelthen er optraadt som *Bestyrelsen for den forenede Overklasses Fagforening.*

Alle disse Handlinger er hver for sig tilstrækkelige for Danmarks Arbejdere og Smaakaarsfolk til at *styrte denne Regering* ved det forestaaende Landstingsvalg. Men der er endnu et Spørgsmaal, som maa mane alle Arbejderhjemmenes Kvinder og Mænd ud for at stemme paa Socialdemokratiet den 14. September, nemlig

Tugthusloven mod Fagforeningerne.

Regeringen og dens to Partier agter nemlig at gennemføre en særlig Lov mod Fagforeningerne. Man vil *beskytte „Arbejdsfriheden"*, d. v. s. det daarlige Kammeratskab og Skruebrækkeriet for derved atter at gaa Overklassens økonomiske Ærinde, og man vil *undergrave Fagforeningerne* for derved at nedbryde eller svække det Værn, som Arbejderne her har rejst sig mod Udbytning og økonomisk Slaveri!

De, der kommer til at støde an mod Loven — d. v. s. Fagforeningernes enkelte Medlemmer eller deres Bestyrelser eller Fagforeningen som saadan — skal kunne idømmes *Fængsel*, eller *under formildende Omstændigheder Bøder paa indtil 100.000 Kr.*

Det vover den overmodige Regering at byde den danske Arbejderklasse.

Fagfæller!

Lad det da nu være nok!

Lad os vise, at den danske Arbejder ikke lader sig slaa ud af en brutal Regerings Bokserpolitik!

Madsen-Mygdal kan styrtes den 14. September.

Alle Kvinder og Mænd, der er fyldt *35 Aar* senest Valgdagen, har Valgret.

Pur dem ud fra Arbejderhjemmene hver eneste en.

Agiter fra Kammerat til Kammerat, fra Nabo til Nabo, fra Hjem til Hjem!

Ned med Madsen-Mygdals Regering!

Leve Socialdemokratiets Erobring af den politiske Magt!

Borups Højskole lægger ud.

Tirsdag den 18. September Kl. 8 Aften afholdes et offentligt Møde i Højskolens Festsal, Frederiksholms Kanal 24, hvortil alle og enhver har gratis Adgang, og hvor Forstander Borup vil fremlægge Arbejdsplanen og besvare Forespørgsler.

Den 4. Oktober Kl. 8 afholdes Skolens Aabningsmøde, hvortil alle, ogsaa udenfor Elevernes Kreds, har gratis Adgang. Dagen efter begynder Undervisningen.

Undervisningen omfatter danske Fag, fremmede Sprog, Bogholderi, Skrivning, Regning, Matematik, Porcelænsmaling, Gymnastik. Gennem Studiekreds, i Foredrag og Samtaleform undervises der i sociale Fag, Naturkundskab, Sundhedslære, dansk Historie, Verdenshistorie, Kulturgeografi, Aandslivets Historie, Litteratur, Kunst.

I det forløbne Aar har Skolen været besøgt af 404 mandlige og kvindelige Elever, hvoraf nogle har haft det samlede Kursus, nogle enkelte Fag. 65 Arbejdsløse deltog i et 4 Maaneders Kursus med 5 daglige Timer, andre 60 i et 4 Maaneders Kursus med 4 ugentlige Timer.

Organiserede Arbejdere har følgende Moderation: For den samlede Undervisning betales — foruden 5 Kr. i Indmeldelsespenge — 15 Kr. maanedlig; tages enkelte Fag, betales for det første, med to ugentlige Timer, 4 Kr. pr. Maaned, med een Time 2½ Kr., de følgende efter nedadgaaende Skala. Indmeldelsen er bindende til Udgangen af April. Amtsunderstøttelse søges gennem Københavns Magistrat. Arbejdsløse gennem Arbejdsløshedsfonden.

Programmet udleveres gratis paa vort Kontor og i Kioskerne. Fra 1. September træffes Forstanderen Kl. 11—1 og 6—8 Frederiksholms Kanal 24. Kontorets Telefon Byen 4617.

Siden sidst.

Nørresundby A. Murermester J. Berthelsen: Overenskomst oprettet angaaende Betaling for Grusgravarbejde. 10 Mand. Timelønnen er den mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen gældende (f. T. 98 Øre). Arbejdstid og Overarbejdsbetaling er den for Entreprenørforeningen gældende. For Støbning af Cementsten i det nuværende Støberi betales Entreprenørarb. Timeløn. I Tilfælde af Støberiets Udvidelse eller Overgang til at producere andre Cementvarer, skal der optages Forhandling om Priserne. For Murarbejdsmandsarbejde betales i Henhold til Priskuranten mellem Murermestrene og Afdelingen. Ved eventuel Oprettelse af Akkord i Grusgraven er Timelønnen garanteret.

(Arbejdstiden var før 10 Timer daglig og Timelønnen 50 til 80 Øre.)

Fredericia A. Entreprenør Christensen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har haft noget Arbejde i Underentreprice for Entreprenørfirmaet Svendsen & Kjær, er blevet et Medlem Kr. 97,00 skyldig i Arbejdsløn, men som han ikke ser sig i Stand til at betale.

Ved en Forhandling med Entreprenørfirmaet Svendsen & Kjær om Sagen, indgik Firmaet paa at holde den vedkommende Arbejder skadesløs.

Kolding A., Kolding Byraad. Afdelingen indberetter, at Kommunen lader udføre et Kloakarbejde som Nødarbejde, idet der kun betales 1 Kr. pr. Time, medens den overenskomstmæssige Betaling er 105 Øre, som Timeløn plus 20 Øre pr. Time for smudsigt Arbejde. Kommunens Vej- og Kloakudvalg med, hvem Afdelingen har forhandlet om Sagen hævder, at Arbejdet ikke vilde være blevet udført nu, hvis der skulde betales overenskomstmæssig Betaling. Afdelingen anmoder om enten Sanktion til at standse Arbejdet eller at Sagen indbringes for den faste Voldgiftsret til Afgørelse. Ved en Forhandling den 23. April opnaaedes ikke Enighed, idet Gade- og Vejudvalget hævdede, at Arbejdet var sat i Gang som Nødarbejde og da der tidligere havde været Aftale med Arbejdsmændene om, at Timelønnen for 3 bestemte Arbejdere skulde være 100 Øre, mener Byraadet, at det kan blive ved denne Aftale. Udvalget lovede dog, at Sagen skulde blive forelagt Byraadet i et Møde den 7. Maj, hvorefter vi skulde høre nærmere om Resultatet. Da Byraadet ikke sendte Meddelelse om dets Beslutning indbragtes Sagen for Den faste Voldgiftsret.

Ved det forberedende Møde i Retten d. 20. Juli opnaaedes et saalydende Forlig: De Indklagede betaler til fuld Afgørelse af Sagen et Beløb af 500 Kr. kontant. Ansvaret for Beløbets Fordeling paahviler Klagerne.

Nykøbing Fl. Entreprenør N. P. Nielsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører en Del Asfalt- og Tjærearbejde for Amtet kun betaler en Timeløn af 112 Øre, uagtet Arbejdet i Henhold til den med Amtet gældende Overenskomst skal betales med en Timeløn af 116 Øre. En anden Entreprenør, der udfører samme Arbejde paa Lolland betaler 116 Øre og Entreprenør Nielsen har i tidligere Aar ogsaa betalt jvfr. Amtets Overenskomst. Ved Forhandlinger mellem Forbundet og Entreprenøren opnaaedes ikke Enighed, idet Entreprenøren nægtede at betale de 4 Øres Tillæg med tilbagevirkende Kraft for den Tid, der var arbejdet. Den 6. Juli indberetter Afdelingen, at Sagen er i Orden for den Kolonnes Vedkommende, der arbejder ved Nykøbing Fl., medens den Kolonne, der arbejder ved Sakskøbing, fremdeles aflønnes med 112 Øre i Timen. Ved et Møde 21. Juli angaaende Tjæring af Veje i Maribo Amt enedes man om, at Betalingen skal være 116 Øre pr. Time gældende fra og med den Dato, da det paagældende Arbejdshold paabegyndte Arbejdet ved Sakskøbing. For den Tid, der er gaaet forud, betaler Entreprenøren 10 Kr. pr. Mand til fuld Afvikling af det da udførte Arbejde.

Nykøbing Fl. Entreprenørerne Thorning Christensen og Oluf Swerin. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenørerne, der har noget Brolægningsarbejde for Nykøbing Fl. Kommune, nægter at betale efter den mellem Entreprenør L. Larsen og Afdelingen gældende Overenskomst om Betaling for Brolægningsarbejde. Ved en Forhandling med Entreprenør Thorning Christensen indgik Entreprenøren paa at betale Brolægningsarbejdet i Nykøbing Fl. i Henhold til den gældende Overenskomst. Der er dog taget Forbehold overfor fremtidige Arbejder, som skulde komme til at foreligge.

Odense A. Entreprenørfirmaet Dansk Asfaltfabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at betale efter den københavnske Priskurant for et Arbejde Firmaet havde under Udførelse i Odense og ved hvilket der anvendtes en anden Slags Kedler til Asfaltkogningen end det er forudsat i den københavnske Overenskomst, medens Arbejderne hævdede, at de havde Krav paa Betaling i Henhold til den københavnske Priskurant. Ved et Møde med Fabrikens Direktør den 30. Juni i Odense enedes man om, at det omhandlede Arbejde gik ind under den københavnske Priskurantbestemmelse, saaledes at Arbejderne tilkom ½ Times Løn ekstra pr. Dag svarende til det kogte og udlagte Kvantum Asfalt. Ordningen fik tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Begyndelse — 14 Dage.

Sakskøbing. Bestyrer Nielsen, Herregaarden «Agerup»: Afdelingen indberetter, at Bestyreren beskæftiger 2 Medlemmer ved Udgravning af gamle Dræninger. De aflønnes med 6 Kr. pr. Dag for 10 Timers dagligt Arbejde. Skærtorsdag og Langfredag arbejdede de for en Betaling af 100 Øre pr. Time. Afdelingen forlangte i Henhold til Overenskomsten en Betaling af 98 Øre pr. Time for en 8 Timers Arbejdsdag, og Overbetaling for Resten, men dette nægtede Bestyreren, der er Medlem af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, at gaa med til, i Stedet for afskedigede han de 2 Mand.

Ved et Fællesmøde den 24. Maj optoges efter Organisationernes Opfordring en Forhandling mellem Parterne. Ved denne Forhandling opnaaedes Enighed, hvorefter Sagen er afsluttet.

Svendborg. Entreprenør Emil Petersen: Afdelingen indberetter, at Entreprenøren, der har et Arbejde i

Sørup St. Jørgens Sogn i Entreprice, nægter at betale Dagpenge til et Medlem, der er tilskadekommet under Arbejdet til Trods for, at der eksisterer en 10 a 12 Aar gammel Overenskomst mellem Entreprenøren og Afdelingen om, at Arbejderne er forsikrede for en Dagpenge af 3 Kr. pr. Dag de første 13 Uger mod dertil at betale en Præmie af 10 Øre pr. Arbejdsdag i 8 Timer. Entreprenøren hævder, at da Arbejdet udføres for Sørup St. Jørgens Sogneraad som Nødhjælpsarbejde til en 15 pCt. lavere Løn end den overenskomstmæssige og da han ikke kan afdrage Præmierne (10 Øre pr. Dag) af Lønnen, saa maa det være Sogneraadet, der har Pligt til at udrede Dagpengene til den Tilskadekomne. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand, da Entreprenøren er Medlem af Svendborg Entreprenørforening. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen, afholdtes den 27. Juli et Møde, her ordnedes Sagen ved, at Entreprenøren bibeholder den af ham praktiserede Ordning med Hensyn til Ulykkesforsikring i indeværende Overenskomstperiode og betaler til den tilskadekomne Arbejdsmand til fuld Afvikling af nærværende Sag et Beløb stort 85 Kr.

Tønder. Entreprenør Kayser: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale 100 pCt. Tillæg for de første 4 Timers Arbejde paa Søndage, men kun har betalt 50 pCt. Tillæg. Arbejderne har saaledes foranlediget faaet Kr. 47,04 tilgode. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen, indgik Firmaet ved en lokal Forhandling paa at betale Beløbet og betaler herefter 100 pCt. Tillæg for alt Søndagsarbejde.

Fredericia A. Tømrermester P. Christensen. Afdelingen indberetter, at Tømrermesteren nægter at betale 20 pCt. Tillæg for 162 Timer en Arbejder har været beskæftiget ved Rambuk-Arbejde og anmoder om Forbundets Bistand. Den 7. Juli indberetter Afdelingen, at Sagen er i Orden, da Manden har faaet sit Tilgodehavende udbetalt.

Nykøbing Sj. Akts. Stenlejerne paa Sjællands Odde Goudalitefabrik: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Timeløn 112 Øre med tilbagevirkende Kraft fra 24. Maj. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Der optages Forhandlinger om Indførelse af Akkord; disse Forhandlinger skal være afsluttet inden 1. November d. A. For Arbejdere, der har været beskæftiget uafbrudt i over 1 Maaned, er den gensidige Opsigelsesfrist 1 Uge fra Lønningsdag til Lønningsdag. Hver Arbejder faar udleveret et Sæt Overtrækstøj. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af 3 Kr. de første 13 Uger. For Losning og Lastning betales de i Havneoverenskomsten fastsatte Takster. Opstaar ny Losningsmetoder, skal der forhandles om Akkordpriser for Arbejdet. Etableres Skiftehold af mindst 1 Uges Varighed betales et Tillæg af 23 Øre pr. Time i Tiden mellem Kl. 11 Aften til 7 Morgen og 14 Øre i Tiden mellem Kl. 5 Eftm. og 11 Aften. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. C. Schous Fabriker: Overenskomst oprettet. 50 Mand. Minimalugeløn Kr. 65,61 plus 100 Øre i Sæbepenge. Arbejdstid 8 Timer. Overarb. 2 Timer 75 pCt., derefter samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Akkordpriser fastsatte for Kogning af blød Sæbe, Kogning af faste Sæber, Fabrikation af Sæbespaaner, Aftapning af Blegvand, Salmiakvand m. v., Arbejde i Pilerstuen, Røring af Sæber, Opskæring af rørte og faste Sæber, Transport af Varer fra Pilerstuen og Rørerum til Pakstuerne og omvendt samt Sodafabrikation. Første Mand i Grove Vare Ekspeditionen samt den Mand, der har Ansvaret for Kogningen af Sæbe til Vaskepulverfabriken erholder et Tillæg af Kr. 10.00 pr. Uge. Ved Arbejde i 2 Holds Drift erholder Arb. i det ene Hold et Tillæg af 50 pCt. til Ugelønnen for den 1. Uge og derefter 25 pCt. Tillæg. Ved Arbejde i 3 Holds Drift erholder Arbejderne i de 2 Hold dette Tillæg. Arb. ved Fedtsamleren erholder Overtrækstøj udleveret. For Arbejdere med 1 Aars Anciennitet er Opsigelsesfristen 14 Dage. Arbejdere med 10 Aars Anciennitet erholder 14 Dages Ferie, med 5 Aars Anciennitet 9 Dage, med 1 Aars Anciennitet 6 Dage og Arbejdere, der inden Feriepériodens Udløb har arbejdet ½ Aar erholder 3 Dages Ferie. I Sygdoms- og Ulykkestilfælde er Arbejderne berettiget til i indtil 13 Uger at oppebære fuld Ugeløn minus 18 Kr. (Sygekasseunderstøttelsen). Regulering af Lønninger i Forhold til Pristallets Stigen eller Falden med 1 pCt. pr. Procent, dog finder ingen Regulering Sted i Overenskomstperioden 1. September 1928—1. September 1929. Traadt i Kraft den 1. Juni og gælder til 1. September 1929 eller en senere 1. September med 3 Maaneders Opsigelse.

Assens, Fyen. Vestaarup Teglværk: Overenskomst oprettet. 15 Mand. Timeløn 86 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg Søn- og Helligdag til Kl. 12 Middag 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Akkordpriser fastsatte for Strygning af Mursten, Strygning af Rør, Lerkørsel, Aftrækning af Sten, Fyldning og Tømning af Ovnen samt andet Arbejde ved Ovnen. Ved alt Akkordarbejde er Timelønnen garanteret. Iøvrigt gælder samtlige Bestemmelser i Overenskomsten mellem Teglværksforeningen og D. A. F. Der skal optages Forhandling om Akkordpriser for Haandstrygning.

Traadt i Kraft den 3. Juni og i 1 Aar og fortsat, saafremt den ikke af en af Parterne opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Horsens A. Akt. Jysk Trinidad Asfalt Compagni: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelsen af en Overenskomst med Akts., der f. T. kun beskæftiger 2 Mand. Ved en Forhandling med Aktieselskabet den 15. Maj opnaaedes ikke Enighed, idet Aktieselskabet fastholdt kun at ville betale en Timeløn af 98 Øre, medens vi krævede samme Timeløn, som vi har afsluttet Overenskomst med Rindoms Asfaltkomp. i Horsens om, nemlig 140 Øre. Efter at 1. Varsel om Strejke var afgivet, afholdtes den 16. Juni et Møde i Arbejdsgiverforeningen, paa hvilket man enedes om følgende: Timelønnen fastsættes til 112 Øre med tilbagevirkende Kraft til 9. Maj d. A. Der optages Forhandlinger om Indførelse af Akkord for visse Arbejder. Disse Forhandlinger skal være tilendebragte senest 1. August d. A.

Præstø. Snesere Teglværk. Lokal Overenskomst oprettet. 30 Mand. Timeløn 84 Øre. Brændere Kr. 45.00. Akkordpriserne af 1927 reduceredes med 3 pCt. Iøvrigt gælder Overenskomsten mellem Teglværksforeningen og D. A. F. og saaledes at nogle nærmere angivne Akkordsatser er fritagne for Regulering.

Refsnæs. Kallerup Teglværk: Afdelingen indberetter, at den har fornyet den lokale Overenskomst for 1 Aar. Akkordpriserne af 1927 reduceredes med fra 3 til 8 pCt. Brænderlønnen reduceredes fra K. 47.54 til Kr. 46.00 plus 100 Øre ekstra pr. Uge, naar der brændes over 130,000 Sten om Ugen. Kuskenes Løn forblev uforandret. Kr. 43.42. Vedrører 36 Mand.

Ribe. Cikoriefabriken «Sønderjylland». Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugeløn Kr. 48.00. Brænderen (og Fyrbøder) erholder et Tillæg af Kr. 6.00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 12 Middag 50 pCt. og derefter 100 pCt. Tillæg. Arbejdere med ½ Aars Anciennitet erholder uden Fradrag i Lønnen 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Regulering som fastsat mellem Arbejdsgiverforeningen og D. A. F. Gælder til en 1. April.

Rødding, Nr. Jyll. Nymølle Teglværk: Overenskomst oprettet. 21 Mand. Timeløn 84 Øre. Arbejdstid 8 Timer (var 9 Timer). Akkordpriserne af 1927 er gældende med nogle enkelte Forbedringer. Overarbejde betales som fastsat i Overenskomsten mellem Teglværksforeningen og D. A. F. Iøvrigt er de i denne Overenskomst fastsatte Bestemmelse ogsaa gældende for Teglværket. Telgværket holder Arbejderne ulykkesforsikrede for en Dagpenge af 5 Kr. for de første 13 Uger, men Arbejderne betaler selv Forsikringspræmien. Gæl til en 1. Marts.

Aalborg C. Cementfabriken «Danmark»: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken ikke overholder Overenskomstens § 7, idet den vægrer sig ved at udbetale 55 pCt. Overskud til nogle Medlemmer, der har været Medhjælpere ved Nitning af en ny Rotèrovn, hvorved Nitterne har tjent 55 pCt. Overskud og endvidere vægrer sig ved at betale 50 pCt. Tillæg pr. Time for Medhjælp ved Udmuring af en ny Ovn, hvor Murerne faar 50 pCt. Tillæg pr. Time. Ved et Mæglingsmøde den 4. August enedes man om for Nittermedhjælpernes Vedkommende at udbetale disse en samlet Sum af Kr. 210.00, og for Ovnforingsarbejdets Vedkommende at betragte Murernes Tillæg paa 50 pCt., som Akkordafsavnstillæg og derfor følge Hovedoverenskomstens § 7.

Fabrikarbejderne, Kbhvn. Akts. Gruberts Sønner. Afdelingen anmoder om, at der begæres Mægling afholdt i Anledning af, at Firmaet — uagtet det ved Forhandling med Tillidsmanden for flere Maaneder siden indgik paa at omregne Akkordpriserne til rene Nettopriser i Stedet for at de bestaaende Akkordpriser blev fradraget 28 pCt. — endnu den 18. April ikke havde udregnet Priserne. Afdelingen hævder, at det er en Meningsløshed stadig at anvende de gamle Priser, efter at Prisreguleringen er bortfaldet indenfor Jern- og Metalindustrien. Ved et Mæglingsmøde den 5. Maj lovede Firmaet at imødekomme Arbejderne i det nævnte Spørgsmaal, naar det skønnede Tidspunktet kommet dertil. Efter at Sagen havde været behandlet ved et Timandsmøde den 7. Juni, hvor Firmaets Repræsentant erklærede, at Spørgsmaalet vilde blive taget op til lokal Forhandling med Arbejderne gruppevis for at søge en fælles Ordning indført, tog Forbundet Klagen tilbage indtil videre. Forhandlingen skulde optages inden Udgangen af Juni Maaned. Den 26. Juli meddeler Afdelingen, at Tillidsmanden har indberettet, at Sagen er i Orden, idet Firmaet er indgaaet paa at forhandle afdelingsvis samtlige Priser, saaledes at 1. og 2. Afdeling er færdige den 1. Juli d. A.

Fabrikarbejderne, Kbhvn. Akts. Nordiske Kabel- og Traadfabriker: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. uden forudgaaende Forhandling har fastsat Akkordpriser for Gummikappekabler ved Gummisprøjterne og ved at anvende en enkelt Akkordseddel, der viste en særlig stor Produktion, har fastsat en saa lav Akkordpris, at Medlemmernes Fortjeneste ligger betydelig under, hvad den skulde have været, hvis den Pris, der danner Grundlaget for Akkordprisens Fastsættelse var anvendt som Grundlag. Ved et Mæglingsmøde den 17. Februar enedes man om at vise Spørgsmaalet tilbage til lokal Forhandling, men Forbundet forbeholdt sig at føre Sagen videre, saafremt Enighed ikke opnaaedes. Den 14. Juni meddelte Afdelingen, at der lokalt var opnaaet Enighed.

Fabrikarbejderne, Kbhvn. Akts. Nordiske Kabel & Traadfabriker: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. har omlagt Arbejdstiden for nogle Medlemmer, der arbejder i Akts. Gummifabrik fra at være fra Kl. 7 Morgen til 3½ Efterm. til at være fra Kl. 3½ Efterm. til 12 Nat. Akts. vægrer sig ved, at imødekomme et af de paagældende Medlemmer fremsat Krav om 50 pCt. Tillæg til Timelønnen, men aflønner med almindelig Holddriftsbetaling. Ved et Mæglingsmøde den 20. Juni enedes man om at afgøre saaledes, at der efterbetales hver af de paagældende Arbejdere et Beløb af 50 Øre pr. Dag for Tidsrummet 17. April—16. Juni, begge Dage inkl.

Fabrikarbejderne, Kbhvn. Akts. Glud & Marstrand: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. uden forudgaaende Forhandling med de paagældende Arbejdere har reduceret Akkordpriser for Fabrikation af et Parti Kasseroller til Eksport med fra 10 pCt. til 25 pCt., gennemsnitlig med 17 pCt. Tillidsmanden har protesteret herimod, men Akts. hævder, at da det for nogen Tid siden var enedes med Arbejderne om Reduktion af Arbejdslønnen for en mindre Kasserolle, er samme Reduktion lagt til Grund for det her omhandlede Parti Kasseroller. Ved et Mæglingsmøde den 19. Maj vistes Sagen tilbage til fornyet lokal Forhandling. Den 9. Juli indberetter Afdelingen, at denne Forhandling resulterede i et for Arbejderne tilfredsstillende Resultat. Endvidere maatte Akts. efterbetale Kr. 125.00 for det Arbejde, der var udført til nedsat Pris.

Fra Udlandet.

Fra Den internationale Fagbevægelse.
Internationale Fagsekretariater.
Udbygning af Amsterdam Lærer-Internationale.

(I. F. C.) I Tilknytning til det franske Lærerforbunds Kongres afholdt Bestyrelsen for Lærernes internationale Sammenslutning, Amsterdam, et Møde i Rennes, hvor man drøftede og traf forskellige Forholdsregler angaaende Gennemførelsen af de paa den internationale Lærerkongres i Wien vedtagne Beslutninger angaaende Internationalens Udbygning og Indmeldelse af nye Organisationer. Fra Oktober d. A. vil Sekretariatet udgive et Maanedsskrift paa det tyske og franske Sprog. Bestyrelsen, der bestaar af Lebaillif, Formand, Klein og den internationale Sekretær Posthumus, Holland, skal fungere som Redaktionskomitè, og desuden skal hver tilsluttet Organisation udpege en særlig Korrespondent. Det blev paalagt Sekretariatet at sætte sig i Forbindelse med Den internationale faglige Central angaaende Spørgsmaalet om Beskyttelse for Børn, samt desuden at foreslaa, at der ved Behandling af alle Problemer, der har særlig Interesse for Lærere, bliver tilkaldt Repræsentanter for denne Faggruppe.

Fra Forskellige Lande.
Amsterdam og Kina.

(I. F. C.) Naar der i det kommunistiske Fraseapparats Verdensproduktion opstaar en eller anden Standsning eller naar Maskineriets Mangler skal fordækkes, saa følger der regelmæssigt en særlig hæftig Smædekampagne mod Amsterdam, hvorved Navnet Amsterdam tjener til at dække over den kommunistiske Taktiks Mangler og Fejlslag.

Efter at baade Kongressen i Den røde Fagforenings-Internationale (R. F. I.) og den i den kommunistiske Internationale aabent har indrømmet den daarlige «Forretningsgang» i Europa og trøstende henviser Moskvas Disciple til Udviklingen i de ikke europæiske Lande, er det derfor ikke underligt, man nu gaar over til at opdække Amsterdams «Synder» i Kina og Indien, i Sydafrika og Sydamerika. Med en vis Ængstelse konstaterer man Amsterdam-Internationales voksende Interesse for disse Lande, hvad der dog ikke afholder Kommunisterne fra samtidig at brændemærke I. F. C.s Interesseløshed overfor Landene udenfor Europa. En gyldig Grund til at fremstille Amsterdam-Internationale som den store Syndebuk foreligger allerede af den Aarsag, fordi Kommunisterne jo maa søge at komme til Kræfter efter deres Nederlag og Fejlslag i Landene udenfor Europa og navnlig i Kina, som i ingen Henseende staar tilbage for det uheldige Forløb af Aktionerne i Europa.

I det Øjemed at henlede Opmærksomheden paa de mere gloriøse Tider udgraver man derfor nu I. F. C.s Interviews, Erklæringer og Beslutninger fra Aaret 1925, og man søger at bevise, at I. F. C. allerede dengang forraadte den kinesiske Arbejder, mens Kommunisterne bistod den kinesiske Arbejderbevægelse med Raad og Daad. Dette skete som bekendt ganske vist saa grundigt, at senere hele den kinesiske Fagbevægelse blev ødelagt, hvorved de Generaler og Magthavere spiilede en ikke ringe Rolle, til hvis Understøttelse Kommunisterne dengang vilde mobilisere Amsterdam-Internationale, men som de kort Tid efter selv betegnede som de værste Imperialister.

Endskønt det med Henblik paa denne Kendsgerning skulde synes tømmeligt vovet, netop at henvise til disse Tider, erindrer nu R. F. I. ved enhver Lejlighed om hin Erklæring, som I. F. C. aflagde i 1925, der, selvom den var prosaisk, i hvert Fald blev fuldt ud bekræftet af de efterfølgende Begivenheder og bevarede vor Organisation for at maatte slaa Følge med Kommunisterne i deres Smæderier mod de kinesiske Magthavere, de selv lige havde hævet til Skyerne. Naar R. F. I. absolut vil kalde disse Tider tilbage i Arbejdernes Erindring, byder de en velkommen Lejlighed til Rekapitulation.

I Aaret 1925, efter de store Uroligheder i Shanghai, er Amsterdam-Internationale saavel i sine Publikationer som i sine Bestyrelses- og Repræsentantskabsbeslutninger fra det første Øjeblik over hele Linien traadt i Skranken for de kinesiske Arbejdere — men ikke for deres Generaler — og givet Udtryk for den internationale Arbejderbevægelses Forhaabning om, «at de kinesiske Arbejdere vil sejre over alle modstaaende Elementer». Denne Erklæring var ikke mere eller mindre platonisk end Kommunisternes. Hvad der praktisk kunde og blev ydet af Russerne med Hensyn til Intervention og Hjælp, var kun mulig af den Grund, at Rusland som Stat er et Naboland til Kina og derfor som Stat kunde tiliade sig Ting og Udgifter, som Amsterdam-Internationale som Organisation ikke kan tillade sig og som heller ikke R. F. I.s vilde kunne have tilladt sig, hvis ikke den var et Appendiks til den kommunistiske Internationale og dermed til den russiske Stat og dennes Udenrigspolitik.

Hvad sagde iøvrigt I. F. C. dengang? Den lagde ikke Skjul paa, at naar Kineserne, d. v. s. et Folk paa over 300 Millioner Mennesker, ikke kunde hjælpe sig selv og ikke først kunde blive enige indbyrdes, der saa kun bestod liden Udsigt til, at en Indgriben fra Amsterdam-Internationales Side vilde være ledsaget af Held. Den betegnede den dengang bestaaende Situation for højst uklar — hvad der, som vi har vist ovenfor og som Russerne kun altfor godt maatte erkende, var fuldkommen rigtig — og var af den Grund og med Henblik paa de tilsluttede Organisationers vanskelige finansielle Stilling ude af Stand til at indlede en international Understøttelsesaktion. Men selv om den havde indledet en saadan Aktion og tilvejebragt et ligesaa stort Beløb som det, der i sin Tid indsamledes til Bekæmpelse af Hungersnøden i Rusland, vilde dette kun have været som en Draabe i Havet og havde ikke i nogen Henseende formaaet at paavirke Begivenhedernes Gang. Thi de Beløb, Rusland anvendte til sin egen Aktion i Kina, har heller ikke formaaet at ændre det ringeste i Tingenes Udvikling. De er spredt som Avner for Vinden. Den interne, nationale Kamp i Kina gik sin Gang, og det kinesiske Folk er nu som dengang i Færd med selv at gennemføre sin Frigørelse. At Amsterdam-Internationale altid af sit fulde Hjerte har ønsket og endnu stedse ønsker

den kinesiske Arbejder denne Sejr og den fulde og hele Frigørelse, at den endvidere saavidt muligt yder den kinesiske Arbejderbevægelse moralsk Støtte, træder stedse tydeligere for Dagen.

I en af de talrige Beretninger og Manifestationer, som I. F. C.s Pressemeddelelser bragte i hine bevægede Maaneder af 1925, hed det bl. a.: «At Arbejderklassen i hele Verden med sine Sympatier staar paa de kæmpende kinesiske Kammeraters Side, er selvfølgelig og behøver ikke at gentages ved enhver Lejlighed, ligesom det paa den anden Side maa siges, at de kinesiske Arbejdere vilde handle klogt i hovedsagelig at stole paa deres egen Styrke. Denne Styrke kan og vil, hvad der har vist sig ved lignende Bevægelser i andre Lande, føre til den endelige Sejr. At de kinesiske Arbejdere, dersom de naar deres Maal, ogsaa yder Arbejderne i de andre Lande en stor Tjeneste, er man sig tydelig bevidst i alle Kredse indenfor Arbejderbevægelsen. Den store, organiserede Hjælp og Samarbejde kan dog først komme, naar denne nationale Kamp er afsluttet, og der maa herved begyndes med Begyndelsen, som i Reglen ikke er særlig romantisk, men i alle Tilfælde er Forudsætningen for klare og virkelig varige Forbindelser.» Endvidere pointeres, at denne Begyndelse er den indbyrdes Forstaaelse og Viljen til Forstaaelse.

Ud fra et organisatorisk Standpunkt sagde I. F. C. dengang, at i de fleste Lande i den nære og fjerne Orient Fagforeningernes nationale Sammenslutning endnu ikke var fuldbyrdet og at I. F. C. derfor i Overensstemmelse med sine Love ikke vilde foregribe den organisatoriske Udformning af repræsentative faglige Landscentraler. Ogsaa paa dette Punkt har den faaet Ret. Thi de fleste af den kommunistiske Drivhuskulturs Produkter er nu forsvunden i Kina og de kinesiske Arbejdere maa atter begynde forfra. Og de vil fra Tid til anden være tvungen til at begynde forfra, saalænge de ikke har indset, at der bør bestaa en vis Sondring mellem Fagforeningerne og de politiske Organisationer. (Ifølge de seneste Meldinger er samtlige Fagforeninger i Peking blevet opløst under Foregivende af at have drevet kommunistisk Propaganda).

For Tiden ligger Tingene saaledes, at den nationale Enighed, der, som I. F. C. allerede sagde i 1925, maatte være Forbetingelsen for ethvert praktisk Arbejde og Samarbejde, tilsyneladende er fuldbyrdet, hvorved dog straks maa tilføjes, at det ogsaa nu vilde være forkert at fælde en overilet Dom eller drage overilede Slutninger. Ogsaa paa det nuværende Tidspunkt handler det sig navnlig om at yde de kinesiske Arbejdere den størst mulige moralske Understøttelse og forsikre dem om, at Arbejderne i hele Verden staar paa deres Side og ønsker deres fulde Frigørelse, navnlig ogsaa fra Reaktionen, som utvivlsom i den ene eller anden Form vil rejse sig i det egne Land. Iøvrigt skal til en Begyndelse det Arbejde forrettes, som maa gaa forud for ethvert fornuftig Forhold: den gensidige Erkendelse og Respektering af de Organisationers Væsen, som skal dannes og være Bærer af det forestaaende Samarbejde, Tilvejebringelse af en snæver Kontakt og Forstaaelse af de fælles Interesser. Ogsaa i denne Henseende gælder endnu de Ord, som findes i I. F. C.s Publikation af 1925: «De kinesiske Fagforeninger vil snart være tvungne til at føre Kampe om mere Løn; for hygiejnisk Beskyttelse, for sociale Love og meget andet. Hertil behøves en lang Erfaring og til Tider ligeledes moralsk og matriel Støtte. Denne bør den europæiske Fagbevægelse kunne yde de kinesiske Fagforeninger. Men først og fremmest trænger den europæiske Fagbevægelse til bedre og paalideligere Oplysninger om Foreteelserne i Kina.»

Korte Meddelelser.

Morones og Mordet paa Obregon.

(I. F. C.) Det nu ankomne seneste Nummer af den meksikanske Lndsorganisations officielle Organ tilbageviser skarpt den Beskyldning, der fra flere Sider fremsættes mod Morones, at han skulde høre til de egentlige Anstiftere til Mordet paa Obregon. Bladet hylder tværtimod Morones som Fader til den meksikanske Fagbevægelse og som dens nuværende Fører. Alle meksikanske Fagforeninger er enige om, at Morones indtil sin Død vil forblive den meksikanske Fagbevægelses kaarne Fører. «International Labor News Service», den amerikanske Landsorganisations Organ, skriver i denne Forbindelse: «Enhver, som har haft Lejlighed til at følge Begivenhederne i Meksiko paa nært Hold, er af den Mening, at Morones ikke blot snart igen vil overtage den fulde Førelse af de meksikanske Fagforeninger, men at ogsaa Bevægelsen som saadan vil gaa usvækket ud af den gennem Mordet paa Obregon opstaaede Krise.

Til Afdelingsformændene.

Vi gør indtrængende de ærede Afdelingsformænd opmærksomme paa, at de ved Meddelelse til Kontoret om nye tiltrædende Bestyrelsesmedlemmer samtidig maa meddele, hvem der er afgaaede.

Meddelelsen skal f. Eks. se saaledes ud:

Afgaaet er.
P. Olsen, Hedeskov pr. Tinglev.

Ny Tilkommende:
Hans Nielsen, Tinglev.

Saafremt man ikke overholder denne Regel, er Ekspeditionen ikke i Stand til at omflytte Bladet til den nye eller de nye Repræsentanter.

Vi anmoder indtrængende om at have dette i Erindring.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd.

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 8 1928 1928 33. Aarg.

Arbejdslønnen i Industrien.

Januar Kvartal 1928.

Paa Grundlag af det lønstatistiske Materiale, der af Dansk Arbejdsgiverforening stilles til Raadighed for Det statistiske Departement, er der ligesom for tidligere Kvartaler for Januar Kvartal 1928 foretaget en Opgørelse over Arbejdernes gennemsnitlige Timefortjeneste i en Række Fag indenfor Industrien, Haandværket og Handelen. Angaaende Enkeltheder ved Beregningen skal henvises til tidligere Redegørelser, sidst i „Statistiske Efterretninger" Nr. 15, 1927 („Arbejderen" 24. Aarg., Nr. 52).

Det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale, der refererer sig til Udgangen af de paagældende Kvartaler, omfatter denne Gang mellem 91 og 92.000 Arbejdere mod 92 a 93.000 i Oktober Kvartal 1927. Bevægelsen i Antallet af Arbejdere i Lønstatistikken skyldes hovedsagelig Forandringer i Beskæftigelsesgraden for de af Statistikken omfattede Arbejdere, og Forskellen i Arbejdertallet fra Udgangen af Oktober til Udgangen af Januar Kvartal var derfor ogsaa kun ringe og skyldtes hovedsagelig Sæsonfagene. Saaledes var der Stigning i Arbejdertallet indenfor Bygningsindustrien samt en mindre Stigning for Jern- og Metalindustrien og Cementindustrien, medens der for Sukkerindustrien var en meget betydelig Nedgang som Følge af Kampagnens Afslutning.

En Oversigt over Lønningerne for faglærte og ufaglærte mandlige og for kvindelige Arbejdere (Formænd ikke medregnet) henholdsvis i København, Provinsen og hele Landet paa Grundlag af det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale meddeles i Tabel 1. Angaaende Forbehold vedrørende Sammenligning mellem de for de forskellige Tidspunkter anførte Lønninger skal henvises til de i tidligere Redegørelser anførte Bemærkninger.

Af Oversigten fremgaar det, at den gennemsnitlige Timefortjeneste for samtlige Arbejdere under et i Januar Kvartal 1928 var 127 Øre. For faglærte mandlige Arbejdere var Timefortjenesten 155 Øre, for Arbejdsmænd 125 Øre og for Kvinder 85 Øre. Dette betød i Sammenligning med Oktober Kvartal 1927 en Nedgang i Timefortjenesten paa 3 Øre for faglærte og 1 Øre for ufaglærte Mænd, medens Timefortjenesten for Kvinder var uforandret; for samtlige Arbejdere under et androg Nedgangen i Timefortjenesten 1 Øre.

For de enkelte større Fags Vedkommende fremgaar Bevægelsen i Timefortjenesten fra Oktober til Januar Kvartal af efterfølgende Tabel 2 over Arbejdslønnen i de enkelte Industrier m. v. Som det vil ses, var Lønningerne omtrent uforandrede i de fleste Fag, idet der ikke har fundet overenskomstmæssige Ændringer af Lønningerne Sted i større Omfang; af betydeligere Fag, hvor saadanne Ændringer har fundet Sted, skal nævnes Skotøjsarbejdere, Arbejdere i Chokoladeindustrien m. v. samt Arbejdere i Beklædningsindustrien, hvilke har faaet en mindre Lønnedsættelse. Endvidere har der som Følge af de bestaaende Overenskomster fundet en Februarregulering af Lønningerne Sted for Murersvende i Provinsen og Mølleriarbejdere i København (med henholdsvis 4 og 2½ pCt. Lønnedgang). De her nævnte Ændringer har dog kun virket en Del af Januar Kvartal. Derimod har der for Byggefagene været en ret stærk Lønnedgang fra Oktober til Januar Kvartal som Følge af den store Rolle Udbetalingen

af Akkordoverskud spiller for disse Fag, der gennemgaaende arbejder med ret langvarige Akkorder. For Sukkerfabrikkerne skyldes Nedgangen i Fortjenesten Kampagnens Ophør. Iøvrigt maa det ved Betragtning af den faktisk stedfundne Lønbevægelse i de enkelte Fag fra Oktober til Januar Kvartal haves i Erindring, at for de Fag, for hvilke Arbejde paa Akkord spiller en større Rolle, vil der altid være nogen tilfældig Bevægelse i de Tal, der angiver den gennemsnitlige Timefortjeneste, ligesom der for alle Fag, hvor Arbejde saavel paa Akkord som i Timeløn anvendes, altid vil være nogen Forskydning i Forholdet mellem Mængden af Akkord- og Timelønsarbejde, hvad der ligeledes paavirker den gennemsnitlige Timefortjeneste.

Ligesom for de nærmest foregaaende Kvartaler er der af Departementet indsamlet lønstatistisk Materiale fra Virksomheder, der ikke er tilknyttede Arbejdsgiverforeningen. Disse Virksomheder tilhører dels Industrier, i hvilke saa godt som ingen Virksomheder staar i Arbejdsgiverforeningen (Slagterier samt Bagere i Provinsen), dels er det enkelte andre større private eller kooperative Virksomheder samt endelig en Del Virksomheder, som drives at Staten eller de større Kommuner. Paa Grundlag af saavel dette Materiale som det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale er der foretaget en Beregning af Arbejdslønnen for Hovedgrupperne af Arbejdere (jfr. Tabel 3), og for at eliminere den Virkning, som den forskellige Fordeling af Arbejdere mellem Fagene indbyrdes kan have, er der ved denne Beregning i Stedet for de faktiske Arbejdertal (hvormed der er regnet i foranstaaende Beregning for Arbejdsgiverforeningens Materiale alene) regnet med et normalt Arbejdertal indenfor hvert Fag (Medlemstallet i Fagforeningerne ved Udgangen af Aaret 1924). Ved denne Beregningsmaade er muliggjort en Sammenligning mellem Lønningerne paa forskellige Tidspunkter, uden at ulige store Forandringer i Beskæftigelsesgra-

Tabel 1. Gennemsnitlig Timefortjeneste, beregnet paa Grundlag af Materiale, indsamlet af Dansk Arbejdsgiverforening.

	Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefort. (Med Anvendelse af de faktiske Arbejdertal)					
		Januar Kvartal 1928	Oktbr. Kvartal 1927	Juli Kvartal 1927	April Kvartal 1927	Januar Kvartal 1927	Aaret 1914
København		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
Fagl. Arb. ..	18787	168	172	171	172	171	67,1
Ufagl. — ..	16133	133	135	135	136	134	47,5
Ialt Mænd..	34920	152	155	154	155	153	61,0
Kv. Arbejdere	13393	88	88	88	90	89	32,3
Samtl. Arb ..	48313	134	136	137	137	136	54,4
Provinsen							
Fagl. Arb. ..	14908	138	141	139	141	140	54,8
Ufagl. — ..	21586	118	119	118	120	120	40,8
Ialt Mænd..	36494	126	127	127	128	128	48,2
Kv. Arbejdere	6828	79	79	78	80	80	25,7
Samtl. Arb...	43322	119	120	119	120	120	44,9
Hele Landet							
Fagl. Arb. ..	33695	155	158	157	159	158	61,3
Ufagl. — ..	37719	125	126	125	127	126	45,5
Ialt Mænd..	71414	139	140	140	141	141	55,0
Kv. Arbejdere	20221	85	85	85	86	86	29,6
Samtl. Arb...	91635	127	128	128	129	128	50,2

Tabel 2. Arbejdslønnen i de forskellige Industrier m. v.

Fag	København			Provinsen		
	Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefortj.		Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefortj.	
		Januar Kvt. 1928	Oktober Kvt. 1927		Januar Kvt. 1928	Oktober Kvt. 1927
		Øre	Øre		Øre	Øre
Næringsmiddelindustrien:						
Bagerier, Svende	794	155	154	4	125	127
Møller, —	53	139	139	174	113	115
— ufagl. Arb.	31	128	129	112	102	103
Chocoladefabr., fagl. Arb.	50	156	160	21	141	142
— ufagl. Arb.	122	114	114	16	114	115
— Kvinder	528	74	76	100	60	60
Bryggerier, ufagl. Arb.	1742	134	134	453	122	123
— Kvinder	702	98	98	338	83	82
Spritfabrikker, ufagl. Arb.	40	131	128	235	126	126
— Kvinder	36	107	104	10	105	102
Sukkerfabr., ufagl. Arb.	348	144	140	609	105	122
— Kvinder	169	81	80	50	57	61
Cikoriefabrikker, ufagl. Arb.	29	123	137	18	100	119
— Kvinder	71	82	88	34	68	81
Konservesfabrikker, ufagl. Arb.	52	139	141	13	95	100
— Kvinder	170	80	80	27	66	62
Mælkekondens.fabrikker, ufagl. Arb.	—	—	—	95	111	111
— Kvinder	—	—	—	288	82	82
Tobaksindustrien:						
Cigarfabr., Mænd, faglærte	761	144	142	646	141	140
— — ufaglærte	48	126	127	22	122	125
— Kvinder, faglærte	749	116	115	390	124	119
— — ufaglærte	737	95	93	600	86	85
Cigaretfabr., Mænd, ufaglærte	35	206	199	2	132	125
— Kvinder	245	115	113	57	81	80
Røgtobaksfabr., Mænd, ufaglærte	27	159	154	71	125	127
— Kvinder	105	101	109	144	89	89
Skraatobaksfabr., Mænd, faglærte	22	217	215	80	181	181
— — ufaglærte	18	124	125	31	121	121
— Kvinder	118	80	80	249	76	77
Tekstilindustrien:						
Tekstilfabr., Mænd	468	123	122	1460	113	114
— Kvinder	1622	85	86	2458	76	77
Rebslagerier, Svende	10	109	109	13	109	110
— ufagl. Arb.	50	104	103	20	97	98
— Kvinder	177	70	68	43	54	54
Possementfaget, Svende	20	140	153	3	182	209
— Kvinder	18	75	75	3	75	76
Sejlmagersvende	10	197	194	9	123	129
Beklædningsindustrien:						
Ugesvende i bestilt Skrædderi	104	155	157	4	141	145
Skræddersvende i Konfektionsindustrien	104	157	161	8	137	135
Tilskærere i Konfektionsindustrien	113	185	186	1	125	124
Syersker i Konfektionsindustrien	1261	78	79	307	69	69
— andre	90	81	83	127	69	69
Skomagersvende	22	135	141	—	—	—
Skotøjsarb., Mænd	806	158	158	97	129	127
— Kvinder	796	90	91	76	73	73
Hattearbejdersker	251	81	81	—	—	76
Læderindustrien:						
Garverier, Svende	66	174	175	48	147	150
— ufagl. Arb.	82	155	155	95	133	139
Lædervare- og Portefeuillearb.	36	158	166	—	—	—

Tabel 2 (fortsat). Arbejdslønnen i de forskellige Industrier m. v.

Fag	København			Provinsen		
	Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefortj. Januar Kvt. 1928	Gennemsn. Timefortj. Oktober Kvt. 1927	Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefortj. Januar Kvt. 1928	Gennemsn. Timefortj. Oktober Kvt. 1927
		Øre	Øre		Øre	Øre
Bygningsindustrien:						
Blikkenslagersvende	222	170	173	108	119	127
Bygningssnedkersvende*)	508	163	176	822	124	129
Glarmestersvende	94	137	138	64	114	115
Malersvende	807	188	222	90	138	159
Murersvende	962	210	224	1324	139	150
Murarbejdsmænd	681	172	177	1394	115	119
Stukkatørsvende	36	166	188	5	145	146
Tømrersvende	581	291	209	1185	131	134
Arbmd. hos Tømrere	20	124	125	61	110	116
Linoleumspaalæggere	41	162	178	—	—	—
Isoleringsmontører	43	183	203	17	136	156
Træ- og Møbelindustri:						
Bødkersvende	104	160	160	281	150	146
Børstenbindersvende	45	144	142	19	119	122
Billedskærersvende	15	155	155	13	130	130
Drejersvende	45	135	133	54	128	131
Forgyldere	19	190	194	16	138	152
Karetmagersvende	30	171	165	1	103	—
Kurvemagersvende	25	117	119	3	121	115
Møbelsnedkersvende	403	150	152	69	124	125
Maskinsnedkere	287	145	144	982	118	118
Træindustriarbejdere, ufagl.	205	120	119	421	102	101
Træindustri, Kvinder	29	86	78	23	76	75
Pianoarbejdere	119	169	171	10	130	149
Sadelmager- og Tapetserersvende	128	157	165	86	134	136
Ler-, Sten- & Glasindustrien:						
Jord- og Betonarbejdere	1012	151	161	980	107	111
Brolæggersvende	37	231	292	11	117	149
Stenhuggerier, Svende	84	171	177	239	117	115
— ufagl. Arb.	44	129	133	132	106	104
Grus- og Skærvefabr., Arbmd.	6	130	130	250	106	110
Teglværker —	67	127	117	1830	106	108
— Kvinder	—	—	—	57	67	67
Cementfabrikker, Arbm.	—	—	—	1294	129	127
Keram. Industri, fagl. Arb.	184	168	168	28	122	123
— ufagl.	310	131	128	51	104	102
— Kvinder	424	102	105	17	75	74
Terrazzoarbejdere	47	149	152	12	113	113
Jern- o. a. Metalindustri:						
Blikkenslagersvende	134	165	167	106	143	146
Elektrikere	454	147	152	412	133	134
Formere	415	190	186	478	153	155
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	216	146	149	80	130	129
Gørtlere	94	151	151	49	136	134
Kobbersmede	75	185	194	51	160	162
Malersvende	167	203	196	242	162	179
Metalslibere	115	172	171	62	133	134
Metaltrykkere	37	172	176	12	148	142
Skibstømrere	176	191	186	199	151	153
Smede- og Maskinarbejdere	5909	167	169	4699	139	141
Træarbejdere	376	158	158	581	136	139
Div. fagl. Arbejdere	79	179	178	63	137	142
Arbejdsmænd	4050	132	132	3726	116	117
Kvinder	2021	87	85	374	73	72

*) Herunder for Provinsen tillige andre Snedkersvende.

Tabel 2 ((fortsat). Arbejdslønnen i de forskellige Industrier.

Fag	København			Provinsen		
	Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefortj. Januar Kvt. 1928	Oktober Kvt. 1927	Ant. Arb. pr. 31/3 1928	Gennemsn. Timefortj Januar Kvt. 1928	Oktober Kvt. 1927
		Øre	Øre		Øre	Øre
Kemisk Industri:						
Farversvende	27	140	142	4	134	138
Farverier, ufaglærte Arb.	63	116	111	10	101	104
— Kvinder	45	71	71	—	—	—
Farve- og Lakfabr. ufagl. Arb.	188	111	111	—	—	117
Imprægneringsanst. ufagl. Arb.	—	—	—	20	164	161
Jern-, Metal- og Kludebranchen:						
— ufagl. Arb.	86	135	139	7	107	113
— Kvinder	80	78	79	40	65	64
Oliemøller, ufagl. Arb.	496	141	141	732	135	136
— Kvinder	28	80	79	37	71	71
Olieraffinaderier, ufagl. Arb.	34	127	129	—	—	—
Svovlsyrefabr., ufagl. Arb.	57	138	128	457	142	129
Sæbefabrikker, ufagl. Arb,	51	106	107	49	103	104
— Kvinder	57	75	77	58	59	60
Tagpapfabrikker, ufagl. Arb.	38	143	149	7	97	97
Tændstikfabr., ufagl. Arb	55	137	135	—	—	—
— Kvinder	126	78	78	—	—	—
Forsk. Industrier, ufagl. Arb.	406	118	120	155	117	129
— Kvinder	722	72	72	184	67	87
Grafisk Industri:						
Papirfabrikker, Arbmd.	211	114	115	828	109	109
— Kvinder	39	81	82	270	71	72
Bogtrykkerier m. v.:						
Typografer	1811	180	181	935	168	167
Stentrykkere	211	174	172	85	144	144
Kemigrafer	132	164	167	15	158	151
Ufagl. Arb.	171	140	139	63	132	133
Kvinder	342	88	88	65	71	72
Litografiske Etabl., ufagl. Arb.	43	130	129	20	109	109
— Kvinder	88	87	87	27	70	70
Bogbinderier, Svende	408	181	181	109	132	134
— Kvinder	610	93	93	68	72	72
Papirvareindustri, ufagl. Arb.	66	119	119	—	—	—
— Kvinder	260	81	82	2	76	68
Æskefabrikker, Kvinder	300	86	86	134	78	80
Handel og Transport:						
Lager- og Pakhusarbejdere	839	113	112	2297	108	108
Havnearbejdere	—	163	161	—	163	158
Kvinder	56	71	72	16	65	93
Forskelligt:		Kr. pr. Uge			Kr. pr. Uge	
Formænd	489	90.66	91.11	554	71.51	72.32
Fyrbødere	333	61.91	61.66	627	57.36	59.22
Chauffører	988	59.82	59.48	493	52.82	53.01
Kuske	910	56.76	57.07	749	50.44	50.77

den for de forskellige Fag griber forstyrrende ind.

De af Departementet for Jan. Kv. 1928 direkte indsamlede Lønoplysninger omfatter et gennemsnitligt Antal Arbejdere paa mellem 10 og 11.000, hvoraf ca. 5100 i private og ca. 5500 i offentlige Virksomheder, medens det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale, hvorefter der ved Kvartalets Udgang beskæftiges mellem 91 og 92.000 Arbejdere, omfatter et gennemsnitligt Antal Arbejdere paa godt 80.000. Det samlede lønstatistiske Materiale udgør her-

Tabel 3. Gennemsnitlig Timefortjeneste, beregnet paa Grundlag af Materiale, indsamlet saavel af Dansk Arbejdsgiverforening som af Det statistiske Departement.

	Gnstl. Antal Arbejd. i Januar Kvartal 1928	Gennems. Timefort. (Med Anvendelse af et fast Arbejdert. indenf. hv. Fag) Jan. Kvartal 1928	Oktbr. Kvartal 1927	Juli Kvartal 1927	April Kvartal 1927	Januar Kvartal 1927
København		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
Fagl. Arbejdere...	18950	170	174	172	174	174
Ufagl. — ...	18073	134	136	136	138	137
Ialt Mænd...	37023	151	155	154	157	156
Kvindel. Arbejdere	12165	87	87	88	90	86
Samtl. Arbejd....	49188	137	140	139	141	140
Provinsen						
Fagl. Arbejdere...	13575	137	140	140	141	140
Ufagl. — ...	21802	116	117	117	119	119
Ialt Mænd...	35377	125	127	126	128	128
Kvindel. Arbejdere	6196	76	77	77	77	77
Samtl. Arbejd....	41573	119	121	121	122	121
Hele Landet						
Fagl. Arbejdere...	32525	152	156	154	156	155
Ufagl. — ...	39875	122	124	123	126	125
Ialt Mænd...	72400	135	138	137	139	139
Kvindel. Arbejdere	18361	82	83	83	85	83
Samtl. Arbejd....	90761	127	129	129	130	130

efter gennemsnitlig ca. 91.000 Arbejdere for Kvartalet som Helhed. Det vil ses, at efter den her foretagne Beregning er Timefortjenesten for samtlige Arbejdere under et gaaet ned med 2 Øre fra Oktober til Januar Kvartal.

Siden Januar Kvartal har der ikke fundet overenskomstmæssige Lønændringer af Betydning Sted, og Arbejdslønnen i Øjeblikket kan derfor anslaas til at være omtrent den samme som Januar Kvartal.

Arbejdsløsheden i Juli 1928.

I nedenstaaende Oversigt er meddelt Oplysninger om Arbejdsløsheden ved Udgangen af Juli Maaned 1928 sammenlignet med de nærmest foregaaende Maaneder samt Juli Maaned i Fjor. For de to sidste Maaneder er Beregningerne foretaget paa Grundlag af de Oplysninger om Ledigheden, der tilvejebringes gennem den offentlige Arbejdsanvisning, for de tidligere Maaneder derimod hovedsagelig paa Grundlag af Oplysninger, tilvejebragt gennem Fagforbundene.

	Antal Arbejdere Marts 1928	Arbejdsløse i pCt. af Arbejdertallet *Ju'i 1928	*Juni 1928	Maj 1928	Apr. 1928	Juli 1927
		pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Hovedstaden:						
Bygnings-Industri ..	11714	11,6	12,9	11,1	10,8	21,5
Anden Industri m. v. .	69549	15,2	15,5	15,1	16,7	17,5
Handel	5348	9,1	9,8	9,9	10,7	11,0
Arbejdsmd .	31642	9,4	9,7	11,2	12,5	13,0
Ialt...	118253	13,0	13,4	13,4	14,7	16,4
Provinsen:						
Bygnings-Industri ..	20237	12,0	13,1	12,6	16,3	18,4
Anden Industri m. v..	59705	15,6	14,8	14,8	17,0	20,2
Handel	6658	10,8	11,6	11,3	13,4	12,5
Arbejdsmd .	69498	13,1	13,4	14,9	19,6	16,2
Ialt...	156098	13,8	13,8	14,4	17,9	17,8
Hele Landet..	274351	13,5	13,7	14,0	16,5	17,2

*) Foreløbige Tal.

	1923 pCt.	1924 pCt.	1925 pCt.	1926 pCt.	1927 pCt.	1928 pCt.
Januar....	21,8	21,6	16,6	29,8	31,8	29,6
Februar...	23,1	21,9	16,5	27,3	31,2	25,9
Marts.....	15,6	16,7	14,7	21,2	26,2	21,3
April	11,0	8,1	13,4	16,5	23,0	16,6
Maj	8,9	5,8	12,0	14,7	19,1	14,0
Juni.....	8,1	5,0	9,1	15,6	18,0	13,7
Juli	7,5	5,4	8,3	16,8	17,2	13,5
August ...	8,0	5,6	9,8	16,8	16,4	
September.	7,7	5,8	10,6	16,3	16,0	
Oktober...	8,0	7,0	13,5	18,3	17,5	
November.	12,1	9,3	20,5	22,4	21,8	
December .	19,7	17,1	13,7	32,2	31,6	

Ved Udgangen af Juli var Arbejdsløshedsprocenten for samtlige Fag under et 13,5 pCt. mod 13,7 ved Udgangen af Juni; den stedfundne lille Nedgang faldt udelukkende paa Hovedstaden.

Arbejdsløsheden var ved Udgangen af Juli i Aar en Del mindre end ved Udgangen af den tilsvarende Maaned i saavel 1927 som 1926. Sammenlignet med Aarene 1923—25 var der derimod en betydelig Stigning, hvilket ogsaa var Tilfældet sammenlignet med Aarene før Krigen (1910—13 gennemsnitlig), idet Arbejdsløsheden

ved Udgangen af Juli i denne Periode kun var 5 pCt.

En Oversigt over Arbejdsløsheden for hele Landet under et er meddelt nedenstaaende;

Tallene gælder Slutningen af Maanederne og er med Undtagelse af de to sidst anførte reviderede Tal.

International Transportarbejderforbunds Kongres i Stockholm

den 9.—14. Juli 1928.

Den 9. Juli d. A. Kl. 11 Formiddag aabnedes Internationale Transportarbejder Forbunds Kongres i Stockholm. Kongressen afholdtes i Rigsdagsbygningen, hvor Andet Kammers Mødesal var stillet til Raadighed. 47 Organisationer fra 22 forskellige Lande (Argentina, Belgien, Bulgarien, Danmark, England, Finland, Frankrig, Holland, Irland, Jugoslavien, Kanada, Lettland, Luxemburg, Norge, Palæstina, Schweiz, Spanien, Polen, Sverige, Zceko-Slovakiet, Tyskland og Østrig) var repræsenterede paa Kongressen med 107 stemmeberettigede Delegerede. I Kongressen deltog endvidere 24 Gæster, deriblandt Kammeraterne Jouhaux fra Fagforeningsinternationalen, Vargas fra Landsorganisationen i Mexiko, Lagergren fra Levnedsmiddelarbejderinternationalen, Novotny fra Arbejderkammeret i Wien og Arbejder-Radio-Internationalen samt Dr. Topalovitch fra Det internationale Arbejdsbureau.

Efter Velkomstshilsener af Lindley, Svensk Transportarbejderforbunds Formand, og Thorberg, Formand for Landsorganisationen i Sverige, erklærede I. T. F.'s Præsident Kongressen for aabnet. Derpaa fremførte Kammeraterne Lagergren, Vargas, Topalovitch og Novotny deres Hilsener til Kongressen. Efter Valg af Verifikationskomité, i hvilken indvalgtes Kammeraterne Jochade, Gore og Olsson, hævedes Mødet for at give de Delegerede Lejlighed til at deltage i en af Stockholms Borgmestre arrangeret Lunch, der gaves i den gyldne Sal paa Raadhuset. Hædersplads indtoges af Borgmestrenes Ordfører, en af Havnearbejdernes gamle Ledere, Hr. Tengdahl, der i en Tale bød Kongresdeltagerne Velkommen til Stockholm.

Den anden Kongresdag, Tirsdag den 10. Juli, optoges af Specialkonferencer for de enkelte indenfor I. T. F. organiserede Faggrupper. Konferencerne holdtes for Jernbanefolkene med Kollega Cramp som Formand, for Havnearbejderne med Kollega Bevin som Formand, for Sømændene med Kollega Henson som Formand, for Indsø-, Flod- og Kanalfartspersonalerne med Kollega Rudolph som Formand og for Chaufførerne med Kollega Forstner som Formand.

Den 11. Juli behandlede den samlede Kongres Virksomheden og Regnskabet, hvilke begge godkendtes. Der fremførtes ingen som helst Kritik mod Sekretariatet eller mod I. T. F.'s Ledere. Ved Behandlingen af Havnearbejdersektionens Virksomhedsberetning udtalte Kongressen sig yderst erkendtlig om det Konventionsudkast til Beskyttelse for Havnearbejdere, som var udarbejdet af I. T. F. I Forbindelse med denne Del af Virksomhedsberetningen kom Kongressen til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Understøttelse til de strejkende Havnearbejdere i Antwerpen og Finland.

Nathans holdt derefter et Foredrag om „De moderne Trafikmidlers Udvikling". Diskussionen, som opstod om dette Spørgsmaal og samtidig omfattede nogle indsendte Forslag, gav Anledning til en indgaaende Behandling af Spørgsmaalet om Samarbejde mellem Transportmidlerne. Til et Forslag vedrørende dette fra Jernbanernes Kontorpersonale Forbund i England havde Belgisk Jernbanemandsforbund indsendt et Tillægsforslag, der imidlertid stødte paa Modstand fra de engelske og tyske Delegeredes Side. Spørgsmaalet overgaves til en Komité, der traadte sammen den følgende Dag og paa Kongressens næstfølgende Møde fremlagde nedenstaaende Resolution, som ogsaa godkendtes:

Samarbejde mellem Transportmidlerne.

Kongressen indser og beklager det Kaos, som foraarsages af den nuværende Konkurrence mellem de forskellige Transportmidler. Den mener, at det nu bliver nødvendigt for Regeringerne i alle Lande grundigt at undersøge samtlige Transportmidler ikke blot nationalt men ogsaa internationalt, og anbefaler Nedsættelse af raadgivende Udvalg i alle Lande, i hvilke ogsaa Personalerne inden for Transportvæsenet skal være repræsenteret, i den Hen-

sigt at faa etableret et formaalstjenligt Samarbejde mellem de forskellige Transportmidler og sikre den bedst mulige økonomiske og effektive Forvaltning samt Transportvæsenets Udvikling som Helhed.

Kongressen giver endnu en Gang Udtryk for sin allerede forud tilkendegivne Opfattelse, at Statsejendom og Statsforvaltning under de nuværende Forhold byder den eneste tilfredsstillende Løsning, hvorved Transportsvæsenets Forvaltning dog ikke nødvendigvis behøver at udgøre en Bestanddel af den almindelige Statsforvaltning.

En Resolution angaaende Gadetrafikens Udvikling vedtoges enstemmigt. Den lyder saaledes:

Gadetrafikens Udvikling.

Med Hensyn til den vældige Forøgelse af Gadetrafiken og den dermed følgende Stigning i Antallet af Ulykkestilfælde med dødelig Udgang forpligter Kongressen sig til gennem de enkelte repræsenterede Organisationer indstændigt at henlede de forskellige Regeringers Opmærksomheden paa Nødvendigheden af at føre en forudseende Politik med Henblik paa Forbedring af Vejene saavel med Hensyn til Udvidelse af de allerede forefindende Veje som Anlæg af nye Hovedveje.

Kongressen er af den Formening, at Udførelsen af disse Arbejder kan fordres i den almindelige Sikkerheds Interesse samt at et stort Antal Arbejdsløse derigennem skulde faa Beskæftigelse, saaledes at en saadan Politik vil være til Nytte i alle Henseender.

Inden Forhandlingerne sluttede for den Dag vedtoges enstemmigt nedenstaaende Forslag, som var indsendt af Hollandsk Jernbane- og Sporvejsfunktionærforbund:

Ensartede Bestemmelser angaaende Tjeneste- og Hviletider.

Kongressen giver Eksekutivkomitéen til Opgave at træde i Forbindelse med Det internationale Arbejdsbureau med det Formaal at faa iværksat en international Regulering af Bestemmelserne angaaende Jernbane- og Sporvejspersonalernes saavel som Chaufførernes Arbejdstid paa Basis af 48 Timers Arbejdsugen samt Udfærdigelse af ensartede Forskrifter med Hensyn til disse Bestemmelsers Fortolkning

Mødet den 12. Juli indledes med et Foredrag af Kammerat Jouhaux, der bragte Fagforeningsinternationalens Hilsen til Kongressen.

Derpaa fulgte Fimmens Foredrag om „Verdenskapitalismen og Verdensinternationalen". Han betonede Nødvendigheden af Udvidelsen af I. T. F. til udeneuropæiske Lande saavel som ogsaa af intim Sammenslutning mellem alle Racers Transportarbejdere. I Slutningen af sit Foredrag fremsatte Taleren en sammen med Generalraadet udarbejdet Resolution, der efter en kort Debat om Ordlyden med nogle uvæsentlige Ændringer vedtoges næsten enstemmigt af Kongressen. Resolutionen har følgende Ordlyd:

I. T. F.'s Udvidelse.

Internationale Transportarbejderforbunds i Stockholm den 9.—14. Juli 1928 sammenkaldte Kongres fastslaar, at paa Grund af I. T. F.'s Virksomhed og Propaganda er nu alle Jernbanemands-, Transportarbejder- og Sømandsorganisationer i Europa tilsluttet til Internationalen og at nogle af vedkommende Organisationer i Amerika, Asien, Afrika og Australien ligeledes er indgaaet i det internationale Forbund.

Kongressen fastslaar imidlertid, at de tilsluttede udeneuropæiske Jernbanemands-, Transportarbejder- og Sømandsorganisationer endnu udgør et betydelig mindre Antal end dem, som af forskellige Grunde staar udenfor I. T. F.

Kongressen beklager dette Faktum og mener, at Kapitalismens stadig voksende internationale Koncentration og Virksomhed gør det mere og mere nødvendigt at udvide I. T. F. til en alle Transportarbejderorganisationer omfattende Verdensinternationale.

Kongressen er overtydet om, at saavel i Kampen mod Militarisme og Krigsfare som ogsaa mod Imperialismens Vækst er det mest mulige Samarbejde mellem alle Transportarbejdere, uanset Nationalitet eller Race, et Hovedvilkaar, og at en fremadskridende Kamp for Arbejderklassens Frigørelse kun er mulig, naar Arbejderne tilhørende de farvede Racer med fuldstændig lige Rettigheder tilhører og kæmper med i de organiserede Arbejderes Armé.

Kongressen opfordrer derfor Jernbanemands-, Transportarbejder- og Sømandsorganisationerne i alle Lande til at tilslutte sig I. T. F. og give Generalraadet, Eksekutivkomitéen og Sekretariatet til Opgave:

a) at have Opmærksomheden i den kommende Virksomhedsperiode særlig henvendt paa Propaganda og Stræben mod det Maal at faa Tilslutning af Organisationerne i saadanne Lande, som endnu staar udenfor Internationale Transportarbejderforbund,

b) at drøfte de Opgaver og træffe Forberedelser til deres Gennemførsel, der skulde sætte I. T. F. i Stand til i stadig højere Grad at kunne imødekomme de udeneuropæiske Organisationers Ønsker og Behov saavel i organisatorisk som i økonomisk Henseende.

Efter Vedtagelsen af denne Resolution toges Forslaget om de tyske Transportarbejderorganisationers Tilslutning tilbage, da det ansaas for at være overflødigt.

Et Forslag fra Svensk Transportarbejderforbund angaende „Fordelingen af Rejseomkostninger ved internationale Kongresser" overlodes Generalraadet til nærmere Undersøgelse. Derpaa aflagde Nathans Rapport over Specialkonferencen for Jernbanemændene, der godkendtes af Kongressen. I Henhold til Konferencens Vedtagelser afsloges et Forslag fra Spansk Jernbanemandsforbund med Anmodning om Understøttelse til de Organisationer, som kæmpede for Afskaffelse af saadanne Forordninger, som satte Skel mellem virkelig Arbejdstid og Tjenesteberedskab. Kongressen anser det for at være tilstrækkeligt at bekræfte en Resolution, som var vedtaget paa den internationale Jernbanemandskonference i Bellinzona og som havde samme Indhold.

En anden Resolution, som vedtoges af Kongressen, lyder saaledes:

Delegerede til Den internationale Jernbanekongres (Madrid 1930).

I de Lande, hvis Regeringer kommer til at deltage i Den internationale Jernbanekongres, som skal afholdes i Madrid i Aaret 1930, bør man søge udvirket, at ogsaa Repræsentanter for de faglige Organisationer sendes som Delegerede.

Paa de tyske Jernbanemænds Forslag besluttedes det at nedsætte et Raad for Jernbanemandssektionen.

Den Delegerede fra Palæstina redegjorde derefter for Forholdene i sit Hjemland. Kongressen var af den Opfattelse, at det var nødvendigt efter bedste Evne at understøtte Jernbanemændene i Palæstina i deres Bestræbelser for at faa deres faglige Organisation anerkendt og for at faa Arbejdsvilkaarene forbedrede.

Endvidere vedtoges nedenstaaende Resolution angaaende Esperanto:

Esperanto.

Kongressen er af den Opfattelse, at et internationalt Sprog er en paatrængende Nødvendighed for en international Bevægelse. Indførelsen af et saadant Sprog skulde for Arbejderbevægelsen ikke alene betyde en Besparelse af Tid og Penge, men tillige fremme det internationale Samarbejde derved, at de enkelte Medlemmer erholder bedre Forudsætninger for at deltage i det internationale Samarbejde. Det er derfor den internationale Bevægelses Pligt, uophørlig at søge at interessere Medlemmerne for et internationalt Hjælpesprog samt at virke for dets praktiske Anvendelse og Udbredelse.

Kongressen understreger den Beslutning, som toges i Hamburg i Aaret 1924, og anmoder I. T. F.'s Sekretariat om at fortsætte sit hidtil udførte Arbejde for at gøre Esperanto aktuelt inden for I. T. F., ligesom at opfordre de tilsluttede Organisationer til i deres Organer gennem Kursus eller paa anden Maade at propagandere for og udbrede Esperanto samt paa enhver tænkelig Maade støtte og opmuntre Esperantobevægelsen.

Ved Kongressens Sammenkomst den sidste Kongresdag, den 13. Juli, aflagdes Rapporter fra de øvrige Specialkonferencer. Først aflagde Kollega Forstner Rapport fra Chaufførkonferencen. Han forelagde Kongressen nedenstaaende Resolution angaaende Arbejdsrisikoen for Chauffører:

Arbejdsrisikoen for Chauffører.

Den i Stockholm den 10. Juli afholdte Chaufførkonference tager med Tilfredshed Del i Kravet om Vedtagelse af det af den belgiske Arbejderdelegerede Mertens ved den 11. internationale Arbejdskonference stillede Forslag om at indlede en Undersøgelse vedrørende de Arbejdsfarer, for hvilke Automobilførerne og de inden for Automobiltrafiken ansatte Arbejdere i Almindelighed er udsatte.

Konferencen mener, at der for Det internationale Arbejdsbureau skal fremlægges en Liste

med Spørgsmaal, paa hvilke de afgivne Svar skulde give Oplysning om Automobilførernes faglige og sociale Interesser.

I. T. F.'s Sekretariat faar til Opgave til Det internationale Arbejdsbureau at indsende et Forslag til Spørgeskema, som særlig vedrører Chaufførorganisationernes Fordringer.

Denne Resolution var bilagt et Spørgeskema og Det internationale Arbejdsbureau skal anmodes om at foretage sin Undersøgelse paa Basis af dette. Kollega Forstner fremlagde yderligere to Resolutioner, der havde følgende Ordlyd:

Organisationer for Arbejdschauffører.

Kongressen godkender nedenstaaende Beslutning, som toges paa Chaufførernes internationale Konference i Paris i Aaret 1927 samt giver Generalraadet til Opgave at overvaage at denne overholdes:

Chaufførernes Interesser kan kun varetages paa virkningsfuld Maade, naar alle Arbejdschauffører uden Hensyn til Kategorier er tilsluttede en anerkendt Chaufførorganisation i de respektive Lande. Som anerkendt Organisation for Arbejdschauffører maa de Organisationer anses, som er tilsluttede Landsorganisationen i det paagældende Land samt til Det internationale Transportarbejderforbund i Amsterdam. Det bør undgaas, at Chaufførerne tilhører separatistiske Klubber, Foreninger eller andre Forbund end ovennævnte anerkendte faglige Organisationer.

Chaufførernes faglige Organisering i Ungarn.

I. T. F.'s Eksekutivkomité anmodes om i Forstaaelse med vedkommende Organisationer at virke for at den nu raadende Splittelse inden for Chaufførernes Organisation i Ungarn om muligt maatte undgaas. Konferencen formoder, at de ungarske Chaufførers Sammenslutning i een Organisation og forenede med de øvrige Transport- og Kommunikationsarbejdere i Ungarn skulde føre til en energisk faglig Virksomhed og at dermed ogsaa den internationale Transportarbejderorganisation skulde gøres en stor Tjeneste.

Rapporterne og Resolutionerne tilligemed et Tillægsforslag til Resolutionen om „Organisationer for Arbejdschauffører" godkendtes af Kongressen. Tillæget har følgende Ordlyd:

Endvidere anser Kongressen det for yderst nødvendigt for en maalbevidst og intensiv Aktion for Forbedring af Arbejdsvilkaarene, at alle ved Sporvejsforetagender ansatte Tjenestemænd uden Hensyn til om de er fast ansatte eller Arbejdere ved Værkstederne, Linjen eller det kørende Personale, bør være organiserede i en til I. T. F. tilsluttet Organisation ligeledes uden Hensyn til de nævnte Foretagenders Driftsformer.

Derpaa fulgte Bevins Rapport over Havnearbejdersektionens Arbejde. Han forelagde Kongressen nedenstaaende af Konferencen fremsatte Udtalelse:

Konvention ang. Havnearbejderbeskyttelse.

Kongres i Stockholm den 9.—14. Juli 1928 godkender Rapporten fra I. T. F.'s Havnearbejdersektion og opfordrer de tilsluttede Organisationer, under særlig Henvisning til I. T. F.'s Udkast til Konvention om Havnearbejderbeskyttelse, med alle Midler at virke for, at vedkommende Regeringer som Svar paa de Spørgeskemaer, som bliver udsendt fra Det internationale Arbejdsbureau, maa antage I. T. F.'s Forslag.

Denne Resolution vedtoges enstemmigt.

Den Rapport, som aflagdes af Henson over Sømandssektionens Arbejde, godkendtes ligeledes enstemmigt.

Paa Sømandssektionens Forslag besluttede Kongressen at genvælge Kammerat Henson til Formand for Sømandssektionen, skønt han havde meddelt, at han stillede sin Plads i I. T. F.'s Generalraad til Raadighed for en Repræsentant for det engelske Transportarbejderforbund.

Kollega Rudolph aflagde derpaa Rapport over Konferencen for Personalerne ved Indsø-, Flod- og Kanalfarten, hvorunder han fremsatte følgende Resolution, der godkendtes af Kongressen:

Forbedring af Indsø-, Flod- og Kanalfartspersonalernes Arbejdsvilkaar.

Specialkonferencen for Personalerne ved Indsø-, Flod- og Kanalfarten konstaterer, at der trods den Resolution, som vedtoges paa Specialkonferencen i Forbindelse med I. T. F.'s Kongres i Paris i September 1926, ingen væ-

sentlige Forbedringer har fundet Sted i de der kritiserede Forhold ved Indsø-, Flod- og Kanalfarten.

Særlig i Spørgsmaalet om det i Parisresolutionen krævede Afskaffelse af Systemet med at beskæftige Fartøjernes Besætninger med Arbejde i Lasten kan der kun i et enkelt Land spores nogen Fremgang.

Endvidere konstaterer Konferencen, at en Udvidelse af den hidtil tildelte Nat- og Søndagsfrihed, specielt paa de internationale Flodløb, ikke finder Sted, men at der i Modsætning dertil snarere i visse Lande kan noteres en Indskrænkning af Nat- og Søndagshvilen.

Indsø-, Flod- og Kanalfartspersonalernes Specialkonference paa I. T. F.'s 6. Kongres i Stockholm henleder endnu en Gang alle I. T. F. tilsluttede Organisationers Opmærksomhed paa dette Faktum og anmoder endnu en Gang alle disse Organisationer om ved Indgaaelse af Overenskomster med Arbejdsgiverne ved Indsø-, Flod- og Kanalfarten saavel overfor disse som overfor Regeringerne i de vedkommende Lande at fremføre Personalernes Krav om Regulering af Søndagsfriheden, Forkortelse af Arbejdstiden, Ophævelse af Systemet med at beskæftige Fartøjernes Besætninger i Lasten, Tilpasning af Landets sociale Lovgivning paa Personalerne paa Indsø-, Flod- og Kanalbaadene samt yderligere at modarbejde Arbejdsgivernes ofte af Regeringerne støttede Bestræbelser for at formindske Besætningens Antal paa Baadene i Indsø-, Flod- og Kanalfart.

Konferencen anser en Overenskomst mellem Indsø-, Flod- og Kanalfartspersonalernes Organisationer i de til hinanden grænsende Lande, inden Aftale træffes med Arbejdsgiverne, for at være en absolut Nødvendighed.

Organisationerne forpligter sig til at holde I. T. F.'s Sekretariat a jour med Forløbet og Resultatet af forekommende Aktioner saavel som med alle almindelige for Indsø-, Flod- og Kanalfartspersonalerne vigtige Spørgsmaal.

Ved Forelæggelsen af ovenstaaende Udtalelse paapegede Hr. Rudolph, at Punkt 2 i Resolutionen ikke kan anses at have Betydning for Sverige paa Grund af de der raadende specielle Forhold.

Organisationsforholdene for Arbejderne inden for Indsø-, og Flodfarten paa Donau.

Konferencen fastslaar, at trods alle Bestræbelser fra de internationale Arbejdersammenslutninger af de inden for Søfarten paa Donau interesserede Organisationer for at ordne Organisationsforholdene for Arbejderne, der er beskæftigede inden for de czeko-slovakiske Søfartsselskaber, er disse Bestræbelser endnu ikke lykkedes. I Interesse af det inden for Søfarten paa Donau saa nødvendige internationale Samarbejde mellen alle Arbejderorganisationerne inden for Søfarten forventer Konferencen, at de czekiske Organisationer snarest forskaffer sig Klarhed over, hvilke Organisationer som er ansvarlige for Indsøfarten inden for Czeko-Slovakiet, og forventer, at disse Organisationer i Samarbejde med de andre inden for Søfarten paa Donau virksomme nationale Organisationer vil arbejde for en kraftig Udvikling af Organisationer for Arbejderne inden for Søfarten paa Donau.

Konferencen retter endvidere en Henstilling til Transportarbejderorganisationerne inden for Landene ved Donaus nedre Løb om at organisere Arbejderne inden for Søfarten og deltage og medvirke i det Arbejde, som udføres af Arbejdersammenslutningen for de inden for Søfarten paa Donau interesserede Organisationer, saa at Arbejds- og Lønforholdene for Arbejderne inden for Donau-Søfarten kan blive ordnet paa den mest ensartede og hensigtsmæssige Maade.

Forbedring af Arbejdsforholdene for de inden for de czeko-slovakiske Donauhavne beskæftigede Arbejdere.

Med Henblik paa det Faktum, at Havnearbejderne inden for Czeko-Slovakiets Donauhavne staar daarligere i Spørgsmaalet om Arbejds- og Lønforholdene end Arbejderne i de øvrige Donaulande, og med Henblik paa den stærkt hindrende Indflydelse dette har for de bedre stillede Kammerater, henstiller Konferencen til den czekiske Organisation at have sin fulde Opmærksomhed henvendt paa at opbygge og forstærke Havnearbejderorganisationen og paa at forbedre Arbejds- og Lønforholdene for disse Arbejdere.

Til Kammeraterne inden for de ved Donaus nedre Løb beliggende Stater, der maa udføre deres Organisationsarbejde under det haardeste Tryk fra de vedkommende Regeringers Side, fremsender Konferencen sine Hilsener og opfordrer dem til ufortrødent og med Opbydelsen

af alle deres Kræfter at fortsætte deres Kamp som hidtil for Forbedring af deres økonomiske Forhold og for Indførelse af en virkelig Foreningsret.

Endvidere besluttedes det at nedsætte et Raad for Sektionen for Indsø-, Flod- og Kanalpersonalerne.

Efter at Beslutning var taget om, at Amsterdam vedblivende skulde være I. T. F.' Sæde og at Medlemskontingentet ikke skulde ændres, gik Kongressen over til Valg. Fimmen og Nathans genvalgtes til Sekretærer det samme skete med Generalraadets Medlemmer med Undtagelse af af Tomschik, Henson og Maxamin, der erstattedes med Forstner, Bevin og Issaïeff. Generalraadets nuværende Sammensætning er følgende: C. T. Cramp (Formand), J. Døring (Viceformand), H. Jochade, M. Bidegaray, M. Issaïeff, K. Forstner, T. Gomez, Ch. Lindley, C. Mahlman, G. Sardelli, Fimmen (Generalsekretær) og Nathans (Sekretær).

Endvidere besluttedes det, at næste Kongres skulde afholdes i England.

Til Slut vedtog Kongressen en Protestresolution med følgende Indhold:

Internationale Transportarbejderforbunds Kongres retter paany en Protest mod den fascistiske Regerings Voldsherredømme i Italien og ligesindede Regeringers Optræden i en Del andre Lande overfor Arbejderklassen i Almindelighed og Transportarbejderne, Jernbanemændene og Sømændene i Særdeleshed.

Kongressen udtaler sin Sympati og Solidaritet med Ofrene for det raadende Regimente og anmoder Transportarbejderne i alle Lande om at kæmpe for Demokrati og Arbejderklassens Frigørelse.

Derpaa bragtes der den svenske Regering en Tak, fordi den havde overladt Rigsdagsbygningen til Kongressens Afholdelse, samt til de svenske Organisationer for den overmaade store Gæstfrihed, de havde vist Kongressen, hvorpaa denne efter Afsyngelsen af „Internationale" erklæredes for afsluttet.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 9 1928 1928 33. Aarg.

Urafstemning i Arbejdsløshedskassen.

Som Følge af den modtagne „Rundskrivelse Nr. 13/1928" vilde jeg gerne have Lov til her i Fagbladet at fremføre nogle faa Bemærkninger angaaende denne.

Vi Arbejdsmænd er jo desværre haardt ramt af Arbejdsløshed og har været det længe, saa længe at Modløshed og Fortvivlelse præger mangen forhen rask og brav Arbejdskammerat. Vil det nu ikke være urigtigt af de Medlemmer, der har Beskæftigelse det meste af Aaret, at vedtage det af Hovedbestyrelsen stillede Forslag, naar der kun kan spares nogle Kroners Ekstrakontingent, men til Gengæld gør Livet endnu mere haabløst for de Medlemmer, der har en meget lang Arbejdsløshedsperiode hvert Aar.

Naar man læser Beretningen fra Arbejdsløshedskassen for 1927—28, vil vi i Tabel IV se, at ca. Halvdelen af de Arbejdsløse har været arbejdsløse i mere end 70 Dage; alene fra 70 til 100 Dage er der udbetalt Understøttelse for 430789 Dage og desforuden er der endda udbetalt Understøttelse for adskillige Dage mellem 100 og 130 Dage. Hvis man nu havde haft Hovedbestyrelsens Forslag til at gælde i Aaret 1927—28, kan man vist regne med, at Kassen vilde have haft en Besparelse paa ca. 1,5 Mill. Kr., men en saadan Besparelse vilde kun have medført, at vi i Stedet for 42 Kr. i Ekstrakontingent vilde kommet af med 25—26 Kr. pr. Medlem.

Jeg er af den Formening, at saafremt Forslaget bliver vedtaget, vil en stor Del af vore Kammerater, der bor i Landkommunerne og kun har en kort Arbejdsperiode ved Teglværker, i Tørvemoser og lign., blive slettet for Gæld, naar Understøttelsen ophører. Med Hensyn til at Staten og det Offentlige har Pligt til at yde de Arbejdsløse Støtte, saa er det jo helt rigtigt, men det er blot ikke let at faa de paagældende Myndigheder til at vedkende sig denne Pligt, og det er muligt, at der først vil blive gjort Forsøg paa at faa vor daarligst stillede Kammerater til at agere Løntrykkere. Derfor, naar vi nu møder til Urafstemning, lad os saa møde alle, og uanset, hvad Udfald Afstemningen faar, saa bør enhver Afdelingsledelse søge at paavirke de forskellige By- og Sogneraad til at sætte Arbejde i Gang.

Med Tak for Optagelsen.

Jesper Jensen,
Lysbro.

Vi har ikke villet nægte ovenstaaende Indlæg Plads i Fagbladet, men vi gør opmærksom paa en væsentlig Ting, eller rettere to Ting nemlig disse, at selv med en Understøttelsestermin paa 100 Dage kan Kassen dog ikke dække hele de daarligst stilledes Arbejdsløshedsperiode, før eller senere maa det Offentlige træde til enten med direkte Tilskud eller, hvad bedre er, ved Igangsættelse af Arbejde, og det er, som vor Kammerat fra Lysbro rigtig siger, her der maa sættes ind med alle Kræfter.

Endelig maa vi ikke glemme, at Arbejdsløshedskassen er en Forsikring, og Faren ved enhver Forsikring er, at store Dele af de Forsikrede finder Forsikringen saa dyr, at de i Længden ikke kan være med, og gaar der først Svind i Kassens Medlemsantal fra den Side, da er vi alle daarligt hjulpne, og allerdaarligst

de Medlemmer, der er udsat for langvarige Arbejdsløshedsperioder.

Sluttelig maa vi erindre, at hvert Medlem, vi taber eller hver Arbejdsmand, der endnu er uorganiseret, og som det begrundet paa det høje Kontingent ikke er muligt at faa ind i Fagforeningen, han er ogsaa tabt for D. A. F. og derved svækkes vor Kampkraft paa det faglige Omraade paa en Maade, som vi er uhyre daarligt tjent med.

Red.

Til den forestaaende Kongres.

Den faglige Organisation paa Landet.

En Ting af stor Betydning for os organiserede Arbejdere paa Landet er en mere udvidet Agitation ude omkring paa Landet. Der er Pladser, f. Eks. Teglværker, Mergellejer og Tørvemoser, hvor der ikke findes Spor af organiseret Arbejdskraft, og de Steder, hvor der findes en Organisation er der ofte to udenfor for hver, der er indenfor. Landet er jo meget langt tilbage for Byerne i den Retning, men her maa vi se at naa med, der maa ikke her være Hul i Rækkerne, thi det gaar i særlig Grad ud over de organiserede, idet Landmændene holder med de uorganiserede, da alt, hvad der hedder Fagforening (takket være Venstrebladene) er noget af det værste de kan stifte Bekendtskab med. Facit deraf bliver da, at de, som burde være vore Kammerater, bliver vore Modstandere paa Arbejdsmarkedet.

Det ligger jo ellers saa nær at tænke, at de, som er henvist til at leve af Lønarbejde, kunde staa sammen for at faa den størst mulige Pris for den eneste Vare, de har at sælge, nemlig Arbejdskraften.

Det er forlængst bevist, at Sammenslutning kan bringe store Fordele (se blot paa vore Andelsvirksomheder) og den bliver fuldt udnyttet af Storkapitalen og Arbejdsgiverne, kun Arbejderne staar tilbage; og her er det, jeg mener, der burde gøres et Arbejde, som vi alle maa tage Del i. Vor Ret til at leve under nogenlunde gode Kaar er ligesaa berettiget som alle andres; bare vi gør et Arbejde, saa maa vi finde Rammer for vor Forening, saa vi alle kan mødes Haand i Haand; vi maa hævde os selv, vi kan ikke forlange, andre skal gøre det, enhver er jo nu engang sig selv nærmest.

L. Rahbech,
Give

Prisniveauet Juli 1928.

(Efter Statistiske Efterretninger).

Det statistiske Departement har siden Juli 1915 foretaget Beregninger over Prisstigningens Indflydelse paa Udgifterne i et Husholdningsbudget. Den sidste Beregning foretoges i April 1928, og Resultatet blev offentliggjort i „Statistiske Efterretninger" Nr. 13, 1928; Beregningerne er nu ført op til Juli 1928 og er foretaget paa ganske tilsvarende Maade som ved de nærmest foregaaende Beregninger. Angaaende Enkeltheder ved Beregningen skal henvises til tidligere Redegørelser, sidst i „Statistiske Efterretninger" Nr. 5, 1928. (Se „Arbejderen" 24. Aargang, Nr. 33).

Resultatet af den nu foretagne Beregning fremgaar af nedenstaaende Oversigt, i hvilken er meddelt, hvorledes de Udgifter, der i Juli 1914 udgjorde 2000 Kr., fordeler sig paa de sædvanlig benyttede Hovedgrupper af Fornødenheder, dels pr. Juli 1914, dels efter Opgørelserne pr. Oktober 1927, Januar 1928, April 1928 og Juli 1928. Endvidere er meddelt Tal for den procentvise Stigning for de enkelte Varegrupper, idet hver enkelt Udgiftspost efter Priserne i Juli 1914 er sat lig 100, og Udgiftstallene til de forskellige Tidspunkter er sat i Forhold hertil.

Den samlede Udgiftsstigning siden Juli 1914 for hele Budgettet udgør herefter 76 pCt., og Indextallet for Prisniveauet (Pristallet) er saaledes pr. Juli 1928 176.

Med Hensyn til Bevægelsen indenfor de enkelte Varegrupper og Udgiftsposter siden April 1928 skal anføres, at Udgiften til Fødevarer er steget med 14 Kr., medens Udgiften til Brændsel og Belysning er gaaet ned med 4 Kr. For Skatter og Kontingenter er Udgiften gaaet ned fra 489 Kr. til 473 Kr., hvilket udelukkende skyldes Skattebeløbet. Dette refererer sig ved denne Beregning til Skatteaaret 1928—29 og er beregnet af en noget mindre Ind-

tægt end for Skatteaaret 1927—28. Udgiften til Beklædning m. v. er uforandret, hvilket ogsaa er Tilfældet med Udgiften til Bolig, idet allerede Aprilberegningen hviler paa den aarligt foretagne Statistik over Huslejestigningen (den sidst bearbejdede er for November 1927). Endelig har der for Gruppen „Andre Udgifter" været nogen Nedgang i Udgiften som Følge af mindre Prisfald paa forskellige Poster.

Udgifternes Fordeling paa Budgettets Hovedgrupper:

	Juli 1914 Kr.	Okt. 1927 Kr.	Jan. 1928 Kr.	Apr. 1928 Kr.	Juli 1928 Kr.
Fødevarer	835	1267	1267	1266	1280
Klæder, Fodtøj, Vask	225	442	442	446	446
Bolig	248	469	469	478	478
Brændsel og Belysning	81	157	154	154	150
Skatter og Kontingenter og lign.	203	491	489	489	473
Andre Udgifter..	408	695	695	695	685
Ialt	2000	3521	3516	3528	3512

Udgiften, beregnet i Procent af Udgiften i Juli 1914:

(Udgiften i Juli 1914 = 100)

	Juli 1914	Okt. 1927	Jan. 1928	Apr. 1928	Juli 1928
Fødevarer	100	152	152	152	153
Klæder, Fodtøj, Vask	100	196	196	198	198
Bolig	100	189	189	193	193
Brændsel og Belysning	100	194	190	190	185
Skatter og Kontingenter og lign.	100	242	241	241	233
Andre Udgifter..	100	170	170	170	168
Ialt	100	176	176	176	176

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Fra Udlandet.

De franske Lærere i Kamp mod Kapitalismen.

(I. F. C.) Det store franske Lærerforbund, som i Øjeblikket tæller næsten 80,000 Medlemmer og er tilsluttet den faglige Landsorganisation i Frankrig, har altid været Poincarè og den reaktionære franske Presse en Torn i Øjet. Den Kampagne, som hvert Aar ved Begyndelsen af Sommerferien, der falder sammen med Forbundets Kongres, fra den Side indledes mod Forbundet, er særlig hæftig i Aar. Man mærker tydeligt, at Reaktionen er ude efter Midler til at uskadeliggøre Lærernes Virksomhed, og herved søger man navnlig at benytte sig af de i sin Tid vedtagne antifaglige Forholdsregler mod Statens Tjenestemænd. Men utrætteligt og i Bevidstheden om deres Ret og den gode Sag fortsætter ogsaa Lærerne Forsvaret af deres faglige Stilling. Saaledes skriver E. Glay i en Lederartikel i Pariser «Peuple» i Sammenhæng med den omtalte Kampagne:

«At Lærerne slaar Følge med Arbejderne og bliver Agitatorer, som — udenfor deres faglige Funktion — brændemærker de store, Staten beherskende Foretagenders skæbnesvangre Virksomhed, det er, hvad der ikke passer «Comitè des Forges», d. v. s. Sværindustrien og Arbejdsgiverforbundet «Økonomiske Interesser». Allerede tidligere, da enkelte Medlemmer af Forbundet paa Grundlag af paalidelige Dokumenter afslørede Finans- og Industri-Olieanarkiets Almagt, forsøgte man at behandle dem som Anarkister. Efter at der nu i Stedet for Individuer er traadt en Organisation, og om kort Tid 80,000 Lærere hver Uge gennem et forbedret Meddelelsesblad vil kunne underrette sig om alle Foreteelser og saaledes vil være i Stand til at gøre Bankernes Magtstilling bekendt blandt Bønder og Arbejdere, som nu befinder sig under Paavirkning af en Presse, hvis Finanskilder vi efterhaanden har faaet Kendskab om, vil man ogsaa med hver Dag være mere klar over Sagernes virkelige Stilling. Vore Bestræbelser tager ingenlunde Sigte paa at skabe en med Parlamentet rivaliserende Magt eller prisgive Staten til Tjenestemændenes Luner. Vore Bestræbelser er af alvorlig Natur: vi vil bekæmpe Pengenes Magt, som modsætter sig den nationale Suverænitet. Vi kræver Kontrol med de private Finansselskaber, med Kartelier og Truster. Thi disse betyder en Fare for Samfundet. Af den Grund angribes vi fra saa mange Sider. Netop disse Bestræbelser retfærdiggør ogsaa vor Udholdenhed.»

At der i denne Kamp blandt de franske Lærere hersker fuld Enighed om Maalet og Midlerne, viste en paa Lærerforbundets Kongres i Rennes foretagen Afstemning om at give en Repræsentant for den kommunistiske Lærer-Internationale i Paris Adgang til Kongressen for paa denne at redegøre for denne Organisations Formaal og Bestræbelser. Dette Forslag forkastedes med 250 mod 2 Stemmer.

En højere Fagforeningsskole i Czekoslovakiet.

(I. F. C.) Den czekiske Landsorganisation planlægger i dette Aar Aabningen af en højere Fagforeningsskole. Man har allerede sikret sig de fornødne Skolelokaler samt en mindre Undervisningssal, en Forsamlingssal, en Sal til et Fagforeningsmuseum og et kemisk Laboratorium, hvor Skolens Elever kan foretage praktiske Studier. I Løbet af Efteraaret vil der blive afholdt 14 Dages Kursus og Maanedskursus. Afslutningen danner et 10 Maaneders Fagforeningskursus. Fra Tid til anden skal der afholdes Foredragsrækker for de enkelte Fagforeninger ikke blot i Prag, men ogsaa i Landets andre større Byer.

Arbejdsløshed og Leveomkostninger i Frankrig.

(I. F. C.) Ifølge de gennem Kommunernes og Departementernes Arbejdsløshedskasser tilvejebragte Oplysninger vedvarer Nedgangen i Arbejdsløshedstallet. Siden den sidste Krise, som satte ind i December 1926 og naaede sit Højdepunkt i Marts 1927, er Arbejdsløsheden indtil Udgangen af 1927 gaaet stærkt tilbage. Denne Nedgang varede ved i 1928, saaledes at Antallet tilmeldte Arbejdsløse (der naturligvis kun kan gælde som almindelig Gradmaaler og ikke kommer i Betragtning som absolut Tal) for Tiden andrager 1050, mod 81,916 i Marts 1927. Ogsaa Engrospristallet, som siden sidste December er steget uafbrudt, er i Juni sunket med 7 og i Juli med 2 Points. Hermed er det endnu stedse 4 Points højere end i samme Maaned ifjor. Nedgangen skyldes udelukkende Prissænkning for Levnedsmidler (Sæsonprissænkning indtil 34 Points, men tillige Prisstigning for Sukker, Kaffe og Kakao indtil 29 Points). Pristallet paa industrielle Raastoffer er i Juli steget med 1 Point.

Hvad er økonomisk Demokrati?

(I. F .C.) Betegnelsen: «Økonomisk Demokrati» er et Udtryk, som man i Reglen omgaas meget frit og som man i de forskellige Lejre giver den mest forskellige Fortolkning. Vil man give en international Definition, blver Sagen endnu mere kompliceret, idet der i forskellige Sprog overhovedet ikke findes en almindeling anerkendt og let forstaaelig Betegnelse herfor. Ganske vist kan man ad Analogiens Vej paavise, at økonomisk Demokrati, ligesom politisk Demokrati paa det politiske Omraade, maa betyde den frie og ligeberettigede Statsborgers videstgaaende Medvirkning ved den samlede Folkeøkonomis Ledelse og Kontrol. Men selv med denne Definition bliver utallige Spørgsmaal ubesvarede. Med Rette vil man t. Eks. kunne spørge, hvor Grænsen ligger mellem den under Statens Kontrol og Overvaagelse faldende Produktionsledelse og Bedriftsledelse, som, endskønt den i Øjeblikket allerede i mange Henseender ikke mere udelukkende er den private Arbejdsgivers Sag, saa dog kun meget betinget har noget at gøre med økonomisk Demokrati. Med et Ord: hvorvidt skal Statens Beføjelser gaa? Er det økonomiske Demokratis sidste Konsekvenser Statens Ledelse af Produktionen, skal økonomisk Demokrati egentlig betyde Samfundsproduktion o. s. v.?

Man kommer dog ikke videre med alle disse Spørgsmaal allerede af den Grund, fordi økonomisk Demokrati ikke er noget endeligt og heller ikke kan være noget Endemaal for Fagbevægelsen. Det er et Skridt paa den Vej, paa hvilken vi alle befinder os, Kapitalister og Ikke-Kapitalister. Vi har naaet et

Punkt, hvor en næsten 300-aarig Udvikling har fundet sin Afslutning: Individualismens Tidsalder, der bragte os Kapitalismen i alle dens Former, er tilende. Kollektivismen er paa Fremmarsch over hele Linien. Det er tildels endnu en kapitalistisk Kollektivisme (Truster, Karteller, Finansselskaber etc.), tildels hin Kollektivisme, som i Begyndelsen ogsaa Individualismens Grundlæggere endnu som hellig Tradition havde i Blodet, idet de i Individualismen ikke blot saa de Rovdyrinstinkter, som senere overskyggede alle etiske Momenter.

Løsnet: «Berig Eder,» hvormed Individualismen i Begyndelsen af det 18. Aarhundrede holdt sit Indtog i en rig og ubenyttet Verden og hvormed den forberedte den kapitalistiske Tidsalder, blev ganske vist en Legitimation for Egoismen; saavel Shafterbury som hans Elev Adam Smith sagde ganske aabent, at Egoismen ikke er forkastelig, men endog rosværdig og tjente Nationens Velfærd. Derimod, tilføjede de, bliver den forkastelig, naar den bringer Samfundets Velfærd i Fare.

Naar man — stadig som en Etape paa sin Vej — i Kampen mod den aagrende Kapitalisme vil begynde med Begyndelsen, maa man sikkert ogsaa betjene sig af hine Elementer, som fra den første Begyndelse var tænkt som Vaaben mod den skrankeløse Egoisme og Individualisme. Dette er Betydningen af at fremhæve Faktoren «Almenvellet» og dermed ogsaa Grundlaget for det økonomiske Demokrati. Saaledes opfattet bestaar der i de forskellige Lande ingen Meningsforskelligheder angaaende «økonomisk Demokrati». Den franske Landsorganisations Mindsteprogram, som har fundet saa stærk Genlyd i hele Frankrig, mener heller ikke andet, naar det indledende ligestiller Varetagelsen af Arbejdernes Interesser med Varetagelsen af Samfundets Interesser. I England har fremstaaende Fagforeningsførere som t. Eks. Sekretæren i den engelske Landsorganisation, Citrine, ved adskillige Lejligheder bragt Begrebet økonomisk Demokrati (industrial democracy) i umiddelbar Forbindelse med Varetagelsen af Almenvellet. I Belgien lod den nys afholdte Fagforeningskongres sin Resolution angaaende Fagforeningsprogrammet udmunde i en Erklæring om, at «Fagforeningerne ved deres Virksomhed vil lade sig lede af Hensynet til Samfundets Interesser». I Tyskland, hvor Legien allerede for 20 Aar siden fordrede Erhvervslivets Demokratisering, forstaas Betegnelsen økonomisk Demokrati ligeledes paa den her antydede Maade. Saaledes definerede G. Decker allerede for længere Tid siden i den tyske Landsorganisations videnskabelige Tidsskrift «Di Arbeit» Betegnelsen «økonomisk Demokrati» som følger: «Ikke enhver, men kun bestemte Arter af Overvindelse af det økonomiske Autokrati kan betegnes som økonomisk Demokrati, nemlig en saadan, som virkeliggør et nyt, højere Organisationsprincip. Dette Princip er Underordningen af enhver enkelt økonomisk Organisation under Samfundets Interesser.»

Spørgsmaalet om økonomisk Demokrati, som allerede dannede en vigtig Forhandlingsgenstand paa den sidste tyske Fagforeningskongres, vil ogsaa komme op til Behandling ved den i September i Hamburg stedfindende XIII Fagforeningskongres, hvorved navnlig det Spørgsmaal turde komme til at staa i Forgrunden, om Virkeliggørelsen af økonomisk Demokrati allerede er mulig i den kapitalistiske Periode. Paa Kongressen i Breslau var Stillingen endnu af meget dogmatisk Natur og ikke i Overensstemmelse med den Erkendelse, som senere har udformet sig, nemlig at det ikke i første Række drejer sig om at fastsætte eller tilvejebringe noget endegyldigt paa dette Omraade, men tværtimod om at udnytte de praktiske Muligheder i en bestemt Epoke. Man kan ganske vist strides om det økonomiske Demokratis Bæreevne og anstille Betragtninger om, i hvilket Øjeblik det kan virkeliggøres resp. om det snart vil blive afløst af en højere økonomisk Produktionsform. At det er resp. kan være et Trin til en endnu højere Form, er en Selvfølgelighed, som kun undgaar Kommunisterne, d. v. s. Folk, for hvem Taler om Endemaalet er alt og det paakrævede praktiske Hverdagsarbejde intet. Økonomisk Demokrati som Udviklingsfase er allerede nødvendig af den Grund, at kun en stedse tættere Tilknytning til Produktionslivet vil kunne give Arbejderne de tekniske og praktiske Kundskaber, som de kun besidder i ringe Udstrækning, men behøver, hvis de selv engang vil overtage Ledelsen af Produktionen. Som allerede antydet havde Referatet paa den sidste tyske Fagforeningskongres en overvejende teoretisk Karakter, og Indlederen kom under Hensyn hertil til den Slutning, at økonomisk Demokrati ikke er mulig under Kapitalismen. I Mellemtiden er Spørgsmaalet blevet videre ventileret og Praktikere har taget Ordet, som ikke saa meget teoritisk strides om Vejen og Maalet, men under de nuværende Forhold fordrer og tilstræber det, der formentlig kan opnaas. Saaledes var det navnlig Th. Leipart, Formanden for den tyske Landsorganisation, som i en senere som Brochure udgivet Tale i Dresden tog Stilling til Problemet: økonomisk Demokrati, hvorved han meget betegnende sagde: «Da Fagforeningerne rejste dette Krav, opfattede de det ikke som et Fremtidskrav, men tvertimod som en Nutidsfordring.» I denne Forbindelse citerer han en af Professor Nölting given Definition, der udtaler sig i Tilslutning hertil: «Vi befinder os paa et Overgangsstadium mellem kapitalistisk og socialistisk Produktionsordning, og dette er for mig det økonomiske Demokratis Tidsrum. Dette Demokrati er ikke først opnaaelig indenfor Rammen af den socialistiske Produktion, men er dennes Forløber. Økonomisk Demokrati var endnu ikke mulig i den rent kapitalistiske Produktionsordning og vil ikke mere være mulig i et rent socialistisk Samfund.»

Fagforeningskongressen i Hamborg vil endnu have at nærmere omskrive og præcisere mange herunder hørende Spørgsmaal. Tre Punkter er, som Leipart meget rigtig siger, allerede klarlagte: For det første, at Gennemførelse af økonomisk Demokrati er et Retsspørgsmaal: frivillige Aftaler (Overenskomster o. s. v.) fører ikke til Maalet, men et lovligt Retsgrundlag er nødvendigt. For det andet er det et Magtspørgsmaal: Den politiske og faglige Magt maa derfor styrkes. For det tredje er det et Oplysningsspørgsmaal: mere end hidtil vil Fagforeningerne blive stillet overfor det vanskelige Problem med Hensyn til Udvælgelse og Skoling af Mennesket. «Thi Demokrati betyder ikke blot

saavel paa det økonomiske som politiske Omraade en simpel Udvidelse af Rettigheder, men tillige Overtagelse af Pligter.

Siden sidst.

Fabrikarbejderne, København. Firma Petersen & Albeck: Afdelingen anmoder om, at der begæres Meæglingsmøde afholdt i Anledning af

1) at Firmaet for Opfyring af en flydende Kran om Morgenen før Arbejdstidens Begyndelse kun vil betale Timelønnen plus Overarbejdsprocenter (75 pCt.) og begrunder det med, at en saadan Ordning tidligere har været truffet paa en anden af Firmaets Pladser.

2) at Firmaet har paaført en Maskinmester paa en Akkordseddel med 44½ Time, uagtet han ikke har deltaget i den omhandlede Akkord (Ophugning af «Holsatia»).

3) at Firmaet krævede Reduktion af Betalingen for Ophugning af «Holsatia» og lignende store Skibe behandlet paa samme Møde.

Ved et Mæglingsmøde den 12. Juni enedes man om, at Arbejderne skal have baade Timeløn og Overtidsbetaling for Opfyringsarbejdet, hvorimod de 2 andre Spørgsmaal henvistes til videre lokal Forhandling. Den 26. Juni indberetter Afdelingen, at Klagen over at Mesteren skulde have Akkordoverskud for 44½ Time er ordnet saaledes, at han faar Betaling for 10 Timers Akkordarbejde, endvidere blev Kranføreren fradraget en Del Akkordtimer, saaledes at de paagældende 12 Mand fik efterbetalt Kr. 222,27, og den 5. Juli, at Spørgsmaalet Reduktion af Akkordpriser ogsaa er i Orden, idet der er opnaaet Enighed om at bibeholde de hidtil gældende Akkordpriser.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Glud & Marstrand: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglinngsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. nægter at imødekomme et af et Hold Arbejdere, der mødte til Arbejde en Dag Kl. 4 Eftm., men ikke kom i Arbejde paa Grund af at Gryden, der bruges til Galvaniseringen, var gaaet itu, fremsat Krav om 1 Times Løn. Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, indgik Akts. paa at betale 1 Times Grundløn til de paagældende Arbejdere.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Glud & Marstrand: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. stadig nægter at aftale Akkordpriser for alt Arbejdet ved Fremstilling af Kasseroller ved de smaa Trykkerbænke og ikke vil imødekomme et i den Anledning af Tillidsmanden fremsat Krav om højere Timebetaling for den Del af Arbejdet, der ikke er fastsat Akkordpriser for. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen behandledes ved et Timandsmøde den 31. Juli; her enedes man om, at Kravet om Tillæg til Timelønnen bortfaldt og med Hensyn til Kravet om Akkord, benyttes de af Akts. tilbudte Priser for et Tidsrum af ½ Aar, saafremt Kraven skal rulles ud.

Skibsværftsarb., Kbhvn. Kedelrenserfirmaet Herskind og Wulff: Afdelingen indberetter, at den har forhandlet med Firmaet dels om at det skal antage ledig Arbejdskraft fra Afdelingen, naar det har Brug for Arbejdere og dels fordi Firmaet ikke tager den af Arbejderne valgte og af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning anerkendte Tillidsmand i Arbejde, uden at Enighed er opnaaet, hvorfor det anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt. Ved Mæglingsmødet den 2. Juli gav Firmaet Tilsagn om — som hidtil — i Overensstemmelse med den gældende Overenskomsts § 10 at ville beskæftige Forbundets Medlemmer fortrinsvis ved Henvendelse til Afdelingen eller til Arbejdsmændenes Anvisningskontor. Endvidere viide Firmaet i videst muligt Omfang beskæftige Tillidsmanden. Hermed bortfaldt Klagen.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. «Vølund», Støberiet: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Støbemesteren ved forskellige Lejligheder har optraadt paa en saadan Maade overfor Støberiarbejderne, at disse med berettiget Grund har indberettet Sagen til Afdelingen. Ved Mæglingsmødet den 3. Juli behandledes Sagen. Efter at Parterne havde faaet Lejlighed til at udtale sig, sluttede Sagen.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. Burmeister & Wain, Christianshavn: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af en den 14. Juni opstaaet Strid om Betaling af Højdetillæg for Hugning af Huller i Tagets Bærepiller ved Kran Nr. 27. Ved Mæglingsmødet den 13. Juli erkendte Firmaet, at det i sin Tid aftalte Højdetillæg betales, naar Arbejdet udføres i en Højde af mindst 4 Meter over Arbejds-Platformen eller naar det udføres under særlige Forhold, men da der i nærværende Tilfælde kun er Tale om en Højde af 2 Meter over Platformen, kunde Firmaet ikke anse sig som værende forpligtet til at yde noget Tillæg. Hermed sluttede Sagen.

Aalborg C. Cementfabriken «Norden»: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Fabriken ved Stuvning af Cement i Lastrum, hvor Arbejdet ikke kunde udføres af det sædvanlige Antal Arbejdere (2 Mand) sætter 1 a 2 Ekstramænd til Arbejdet, som den lønner af Akkordsummen, medens saadant Ekstramandskab hidtil er aflønnet med den samme Fortjeneste udover Akkordsummen, som de sædvanlige 2 Stuvere har tjent i Akkorden og hvorved Akkordfortjenesten nu — da Forholdet finder Sted i vanskelige Lastrum — i høj Grad reduceres. Ved et Mæglingsmøde den 9. Juni indgik Fabriken paa — da der i det foreliggende Tilfælde var Gods i Bunden af Skibet og dette Gods var saaledes stuvet, at det var vanskeligt at stuve Cementtønder ovenpaa — at udbetale Kr 10,00 til Fordeling mellem Stuverne.

Aalborg C. Aalborg Portland Cementfabrik: Afdelingen indberetter, at den i H. t. Den faste Voldgiftsrets Kendelse i Anledning af den ulovlige Arbejdsstandsning paa Damperen «Cornelia Mærsk» har forhandlet med Fabriksledelsen om Oprettelse af Akkordpris for Lastning og Stuvning af ¼ Tønder ved Hjælp af Net, uden at Enighed opnaaedes om Akkordprisen, hvorimod Parterne enedes om at afholde et Mæglingsmøde medens Arbejdet udføres, saaledes at Mæglingsmændene kommer til ved Selvsyn at danne sig et Skøn over, hvormeget Arbejde der kan udføres pr. Time. Afdelingen anmoder derfor Forbundet om, naar et Skib skal lastes ved Hjælp af Net,

at sende en Mæglingsmand derover. Ved Mæglingsmødet foregik Arbejdet paa Prøve og betaltes med Timeløn plus 15 Øre, I 2½ Time lastedes 640 ⅓ Td., altsaa 250 ⅓ Td. pr. Time, men der opnaaedes ikke Enighed om at fastsatte Akkordpris paa dette Grundlag. Ved et Møde mellem Organisationerne (Cementfabrikantforeningen og D. A. F.) den 21. Juni fremsattes fra Arbejdernes Side Indsigelse mod, at Prøvetiden kun havde strakt sig over 2½ Time, hvorfor man enedes om at lade dette Spørgsmaal undersøge nærmere ved Parterne paa Fabriken, hvorefter Akkordprisen skal fastsættes.

Aarhus O. Akts. Aarhus Oliefabrik: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af 1) at Fabriken, naar den etablerer Vagter, paalægger Pakhusarbejdere, der møder til Dagarbejde Kl. 7 Morgen, at ophøre med Arbejdet Kl. 12 Middag (altsaa efter 4½ Times Arbejde) og atter møde til Vagtarbejde Kl. 10 Aften, men kun betaler Arbejdet udover Kl. 1½ Nat (altsaa efter 8 Timers Arbejde i 2 Gange) med 25 pCt. for den 1ste Time, 33⅓ pCt. for den 2. Time o. s. v., medens Afdelingen hævder, at Arbejderne har Krav paa 100 pCt. Tillæg for alt Overarbejde efter Kl. 1½ Nat. 2) at Fabriken til Vagtholdet, der arbejder fra Kl. 2 Middag til Kl. 10 Aften og af dette kræver Overarbejde til Kl. 12 Nat, kun betaler dette Overarbejde med 25 pCt. Tillæg for den 1. Time og 33⅓ pCt. for den 2. Time. 3) at Fabriken i et bestemt Tilfælde har ladet Vagten dreje (skifte til anden Arbejdsperiode) om Torsdagen i Stedet for om Søndagen (der er Reglen) hvilket medførte, at Arbejderne i det ene Vagthold arbejdede 9 Eftermiddagsvagter i Træk. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed om de 2 første Klagepunkter, men Forbundet forbeholdt sig at føre Klagerne videre til eventuel faglig Voldgiftsret. Ang. det 3. Klagepunkt erkendte Fabriken, at der havde været Mulighed for at skifte Vagten om Mandagen, hvorfor Fabriken indgik paa til fuld Afgørelse af denne Sag at betale Kr. 35,00 til Afdelingen. De 2 førstnævnte Klager behandledes derefter paa et Møde af Repræsentanter for Organisationerne (Industrifagene og D. A. F.) den 8. Juni. Da der heller ikke her opnaaedes Enighed, indbragtes Sagerne for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse. Den 28. Juni afsagde Voldgiftsrettens Opmand følgende Kendelse: ad 1) og 2): Arbejdernes Krav kan ikke tages til Følge.

Arbejdsgiverforeningen foreslaar paa **Oliekagefabriken i Esbjergs** Vegne, at der afholdes et Fællesmøde til Behandling af en ny Produktionstillægsaftale for Arbejde i Fabrikens omforandrede Ekstraktionsanlæg, da der ikke ved lokal Forhandling mellem Parterne er opnaaet Enighed. Ved Fællesmødet den 28. Juni enedes man om en Ordning, der blev underskrevet af alle Parter.

Ebeltoft. Entreprenør Erik Svendsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 6 Arbejdere, der har arbejdet for Entreprenøren i Stenminerne i Boeslum, har et Tilgodehavende paa Kr. 1402,08 hos Entreprenøren. Den 18. November 1927 beretter Afdelingen, at Entreprenøren har tilsendt 500 Kr. som Forskud paa Tilgodehavendet, saaledes at det resterende Tilgodehavende endnu andrager Kr. 902,08.

Da det, trods gentagne Henvendelser til Entreprenøren derom, ikke lykkedes at formaa ham til at betale Beløbet, blev Sagen overgivet til en Sagfører til Inkassation. Entreprenøren, der var syg, dengang Arbejderne fik Penge tilgode, hævdede imidlertid, at han ikke har faaet Rapport fra Arbejdernes Tillidsmand (der var Formand ved Arbejdet) og at der ikke er udført saa meget Arbejde i den Periode, som der plejer at blive, og derfor krævede at faa en Rapport over, hvormeget Arbejde Arbejderne havde udført, før han betalte det krævede Beløb. Den 31. Maj 1928 meddelte Sagføreren, at han havde faaet et Tilbud af Entreprenøren, der gik ud paa, at denne til fuld Afgørelse af Mellemværendet vilde betale Kr. 630,00 uden Omkostninger. Dette Tilbud modtog Arbejderne under de foreliggende Forhold.

Faxe. Akts. Faxe Kalkbrud: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at det ikke er lykkedes ved de Forhandlinger, der paa Mødet i Teglværksforeningen den 16. og 17. Februar ang. Overenskomstfornyelsen besluttedes skulde føres lokalt, at opnaa Enighed om 1) Betalingen til Brudets Arbejdere for Aflæsning af Jord fra smaa Vogne paa Tippen, 2) om Betalingen for Sporarbejde, samt 3) om Marchpenge til Brudets Arbejdere, som efter Tur tilsiges til Aflæsning af Jord. Ved et Mæglingsmøde den 8. Juni tog Afdelingen Punkt 1 tilbage under Forudsætning af, at der opnaaedes Enighed om Spørgsmaal 2, medens den Ordning, der blev truffet i Spørgsmaal 3 skulde forelægges Arbejderne til Godkendelse. Forbundet forbeholdt sig, hvis Arbejderne forkastede Afgørelsen i Spørgsmaal 3), at føre alle 3 Spørgsmaal videre til Fællesmøde. Da Arbejderne forkastede Ordningen, afholdtes den 5. Juli et Fællesmøde mellem Repræsentanter for Teglværksforeningen og D. A. F., ved hvilken man enedes om, at Punkt 1) er bortfaldet. Punkt 2) tiltrædes i den Affattelse, der var Enighed om paa Mæglingsmødet, nemlig: De faste Arbejdere faar under den nuværende Arbejdsordning foruden 2 Øre pr. m³ 2½ Øre pr. Mand pr. Time for Sporarbejdet. Med Hensyn til Marchpengene fastsattes en bestemt Grænse, udover hvilken de løse Arbejdere tilkommer disse.

Hammersholt. Hammersholt Teglværk, Nr. 1: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket i 2 Tilfælde, Lørdagene den 5. og 19. Maj, har forlangt Brænderne til at arbejde i deres Frivagt (altsaa udover 160 Timer ugentlig) men nægter at betale Overarbejdstillæg for disse 16 Timer = Kr. 12,50. Ved et Mæglingsmøde den 31. Juli enedes man om under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder, at der til fuld Afgørelse af Sagen betales hver af de 2 Brændere et Beløb af Kr. 5,00. Ialt Kr. 10,00.

Horsens A. Bygholm Teglværk: Afdelingen indberetter den 21. Maj, at der ved en Forhandling den 23. April opnaaedes Enighed om at forny Lokal-Overenskomsten for 1 Aar. Timeløn og Akkordpriser uforandret. Ny Akkordpris oprettet for Læsning af Haandstrygler og fastsat Tillægspriser, naar der brændes over 10 Kamre om Ugen. (Vedrører 30 a 40 Mand).

Odense F. Farvehandler L. P. Hansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand foranlediget ved, at Farvehandleren — uagtet der i Juni Maaned 1927 blev truffen telefonisk Aftale mellem ham og Afdelingen om, at den dagældende Ugeløn Kr. 50,59 ikke skulde reguleres August 1927 — alligevel har nedsat Ugelønnen til Kr. 48,20. Afdelingen har tilskrevet Farvehandleren om Forholdet, men han bestrider, at en saadan Ordning er truffet før August Pristallets Fremkomst 1927. Senere har Afdelingen anmodet ham om en Forhandling, men intet Svar faaet. Efter at Sagen var paatalt overfor Farvehandleren, afholdtes den 25. Juni et Møde, paa hvilket man enedes om, at der til Udligning af Divergensen om Fradraget i H. t. Pristallet udbetales de hos Firmaet beskæftigede 2 Arbejdere et Beløb af Kr. 50,00 hver og at Ugelønnen herefter er Kr. 50,59.

Rønne. Rahbækkeværket: Afdelingen anmoder om, at Forbundet foranlediger et Fællesmøde afholdt i Arbejdsgiverforeningen i Anledning af, at Værket vægrer sig ved at betale 8 Øre Tillæg pr. Time jfr. Overenskomstens § 1 Stk. c saalydende: «Remstramning, Skiften af Mundstykker og **andet Maskinarbejde** betales med et Tillæg af 8 Øre til den normale Timeløn» for Opstilling af **en gammel Gravemaskine.** Der har været afholdt Mæglingsmøde uden at Enighed opnaaedes. Afdelingen gør opmærksom paa, at der den 4., 5. og 6. September 1927 afholdtes Mæglingsmøde i Anledning af Krav fra Arbejderne om Tillæg i H. t. nævnte Bestemmelse ved Opstillingen af en ny Kredstransportør og at man der enedes om følgende Forstaaelse af Bestemmelsen: «Ved andet Maskinarbejde forstaas de sædvanlige forekommende Reparationer af Maskinerne, derimod ikke Hjælp ved Montering af nyt Maskineri». Ved Fællesmødet enedes man om følgende Ordning: Fabriken betaler et Tillæg af 4 Øre pr. Time for det paagældende Arbejde, samt om, at Ordene i det omtalte Mæglingsreferat: «derimod ikke Hjælp ved Montering af nyt Maskineri» ændres til at lyde: «andet Maskinarbejde». Ved andet Maskinarbejde forstaas de sædvanligt forekommende Reparationer af Maskinerne eller Genopstilling efter endt Reparation.»

Sierslev. Stevns Klints Kridtbrud: Angaaende Fastsættelsen af Arbejdsforholdene ved en ny anskaffet Knusemaskine blev der den 25. April afholdt et Mæglingsmøde, paa hvilket man enedes om at arbejde ca. 1 Maaned paa Prøve med skiftende Hold, hvorefter der skulde optages Forhandling om Akkord. Afdelingen indberetter nu, at der har været ført Forhandling uden at Enighed er opnaaet, hvorfor den anmoder Forbundet om at foretage det videre fornødne til Sagens Ordning. Ved et Fællesmøde den 16. August mellem Repræsentanter for Teglværksforeningen og D. A. F. enedes man om, at Prisen sættes til 11 Øre pr. Sæk pr. Mand til 3 Mand.

Skaade. Kragelund Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket ikke overholder Overenskomsten, der fastsætter en Betaling af 158 Øre pr. 1000 Sten for Bladning, idet det kun betaler 138 Øre pr. 1000 Sten, naar Arbejderne kører Stenene ud ad den østlige Ende af Laden. Efter at Sagen var paatalt overfor Kalk- og Teglværksforeningen, indberetter Afdelingen den 12. Juli, at Værket har efterbetalt Arbejderne de 20 Øre pr. 1000 Sten, som de havde faaet for lidt udbetalt, og at Sagen dermed er i Orden, da Værket ikke fremtidig vil have Arbejdet udført paa den Maade.

Thorkildstrup. Skullerupholm Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket har nægtet at betale Søn- og Helligdagsarbejdstillæg til nogle Arbejdere, der var sat til Indsætning og Udtagning af Sten af Ovnen Søndag den 13. Maj og Kristi Himmelfartsdag den 17. Maj, begge Dage fra Kl. 7 Morgen til Kl. 12 Middag. Tillægget andrager 50 pCt. til Timelønnen. Ved et Fællesmøde mellem Repræsentanter for Kalk- og Teglværksforeningen og D. A. F. den 5. Juli ordnedes Sagen saaledes: «Da det maa formodes, at det paagældende Helligdagsarbejde er beordret for at skaffe Sten frem til Levering, erkendes det, at der skal betales Overtidstillæg for det paagældende Arbejde.»

Kontor- og Forretningsbudenes Afdeling indberetter den 28. Marts, at den i den senere Tid har afsluttet 7 Overenskomster med forskellige Indehavere af Budcentraler, der beskæftiger Bude i Alderen under 18 Aar. I Overenskomsten med «Budcentralen» (Indehaver Ulrich Larsen) er fastsat en Ugeløn af: for Bude fra 14—16 Aar en Mindstefortjeneste af 18 Kr. ugentlig (50 pCt. af det indkørte Beløb, hvis dette er mere end 18 Kr. pr. Uge), fra 16—18 Aar Mindstefortjeneste Kr. 21,00 (55 pCt. af det indkørte Beløb), for Bude over 18 Aar Kr. 27,00 (65 pCt. af det indkørte Beløb). Lønningerne beregnes efter en Grundtakst af 105 Øre. I Overenskomsterne med «Budcentralen» (Indeh. E. Adriensen), «Budcentralen V. B. A.» (Indeh. Hj. Thygesen), «Kurer-Korpset» (Indeh. S. L. Brandt), «By-Ekspressen» (Indehaver N. Christophersen), «Københavns Cyklepost» og «City Ekspres» (Indehavere C. Hansen & C. Sørensen) og «Grøntorvets Budcentral» (Indehaver C. Christoffersen), der alle 6 er fornyet for 1 Aar, er Lønforholdet ændret til at være: for Bude mellem 14—18 Aar 50 pCt. af det indkørte Beløb, dog skal der afregnes af en Mindstetakst af 1 Kr. pr. Time. Garanteret Mindstefortjeneste Kr. 19,50 pr. Uge.

Fælles i alle 7 Overenskomster er: Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde fra Kl. 6—9 Aften og 7—8 Morgen 50 pCt. og efter Kl. 9 Aften og før Kl. 7 Morgen 100 pCt. Tillæg, Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Bude, der kører paa egen Cykle, erholder i Godtgørelse herfor Kr. 3,50 pr. Uge. Ulykkesforsikring de første 13 Uger: for Bude under 18 Aar 2 Kr. pr. Dag og over 18 Aar 3 Kr. pr. Dag. Efter 1 Aars Anciennitet erholder Budene 3 Dages Sommerferie med Løn. Alle Bude skal senest 8 Dage efter Antagelsen være Medlemmer af Afdelingen. Tillidsmandsregler. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Førstnævnte Overenskomst kan opsiges med 1 Maaneds Varsel. De øvrige 6 er gældende til 1. Februar 1929. Vedrører.

Kuskene Kbhvn. Kalk- og Teglværksforeningen af 1893 og Akts. Teglværkernes Centralkontor: Afdelingen indberetter, at efter at Arbejdsgiverne havde op-

sagt Overenskomsten, har der været nogle Forhandlinger, der ikke har tilvejebragt Enighed om Betingelserne for ny Overenskomst, hvorfor den anmoder om Forbundets Bistand. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 9. Juli enedes man om at forlænge Overenskomsten, saaledes at den kan opsiges til en 1. April paa følgende Vilkaar: For Akts. **Ny Kalkbrænderi** fastsættes Betalingen for Aflæsning af 1000 Mursten til 21 Øre. Kusken skal fra 1. Oktober altid have en Mand til Hjælp ved Læsning af Hvidtekalk. I Stedet for at Kuskene tidligere fik udleveret en Kittel (Olietøj), skal de fremtidig have et Regnslag. Vedrører 31 Mand.

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn. Firma «Elektrolux»: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Ugeløn Kr. 50,00. For særlig betroet Arbejde Kr. 65,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage uden Afkortning i Lønnen. I Sygdomstilfælde erholder Arbejderne fuld Løn minus Sygepenge i indtil 4 Uger (Arbejderne skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse). Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne de første 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter 5 Kr. pr. Dag i 9 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Tillidsmandsregler. Gælder til en 1. Juni (Ved Ordningen fik 5 Mand en ugentlig Lønforhøjelse af 12—20 Kr. hver).

Mælkeriarbejderne, Kbhvn. Amager Mælkeforsyning: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Kuske, der fordeler Mælk til Kunderne i Byen, Kr. 66,54 plus 100 Øre pr. Dag. Kuske ved Detailsalg Kr. 17,50 pr. Uge plus 8 pCt. af de første 50 Kr. Salg, 10 pCt. af Restsalget, 16 Øre pr. kg solgt Smør og 8 Øre pr. kg solgt Margarine. Mejerister og Hjemmearbejdere Kr. 66,54. Unge Mennesker i Alderen 18—20 Aar Kr. 54,04 pr. Uge. Mejerister, Hjemmearbejdere og Fordelings-Kuske har en Arbejdstid af 8 Timer daglig. Arbejdere, hvis Arbejdstid ikke falder indenfor et Tidsrum af 10 Timer daglig, samt Staldpersonalet erholder 3 Kr. ekstra pr. Uge. Overarbejde 4 Timer a 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Detailkuskene er garanteret en Ugeløn af Kr. 70,00, desuden erholder de 10 Kr. pr. Aar i Flaskegodtgørelse, 7 Dages Sommerferie og om Vinteren 3 Dage med garanteret Ugeløn. Fordelings-Kuske samt Mejerister og Hjemmearbejdere og Staldpersonalet erholder en gratis Fridag hver 8. Dag samt 8 Dages Sommerferie med fuld Løn. Arbejderne erholder Kr. 25,00 pr. ½ Aar i Erstatning for Arbejdstøj. For timelønnet Arbejde betales 155 Øre pr. Time. Arbejderne er ulykkesforsikret i H. t. Loven, men gældende fra den Dag, Ulykken indtræffer. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 1 Maaneds Varsel til den 1. i en Maaned.

Haderslev. Dampskibsreder C. Clausen: Overenskomst oprettet. Timelønnen for Dag-, Nat-, Søn- og Helligdage ved Rederiets Skibe er 160 Øre. Delvis Bordarbejde maa ikke finde Sted. Winchman tages fra Land. For Losning og Ladning betales mindst 3 Timer. For Sønderborg Damperen betales 100 Øre pr. Time. Overarbejde 2 Timer a 30 pCt. og 75 pCt. Tillæg for de efterfølgende Timer. Overarbejde ved andre Skibe betales efter de med den lokale Arbejdsgiverforening fastsatte Akkordtakster. Arbejderne er ulykkesforsikrede for mindst Kr. 3,00 pr. Dag for de første 13 Uger, derefter i H. t. Loven. Kun Medlemmer af D. A. F. maa anvendes til Arbejdet. Timelønnen betales fra det Tidspunkt, Arbejderne er tilsagt at møde til Arbejdet. Gælder til 1. Maj 1929.

Horsens K. Akts. Jysk Ilt- og Acetylengasfabrik: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 15. April 1929. Ugeløn Kr. 48,78. Akts. indgik paa at betale 1 Uges Løn til hver af de 2 Chauffører, som det havde afskediget med for kort Varsel. Vedrører 5 a 6 Mand.

Mariager. Foreningen af Arbejdsgivere i Mariager. Overenskomsten fornyet uforandret til 1. April 1929. Vedrører 50 Mand.

Sakskøbing. Sakskøbing Købmandsforening: Overenskomst oprettet. Pladsarbejde Timeløn 92 Øre, dog 97 Øre, hvis Arbejdet ikke varer mindst 6 Dage. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 2 Timer a 30 pCt., 3. Time a 50 pCt., herudover samt Søn- og Helligdagsarbejde og Arbejde før den normale Arbejdstids Begyndelse 70 pCt. Tillæg. Kuske og Chauffører betales med den gængse Timeløn og den gængse Overtidsbetaling. Gaardskarle, hvis Lønninger delvis bestaar af Drikkepenge, lønnes efter Overenskomst. Pasning af Heste paa Søn- og Helligdage Kr. 3,00. Akkordpriser fastsatte for Losning af Kul og brændt Kalk fra Banevogn til Kørevogn samt for Aflæsning og Afbæring. Levering af Kul til Dampskib 126 Øre pr. Time eller Akkord, Lempning i Underbunker 196 Øre pr. Time. **Havnearbejde:** Timeløn 97 Øre. For Lægtning betales 40 pCt. til de gældende Akkorder. Akkordpriser fastsatte for alt Losnings- og Ladningsarbejde. Hvis Omkørsel af **Trælast** foregaar direkte fra Skib, forhøjes Taksten med 50 pCt. Kuske udenfor Akkorden betales med samme Timeløn som Akkorden. Winchman tages fra Land og betales som en Mand af Holdet. Leverer Skibet Winchman, forhøjes Taksten med 10 pCt. Hvis Skibets Mandskab udfører Indenbordsarbejdet, forhøjes Betalingen for Arbejdet i Land med 15 pCt. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Arbejderne er ulykkesforsikrede jfr. Loven samt med en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Faste Arbejdere eller Folk, der arbejder paa en Plads hele Aaret erholder 3 Dages Sommerferie uden Afkortning i Lønnen. Almindelig Reguleringsbestemmelse. Gælder til en 15. April.

Chaufførerne, Kbhvn. Firmaerne Styhr & Kjær, Alfred Christensen og De forenede Kulimportører: Afdelingen anmoder om Forbundets Assistance i Anledning af, at de nævnte Firmaer antager daglønnede Chauffører, som de aflønner med en Sjettedel af den i Standard-Overenskomsten fastsatte Ugeløn pr. Dag. Afdelingen har fremsendt Klage til Arbejdsgiverforeningen over Forholdet og krævet, at Chauffører, der antages paa Dagløn, aflønnes i H. t. en den 17. Oktober 1922 med Arbejdsgiverforeningens Medvirkning oprettet Tillægsoverenskomst med Københavns Vognmandsforening, hvorefter Daglønnen f. T. er Kr. 10,55 samt at de 3 Firmaer skal efterbetale henholdsvis

Kr. 9,36, 28,46 og 21,84, ialt Kr. 59,66 der er Differencen mellem den udbetalte Dagløn og den Afdelingen kræver betalt; der har været afholdt resultatiøst Møde om Sagen i Arbejdsgiverforeningen. Da Sagen heller ikke bragtes i Orden ved et nyt Møde i Arbejdsgiverforeningen den 7. Maj, indbragtes den for Den faste Voldgiftsret. Ved det forberedende Møde i Retten den 13. Juli forligtes Sagerne saaledes: Medlemmer af Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening betaler ved Antagelse af Chauffører for enkelte Dage den til enhver Tid mellem Københavns Vognmandsforening og Chaufførernes Fagforening gældende Daglønssats for Tiden Kr. 10,55. Herfra er dog undtaget Chauffører, der antages til Afløsning under Ferie og indtrædende Sygdomstilfælde eller iøvrigt i Tilfælde af Forsømmelse fra Chaufførernes Side, naar det ved Antagelsen er tilkendegivet vedkommende Chauffør, at det drejer sig om saadan Afløsningstjeneste, i saadanne Tilfælde gaar vedkommende Chauffør ind i den fratrædende Chaufførs Tjeneste- og Lønforhold, dog uden Ret til Opsigelsesvarsel.

For at faa nærværende Sag forligt erklærer de Indklagede sig villige til at betale til Klagerne 35 Kr.

Chaufførerne, Kbhvn. Akts. Københavns Sukkerraffinaderi: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet har begaaet Brud paa Overenskomsten eller i hvert Tilfælde paa overenskomstmæssig Kotume ved for Transport af et større Parti Raasukker fra De forenede Sukkerfabriker til Sukkerraffinaderiet at fastsætte nogle vilkaarlige Priser som Chaufførerne nægtede at arbejde efter, fordi de var i Strid med en i mange Aar og sideløbende med Standardoverenskomsten gældende Akkord-Aftale. Herefter har Aktieselskabet ophævet hele Akkordpriskuranten ogsaa for al anden Kørsel og aflønner nu med almindelig Ugeløn. Afdelingen anmoder om, at Sagen indbringes for Den faste Voldgiftsret. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 26. Juni enedes man om følgende: Den tidligere bestaaende Prisaftale angaaende Akkordbetaling ved Automobilkørsel genindføres fra Dags Dato og bestaar indtil videre som Partsaftale og saaledes, at den til enhver Tid kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Ophør til en 1. i hver Maaned.

Film- og Forlystelsesfunktionærerne. Alexandra-Teatret: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand foranlediget ved, at Teatret ikke overholder følgende Bestemmelse i Overenskomsten: «Organisationerne er enige om at anbefale Biografteaterejerne, at de ved Nybesættelse af Kontrøllørpladser fortrinsvis antager Folk blandt ledige kvalificerede Medlemmer af Forbundet» (Afdelingen). Ved Mæglingsmødet den 4. Juni opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen efter Afdelingens derom fremsatte Begæring indbragtes for en faglig Voldgiftsret. Ved Voldgiftsrettens Møde den 27. Juni afsluttedes Sagen paa Opmandens Henstilling saaledes: «Foreningen udtaler, at man paa Generalforsamling har anmodet Medlemmerne om ved almindelig Nybesættelse at henvende sig til Forbundet (Afdelingen), og at man er villig til paany at rette tilsvarende Henvendelse til Medlemmerne.»

Arbejdsgiverforeningen klager over, at **Havnearb., Kbh.,** har nægtet at arbejde for **Københavns Frihavns Akts. den 1. Maj efter Kl. 12 Middag,** at **Lager- og Pakhusarb., Kbhvn.,** har nægtet at arbejde hos **Akts. Lemvigh Møller & Munck,** at **Aarhus H.** overfor **Foreningen af Arbejdsgivere i Aarhus Havn** har nægtet at fortsætte Losningen af Damperen «Augsburg», hvilket medførte, at der for at faa Skibet rettidigt udlosset maatte etableres Overarbejde, der paaførte en **Ekstraudgift af Kr. 333,63,** at Aarhus O. har nægtet at arbejde ved samme Damper (Varer til Oliefabriken) samt at **Aalborg H., Horsens H.** og **Kolding H.** for at fortsætte Arbejdet krævede Overtidsbetaling for Arbejdet paa **Det Forenede Dampskibs Selskabs** Rutebaade, hvilket paaførte Ekstraudgifter af henholdsvis Kr. 236,31 i Aalborg, Kr. 42,32 i Horsens og Kr. 141,91 i Kolding. — Klagerne over **Lager- og Pakhusarbejderne, Kbhvn., Havnearbejderne, Kbhvn., Aarhus H., Aarhus O. Horsens H.** og **Kolding H.** behandledes paa et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 29. Maj. Her enedes man om følgende. Idet Lager- og Pakhusarbejdernes Fagforening beklager, at Arbejderne hos Akts. Lemvigh Møller & Munck i Aar helt har sandset Arbejdet 1. Maj Kl. 12, erkender Fagforeningen, at Firmaet naturligvis maa have Adgang til at faa det Mandskb, der er nødvendigt for at vedligeholde Firmaets Drift 1. Maj efter Kl. 12. I Anledning af Arbejdsvægringen overfor D. F. D. S.'s Rutebaade i Horsens og Kolding tilbagebetaler Dansk Arbejdsmands Forbund — uden Præjudice for fremtidige Tilfælde — paa de paagældende Arbejderes Vegne de Merudgifter, der er forvoldt D. F. D. S., med ialt 180 Kr.

Vedrørende Uoverensstemmelserne for **Københavns Frihavns Akts.** og **Aarhus Havn** og **Oliefabrik** forbeholder Arbejdsgiverforeningen sig at indbringe Klage for Den faste Voldgiftsret.

Klagen over **Aalborg H.** behandledes paa et Møde i Arbejdsgiverforeningen den 15. Juni. Sagen sluttede med de faldne Udtalelser.

Aalborg H. Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer klager den 7. Maj over, at Afdelingen har etableret Arbejdsstandsning ved Losning af Kager fra Damperen «Stormsee» i Anledning af, at Afdelingen krævede 25 pCt. Tillæg for Losning af Kagerne i det ene Lastrum, fordi det var stuvet med Halvdelen Jordnødder og Halvdelen en anden Sort Kager, medens Arbejdsgiveren kun betalte Procenttillægget, indtil der var losset saameget, at der var Plads nok til at Arbejdet kunde foregaa normalt.

Arbejdsgiverforeningen klager den 12. Maj endvidere over, at der har fundet Arbejdsstandsninger Sted ved Losningen af I/S «Anna Cordes», der var ladet med Jordnødder og Hørfrøkager, hvor Skibets Mandskab besørgede Indenbordsarbejdet; i hvilken Anledning Arbejderne, der delvis var Medlemmer af **Aalborg A.,** krævede 30 pCt. Tillæg baade for det oplossede Parti Hørfrøkager og det i Skibet tilbageværende Parti (ca. 100 Tons) Jordnødder, og at Arbejdet først blev genoptaget efter, at Tillægget var udbetalt, men under Protest, og endelig klager Arbejdsgiverforeningen over, at **Afdeling H.'s** Formand ved Mønstringen den 7. Maj

til Losning af S/S «Alvine» forbød Folkene at gaa i Arbejde, og det lykkedes ikke at faa Arbejdet i Gang, før Firmaet under Protest havde betalt et af Formanden krævet Beløb af Kr. 51,19, som Arbejdsgiveren havde nægtet at udbetale for Losningen af Damperen «Stormsee». Klagerne behandledes ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 15. Juni og ordnedes paa følgende Maade: I Erkendelse af, at Arbejdsstandsningerne ved Losningerne af Damperne «Anna Cordes» og «Alvine» og Sejleren «Meteor» har været ulovlige betaler Havnearbejdernes Fagforening i Aalborg og Arbejdsmændenes Fagforening i Aalborg til fuld Afgørelse af Uoverensstemmelserne Kr. 100,00 til Skolebørns Bespisning i Aalborg. Af dette Beløb betaler Arbejdsmændenes Fagforening en Trediedel og Havnearbejdernes Fagforening to Trediedele.

Lager- og Pakhusarbejderne. Firma «Dansk Flødeis»: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Ugeløn Kr. 60,00. Arbejdstid 48 Timer. (Fridagene behøver ikke at være en Søndag). Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., for de efterfølgende Timer samt paa Fridage 100 pCt. Tillæg. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage uden Afkortning i Lønnen. Under Sygdom erholder Arbejdere med 3 Maaneders Anciennitet fuld Løn i indtil 4 Uger med Fradrag af Sygepenge; til Arbejdere, der har arbejdet mindre end 3 Maaneder, ydes fuld Løn med Fradrag af Sygepenge i indtil 1 Uge. Arbejdet skal være Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og selv betale Præmien. Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne fuld Løn minus Sygepenge i de første 4 Uger og i de paafølgende 9 Uger 3 Kr. pr. Dag. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Arbejderne skal være Medlemmer af Afdelingen. Tillidsmandsregler. Gælder til en 1. Maj.

Horsens H. Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens: Arbejdsgiverforeningen klager over, at Havnearbejderne ved Losningen af Eternit-Skifer fra S/S «Seemoos» til Akts. Horsens Trælasthandel har standset Arbejdet, fordi Trælasthandelen nægtede at opfylde et Krav om, at der til Losningen skulde anvendes forspændte Vogne eller at Sættevognene skulde anbringes ved Stilladset af en Havnearbejder, der herfor vilde være at afregne med Holdets Gennemsnitsfortjeneste, medens Ladningsmodtageren ønskede at anvende Sættevogne, som han selv foranledigede blev sat paa Plads foran Lossestilladserne. Arbejdet blev ikke genoptaget, før Ladningsmodtageren under Protest gik ind paa at anvende forspændte Køretøjer ved Losningen. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 13. Juni enedes man om, at Horsens Afdeling H. til fuld Afgørelse af Sagen betaler 25 Kr. til Skolebørns Bespisning i Horsens. Der optages Forhandling mellem de lokale Parter om den til Grund for Standsningen foreliggende Uoverensstemmelse.

Odense H. Akts. Robert Zebitz & Co.: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet i Strid med Overenskomsten har undladt at mønstre Folk til Læsning af Brædder paa Hestevogn ved Losningen af M/S «Atair», men derimod benytter 2 af dets faste Folk, der er Medlemmer af Odense L. P., til Arbejdet, og anmoder om, at Aktieselskabet bliver indklaget for Den faste Voldgiftsret. **Odense L. P.** indberetter, at der i den Anledning er opstaaet Uoverensstemmelse mellem den og Odense H., idet Odense H. havde forlangt, at den skulde standse Arbejdet, da de 2 Mand, der var beskæftiget, er Medlemmer af Odense L. P., men det havde den i Overensstemmelse med Hovedkontoret nægtet. Endvidere klager Arbejdsgiverforeningen paa Aktieselskabets Vegne over, at Odense L. P. overfor Aktieselskabet har fremsat Trusel om, at saafremt der oftere hos Aktieselskabet køres en Last Brædder fra Skib til Lageret, og Aflæsningen foretages af Aktieselskabets egne Arbejdere, vil Arbejdet blive standset, idet Arbejdet med Losningen tilkommer Havnearbejderne. Arbejdsgiverforeningen kan ikke erkende, at Bestemmelsen i Havnearbejdernes Overenskomst hjemler Ret for Havnearbejderne til at kræve, at de skal udføre Arbejdet, hvorfor den, hvis Odense L. P. ikke tager Truslen om Arbejdsvægringen tilbage, begærer Sagen behandlet paa Fælesmøde, da Aktieselskabet snart venter Skib med Trælast. Ved et Fællesmøde den 8. Maj henvistes Sag til lokal Drøftelse. Forsaavidt denne ikke bringer nogen Afgørelse, forbeholder Parterne sig deres Standpunkt. Den 19. Juni meddeler Odense L. P., at Sagen angaaende Udlægning af Brædder paa Pladsen er ordnet indbyrdes ved Forhandling med Odense H. saaledes, at naar ¼ af Lasten skal opstilles og Resten udlægges, tilkommer det Lager- og Pakhusarbejderne at udføre Arbejdet, og naar hele Lasten skal udlægges, er det Havnearbejdernes Arbejde.

Odense L. P. indberetter samtidig, at den med **samme Firma** opstaaede Uoverensstemmelse om Betaling for Afbæring af Cement fra S/S «Skjold», hvor Arbejderne krævede betalt som «Indkørsel fra Skib» med 58 Øre pr. 10 Sække, medens Aktieselskabet havde afregnet efter Posten «fra Bane og Byvogn» med 46 Øre pr. 10 Sække, er bragt i Orden, idet Aktieselskabet har efterbetalt det resterende Beløb.

Skive A. Købmand Anders Andersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet for Losning af Jernvitriol kun vil betale efter Akkordsatsen for Losning af Grus, medens Afdelingen forlanger Arbejdet betalt enten efter Akkordsatsen fra Salt eller Gødning. Forbundet henviste Afdelingen til at begære Mægling om Sagen. Den 8. Juli indberetter Afdelingen, at Sagen er i Orden saaledes, at naar der losses Jernvitriol med Baljer, betales efter Taksten for Salt, og naar der losses i Sække, betales efter Taksten for Grus.

Svendborg. Sydfynske Dampskibsselskab: Afdelingen indberetter, at Selskabet har forhandlet med dets Funktionærer om Oprettelse af en ny Sygekasseved tægt, og at Resultatet blev, at Forholdene for Arbejderne var betydelig forringet. Da Selskabet derfor rettede Henvendelse til Afdelingen om at slette Overenskomstens § 5 saalydende: «Selskabet holder Funktionærerne syge- og ulykkesforsikrede som hidtil» og i Stedet underskrive den ny Vedtægt, nægtede denne at underskrive, før der efter Forhandling blev foretaget betydelige Forbedringer i den. Disse Forhandlinger har ført til et for Afdelingens Medlemmer til-

fredsstillende Resultat, hvorefter Afdelingen har tiltraadt den ny Sygekassevedtægt.

Thisted. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger: Afdelingen indberetter, at Forretningsføreren for Fællesforeningens Afdeling i Thisted nægter at aflønne timelønnede Arbejdere i H. t. en ved Overenskomstforhandlingerne truffen Aftale, med en Sjettedel Ugeløn plus 3 pCt., idet han henviser til, at han har spurgt Fællesforeningens Direktion og faaet det Svar, at der ikke findes nogen speciel Aftale mellem Fællesforeningen og D. A. F. vedrørende dette Forhold. Efter at Sagen var paatalt overfor Fællesforeningens Direktion, meddelte denne den 20. Juni, at den har tilskrevet Fællesforeningens Afdeling om i det omskrevne Tilfælde at aflønne den midlertidige Medhjælp med 105 Øre, idet den dog gør gældende, at der ikke er truffet nogen generel Aftale om Aflønning af løse Arbejdere.

Sønderborg A. Købmand H. Storke, Augustenborg: Afdelingen anmoder den 27. Februar om Forbundets Bistand i Anledning af, at den lokale Havne- og Købmandsorganisation trods Beslutning paa Mæglingsmødet den 10. Januar om, at den skulde udarbejde et Forslag angaaende de særlige Forhold hos Købmand Storke, og derefter med Bistand af Havne- og Købmandsorganisationernes Sammenslutning og Dansk Arbejdsmands Forbund optagne Forhandling, endnu ikke har fremsendt noget Forslag til Afdelingen. Efter at Sagen var paatalt overfor Havne- og Købmandsorganisationernes Sammenslutning, meddelte Afdelingen den 17. Marts, at den nu havde modtaget Forslaget. Den 27. April indberetter Afdelingen, at der den 26. April har været afholdt et Forhandlingsmøde, der dog — da Arbejdsgiverne stillede sig ganske umedgørlige — endte resultatløst, hvorfor Afdelingen henstiller, at Sagen indbringes for en Voldgift. Ved et Mæglingsmøde den 24. Maj opnaaedes heller ikke Enighed, men Forbundets Repræsentant henstillede, at der lokalt forhandledes mellem et af Arbejderne valgt Udvalg og Købmanden. Disse Forhandlinger skulde være afsluttede senest den 15. Juni. Hver af Parterne forbeholdt sig sin Stilling, saafremt Enighed ikke opnaaedes. Ved disse Forhandlinger opnaaedes — paa et Par enkelte Spørgsmaal nær — Enighed, hvorefter Forbundet foreslog Havne- og Købmandsorganisationernes Sammenslutning, at der mellem denne og D. A. F. snarest afholdes et Møde om de resterende Uoverensstemmelser. Ved et Møde den 2. Juli oprettedes en Overenskomst indeholdende en Række Akkordpriser, der er holdt tæt op ad de Akkordpriser, der er fastsatte i Afdelingens Overenskomst med Havne- og Købmandsorganisationen for Sønderborg Amt.

Nyvalg af Formand og Kasserer.

Husk at anmelde dette.

Det sker ikke saa sjældent, at Breve og Fagblade, som udsendes fra Hovedkontoret, kommer tilbage med Postvæsenets saalydende Paaskrift:

„Nægtet Modtagelse, er ikke Formand mere."

Og det siger sig selv, at naar Breve, maaske endog af stor Vigtighed for vore Afdelinger returneres paa denne Maade, skaber det Kludder, Forsinkelse og Vrøvl for alle Parter, og derfor maa vi bede de nyvalgte Formænd om straks at give os Meddelelse om:

1) Deres Navn og Bopæl samt Postadresse.

2) Om de har Telefon og i saa Fald, hvilket Nummer.

Paa samme Maade maa man forholde sig, naar der sker Nyvalg af Kasserer.

Naar der skiftes Bestyrelsesmedlemmer.

En indtrængende Henstilling til Afdelingsformændene.

Naar der ude omkring i Afdelingerne skiftes Bestyrelsesmedlemmer, og de ærede Afdelingsformænd sender Meddelelse herom til Hovedkontoret, er det en *absolut* Nødvendighed, at de opgiver os Navn og *tydelig* Postadresse, baade paa de Repræsentanter, der udtræder af Bestyrelsen, og paa de nyvalgte.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)
København K.

Dansk Arbejdsmandsblad

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 10 1928 1928 33. Aarg.

Undervisning.

Kontorbestyrere, vejled vore Arbejdsløse.

For at vore Tillidsmænd — og særlig vore Kontorbestyrere — kan være forberedt paa til den kommende Vinter at give vore mange Arbejdsløse alle Oplysninger om Adgangen til under deres Arbejdsløshed at tage Undervisning paa Højskoler, Kursus o. l., skal vi meddele, at i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 31 og senere Cirkulære fra Arbejdsdirektoratet er det fastsat, at Udbetaling af Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden kan finde Sted til arbejdsløse Medlemmer under deres Deltagelse i Skolekursus o. l., naar Arbejdsdirektøren skønner, at Arbejdsløsheden indenfor Fagets Arbejdsløshedskasses Omraade har en saadan Størrelse, at en ikke ringe Del af Fagets Medlemmer maa antages ikke at have Muligheder for at finde Beskæftigelse i det Tidsrum, Kursuset varer, og at vi for indeværende Vinter, ligesom de forudgaaende Vintre, har erholdt Direktoratets Godkendelse.

Betingelserne for Skoleunderstøttelsens Ydelse er:

at det paagældende arbejdsløse Medlem paa Tidspunktet for Ansøgningen opfylder, — eller — hvis han har opbrugt sin Hjælp fra Arbejdsløshedskassen eller ikke er understøttelsesberettiget Medlem af en saadan — vilde opfylde Betingelserne for at oppebære Understøttelse under Arbejdsløshed i Henhold til Lovens Bestemmelser — herunder at han ikke har gjort sig arbejdsløs for at komme paa Skole, —

at Beskæftigelsesforholdene i det Fag, Medlemmet tilhører, er saadanne, at hans Arbejdsløshed kan formodes at blive af lang Varighed,

at der paa det Sted, hvor Vedkommende er arbejdsløs, findes flere arbejdsløse indenfor samme Branche, saaledes at eventuel Efterspørgsel om Arbejdskraft let og hurtigt vil kunne efterkommes, og

at paagældende Medlem er indtegnet som ledig enten ved et Amtsarbejdsanvisningskontor eller ved et af Kommunen oprettet Arbejdsanvisningskontor.

Endvidere gælder det, at den Skolesøgende er pligtig til under eventuel indtrædende Mangel paa ledig Arbejdskraft, at overtage Arbejde, der under Kursuset maa blive anvist ham af et offentligt Arbejdsanvisningskontor, af en Kommunalbestyrelse eller af den Arbejdsløshedskasse, hvoraf han er Medlem.

Med Hensyn til Størrelsen af den Understøttelse, der bevilges skolesøgende Medlemmer, gælder følgende:

Naar Skoleopholdet eller Kursusdeltagelsen medfører *Forandring af Opholdssted,* vil Understøttelsen til 1) *understøttelsesberettigede Medlemmer* og 2) til Medlemmer, der har *opbrugt* deres vedtægtsmæssige Understøttelse, ydes med *det takstmæssige Beløb,* som paagældende Medlemmer har Ret til at oppebære fra Arbejdsløshedskassen, idet dog den Begræns-

ning gælder i alle Tilfælde, *at Understøttelsens Størrelse* forsaavidt angaar Skoler, hvor der foruden Undervisningen tillige ydes Kost og Logis, *ikke maa overstige, hvad der udkræves til Dækning heraf.*

Understøttelsens Størrelse vil blive fastsat efter *Direktørens Skøn* i følgende Tilfælde:

1) Til Medlemmer, der *ikke* har opnaaet Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse.

2) Til Medlemmer, der til paagældende Skoleophold eller Kursusdeltagelse oppebærer Understøttelse fra anden Side.

3) Til Medlemmer, hvis Skoleophold eller Kursusdeltagelse *ikke* medfører Forandring af Opholdssted.

Naar et Medlem har faaet bevilget Skoleunderstøttelse af Arbejdsløshedsfonden kan han *ikke samtidig* med denne Understøttelse under Skoleopholdet *oppebære vedtægtsmæssig Understøttelse.* Paa den anden Side skal *Skoleunderstøttelsen ikke medregnes* ved Beregningen af det Dageantal, for hvilket der kan ydes paagældende Medlem vedtægtsmæssig Understøttelse.

Forsaavidt angaar den eventuelt af en *kommunal Hjælpekasse* under et Medlems Arbejdsløshed ydede Understøttelse skal bemærkes, at vi vil gaa udfra, at saadan Understøttelsesydelse standses i den Periode, Medlemmet erholder Skoleunderstøttelse fra Arbejdsløshedsfonden. I modsat Fald vil der ske Fradrag i Arbejdsløshedsfondens Understøttelse i de Tilfælde, hvor Understøttelsen fra Hjælpekassen i Forbindelse med Understøttelsen fra Arbejdsløshedsfonden overstiger Omkostningerne ved Skoleopholdet.

Vi anmoder derfor vore Afdelinger om at tilstille vedkommende Hjælpekasse Meddelelse, naar et af Afdelingens Medlemmer, om hvem det vides, at han erholder Hjælpekassehjælp under Arbejdsløshed, faar bevilget Skoleunderstøttelse af Arbejdsløshedsfonden.

Vi anbefaler meget vore Medlemmer — særlig de Ugifte — under deres tvungne Arbejdsløshed at søge Undervisning paa Skoler og Kursus. Derved opnaas ikke alene at skaffe sig mange Kundskaber, der er til Gavn i alle Livets Forhold, men ogsaa den Fordel, at Medlemmerne sparer deres vedtægtsmæssige Understøttelse og har denne i Reserve i Tilfælde af fortsat Arbejdsløshed.

Vi skal oplyse, at vi alene i Fjor Vinter af Arbejdsløshedsfonden fik udbetalt Understøttelse til arbejdsløse Medlemmer, der var paa Højskole, til et Beløb paa noget over 35,000 Kr., og dette Beløb, mener vi, i Aar mindst burde fordobles.

Skema til Brug ved Ansøgning af Skoleunderstøttelse kan rekvireres fra Hovedkontoret.

Johannes Nielsen.

Arbejdsløsheden i forskellige Lande.

Af hosstaaende Oversigt fremgaar det, at Arbejdsløsheden, sammenholdt med Tilstanden i den foregaaende Maaned og med samme Maaned i Fjor, i det store hele er næsten uforandret eller opviser en ringe Nedgang. Kun ganske enkelte Lande kan notere en Stigning i Antallet Arbejdsløse. Endskønt Arbejdsløsheden saaledes synes at være „stabiliseret", maa man dog deværre for de kommende Efteraars- og Vintermaaneder regne med den sædvanlige Stigning i Arbejdsløshedstallene. Paa Grundlag af de os foreliggende Oplysninger giver vi følgende Oversigt over Arbejdsløshedens Omfang i forskellige Lande:

Australien. Ifølge de gennem Fagforeninger med tilsammen rundt 450,000 Medlemmer tilvejebragte Oplysninger var i det 2. Kvartal 1928 11,2 pCt. af Medlemmerne arbejdsløse, mod 10,7 pCt. i det første Kvartal og 6,4 pCt. i det 2. Kvartal 1927. Den offentlige „Vandrings- og Opbygningskommission" anslaar Antallet af Arbejdsløse i hele Australien til 187,000.

Belgien. Ifølge de foreliggende Beretninger fra 162 Arbejdsløshedskasser med et samlet Medlemsantal af 617,242 Personer var den 1. August 4147 eller 0,7 pCt. af Medlemmerne helt og 23,136 eller 3,7 pCt. delvis arbejdsløse. De tilsvarende Procentsatser var den foregaaende Maaned 0,6 og 3, den 1. August 1927 1,3 og 3,9.

Danmark. Ifølge de gennem Fagforeningerne (274,351 Medlemmer) og de offentlige Arbejdsanvisninger tilvejebragte Oplysninger var Arbejdsløshedsprocenten ved Udgangen af Juli Maaned 13,5, mod 13,7 den foregaaende Maaned og 17,2 ved Udgangen af Juli 1927. I den første Uge i September var Antallet Arbejdsløse i hele Landet 35,833, mod 37,458 i den

foregaaende Maaned og 47,000 i Begyndelsen af September 1927.

Tyskland. I Tiden fra 1. til 15. August er Antallet af de i Arbejdsløshedsforsikringen understøttede Arbejdsløse for første Gang steget siden den 15. Januar d. A., nemlig fra rundt 564,000 til 567,000, d. v. s. med 0,6 pCt. I Kriseunderstøttelsen sank Antallet understøttede Arbejdsløse i det samme Tidsrum fra 82,900 til 80,900 eller med 2,5 pCt. Ifølge den af den tyske Landsorganisation foretagne Arbejdsløshedsopgørelse var ved Udgangen af Juli 6,3 pCt. af de tilsluttede Forbunds Medlemmer arbejdsløse, mod 6,2 pCt. den foregaaende Maaned og 5,6 pCt. ved Udgangen af Juli 1927, mens Forbundenes Procentsats af Korttidsarbejdere ved Udgangen af Juli androg 6,1 mod 5,6 den foregaaende Maaned og 2,6 i Juli 1927.

Frankrig. Antallet af de ved de offentlige Arbejdsanvisninger tilmeldte Arbejdsløse var ved Udgangen af Juli 8009, mod 9124 den foregaaende Maaned og 30,185 i Juli 1927. Antallet af understøttede Arbejdsløse var den 11. August 1050, ved Udgangen af Juni 1659 og ved Udgangen af Juli 1927 15,886.

Finland. Ved Udgangen af Juli var der ved de offentlige Arbejdsanvisninger i de større Byer tilmeldt 762 Arbejdsløse, mod 822 i den foregaaende Maaned og 882 i Juli 1927.

Storbritannien. Af de omtrent 12 Millioner mod Arbejdsløshed forsikrede Personer var ved Udgangen af Juli 11,7 pCt. helt arbejdsløse, mod 10,8 pCt. i den foregaaende Maaned og 9,2 pCt. i Juli 1927. Den 3. September var Antallet af Arbejdsløse i hele Landet 1,324,000, heraf var omkring 325,000 Grubearbejdere.

Holland. Ifølge Beretninger fra subventionerede Arbejdsløshedskasser med tilsammen rundt 300,000 Medlemmer var ved Udgangen af Juli 5,2 pCt. arbejdsløse, mod 4,4 pCt. i den foregaaende Maaned og 6,9 pCt. i Juli 1927.

Italien. Ved de offentlige Arbejdsanvisninger var der ved Udgangen af Juni tilmeldt 247,021 helt arbejdsløse og 30,296 Korttidsarbejdere. I den foregaaende Maaned var de tilsvarende Tal 306,629 og 45,569, i Juni 1927 214,603 og 103,792.

Irland. I det 2. Kvartal var af 245,612 mod Arbejdsløshed forsikrede Personer 10,8 pCt. arbejdsløse, mod 13 pCt. i det første Kvartal og 10,1 pCt. i det 2. Kvartal 1927.

Japan. Det japanske Socialdepartement meddeler, at Antallet af Arbejdsløse indenfor Industri og Handel for Tiden skønnes at beløbe sig til 300,000. De med Statsstøtte iværksatte Nødhjælpsarbejder har vist sig utilstrækkelige, og Nødvendigheden for mere effektive Forholdsregler træder stedse tydeligere frem.

Kanada. Ifølge de af Fagforeninger med ca. 180,000 Medlemmer tilvejebragte Oplysninger var den 1. Juli 3,2 pCt. af Medlemmerne arbejdsløse, mod 3,7 pCt. i den foregaaende Maaned og 3,2 pCt. den 1. Juli 1927.

Letland. Ved Arbejdsanvisningerne i de større Byer var der ved Udgangen af Juli tilmeldt 928 Arbejdsløse, mod 1223 i den foregaaende Maaned og 1278 i Juli 1927.

Norge. Den 15. August var der ved de offentlige Arbejdsanvisninger tilmeldt 15,817 Arbejdsløse mod 15,365 den 15. Juli og 15,727 den 15. August 1927. Med det sædvanlige Tillæg af 60 pCt. for Kommuner uden Arbejdsanvisning var der saaledes den 15. August 1928 ialt 25,307 Arbejdsløse.

Ny Zeeland. Af de rundt 58,000 Medlemmer i de Fagforeninger, som indberettede om Arbejdsløsheden, var i det 2. Kvartal 11,5 pCt. arbejdsløse mod 11,4 pCt. i det første Kvartal og 9,7 pCt. i det 2. Kvartal 1927.

Østrig. Ved Udgangen af August udgjorde Antallet understøttede Arbejdsløse i hele Landet 113,844 eller 1300 mindre end i Midten af Juli. Ved Udgangen af August 1927 fandtes der ialt 135,000 understøttede Arbejdsløse.

Polen. Ved Udgangen af Juli var der ved de offentlige Arbejdsanvisninger tilmeldt 100,487 Arbejdsløse, mod 116,247 i den foregaaende Maaned og 148,277 ved Udgangen af Juli 1927.

Rusland. Antallet af de ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer tilmeldte Arbejdsløse var ved Udgangen af Februar 1928 1,482,800, ved Udgangen af Marts 1,575,900 og ved Udgangen af April 1,598,600. Senere Tal foreligger ikke. Ved det den 12.—16. Juni i Moskva afholdte Møde af de russiske Fagforeningers Centralraad blev ligeledes Arbejdsløshedsproblemet indgaaende behandlet, hvorved det oplystes, at Antallet arbejdsløse *Fagforeningsmedlemmer* var steget fra 1,500,000 den 1. Oktober til 2 Millioner den 1. Januar 1928. Dog skulde denne Stigning udelukkende falde paa Sæsonfagene. Af Medlemmerne i Grubearbejder- og Tekstilarbejderforbundet var paa det Tidspunkt 6 pCt. arbejdsløse.

Svejts. Antallet tilmeldte Arbejdsløse var ved Udgangen af Juli 5525 mod 5378 i den foregaaende Maaned og 8404 ved Udgangen af Juni 1927.

Sverige. Af 275,950 Medlemmer i de Fagforeninger, der har indberettet om Arbejdsløsheden, var ved Udgangen af Juni 21,257 eller 7,7 pCt. arbejdsløse mod 8,2 pCt. i den foregaaende Maaned og 9,4 pCt. i Juni 1927.

Czekoslovakiet. Ved Udgangen af Juni var der endnu kun tilmeldt 32,701 Arbejdsløse, det laveste Tal siden Republikens Bestaaen. Ved Udgangen af April var der tilmeldt 39,462, i Juni 1927 45,460 Arbejdsløse.

Ungarn. Af ca. 150,000 Medlemmer i Fagforeninger, der havde indberettet om Arbejdsløsheden, var ved Udgangen af Juni 12,860 eller 8,3 pCt. arbejdsløse, mod 13,275 eller 8,7 pCt. i den foregaaende Maaned og 11,701 eller 7,8 pCt. i Juni 1927.

Forenede Stater. Ifølge den af Arbejdsministeren offentliggjorde Beretning, der er udarbejdet paa Grundlag af en rundt 11,000 Bedrifter i de 54 vigtigste Industrier med ialt 3,091,921 beskæftigede Personer omfattende Statistik, er Antallet af beskæftigede Personer i Juni steget med 0,1 pCt., sammenholdt med Juni 1927, derimod sunket med 3,9 pCt. Beskæftigelsesprocenten (1923 = 100) var i Juni 1928 85,6, mod 85,5 i den foregaaende Maaned og 89,1 i Juni 1927.

(I. F. C.)

Repræsentantskabsmødet

i den Internationale faglige Central den 25. og 26 Septbr. 1928 i Amsterdam.

Det Repræsentantskabsmøde i Amsterdam-Internationale, som finder Sted den 25. og 26. September i Amsterdam, skal træffe forskellige vigtige Afgørelser, som vil faa stor Betydning for I. F. C.'s fremtidige Virksomhed og skal afslutte den Overgangsperiode, i hvilken Internationalen har befunden sig siden Kongressen i Paris i 1927. Bl. a. skal Repræsentantskabet tage Bestemmelse om den By, hvor *I. F. C. skal have sit Sæde.* Bestyrelsen har paa sit sidste Møde ligeledes beskæftiget sig med denne Sag og besluttet at henstille til Repræsentantskabet, at lade Sædet forblive i Amsterdam indtil næste Kongres. Endvidere skal der foretages Valg af en *Generalsekretær.* Som det turde være bekendt, har Sassenbach paa Kongressen i Paris, efter at de to andre Sekretærer var fratraadt deres Stilling, erklæret sig rede til midlertidigt at varetage Sekretærstillingen. Bestyrelsen henstiller nu at vælge Sassenbach til Generalsekretær. Paa Dagsordenen staar endvidere *Valg af et Bestyrelsesmedlem,* et Anliggende, som Pariser Kongressen henviste til nærmere Drøftelse og Afgørelse i Repræsentantskabet. Den engelske Landsorganisation foreslaar nu sin Generalsekretær, Citrine, som Medlem af I. F. C.'s Bestyrelse. Denne har sluttet sig til den engelske Landsorganisations Forslag og hentiller til Repræsentantskabet at vælge Citrine til Bestyrelsesmedlem. I den sikre Forventning om, at Repræsentantskabet vil følge denne Henstilling, har Bestyrelsen allerede ved sit sidste Møde valgt Citrine til Formand for I. F. C.

En stor Del af Forhandlingerne vil utvivlsomt være helliget Sekretariatets Beretning om I. F. C.'s Virksomhed i Tidsrummet Januar til August 1928, hvori der meget indgaaende redegøres for Bestræbelserne for at tilvejebringe Tilslutning fra et Antal Landsorganisationer i forskellige Verdensdele, den af I. F. C. indledede Aktion til Gunst for *Ratificeringen* af *Washington Konventionen om 8 Timersdagen* samt dens Kamp mod de bebudede Forringelser af Konventionen, saaledes som foreslaaet af den engelske Regering, Arbejdet i Forbindelse med Forberedelserne til *de internationale Arbejdskonferencer i 1928 og 1929,* Stillingen med Hensyn til Moskvas nyeste *Enhedsfronttaktik* samt de videre Forberedelser til den af I. F. C. planlagte *Undersøgelse af Arbejdstidens Længde i en Række Industrier.*

Repræsentantskabet vil endvidere have at godkende Optagelsen af den faglige Landsorganisation i Grækenland. Naar denne Godkendelse foreligger, vil den frie Fagbevægelse i samtlige Balkanlande være tilsluttet I. F. C.

(I. F. C.)

I. F. C.s Medlemsantal.

Gunstige Udsigter.

Aaret 1926 var ikke særlig gunstigt for den internationale Fagbevægelse. Den internationale faglige Central kunde i det Aar notere en Nedgang i Medlemsantallet fra 13,366,387 til 12,839,174, altsaa ialt 527,213 eller 3,9 pCt.,

hvad der navnlig var en Følge af Tilbagegangen i England, Tyskland og Danmark. I England var Virkningerne af Regeringens fjendtlige Holdning overfor Fagbevægelsen endnu ikke kommen helt til Udfoldelse, mens der med Hensyn til Arbejdsløsheden i Tyskland, der var den væsentligste Aarsag til Nedgangen i Medlemstallet, ikke kunde forudsiges noget bestemt.

Med saa megen større Glæde kan det paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger nu konstateres, at den paa forskellige Hold nærede Ængstelse delvis har været ubegrundet. Ganske vist er den engelske Landsorganisations Medlemsantal i 1927 yderligere sunket fra 4,163,994 til 3,874,842 eller med 289,152 (6,9 pCt.), men heroverfor staar den prægtige Fremgang, som Fagbevægelsen i Tyskland kan notere, hvor Medlemstallet er steget fra 3,933,931 til 4,415,689 eller med 481,758 (12,2 pCt.).

De foreløbige Tal viser, at I. F. C.'s Medlemsantal i 1927 er steget med omtrent en kvart Million. Foruden Tyskland har næsten alle øvrige Lande taget Del i denne Medlemstilvækst, mens paa den anden Side foruden England kun Belgien og Spanien melder om Tilbagegang.

Aaret 1927 var altsaa ikke ugunstigt for I. F. C., og det synes, som om denne Fremgang vil vare ved ogsaa i 1928. Siden den 1. Januar 1928 har tre nye Landsorganisationer sluttet sig til I. F. C., nemlig Estland, Grækenland og Sydvest-Afrika. Talmæssigt set er kun Grækenland af Betydning, men Estlands og Sydvest-Afrikas Indmeldelse maa bedømmes ud fra det Synspunkt, at I. F. C.'s Interessesfære i de baltiske Lande resp. i Afrika derved udvides. Foruden Nyindmeldelserne kan der henvises til den betydelige Medlemstilvækst i det første Halvaar 1928 i Tyskland, Letland, Holland og Sverige.

Alle Tegn tyder paa, at den Tilbagegang, der begyndte i 1921, er bragt til Stilstand i Begyndelsen af 1927, og at I. F. C. med Fortrøstning kan se Fremtiden imøde.

Nedenstaaende følger nogle nærmere Enkeitheder angaaende de faglige Landsorganisationers Medlemsantal i forskellige Lande.

Belgien: Mens Medlemsantallet ved Udgangen af December 1926 udgjorde 551,860, gik det i 1927 ned med 21,285 eller 3,9 pCt. til 530,575. Denne Nedgang var væsentlig foraarsaget af Krisen, som fremkaldtes af den voldsomme Stigning i Pristallet i Forbindelse med den belgiske Valutas Stabilisering. Set i dette Lys, kan den ringe Nedgang betragtes som et Tegn paa den belgiske Fagbevægelses fuldkomne sunde Karakter.

Danmark: Landsorganisationens Medlemsantal steg fra 155,536 til 156,425 eller med 889. I indeværende Aar har Kongressen i Handels- og Kontormedhjælperforbundet (12,800 Medlemmer) besluttet at indmelde sig i Landsorganisationen, men denne Beslutning skal dog først ud til Urafstemning blandt Medlemmerne. Ogsaa Postforbundet (6,200) Medlemmer) har paalagt sin Forbundsstyrelse at foretage Skridt for at faa Forbundet indmeldt i De samvirkende Fagforbund.

Tyskland: A. D. G. B.'s Medlemsantal steg i 1927 fra 3,933,931 til 4,415,689 eller med 481,758 (12,2 pCt.), Afa-Forbundets fra 388,109 til 394,807 eller med 6,698 (1,7 pCt.).

I det første Halvaar 1928 steg Landsorganisationens Medlemsantal fra 4,415,689 til 4,670,000 eller med 254,311 (5,8 pCt.). Siden Begyndelsen af 1927 andrager Medlemstilvæksten altsaa trekvart Million eller 18,8 pCt. Fremgangen i det første Halvaar 1928 skyldes navnlig Medlemstilvæksten i Bygningsarbejder-, Jernbane-, Fabriksarbejder-, Kommunalarbejder-, Metalarbejder-, Træarbejder- og Transportarbejderforbundet.

Frankrig: Paalidelige Oplysninger angaaende Medlemsantallet i de franske Fagorganisationer foreligger ikke. Med stor Sikkerhed kan det dog antages, at Medlemstallet er steget betydeligt i 1927. Haand i Haand med Tilbagegangen i de kommunistiske Fagorganisationer gaar en almindelig Medlemstilvækst i de socialdemokratiske Fagforeninger. Særlig stor er Fremgangen i Seine-Departementet, hvor der i de første 9 Maaneder af 1927 blev udstedt 91,000 nye Medlemskort.

Grækenland: Den i Maj 1928 stedfundne Kongres i den græske Landsorganisation besluttede med 322 Stemmer mod 1 at indmelde Organisationen i Amsterdam-Internationale. Dermed er alle Balkanlande tilsluttet I. F. C. Paa det Tidspunkt, da Fagforeningskongressen holdtes, talte Landsorganisationen 190,000 Medlemmer.

Ungarn: I 1927 steg Medlemsantallet fra

126,260 til 127,422 eller med 1,162 (1 pCt.).

Letland: Landsorganisationen har al Grund til at være tilfreds med 1927, thi i dette Aar steg dens Medlemsantal fra 15,818 til 18,732 eller med 2,914 (18,4 pCt.). I det første Halvaar 1928 var Fremgangen endnu større. Ved Udgangen af Juni 1928 var Medlemstallet nemlig steget til 22,000, hvad der i denne Periode betyder en Tilvækst af 3,268 (17,5 pCt.).

Holland: I 1927 steg Medlemsantallet fra 196,314 til 202,696 eller med 6,382 (3,3 pCt.). I det første Kvartal 1928 var Medlemstilvæksten 4,000 eller 2 pCt., den 1. April talte Landsorganisationen 206,869 Medlemmer.

Østrig: I Aaret 1927 steg Medlemsantallet fra 756,392 til 772,762 eller med 16,370 (2,2 pCt.).

Spanien: Fra 1. Januar 1927 til 1. April 1928 sank Medlemstallet fra 221,000 til 208,531 eller med 12,469 (5,6 pCt.).

Sverige: I 1927 steg Medlemsantallet fra 414,859 til 437,974 eller med 23,115 (5,6 pCt.).

Landsorganisationen har rettet en Henvendelse til den syndikalistiske Landscentral, som tæller 30,000 Medlemmer, angaaende en Sammenslutning af de to Landsorganisationer.

Svejts: Medlemstallet steg i 1927 fra 153,797 til 165,692 eller med 11,895 (7,7 pCt.).

(I. F. C.)

Forbindelser mellem I. F. C. og de udenforstaaende Landsorganisationer.

At Amsterdam-Internationale endnu overvejende er en af europæiske Landsorganisationer sammensat Internationale, fremgaar saa klart og tydeligt af den hvert Aar offentliggjorte Fortegnelse over de tilsluttede Organisationer, at dette ikke yderligere behøver at understreges af Melankolikere og hyperkritisk foranlagte Personer. Af større Betydning end den blotte Erkendelse af denne Kendsgerning er det ubestrideligt at undersøge, *hvorfor* Fagbevægelsen i et Antal ikke europæiske Lande staar udenfor I. F. C. og hvad I. F. C. foretager sig for at tilvejebringe en saadan Tilslutning. Spørgsmaalet om, *hvorfor* Fagbevægelsen udenfor Europa, bortset fra Landsorganisationerne i Palæstina, Kanada, Argentina og Afrika (Forbundet af farvede Industri- og Handelsarbejdere i Sydafrika og en lille Organisation af hvide Arbejdere i Sydvest-Afrika) endnu ikke tilhører Fagforenings-Internationalen, kan i første Linje besvares derhen, at en stor Del af Fagbevægelsen udenfor Europa endnu ikke har traadt sine Børnesko og der tildels endnu ikke engang findes et Grundlag for Oprettelsen af en faglig Landscentral. Dette gælder særlig for Fagbevægelsen i Staterne i Syd- og Mellemamerika. I. F. C.'s Opgave med Hensyn til disse Lande kan for Tiden kun bestaa i den videst mulige Støtte og Fremme af Fagbevægelsen, Fremskaffelse af Oplysninger om den Maade, paa hvilken de langt ældre Fagbevægelser i de europæiske Lande har udviklet sig. De Oplysninger i saa Henseende, som fremsendes gennem I. F. C.'s Pressemeddelelser, synes at finde stor Anklang i nævnte Lande. Resultatet af denne Arbejdsmetode gør sig allerede bemærket. Det er lykkedes I. F. C. at knytte Forbindelser med Fagorganisationerne i de forskellige Stater i Syd- og Mellemamerika, som har ført til en regelmæssig Korrespondance og en snævrere Kontakt. Vi nævner i denne Sammenhæng blot Forbindelsen med Fagbevægelsen i Brasilien, Chile, Guatemala, Honduras og Kuba. Det er uden Tvivl en glædelig Foreteelse, at der ved den sidste internationale Arbejdskonference i Genf af Repræsentanter for Fagbevægelsen i Argentina, Kuba, Uruguay og Venezuela blev udarbejdet et Udkast til Overenskomst, som efter Godkendelse fra vedkommende Organisationers Side skal tjene som Grundlag for Oprettelse af et fast Fagforeningsbureau for de sydamerikanske Lande med Sæde i Buenos Aires. I. F. C.'s Bestræbelser tager i første Række Sigte paa at overbevise de sydamerikanske Arbejdere om, at Fagbevægelsen, selv om ogsaa hvert Land og hver Verdensdel naturligvis bedst kender sine egne Forhold og Traditioner og de direkte Interesser, maaske er bedst tjent med en Sammenslutning af Fagbevægelsen i en og samme Verdensdel — hvilken Sammenslutning i og for sig allerede er det første Skridt til en mere international Sammenslutning — alligevel med Henblik paa Kapitalens internationale Sammenslutninger og Forgreninger *i det lange Løb* dog bedst kan varetage sine Interesser gennem Tilslutning til en Internationale, hvis Maal er at varigt forene Fagbevægelsen i *hele Verden*. Men Hensyn til Forholdet til den amerikanske Landsorganisation (American Federa-

tion of Labor) erindrer vi om, at I. F. C. i Henhold til en paa Pariser Kongressen vedtaget Beslutning har henvendt sig til en Række nærstaaende Organisationer med en Anmodning om Tilslutning, samt henstillet, saafremt denne Anmodning ikke kunde imødekommes, da at anføre de Grunde, som formentlig forhindrer en saadan Tilslutning. En saadan Henstilling er ogsaa rettet til den amerikanske Landsorganisation. Det herpaa indløbne Svar adskiller sig i Formen ikke meget fra de tidligere Svar: 1) Imod Indmeldelse anføres nærmest følgende Grunde, at I. F. C.'s Love ikke i tilstrækkelig Grad garanterer de tilsluttede Landsorganisationers Selvstændighed; 2) at Indmeldelse vilde medføre altfor store finansielle Byrder for Landsorganisationen. Det er ikke ganske klart, hvad man forstaar under de ved Punkt 1 anførte Betænkeligheder, da I. F. C.'s Love netop udtrykkelig garanterer enhver Landsorganisations Autonomi. Med de faglige Landsorganisationer i Mexiko, Australien. Ny Zeeland og Engelsk-Indien opretholdes venskabelige Forbindelser, og det er en glædelig Kendsgerning, at den alindiske Landsorganisation, som i sit eget Land har at kæmpe mod saa mange Vanskeligheder, har besluttet at sætte Spørgsmaalet om Indmeldelse i I F. C. paa Dagsordenen for den i November Maaned d. A. i Jharia stedfindende Generalforsamling. Et videre Bevis for, at I. F. C.'s Propaganda har baaren Frugt, er *Ægypten*, hvor den endnu unge Fagbevægelse i indeværende Aar dannede en Landscentral, i hvis Love det udtrykkelig bestemmes, at der skal tilvejebringes en snæver Kontakt med I. F. C.

Langsomt men ustandseligt udvides saaledes I. F. C.'s Interessesfære.

(I. F. C.)

Kommunisternes Legen med Generalstrejken.

Den nuværende reaktionære Regering i Letland har fornylig opløst alle kommunistiske Fagorganisationer. De reaktionære Partier vilde hermed forinden Valgene bortlede Vælgernes Opmærksomhed fra den borgerlige Koalitions smudsige Korruptionsaffærer og forvandle Valgkampagnen til en Kamp „for eller imod Kommunisterne". De socialdemokratiske Arbejdere i Letland betragtede disse Represalier som et Angreb paa hele Arbejderklassens Rettigheder og foranstaltede en almindelig Protestkampagne mod Regeringens lovstridige Fremfærd. Kommunisterne benyttede imidlertid ogsaa denne Lejlighed til at smæde og æreskænde Socialdemokratiet.

Den 22. August skulde Domstolen træffe den endelige Afgørelse om Organisationernes Opløsning. Den 21. August spredte Kommunisterne i alle Landets Byer et Opraab, der opfordrede Arbejderne til Iværksættelse af en almindelig Proteststrejke resp. Generalstrejke, som skulde paabegyndes den 22. August. Kommunisterne henvendte sig imidlertid *ikke* til den faglige Landsorganisation i Letland, som omfatter alle større og vigtige Fagorganisationer som Jernbanemændene, Typograferne, Post-Telefon- og Telegrafarbejdere o. s. v. De vilde gennemføre deres Generalstrejke uden de frie Fagforeningers Støtte. Generalstrejken mislykkedes ganske, idet kun de kommunistisk sindede Arbejdere strejkede. En Del Arbejdere drev Kommunisterne med Magt ud af Fabrikerne. Saaledes strejkede i hele Landet kun nogle faa Tusinde Arbejdere i de private Virksomheder. Desuden foranstaltede Kommunisterne i Riga ganske taabelige Demonstrationer og provokerede Sammenstød med Politiet, hvorved man opnaaede, at talrige Arbejdere arresteredes. Meddelelserne i den udenlandske Presse om blodige Sammenstød og „Oprørsforsøg" i Riga er dog ikke andet end rene Fantasifostre.

Denne Generalstrejke var kun et Valgtrick, hvormed de yderliggaaende Venstregrupper forsøgte at forbedre Kursen paa deres politiske Aktier og skade Socialdemokratiet. Denne nye, af Moskva dikterede „revolutionære Taktik" bragte Kommunisterne ikke det forventede Resultat. Arbejderklassen i Letland vender sig efterhaanden bort fra de kommunistiske Fagorganisationer og slutter op i den socialdemokratiske Fagbevægelse. Gennem denne kommunistiske Optakt har den reaktionære Regering nu faaet et Paaskud til at skærpe sine Repressalier mod Arbejderorganisationerne. Saaledes gaar Kommunisterne atter engang Reaktionens Ærinde.

(I. F. C.)

Dansk Arbejdsmands Forbund.

Hovedkontor: H. C. Andersensgade 14, St., Kbhvn. K. Telefon 2140.

Fortegnelse over samtlige Afdelingers Adresser.

Aabenraa A. Hans Hinrichsen, Sønderport 5 A., 1. Telf. 187.
Aabenraa T. Peter H. Holm, Flyvehallen
Aakirkeby. Harald Køhlert, Kalby pr. Aakirkeby.
Aalborg A. Chr. Larsen, Kayerødgade 17. Telf. 3361.
Aalborg C. Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
Aalborg K. Aug. Jørgensen, Frederiksgade 9. Telf. 2380.
Vejgaard, Aalborg. Telf 1518.
Aalborg H. Søren Jacobsen, Øster Alle 73. Telf. 3957.
Aalborg K. Aug. Jørgensen, Frederiksgade 9.
Aalbæk. Chr. Møller, Strandby.
Aalestrup. Peder Knudsen, Aalestrup.
Aarhus A. Johs. Kortsen, Kristiansgade 27. Telf. 2073. (Priv. Sølystgade 38).
Aarhus C. Aksel Jensen, Sølystgade 43, 1. Telf. 5742.
Aarhus F. Chr. Christensen, Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 3.
Aarhus H. Anders Mikkelsen, Børsen, Aarhus. Telf. 5087. (Privat Sønder Alle 19. Telf. 6119).
Aarhus J. A. Andersen, Sct. Poulsgade 4, 2. Tlf. 2391.
Aarhus J. B. Alf. Pedersen, Mørksgade 7. Telf. 5848. Privat Clausensgade 3.
Aarhus K. J. Ilsøe, Godthaabsgade 8. Telf. 3278.
Aarhus Komm. Bernt Jensen, Falstersgade 31, 1. Telf. 5155.
Aarhus M. T. C. Christiansen, Vejlegade 6, St. Telf. 4623.
Aarhus O. M. Nielsen, Læssøgade 47, 1. Telf. 5746.
Aarhus St. J. V. Christensen, Absalonsgade 1. C. Kv.
Aars. Chr. Larsen, Tingvejen, Aars.
Aarslev Hørning. Anton Andersen, Hørning Volk Mølle St.
Agerbæk. Anders Andersen, Agerbæk.
Agger. Mads Andersen, Taabel pr. Vestervig.
Aidt. Joh. O. Kjær, Drøsbo pr. Thorsø.
Alhedens Skovarbejdere. Aage Sørensen, Havredal pr. Frederiks St.
Allinge. Nikolaj Hansen, Rosengade, Allinge. Telf. 63.
Ansager. Martin P. Marcussen, Ansager St.
Arden. Jens P. Jensen, Arden pr. Arden St.
Asnæs. Ludvig Damkjær Nielsen, Asnæs.
Assens, Fyn. Laurits Pedersen, Ramsherred 47. Telf. 148.
Assens, Jyll. Karl Jensen, Assens pr. Mariager.
Aulum. Carl Chr. Nielsen, Aulum.
Auning. N. Rafn, Auning.
Ballerup. Jakob Jakobsen, Frederikssundsvej 46, 1., Ballerup. Telf. 145.
Bandholm. Emil Rasmussen, Bandholm.
Beder Malling. Martin Nielsen, Malling.
Belysningsarbejderne. Formand N. Christiansen, Vesselsgade 24, 2. N. Telf. Nora 141. Privat Rygaards Alle 60, Hellerup. Telf. 2843 y. Kasserer C. V. Vestergaard, Ole Jørgensensgade 9, St.
Bindslev. Laurits Pedersen, Trynbakker N. Bindslev pr. Sindal.
Birkerød. Oluf Andersen, Bakkevej, Birkerød. Telf. 174.
Bjerringbro. Oskar Deleuran, Bøgeskov pr. Bjerringbro.
Blaahøj. Chr. Chølkær, Blaahøj St.
Bloustrød. Jens Olsen, Tivoli pr. Birkerød.
Bogense. Vald. Christensen, Kirkestræde 38.
Bornholms Skovarbejdere. Kr. Jensen, Gulbakkehus pr. Lobbæk.
Borup. Karl Jacobsen, Dalby pr. Borup.
Bov. Herbert Hoeg, Smedeby pr. Smedeby.
Brabrandt. Søren Jensen, Enghavevej, Brabrand.
Brahetrolleborg. Marius Knudsen, Gerup pr. Korinth.
Bramminge. Niels Petersen, Plantagevej, Bramminge.
Brande. K. Smedegaard Nielsen, Mellemvej 2.
Bredebro. Chr. M. Hansen, Bredebro.
Brovst. Chr. P. Christensen, Brovst St.
Bryrup. Chr. J. Christensen, Bryrup.
Brædstrup. J. M. Christensen, Bredgade 3, Brædstrup.
Brænderiarbejderne. Formand: J. C. Andersen, Ny Carlsbergvej 4, 1. V. Telf. Eva 227. Kasserer: Victor Gerløv, Baldersgade 73, 1. L.
Brændselsafbærerne. Formand: Leo Jensen, Oehlenschlägersgade 53, 3. V. Telf. Vester 6922 v. Kasserer: A. Angeisø, Heimdalsgade 11, 2. L.
Brødkuskene. Formand H. Jensen, Horsensgade 16, 3. Ø. Telf. Øbro 3316 v. Kasserer N. P. Petersen, Fensmarksgade 25. Telefon Nora 3685 x.
Brøndershev. Carl Jensen, Hedelundsgade, Brøndershev.
Brørup. Th. Thomsen, Folding pr. Brørup.
Bylderup. Sv. Hansen Jørgensen, Lendemark, Bylderup, Bov.
Bælum. Peder Pedersen, Bælum St.
Chaufførerne. Formand Thorv. Pedersen, H. C. Andersensgade 10, St. Telf. 14033. Kasserer V. Petersen, Adr. Kontoret.
Darum. Chr. Hansen, Darum pr. Bramminge.
Daugaard. Laurits Østergaard, Ørum Mark pr. Daugaard.
Dybvad. Martin Nielsen, Sæbehuset, Dybvad.
Ebeltoft. Laurits Andersen, Adelgade.
Egernsund. August Hilmer, Egernsund. Telf. Broager 214 x.
Ejsing. Jørgen Chr. Nielsen, Geddal, Ejsing pr. Vinderup.
Ejstrupholm. A. Skærbæk, Ejstrupholm.
Esbjerg. Peder Poulsen, Danmarksgade 45. Telf. 108.
Esrom. N. P. Nielsen, Tumlinghus pr. Esrom.
Faaborg. Karl Eriksen, Odensevej 36, Faaborg.
Faarup. J. N. Jensen Hvid, Faarup St.
Fabrikarbejderne. Formand Chr. Gram, Blaagaardsgade 4 A. N. Telf. 3404. Privat Sindshvilevej 23, 2. F. Kasserer O. Wessberg, sammesteds.
Fakse. Hans Bay Hansen, Egedevej, Fakse.
Fakse Ladeplads. Carl Olsen, Hylleholtvej, Faxe Ladeplads.
Fanefjord. Ernst Christiansen, Haarbølle pr. Askeby, Møen.
Fensmark. Hans Jacobsen, Holme Sipperup pr. Olstrup.
Ferring. Andreas Christensen, Ferring pr. Bonnet.
Film- og Forlystelsesfunkt. Formand: Th. Lindberg Pharsen, Skydebanegade 7, 1. V. Telf. Vester 1326 v. Privat: Hagbartsvej 25. S. Telf. Amager 3074. Kasserer Alf. Jensen, Frederikssundsvej 38, 2. L. Telf. Taga 32 v.
Fredensborg. Julius Hansen, Grønholt, Fredensborg.
Fredericia A. H. Møller, Egeskovvej 5. Telf. 574.
Fredericia F. J. P. Jensen, Nørrevoldgade 40, Fredericia. Telf. 750.
Fredericia H. Martin Andersen, Kongensstræde 16, Fredericia.
Fredericia K. Jens Christensen, Nørrevoldgade 80. Telf. 480.
Frb. Komm. Arb. Formand G. Hansen, Peter Bangsvej 52, 3. th. Telf. Godthaab 3448 y. Kasserer N. P. Jensen, Nyelandsvej 63, 3. F. Telf. Godthaab 1429 v.
Frederikshavn A. J. C. M. Vesterskov, Tuxensgade 6. Telf. 347.
Frederikshavn H. Chr. Jensen, Svendehjemmet, Frederikshavn. Telf. 435.
Frederikssund. Laurits Petersen, Frederiksborggade 11. Telf. 206.
Frederiksværk. P. Larsen, K. A. Larsensgade 10. Telf. 166.
Fuur. Chr. A. Astrup, Debel, Fuur.
Gadevang. Peter Hansen, «Vennely», Gadevang pr. Hillerød.

Galten. Sigurd Jensen, Galten St.
Gl. Ry. Andreas Rasmussen, Hjærbæk pr. Ry St.
Garveriarbejderne. Formand: Johannes Nielsen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961. Kasserer: Chr. Nielsen, Brahesborg Allé 3. S.
Give. Laurits Rabæk, Allegade, Give.
Gjelsted. A. Chr. Pedersen, Taarup Mark pr. Gjelsted.
Gjern. Las Lassen, Gjern St.
Gjøl Øland. Marinus Jacobsen, Gjøl pr. Gjøl.
Gjørding. Andreas Nissen, Gjørding By pr. Gjørding St.
Glamsbjerg. Marius Hansen, Ny Koppenbjerg pr Glamsbjerg.
Glatved. Marius Mikkelsen, Balle.
Glejbjerg. Jørgen Holm, Grene pr. Glejbjerg.
Glostrup. P. Chr. Jørgensen, Brøndbyvestervej 4, Glostrup. Telf. 356.
Glumsø. Frederik Hansen, Glumsø Præstemark, Glumsø St.
Graasten. Johannes Koch, Nalmadebro, Graasten.
Gram. Iver Sørensen, Gram pr. Gramby.
Grenaa. Rasmus Jensen, Grønland 35, Grenaa. Telf. 26.
Grindsted. Thule Friis, Vestergade, Grindsted.
Grænge. Husejer Jens Petersen, Grænge St.
Græsted. Martin Henriksen, Græsted.
Gudhjem. P. A. Petersen, Gudhjem, Bornholm.
Gørlev. Peder Pedersen, Rye pr. Gørlev. Telf. 20. Privat Telf. 187.
Gørslev. P. Johansen, Gørslev Nyvang, Østervang St.
Haarlev. Johs. Grøn, Lille Linde, Haarlev St.
Hadersley. Carl Hansen, Storegade 83.
Hadsund. Kristian Jensen, Fuglsang, Hadsund. Telf. 173.
Hadsten. Chr. Kopp, Neder Hadsten pr. Hadsten.
Hammel. Chr. Sørensen, Hammel.
Hammersholt. Aage Petersen, Hammersholt pr. Hillerød.
Hammershøj. Anders Sørensen, Hammershøj St. Telf. Hammershøj 41.
Hansted Lundum. Ejnar Falk. Egebjerg pr. Horsens.
Hanstholm. Marius Madsen, Hanstholm pr. Thisted.
Harboøre. Peder Andersen, Harboøre.
Harlev. Jens Andersen, Labing pr. Mundelstrup.
Hasle, Bornholm. Victor Johansen, Tofte Klemensker pr. Hasle.
Haslev, Carl Jensen, Nygade 1, Haslev.
Haslund Ølst. Kresten Pedersen, Haslund pr. Randers.
Havdrup. Herman Egerup, Havdrup.
Havnearbejderne. Formand: P. Christensen, Dr. Tværgade 40, St. K. Telf. Palæ 282. Privat Amerikavej 20, 2., Telf. Eva 685. Kasserer: Thomas Nielsen, Dr. Tværgade 40, K. Privat Borgergade 69, K.
Hedehusene. M. Winther, Baldersbrønde, pr. Hedehusene. Telefon 159.
Hellum. Jacob Mikaelsen, Hellum St.
Helsingør A. P. Christiansen, Lindevej 28, Espergærde. Telf. Espergærde 9.
Helsingør F. Georg Mathiesen, Klostergade 2.
Helsingør S. L. P. Poulsen, Sudergade 13, Helsingør.
Herfølge. Julius Larsen, Svansbjerg pr. Herfølge. Telf. Herfølge 65.
Herløv. C. J. Andersen, Vandværksvej, Herløv.
Herlufmagle. Anton Rasmussen, Spragelse, Herlufmagle.
Herning. Jens Jensen, Bethaniagade 20. Telf. 462.
Hillerød. Richard Børgesen, Københavnsvej 8. Telf. 312.
Hinnerup. Chr. Holm Pedersen, Haar Mark pr. Hinnerup.
Hirtshals. Niels Godsk, Hirtshals.
Hjallerup. Anton Christensen, Paghsgade, Hjallerup.
Hjerm. Martin Kjeldsen, Hjerm.
Hjørring. Chr. Nielsen, Toftegade 13. Telf. 751 (mellem 12—1 og efter 5 Eftm.).
Hobro. M. N. Lynnerup, Adelgade 73. Telf. 284.
Holbæk. Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
Holeby. Lars Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Holstebro A. Chr. Strømvig, Helgolandsgade 4, Holstebro. Telf. 492 (10—12 Form. og 3—5½ Eftm.).
Holstebro K. Niels Dalgaard, Lægaardsvej, Holstebro.
Holsted. Hans P. Larsen, Holsted.
Holtug. N. Chr. Jørgensen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Horbelev. Chr. Hansen, Horreby pr. Karleby.
Hornslet. Frederik Larsen, Hornslet pr. Hornslet St
Horsens A. Christoffer Mortensen, Aaboulevard 46, Horsens. Telf. 459 (mellem 10—1 og 5—6).
Horsens H. Alf. Jensen, Fredericiagade 35. Telf. 1923.
Horsens K. Ludvig Jørgensen, Sønderbrogade 57, 1. Telf. 1830.
Hotelfunktionærerne. Formand og Kasserer Laurits Heiberg, Dannebrogsgade 14, 3. Telf. Vester 6859
Houen. M. P. Madsen, Houen, Tarm.
Houlbjerg. Niels Bengtsen, Houlbjerg pr. Laurbjerg.
Hovedgaard. Peder Rasmussen, Hovedgaard St.
Hvalpsund. Anders Jacobsen, Hvalpsund.
Hvalsø. Niels Larsen, Nørre Hvalsø pr. Hvalsø.
Hvornum Klejtrup. Th. Jensen, Klejtrup pr. Hobro.
Hær og Flaade. Formand A. Jensen, Lyneborggade 20, 3. Tlf. Amager 4103 x. Kasserer H. Rasmussen, Christianshavns Voldgade 1.
Højer. Diedrich Diedrichsen, Storegade, Højer.
Højslev. Jens Larsen, Søby pr. Højslev.
Hørsholm. A. Olsen, Hosfelts Ejendom, Usserød Kongevej pr. Hørsholm.
Hørve. Rasmus Ryberg, Hørve.
Ikast. Martin Andersen, Kirkegade, Ikast.
Isoleringsarbejderne. Formand og Kasserer Arthur Nielsen, Thorsgade 14, 4. Telf. Taga 39 y.
Ivigtut. Carl Nielsen, Kryolitarbejder, Ivigtut, Grønland. (Adresse: Gl. Torv 22, K.).
Jelling. Jens Munck Petersen, Jelling, Jylland.
Jernbanearbejderne B. Formand: H. Petersen, Solitudevej 10, 4. Telf. Nora 1985u. Kasserer: J. Nielsen, St. Jørgensgade 10, St. Valby.
Jernbanearbejderne M. Formand H. P. Hansen, Viktoriagade 30. V. Telf. Vester 9316 v. Kasserer V. Knudsen, D. S. B. Tjenesteboliger **F. 4. V.**
Jernbanearb. T. Formand: Martin Jensen, Oehlenschlægersgade 53 C. 3. Tlf. Vester 6173 v. Kasserer: P. M. Christensen, Malthe Brunsvej 8, 2 tv. F.
Jord- og Betonarbejderne. Formand Niels Rasmussen, H. C. Ørstedsvej 55, V. Telf. 3496. Kasserer J. P. Hoppe, sammesteds.
Juelsminde. Kristian Hansen, Strandhuse, Juelsminde.
Jyderup. P. Andersen, Teglværksvej, Jyderup St.
Jydstrup. Hans Fr. Petersen, Jydstrup pr. Jydstrup.
Kalundborg. Rasmus Laursen, Møllestræde. Telf. 512.
Karise. Chr. E. Christiansen, Jørslev Mark pr. Karise.
Karup. K. Grove Jensen.
Karrebæksminde. H. P. Jensen, Karrebæksminde.
Kastrup. Formand Richard Ludwig, Kastruplundsgade 11, Kastrup. Telf. Kastrup 18. Privat Bopæl: Alleen 54, Kastrup. Kasserer Johannes Schack, Svend Dyringsvej 5. S.
Kerteminde. Chr. Mogensen, Søndergade 56, Kerteminde. Telf. 283.
Kjellerup. Peter Hvam Sørensen, Vestergade 30.
Knabstrup. Theodor Larsen, Krøjerup pr. Knabstrup.
Kolding A. R. Clausen, Agtrupvej 11. Telf. 187 mellem 17¼—18) (mellem 12½—13¼ Telf. 1305).
Kolding H. S. P. Sørensen, Schørringsvej 12, 1. Kolding.
Kolind. S. P. Sørensen, Kolind.
Kongsted. Jens Rasmussen, Rønnede Kro pr. Rønnede. Telf. Rønnede 86.
Kontor- og Forretningsbudene. Formand Gerner Madsen, Studiestræde 16. K. Telf. Byen 4722. Budstuen Telf. Central 14721.
Korsør A. Vilh. Pind, Krusevej 12 A., Korsør.
Korsør H. Vald. Jørgensen, Revvej 80. Telf. 411.
Kuskene. Formand Viggo Eigtved, Larslejstræde 1. K. Telf. 5640. Kasserer Chr. Andersen, Dannebrogsgade 18, 1. V.
Kvissel. Julius Kristiansen, Bannerlundsmark pr. Kvissel..

Kbh. Baneg. priv. Arb. Formand: O. P. Pedersen, Folkvarsvej 21, 4. F. Telf. Sydhavn 194 x. Kasserer: Jens Hansen, Hortensiavej 3, Glostrup.
Køge A. C. R. Poulsen, Codansvej 5, Køge. Telf. 642.
Lager- og Pakhusarbejderne. Formand Ejler Jensen, Sct. Hansgade 4, St. N. Telf. 10147. Kasserer Godtfred Petersen, sammesteds.
Langaa. Jens Martin Jensen, Gl. Langaa pr. Langaa St.
Langebæk. Ernst Fr. Johansen, Kallehave pr. Kallehave St.
Laurberg, Ditlev Due, Laurberg.
Laven. Jens L. Jensen, Gl. Laven, Laven St.
Lem Lihme. Søren Nielsen, Nørre Lem pr. Brodal.
Lemvig. Kr. Nielsen, Vestergade 23. Telf. 263 (mellem 9—11 og 12—2).
Lunderskov. Hans Jørgen Jensen, Storegade, Lunderskov.
Lundby. Ingvard Sørensen, Lundby pr. Lundby.
Lyderslev. Stockholm Petersen, Lyderslev pr. Storehedinge.
Lyngby. Carl Madsen, Om Kæret, Lundtofte, Lyngby. Telf. Lyngby 519.
Lynge. Sophus Nielsen, Badstrup pr. Lynge.
Lysbro. Jesper Jensen, Borgergade 56, Alderslyst, Silkeborg.
Løgstør. Karl Grønning, Vægtergade, Løgstør. Telf. 195 (bedst mellem 12—1).
Løgumkloster. Friedrich Nissen, Markedsgade, Løgumkloster.
Løkken. Niels Petersen, Løkken.
Løsning. Andreas Christensen, Elmeby, Sebberup pr. Løsning.
Maarum. Niels Madsen, Kæderup pr. Helsinge.
Mariager. Chr. Mikkelsen, Vestergade, Mariager.
Maribo. Johs. Petersen, Brødregade 1. Telf. 441.
Marmor- og Granitsliberne. Form. Carl Poulsen, Gl. Kalkbrænderivej 64, Mezz. Kasserer F. Andersen, Heimdalsgade 13, 1. L.
Middelfart A. A. Johansen, Egevej 4, Middelfart.
Middelfart F. V. Jensen, Bogensevej 1, Middelfart.
Moselund. Lund Kidmose, Engesvang St.
Mou. H. M. Andreasen, Briketfabriken pr. Gudumholm.
Mælkeriarbejderne. Formand: Alfred Jensen, Nordre Fasanvej 29, 1. F. Telf. Godthaab 3122 x. Kasserer: M. Rasmussen, Holger Danskesvej 84, 2. F. Telf. Godthaab 4784.
Møen. H. P. Larsen, Udby pr. Stege. Telf. Stege 164.
Møgeltønder. Knud Knudsen, Møgeltønder.
Mønsted. Søren Mortensen, De jyske Kalkværker pr. Sparkær.
Mørke. Laurits Sørensen, Stenvad pr. Mørke St.
Nakskov Sk. Johs. Hansen, Bulskov pr. Nakskov.
Neksø. Niels Kofoed, Brogade, Neksø. Telf. 207 (mellem 12—1 og efter 5).
Nibe. Fr. Fagersen, Ndr. Strandgade.
Nivaa. Jørgen Jørgensen, Sletten, Humlebæk. Telf. Humlebæk 192.
Nyborg. Anders Nielsen, Martinus-Rasmussensgade 11.
Nykøbing Fl. Thorvald Rasmussen, Nordre Havneplads. Telf. 681. Privat Lollandsgade 6.
Nykøbing Jylland A. J. C. Christensen, Refshammer, Nykøbing Jyll.
Nykøbing Jyll. F. Aleksander Nielsen, Nørrebro 66.
Nykøbing Sjæll. Fr. Petersen, Algade 74. Telf. 271.
Nysted. Hans Hansen, Fiskergade 18.
Næstved. Frants Petersen, Amtsmandsgade 9. Telf. 880. Privat Telf. 813.
Nørre Aaby. Jens Hansen Jensen, Nørre Aaby St. Telf. 133.
Nørre Alslev. Johs. Jensen, Orehoved.
Nørre Sundby A. H. Chr. Nielsen, Vestergade 1. Telf. 1582. Privat Østergade 4. Telf. 3549.
Nørre Sundby H. Th. Jensen, Rolighedsvej 23. Telf. 4027.
Odder A. Niels P. Nielsen, Holstensgade 9.
Odder Skovarb. A. Andersen, Fillerup pr. Odder.
Odense A. Carl Larsen, Ramsherred 15, Odense. Telf. 3813.
Odense C. Jacob Hansen, Hunderupvej 26, Telf. 5359.
Odense F. C. Mathiesen, H. C. Andersensgade 62 St. Telf. 5276.
Odense G. P. Rasmussen, Enighedsvej 2, Odense.
Odense H. Anders Jensen, Store Slotsvej 8. Telf. 2289.
Odense K. J. C. Jensen, Sortebrødrestræde 6, Odense. Telf. 4326 (mellem 12—1).
Odense L. P. Jens P. Madsen, Vindegade 64. Telf. 5839.
Odense M. Chr. Jensen, Kansiergade 5, 1. Telf. 5447.
Odense S. P. F. A. Petersen, Vesterbro 112, 3. tv.
Odense Sk. Warberg Jensen, Damhusvej 8. Telf. 5889.
Odense St. A. Larsen, Lundsgaardsvej 24. Telf. 3379.
Odsherreds Skovarb. Martin Jeppesen, Abildøre pr. Braade, Nykøbing Sj.
Oliemøllerne. Formand Sofus Larsen, Aarhusgade 80, 4. Ø. Telf. Strand 340. Privat Telf. Øbro 6871. Kasserer C. C. Jensen, Clematisvej 13.
Onsild. Th. Thomassen, Nr. Onsild pr. Onsild St. Telf. 4.
Ormslev. Jens P. Nielsen, Kattrup pr. Hasselager.
Ousted. H. Chr. Jensen, Allerslev pr. Lejre.
Oue. Laurits Lausten, Houtved, Oue pr. Hobro.
Over Jerstal. Ferdinand Jensen, Vejbøl pr. Over Jerstal.
Pandrup. N. Steffensen, Skadebæk pr. Kaas.
Pindstrup. Harry Nielsen, Ringsø pr. Pindstrup.
Præstø. Paulus Jørgensen, Torvet 146, Præstø.
Randers A. Søren Simonsen, Karolinegade 5. Telf. 2296.
Randers F. Jens Chr. Sørensen, Rejersensvej 2, 3. S., Randers. Telf. 2208.
Randers J. S. A. Nielsen, Fredensgade 23. Telf. 2292.
Randers K. P. C. Nielsen, Kirkegade 16. Telf. 1571.
Randers M. Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers Telf. 2276.
Ranum. Martinus Sørensen, Ranum.
Refsnæs. Peter Ejlertsen, Nostrup, Kalundborg.
Remissearbejderne. Formand O. F. V. Heintze, Valdemarsgade 46. V. Telf. Vester 3732. Kasserer C. Rasmussen, Danmarksgade 13. V.
Renovationsarbejderne. Formand A. Th. Henriksen, Værmlandsgade 30, 1. S. Telf. Amg. 2824 x. Kasserer Chr. Jensen, Egilsgade 60, 4. Telf. Amg. 3275 x.
Ribe. L. Chr. Jacobsen, Klostergade, Ribe.
Ringe. Johannes Hansen, Vinkelvej, Ringe.
Ringkøbing. Carl Thuesen, Tværvej, Ringkøbing. Telf. 233.
Ringsted. Vilh. Hansen, Havemøllevej 1, Ringsted, Telf. 419.
Roskilde. Aksel Petersen, Støden 5. Telf. 813.
Roslev. Harald Hansen, Roslev.
Rudkøbing. Carl Larsen, Kohavevej, Rudkøbing.
Ruds Vedby. Oluf Lorentzen, Vedby Skov, Ruds Vedby.
Ryomgaard. Carl Sørensen, Attrup, Ryomgaard.
Ry St. S. Sølvsten Nielsen, Klostervej pr. Ry St.
Rødby. Chr. V. Larsen, Sædinge pr. Rødby.
Rødding, Nr. Jyll. Martin Andersen, Rødding pr. Spøttrup St.
Rødding, Sdr. Jyll. Carl Bennedsen, Hjerting pr. Rødding.
Rødvig. Th. Nielsen, Skørping Strand, Rødvig.
Rømø. Hans L. Bagger, Havneby, Rømø.
Rønbjerg. Johs. Jensen, Bakkely pr. Rønbjerg.
Rønne. Helfred Nielsen, Rosengade 6. Telf. 503. Privat Olsgade 1. Telf. 642.
Sakskøbing. Oskar Johansen, Nykøbingvej, Rørbæk pr. Sakskøbing.
Sandlosserne. Formand og Kasserer H. L. Andersen, Aarhusgade 48, 1. Ø. Telf. Øbro 2994 x.
Seest. Jakob M. Jakobsen, Seest pr. Kolding.
Sierslev. Husmand Jens Hansen, Sierslev pr. Storehedinge.
Silkeborg A. Carl Jensen, Evaldsvej 7, Silkeborg. Telf. 659.

Silkeborg St. Robert Jensen, Rolighedsvej 11.
Sindal. Chr. P. Jensen, Nørregade 61.
Skaade. Eiler Mikkelsen, Skaade pr. Aarhus.
Skagen. Holger Hansen, Vesterby, Skagen.
Skanderborg. V. Sørensen, Sygehusvej. Telf. 401.
Skarrehage. Frands B. Frandsen, Sejerslev, Nykøbing M.
Skelskør. Anders Jensen, Ahlgade, Skelskør.
Skelund. Johan Akselsen, Skelund St.
Skibby. Laurits Sørensen, Manderup pr. Skibby.
Skibsværftsarbejderne. Formand J. E. Aarkrogh, Kronprinsessegade 42. Telf. Palæ 45 y. Privat Adelgade 111, 2. Telefon Palæ 2760x.
Skive A. Chr. Bysted, Havnevej 7, Skive.
Skive K. Valdemar Jensen, Møllegade 8.
Skjern. Chr. Skaarup, Østergade 46. Telf. 179.
Skjød. Hans Jørgensen, Bødstrup St.
Skovarbejderne. Magnus Stobberup, Boller pr. Horsens.
Skærbæk. Hans Jørgensen, Skærbæk.
Skævinge. Frits Madsen, Skævinge pr. Skævinge.
Skørping. Søren Jensen, Skørping.
Slagelse A. Th. E. Jørgensen, Søndre Stationsvej 14, Slagelse. Telf. 898.
Slagelse F. Johs. R. Larsen, Volden 20.
Sorø. Valdemar Andersen, Slagelsevejen, Sorø. Telf. 365.
Sparkær. Morten Mortensen, Sparkær St.
Stenderup. Sofus Hansen, Stenderup.
Stenlille. Niels Olsen, Stenlille pr. Stenlille St.
Stenstrup. Rasmus Hansen (Mathiasen), Dognshøjrup Kirkeby pr. Stenstrup St.
Stenvad. Peder Pedersen, Ulstrup, Stenvad.
Stevn. Karl M. Christensen, Vive pr. Hadsund.
Stevnstrup. Marius Sørensen, Stevnstrup.
Stilling. Harald Nielsen, Stilling St. Telf. 75.
Stoholm. Chr. Balling, Stoholm. Telf. 86.
Storehedinge. Kr. Nielsen, Bjælkerup pr. Store Hedinge.
Strib. Th. Petersen, Røjle Enge pr. Strib.
Struer. Jens Chr. Jensen, Bryggegade 4, Struer. Telf. 288.
Strøby. Jens P. Pedersen, Strøby Egede pr. Køge.
Stubbekøbing. Chr. Rasmussen, Lindevej 7, Stubbekøbing.
Støberiarbejderne. Formand: Chr. Brun, Admiralgade 22, 1. K. Telf. 5170. Privat Telf. Valby 1399. Kasserer: Chr. Madsen, Overgaden oven Vandet 54, 1 C.
Støvring. Anders Sørensen, Støvring St.
Sukkerhusarbejderne. Formand: Edv. Sykes, Valhøjsvej 1, St., Valby. Telf. Valby 1916. Kasserer: Holger Jørgensen, Ny Carlsbergvej 100 St.
Svaneke. Karl Jørgensen, Hullebakken, Svaneke.
Svendborg. Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33. Tlf. 457. Kontor Teaterpassagen. Tlf. 361.
Svendstrup. Marinus Nielsen, Svendstrupholm pr. Svendstrup.
Svinninge. Hans V. Christiansen, Svinninge.
Sæby. A. C. Nielsen, Søndergade 15, Sæby.
Søby Sall. P. Hansen, Svendstrup pr. Hammel.
Søllerød. T. H. Vinsentsen, Nærum. Telf. Nærum 109.
Sønderborg A. Peter Nielsen, Fagforeningshuset, Bjerggade 7, Sønderborg. Telf. 341.
Sønderborg H. Hans Jessen, Voldgade 2.
Sønder Omme. Harald Skov. Kirkeby Mark, Sønder Omme.
Taarnborg. Jens Andersen, Frølunde Mark pr. Korsør.
Taars. Chr. Riisborg, Taars.
Taastrup. Ingemann Petersen, Klovtofte pr. Taastrup. Telf. 276.
Tagpæparbejderne. Formand Carl Hegelund, Ryesgade 66 B., 1. Ø. Telf. Nora 3042 y. Kasserer V. Villumsen, Flensborggade 2, 1. B.
Tange. Chr. Sørensen, Tange St.
Tarm. N. Chr. Jensen, Kolonihavevej, Tarm.
Tavlov. Karl Vilhelmsen, Sdr. Vilstrup pr. Eltang.
Thisted. Chr. Iversen, Nørregade 49, 1. Thisted. Telf. 373.
Thoreby. Johan Rasmussen, Thoreby pr. Flintinge.
Thorkildstrup. Chr. Rasmussen, Østerskovhuset, Abbetved, Roskilde.
Thorsager. Jens M. Larsen, Thorsager St.
Thorsø. Martin Andreasen, Thorsø.
Tillitze. S. P. Hjort, Tillitze pr. Nakskov.
Tilst. Sander Sørensen, Tilst pr. Mundelstrup.
Tinglev. Wilhelm Jakobsen, Tinglev.
Tingsted. Jens Korfitzen, Taaderup pr. Tingsted.
Tinning. Chr. Johansen, Haldum pr. Hinnerup.
Tistrup. Johannes Thomsen, Gaarde St.
Tjæreborg. Niels P. Jensen, Tjæreborg St.
Tikøb. Holger Christiansen, Lykkeholm, Hornbæk pr. Hornbæk.
Toldbodarbejderne. Formand C. O. Rød, Fischersgade 21, 1. S. Kasserer Th. Sundstrøm, Visbygade 8, St. Ø. Telf. Øbro 2664 x.
Toustrup. Albert Nielsen, Toustrup pr. Toustrup St.
Tranbjerg. G. Møller, Sleth pr. Tranbjerg.
Trustrup. Søren Press, Trustrup.
Trælagerarbejderne. Formand Rasmus Steen, Westend 21. V. Telf. Eva 38. Privat Adresse Rødovre pr. Valby. Telf. Rødovre 110.
Tureby. H. P. Larsen, Kanderød pr. Tureby.
Tylstrup. Marthin Marthinusen, Sulsted St.
Tølløse. Carl Bendtsen, Kvarmløsevej 26, Tølløse St.
Tønder. Jeppe K. Christensen, Slotsgade 10, Tønder.
Tørring. Peter Christensen, Stougaards Mark pr. Tørring.
Udbyneder. Kr. Sørensen, Havndal St.
Uggelhuse. Rasmus Akselby, Uggelhuse.
Ulstrup. Marius Sørensen, Ulstrup. Telf. Ulstrup 64.
Vagtfunktionærerne. Formand H. P. Lauritsen, Lillegade 6, Valby. Kasserer H. V. Jensen, Ragnhildsgade 20, 1. Str.
Vamdrup. H. Knudsen, Nørregade 31, Vamdrup.
Varde. Nikolaj Toft, Kjærvej 12, Varde. Telf. 343 (bedst 12½—1½).
Veggerløse. Vald. Rasmussen, Marebæk pr. Veggerløse.
Vejby Tibirke. L. P. Larsen, Vejby pr. Vejby St.
Vejen. J. Chr. Bach, Rolighedsvej 15. Telf. 167.
Vejle A. J. P. Pedersen, Vedelsgade 28, 1., Vejle. Telf. 1422.
Vejle F. Jens Nielsen, Gl. Havn 36, Vejle. Telf. 1585.
Vejle H. H. Knudsen, Danmarksgade 33, 2. Sal.
Vejle K. Chr. Dahl Hansen, Bleggaardsgade 31, 2. Telf. 1094.
Vejle M. Aksel Nielsen, Tønnesgade 36, Vejle.
Vemmelev. Karl Rasmussen, Ormslev pr. Forlev St.
Vemmetofte. N. P. Pedersen, St. Spjellerup pr. Karise.
Viborg. P. Mathiasen, Nørregade 4, Viborg. Telf. 998 (mellem 10—12).
Viby, Jyll. P. C. Jensen, Brinkken, Viby Jyll.
Viby, Sjæll. Otto Jørgensen, Birkede pr. Viby Sj.
Vigerslev. Andreas Gustavsen, Bredbjerg pr. Langesø.
Viksø. M. Laugesen, Viksø.
Vildbjerg. Karl Provstgaard, Vildbjerg.
Villingebæk. William Olsen, Villingebæk, Hornbæk.
Vinderup. Niels Steffensen, Søndergade, Vinderup.
Viskinge. Chr. Hansen, Løjtved pr. Svebølle.
Vojens. Hans Otzen, Vojens.
Voldby. S. P. A. Madsen, Voldby pr. Hammel.
Volstrup. Harald Andersen, Volstrup pr. Sæby.
Vordingborg. Chr. Larsen, Mathiasensvej pr. Masnedsund. Telf. 466.
Vraa. Vilh. Christiansen, Vh. 22, Borup, Vraa.
Værløse. Anders Madsen, Kirkeværløse pr. Værløse.
Øl- og Mineralvandsarb. Formand L. P. Olsen, H. C. Andersensgade 14, St. Telf. 2140.
Ølgod. Andreas Dam, Grønfeldt, Ølgod.
Ørnhøj. Chr. Cedergren Bech, Grønbjerg.
Østbirk. Hakon Olsen, Østbirk.
Øster Vraa. Jens P. Larsen, Øster Vraa.

HOVEDKONTOR og SEKRETÆRERNE.
H. C. Andersensgade 14. Telf. 2140 med Omstilling til samtlige Kontorer.

Formand M. C. Lyngsie (Privat Telf. Bagsværd 97).
Hovedkasserer Andreas Nielsen (Privat Telf. Byen 3534).
Sekretær Robert Nielsen (Privat Telf. Amager 6849).
Sekretær Niels P. Hansen (Privat Telf. Byen 6851).
Sekretær Otto Jespersen (Privat Telf. Nora 4366).
Sekretær P. Johansen.
Sekretær N. C. Christensen (Privat Telf. Byen 2273 y).
Sekretær L. P. Olsen.
Bogholder N. Chr. Nielsen.

HOVEDBESTYRELSEN
bestaar af følgende:

Valgt af den samlede Kongres:
Formand M. C. Lyngsie.
Hovedkasserer Andreas Nielsen.
Sekretær Robert Nielsen.

Valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen:
Forretningsfører Sophus Mortensen (Privat Telf. Nora 3212).
Forretningsfører Hans Nielsen (Privat Bopæl Løkkegade 27, Aalborg. Telf. 1515).
Chr. Brun, Admiralgade 22, 1. K. Telf. 5170.
Sofus Larsen, Aarhusgade 80, 4. Telf. Øbro 6871.
Marius Sørensen, Ulstrup. Telf. Ulstrup 64.
Th. Rasmussen, Lollandsgade 6, Nykøbing Fl. Telf. 681.
C. Mathiasen, H. C. Andersensgade 62, St., Odense. Telf. 3158.

Valgt af Transportarbejder-Gruppen:
Forretningsfører Carl Drejer (Privat Bopæl Nyelandsvej 37, 2. F. Telf. 11240).
Forretningsfører Vald. Petersen (Privat Bopæl Ivar Hvidtfeldtsgade 8, Aarhus. Telf. 1948).
Thorvald Pedersen, H. C. Andersensgade 10, St. K. Telf. 14033.
Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33, Svendborg. Telf. 457.
Johannes Kortsen, Kristiansgade 27, Aarhus. Telf. 2073.
Anders Mikkelsen, Børsen, Aarhus. Telf. 5084 (Privat Telf. 6119).

Valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen.
Forretningsfører Jens C. Larsen, Kildemarksvej 68, Næstved. Telf. 209.
Forretningsfører Axel Olsen (Privat Telf. Taga 3006).
Niels Rasmussen, H. C. Ørstedsvej 55, V. Telf. 3496.
Hans Hinrichsen, Sønder Port 5 A., 1., Aabenraa.
O. F. V. Heintze, Valdemarsgade 46. V. Telf. Vester 126 y.
Axel Petersen, Støden 5, Roskilde. Telf. 813.
J. C. M. Vesterskov, Tuxensgade 6, Frederikshavn. Telf. 347.

Sekretærer:
Otto Jespersen, valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen.
Niels P. Hansen, valgt af Transportarbejder-Gruppen.

ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSE i Danmark.
Formand Johannes Nielsen, Nørresøgade 29. 1. K. Telf. 9961.
Næstformand H. P. Jensen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961.
Kasserer Chr. Pedersen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353.
Rejsesekretær J. P. Johannessen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding) København K.

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 11 1928 1928 33. Aarg.

Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer skal være Medlem af Arbejdsløshedskassen.

Ved Østre Landsret er afsagt en Dom, der er af stor principiel Betydning, og vi refererer den her.

Sagen drejede sig i Princippet om, hvorvidt et Fagforeningsmedlem ogsaa var forpligtet til at være Medlem af vedkommende Fags Arbejdsløshedskasse. At det er en Nødvendighed at være Medlem af Arbejdsløshedskassen, naar man vil være Medlem af sit Forbund, har saa at sige alle Arbejdere forstaaet. Men at der er Undtagelser, viser den nævnte Retssag.

Dansk Arbejdsmandsforbund vedtog paa en Kongres i 1908, at Arbejdsløshedskassen skulde være obligatorisk for alle Forbundets Medlemmer. Denne Bestemmelse førte imidlertid til Retssagen.

For nogen Tid siden blev, som meddelt, en Chauffør Adolf Johansen ekskluderet af de københavnske Chaufførers Fagforening, der staar tilsluttet Dansk Arbejdsmandsforbund. Eksklusionen skete, fordi han nægtede stadig at være Medlem af Arbejdsløshedskassen, men derimod gerne vilde fortsætte sit Medlemsskab af Forbundet. Han motiverede sit Standpunkt med, at han næppe vilde faa Brug for Arbejdsløshedskassen.

Efter at han var blevet ekskluderet, anlagde han Sag mod Fagforeningen og dermed mod Dansk Arbejdsmandsforbund og krævede sig genoptaget i Fagforeningen.

Justitsminister Rytter bevilgede ham fri Proces — formentlig for at faa Princippet fastslaaet.

Østre Landsret kom til det Resultat, at „Dansk Arbejdsmandsforbund" ifølge Lovene er højeste Myndighed i Forbundets Anliggender, og Afdelingerne maa derfor underkaste sig Kongressens Beslutninger. Alle Medlemmer har da ogsaa hidtil bøjet sig herfor.

Dommen er saalydende:

UDSKRIFT
af ØstreLandsrets Dombog for IV. Afdeling.

Aar 1928 den 12. Oktober blev afsagt følgende

DOM

i Sagen IV Nr. 259/1928: Chauffør Adolf Johansen mod Chaufførernes Fagforening.

Sagsøgeren under denne Sag, Chauffør Adolf Johansen, har siden 1916 været Medlem af Chaufførernes Fagforening. Denne Fagforening henhører under Dansk Arbejdsmandsforbund. Ved en Kongresbeslutning i August 1908 indenfor dette Forbund er der vedtaget følgende:

„At Arbejdsløshedskassen skal være obligatorisk for alle Forbundets Afdelinger.

Afdelinger, som nu staar udenfor Kassen, skal være tiltraadt Kassen senest den 1. April 1910, i modsat Fald tabes Medlemsretten til Forbundet."

I Overensstemmelse hermed holder Chaufførernes Fagforening sine Medlemmer som Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-

kasse. I Fagforeningens Love § 3 er Kontingentet 7 Kr. pr. Maaned. Af dette Beløb afholder Fagforeningen det ordinære Kontingent til Arbejdsløshedskassen 4 Kr. maanedlig.

Da Sagsøgeren fandt, at det blev ham for dyrt at være Medlem af Arbejdsløshedskassen, udmeldte han sig den 30. August 1927 skriftlig af Arbejdsløshedskassen.

Chaufførernes Fagforening har imidlertid nægtet at modtage et af Chauffør Johansen tilbudt Kontingent paa 3 Kr. som gældende Medlemsskab alene i Fagforeningen og har — paa Grund af Restance — slettet Johansen som Medlem af Fagforeningen, i hvilken han dog til enhver Tid kan genindtræde mod som hidtil samtidig at være Medlem af Arbejdsløshedskassen.

Under denne Sag paastaar Johansen, hvem der er meddelt fri Proces, sig genoptaget som Medlem af Fagforeningen med Ret til saaledes at være Medlem uden samtidig at være Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Han har til Støtte herfor anført, at der hverken i Forbundets eller i Fagforeningens Love findes nogen Bestemmelse, der paalægger ham at være Medlem af Arbejdsløshedskassen. Allerede af den Grund maa derfor et saadant Medlemsforhold være en frivillig Sag fra hans Side, ligesom en saadan Frivillighed ogsaa er gældende efter den til dette Omraade hørende Lovgivning, hvorfor man heller ikke ad en Omvej kan indføre den Tvang til Indmeldelse, der ligger i den praktiske Nødvendighed for Johansen i at være Medlem af Fagforeningen.

Fagforeningen procederer til Frifindelse, idet den blandt andet gør gældende, at Sagsøgeren ved sin Indmeldelse i Fagforeningen har godkendt Ordningen, og at han i al Fald ikke kan kræve Optagelse paa andre Vilkaar end de ellers for Fagforeningens Medlemmer fastsatte, hvortil efter det ovenanførte det Vilkaar hører, at Vedkommende betaler det lovmæssige Kontingent, hvorunder — ligeledes efter det ovenanførte — er indbefattet det ordinære Beløb til Arbejdsløshedskassen.

Under Sagen er fremlagt en Udtalelse fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, hvori blandt andet udtales:

„At det lige fra den lovbestemte Arbejdsløshedsforsikrings Begyndelse har været Sædvane, at Medlemsskab i en Arbejderorganisation medfører Forpligtelse til tillige at være Medlem i den i Forbindelse med Organisationens Fag staaende Arbejdsløshedskasse, hvilken har været af ganske afgørende Betydning for Arbejdsløshedsforsikringens Udvikling, idet Arbejdsløshedskasserne kun derigennem har været i Stand til at opnaa den fornødne Tilslutning af forsikringsmæssigt saavel gode som daarlige Ricici. Saavidt Direktoratet bekendt, indeholder Flertallet af Vedtægterne for Fagforbundene Bestemmelse om, at Medlemsskab i Forbundet medfører Forpligtelse til at være Medlem af Arbejdsløshedskassen; hvor saadan udtrykkelig Bestemmelse ikke findes optaget i Forbundets Vedtægter — hvilket f. Eks. er Tilfældet for Dansk Arbejdsmandsforbund —, er Bestemmelse om tvungent Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen dog gennemført i Praksis i Henhold til derom vedtaget Kongresbeslutning."

Som ovenfor angivet er Chaufførernes Fagforening en Afdeling indenfor Dansk Arbejdsmands Forbund, og ifølge Fagforeningens Love er saavel Bestyrelsen som Medlemmerne Forbundets Love underkastede. Det hedder dernæst i Lovene for Dansk Arbejdsmands Forbund § 12, at Beslutninger om Forbundets Virksomhed vedtages paa Kongressen, der er den højeste Myndighed i alle Forbundets Anliggender, og i § 46:

„Undladelse af at følge et af Forretningsudvalget i et pludselig opstaaet Spørgsmaal givet midlertidigt Paalæg kan efter Hovedbestyrelsens Beslutning medføre vedkommende Afdelings øjeblikkelige Udslettelse af Dansk Arbejdsmands Forbund. Fritagelse for at følge en af Hovedbestyrelsen truffen Afgørelse af et foreliggende Spørgsmaal kan kun gives af en Kongres eller ved den i § 19 nævnte Urafstemning."

Der maa derfor i ethvert Tilfælde som almindelig Regel gaas ud fra, at Forbundets Afdelinger indenfor de af Lovene fastsatte Grænser maa følge de af Forbundets forskellige Instanser tagne Beslutninger. Kongressens fornævnte Beslutning har da ogsaa alle Medlemmer bøjet sig for, og Sagsøgeren, der selv i Aarene 1916—1927 har betalt det i Fagforeningens Love fastsatte Kontingent, og som maa have været vidende om, at dette delvist anvendtes til Medlemmernes Optagelse i Arbejdsløshedskassen, kan i ethvert Tilfælde ikke nu med nogen til-

strækkelig Føje støtte sin nedlagte Paastand ved en blot Henvisning til, at han har været ubekendt med den paagældende Kongresbeslutning.

Spørgsmaalet er da, om der i dette Tilfælde foreligger særlige Omstændigheder, som gør Kongresbeslutningen og Fagforeningens Bestemmelse om Kontingentets Størrelse uforbindende for Sagsøgeren.

Efter Rettens Opfattelse skønnes dette ikke at være Tilfældet. Det er vel rigtigt, som af Sagsøgeren fremhævet, at det efter den om Arbejdsløshedsforsikring gældende Lovgivning er at betragte som en frivillig Sag for Landets Befolkning, om den vil forsikre sig mod Arbejdsløshed eller ikke. Men dette Forhold ses ikke at være ensbetydende med, at en Forening skulde være afskaaret fra for sine Medlemmers Vedkommende at betinge et Medlemsforhold af et samtidigt Medlemsforhold til en Arbejdsløshedskasse, ligesaalidt som den nævnte Frivillighed skulde være ensbetydende med, at en Person for sit Vedkommende skulde kunne kræve Adgang til et hvilketsomhelst Gode frigjort for Afhængighed af at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse. Sagsøgeren har som enhver anden haft en af hans Anlæg og øvrige Forhold betinget Frihed til at vælge sin Livsstilling og dermed ogsaa Mulighed for at frigøre sig for Afhængighed af en Arbejdsløshedskasse. Naar han derimod som her har valgt en Levevej, der gør hans Indtræden i Fagforeningen til en praktisk Nødvendighed, saa maa han, der ved sin Indtræden opnaar de med et Medlemsforhold forbundne Fordele, ogsaa bøje sig for Organisationens foreningsmæssige Formaal, til hvilke ganske naturligt ogsaa hører at sikre Medlemmerne økonomisk Støtte under indtrædende Arbejdsløshed, ligesom han maa bøje sig for de rimelige Krav, som Foreningen under Form af Kontingent paalægger sine Medlemmer til disse Formaals Realisation. Sagsøgeren ses derfor ikke at have nogen beføjet Fordring paa — samtidig med, at han kræver Medlemsforholdet til Fagforeningen opretholdt — at forlange det i Lovene fastsatte Kontingent nedsat i Forhold til sig, fordi dets delvise Anvendelse efter hans Opfattelse for Tiden ikke falder sammen med hans særlige Interesser.

Som Følge af det anførte vil de Sagsøgte være at frifinde.

Sagens Omkostninger vil være at ophæve, hvorhos der vil være at tillægge den for Sagsøgeren beskikkede Sagfører Salær hos det offentlige som nedennævnt.

Thi kendes for Ret:

De Sagsøgte, Chaufførernes Fagforening, bør for Tiltale af Sagsøgeren, Chauffør Adolf Johansen, i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger ophæves.

Der tillægges Overretssagfører Gottlieb Jacobsen i Salær 60 Kr. hos det offentlige.

— — — — —

Intet Stempelforbehold.

En af de Voterende har afgivet saalydende

DISSENS.

Medens jeg med Flertallet er enig i, at Sagsøgeren ikke med Føje kan paaberaabe sig Ukendskab til Kongresbeslutningen af 1908, kan jeg ikke iøvrigt tiltræde Votum. Jeg skal i saa Henseende bemærke følgende:

Efter hvad der er oplyst under Sagen, maa Bestemmelsen i § 3 i Fagforeningens Love, hvorefter „Kontingentet er 7 Kr. pr. Maaned", forstaas saaledes, at kun de 3 Kr. er Kontingent til Fagforeningen, medens de 4 Kr. udgør det ordinære Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskassen.

Ifølge Lovgivningen, jfr. Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., er Indtrædelse eller Forbliven i en anerkendt Arbejdsløshedskasse en frivillig Sag for den, der opfylder Lovens Betingelser for at optages eller forblive som Medlem af Arbejdsløshedskassen. Derimod er det for Personer i Sagsøgerens Stilling, praktisk talt, en nødvendig Betingelse for at kunne udøve deres Erhverv, at de er Medlemmer af vedkommende Fagforening, — et Forhold, der ogsaa har givet sig Udslag i en fast Domspraksis, hvorefter Personer, som opfylder visse almindelige Betingelser, efter Omstændighederne har Retskrav paa at være Medlemmer af den paagældende Fagforening.

En Ordning som den af den sagsøgte Fagforening etablerede, hvorved Medlemsforholdet til Fagforeningen gøres afhængigt af Indtrædelse, henholdsvis Forbliven, i en Arbejdsløshedskasse, vil i sine Konsekvenser være ensbetydende med, at den i Lovgivningen forudsatte Frivillighed for store Klasser af Befolkningen

— og det netop dem, for hvilke Arbejdsløshedskasserne i første Række er bestemt, — sættes til Side og afløses af Tvang. Jeg finder derfor Ordningen stridende mod Lovgivningen og som saadan uforbindende for Sagsøgeren.

I Henhold til det anførte vil jeg tage Sagsøgerens Paastand til Følge og paalægge den sagsøgte Fagforening at udrede Sagens Omkostninger efter Reglerne for benificerede Sager, derunder det i Votum angivne Salær til den for Sagsøgeren beskikkede Sagfører.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Østre Landsrets Kontor, den 13. Oktober 1928.

s. *B. M. Jensen.*

Stillingen med Hensyn til Industriforbundsspørgsmaalet i England.

Paa den i forrige Aar i Edinburgh afholdte engelske Fagforeningskongres forelaa der en meget udførlig Beretning angaaende Industriforbundsspørgsmaalet, som var udrabejdet i Henhold til en paa Fagforeningskongressen 1924 vedtagen Beslutning, og som skulde danne Grundlaget for en grundig Udredning af Problemet om den faglige Organisationsform under Hensyntagen til alle forhaandenværende Vanskeligheder. For saa vidt mulig at fremme de faglige Samlingsbestræbelser, men samtidig undgaa forhastede Beslutninger, anbefalede Generalraadet dengang de tilsluttede Forbund først at afslutte Gensidighedsaftaler om et organisatorisk Samarbejde paa Grundlag af ganske bestemte Principer. Endvidere opfordredes de tilsluttede Forbund til skriftlig at besvare følgende Spørgsmaal: 1. Er De villig til at deltage i Samlingsforhandlinger med andre Organisationer? 2. I hvilken Udstrækning er De rede til at afslutte en Gensidighedsoverenskomst med andre Forbund? 3. Hos hvilke Forbund bestaar der efter Deres Mening de bedste Udsigter til resultatrige Forhandlinger angaaende Sammenslutning eller Samarbejde?

I Beretningen til dette Aars Fagforeningskongres gives der nu en overskuelig og kort Redegørelse for de Besvarelser, der er indkommen fra de tilsluttede Forbund, hvorved Hovedvægten selvfølgelig lægges paa, om de enkelte Forbund principielt er Tilhænger af en Sammenslutning med andre Forbund, d. v. s. Dannelsen af store Industriforbund. Det viser sig nu, at 58 Organisationer har besvaret Forespørgslen med Nej og 16 med Ja, mens 53 Organisationer overhovedet ikke har indsendt noget Svar. Skønt der i Aar med Hensyn til Svarenes Antal kan noteres en mindre Fremgang, idet 104 Organisationer har indsendt Svar, mod 94 i Fjor, forekommer det dog besynderligt, at saa mange Organisationer forsømmer at besvare en saa vigtig Forespørgsel, iøvrigt et meget udbredt saavel nationalt som internationalt Onde.

Undersøger man Stillingen i de enkelte Faggrupper, erholder man for de store Industrier følgende Billede: Organisationsgruppen Bjergværker og Stenbrud: 5 Nej og kun 1 Ja (Stenarbejderne i Nord Wales). Den britiske Grubearbejderføderation, som har svaret Nej, bemærker hertil, at Spørgsmaalet ikke har nogen Betydning for Bjergværksindustrien, da de til Føderationen hørende Organisationer omfatter saa godt som alle i denne Industri beskæftigede Arbejdere, og deres Love er affattede saaledes, at alle Grubearbejdere har Adgang til Organisationen. Maskinfabriker: 8 Nej og 7 Ja; Jern- og Staalindustrien: 5 Nej og 6 Ja; Byggefagene, Træindustrien, Møbelfaget: 8 Ja og kun 4 Nej. I denne Gruppe er Stemningen saaledes overvejende for en Samling. Ogsaa i Gruppen Papirindustri og grafiske Fag er Stillingen gunstig, idet kun 4 Forbund udtaler sig imod og 6 for den faglige Koncentration. Forbavsende er det, at i Tekstilindustrien (med Undtagelse af Bomuldsindustrien) er kun 5 Forbund for, men 8 mod en Sammenslutning. Enkelte Forbund har svaret Nej, fordi der i deres Industri faktisk ikke findes andre Forbund. Dette gælder bl. a., som allerede sagt, for Bjergværksindustrien, endvidere for Landarbejderne samt Skotøjs- og Læderarbejderne. At Tallene dog ikke i alle Tilfælde karakteriserer den virkelige Stilling, fremgaar t. Eks. af Gruppen Transportvirksomheder (med Undtagelse af Jernbanerne), hvor der staar 4 Nej mod 1 Ja, men dette Ja er afgørende, fordi det her drejer sig om

det store Transportarbejder- og Arbejdsmandsforbund. Dette Forbund er ikke blot Tilhænger af en Sammenslutning indenfor Transportvæsenet, men underhandler tillige med det andet store Arbejdsmandsforbund (Workers' Union) om en Sammenslutning af de to Forbund. Netop i de seneste Dage er disse Forhandlinger nu saa langt fremskredne, at de fleste Vanskeligheder kan betragtes som overvundne, og Sammenslutningen sandsynligvis maa anses for nær forestaaende. Der vil dermed være skabt et Forbund paa omkring 500,000 Medlemmer (Transportarbejder- og Arbejdsmandsforbundet 300,000 Medlemmer, Workers' Union over 150,000 Medlemmer). Prøver man de Svar, der er indløbne fra Transportarbejder- og Arbejdsmandsforbundet, indenfor hvilket den kendte Fagforeningsfører Bevin er den drivende Kraft, faar man det Indtryk, at dette Forbund ogsaa tilstræber en Sammenslutning med Jernbaneforbundet, hvorved der vilde være tilvejebragt en Organisation paa over 1 Million Medlemmer. I Gruppen Jernbaner er 2 Forbund (Lokomotivfører- og Fyrbøderforbundet samt Jernbanernes Kontormedhjælperforbund) imod en Sammenslutning, det store Jernbaneforbund derimod for. At Transportarbejder- og Arbejdsmandsforbundet ogsaa indenfor Rammen af den store Organisation ønsker at varetage de enkelte Fag- og Brancheinteresser paa forsvarlig Maade, viser følgende Svar, som vi optrykker som et Eksempel paa fagligt Fremsyn og Aktivitet:

„Vi er ikke rede til at indgaa i nogen som helst Alliance, Føderation eller slutte Gensidighedsoverenskomster. Thi Erfaringen viser, at saadanne Kombinationer ikke fører fremad. Vi er af den Mening, at Resultatet af en hvilken som helst Sammenslutning er afhængig af Centraliseringen af Ledelse og Finanser. Vi tror, at den i Øjeblikket mest formaalstjenlige Metode til Behandling af det omfattende Industriforbundsspørgsmaal for vor Organisation bestaar i, at den paa den ene Side slutter sig sammen med Jernbaneorganisationerne, for at alle Arbejdere indenfor Transport og Samfærdsel kan samles i et stort Forbund, og paa den anden Side slutter sig sammen med de ufaglærte Arbejdere. For at en saadan Sammenslutning kan arbejde paa fordelagtig Maade, maa det bestaaende Branchesystem bevares og udbygges, saaledes at de enkelte Brancher staar under en central Ledelse og indenfor denne snævrere Ramme har Lejlighed til at behandle deres specielle Brancheinteresser."

Hertil kan ganske vist bemærkes, at en saadan Organisation vilde overskride Industriforbundets Ramme og saaledes fremkalde nye Vanskeligheder.

(I. F. C.)

Den faste Voldgiftsret.

Sag Nr. 1197.

Murerarbejdsmænd hos Murermester J. M. Haugaard Aarhus.

UDSKRIFT

af Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 12. September 1928 i Sag Nr. 1197: Dansk Arbejdsgiverforening for Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne, Aarhus Murermesterforening og dennes Medlem Murermester J. M. Haugaard mod Dansk Arbejdsmandsforbund for Murarbejdsmændenes Fagforening i Aarhus.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne, Aarhus Murermesterforening og dennes Medlem Murermester J. M. Haugaard indklaget Dansk Arbejdsmandsforbund for Murerarbejdsmændenes Fagforening i Aarhus med Paastand om, at den nedenfor omhandlede Arbejdsstandsning kendes ulovlig, og at Fagforeningen idømmes Bod for begaaet Overenskomstbrud og Brud paa Septemberforliget.

Ved foreløbig Kendelse af 25. August d. A. har Retten udtalt, at den i Sagen omhandlede Arbejdsstandsning er ulovlig, og at Arbejdet vil være at genoptage Mandag den 27. August ved normal Arbejdstids Begyndelse.

Sagens Omstændigheder er følgende:

Ved Udførelsen af et Byggearbejde i Aarhus havde Murermester Haugaard givet Opbæring af Tagsten i Akkord til 2 Arbejdere paa de i Priskuranten fastsatte Vilkaar.

I Overenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmandsforbund bestemmes det, at Ugen afsluttes regnskabsmæssigt Torsdag Aften, og at Udbetaling af samtlige Timelønninger m. m. skal finde Sted for hver Uge og foretages om Fredagen paa Arbejdspladsen forinden Arbejdstidens Ophør. Opgørelse af Akkorder og Udbetaling af Overskud foregaar i Henhold til

de til enhver Tid bestaaende Prisfortegnelser. Opstaar der Strid mellem Parterne om Akkordernes Opgørelse eller Overskudets Størrelse udbetales dog den Del af Overskudet, hvorom der ikke er Uenighed.

Fredag den 27. Juli om Eftermiddagen udbetalte Haugaard den i den forløbne Uge fortjente Timeløn til de ved Byggeforetagendet beskæftigede Arbejdere i Henhold til Ugesedler, som Arbejderne samtidig afleverede, derunder 47 Kr. 52 Øre som fortjent Timeløn til hver af de ovennævnte to Arbejdere. Efter Udbetalingen blev han opmærksom paa, at de paa disse Arbejderes Ugesedler opførte 48 Arbejdstimer for hver var posteret med 45 Timer i Akkord og 3 Timer i Dagløn, idet der paa hver af Sedlerne ved Siden af 10 Timers Akkord for „Opbæring af Tagsten" var opført 3 Timers Dagløn for „Udtagning af Brædder", og den følgende Formiddag tog han overfor de to Arbejdere Forbehold om, at han ikke kunde anerkende deres Ret til denne Daglønsbetaling ved Siden af Akkordbetalingen.

Ved den almindelige Lønningsudbetaling Fredag den 3. August for den da forløbne Uge kom det heromhandlede Forhold ikke paa Tale, men ved den endelige Opgørelse af Tagstensakkorden Mandag den 6. August tilbageholdt Haugaard 5 Kr. 94 Øre for de 2 × 3 Daglønstimer, idet han bestred Arbejdernes Krav paa dette Beløb, dels fordi Udtagningen af Brædderne efter hans Formening ikke kunde forlanges særskilt betalt ved Siden af Akkorden, dels fordi det paagældende Arbejde umuligt kunde have taget den opgivne Tid. Herover følte de to Arbejdere sig brøstholdne, og Lørdag den 11. August nedlagde samtlige paa Arbejdspladsen beskæftigede 6 Arbejdsmænd efter Fagforeningens Billigelse Arbejdet, hvilket atter havde til Følge, at de 12 ved Byggeforetagendet arbejdende Svende blev ledige. Samme Dag blev der efter Murermester Haugaards Begæring afholdt Mæglingsmøde mellem Repræsentanter for Aarhus Murermesterforening og Fagforeningen. Ifølge et af begge Parter underskrevet Referat af Mødeforhandlingerne forsøgte Mestrene at faa Arbejdsmændene til at genoptage Arbejdet og søge Sagen ordnet ved Mægling og eventuel Voldgift, men Arbejderne mente, at de havde Ret til at standse Arbejdet. Enighed opnaaedes derfor ikke, og Fagforeningen lod i „Demokraten" indrykke Meddelelse om, at Murermester Haugaards Arbejdsplads var blokeret, da han skyldte Ugeløn.

Sagen blev derefter af Murermesterforeningen indbragt for Dansk Arbejdsgiverforening, og ved et i Arbejdsgiverforeningen den 18. August afholdt Møde blev der af Arbejdsgiverne stillet Forslag om, at Arbejdet genoptages fra og med Mandag den 20. August, *at* Fagforeningen straks tilbagekalder den offentlige Blokademeddelelse, samt *at* Spørgsmaalet om den uvarslede Arbejdsstandsning saavel som Spørgsmaalet om de omstridte Daglønstimer henvises til faglig Mægling eller Voldgift efter de mellem Aarhus Murermesterforening og Murarbejdsmændenes Fagforening i Aarhus særlig gældende Voldgiftsregler. Ogsaa dette Forslag strandede paa, at Fagforeningen modsatte sig Arbejdets Genoptagelse, medmindre de 5,94 Kr. udbetaltes. Arbejdsstandsningen er derefter fortsat indtil Afgørelsen af Rettens foreløbige Kendelse i Sagen.

De Indklagede paastaar Sagen afvist som henhørende under den ovennævnte faglige Voldgift, om hvilken der i Tilslutning til Priskuranten imellem Murermesterforeningen og Murarbejdsmændenes Fagforening i Aarhus af 21. Marts 1927 er vedtaget følgende Bestemmelse:

„Udjævning af mulig opstaaede Tvivlsspørgsmaal angaaende foranstaaende Priskurant skal ske ved Voldgift. Den eller de, der uden at søge Voldgift foranlediger en Arbejdsstandsning, skal betale en Bøde til Aarhus Friskolebørns Bespisning. Bødens Størrelse fastsættes ved Voldgift." Der gives derefter nærmere Regler om Voldgiftens Sammensætning og Sammentræden.

Den citerede Bestemmelse tillægger nu utvivlsomt den lokale faglige Voldgiftsret Kompetence til foruden at afgøre Tvistigheder om Forstaaelsen af Priskuranten tillige at diktere Bøder for ulovlige Arbejdsstandsninger. Men ligesom den ikke berører Septemberforligets Regler om, at Arbejdsstandsninger skal behørig varsles, og Hovedorganisationernes Adgang til i Medfør af Loven om Den faste Voldgiftsret at paatale Overtrædelser af disse Regler, saaledes findes Bestemmelsen efter sit Indhold ikke at være uforenelig med, at Spørgsmaalet om en Arbejdsstandsnings Lovlighed paa sædvanlig Vis gennem vedkommende Hovedorganisation forelægges Den faste Voldgiftsret til

Afgørelse med den i Loven hjemlede Virkning. det bemærkes herved, at Hovedoverenskomsten mellem Murermestrenes Centralforening og Dansk Arbejdsmandsforbund ingen tilsvarende Bestemmelse indeholder, og at det i høj Grad maa have Formodningen imod sig, at Parterne gennem den nævnte Vedtagelse i den lokale Priskurant skulde have tilsigtet at give Afkald paa deres Ret efter Loven om Den faste Voldgiftsret.

Den nedlagte Afvisningspaastand kan herefter ikke tages til Følge.

Med Hensyn til Sagens Realitet har de Indklagede — uden at ville tage Stilling til Spørgsmaalet om Arbejdsstandsningens Berettigelse — anført, at Murermester Haugaard har gjort sig skyldig i en ulovlig selvtægtsmæssig Handlemaade ved at tilbageholde de 5 Kr. 94 Øre, efter at han uden Forbehold den 27. Juli havde udbetalt Beløbet som fuld Afregning for de opførte 2 × 3 Daglønstimer.

Den anførte Betragtning kan imidlertid ikke begrunde Arbejdsstandsningens Berettigelse, idet Tvisten efter sin Beskaffenhed og den gældende Overenskomsts Indhold skulde have været forelagt den faglige Voldgiftsret til Afgørelse, og som Situationen forelaa, maatte det være Fagforeningens og ikke Arbejdsgiverens Sag at gøre Skridt hertil. Det foretagne Forsøg paa at gennemtvinge det formentlige, af Arbejdsgiveren bestridte Krav ved en uvarslet Arbejdsstandsning er derfor i Strid baade med Septemberforligets § 2 og med den gældende faglige Overenskomst.

Den af Fagforeningen forskyldte Bod findes blandt andet i Betragtning af, at den ret omfattende Arbejdsstandsning er rejst paa et urimeligt ringe Grundlag og fortsat til det yderste, at burde bestemmes til 800 Kr., som vil være at tillægge Dansk Arbejdsgiverforening. Sagens Omkostninger vil de Indklagede have at betale med 300 Kr.

Kendelse:

Murarbejdsmændenes Fagforening i Aarhus bør til Dansk Arbejdsgiverforening betale en Bod paa 800 Kr.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 300 Kr.

Siden sidst.

D. A. F. Entreprenørforeningen: Overenskomst oprettet for Uddybningsarbejde overalt i Provinsen, undtagen Østkysten af Nordsjælland indtil og med Snekkersten. For alt Arbejde paa stationære Uddybningsmaskiner med tilhørende Pramme, Elevatorer, Arbejdet med Slidskerne i Land samt det i Forbindelse med Uddybningsarbejdet forefaldende Medhjælp ved Dykkerarbejde betales den mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen gældende Timeløn (f. T. 98 Øre). Overtidsbetaling og Skifteholdstillæg. Til alle Arbejdstimer ydes et Uddybningstillæg af 20 pCt. af den normale Timeløn. Arbejdstiden lægges efter Arbejdets Tarv. Naar Arbejdet paa Grund af daarligt Vejr eller andre Forhold, som Arbejderne ikke er Herre over, standses og Arbejderne af den Grund er tvungne til eller forlanges at blive ombord, betales herfor, almindelig Arbejdsløn dog ikke udover 8 Timer daglig.

Fredericia A. Entreprenør P. C. Christensen: Afdelingen indberetter, at den d. 9. September har oprettet en Overenskomst med Entreprenøren om at udbetale 120 Øre i Timen for Arbejdet ved Støbning af Betonpæle paa Viaduktvej.

Afdelingerne i Fredericia. Dansk Købestævne: Overenskomst oprettet gældende for Arbejde i Tiden fra 4. til 12. August samt ca. 10 Dage før og efter. Timeløn fra Kl. 7 Form. til 11 Eftm. 135 Øre fra Kl. 11 Aften til 7 Morgen 180 Øre. Disse Timelønninger gælder for Arbejdsmænd og Kontrollører som engageres af Købestævnet samt for de løse Arbejdere, som Udstillerne rekvirerer gennem Købestævnets Kontor. **Købestævnet rekvirerer Arbejdere hos Afd. A.** og denne garanterer for god og paalidelig Arbejdskraft. For Kontrollører ved Tælleapparaterne kan Købestævnet eventuelt stille Krav om Kaution. Ca. 3 Maaneder forinden hvert Købestævne optages Forhandlinger om ny Overenskomst.

Fredericia A. Entreprenør J. F. Nielsen: Afdelingen indberetter, at den d. 2. September har oprettet Overenskomst med Entreprenøren om, at der for et Stykke Kloakarbejde skal aflønnes efter Københavns Priskurant minus 5 pCt. Udbetaling 115 Øre pr. Time.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Bodilsen & Sandager: Overenskomst oprettet om Betalingen for Betonarbejdet ved et Tunnelanlæg og et Brobygningsarbejde af Jernbeton: Arbejdet betales efter Københavns Priskurant minus 8 pCt. Arbejdet med Tildannelse og Ilægning af Jernarmeringen til ovennævnte Arbejder udføres for en Pris af 6,3 Øre pr. kg.

Bov. Murermester Jacob Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand dels i Anledning af, at Mesteren endnu kun har udbetalt 38 pCt. Overskud paa Akkorden ved Ekspeditionsbygningen paa Padborg Station, uagtet han ved Mæglingsmødet forpligtede sig til at udbetale 80 pCt., og dels fordi der ikke er udbetalt Overskud til de Arbejdere, der har været beskæftiget ved Opførelsen af Hovedbygningen og Opholdsbygningen paa Stationen. Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet, afholdtes den

20. August et Mæglinngsmøde, ved hvilket man enedes om, at Mesteren til fuld Afvikling af Sagerne skal betale Kr. 507,48 minus det Beløb, der allerede er udbetalt i Forskud for de enkelte Arbejder.

Den 10. September indberetter Afdelingen, at Mesteren har udbetalt Pengene, saa Sagen er i Orden.

Frederikshavn A. Entreprenør Thomsen, Aalborg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har udført noget Chaussebrolægning i Frederikshavn, for hvilket han var indgaaet paa at betale Arbejdsmændene efter de i Aalborg gældende Priser for Brolægningsarbejde, ikke har udbetalt Arbejderne deres tilgodehavende Overskud Kr. 293,98. Afdelingen har skrevet gentagne Gange til Entreprenøren om at betale Overskudet, men intet Svar faaet. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenøren, meddelte han, at det ny Brolægningsarbejde var udført i Timeløn, da Arbejdsmændene havde nægtet at udføre det i Akkord (med 1 Arbejdsmand til hver 3 Brolæggere), derimod havde Arbejdsmændene krævet Akkord for Omlægning af noget gammelt Brolægning, hvilket Entreprenøren ikke mente sig forpligtet til, da der sattes 2 Fremlæggere for hver 2 Brolæggere, og hvad Betalingen for 4 Mands-Stampningen angaar hævdede han, at Arbejdsmændene havde faaet udbetalt Kr. 30,78 formeget i Overskud. Efter nogen Korrespondance dels med Afdelingen og dels med Aalborg A., der har underskrevet Aalborg-Brolægningspriskuranten, førte sidstnævnte Afdeling Forhandling med Entreprenøren om Betalingsspørgsmaalet. Disse Forhandlinger resulterede i, at Entreprenøren indgik paa at betale Kr. 194,22, hvilket Tilbud Arbejdsmændene modtog.

Horsens A. Entreprenør Øst-Jacobsen: Afdelingen indberetter, at den har forhandlet med Firmaet om Akkord for Udførelsen af en Del Kloak- og Dræningsarbejder, som dette udfører for D. S. B. paa det ny Banegaardsareal, men ikke opnaaet Enighed, da den Pris, Entreprenøren tilbyder, er saa lav, at Arbejderne vilde komme til at udføre alt Afstivningsarbejde gratis. Afdelingen har tilbudt at udføre Arbejdet enten for en Timeløn af 113 Øre eller i Akkord efter den københavnske Jord- og Beton-Priskurant minus det sædvanligt gældende Fradrag for Provinsen. Saaledes foranlediget anmoder den om, at der bliver afsendt Strejkevarsler overfor Entreprenørforeningen, hvoraf Entreprenøren er Medlem. Ved et Mæglingsmøde den 13. August enedes man om at afregne det indtil den 7. August 1928 udførte Arbejde (Akkordarbejde) med 150 Øre pr. Time i Stedet for som opgjort af Entreprenøren til 136 Øre. Det resterende Arbejde udføres ogsaa i Akkord, men efter Forhandling om Priserne med de paagældende Arbejdere eller deres Repræsentant.

Nørresundby A. Murermester A. Andersen: Overenskomst oprettet. Arbejdstid samt Arbejdsbestemmelser og Overarbejdsbetaling er den til enhver Tid mellem D. A. F. og Centralforeningen af Murermestre gældende. Akkordarbejde betales i H. t. den mellem Nørresundby Murermesterforening og Afdelingen oprettede Priskurant. For Arbejde, som ikke er nævnt i Overenskomsten eller Priskuranten, betales i H. t. den Overenskomst, som er oprettet imellem Arbejdsgiverne og Afdelingen, hvor Arbejdet henhører. Murermesteren forpligter sig til kun at beskæftige Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer ved Arbejdsmandsarbejde.

Samtidig hæves den iværksatte Blokade. De Arbejdsmænd, der var beskæftigede hos Mesteren skal kunde optages i Organisationen paa sædvanlige Vilkaar og saaledes, at Restancen, der kræves, ikke maa overstige 70 Kr. pr. Mand.

Rønne. Entreprenør Monberg: Ved et Møde den 24. Juli i Entreprenørforeningen angaaende forskellige Uoverensstemmelser enedes man om at afgøre disse paa følgende Maade: Antagelsen af Arbejdskraft sker i H. t. den Ordning, som er fastsat i Overenskomsten vedrørende Kaolin- og Teglværksarbejdet. For Vandbygningsarbejde betales 98 Øre pr. Time plus 20 pCt. Tillæg. For almindeligt Arbejde i Land betales efter den stedlige Timelønsordning, 99 Øre pr. Time. Der optages Forhandling om Betalingen for Udfyldningsarbejdet.

Skørping. Skørping Sogneraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet nægter at betale i H. t. en den 21. September 1926 oprettet Overenskomst om Betaling for Grusharpning og Skærveslagning. Overenskomsten, der ikke var opsagt til Udløb, er gældende til en 1. April, og Arbejdet var udført før den 1. April d. A. Afdelingen oplyser, at Sogneraadet har nedsat alle Akkordpriser med 1 Kr. pr. m³, uden at nogen Henvendelse til Afdelingen derom har fundet Sted. Det samlede Tilgodehavende udgør Kr. 442,66 til 10 Mand. Efter at Sagen var paatalt overfor Sogneraadet. — der erklærede, at det aldrig har været dets Hensigt at bryde Overenskomsten, men at Betalingen var sket i H. t. Sogneraadets Beslutning den 22. November 1927 om at nedsætte Betalingen til Arbejdere, der havde brugt deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og som søgte Hjælpekasseunderstøttelse — afholdtes den 2. August et Møde med Sogneraadet om Sagen. Ved dette opnaaedes Enighed om, at Sogneraadet betaler i H t. Overenskomsten og efterbetaler det Beløb, Arbejderne har faaet for lidt udbetalt. Den 12. August indberetter Afdelingen, at Arbejderne har faaet deres Tilgodehavende udbetalt, saa Sagen kan betragtes som afsluttet.

Strib. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 2 Mand, der har været beskæftiget ved Rensning af Drejeskiven paa Strib Station, ikke har faaet udbetalt det hidtil ydede 15 pCt. Tillæg til Timelønnen. Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet, meddelte dette den 22. August, at det omhandlede Tillæg nu var anvist de paagældende Arbejdere. Den 16. August indberetter Afdelingen, at de Arbejdere, der har været beskæftiget ved Rensning af Drejeskiven, har faaet 15 pCt. Tillæg udbetalt for de Timer, de har arbejdet.

Sønderborg A. Sønderborg Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunen aflønner 3 Mand, der er antagne til at udføre Vaskning og Maling af Pontonbroen, med en Timeløn af kun 102 Øre, medens Afdelingen har krævet, at de skal aflønnes med 124 Øre pr. Time i

H. t. Overenskomsten af 17. Februar 1928 § 3, saalydende: Midlertidig Medhjælp, henholdsvis eventuelt Afløsningsmandskab modtager samme Timeløn som forannævnt (c: til § 1 saalydende: For det paa Pontonbroen beskæftigede Personale, som arbejder i Skiftehold, fastsættes Lønnen til Kr. 1,24 i Timen ved en ugentlig Arbejdstid af 48 Timer). Da Kommunen ikke svarede os paa en til den rettet Henstilling om at imødekomme Afdelingens Krav, tilskrev vi Arbejdsgiverforeningen om Sagen og henstillede til den at paalægge Kommunen at betale efter den gældende Overenskomst. Ved et Mæglingsmøde den 2. Juli opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret. Den 23. August afsagde Opmanden følgende Kendelse: Arbejdernes Paastand kan ikke tages til Følge.

Sønderborg A. Sønderborg Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunen nægter 1) at betale fuld Løn minus Sygepenge i 6 Uger til en Arbejdsmand, der var beskæftiget ved Stenslagning for Kommunen fra 12. September 1927, men blev syg den 27. Januar 1928. (Arbejdsmanden er Medlem af Sygekasse), 2) at betale fuld Løn i 13 Uger til en Arbejdsmand, der kom til Skade under Udførelsen af et Jordarbejde for Kommunen, og 3) at betale fuld Løn i 13 Uger til en tidligere fast Arbejdsmand, der var blevet opsagt, medens han var sygemeldt efter et tidligere sket Ulykkestilfælde, som han havde paadraget sig under Udførelsen af et Kloakarbejde. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen, afholdtes den 2. Juli et Mæglingsmøde, ved hvilket Enighed ikke opnaaedes, hvorefter Sagerne 1 og 3 indankedes for en faglig Voldgiftsret. Kommunen hævdede i Sag Nr. 1, at den ikke er pligtig at yde Sygeløn til løse Arbejdere, idet den henviser til, at der den 22. Maj blev truffet en Aftale om, at Bestemmelsen i § 4 i Overenskomsten saalydende: «De ved Kommunen beskæftigede Arbejdere skal være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. Sygeforsikringen skal saavidt muligt omfatte Ret til Dagpenge af 6 Kr. I Sygdomstilfælde betales fuld Løn i 6 Uger dog med Fradrag af den tegnede Sygeforsikring» blev ændret ved, at der efter Ordet «beskæftigede» indføjedes Ordet «faste».

Opmandens Kendelse, der afsagdes den 23. August, giver Afdelingen Medhold i, at Arbejdsmændene har Krav paa Løn efter Overenskomstens § 4.

I Sag Nr. 3 kan Byraadet ikke erkende, at en Sygdom, der hidrører fra en Beskadigelse, der er overgaaet en Mand 5 Maaneder for Sygdommens Udbrud, kan karakteriseres som et Ulykkestilfælde, men det er villig til at betale i H. t. § 4 (6 Ugers Løn), medens Afdelingen hævder, at Arbejdsmanden har Krav paa 13 Ugers Løn i H. t. Overenskomstens § 5 saalydende: «Ulykkesforsikringen tegnes af Kommunen overensstemmende med Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1918 jvfr. Lov af 28. Juni 1920. Forsaavidt der indtræder Ulykkestilfælde paaført i Byens Tjeneste og Virksomhed, betales fuld Løn i de første 13 Uger efter Ulykkestilfældets Indtræden».

Da Overenskomsten først blev oprettet den 21. November 1927 og Ulykkestilfældet var indtruffet ca. 3 Maaneder forinden, gik Opmandens Kendelse ud paa, at den paagældende Arbejder ikke har Krav paa Løn efter Overenskomstens § 5.

Sønderborg A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Søn- og Helligdagsarbejde ved Lufttryksarbejde i Sænkkasserne med Procenttillæg udregnet efter den overenskomstmæssige Timeløn 200 Øre, idet det kun betaler efter en Grundtimeløn af 98 Øre. Efter at Sagen var paatalt overfor Firmaet, meddelte dette, at det havde givet den stedlige Ingeniør Besked paa at betale som af Afdelingen krævet.

Tange. Entreprenør Klinge, Kongensbro: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren nægter at betale 15 pCt. Tillæg for Betonarbejdet ved et Brobygningsarbejde. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenøren, meddelte Afdelingen den 23. Juli, at Tillæget vilde blive udbetalt.

Tønder. Entreprenørfirmaet Hoffmann & Sønner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der udfører Afvandingsarbejde, har 2 Gravemaskiner i Virksomhed, den ene Maskine gaar i 8 Timer og den anden i 16 Timer. Det Hold Arbejdere, der er beskæftiget paa den Maskine, der gaar i 16 Timer, møder om Morgenen 4 Timer før normal Arbejdstids Begyndelse og arbejder til normal Arbejdstids Ophør, og det Hold, der arbejder paa Maskinen, der gaar i 8 Timer, gaar efter Fyraften over paa den anden Maskine og fortsætter Arbejdet der i 4 Timer, saaledes at hvert Hold har 12 Timers Arbejde. Arbejderne aflønnes med almindelig Timeløn plus Skifteholdstillæg (22 Øre Tillæg pr. Time for Morgentimerne og 12 Øre for Aftentimerne). Afdelingen mener, at der enten skal sættes 3 Hold Arbejdere til Arbejdet, naar denne Betalingsmaade anvendes, eller at Arbejderne har Krav paa det overenskomstmæssige Overarbejdstillæg for Arbejdet udover 8 Timer daglig. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen, etablerede Firmaet 2 Holds Drift ved den Gravemaskine, der er i Drift 16 Timer i Døgnet. Endvidere indgik Firmaet paa at afregne for Arbejdet udover de 8 Timer daglig for den Tid, der var gaaet, med det overenskomstmæssige Overarbejdstillæg og efterbetalte den saaledes fremkomne Difference med Kr. 193,64 til 4 Mand.

Brændselsafbærerne. Akts. Carl C. Larsen: Afdelingen indberetter, at den ved et Møde den 17. Juli har fornyet Overenskomsten uforandret for 1 Aar til 15. April1929. Vedrører .. Mand.

Brændselsafbærerne. Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn: Afdelingen indberetter, at den ved et Møde den 3. Juli har fornyet Overenskomsten med de hertil sig sluttende Tillæg uforandret for 1 Aar til 15. April 1929.

Chaufførerne. Akts. Det forenede Oliekompagni: Overenskomst oprettet. 25 Mand. Ugeløn Kr. 63,45. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 2 Timer a 33 pCt. (176 Øre), 3. Time 50 pCt. (198 Øre), derefter samt for Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg (265 Øre). For Overarb. paa Hverdage betales kun, naar dette strækk-

ker sig udover ½ Time, men da ogsaa for hele Tiden. Chauffører, der er beskæftiget ved Udkørsel af Flaskepetroleum paa Aftapningsanstalten, erholder i Stedet for Overarbejdstillæg en Femtedel Øre pr. Liter Petroleum, der udbringes. For Ekstra Udkørsel efter Kl. 4 Eftm. betales dog Overarbejdstillæg. Chaufførerne skal være behjælpelige med Af- og Paalæsningen. Chauffører, som er antaget fra en 1. Januar, erholder en Uges Sommerferie med fuld Løn. Skal Chaufføren indtage sine Maaltider ude, ydes der ham 125 Øre pr. Maaltid i Fortæringspenge. Skindtøj udleveres hvertandet Aar og Sommertøj hvert Aar. Hvert tredie Aar erholdes 60 Kr. til Anskaffelse af en Kappe. Under Ulykkestilfælde erholdes fuld Løn i 2 Uger og derefter 4 Kr. pr. Dag i indtil 11 Uger, derefter i H. t. Loven. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn for de første 3 Uger, naar Anmeldelsen om Sygdommen sker inden 24 Timer og Lægeattest samtidig forevises. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Oktober tidligst til 1. Oktober 1929.

Films- og Forlystelsesfunkt. Grosserer Ziirsen, Tivoli: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Arbejderne i Automathallen lønnes med 135 Øre i Timen, det øvrige Personale ved Boder og Spil 110 Øre i Timen. Personalet fra 1928 skal i videst muligt Omfang genantages i 1929. Overenskomsten kan ikke opsiges i Sæsonen 1928.

Jernbanearb. Afd. T.: Dragerforeningen paa Hoved- og Godsbanegaarden: Overenskomsten af 16. Maj 1923 vedrørende Ekstraarbejdere paa Toldboden ved Godsbanegaarden gælder ogsaa for Ekstraarbejderne paa Hovedbanegaarden, dog med følgende Ændringer: Tjenestetiden for Ekstraarbejderne ved Hovedbanegaarden er 8 Timer daglig eksklusiv 1 Times Spisetid. Tjenestetiden skal falde sammenhængende i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 1 Nat. Ved forekommende Togforsinkelser skal Arbejderne vente indtil ½ Time vederlagsfrit; forlanges de til at udføre Tjeneste ved Tog, der ligger udenfor Tjenestefordelingen, betales dette Arbejde som Overarbejde. Arbejdere, der har gjort Tjeneste 200 Dage om Aaret regnet fra 1. April til 1. April, har Ret til 6 Dages Ferie, der lægges mellem 2 Søndage. Vedrører 25 Mand.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Akts. Styhr & Kjær: Afdelingen indberetter, at den har begæret Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. har afskediget en Arbejdsmand, uden at have givet ham den i Overenskomsten fastsatte Frist af 1 Uge til en Lønningsdag, og har derfor krævet 2 Ugers Løn, nemlig for Lørdag den 24. April og Ugen ud og derefter 1 Uge. Ved et Mæglingsmøde den 24. Juli indgik Firmaet paa at betale Løn for den Dag, Manden blev afskediget, og for en Uge fra denne Dag at regne med Kr. 56,82. Endvidere fik Afdelingen et andet af den i denne Sag fremsat Krav opfyldt.

Kuskene, Kbh. Københavns Kommunes Kørselsafdl.: Afdelingen indberetter, at den har begæret Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Kørselsafdelingen — nu midt i Overenskomstperioden — har nedsat Tillægsbetalingen til Kuskene for Aflæsning af Koks til Vandværkerne ved Akseltorv og paa Gamle Kongevej til 25 Øre, uagtet Afdelingen har en fleraarig gammel Aftale om en Betaling af 50 Øre pr. Læs. Afdelingen anmoder Forbundet om, at der stilles en Forretningsfører til Raadighed som Mæglingsmand, eventuelt som Dommer i en Voldgiftsret om Sagen. Ved et Mæglingsmøde den 23. Juli enedes man efter nogen Forhandling om, at Tillægget for Aflæsning af Koks ved Vandforsyningens Pladser ved Akseltorv og Gamle Kongevej sættes til 35 Øre pr. Læs. Denne Betaling træder i Kraft fra og med den Dato, fra hvilken den paaklagede Reduktion begyndte.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Grosserer A. W. Kirkeby: Overenskomst oprettet. 8 Mand. Ugeløn Kr. 48,70 (Dagløn Kr. 8,54). Branchetillæg Kr. 2,50 pr. Uge. Nedsættelser af højere Lønninger maa ikke finde Sted. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 pCt. For alt Arbejde derudover 100 pCt. Tillæg. For Arbejde om Morgenen 1 Time umiddelbart før den normale Arbejdstids Begyndelse 50 pCt., men i saa Tilfælde betales den 3. Overtime om Aftenen med 100 pCt. Tillæg. Der betales ikke Overarbejdstillæg af Branchetillægget. Arbejdere, der har været beskæftiget uafbrudt siden 1. Januar, erholder uden Afkortning i Lønnen 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. Arbejdere, der har været beskæftiget uafbrudt i 4 Maaneder, erholder 3 Dages Sommerferie saavidt muligt i Forbindelse med 1 Søndag. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været beskæftiget uafbrudt 1 Aar, fuld Løn med Fradrag af Sygepenge i 4 Uger. Arbejderne skal være Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og forevise Lægeattest. Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne de første 4 Uger delvis Løn som under Sygdom, og i de paafølgende 9 Uger 3 Kr. pr. Dag. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Almindelig Reguleringsbestemmelse, dog ikke for Branchetillægets Vedkommende. Gælder til en 1. Maj.

Chaufførerne, Kbhvn. Automobiles Citroën, Akts.: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet, der har tiltraadt Standardoverenskomsten og i Henhold til denne hidtil har ydet Chaufførerne Ferie, ikke i Aar har ydet Chaufførerne Ferie som hidtil. Afdelingen har paatalt Sagen overfor Aktieselskabet, der har videresendt Klagen til Arbejdsgiverforeningen, og denne har atter videresendt den til Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, af hvilken Aktieselskabet er Medlem. Ved et Mæglingsmøde den 19. Juli gik Sagen i Orden ved følgende Afgørelse: «Da det under Forhandlingerne oplystes, at Firmaet i 1926 overfor Chaufførernes Fagforening havde bekræftet, at Standard-Overenskomsten var gældende for Firmaet, indgik dettes Repræsentanter paa at give de paagældende Chauffører den sædvanlige Ferie med Løn.

Støberiarb., Kbhvn. Redningskorpsets Entreprenørafdeling: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Minimaltimeløn 130 Øre og for faste Arbejdere 150 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde betales med 50 pCt. Tillæg for de første 3 Timer, derudover samt

Søn- og Helligdagsarbejde 100 pCt. Tillæg. For Vagttjeneste betales Overtid med 180 Øre pr. Time. Faste Arbejdere erholder Overtrækstøj udleveret til Brug ved smudsigt Arbejde samt Uniformshue. Træskostøvler udleveres, hvor det er nødvendigt. Arbejdere, der den 1. Juni har været ansat hos Firmaet i ½ Aar, erholder 4 Dages Ferie med fuld Løn i Forbindelse med 1 Søndag. Gælder til Udløb tidligst den 1. Juli 1929 med 14 Dages Opsigelse.

Horsens A. Gummifabriken «Jylland». Overenskomsten fornyet. Timelønningerne uforandret 102, 105 og 111 Øre. Akkordpriserne omregnet til rene Priser. Gælder til 1. September 1929. Vedrører 25 a 30 Mand.

Fabrikarbejderne, Kbhvn. Akts. Carl Lunds Fabriker: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. nægter at betale 100 pCt. Tillæg til Timelønnen til en Arbejdsmand, hvis Arbejdstid med Medlemmernes Billigelse var omlagt til at være fra Kl. 8 Morgen til Kl. 4½ Eftm., (den normale Arbejdstid paa Fabriken er fra Kl. 7—3½), og som en Dag blev forlangt til at begynde Kl. 7 Morgen og arbejdede til Kl. 4½ Eftm., altsaa 9 Timer. Akts. vil kun betale 25 pCt. Tillæg. Afdelingen kræver: 1) at Akts. skal betale 100 pCt. Tillæg for den omhandlede Morgentime, 2) at Arbejdstiden bliver ændret til at være den samme som for de øvrige Arbejdere (fra Kl. 7—3½). Ved et Mæglingsmøde den 19. Juni opnaaedes ikke Enighed. Ved Timandsmødet den 22. August enedes man om at betale den omstridte Time med 100 pCt. Tillæg som hidtil, idet Sammenslutningens Repræsentanter dog ikke herved erkendte, at denne Betalingsform er i Overensstemmelse med «Fælles Værkstedsregler». Sammenslutningen henstillede, at der — for at undgaa Strid i Fremtiden — optages Forhandlinger mellem denne og D. A. F. om dette Forhold.

Fabrikarb., Kbhvn. Firma Joseph Levin & Co.: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Timeløn for Arbejde, som udføres indenfor Akkorderne ved de elektriske Presser, idet det hævder, at alt forefaldende Arbejde er indbefattet i Akkorden medens Afdelingen, der deltog i Forhandlingerne om Akkordprisernes Fastsættelse, hævder, at Parterne var enige om, at alt Ekstraarbejdet selvfølgelig maatte betales med Timeløn, hvilket det da ogsaa hidtil er blevet. Ved Mæglingsmødet den 20. August enedes man om, at Arbejdet skulde udføres under samme Forhold som dengang, Akkorden blev vedtaget, men Firmaet agter for at undgaa Misforstaaelser i Fremtiden at indføre særlige Arbejdssedler, der bl. a. udviser, hvormange Timer der er udført Daglønsarbejde, af hvad Art Arbejdet har været og til hvilke Tider, det er udført. Naar disse Sedler er godkendt af Formanden, lægges de til Grund ved Betalingens Beregning.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Hellerup Glasværk: Afdelingen indberetter, at den af Fabrikinspektøren er blevet gjort bekendt med, at nogle af Afdelingens Medlemmer, der arbejdede i kontinuerlig Drift, kun havde Frisøndag hver 7. Søndag, hvilket ikke er i Overensstemmelse med Loven. Ved Henvendelse til Akts. om Sagen, erklærede Akts. sig enig med Afdelingen i, at dette Forhold skulde ændres saaledes, at Vagternes Fordeling blev holdt indenfor Lovens Rammer. Ved de Forhandlinger, der er førte mellem Akts. og Tillidsmanden, er det ikke lykkedes at opnaa Enighed, hvorfor Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt. Ved Mæglingsmødet den 27. August enedes man om at forelægge Arbejderne 2 Alternativer, nemlig 1) at Vagtfordelingen bliver saaledes, at der ved Skiftningen indføres Dobbeltvagt, 2) at Forholdet bliver saaledes, at der ved Skiftningen indføres 12 Timers Vagt. Den 11. September indberetter Afdelingen, at Arbejderne har valgt at tiltræde Alternativ 2.

Skibsværftsarb., Kbhvn. Akts. Burmeister & Wains Skibsbyggeri, Refshaleøen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Akts. i Strid med det gældende Overarbejds-Reglement har afskediget 5 Arbejdsmænd Onsdag den 13. August om Morgenen, da de mødte til Arbejde. De 5 Mand havde været beskæftiget paa en Flydekran med at lande Maskingods i et Skib og udførte 5½ Times Overarbejde Torsdag den 7. August, 8½ Times Overarbejde Lørdag den 9. August og 7 Timers Overarbejde Mandag den 11. August, deraf en Del med givet Dispensation fra Reglementet. Da Arbejdet Mandag Aften Kl. 11½ var færdigt, enedes Arbejderne med Føreren, der var Rigger, om at de ikke skulde møde paa Arbejde Dagen efter, da de i H. t. Overarbejdsreglementets saalydende Bestemmelse: «Naar en Arbejder paa een Aften har ydet syv Arbejdstimers Overarbejde eller mere, maa han ikke af Værftet forlanges til at arbejde den følgende Dag.....» Afdelingen kræver de 5 Mand genantagne samt 2 Timers Løn til hver Mand, fordi han mødte til Arbejde, men blev afskediget. Ved et Mæglingsmøde den 4. Juli opnaaedes ikke Enighed, men Forbundets Repræsentant forbeholdt sig at føre Sagen videre. Da Enighed heller ikke opnaaedes ved Timandsmødet den 21. Juli, indbragtes Sagen for en faglig Voldgiftsret. Overfor Voldgiftsretten gjorde Akts. gældende, at Arbejdet paa Flydekranen falder ind under Bestemmelsen i Reglementets § 6, saalydende: «Paa Prøveture og under Forhaling ses bort fra ovenanførte Bestemmelse og at Akts. i H. t. Septemberforliget har faaet anerkendt Ret til at bestemme hvilken Arbejdskraft det vil anvende og at Akts. som Følge deraf kunde afskedige de paagældende Arbejdere uden nogen Motivering. Den 11. September afsagde Opmanden følgende Kendelse: Aktieselskabet Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri, Refshaleøen, bør til de omhandlede 5 Skibsværftsarbejdere, hvis Udeblivelse fra Arbejdet har været hjemlet ved Bestemmelsen i Overarbejdsreglementets § 4, betale Løn for 1 Arbejdsdag til hver.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. Burmeister & Wain, Staalstøberiet: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved de førte Lokalforhandlinger er opnaaet Enighed om Betalingen af Chargetillæg til de Arbejdere, som ved Etablering af 3 Holdsskifte ved Staalovnene er antagne udover det Antal Arbejdere, som er fastsat i Af-

talen om Chargetillæget. Ved Mæglingsmødet den 27. August opnaaedes ikke Enighed, idet Akts. hævdede, at 3 Holds Skift var etableret efter Ønske fra Arbejdernes Side, og Akts. var villigt til at indføre den tidligere Ordning med 2 Hold. Forbundets Repræsentant hævdede, at naar der var sat flere Arbejdere til at udføre Arbejdet, maatte dette bevirke, at Chargetillæget maatte forøges. Ved Timandsmødet den 21. September enedes man om, at der optages en lokal Forhandling om Størrelsen af Chargetillæg i saadanne Tilfælde, hvor der beskæftiges Arbejdsmænd i 3 Skift ved Ovnene.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. «Atlas»: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. nægter at betale 100 pCt. Tillæg for Arbejde fra Kl. 12 til 16 til en Kranmand, hvis normale Arbejdstid i Skiftehold var fra Kl. 16 til 24, men som foranlediget ved en anden Kranmands Sygdom blev forlangt til at arbejde fra Kl. 12 til 24. Akts. har betalt almindelig Timeløn plus Skiftehodstillæg for de første 8 Timer (Kl. 12—20) og derefter Timeløn plus det almindelige Overarbejdstillæg af henholdsvis 25, 33⅓ og 50 pCt. Tillæg for de sidste 4 Timers Arbejde. Ved Mæglingsmødet den 29. August opnaaedes ikke Enighed, idet Sammenslutningen gav Akts. Medhold. Ved Timandsmødet den 21. September enedes man om, at Akts. betaler det omstridte Arbejde i Overensstemmelse med tidligere Kotume i Virksomheden, idet dog begge Parter fastholdt deres principielle Standpunkt. Spørgsmaalet henvises til Behandling af det paa tidligere Timandsmøde omtalte Forhandlingsudvalg, hvis Afgørelse bliver normgivende for fremtidige Tilfælde.

Aalborg C. Cementfabriken «Rørdal»: Afdelingen indberetter, at der ved Forhandling er opnaaet Enighed om Betalingen for Udskibning af 60 kg Tønder i de Tilfælde, hvor der anvendes Net i Stedet for Kæder med Kroge. For Stuvning fastsattes Betalingen til 3,4 Øre pr. Td. og for Anhugning til 2,55 Øre pr. Td.

Aarhus O. Akts. Aarhus Oliefabrik: Afdelingen indberetter, at den har forhandlet lokalt om Oprettelse af Akkordpriser for Arbejdet ved et nyt opført Silopakhus, uden at Enighed opnaaedes om Akkordpriserne, medens Parterne derimod enedes om at søge Priserne fastsatte ved et Mæglingsmøde eventuelt et Møde mellem Hovedorganisationerne. Ved Mæglingsmødet den 3. September opnaaedes heller ikke Enighed, hvorefter Sagen behandledes ved et Møde mellem Hovedorganisationerne den 8. September. Heller ikke paa dette Møde opnaaedes Enighed, hvorimod Parterne besluttede at lade Uoverensstemmelserne afgøre ved faglig Voldgift. Den 22. September afsagde Opmanden sin Kendelse, hvorefter Priserne fastsattes til at være 11,6—11,7 a 15 pCt. højere end det Tilbud, Akts. havde givet.

Aarhus St. Akts. De forenede Jernstøberier, Aarhus: Afdelingen indberetter, at der er forhandlet om ny Akkordpriser for Fabrikation (Støbning m. m.) af Radiator-Rørene, uden at Enighed er opnaaet, hvorfor den anmoder om, at Mæglingsmøde foranlediges afholdt. De af Arbejderne fremsatte Krav er: 1) 2 Øre højere Betaling for støbt Kerne, 2) 50 Øre ekstra pr. Dag til Arbejdsmænd, der er beskæftiget ved Udslagning m. m. af det varme Støbegods, 3) Timebetaling for Standsninger udover ½ Time daglig. 4) at Arbejderne ved større Standsninger bliver beskæftigede den halve Dag ud, i hvilken Standsningen indtræffer, 5) at Oprensning og Eftersyn af Elevatorer og Elevatorskakt betales med Timeløn plus Procenter for Overtid. Ved Mæglingsmødet den 20. Juli opnaaedes ikke Enighed, men Forbundets Repræsentant forbeholdt sig at føre Sagen videre. Ved Timandsmødet den 31. August enedes man om, at Akts. tager Opsigelsen af Priskuranten tilbage, idet Akts. gav Tilsagn om, at der ydes et Tillæg af 50 Øre pr. Støbedag til 2 Mand ved Udslagning og 1 Mand ved Bortslæbning af Elementer. Tillægget for Oprensning, der hidtil har været 125 Øre pr. Dag til 3 Mand, gives i Fremtiden — da Arbejdet er blevet mindre omfattende — til 2 Mand. Man enedes endvidere om, at hele Priskuranten ikke behøver at opsiges for at faa enkelte Akkordpriser ændrede, og Akts gav Tilsagn om at ville bestræbe sig for at indskrænke Spildetimerne til det mindst mulige.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Landbrugslotteriet

begynder en ny Serie i Oktober

35000 Gevinster halvaarlig 1 Mill. 688,185 Kr.

De halve Lodsedler

er de billigste Lodsedler i Danmark

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 12 1928 1928 33. Aarg

Urafstemning i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse

Den blandt Arbejdsløshedskassens Medlemmer foretagne Urafstemning om eventuelt at bringe Arbejdsløshedskassens Udgifter ned ved at indskrænke Dageantallet, i hvilket der udbetales Understøttelse, har givet det Resultat, at 381 Afdelinger med 23,547 Medlemmer har deltaget i Afstemningen. Af de afgivne Stemmer er 7,189 Stemmer for Indskrænkningen, medens 16,003 Stemmer er imod. 355 Stemmer var blanke. 6 Afdelinger med 671 Stemmer er indsendt efter, at Afstemningen var sluttet.

Afstemningen viser saaledes, at ca. 70 pCt. af de afgivne Stemmer er for at bibeholde den nuværende Understøttelse, medens ca. 30 pCt. af Stemmerne er for at bringe Udgifterne ned.

Til Afstemningsresultatet er ikke stort at bemærke. I Rundskrivelsen, der ledsagede Urafstemningen, bemærkede Hovedbestyrelsen udtrykkelig, at det var med den allerstørste Betænkelighed, man lod Afstemningen foretage, men at vi, under Henvisning til de meget store Udskrivninger af Ekstrakontingent, der havde været i de sidste Aar, og Udsigten til en fortsat Paaligning gennem det meste af Vinteren, hos Ledelsen skabte en Frygt for, at vi skulde skrue det hele over Gevind og sprænge vore Organisationer.

Nu har Afstemningen talt sit tydelige Sprog, og derved er Kursen lagt, og Arbejdsløshedskassen styrer frem i Overensstemmelse hermed. Medlemmernes store Flertal har ved Afstemningen vist, at selv om de arbejder under økonomisk smaa Forhold, saa vil de bestemt foretrække yderligere Udskrivning af Ekstrakontingent fremfor at de arbejdsløse Kammerater Landet over skal indskrænkes i den Understøttelse, de saa haardt trænger til under deres Arbejdsløshed.

Johannes Nielsen.

Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej
Belysningsarb.	25	52	Hær- og Flaade-Afd.	125	274	Remisearb.	88	305
Brænderiarb.	10	2	Jord- og Betonarb.	63	23	Renovationsarb.	35	15
Brændselsafbærerne	0	325	Jernbanearb. B.	43	256	Sandlosserne	4	23
Brødkuskene	13	25	Jernbanearb. M.	34	19	Skibsværftsarb.	155	315
Chaufførerne	155	105	Jernbanearb. T.	0	106	Støberiarb.	18	46
Fabrikarb.	2	492	Kuskene	579	783	Sukkerhusarb.	120	122
Film- og Forlystelsesf.	267	0	Kbh. Baneg. pr. Arb.	11	97	Tagpaparb.	0	52
Frb. komm. Arb.	31	33	Lager- og Pakhusarb.	108	94	Toldbodarb.	77	98
Garveriarb.	19	115	Marmorarb.	1	42	Trælagerarb.	115	82
Havnearb.	239	680	Mælkeriarb.	54	3	Øl- og Mineralv.arb.	20	0

Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej
Aabenraa A.	28	82	Brønderslev	10	57	Gørslev	0	5
Aabenraa T.	3	43	Brørup	6	9	Haarlev	13	0
Aakirkeby	0	10	Bylderup	4	2	Haderslev	0	103
Aalborg A.	6	140	Bælum	0	15	Hadsten	2	32
Aalborg C.	138	121	Darum	12	0	Hadsund	6	68
Aalborg F.	40	38	Daugaard	1	6	Hammel	1	19
Aalborg H.	0	203	Dybvad	0	15	Hammersholt	0	39
Aalborg K.	14	278	Ebeltoft	0	40	Hammershøj	30	12
Aalbæk	18	5	Egernsund	0	146	Hansted	1	18
Aalestrup	2	7	Ejsing	12	0	Hanstholm	7	7
Aarhus A.	28	26	Ejstrupholm	0	6	Harboøre	0	30
Aarhus F.	11	35	Esbjerg	675	70	Harlev Framlev	2	17
Aarhus H.	56	79	Esrom	1	9	Hasle, Bornh.	2	43
Aarhus J.	26	4	Faaborg	12	55	Haslev	0	25
Aarhus K.	40	75	Faarup	12	18	Haslund Ølst	0	7
Aarhus M.	8	65	Fakse	31	17	Havdrup	11	23
Aarhus St.	0	40	Fakse Ladeplads	9	17	Hedehusene	5	55
Aars	4	42	Fanefjord	14	0	Helsingør A.	0	67
Aarslev Hørning	13	2	Fensmark	8	6	Helsingør F.	1	22
Agger	26	0	Ferring	8	11	Helsingør S.	14	37
Aidt	3	0	Fredensborg	0	30	Herfølge	5	10
Allinge	0	18	Fredericia A.	9	139	Herlufmagle	0	7
Ansager	8	0	Fredericia F.	1	61	Herning	39	4
Arden	0	24	Fredericia H.	16	10	Hillerød	0	43
Asnæs	11	0	Fredericia K.	32	22	Hjallerup	14	8
Assens, Fyn	8	65	Frederikshavn A.	5	55	Hjerm	1	25
Assens, Jyll.	0	95	Frederikshavn H.	4	29	Hjørring	2	47
Avlum	4	1	Frederikssund	1	38	Hobro	0	69
Avning	4	25	Frederiksværk	11	32	Holbæk	105	26
Ballerup	18	43	Fur	9	0	Holeby	1	21
Bandholm D. A. F.	30	4	Gadevang	2	10	Holstebro A.	20	60
Beder Malling	0	13	Galten	6	4	Holstebro K.	8	0
Bindslev	2	10	Gammel Ry	10	0	Holsted	4	30
Birkerød	18	13	Give	24	1	Holtug	8	0
Bjerringbro	0	15	Gjelsted	0	12	Horbelev	0	4
Blaahøj	17	0	Gjern	4	0	Hornslet	0	12
Bloustrød	0	17	Gjørding	1	13	Horsens A.	8	173
Bogense	24	7	Glamsbjerg	0	48	Horsens H.	5	34
Bornh. Skovarb.	1	2	Glatved	35	4	Horsens K.	12	37
Borup	25	0	Glejbjerg	0	7	Horslunde	44	16
Bov	1	14	Glostrup	8	54	Hovedgaard	0	19
Brabrand	6	21	Glumsø	3	15	Hvalpsund	0	9
Brahetrolleborg	2	13	Graasten	19	3	Hvalsø	11	15
Bramminge	1	59	Gram	0	23	Hvornum	0	5
Brande	11	4	Grenaa	32	1	Højer	0	43
Bredebro	0	10	Grindsted	3	15	Højslev	0	58
Brovst	0	35	Grænge	39	6	Hørsholm	41	22
Bryrup	2	16	Gudhjem	0	15	Hørve	11	1
Brædstrup	0	30	Gørlev	26	166	Ikast	6	26

Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej
Ivigtut	26	28	Nivaa	0	187	Sakskøbing	2	42
Jellinge	7	0	Nyborg	8	104	Seest	8	9
Juelsminde	8	2	Nykøbing F.	2	41	Sierslev	13	0
Jyderup	4	17	Nykøbing Jyll. A.	0	84	Silkeborg A.	8	67
Jydstrup	5	4	Nykøbing Jyll. F.	40	11	Silkeborg St.	4	18
Kalundborg	32	3	Nykøbing S.	57	15	Sindal	0	17
Karise	10	0	Nysted	14	8	Skaade	4	47
Karup	1	13	Næstved	42	67	Skagen	5	8
Kastrup	19	16	Nørre Aaby	8	20	Skanderborg	1	69
Kerteminde	5	19	Nørre Alslev	13	11	Skarrehage	6	41
Kjellerup	6	22	Nørre Sundby A.	9	129	Skelskør	15	5
Knabstrup	5	59	Odder	13	37	Skelund	0	14
Kolding A.	14	260	Odense A.	22	171	Skibby	0	10
Kolding H.	39	9	Odense C.	61	8	Skive A.	7	94
Kolind	2	13	Odense F.	40	70	Skive K.	13	6
Kongsted	0	14	Odense G.	58	2	Skjern	26	0
Korsør H.	72	0	Odense H.	133	0	Skjød	2	5
Kvissel	Enstmm.	0	Odense K.	26	66	Skærbæk	1	18
Køge	0	57	Odense M.	0	160	Skævinge	0	33
Langaa	0	24	Odense Skibsv.arb.	64	31	Skørping	3	10
Langebæk	15	0	Odense S.	32	18	Slagelse A.	45	50
Laurbjerg	0	17	Odense St.	9	38	Slagelse F.	20	0
Laven	0	12	Odsherred	10	4	Sorø	0	35
Lem Lihme	12	0	Onsild	0	10	Sparkær	1	16
Lemvig	3	47	Ormslev Koldt	1	6	Stenderup	1	12
Lundby	0	10	Oue	20	0	Stenlille	18	2
Lunderskov	8	2	Ousted	0	23	Stenstrup	2	24
Lyngby	17	116	Over Jerstal	5	7	Stenvad	2	15
Lynge	14	4	Pandrup	0	60	Stevnstrup	7	8
Lysbro	0	33	Pindstrup	0	62	Stilling	7	50
Løgstør	17	12	Præstø	0	27	Stoholm	0	43
Løgumkloster	3	11	Randers A.	1	311	Storehedinge	1	24
Løkken	0	22	Randers F.	20	32	Strib	4	21
Løsning	0	30	Randers J.	0	53	Struer	7	75
Maarum	1	17	Randers M.	3	35	Strøby	7	14
Mariager	0	34	Refsnæs	28	1	Stubbekøbing	1	18
Maribo	18	51	Ribe	8	32	Støvring	0	9
Middelfart A.	2	177	Ringkøbing	21	10	Svaneke	0	16
Middelfart F.	24	180	Ringsted	3	46	Svendborg	81	541
Moselund	0	97	Roskilde	21	80	Svendstrup	4	16
Mou	0	9	Rudkøbing	0	37	Svinninge	18	2
Møen	5	22	Ry	11	6	Sæby	2	19
Møgeltønder	0	20	Ryde	11	0	Søby Sall	20	3
Mønsted	20	0	Ryomgaard	0	26	Søllerød	61	14
Mørke	1	18	Rødding, Nr. Jyll.	5	10	Sønderborg A.	0	319
Nakskov	49	16	Rødding, Sdr. Jyll.	8	18	Sønderborg H.	0	81
Nakskov Skibsv.arb.	24	5	Rødvig	5	11	Sønder Omme	1	9
Neksø	3	41	Rønbjerg	10	1	Taarnborg	6	12
Nibe	9	56	Rønne	2	105	Taars	1	27

Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej	Afdelingens Navn	Ja	Nej
Taastrup	62	22	Tølløse	0	21	Viby, Sj	4	12
Tange	0	13	Tønder	38	29	Vigerslev	10	0
Tarm	11	0	Tørring	0	11	Viksø	38	1
Tavlov	13	7	Udbyneder	2	21	Vildbjerg	10	3
Thisted	64	15	Uggelhuse	1	13	Villingebæk	6	9
Thoreby	7	8	Ulstrup	1	52	Vinderup	1	10
Thorkildstrup	5	4	Vamdrup	11	30	Viskinge	0	12
Thorsager	1	25	Varde	13	23	Vojens	0	41
Thorsø	0	7	Veggerløse	50	1	Voldby	0	11
Tikøb	12	1	Vejby—Tibirke	7	11	Volstrup	0	26
Tilst	24	2	Vejen	12	29	Vordingborg	124	48
Tinglev	12	2	Vejle A.	29	32	Vraa	0	35
Tingsted	7	1	Vejle F.	39	22	Værløse	21	2
Tinning	19	0	Vejle H.	23	15	Ølgod	6	21
Tistrup	1	13	Vejle K.	24	4	Ørnhøj	2	11
Tjæreborg	5	4	Vejle M.	14	10	Østbirk	2	15
Toustrup	0	8	Vemmelev	14	0	Øster Vraa	1	11
Tranbjerg	0	22	Vemmetofte	4	2			
Trustrup	16	4	Viborg	0	130		7189	16003
Tylstrup	5	13	Viby, Jyll.	16	12			

I. F. C.s Undersøgelse angaaende Arbejdstidens Længde.

Kraftig Medvirkning fra tilsluttede Organisationers Side.

Af de Svar, som er indløbet paa I. F. C.'s Opfordring til de tilsluttede Landsorganisationer om i den første Uge i Oktober at ville foretage en Opgørelse angaaende Længden af den effektive Arbejdstid i en Række nærmere bestemte Fag (Byggefagene, de grafiske Fag, den kemiske Industri, Træindustrien, Jernindustrien, Skotøjsindustrien, Tekstilindustrien og Grubeindustrien) fremgaar det, at denne Tanke har fundet stor Anklang i de forskellige Lande. Landsorganisationerne i følgende Lande har allerede tilsagt deres Medvirkning: Belgien, Danmark, Tyskland, England, Jugoslavien, Holland, Letland, Palæstina, Polen, Svejts, Spanien og Ungarn. Blandt de her nævnte Organisationer findes der igen flere, som har truffen ganske omfattende Forholdsregler. Saaledes meddeler Tyskland, at vedkommende Spørgeskema allerede er blevet tilstillet 1400 lokale Fællesorganisationer, mens Belgien ved en Konference af Repræsentanter for de tilsluttede Forbund og Fællesorganisationer har drøftet de fornødne Forholdsregler til Fremskaffelse af omfattende og paalidelige Oplysninger.

Kun en eneste Landsorganisation, nemlig Bulgarien, meddeler, at den til sin store Beklagelse ikke ser sig i Stand til at deltage i denne Undersøgelse, fordi der i mange af de Fag, der skal medtages i denne Opgørelse, ikke bestaar Organisationer af nævneværdig Betydning.

(I. F. C.)

Naar der skiftes Bestyrelsesmedlemmer.

En indtrængende Henstilling til Afdelingsformændene.

Naar der ude omkring i Afdelingerne skiftes Bestyrelsesmedlemmer, og de ærede Afdelingsformænd sender Meddelelse herom til Hovedkontoret, er det en *absolut* Nødvendighed, at de opgiver os Navn og *tydelig* Postadresse, baade paa de Repræsentanter, der udtræder af Bestyrelsen, og paa de nyvalgte.

Den kommunale Valgret.

Det Styre, der for Tiden hersker her i Landet, har gjort alt for at forme selve Statshusholdningens Regler paa en saadan Maade, at den ødelagde Arbejderklassens Modstandsevne. Man har søgt og søger fremdeles efter bedste Evne at skade Landets store Arbejderbefolkning det mest mulige i nøje Overensstemmelse med den mest kortsynede Bondepolitiks Forskrifter.

Det er blevet god Latin for dette Lands styrende Statsmænd at forværre Befolkningens Levevilkaar i Stedet for, som enhver virkelig Statsmands Opgave maatte være, at overvaage og beskytte Befolkningen og fremme og ophjælpe dens Livsstandard.

Men den siddende Regering har ikke indskrænket sig til dette. Foruden at misrøgte sin Opgave indenfor selve Statsmagten, har man strakt Hænderne ud efter de mange Kommuners Selvstyre, og har navnligt her interesseret sig stærkt for, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Kommunerne røgtede Opgaven med Hensyn til at yde de Arbejdsløse, de Gamle og Syge den Hjælp, som det er Samfundets Pligt at yde dem.

Hjælpekasselovgivningen har været det „Aandehul", hvorigennem vore ulykkelige arbejdsløse Kammerater har opretholdt Livet, efter at Minister Kragh havde sendt Arbejdsløshedsloven til Bunds i den koldeste Kynismes Skrueis.

Den Maade, hvorpaa de socialdemokratisk styrede Kommuner har administreret indenfor Hjælpekasselovens snævre Rammer, har været til Frelse for Tusinder Arbejderhjem og til Raseri hos vore Modstandere. Det gælder for os om at værne disse Kommuner og udvide Antallet af socialdemokratiske By- og Sogneraad ved de forestaaende Kommunevalg, og det gælder for vor Modpart at naa den modsatte Vej ud i saa stor Udstrækning som muligt, at stoppe Aandehullerne til og fratage Arbejderbefolkningen den Repræsentation i Landets Kommuner.

Derfor har Regeringen gennemtrumfet en kommunal Valglov, der i Ly af Nøden skal berøve de Fattigste af Kommunevælgerne deres Valgret.

Dem, der allerhaardest trænger til at høres og har allerstørst Krav paa, at Kommunerne i deres Selvstyre rækker dem en hjælpende Haand, skal afskæres fra at sætte deres Præg paa Kommunernes Ledelse.

Dersom det lykkes, hvad saa?

Saa er Vejen klar for det afgørende Slag mod vore Organisationers Modstandsevne!

Hertil skal den nye kommunale Valglovs Bestemmelser om Skattens Indflydelse paa Valgretten benyttes, og her har Regeringens store Mænd derfor sat ind.

De har skærpet Skattebestemmelserne og Reglerne for Eftergivelse af Skat, og de har drevet deres Hensynsløshed saa vidt, at de har givet Loven *tilbagevirkende Kraft*, saaledes at den Mand, der i Henhold til den gamle Lov havde Valgretten i Behold, *nu er blevet berøvet den?*

I Kommuner, hvor Skatten betales *kvartalsvis*, skal alle Kvartaler fra April Kvartal *1927* til Oktober Kvartal *1928* (begge disse Kvartaler medregnet) være betalt inden Valglistens Berigtigelse.

I Kommuner, hvor Skatten betales *halvaarsvis*, skal De have betalt for Halvaaret April—Oktober *1927* til Halvaaret April—Oktober *1928* (begge disse Halvaar medregnet).

I *København* skal alle Rater fra Juli-Raten 1927 indtil Januar-Raten 1929 (begge Rater medregnet) være betalt.

Valgretten tabt?

De Vælgere, der skylder Skat for noget af de paagældende Kvartaler, Halvaar eller Rater, har *tabt Valgretten!*

Det samme gælder de Vælgere, der har faaet *eftergivet* en Del af deres Skat, dersom det eftergivne Beløb udgør *mere end en Tredjedel af den samlede paalignede Kommuneskat* for de to Skatteaar 1927—28 og 1928—29.

* * *

Paa ærlig og saglig Maade har det siddende Regimente opgivet at faa Flertal for sin Politik. Det skal derfor naas ad denne brutale Sultealliancens Vej.

Vi maa vise dem, at det ikke skal lykkes dem, hvor svært det end kan blive at hindre det. Enhver Arbejder, der ikke frivilligt vil give sig og sin Familie i Hænderne paa Arbejderklassens Fjender, maa bevare sin Valgret. Enhver god Fagforeningsmand, der kan se læn-

gere end til Dagen i Morgen, maa af yderste Evne bestræbe sig paa at være fuldt vaabenfør paa Kommunevalgets Dag og tage sin Dyst til Forsvar for sit Hjem, sine Børn, sine arbejdsløse fattige Kammerater og sin Organisation, der skal danne Bolværk imod de Konservatives og Venstres Hærværk mod vor Klasse.

Leis.

Arbejdsgiverne skærper Kampen mod det internationale Arbejdsbureau.

Arbejdsgivernes Modstand mod alt, hvad der hedder international Socialpolitik, er i den sidste Tid blevet saa stærk, at det internationale Arbejdsbureaus Virksomhed bliver mere og mere begrænset.

Allerede de Beslutninger, som tages op til Behandling paa de internationale Arbejdskonferencer, bliver, inden de vedtages, saa afblegede, at der ikke bliver meget tilbage af deres oprindelige Hensigt.

Og da man senere forsøger at omsætte det lidet, som opnaas, i Praksis, sætter Arbejdsgiverne alle Kræfter i Bevægelse for nu tillige yderligere at lægge Hindringer i Vejen. Dette fremgik endnu en Gang paa det Internationale Arbejdsbureaus Forvaltningsraads sidste Møde i Warschau i Løbet af sidste Maaned. Hvor grovt man gaar til Værks derved viste sig særlig ved Genvalget af Kommissionen til Behandling af Artikel 408 i Fredstraktaten, efter hvilken Medlemsstaterne skulde meddele, hvilke Forholdsregler der skulde træffes med Hensyn til at give de internationale Konventioner Lovkraft. Man skulde mene, at en saadan Skyldighed indeholdt en Pligt for Staterne til bl. a. tillige at meddele, hvorfor de overhovedet ikke ratificerer de Konventioner, som vedtages paa de internationale Arbejdskonferencer. Til Trods for, at den nævnte Artikel giver Forvaltningsraadet Bemyndigelse til at fastsætte Formen for Rapporterne, og at disse maatte optage Detailler, som var begærede af Raadet, benytter man sig af den Omstændighed, at Artiklen ikke udtrykkelig nævner „*Aarsager* til at Konventioner ikke ratificeres" for at undgaa saadan Rapportering. Det var ligesom om en Oceanflyver, der for Flyvesagens Udvikling har truffet Aftaler med sin Flyvemaskines Fremstiller om at afgive Rapport angaaende hans Fart, senere vilde vægre sig ved at give alle Oplysninger om Aarsager til, at denne er mislykket under Paaberaabelse af, at der ikke herom var truffet særlig Overenskomst.

En lignende Aandsopfattelse viste sig ved Spørgsmaalet om Iværksættelse af en Undersøgelse angaaende Arbejdsvilkaarene indenfor Tekstilindustrien. Endskønt Beslutning herom toges paa den sidste internationale Arbejdskonference, og skønt lignende Undersøgelser allerede er foretaget, søgte Arbejdsgiverne at umuliggøre denne Undersøgelse, idet man ikke kunde regne med nødvendig Medvirken fra paagældende Arbejdsgiveres Side. Saaledes var ogsaa Stemningen angaaende Nedsættelsen af den paa sidste internationale Arbejdskonference vedtagne Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om international Indførelse af automatisk Kobling. At man overhovedet besluttede at nedsætte Kommissionen, var allerede et glædeligt Kompromis, thi i dette allerede saa grundigt undersøgte Spørgsmaal hersker ikke længere nogen Tvivl. Dette til Trods forsøgte nu Jernbaneselskaberne at faa Sagen udskudt i det uendelige.

At Stemningen indenfor det internationale Arbejdsbureaus Forvaltningsraad virkelig er en saadan, og at Arbejderrepræsentanterne stedse maa gøre de utroligste Anstrengelser for i det mindste i nogen Grad at faa de internationale Arbejdskonferencers Beslutninger virkeliggjorte, fremgaar af efterfølgende Kommentar, som er fremsat af Jouhaux om Forhandlingsmødet i Warschau:

„Det er nu engang saa, at d'Herrer Arbejdsgiverrepræsentanter ikke vil, at det Internationale Arbejdsbureaus Undersøgelser skulde blotte forefindende sociale Uretfærdigheder og de Forholdsregler, der tages i Kampen mod visse Konkurrenceforetagender til Skade for Arbejderne. Selv om Arbejdsgiverne i Aaret 1927 paa den økonomiske Konference ikke vovede at tilbageholde deres Godkendelse af de der opstillede Principper for industriel Organisation, saa søger de nu ad allehaande Snigveje at komme tilbage til Absolutismens Praksis og Standpunkt: Herrer i eget Hus."

Den faste Voldgiftsret.

Sag Nr. 1198.

Havnearbejdere og Oliemøllere i Aarhus og København.

UDSKRIFT

af Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 24. Oktober 1928 i Sag Nr. 1198: Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og dennes Medlem Københavns Frihavns A/S og Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn samt for A/S Aarhus Oliefabrik mod Dansk Arbejdsmands Forbund for Havnearbejdernes Fællesforbund i København og Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus samt Oliemøllernes Fagforening i Aarhus.

Klagerne, Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og dennes Medlem Københavns Frihavns A/S og Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn samt A/S Aarhus Oliefabrik, har under nærværende Sag indklaget Dansk Arbejdsmands Forbund for Havnearbejdernes Fællesforbund i København og Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus samt Oliemøllernes Fagforening i Aarhus i Anledning af følgende Arbejdsvægringer i København og Aarhus den 1. Maj 1928.

I. Den 1. Maj d. A. blev der af Havnearbejdernes Fællesforbund i København etableret Arbejdsvægring fra Kl. 12 Middag ved Losningen i Københavns Frihavn af følgende Dampere: S/S „Berenice" (43 Mand), S/S „Tomsk" (50 Mand) og S/S „Egeria" (9 Mand); Klagerne hævder, at disse Arbejdsvægringer, der er blevet begrundet med Henvisning til, at Arbejderne vilde holde fri 1. Maj efter Kl. 12, har været ulovlige. De henviser til, at der i Overenskomsten mellem Københavns Frihavns A/S og Havnearbejdernes Fællesforbund i § 2 findes følgende Bestemmelse om Overarbejdstillæg: „Ved Arbejde udenfor almindelig Arbejdstid betales paa Hverdage..... paa Søn- og Helligdage..... paa 1. Maj fra Kl. 12 Middag til Kl. 9 Aften 50 pCt., derefter 80 pCt." Desuden findes der i Almindelige Arbejdsregler ved Havnearbejde i Københavns Frihavn i § 1 Bestemmelse om, at Arbejderne er pligtige at udføre Overarbejde, naar saadant forlanges, men Arbejdet kan ikke forlanges fortsat efter Kl. 5 Morgen. Der findes endvidere Bestemmelse om, at Krav om Overarbejde skal meddeles forud, hvorhos der staar følgende: „Arbejderne har Ret til Afløsning, dog saaledes, at de, dersom de ønsker Afløsning, maa meddele Københavns Frihavns A/S dette samtidig med, at Tilsigelse til Overarbejde finder Sted."

Ifølge Klagernes Mening bestaar der efter disse Regler en ganske særlig overenskomstmæssig Pligt for Arbejderne til ikke kollektivt at nægte at arbejde den 1. Maj efter Kl. 12. Frihavnsselskabet lemper sig saavidt muligt efter Arbejdernes Ønske om den fornødne Frihed for at kunne deltage i Majdemonstrationen, men Selskabet maa kræve presserende Arbejde udført, og for de nævnte 3 Damperes Vedkommende var Arbejdet paatrængende nødvendigt. Arbejderne har da heller ikke tidligere vægret sig ved at udføre saadant Arbejde. Frihavnsselskabet gav den 1. Maj Varsel om Overarbejde passende Tid inden Kl. 12, men Arbejderne vægrede sig ved at arbejde efter den Tid, uden at der i det hele var Tale om Afløsning; det viste sig umuligt at faa andre Folk og i det hele at komme i Forbindelse med Havnearbejdernes Fællesforbunds Kontor, idet der ikke blev svaret i Telefonen. Københavns Frihavns A/S har fra vedkommende Rederier modtaget Regninger, der for S/S „Berenice"s Vedkommende andrager 744,88 Kr., for S/S „Tomsk"s Vedkommende 300 Kr. og for S/S „Egeria"s Vedkommende 150 Kr. Idet Klagerne nu henviser til, at Havnearbejdernes Fællesforbund ifølge Overenskomsten er ansvarlig for dennes Overholdelse, har de nedlagt Paastand paa, at Arbejdsvægringen kendes ulovlig, at Havnearbejdernes Fællesforbund tilpligtes at udrede 1194,88 Kr., og at der paalægges de Indklagede en Bod for den ulovlige Arbejdsstandsning. Endvidere paastaas Sagens Omkostninger paalagt de Indklagede.

De Indklagede procederer til Frifindelse, samt til at Sagens Omkostninger paalægges Klagerne. De gør gældende, at 1. Maj maa regnes for en international Helligdag for Arbejderne, og at Arbejdsgiverne bør bøje sig herfor. Det var ikke presserende nødvendigt at fortsætte med Arbejdet paa de 3 Skibe efter Kl. 12 navnlig ikke for S/S „Egeria"s Vedkommende, og efter Overenskomsten har Arbejderne i hvert Fald Krav paa Afløsning. De Indklagede be-

strider, at det har været umuligt at komme i Forbindelse med Havnearbejdernes Fællesforbunds Kontor, og hævder, at der har været Folk nok til Afløsning. Under alle Omstændigheder protesterer de Indklagede mod, at der tages noget Hensyn til de af Klagerne nævnte Regninger, der er udokumenterede og efter deres Mening urigtige. Regningerne er da heller ikke betalte af Københavns Frihavns A/S.

Ifølge de ovennævnte for Københavns Frihavn gældende Regler er Havnearbejderne pligtige at udføre Overarbejde, og denne Pligt maa ogsaa gælde for Tiden efter Kl. 12 den 1. Maj. Selv om Forholdet har udviklet sig saaledes, at Københavns Frihavns A/S den paagældende Dag saavidt muligt retter sig efter Arbejdernes Ønske om Frihed, ses Selskabet ikke at have givet Afkald paa at faa Arbejde, der efter Selskabets Skøn maa kaldes presserende, udført. Arbejderne har den paagældende Dag blot vægret sig ved at arbejde efter Kl. 12, men ikke fremsat noget Ønske om Afløsning, og der er i det hele intet, der tyder paa, at Konfliktspørgsmaalet drejede sig om Afløsning. Det maa derfor statueres, at Arbejdsvægringen har været ulovlig. De foreliggende Oplysninger afgiver ikke tilstrækkeligt Grundlag for, at der kan være Tale om Idømmelse af nogen Erstatning. Derimod findes Havnearbejdernes Fællesforbund at burde betale en Ordensbod paa 200 Kr. til Dansk Arbejdsgiverforening.

II. Den 28. April 1928 tilskrev Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus følgende Brev:

„I Anledning af Deres telefoniske Meddelelse til vort Havnekontor om, at der ikke vil blive arbejdet den 1. Maj om Eftermiddagen, undlader vi ikke at meddele Dem, at vi ikke kan anerkende Deres Ret til egenmægtig at standse Arbejdet ved Aarhus Havn.

Vi er villige til i størst muligt Omfang at imødekomme Deres Ønske om, at der ikke arbejdes den 1. Maj om Eftermiddagen, men vi maa ligesom tidligere bestemt forlange, at Arbejdet ved Stykgodsbaade og andre Skibe, hvor det er nødvendigt at arbejde, bliver udført.

Foruden de Rutebaade, som sædvanlig anløber Aarhus, og som maatte forlange Losning den Eftermiddag, maa vi forlange, at Arbejdet fortsættes ved S/S „Augsburg" med Soyabønner til Aarhus Oliefabrik A/S, idet Damperen skal være klar til Afgang herfra Onsdag Aften for rettidig at naa Hamburg, hvor den Fredag Morgen skal være klar til at indtage Stykgodslast.

Vi forbeholder os eventuelt ogsaa Losning ved andre Skibe, hvor det maatte være nødvendigt."

Herpaa svarede Fagforeningen den 30. April som følger:

„Modtaget Deres Ærede af 28. ds. angaaende Arbejde 1. Maj efter Kl. 12 Middag, og skal vi som Svar meddele:

At vi formener, at der ved Losning og Ladning af alle Trampbaade her i Aarhus foreligger en fast Cotume for, at alt Arbejde ved nævnte Baade standses Kl. 12 Middag 1. Maj (som er Arbejdernes eneste Festdag), og dette vil ligeledes finde Sted i Aar.

Hvad angaar Rutebaade og Stykgodsbaade i fast Rute fra Aarhus, kan vi se paa hvert enkelt Tilfælde."

Efter Modtagelsen af denne Skrivelse gentog Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn udtrykkelig, at Losningen af S/S „Augsburg" nødvendigvis maatte fortsættes efter Kl. 12 den 1. Maj, da det ellers vilde være nødvendigt at etablere Overarbejde, men Fagforeningen vilde ikke ændre Standpunkt, og Dansk Arbejdsmands Forbund erklærede paa Forespørgsel, at man ikke vilde foretage sig noget for at faa Havnearbejdernes Fagforening til at frafalde Vægringen. Under disse Omstændigheder saa Arbejdsgiverne sig nødsaget til den 30. April ved Losningen af S/S „Augsburg" at etablere Overarbejde om Aftenen fra Kl. 6 til 9, hvilket medførte en Merudgift, der er angivet til 333,63 Kr. I Tilslutning til dette Forhold etablerede Oliemøllerne, der var beskæftigede inde paa Fabrikerne, en tilsvarende Arbejdsvægring, der ligeledes nødvendiggjorde Overarbejde af Oliemøllerne. Den herved fremkomne Løndifference er angivet til 285,26 Kr.

Klagernes Paastand gaar ud paa, at den etablerede Arbejdsvægring kendes ulovlig, og at Dansk Arbejdsmands Forbund for Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus og for Oliemøllernes Fagforening i Aarhus tilpligtes at udrede henholdsvis 333,63 Kr. og 275,26 Kr., samt at

de Indklagede idømmes en Bod for den ulovlige Arbejdsstandsning og Sagens Omkostninger. Klagerne henviser til Den faste Voldgiftsrets Kendelse i Sag Nr. 1046, hvorved statueredes, at Retten til at standse Arbejdet den 1. Maj maatte bero paa, hvilken Cotume, der havde udviklet sig, og det siges her for Aarhus' Vedkommende, at det maa antages, at Rutebaade altid ekspederes færdig den 1. Maj ogsaa efter Kl. 12 Middag. For S/S „Augsburg"s Vedkommende var Forholdet imidlertid dette, at den ganske maatte sidestilles med en Rutebaad, idet den efter at have udlosset sin Last i Aarhus skulde gaa til Hamborg og derfra udføre en Rute efter en forud averteret Plan ganske paa samme Maade som enhver anden Rutebaad. Klagerne hævder videre, at Oliemøllernes Arbejdsvægring har været i Strid med gældende Cotume.

De Indklagede procederer til Frifindelse, idet de hævder, at det kun er Rutebaadene, der ekspederes færdig efter den 1. Maj Kl. 12, men S/S „Augsburg" var ikke nogen Rutebaad. Endvidere hævder de Indklagede, at heller ikke Oliemøllernes Arbejdsvægring har været i Strid med gældende Cotume.

Oplysningerne om, hvilken Cotume, der har udviklet sig i Aarhus med Hensyn til Arbejdets Standsning den 1. Maj, er usikre, og ifølge Proceduren giver Overenskomsterne ingen Vejledning. Da Forholdet imidlertid er det, at Rutebaade ekspederes færdig den 1. Maj ogsaa efter Kl. 12 Middag, maa Retten i Mangel af nærmere Oplysninger holde for, at det samme bør finde Sted med Hensyn til saadanne Baade, for hvilke tilsvarende Hensyn gør sig gældende, og efter alt foreliggende har dette været Tilfældet for S/S „Augsburg"s Vedkommende. Under Hensyn til de uklare Forhold findes der imidlertid ikke Grundlag for Idømmelsen af nogen Bod eller Erstatning, hvorimod Arbejdsvægringen vil være at kende ulovlig.

Omkostningerne for begge Sager findes de Indklagede at burde betale med 300 Kr.

Kendelse:

De ovenomhandlede Arbejdsvægringer har været ulovlige. Havnearbejdernes Fællesforbund i København bør til Dansk Arbejdsgiverforening betale en Bod paa 200 Kr. Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 300 Kr.

Internationale Meddelelser.

Den svenske Arbejdstidslovs Gennemførelse.

Den svenske Socialbestyrelse har foretaget en Undersøgelse angaaende Arbejdstidslovens Omfatning og Gennemførelse, hvoraf fremgaar, at kun Halvdelen af de over 1 Million svenske Lønarbejdere falder ind under Loven. (Denne gælder ikke for Landarbejdere, Søfolk, Skov- og Flaadningsarbejdere, offentlige Bedrifter samt de i Smaavirksomheder med mindre end 4 Arbejdere beskæftigede Personer). Af de i Undersøgelsen medtagne ca. 716,000 Arbejdere faldt 524,600 under Loven. Det bemærkes dog i denne Sammenhæng, at Arbejdstidens Længde for en stor Del af de udenfor Loven faldende Arbejdere er fastsat i Kollektivoverenskomster og andre Aftaler i Henhold til de lovlige Bestemmelser. Tilladelse til Fravigelser fra den i Loven fastsatte 48 Timers Arbejdsuge blev i 1928 givet for 49,000 eller 9 pCt. og fra det aarligt tilladte Antal Overtimer for 7200 eller 1,3 pCt. af de under Loven faldende Arbejdere.

(I. F. C.)

Kampen om det frie Ord.

Den russiske Arbejderpresse under Czarismen og Bolschevismen.

Af *Boris Skomorowsky.*

—::—

Den næsten hundrede Aar lange revolutionære Kamp, som det russiske Folk har ført mod Czarismen, er nøje sammenknyttet med Kampen om det uafhængige, frie Ord. Ved Begyndelsen af denne Kamp træffer vi Alexander Herzen, som i London grundlagde det „første, frie Tidsskrift" — „Koloko" (Klokken). Han havde mange berømmelige Efterfølgere, men vi kan dog ikke her befatte os nærmere med den russiske revolutionære Journalistik og vil straks gaa over til den socialdemokratiske Arbejderpresse.

* * *

Bortset fra lokale og kortvarige Organer var „Iskra" (Gnisten) det første russiske Arbejderblad, der indtog en fremragende Plads i den russiske Presses Historie. Det blev grundlagt ved Overgangen til det 20. Aarhundrede, dets

første Nummer udkom i December 1900. Dets nærmeste Medarbejdere var: I. Martow,, P. Axelrod, G. Plechanow, N. Lenin, Th. Dan, L. Trotzky, Wera Sassulitsch og A. Potressow. Som glimrende Journalister har de givet dette Organ en ganske usædvanlig Slagkraft. Men det laa ikke alene i de store Evner hos disse i Sandhed overordentlige talentfulde Skribenter. Det nye Organ var et mægtigt Vaaben, som truede Enevældets Fæstning, fordi det marcherede i Spidsen som Banebryder for den nye opadstræbende proletariske Bevægelse og var nøje sammenknyttet med den ved den fælles revolutionære Vilje, forbunden med den nøgterne marxistiske Vurdering af Forholdene og de revolutionære Kræfter.

Trykningen af „Iskra" udførtes i et hemmeligt Trykkeri i Tyskland (det tyske Parti udviste derved en broderlig Hjælp), og herfra blev det af offervillige Medlemmer af illegale Organisationer indsmuglet i Rusland. Længselen efter et frit Ord var dog saa stor, at de 10—15,000 Eksemplarer, der gennemsnitlig indførtes, ikke forslog, hvorfor der i Rusland (i Kaukasus og Besarabien) blev oprettet hemmelige Trykkerier, hvori der blev trykt Ekstraoplag af „Iskra".

De Partifæller, der var beskæftiget i Trykkerier eller paa illegal Maade indførte og udbredte Bladet, saavel som de socialdemokratiske Agitatorer, maatte i hundredevis vandre i Forvisning eller Fængsel, men den mere og mere om sig gribende revolutionære Bevægelse bragte stadig nye Reserver frem. Det formelt allerede i 1898 grundlagte socialdemokratiske Arbejderparti i Rusland udviklede sig i Virkeligheden først i Aarene 1902—1903 af „Iskra"-Organisationerne.

Man kan med Bestemthed hævde, at aldrig tidligere har et i Udlandet udgivet Tidsskrift i den Grad udøvet et mægtig Indflydelse paa et Lands politiske Liv. Oktoberrevolutionen 1905 var utvivlsomt i aandelig og organisatorisk Henseende blevet forberedt af „Iskra". Paa denne Maade opfyldtes Dekabristernes profetiske Ord, som Tidsskriftet havde valgt som sit Motto: „Fra Gnisten skal Flammerne slaa ud".

De revolutionære Tildragelser fordrede den umiddelbare personlige Deltagelse i Kampen, og i November 1905 overflyttedes hele Redaktionskomitéen til Rusland. Saaledes indstilledes „Iskra"s Udgivelse efter en ærefuld femaarig Virksomhed.

Da de russiske Arbejdere i „Frihedsdagene" erobrede Pressefriheden, grundlagde „Iskra"-Tilhængerne, Menschevikerne, i November 1905 det legale socialdemokratiske Blad „Natschalo". Samtidig opstod ogsaa andre socialdemokratiske Blade. Men Frihedsdagene viste sig at være lige saa korte som de russiske Vinterdage.

Efter Undertrykkelsen af December-Opstanden i Moskva gik Regeringen over til Offensiven, og Bladet „Natschalo" blev forbudt. Socialdemokraterne fortsatte Udgivelsen af Tidsskrifter og Dagblade i forskellige Byer; disse blev dog straks efter deres Fremkomst forbudt, hvorefter Medarbejderne blev arresterede og forviste.

Denne Kamp varede i næsten 2 Aar. Den endte med Reaktionens Sejr, der kulminerede med Statsomvæltningen den 16. Juni 1907. Vort Partis bekendte Førere, hvem det lykkedes at undslippe det czaristiske Politi, var tvungne til at flygte til Udlandet. Den politiske Arbejderpresse blev fuldstændig kneblet. Der gik igen nogle Aar, inden den paa ny vaagnede til Live.

* * *

Med Arbejderbevægelsens Opsving i Aarene 1911 og 1912 begyndte Arbejderpressen ogsaa at live op. Man begyndte med Udgivelsen af mindre Brochurer og Maanedsskrifter; i Begyndelsen af 1913 oprettedes Dagbladet „Lutsch", som senere kaldte sig „Rabotschaja Gaseta" (Arbejderbladet). I Modsætning til den tidligere „Iskra"-Periode blev dette Blad ikke udgivet i Udlandet, men i selve Rusland og udkom legalt. Den stolypinske Reaktion rasede ganske vist uden Maade, dog gav Skin-Forfatningen, som indførtes i Rusland efter den første Revolution, nogle legale Muligheder for Skabelsen af en Arbejderpresse. Censuren, som blev ophævet i „Frihedsdagene", blev ikke genindført. I disse Kampe om „Legalitet" havde vi som Forbillede det tyske Socialdemokrati under Undtagelseslovene.

Bladet kæmpede haardt for sin Eksistens. Regeringen forfulgte det ad administrativ og juridisk Vej. Næsten hvert tredje Nummer blev beslaglagt. Det regnede ned med Bøder som fra et Overflødighedshorn. For den ansvarlige Re-

daktør havde hvert Nummer, der udkom, gennemsnitlig en fjorten Dages Fængselsstraf til Følge, hvilket idømtes ham rent administrativt. De ved Domstolene idømte Straffe lød i Reglen paa 1 Aars Fængsel eller mere. De ansvarlige Redaktører — de „siddende" Redaktører i Ordets bogstaveligste Forstand — afløste hinanden som Billederne i et Kaleidoskop. Hver anden Uge blev Bladet forbudt, og i dets Sted udkom et nyt Blad, som havde føjet et nyt Tillægsord til det gamle Navn: „Arbejderbladet", „Nyt Arbejderblad", „Vort Arbejderblad", „Det nordlige Arbejderblad" o. s. v.

Redaktørerne blev forfulgte af Politiagenter Skridt for Skridt. Politiet trængte om Natten ind i deres Privatlejligheder og ind paa Redaktionskontoret. De blev arresterede og forviste til de mest afsidesliggende Provinser eller til Sibirien. Andre traadte i deres Sted.

Arbejderne i Petersborg og i de større Industribyer understøttede deres Blade af alle Kræfter. I hver Fabrik, paa ethvert Værksted fandtes Arbejdere, som korresponderede med Bladet, tegnede Abonnenter og samlede Bidrag sammen. Fra alle Kanter af det umaadelige Rige strømmede Tusinder af Rubler ind, indsamlede Kopek for Kopek.

Sjælen i Bladet var *Martow*, Grundlæggeren af det gamle „Iskra". Hans klare, kritiske Forstand, hans ædle Hjerte og hans skarpe, talentfulde Pen gjorde ham til en af den russiske Journalistiks mest fremragende Repræsentanter. Som nøgtern Marxist og Realist og samtidig begejstret revolutionær ansporede Martow os stadigvæk i det tunge Arbejde.

Selv om den nye Periode med Hensyn til Romantik stod tilbage for „Iskra"-Perioden, saa viste den dog, hvor langt det russiske Proletariat var naaet frem. Den almægtige Regering, som raadede over et Politiapparat uden Lige, kunde ikke faa Bugt med de socialdemokratiske Journalister, som kun var bevæbnede med Pen og Troen paa deres socialistiske Ideal, men som var nøje sammenknyttet med det til ethvert Offer beredte Proletariat.

Redaktionen, Bladets Medarbejdere og Arbejderintelligensen, som grupperede sig om Bladet, udgjorde den aandelige og organisatoriske Kærne, som dannede Grundlaget for det proletariske Masseparti, der ligesom alle europæiske socialistiske Partier kun kunde opbygges paa demokratisk Grundlag, fra neden og ikke fra oven, ikke efter det centralistiske Princip, som de gamle Sammensværgelser lagde Vægt paa, og som Kommunisterne nu i vor Tid vil vække til nyt Liv.

* * *

Verdenskrigen tilintetgjorde med et Slag hele Arbejdet. Arbejderpressen blev fuldstændig undertrykket. Forbindelsen med de Lande, hvori der udkom socialdemokratiske Blade, kunde kun opretholdes med store Vanskeligheder. Med stort Besvær lykkedes det at udgive nye socialdemokratiske Blade i Landet selv. De udkom med lange Afbrydelser, lemlæstede af Krigscensuren og paa det skarpeste forfulgt af Militærmagten. Og dog opfyldte de deres socialistiske og internationale Pligt, idet de bekæmpede de krigspatriotiske Udvækster, afslørede de imperialistiske Kriges virkelige Karakter for Arbejdermasserne og organiserede dem til Kamp derimod.

Foruden denne legale Presse lykkedes det os fra Tid til anden at udgive illegale Flyveblade, saaledes at Forbindelsen mellem vore hemmelige Organisationer og Arbejdermasserne blev opretholdt uafbrudt. Det viste Martsrevolutionen 1917 i al Tydelighed, da Socialdemokratiet viste sig i Spidsen for Bevægelsen og ledede det Arbejderraad, som det selv havde foranstaltet oprettet.

I Dagene straks efter den sejrrige Revolution udkom „Arbejderbladet" atter i Petersborg, og „Wperjed" (Fremad) i Moskva; derefter fulgte socialdemokratiske Blade i Provinserne. I næsten alle store Byer og Arbejdercentrer blev der oprettet socialdemokratiske Blade. Intet andet Land i Verden med Undtagelse af Tyskland kunde fremvise et lignende Antal Blade. Men det fik snart en Ende.

* * *

(Fortsættes).

Fra Udlandet.

Samlingsbestræbelser i Sverige.

(I. F. C.) I Henhold til en paa den svenske Fagforeningskongres vedtagen Beslutning har Landsorganisationens Bestyrelse foreslaaet Bestyrelsen for den syndikalistiske Landscentral (ca. 30,000 Medlemmer) at indtræde i Forhandlinger angaaende en Sammenslutning af de to Landsorganisationer. Syndikalister-

nes Bestyrelse har meddelt, at den først gennem en Urafstemning vil høre Medlemmernes Mening, forinden den selv tager Stilling til Forslaget.

Arbejdsløsheden i de tyske Fagforeninger.

(I. F. C.) Ifølge de af den faglige Landsorganisation i Tyskland tilvejebragte Oplysninger havde ved Udgangen af Juli 9427 indberettende Forbundsafdelinger (i Juni 9447) med ialt 4,031,021 Medlemmer (3,994,772) tilsammen 252,850 (248,124) arbejdsløse eller i Procent af Medlemsantallet 61 (5,6). Desuden fandtes der 247,460 (221,951) resp. 6,1 pCt. (5,6 pCt.) Korttidsarbejdere.

Den højeste Arbejdsløshedsprocent opviser Hattemagerne med 25,5 pCt. (26,6 pCt.), Skotøjsarbejderne 19,5 pCt. (16,6 pCt.), Beklædningsarbejderne 17,8 pCt. (13,2 pCt.), Sadelmagerne og Tapetsererne 16,3 pCt. (15,7 pCt.), Gartnerne 13 pCt. (11,2 pCt.), Tagdækkerne 10,7 pCt. (13,3 pCt.), Træarbejderne 10,5 pCt. (10,3 pCt.). Hvad angaar Antallet Korttidsarbejdere er Forholdet som følger: Skotøjsarbejdere 56,9 pCt. (52 pCt.), Læderarbejderne 24,2 pCt. (21,8), Tekstilarbejderne 23,7 pCt. (22,4 pCt.), Beklædningsarbejderne 22,8 pCt. (15,9 pCt.), Bogbinderne 13,2 pCt. (9,9 pCt.), Sadelmagerne og Tapetsererne 11,8 pCt. (12,2 pCt.), Tobaksarbejderne 9,2 pCt. (10,2 pCt.).

For første Gang i dette Aar viser Arbejdsløshedstallet en Stigning. Antallet Arbejdere paa forkortet Arbejdstid er steget lidt sammenholdt med den foregaaende Maaned.

En højere Fagforeningsskole i Czekoslovakiet.

(I. F. C.) Den czekiske Landsorganisation planlægger i dette Aar Aabningen af en højere Fagforeningsskole. Man har allerede sikret sig de fornødne Skolelokaler samt en mindre Undervisningssal, en Forsamlingssal, en Sal til et Fagforeningsmuseum og et kemisk Laboratorium, hvor Skolens Elever kan foretage praktiske Studier. I Løbet af Efteraaret vil der blive afholdt 14 Dages Kursus og Maanedskursus. Afslutningen danner et 10 Maaneders Fagforeningskursus. Fra Tid til anden skal der afholdes Foredragsrækker for de enkelte Fagforeninger ikke blot i Prag, men ogsaa i Landets andre større Byer.

Arbejdsløshed og Leveomkostninger i Frankrig.

(I. F. C.) Ifølge de gennem Kommunernes og Departementernes Arbejdsløshedskasser tilvejebragte Oplysninger vedvarer Nedgangen i Arbejdsløshedstallet. Siden den sidste Krise, som satte ind i December 1926 og naaede sit Højdepunkt i Marts 1927, er Arbejdsløsheden indtil Udgangen af 1927 gaaet stærkt tilbage. Denne Nedgang varede ved i 1928, saaledes at Antallet tilmeldte Arbejdsløse (der naturligvis kun kan gælde som almindelig Gradmaaler og ikke kommer i Betragtning som absolut Tal) for Tiden andrager 1050, mod 81,916 i Marts 1927. Ogsaa Engrospristallet, som siden sidste December er steget uafbrudt, er i Juni sunket med 7 og i Juli med 2 Points.

Siden sidst.

Egernsund. Rendbjerg Teglværk: Afdelingen anmoder om Sanktion til Strejke og Blokade overfor Teglværket i Anledning af, at Teglværket for Nedbrydning af en Ringovn har nægtet at imødekomme 6 Arbejderes Krav om en Betaling af Kr. 12,00 pr. 1000 Sten, men kun tilbudt Kr. 10,00. Arbejderne har paabegyndt Arbejdet under Protest. Arbejdslederen ha trilbudt at ville efterbetale, hvis Forbundet kunde opnaa en større Betaling. Teglværket har tidligere været Medlem af Teglværksforeningen, men er udmeldt fra 1. Juli d. A. Ved en Forhandling den 22. September enedes man om, at Betalingen er Kr. 12,00 pr. 1000 Sten regnet fra den 8. September d. A.

Hedehusene. Nymølle Skærvefabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Fabriken stiller sig afvisende overfor et af Afdelingen fremsat Krav om Forhandling om Akkordpriser eller Akkordafsavnstillæg ved en ny opstillet Gravemaskine, ved Granit- og Skærveknuseren samt for Læsning. Endvidere om Opførelse af Spiselokale umiddelbart ved Gravemaskinen samt af et Cykleskur. Fabriken henviser til, at Anlægget endnu ikke er helt færligt, da det saa er villig til at forhandle om Akkord, medens Arbejderne henviser til, at Gravemaskinen har været i Virksomhed i over 2 Maaneder. Ved et Mæglingsmøde den 14. August enedes man om, at Arbejderne den 18. August indgiver et Forslag til en Ordning, hvorefter der optages en ny lokal Forhandling, som skal være tilendebragt inden 1. September. Opnaas ikke Enighed, viderebehandles Sagen paa et Møde mellem Organisationerne. Den 4. September indberetter Afdelingen, at den lokale Forhandling den 3. September var end uden Resultat, da Fabriken ikke vilde give Akkord. Ved Mødet mellem Repræsentanter for Foreningen af Grusgrave- og Skærvefabriker den 18. September enedes man om følgende. Der gives f. T. den vedtagne Akkord ved selve Stenknuseren. Stenhuggerne læsser Materialet for en Betaling af 110 Øre pr. Time. Firmaet er villig til at give sædvanlig Akkord til Læsserne. For Arbejdet ved Flintknuseren optages i Løbet af en Uge Forhandling om ny Takster. LæsserneFirmaet er villigt til at give det gamle Tillæg af 2 Øre pr. Vogn for Pasning af Siloerne ved Fintgrusharpen. Firmaet vil betale det vedtagne for Læsning og Afrømning. Firmaet tilstræber at give Akkord ved den store Maskine. Ved et lokalt Møde den 24. September opnaaedes Enighed om, at der til de 2 Mand, der betjener Flintknuseren, betales pr. Mand 3 Øre pr. m³ færdigt Materiale.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Nyt Numer af „Arbejdsmændenes Fagblad" Nr. 13.

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 13 1928 1928 33. Aarg.

Paa Grund af meningsforstyrrende Fejl fra Trykkeriets Side i Formandens Artikel i sidste Fagblad bedes Afdelingerne opbevare dette Numer og kassere det tidligere udsendte.

Vore Overenskomstforhandlinger.

En ny Fremgangsmaade og — nyt Spektakel.

Med Overenskomsterne for Aaret 1928 naaede vi egentlig aldrig at blive helt færdig, — da vi troede at være det, havde vi Skovarbejderne og den bornholmske Tegl, Kalk og Kaolin tilbage. Vi var klar paa, at disse to Sager indebar noget særligt, og at vi kunde faa meget Vrøvl med dem. For begge Overenskomsterne gjaldt det, at de var opsagt af Arbejdsgiverne selv, med det Formaal at opnaa betydelige Lønreduktioner. Vi ventede hele Sommeren paa Godsejernes Frigørelsesvarsel og deres Aktion for at opnaa de 20 pCt.s Lønreduktion, som de var ude efter. Sommeren gik, og Efteraaret gik, uden at der skete noget, og da vi frygtede for at lade Vinteren gaa, uden at Overenskomstforholdene var ordnede, foretog vi sammen med Landarbejderne et Fremstød, idet vi varslede Sympatistrejke paa Sukkerfabrikerne og disses Saftstationer midt under Roeoptagningen. Det er vore Medlemmer bekendt, at Forligsmanden greb ind og stillede et Forligsforslag, hvorefter Skovarbejderne skulde have 4 Øres Reduktion af deres Timeløn og 3,2 pCt.s Reduktion paa deres Akkorder. Da Forholdene i Skovene forstmæssigt set ikke indebar noget Pres paa Skovejerne, og da en stor Del af Skovarbejderne var rendt fra Organisationen, maatte Hovedbestyrelsen tage Forligsforslaget, hvilket Arbejdsgiverne ogsaa gjorde, og dermed kom Skovoverenskomsten i Orden, og Skovarbejderne — ogsaa de uorganiserede — slap for den tiltænkte 20 pCt.s Lønreduktion.

Med den bornholmske Kaolin og Tegl er der ingen Ordning kommet trods gentagne Forhandlinger, og vi tog i Aar fat paa Overenskomsterne for 1929, uden at denne Sag er bragt i Orden.

Om Overenskomsterne for 1929 er der i Aar taget fat meget tidligt og paa en ny Facon.

Paa et ekstraordinært Hovedbestyrelsesmøde, den 12. Oktober, drøftedes hele Situationen, som den var skabt efter Vedtagelsen af den ny Arbejdsløshedskasselov, hvorved Tusinder af vore Medlemmer var berøvet deres Understøttelse, og Arbejdsgiverforeningen havde faaet det i sin Haand ved en Lock-out paa faa Hundrede Mand at lægge Tingene saaledes til Rette, at Regeringens „Indenrigsminister" kunde lukke vor Arbejdsløshedskasse i stort Omfang og derved kaste endnu flere Tusinde over paa Forbundskassen. Resultatet af Hovedbestyrelsens Overvejelser og Drøftelser blev, at vi ikke i Aar skulde køre frem over hele Linjen og løse alle Overenskomster og derved kun fremkalde den Bunke-Vælling, som der ikke kommer noget ud af, men derimod samle vore Kræfter om i Aar at faa behandlet de mange Enkeltheder og Forhold, der ellers plejer at drukne i de store Situationer. Hovedbestyrelsens Vedtagelse lød saaledes:

> «Under Hensyn til tidligere Aars Erfaringer og den for Tiden herskende Situation paa Arbejdsmarkedet, som Regering og Rigsdagsflertallet i vi-

deste Grad udnytter, og det Pres, som fra Højfinansens og Regeringens Side i det Hele taget lægges paa Arbejdsgiverforeningen for at faa denne til at byde Arbejderne en afgørende Storkamp netop for Tiden, — maa det nøgternt betragtet være klart, at et almindeligt Fremstød fra Fagforeningernes Side for at opnaa Lønforbedringer ikke vil føre til noget som helst.

Hovedbestyrelsen kan derfor ikke tage Ansvaret for en almindelig Opsigelse af samtlige vore mange Overenskomster, saa meget mere som Stillingen utvivlsomt er den ,at vore Medlemmer, der i lange Tider er tappede for forholdsvis store Ydelser til de Arbejdsløse m. m., ikke er i Stand til at udrede de Strejkebidrag paa 12—15 Kroner pr. Uge, som afgjort for Tiden skal til for at kunne tage en Kamp med Arbejdsgiverne under de Vilkaar, som den nye Arbejdsløshedslov med flere har skabt.

Da Forholdet imidlertid desuagtet er det, at adskillige Grupper af vore Medlemmer har Arbejdsvilkaar, som der maa sættes noget ind paa at forbedre, beslutter Hovedbestyrelsen at give Forretningsudvalget Bemyndigelse til at yde Sanktion til Fremstød paa saadanne Omraader eller Dele af Omraader, hvor vore Medlemmers Arbejdsvilkaar, — set i Forhold til, hvad andre har opnaaet udover 1914-Niveauet, — ikke ligger paa Linie med vore andre Medlemmers.»

Med Arbejdsgiverforeningen traf vi saavel som De samvirkende Fagforbund derefter Aftale om, at der i Aar skulde gives Adgang til Forhandling uden Opsigelse, i hvilken Anledning Overenskomsternes Opsigelsestermin prolongeredes i 24 Dage, og paa et Møde mellem de 3 Hovedorganisationer, der begyndte den 30. Oktober og først sluttede den 31. om Morgenen, blev der i den Anledning affattet et

Forhandlingsforlig,

som kom til at lyde saaledes:

Meddelelse om Opsigelse eller Begæring om Optagelse af Forhandling uden formel Opsigelse af Overenskomster, der udløber 1. Februar n. A. skal være de respektive Hovedorganisationer i Hænde senest 12. November d. A. Saafremt eventuelle Uoverensstemmelser i de foran nævnte Tilfælde ikke er bortfjernet ved Forhandling eventuelt under Hovedorganisationernes Medvirkning inden den 19. November d. A., skal hver af Hovedorganisationerne have Ret til inden 24. November d. A. paa deres Medlemmers Vegne at opsige de Overenskomster, om hvilke der ved Forhandling i det foran nævnte Tidsrum ikke er opnaaet Enighed.

Med Hensyn til de senere i 1929 udløbende Overenskomster gælder samme Forudsætning som foran nævnt for de til 1. Februar udløbende Overenskomster. Det er endvidere en Aftale, at umiddelbart efter Afslutningen af Forhandlingerne om Februar-Overenskomsterne optages der Forhandling om de senere i 1929 udløbende Overenskomster, og saaledes at ingen Opsigelse af nogen af disse kan finde Sted forinden Spørgsmaalet herom har været drøftet mellem Hovedorganisationerne.

København, den 31. Oktober 1928.

For Dansk Arbejdsgiverforening:
s. **H. Langkjær.**

For De samvirkende Fagforbund i Danmark:
s. **Vilh. Nygaard.**

For Dansk Arbejdsmands Forbund:
s. **Lyngsie.**

Dette Forhandlingsforlig er der mærkværdigvis senere blevet meget Vrøvl om.

Forbundsledelsen gav saa alle de Afdelinger, der havde begæret Sanktion til at røre ved deres Sager, Lov til at køre frem, hvorved en Del ordnedes.

Den 12. November blev Listen over, hvad der var tilbage, og som vi krævede Forhandling med Arbejdsgiverforeningen om, affattet, og den lød saaledes:

1. *Landsoverenskomster.*

A. *Cementindustriens* lokale Overenskomster, hvad de nødvendige Ændringer som forandret Teknik og Arbejdsmaade angaar samt Oprettelsen af en Priskurant for Tilvirkning af Eternitplader.

B. *Jernindustrien,* hvad angaar Brug af Kendelserne vedrørende Holdarbejde og forskudt Arbejdstid; Betalingen for Kabelarbejde ved elektriske Ledninger; Akkordforholdene med Hensyn til Akkordernes Etablering og Forhandling m. v.; en Ordning vedrørende de enkelte Fabrikers og Virksomheders store Antal Arbejdere paa Mindsteløn samt Arbejdsmændenes Deltagelse som Hjælpearbejdere ved Akkorder.

C. *Kalk- og Teglværksforeningen af 1893,* hvad angaar Arbejdsforholdene for Arbejdsmænd ved Kalkværkerne samt de lokale Teglværksoverenskomster for: *Godthaab Teglværk ved Aalborg, Nørre Uttrup Teglværk, Hvorupgaard Teglværk, Lindholm Teglværker samt Fakse Kalkbrud.*

D. *Olieindustrien,* hvad angaar visse Forhold med Hensyn til de lokale Priskuranter og § 8 i Hovedoverenskomsten m. H. t. Oprettelsen af Akkorder og Forholdet ved Standsninger i Forbindelse med Helligdage og Krav om 1. Maj som Fridag fra Kl. 12 Middag og
A/S H. C. Møllers Sæbefabrik og Oliemølle, Frederiksgade, Aarhus, hvad angaar forskellige Forhold.

E. *Sukkerindustrien,* hvad angaar nogle enkelte Forhold i Landsoverenskomsten, derunder Spørgsmaalet om Arbejdstiden under kontinuerlig Drift; forskellige Forhold, hvad de lokale Priskuranter og Aftaler angaar og endeligt vort Forbunds Krav om en Overenskomst med Sukkerfabrikerne angaaende Arbejdsforholdene i Sakskøbing.

F. *Centralforeningerne af Murermestre i Jylland og Østifterne,* hvad angaar de Spørgsmaal, som dels i og for sig og dels paa Grund af den paatænkte Landsoverenskomst med Priskurant med Entreprenørforeningen maa ordnes, navnlig: Forholdet med de lokale Priskuranter og Overenskomster om Akkordforhold m. m., som foreligger indenfor Centralforeningernes Omraade; Tilvejebringelse af Akkordpriskuranter paa de Omraader, hvor saadanne ikke findes; de Forhold som maa ordnes i Forbindelse med en eventuel Landsoverenskomst med Akkordpriskurant mellem os og Entreprenørforeningen samt Spørgsmaal af forskellig Art vedrørende vor løbende Landsoverenskomst samt de dertil knyttede lokale Overenskomster.

G. Overenskomstforholdene indenfor *Centralforeningernes særlige Afdeling* i „Nordsjælland", særligt Lokaloverenskomsterne: Birkerød, Helsingør og Glostrup.

H. *Overenskomsten af 15. Maj 1922 med Entreprenørforeningen og dens lokale Afdelinger samt Nævnskendelsen af 1922* vedrørende Arbejde i Skiftehold samt Overenskomsterne vedrørende Vandbygningsarbejde, Uddybningsarbejde og Asfaltbetonarbejde.

2. *Forskelige Enkeltoverenskomster.*

A/S De danske Kapselfabriker vedrørende Indførelse af Akkord.

Hagen & Sivertsen, Odense, hvad angaar Timeløn og samtlige Arbejdsforhold.

Blaakilde Mølle, hvad angaar Ændringer i de sanitære Forhold.

Foreningen af danske Sæbefabriker, København, hvad angaar Lønningerne, der ligger under tilsvarende Virksomheders.

A/S Dansk Ilt- og Brintfabrik, hvad angaar Feriespørgsmaalets Ordning.

Rønne Overenskomst med Murermesterforeningen, hvad angaar Lønningsforholdene i Almindelighed,

Aalborg Entreprenørforening, hvad angaar den lokale Priskurant,

Helsingør Entreprenørforening,

Holbæk Entreprenørerne (nogle Medlemmer af Entreprenørforeningen),

Kalundborg, Entreprenør Carlsen,

Randers, Entreprenør Brede og Vognmandsforeningen angaaende Akkordpriskuranter,

Svendborg Entreprenørforening, Akkordforhold,

Frederiksværk Cementvarefabrik, Arbejdsforholdene i Almindelighed,

Glostrup Cementstøberi og Tagstensfabrik, Arbejdsforholdene i Almindelighed, og

Cementvarefabrikanterne Brd. Basse, Stilling.

Overenskomsten med *Ingeniør Bird* angaaende Asfaltarbejde i Provinsen.

Endelig

3. *Septemberforliget af 1899*

navnlig hvad angaar de i Forbindelse med den finske Konflikt faldne Voldgiftskendelser og Spørgsmaalet om vore Medlemmers Ret til at holde fri 1. Maj fra Klokken 12 Middag.

I Forvejen var der lagt en Plan for disse Sagers Behandling, og der paafulgte nu en Periode med Forhandlinger dels i Industrifagene og derefter senere i Arbejdsgiverforeningen, og de 2 Uger, hvor dette stod paa, var saare drøje at komme igennem, idet der forhandledes uafbrudt hver Dag og Nat ud i et Køre.

Resultaterne af Forhandlingerne

blev, at den Liste, vi den 23. inden Klokken 12 Nat skulde præstere angaaende de Overenskomster, som vi endelig vilde sige op, kom til at lyde saaledes:

Dansk Arbejdsmands Forbund.

Den 23. November 1928.

Til

Dansk Arbejdsgiverforening,

Vester Voldgade 113. V.

Da det trods mange og ihærdige Forsøg ikke er lykkedes at bringe nedennævnte Overenskomstforhold i en saadan Stand, at det er os muligt at lade de vedrørende Overenskomster løbe videre et Aar endnu, skal vi herved, i Henhold til Forhandlingsforliget af 31. f. M. mellem den ærede Arbejdsgiverforening og os, meddele, at vi opsiger nedennævnte Overenskomster til Udløb 1. Februar næste Aar:

Overenskomsten med Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark,

Overenskomsten med A/S De danske Sukkerfabriker,

Overenskomsten med A/S Blaakilde Mølles Fabriker, København,

Overenskomst mellem Centralforeningerne i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmands Forbund,

De lokale Murerarbejdsmandspriskuranter gældende mellem lokale Foreninger af Centralforenin-

gerne af Murermestre i Jylland og Østifterne og Afdelinger under Dansk Arbejdsmands Forbund,

Overenskomsten af 15. Maj 1922 mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Entreprenørforeningen,

Lokaloverenskomster om Entreprenørarbejder gældende mellem vore lokale Afdelinger og lokale Entreprenørforeninger i Aalborg, Randers, Svendborg, Holbæk, Helsingør og Entreprenør Carlsen i Kalundborg,

Overenskomsten mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund vedrørende Uddybningsarbejde,

Overenskomsten mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund angaaende Asfaltbetonarbejde,

Nævnskendelsen af 14. August 1925 vedrørende Vandbygningsarbejde,

Overenskomsten med Ingeniør U. Bird angaaende Tjærespredningsarbejde,

Overenskomsten mellem Glostrup Cementvarefabrik og Arbejdsmændenes Fagforening for Glostrup og Omegn,

Overenskomsten mellem Stilling Cementvarefabrik (Brdr. Basse) og Arbejdsmændenes Fagforening for Stilling og Omegn.

Vi beklager navnlig, at det for os har været nødvendigt at opsige Overenskomsten med De danske Sukkerfabriker, med hvem vi kun har et eneste Divergenspunkt, der imidlertid er af en saadan Beskaffenhed, at vi under Hensyn til, hvad der skete ved sidste Overenskomstfornyelse ikke kan undgaa Opsigelse, og vi beklager endvidere at maatte opsige Overenskomsten med Jernindustriens Sammenslutning, der jo iøvrigt har ordnet sig med de fleste af de Arbejderorganisationer, som den kontraherer med, men vi maa henvise til, at de Krav, som vi ved Mødet i Tirsdags i Arbejdsgiverforeningen maatte lægge paa Bordet som et Ultimatum, er saa faa, saa rimelige og saa velfunderede, at kun en vanemæssig Overlegenhed og Mangel paa Hensyn til berettigede modstaaende Interesser har kunnet bevirke deres absolute Afvisning.

Hvad angaar det store Omraade, som dækkes af Overenskomsterne mellem os og Murermestrenes Centralforeninger og Entreprenørforeningen er det jo den ærede Arbejdsgiverforening bekendt, at her forelaa et gammelt Stridsspørgsmaal, som forlængst er bragt til Ordning i andre Fag, og som ogsaa her kunde have været løst forlængst. — Naar vi netop nu ser os nødsagede til at holde fast paa, at dette Spørgsmaal ordnes, skyldes det dels Forholdene paa Arbejdsmarkedet og dels den ærede Arbejdsgiverforenings bestemte Forlangende om, at Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af en Landsoverenskomst for Entreprenørfaget har tvunget hele Akkordspørgsmaalet frem til Afgørelse netop nu.

Det er vort Haab, at der paa en eller anden Maade kan tilvejebringes Mulighed for en rolig og forsvarlig Ordning af de omhandlede Arbejdsforhold inden vor Opsigelse er bleven effektiv, og tilsiger vi gerne vor Medvirkning i saa Henseende.

Sluttelig tillader vi os at opsige

Nævnskendelsen i Henhold til Forliget af April 1922 vedrørende Skifteholdsarbejde,

og

Forliget mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund m. fl. af 5. September 1899

til Udløb 1. Februar næste Aar, eller hvis den ærede Arbejdsgiverforening maatte mene, at fulde 3 Maaneders Opsigelse er nødvendig, til Udløb 1. Marts næste Aar. — Vi bemærker, at Opsigelsen af disse to Dokumenter skyldes juridiske Hensyn, der for os er nødvendiggjorte ved de haartrukne Retsfortolkninger og for os aldeles umulige Retstilstande, som er skabt ved den ærede Arbejdsgiverforenings Processer for Den faste Voldgiftsret.

Det er en Selvfølge, at den Forhandling om Septemberforliget, som er forudsat at skulle føres i det Udvalg, som er bestemt nedsat ved Forhandlingsforliget af 31. f. M. kan føres med vor Medvirkning og uden Indvending af nogen Art fra vor Side.

For Dansk Arbejdsmands Forbund

sign. **Lyngsie.**

/Robert Nielsen.

Som man vil se, var alle Landsoverenskomsterne gaaet i Orden paa nær Sukker, Jern, Mur og Entreprenør.

Sukkeret paa Grund af De danske Sukkerfabrikers stormægtige Direktørs Kæresteri med vore Separatister paa Lolland og Jernet paa Grund af, at vi her havde samlet os om at forbedre de Forhold, under hvilke vore Medlemmers Akkordforhold ordnes, Forholdet hvor vore Medlemmer arbejder i Fællesskab med Haandværkere, der har Akkord, og hvor vore Medlemmer kun faar Part i Akkord-Sliddet, medens Haandværkerne alene stryger Overskudet; Massemisbruget af Minimallønsbestemmelsen og et særligt Forhold om Kabel- og Luftledningsarbejde, — Ting som Jernindustriens stormægtige Direktør overlegent afviste trods vore Advarsler om, at vi ellers ikke lod Overenskomsten løbe videre, og endelig var der

Løsarbejdernes Akkordforhold,

som vi netop nu fandt det hensigtsmæssigt at tage fat paa, dels fordi alt det andet nu var bragt til Side og dels fordi, Hovedbestyrelsen fandt, at der nu maatte gøres et energisk Forsøg paa at bryde de gammeldags Murermestres og de brovtende Entreprenørers Modstand mod at aflønne vore Kammerater med Akkord i Stedet for den fattige Timeløn.

Der rejste sig naturligvis et Ramaskrig i den borgerlige Presse over Arbejdsmændenes Frækhed og navnlig Lyngsies Forvorpenhed, og i

denne Kampagne er alle Midler taget i Brug selv de jammerligste.

Juristeri og ligefremme Usandheder

er taget i Brug i en Grad som ingensinde før, og selv de tarveligste Fortolkningskunster har Arbejdsgiverforeningen ikke generet sig for at benytte, men Forklaringen herpaa er den ganske simple, at den Madsen-Mygdal'ske Fløj inde i Arbejdsgiverforeningens Ledelse er mobiliseret og tager fra Tid til anden Magten.

Nu, da disse Linjer skrives, flyder mit Skrivebord med recommanderede Breve i Massevis. kommet 2—3 a 4 pr. Dag indeholdende juridiske og kunstfærdige Protester mod

Februar-Overenskomsternes Opsigelse

og nu sidst mod Opsigelsen af visse Marts-Overenskomster.

Februar-Opsigelserne skal være ugyldige, fordi vi jfr. Forhandlingsforliget af 31. Oktober's udtrykkelige Bestemmelse sendte Opsigelsen *direkte til Arbejdsgiverforeningen* den 23. November om Natten Kl. 11,59, og Marts-Overenskomsternes Opsigelse af lige den stik modsatte Grund, fordi vi nu jvfr. Arbejdsgiverforeningens fjollede, første Protest, havde ladet vore Afdelinger sende Opsigelserne direkte til deres modstaaende Arbejdsgivere.

Da Arbejdsgiverforeningen gjorde et Forsøg paa at bortsabotere vor Ret til at kræve Forhandling mellem vore Afdelinger og deres Arbejdsgivere, et Forsøg, som vi naturligvis krydsede ved en Brevveksling den 29. November, hvor Arbejdsgiverforeningen og vi havde et Bud rendende frem og tilbage med Skrivelser og Svar derpaa, — maatte vi den 30. November bryde af og gøre en Ende paa Kommersen ved at give de af vore Afdelinger, der havde ønsket det, Sanktion til at opsige deres Overenskomster.

Dette protesterede Arbejdsgiverforeningen naturligvis ogsaa imod, rasende over, at deres Forsøg paa at beluske os og misbruge Forhandlingsforliget af 31. Oktober ikke lykkedes, og vi sendte da Arbejdsgiverforeningen et Svar den 3. December, der lød saaledes:

Dansk Arbejdsmands Forbund.

Den 3. December 1928.

Dansk Arbejdsgiverforening,
Vester Voldgade 113. V.

I tvende anbefalede Skrivelser har den ærede Arbejdsgiverforening protesteret mod Lovligheden af vore Opsigelser af visse Februar-Overenskomster og dito Marts-Overenskomster. Efter den ærede Arbejdsgiverforenings Mening skal Februar-Overenskomsternes Opsigelse være ugyldig, fordi de er præsteret overfor den ærede Arbejdsgiverforening og ikke overfor de respektive, direkte Parter, og Marts-Overenskomsternes Opsigelse, fordi vi denne Gang har opsagt direkte overfor de modstaaende Parter og ikke overfor Arbejdsgiverforeningen, og dette mærkelige Standpunkt mener den ærede Arbejdsgiverforening at kunne hævde, altsammen jvfr. samme Dokument, nemlig Forhandlingsforliget af 31. Oktober d. A.

Denne Jura og Fortolkningskunst forstaar vi os ikke paa, og vi skal heller ikke forsøge at granske dybere i Temaet, da vi foreløbig har mange endnu mere nyttige Ting at beskæftige os med, men vore Opsigelsers Gyldighed maa vi fastholde, og vi agter at disponere derefter.

Den ærede Arbejdsgiverforenings lange Forklaring om, at den har modtaget Protester fra «saa godt som samtlige interesserede Organisationer og Enkeltvirksomheder» imod, at Februar-Opsigelserne er sendt til Arbejdsgiverforeningen og ikke til dem selv, har vi bemærket os, og siger Arbejdsgiverforeningen videre, at de samme meget ærede Medlemmer endelig protesterer mod at have givet Afkald paa deres overenskomstmæssige Ret til selv at modtage Overenskomst-Opsigelse.

Vi beklager naturligvis, at den ærede Arbejdsgiverforening er bleven udsat for slig Malheur fra Deres Medlemmers Side, men vi maa her henstille, at Arbejdsgiverforeningens Efterretningsvæsen forbedres i hvert Fald saa meget, at en Overenskomst af en saadan Beskaffenhed som Forhandlingsforliget af 31. Oktober publiceres paa behørig Maade, thi var det sket i nærværende Tilfælde, vilde Arbejdsgiverforeningens ærede Medlemmer selv have kunnet læse sig til, at der udtrykkeligt i nævnte Papir staar:

«Saafremt eventuelle Uoverensstemmelser i de foran nævnte Tilfælde ikke er bortfjernet ved Forhandling eventuelt under Hovedorganisationernes Medvirkning inden den 19. November d. A., skal hver af Hovedorganisationerne have Ret til inden den 24. November d. A. paa deres Medlemmers Vegne at opsige de Overenskomster, om hvilke der ved Forhandling i det foran nævnte Tidsrum ikke er opnaaet Enighed.»

og saa vilde Arbejdsgiverforeningens ærede Ledelse have været fri for disse Bekymringer og vi for al den Ulejlighed, vi har maattet døje; men ihukommende et gammelt Ord, at sent er bedre end aldrig, vil vi nu bede den ærede Arbejdsgiverforening rette Fejlen og **samtidig** lade Deres Med-

lemmer og Enkeltvirksomheder vide, at det er Arbejdsgiverforeningens Ledelse selv, der ved sin Protest mod, at Februar-Overenskomsterne blev sendt til Vester Voldgade 113, har bevirket, at vi sendte Marts-Opsigelserne direkte til de modstaaende Parter.

At der muligvis saa kan blive Spektakel over manglende Kontinuitet i den ærede Arbejdsgiverforenings Optræden i samme Spørgsmaal i Løbet af 8 Dage og paa Basis af samme Dokument er jo nok højst sandsynligt, men vi tror alligevel, det vil være solidest, om den ærede Arbejdsgiverforening nu straks valgte den Fremgangsmaade.

Hvis det er rigtigt, at vor Randers Afdelings Opsigelse af dens Overenskomst med Randers Vognmandsforening først er fremkommet den 1. December, beklager vi det, men vi maa naturligvis jvfr. Voldgiftsrettens vise Kendelse i saa Henseende erkende, at Arbejdsgiverforeningen i saa Tilfælde har Ret i sin Klage, men foreløbig har vi tilskrevet vor Randers Afdeling om Sagen, og naar vi faar Opsigelsespræstationens Klokkeslet og Dato fastslaaet, skal vi vende tilbage til dette sidste Spørgsmaal.

Med Hensyn til Protesten mod vor Ret til for vort Vedkommende at opsige Septemberforliget af 1899 finder vi det ørkesløst fortsat at diskutere dette Spørgsmaal med den ærede Arbejdsgiverforening, men vi maa fastholde vor Opsigelses Gyldighed i Henhold til den sunde Fornuft og alt foreliggende iøvrigt, og agter vi ogsaa her til sin Tid at disponere i Overensstemmelse med denne vor Opfattelse.

P. F. V.

sign. **Lyngsie.**

/Robert Nielsen.

Ogsaa

Septemberforligets Opsigelse

var der naturligvis et forfærdeligt Hus om. At tænke sig, at vi Arbejdsmænd, Landets største Fagforbund, selv tør vove et saadant Skridt. Det er Helligbrøde, ja Landsforræderi og meget mere!

Men lad dem rase, vi har jo før været ude for en Dravat, hvor det gik haardt til, og hvor man skød paa os fra alle Sider, — det gaar nok!

Vi har Hovederne klare paa Hovedkontoret og Næven knyttet til et kraftigt Slag mod den eller det, der kommer paa tværs af os!

Vi tilsigter jo intet ondt, og vi nægter ikke Tidernes Vanskeligheder, men vi lader os ikke længere fylde med den Snak, at under de store generelle Situationer, kan der ved Gud ikke røres ved Arbejdsmændenes Enkeltheder, og under de korte Situationer, hvor det store og hele er i Orden, kan der heller ikke røres ved dem. Den Tale har vi hørt saa tit, at den ikke duer mere.

Lad Septemberforliget af 1899 være aldrig saa betydningsfuldt og en Kamp om dets Indhold aldrig saa betænkelig, saa kan Arbejdsgiverforeningens Procesmageri, som synes at have blændet Øjne og Øren paa det nye Præsidium i Den faste Voldgiftsret, ikke forblive upaatalt fra vor Side, og har Arbejdsgiverforeningen været letsindig nok til at lokke Den faste Voldgiftsret til at forandre det 30aarige Septemberforlig i Arbejderklassens og navnlig vor Disfavør, saa maa det være den og ikke os, der tager Ansvaret for, hvad det maatte koste at faa rettet denne Uting.

Vi skal hverken lave Juristeri eller anden Hokus-Pokus, men vi vil have Fred i vort retfærdige Organisationsarbejde, og vore Medlemmer skal ikke være Arbejdsslaver i dette Land, fordi deres Organisation har en Lønoverenskomst, hvis Fortolkning Den faste Voldgiftsret mener at kunne skalte og valte med, ganske som den lyster.

Formanden.

Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde.

De statsanerkendte Arbejdsløshedskasser afholdt Lørdag den 17. November 1928 Aarsmøde i København. Der var mødt 203 Repræsentanter.

Arbejdsløshedskassernes Antal var sidste Aar forøget med 1, nemlig De tekniske Arbejderes Arbejdsløshedskasse, der fik Statsanerkendelse den 1. Januar 1928.

Medlemsantallet var den 31. Marts 1928 271,786, hvilket til Sammenligning med Aaret forud er en Tilbagegang paa 2,595. Det er første Gang siden 1923, at det samlede Medlemsantal viser Nedgang. I 1923 var Tallet, efter at det i 1920 havde naaet Maksimum, ca. 313,000, gaaet ned til 252,000, hvorefter en ny Opgang paabegyndtes. Nedgangen tør dog sikkert udelukkende betragtes som et Udslag af de daarlige Tider, hvis Virkninger paa Arbejdsløshedsforsikringen i og for sig havde kunnet ventes noget før, men er nu endelig slaaet igennem og giver sig Udtryk i en foreløbig Standsning i den hidtil fulgte Bevægelse opad.

Som Følge af den særlige Arbejdsløshedslovgivning, hvis Iværksættelse til Fordel for Arbejdsløshedskasserne fra 1917 og følgende Aar var blevet en Nødvendighed til Imødegaaelse af Følgerne af de under Verdenskrigen opstaaede Forstyrrelser i Erhvervslivet, fik Arbejdsløshedsforsikringen efterhaanden unormal stor Tilgang af Medlemmer, saaledes at der i 1920 var naaet en Tilstand af Overfyldning, tildels altsaa kunstigt fremkaldt, som ikke kunde opretholdes i de følgende Aar. Nu er derimod Medlemsbestanddelen i det store og hele stabiliseret, og saaledes, at der kun undtagelsesvis er Tale om større Udsving.

Den Fremgang, der har fundet Sted efter Udrensningen, er vel foregaaet i et noget hurtigere Tempo end det, der vilde svare til den almindelige Befolkningstilvækst, selv bortset fra Tilgangen fra de nye tilkomne Kasser, hvorved helt nye Omraader er inddraget under Forsikringen, men Udviklingen er foregaaet uden større Sving med en jævn Tilvækst Aar for Aar. Om nogen kunstig Overfyldning kan der som Helhed taget derfor næppe nu være Tale. selv om muligvis enkelte Fag som Følge af specielle Aarsager — f. Eks. særlig stor Lærlingetilgang, tekniske Fremskridt, de daarlige Tider eller andre Aarsager, ikke længere har fuld Beskæftigelse for sine Medlemmer.

For mange Kassers Vedkommende har den paagældende faglige Organisations Styrke sikkert været afgørende for Kassens Evne til at bevare sine Medlemmer. I Betragtning af Krisens Langvarighed, der har bevirket, at Medlemmerne Aar efter Aar har maattet udrede saa store Udgifter, at Evnen til at betale for manges Vedkommende sikkert har været i betænkelig Nærhed af Bristepunktet, virker det forøvrigt nærmest overraskende, at Kasserne saa godt, som sket er, har kunnet holde sammen paa Medlemmerne. Slettelse i stor Stil den 31. Marts i Henhold til de gældende Restancebestemmelser havde ikke kunnet undgaas uden Støtte fra den faglige Organisations Side. Alligevel har Kasserne sikkert maattet udelukke adskillige Restanter, f. Eks. vor Arbejdsløshedskasse, der har maattet afgive 3,521 Medlemmer, der faktisk alle er slettede for Restance.

Disse Medlemmer har efter en Arbejdsløshedsperiode, under hvilken de har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, derefter været henvist til Hjælpekassen, og eventuelt anden Hjælp i saadanne Kommuner, hvor man ikke har villet hjælpe paa forsvarlig Maade, og derfor er disse Medlemmer, der ikke magtede at betale deres Kontingent, blevet slettet for Restance, fordi de er gledet over paa Fattigvæsenet.

Tallet belyser, under hvilket Pres Kasserne maa administrere Kontingentopkrævningen fra Medlemmerne, der naturligvis kun nødtvungent opgiver deres erhvervede Rettigheder i Kassen og lader sig slette.

Med Hensyn til Kassernes økonomiske Forhold i 1927—28 da har Indtægterne været:

Kontingent	Kr.	14.336.000,00
Ekstrakontingent	-	6.676.000,00
Statstilskud	-	5.094.000,00
Kommunetilskud	-	3.572.000,00
Andre Indtægter	-	754.000,00
Ialt	Kr.	30.432.000,00

Udgifterne har været:

til Understøttelse	Kr.	28.134.000,00
Arbejdsanvisning og andre Driftsudgifter	-	1.642.000,00
Refusion af Renter af Laan og andre Udgifter	-	213.000,00
Ialt	Kr.	29.989.000,00

Kassernes samlede Indtægt har i Regnskabsaaret altsaa udgjort 30,4 Mill. Kr., hvilket er 7,4 Mill. Kr. mere end Aaret forud. Naar man medregner saavel nydende som bidragydende Medlemmers samlede Kontingent, er denne steget med 6,4 Mill. Kr. fra 14,7 Mill. Kr. til 21,1 Mill. Kr., altsaa med ca. 50 pCt. Stigningen refererer sig til nydende Medlemmers Bidrag og fordeler sig med 2 Mill. Kr. paa ordinært og 4,4 Mill. Kr. paa ekstraordinært Bidrag.

Kontingentindtægten i 1927—28 er den største i Arbejdsløshedskassernes Historie og overstiger Rekordaaret 1921—22, i hvilket Kontingentet androg 18,2 Mill. Kr., med omtrent 3 Mill. Kr. Det gennemsnitlige Kontingent pr. Medlem har i Regnskabsaaret været 77 Kr. Medens Indtægtsregnskabet udviser en Stigning paa 32,4 pCt., er Udgifterne omtrent uforandret det samme Beløb som i Fjor.

Den samlede Understøttelse pr. Medlem har udgjort 103,00 Kr., hvilket Beløb er omtrent af

samme Størrelse som Ydelsen i Fjor. Den gennemsnitlige Dagpengesats er gaaet lidt ned, nemlig fra 3,07 Kr. pr. Dag til 3,03 Kr. pr. Dag.

Driftsudgifterne pr. Medlem er steget fra 5,72 Kr. til 6,02 Kr., men i Forhold til Kontingentet andrager den samlede Administration dog kun 11,5 pCt., medens den i Fjor udgjorde 12,7 pCt.

3 Arbejdsløshedskasser har oprettet Krisefond, medens alle de andre Kasser har maattet opgive dette. Den væsentligste Aarsag til den ringe Tilslutning er bl. a. den, at Kasserne simpelthen ikke har kunnet magte dette. I de forløbne svære Kriseaar har Kasserne, for at kunne opretholde Virksomheden, maattet paalægge Medlemmerne saadanne Byrder, at en yderligere Belastning af Medlemmernes Ydeevne maatte forventes at ville medføre en saa stor Modstand, at Forsøget maatte opgives. Mange Kasser havde allerede i længere Tid som Følge af Krisens Langvarighed maattet angribe deres Reservebeholdning, saa de var stærkt reducerede. Det var vanskeligt nok for disse Kasser at holde Udgifterne i Gang til Opfyldning af Kassens normale Forpligtelser, adskillige Kasser maatte endog ty til at optage Laan, som imidlertid skulde afdrages paa kort Tid, og Følgen var, at disse Kasser maatte paalægge Medlemmerne store Kontingenter til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Udgifter.

Under disse Omstændigheder kunde der forstaaeligt nok ikke hos de paagældende Kasser være Tale om Udvidelse af Virksomheden, og de fleste — eller saa godt som alle — Kasser maatte derfor for Tiden opgive Tanken om at oprette Krisekasse.

Enkelte velstillede Kasser, eller Kasser, der fremfor alt selv med store Bekostninger vilde hjælpe deres Medlemmer, valgte derfor en anden Maade, hvorpaa de kunde komme deres af Arbejdsløshed haardt ramte Medlemmer til Hjælp, nemlig ved at forlænge Understøttelsestiden.

De Hjælpeforanstaltninger, der er foretaget, er, at 3 Kasser med tilsammen 29,000 Medlemmer har oprettet Krisekasser, 9 Kasser med 21,000 Medlemmer har udvidet deres Understøttelsesdage med fra 40 til 70, 9 Kasser med 28,000 Medlemmer har udvidet deres Understøttelsesdage med fra 20 til 35, medens 47 Kasser med 196,000 Medlemmer ikke har været i Stand til at kunne træffe ekstra Foranstaltninger.

Til Belysning af Krisens Virkning i Formuebevægelsen indenfor Kasserne skal anføres, at medens denne i 1925 var Kr. 13.560.000,00, var Formuen den 31. Marts 1928 nede paa Kr. 2.047.000,00.

I Regnskabsaaret har ialt 149,000 Medlemmer været arbejdsløse og modtaget Understøttelse. Der er udbetalt Understøttelse for 9,282,000 Dage, hvilket er 62 Dage pr. understøttet Medlem. Det samlede Antal ledige Dage, baade de understøttede og de ikke-understøttede Dage, andrager ialt 17,702,000, hvilket svarer til 65 Dage pr. Medlem. Sammenlignet med 1926—27 har det samlede Antal understøttede Dage i det sidste Aar været 300,000 Dage større, og ikke-understøttede Dage 1,060,000 Dage større. Til Sammenligning, og for at vise Krisens Omfang, skal anføres, at i Normalaaret 1924—25 udgjorde Antallet af ledige Dage pr. Medlem 30, medens det altsaa sidste Aar har været 65.

Aarsmødet sluttede med Vedtagelsen af følgende Resolution:

„Idet Aarsmødet udtaler sin uforbeholdne Tilslutning til det paa Rigsdagen indbragte Forslag om Krisehjælp til arbejdsløse, udarbejdet og indbragt efter Samraad med Arbejdsløshedskassernes Repræsentation, retter Aarsmødet en indtrængende Henstilling til Regering og Rigsdag om at tage nævnte Forslag op til hurtig og velvillig Behandling."

Til Medlem af Arbejdsnævnet i Stedet for afdøde A. Christiansen valgtes Maler Alf. Larsen.

Johannes Nielsen.

Statistik

over Ferieforholdet for Medlemmer, der beskæftiges hos Virksomheder under Arbejdsgiverforeningen, den 1. Juli 1928.

Efter hvor lang Tids Arbejde berettiget til Ferie.	Med fuld Løn	Brancher.																Tilsammen	
		Fabrik- og Industriarb.		Gas- og Elektricitetsv. arb.		Hos Losse-Entrepr. og Sandlos.		Lager- og Pakhusarb.		Kuske- og Chaufører		Jern-industrarb.		Films- og Forlystelsesfunkt.		Bude			
	Antal Dage	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand
Fra Antagelsesdagen	2							1	25									1	25
— —	3							1	50			2	157					3	207
— —	4	1	5															1	5
— —	6	4	43							1	14							5	57
— —	1 Uge			1	2													1	2
— —	8			1	2													1	2
Efter 12 Uger	3									2	108							2	108
— 3 Maaneder	4	4	167															4	167
— 3 — a	3a	1	6															1	6
— 6 —	4																		
— 3 — a	3a	1	85					1	2									2	87
— 6 —	6																		
— 3 — a	3a	2	31															2	31
— 12 —	6																		
— 4 — a	3a							1	900									1	900
— 6 —	6																		
— - —	2	1	5															1	5
— - —	3	3	78					1	40			1	25					5	143
— - —	4	1	6							2	41	1	4					4	51
		Landso																	
— - —	6	1	654															28	1554
— - —	6	11	592					10	214	4	82	1	11			1	1		
— - —	7													1	210			1	210
— - —	8									1	6							1	6
— 6 — a	3a	2	1080															2	1080
— 12 —	4																		
— 8 —	6	1	52							2	265							3	317
— 12 —	3	1	50			1	50											2	100
— — —	4	3	46															3	46
— — —	5	1	60															1	60
— — —	6	1	8			1	8	1	7	1	25							4	48
— — —	10									1	15							1	15
— — —	14			1	20													1	20
Arbejdet fra 1924	6							1	60									1	60
	Med 93% Løn																		
Efter 3 Maaneder a	3a											1	12					1	12
— 6 —	6																		
	Uden Løn																		
												Landso.							
Kan faa straks	4											[1])1	6500					1	6500
Tilsammen	Med Løn	39	2968	3	24	2	58	17	1298	14	556	6	209	1	210	1	1	83	5324
Kan faa	Uden Løn											[1])1	6500					1	6500

[1]) Jernidustrien. I Chaufførernes Standartoverenskomst (København) og i Kuskenes Standartoverenskomst (København) er fastsat at Ferieforholdet bibeholdes som det var før Overenskomsterne oprettedes. Hvormange Mand, der har Ferie, kan ikke opgives.

Statistik

over Ferieforholdet for Medlemmer hos Arbejdsgivere udenfor Arbejdsgiverforeningen.

1. Juli 1928.

undtagen Gasv.- og Elektricitetsværksarb. samt Arbejdsmænd hos Stat og Kommuner.)

Efter hvor lang Tids Arbejde berettiget til Ferie.	Med fuld Løn	Brancher.														Tilsammen	
		Fabrik- og Industriarb.		Havne- Lager- og Pakhusarb.		Arbm. hos Privatbaner		Kuske og Chaufører		Jernindustrielle Arbejdsmænd		Films- og Forlystelsesfunkt.		Bude			
	Antal Dage	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand
Fra Antagelsesdagen	2			1	5			1	2							2	7
— —	3	2	79	2	78			4	47							8	204
— —	4					1	3	2	20							3	23
— —	5							3	1100							3	1100
—	6	3	26	10	74			4	12	1	32					18	144
— —	7 a 8							10	717							10	717
— —	10			1	2											1	2
— —	14			1	17			1	4							2	21
Pr. Maaneds Arbejde	1									1	26					1	26
— 2 — —	1									1	7					1	7
Efter 2 Maaneder á	1 a																
— 3 — á	2 a																
— 6 — á	3 a							1	4							1	4
— 9 — á	4 a																
— 12 —	12																
Efter 3 Maaneder á	1 a																
— 6 — á	2 a							1	180							1	180
— 7 —	3																
Efter 3 Maaneder	3			2	15											2	15
— - —	4	2	16													2	16
— - —	5			5	25											5	25
— - —	6	2	262	2	5			2	9							6	276
— - —	8	1	9													1	9
Efter 3 Maaneder á	4 a			2	18											2	18
— 6 —	6																
Efter 3 Maaneder à	4 a											1	20			1	20
— 6 —	8																
Efter 3 Maaneder à	4 a			1	9											1	9
— 12 —	6																
Efter 4 Maaneder à	3 a			1	6											1	6
— 6 —	6																
Efter 4 Maaneder à	3 a			1	2											1	2
— 12 —	6																
Fra $^{15}/_{11}$ til $^{1}/_{3}$	6							1	27							1	27
Efter 5 Maaneder	6	2	113													2	113
Fra 1. Februar	3													1	3	1	3
— - —	6													7	26	7	26
— - —	7													1	6	1	6
Efter 150 Dage	3							1	9							1	9
at overføre		12	505	29	256	1	3	31	2131	3	65	1	20	9	35	86	3015

Statistik

over Ferieforholdet for Medlemmer hos Arbejdsgivere udenfor Arbejdsgiverforeningen.
1. Juli 1928.
(undtagen Gasv. og Elektricitetsværksarb. samt Arbejdsmænd hos Stat og Kommuner.

Efter hvor lang Tids Arbejde berettiget til Ferie.	Med fuld Løn	Brancher.														Tilsammen	
		Fabrik- og Industriarb.		Havn-, Lager- og Pakhusarb.		Arbm. hos Privatbaner		Kuske og Chaufører		Jernindustrielle Arbejdsmænd		Films og Forlystelsesfunkt.		Bude			
	Antal Dage	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand	Antal Overenskomster	Antal Mand
Overført		12	505	29	256	1	3	31	2131	3	65	1	20	9	35	86	3015
Efter 6 Maaneder	2							1	9							1	9
Antagne før 1/1	3	4	53	3	61			1	7							8	121
— — -	4	6	571	2	53			1	25	1	3					10	652
— — -	5							1	8							1	8
— — -	6	14	146	42	684			1	6					1	5	58	841
— — -	7					1	4					5	15	1	12	7	31
Efter 6 Maaneder a	3 a																
— 1 Aar a	6 a	1	50					1	6							2	56
— 5 — a	9 a																
— 10 —	14																
Efter 6 Maaneder a	4 a			1	7											1	7
— 2 Aar	6																
Efter 6 Maaneder a	6 a			1	140			1	11							2	151
— 3 Aar	8																
Efter 8 Maaneder	12							1	25							1	25
Efter 200 Dage før d. 1/4	6			1	8											1	8
Efter 1 Aar	3	1	6	2	3									1		4	9
— - —	6	1	3	5	21	1	18	5	41					3	14	15	97
— - —	7									1	11					1	11
— - —	8					1										1	
— - —	14							2	56							2	56
Efter 1 Aar a	6 a			2	16											2	16
— 2 —	14																
Efter 2 Aar a	3 a	1	16													1	16
— 5 —	6																
Antagne før 1924	4							1	4							1	4
Fastansatte Toldbodarb.				1	190											1	190
	Med 2/3 Løn.																
Fra Antagelsesdagen	6	1	40													1	40
	Med 100 Kr. Udbetaling																
— —	6	1	3													1	3
Tilsammen		42	1393	89	1439	4	25	47	2329	5	79	6	35	15	66	208	5056

Kampen om det frie Ord.

Den russiske Arbejderpresse under Czarrismen og Bolschevismen.

Af *Boris Skomorowsky.*

(Fortsat)

Umiddelbart efter Novemberomvæltningen begyndte den bolschevikiske Regering Kampen mod de socialdemokratiske Arbejdere og deres Presse. De var prisgivet de lokale bolschevikiske Myndigheders og den overordentlige Kommissions (Tscheka) Vilkaarlighed. I Begyndelsen af Sommeren 1918, da det blev klart, at Arbejdernes Sympatier aabenbart nærmede sig Socialdemokratiet, indførtes den almindelige Forholdsregel, at samtlige vore Blade blev forbudte, og Trykkerierne, der var grundede ved Hjælp af Arbejderskillinger, blev beslaglagte og plyndrede. Det maa betones, at Arbejderpressen blev tilintetgjort længe før den borgerlige Presse. Af andre Blade, der blev forbudte, var bl. a. ogsaa det venstre-radikale „Nowaja Shisn", som blev udgivet af Maxim Gorki.

I Slutningen af Sommeren 1918 fandtes der ingen socialdemokratisk og overhovedet ingen ikke-kommunistisk Presse mere. I det Land, der omfatter en Sjettedel af Jordkloden, turde der ikke hæve sig den svageste Kritik fra en af Regeringen uafhængig Presse.

I Begyndelsen vovede Bolschevikerne ikke selv at begrunde denne almindelige Undertrykkelse af den frie Presse „teoretisk". De erklærede deres terroristiske Forholdsregler for provisoriske.

Og virkeligt: I Februar 1919 blev Udgivelsen af det socialdemokratiske Partis Centralorgan igen tilladt, men den administrative Tilladelse nyttede ikke, thi Landets økonomiske Liv var lammet ved den almindelige Nationalisering og den meningsløse kommunistiske Politik, som Bolschevikerne selv den Gang kaldte „100 pCt. kommunistisk" for senere, da de blev mere nøgterne, at betegne som „Krigskommunisme". Der krævedes en ganske overordentlig Viljekraft hos de Folk, der hengav sig til Partiet, for at lade „Wperjed" udkomme.

Dets Held overskred alle vore Forventninger. Bladet fik en Udbredelse i Titusinder Eksemplarer. Ikke alene fra Arbejder-Forstæderne, men ogsaa fra Byer, der ligger Snese Kilometer fra Moskva, strømmede Arbejderdelegerede til for at aflevere de Penge, der var indsamlede blandt Arbejderne, og for at afhente Bladet.

„Wperjed" skænkede den tyske Revolution stor Opmærksomhed. Den bolschevikiske Presse udbredte løgnagtige og bagtalende Meddelelser om den med det Formaal at diskreditere den tyske Arbejderbevægelse i det russiske Folks Øjne. (Saaledes blev f. Eks. den tyske Republiks første Præsident i det officielle „Iswestija" kaldt „den første Socialskurk"). Vort Blad oplyste sine Læsere om den sande tragiske Stilling, hvori den tyske Revolution befandt sig, idet den paa den ene Side maatte kæmpe mod Sejrherrernes Imperialisme og paa den anden Side mod det forbryderiske Demagogi fra Lenins tyske Tilhængere.

Den internationale socialistiske Konference i Bern besluttede ved denne Tid paa Forslag af Repræsentanten fra vort Parti, Axelrod, at sende en Kommission til Rusland. „Wperjed" gjorde Forberedelse til at modtage de udenlandske Partifæller og at indsamle autentisk Materiale til dem om den virkelige Tilstand i Rusland. (Desværre har denne Kommission ikke tiltraadt Rejsen).

Den officielle Presse, der blev ledet af Reptilie-Journalister, som til Stadighed serverede den leninske Visdom, der for længst var blevet dem selv og deres Læsere kedsommelig, var ikke i Stand til at forsvare sig overfor det socialdemokratiske Blads Kritik. I Stedet for slog de Alarm: Diktaturet over Proletariatet var i Fare!

(Fortsættes).

Naar der skiftes Bestyrelsesmedlemmer.

En indtrængende Henstilling til Afdelingsformændene.

Naar der ude omkring i Afdelingerne skiftes Bestyrelsesmedlemmer, og de ærede Afdelingsformænd sender Meddelelse herom til Hovedkontoret, er det en *absolut* Nødvendighed, at de opgiver os Navn og *tydelig* Postadresse, baade paa de Repræsentanter, der udtræder af Bestyrelsen, og paa de nyvalgte.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 14 1928 1928 33. Aarg.

Dansk Arbejdsgiverforening.

Er Madsen-Mygdal ved at tage Magten?

Usolide Metoder.

I 1922 og 1925 tog Arbejdsgiverforeningens Ledelse fejl Bestik og etablerede de to store og lange Lockouter ud fra den fejle Forudsætning, at Fagorganisationerne stod saa svækkede af Arbejdsløsheden og de stadig sværere Million-Byrder, som Fagforeningernes Kasser og Medlemmerne havde baaret til Arbejdsløshedsunderstøttelser, at de ikke kunde bære en Kamp over længere Tid. Man husker i saa Henseende Arbejdsgiverforeningens uforstandige Forlangende om, at Forhandlingerne om de mange opsagte faglige Overenskomster skulde ske i Løbet af 4—5 Dage, og at Forligsinstitutionen skulde granske, overveje og afgøre Uoverensstemmelserne i 22 Fag paa 2—3 Dage, og at Forligsinstitutionen virkelig indlod sig paa denne umulige Opgave og stillede 22 Forligsforslag, der i første Omgang næsten alle blev forkastede og Kampsituationen dermed forværret i Stedet for at blive løst. Og man husker i 1925, hvor Jernindustrien var Skyld i, at Lockoutsituationen opretholdtes ved deres Modstand mod at nøjes med den pristalmæssige Regulering.

Disse Fejlgreb fra Arbejdsgiverforeningens Side blev den Gang saare skæbnesvangre for dansk Erhvervsliv.

Nu synes det igen, som om Arbejdsgiverforeningens Ledelse ikke *kan* staa Maal med sin Opgave, men lader fem være lige og de mest letbenede Standpunkter og Motiver være raadende paa de mest afgørende Tidspunkter.

Se nu om Morgenen den 23. November. Hvor der i 5 Døgn var forhandlet næsten uafbrudt, meget bragt i Orden og to store og vigtige Overenskomstomraader — Jernet og Sukkeret — i Hovedsagen løste og kun ganske enkelte Spørgsmaal tilbage, Spørgsmaal af en Beskaffenhed, der ikke for de vedkommende Industriers Ledere havde nogensomhelst videregaaende Betydning, men kunde have været løste, hvis Arbejdsgiverforeningens Ledelse havde blot den mindste Vilje og Evne til at øve Indflydelse paa sine Folk. Men det hele fik Lov til at gaa i den snart velkendte *Nej-Skure*, som Arbejdsgiverforeningen har fleraarige Erfaringer for, hvad de fører til. Man „forhandlede" i det sidste Døgn, til Lederne næsten faldt i Søvn og Hærene gik hjem i Morgenens Mulm mere raadvilde, end da Forhandlingerne begyndte.

Saaledes fremtvang Arbejdsgiverforeningen selv de Opsigelser, der om Aftenen blev præsterede.

Nu forsøger Arbejdsgiverforeningen at klare Ansvaret for det skete ved at fortælle, at det er Arbejdsmændene, der har svigtet de Forudsætninger, som til alles Tilfredshed blev nedlagt i Forhandlingsforslaget af 31. Oktober.

Denne Undskyldning fra Arbejdsgiverforeningens Side blotter en næsten utrolig Jam-

merlighed, thi Gud og Hvermand véd, at Forhandlingsforliget ikke betød, *at alle Overenskomsterne i alle Tilfælde skulde forlænges.* Hvad skulde saa Forhandlingsordningen med de 23 Dages Prolongation af Opsigelsesfristen være til? Nej, det, som Forhandlingsforliget indebar, var, at Parterne skulde holde deres eventuelle Krav indenfor visse Begrænsninger, og at Parterne skulde vise Fredsvilje og praktisk Forhandlingsledelse, og det har Arbejdsmændene holdt sig efterrettelig i en saadan Grad, at Arbejdsgiverforeningen end *ikke har turdet fremlægge* de enkelte Spørgsmaals Beskaffenhed, som tvang Arbejdsmændene til at opsige Jernet og Sukkeret.

I Stedet for at holde sig til Sagens Realitet, — hvad det er, Arbejdsmændene har forlangt og som Arbejdsgiverforeningen lod det briste paa, — tyer Arbejdsgiverforeningen til nogle tarvelige Forhandlingskunster og skyer end ikke at gribe til rene Usandfærdigheder. Hr. *Lyngsie* har, som saa ofte før, hedder det, svigtet Aftalerne og „i sidste Minut" opsagt *alle* Landsoverenskomsterne paa en nær.

At *Tegl-, Cement-, Olie-* og *Grus og Skærveoverenskomsterne* er bragt i Orden, *fortier* og tilslører man. At Forhandlingerne først endte i Arbejdsgiverforeningen om Morgenen den 23. November, og at Arbejdsmændene samme Dag maatte holde et Hovedbestyrelsesmøde, som varede hele Eftermiddagen og Aftenen, gengives i den flotte og sandhedskærlige Form, at „Lyngsie i sidste Minut væltede det hele".

Realitet, Alvor og Sandhedsrespekt synes ikke længere at være Egenskaber, der har Værdi eller holdes i Brug ved Vestervold 113.

Paa samme letfærdige Maade behandles det vigtige Spørgsmaal om Septemberforliget af 1899. Her er det ogsaa Lyngsie, der tankeløst vælter denne det faglige Livs 30aarige Grundvold, som han selv har været med til at lave, og som bærer hans Navn.

At det er Arbejdsgiverforeningen selv, der paa den letsindigste Maade, ved sine uoverlagte Processer, har faaet den faste Voldgiftsrets ret nye Præsidium til at *omforme og fortolke* det 30 Aar gamle Septemberforlig paa en hidtil ukendt Maade, som ikke alene Arbejdsmændene, hverken kan eller vil finde sig i, og at Forhandling om netop dette Forhold er besluttet med de tre Hovedorganisationer, og endelig, at Arbejdsmændenes Opsigelse af Septemberforliget udtrykkelig er motiveret med Henvisning til, at Arbejdsmændene ønsker at staa frit overfor Resultatet af Hovedorganisationernes Forhandlinger til sin Tid, — alt dette forklares Offentligheden med, at det er Lyngsie, der har rejst denne Sag og i et Anfald af Lunefuldhed optræder letsindigt.

At Arbejdsgiverforeningens Ledelse er langt ude, har de senere Aar dokumenteret Gang paa Gang; men at den nu er saa langt nede, at den maa skyde sin Modpart sit eget skidne Halm i Træskoene, det bør Offentligheden paatale.

Lyngsie.

Skifteholdsarbejde.

Ved Indgaaelsen af det Forlig, som i 1922 afsluttede den haardnakkede Konflikt, forpligtede vort Forbund sig — ligesom flere andre Arbejderorganisationer — til at lade et af Arbejdsgiverne rejst Spørgsmaal om særlig Betaling for Skifteholdsarbejde afgøre af et Nævn, hvis Sammensætning iøvrigt var fastlagt i Forliget.

Arbejderne var naturligvis ikke henrykte for, at dette Spørgsmaal skulde tages op til særlig Drøftelse og Afgørelse, thi medens man tidligere i det store og hele ved Skifteholdsarbejde for den Tid, der laa udenfor den normale Arbejdstid, havde erholdt almindeligt Overarbejdstillæg, saa bar det jo nu hen imod en mindre Betaling.

Efter en Række vidtløftige Forhandlinger i Nævnet kom det da ogsaa ved Kendelse af 12. December 1922 til det Resultat, at ved Skifteholdsarbejde skulde den Tid, der ligger mellem Kl. 6 Aften og 11 Aften betales med et Tillæg af 15 Øre pr. Time og den Tid, der ligger mellem Kl. 11 Aften og 6 Morgen med et Tillæg af 25 Øre pr. Time — altsaa en betydelig Nedsættelse af den tidligere gængse Betaling. (Satserne er siden regulerede i Henhold til Pristalssvingningerne).

Nu er det jo klart, at Arbejderne ikke gerne ser disse forringede Vilkaar yderligere forringet, men paa Grund af ganske enestaaende Uklarhed i Skifteholdsparagrafens Tekst har Eksempler fra den senere Tid vist, at ikke agtpaagivende Arbejdere kan blive udsatte for en af Nævnet ikke tilsigtet yderligere Forringelse af Vilkaarene.

Vi hidsætter først Nævnskendelsen, der er saalydende:

NÆVNSAFGØRELSEN

af 12. December 1922.

For Overenskomsterne mellem Entreprenørforeningerne og Dansk Arbejdsmands Forbund fastsættes nedenstaaende Bestemmelser vedrørende Arbejde i 2- og 3-Holds Drift. Samtidig ophæves de i visse af Overenskomsterne indeholdte Bestemmelser om Betalingen for Arbejde i skiftende Hold.

„Naar skiftende Hold etableres, gives der Arbejderne et Tillæg pr. Time:

fra Kl. 6 Aften til Kl. 11 Aften af 15 Øre,

fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen af 25 Øre.

Tillægene for Skiftarbejde er undergivet Bestemmelser om Lønningernes Regulering efter Pristallet uden Opsigelse af Overenskomsten, dog ikke i 1923.

Der er almindelig Adgang til at træffe Særaftaler under Hensyn til særlige Forhold, herunder Arbejdstidens Lægning, ved 2- og 3-Skift. Dersom Arbejdstiden paa et Hold som Følge af Skiftordningen bliver mindre end 8 Timer pr. Døgn, har Arbejderen Ret til den stedlige normale Timeløn for den manglende Tid.

Naar en Arbejder paa Arbejdsgiverens Foranledning uden egen Skyld hindres i at fortsætte Arbejdet paa Skiftehold udover 12 Døgn, erholder han, for saa vidt Arbejdet ikke strækker sig udover 2 Døgn, i Stedet for ovennævnte Tillæg det sædvanlige Overarbejdstillæg, over 2 Døgn og indtil 12 Døgn det dobbelte af ovenstaaende almindelige Tillæg. Denne Bestemmelse gælder dog ikke for en Arbejder, der efter forudgaaende Arbejde i 2 eller 3 Hold af mindst 4 Døgns Varighed for et Tidsrum af ikke over 3 Uger har været beskæftiget ved Dagarbejde.

Ved Etablering af Arbejde i skiftende Hold skal der gives mindst 3 Gange 24 Timers Varsel. Dersom Arbejde i Skift fordres udført inden dette Varsels Udløb, betales der for Tiden indtil Varslets Udløb efter Reglerne for Overarbejde for den Tid, der falder udenfor den sædvanlige Arbejdstid.

Anm. Det er fra Arbejdernes Side en Forudsætning for at indgaa paa Arbejde i skiftende Hold, som medfører Skifte mellem Arbejdere i samme Akkord, at der tages fornødent Hensyn til Arbejderne ved Afslutningen af saadanne Akkorder, saavelsom at der for Arbejde, der udføres i Akkord efter faste Prislister, naar der arbejdes i skiftende Hold, ikke derved sker Forandringer i de Forhold, under hvilke tilsvarende Arbejde ellers udføres, til Tab for Arbejderne, uden at det derved lidte økonomiske Tab samtidig godtgøres dem, jfr. Septemberforligets § 4.

Eventuelle Uoverensstemmelser herom afgøres i Henhold til Fagets Mæglings- og Voldgiftsregler."

Paa en større Arbejdsplads i Provinsen havde Entreprenøren udfundet, at det vist i Virkeligheden ikke kom saa nøje an paa, om det med „skiftende Hold" nu ogsaa blev taget saa bogstaveligt eller ikke, Hovedsagen maatte vel blot være, at der var flere Hold i Gang paa forskellig Arbejdstid.

I Overensstemmelse hermed havde han etableret sig med to Hold, hvoraf det ene begyndte Kl. 6 Morgen og med en halv Times Hvil fortsatte til Kl. 2½ Eftm., og det andet begyndte Kl. 10 Form. og med en halv Times Hvil fortsatte til Kl. 6½ Aften. Dette Arrangement kaldte han for Skifteholdsarbejde og mente sig kun forpligtet til at betale en halv Time med Skifteholdstillæg a 15 Øre = 7½ Øre (nu 12 = 6 Øre).

En saadan Arbejdsordning har naturligvis intet med Skifteholdsarbejde at gøre. Skulde det ene Hold have arbejdet i Fortsættelse af det andet, hvad der er Betingelsen for, at der kan blive „skiftende Hold" ud af det, vilde Arbejdstiden for begge Hold have kommet til at strække sig over 16 Timer af Døgnet i Stedet for som nu 12 Timer og Arbejdslønnen vilde som Følge heraf blive tilsvarende større; men ønsker Arbejdsgiveren paa Grund af svigtende Lys eller andre Grunde at etablere *Overlægning* af to Holds Arbejdstid i Stedet for *Skiftning* med Holdene, bør han naturligvis betale de en Gang fastsatte Takster for den Del af Holdenes Arbejdstid, der ligger udenfor den normale — altsaa almindelig Overtidsbetaling.

Den normale Arbejdstid var paa den paagældende Arbejdsplads fra Kl. 7 Morgen til Kl. 4 Eftm. med 1 Times Hvil og i Overensstemmelse hermed rejste vort Forbund paa den vedkommende Afdelings og Arbejdernes Vegne Krav om Betaling af 100 pCt. Tillæg for Tiden fra Kl. 6—7 Morgen, 25 pCt. Tillæg fra Kl. 4—5 Eftm., 33⅓ pCt. Tillæg fra Kl. 5—6 Eftm. og 50 pCt. Tillæg fra Kl. 6—6½ Eftm.

Efter en ret utvetydig Tilkendegivelse fra Entreprenørforeningens Side af, at vort Krav var berettiget, kunde man, da det viste sig nødvendigt at afholde Møde om Sagen, ikke faa denne Tilkendegivelse gentaget, men en med en ret sigende Gestus ledsaget Udtalelse om, at Entreprenøren havde faaet Tilladelse til at betale som han syntes uden yderligere Indblanding fra Foreningens Side, lod formode, at Sagen kunde gaa i Orden som vort Forbund ønskede det, hvilket ogsaa viste sig, idet Entreprenøren betalte, som det blev forlangt, til Punkt og Prikke.

Men er nu alle vore Folk agtpaagivende overfor et saadant Forhold? Vi tror det ikke. Vi kan tænke os, at en Del lader sig besnakke eller henvises til den taagede Bestemmelse i Nævnskendelsen om, at „der er almindelig Adgang til at træffe Særaftaler —" (en Adgang, som der ifølge Sagens Natur selvfølgelig kun er for Organisationerne) og saaledes i Virkeligheden gør den alt andet end tilfredsstillende Skifteholdsordning endnu mere utilfredsstillende end nødvendig.

Den vege Holdning, som Entreprenørforeningen under Sagens Behandling indtog til denne, og nogle fremsatte Udtalelser om, at vi maaske manglede en Takst for „forskudt" Arbejdstid — altsaa endnu en Forringelse af Overtidstaksterne — kan naturligvis kun virke opfordrende til den største Agtpaagivenhed ikke mindst ude paa Arbejdspladserne.

Er Nævnskendelsen i visse Fald svær at forstaa, saa maa vore Afdelinger meget hellere lade eventuelle Spørgsmaal gaa videre til vort Forbund fremfor at gaa ind paa en Ordning, om hvilken den ikke er ganske sikker paa er rigtig. Og der er intet at genere sig for, thi som før nævnt udmærker denne Kendelse sig ved en sjælden Uklarhed og indviklet Sætningsbygning; hvem kan f. Eks. paa staaende Fod tyde Linjerne: „— Denne Bestemmelse gælder dog ikke for en Arbejder o. s. v."? — Hel almindelig er den ikke.

Denne Nævnskendelse har vort Forbund nu opsagt, ogsaa paa Grund af dens Uklarhed, men saalænge den gælder, maa vi slide den og sørge for at faa det ud af den, som den berettiger til, og ikke lade staa til med den Fortolkning de andre giver den; det gør den blot endnu ringere.

A.

Kampen om det frie Ord.

Den russiske Arbejderpresse under Czarrismen og Bolschevismen.

Af *Boris Skomorowsky.*

(Sluttet)

Vort Blads overordentlig gode Udfald blev dets Fordærv. Efter knap 3 Ugers Bestaaen blev det forbudt. Fra nu af herskede der Kirkegaardsro i det ganske Land, intet frit Presseorgan, ingen trykt Linie uden Censurens Tilladelse, der var nødvendig selv for Trykning af Visitkort. Dette Regime blev indført 1919 og hersker endnu paa 10. Aar. I Løbet af nogle Aar kunde Bolschevikerne rose sig af, at Historien ikke tidligere har kendt et saa fuldkomment System paa Presseknebling. Siden 1926 har de dog maattet dele denne Ære med Mussolini. Bolschevikerne tillod os ingen legale Muligheder for at udgive Partiblade, hvad der dog var os tilladt i den czaristiske Tid — endog under Krigen — om end under en Hagl af Repressalier, og det socialdemokratiske Parti maatte vende tilbage til det illegale Arbejdes Metoder ligesom før den første Revolution.

Men hvor langt sværere var Arbejdet nu!

Særlig svært var det i Aarene 1919—20. Vestmagterne og de hvide Generaler angreb det revolutionære Rusland med bevæbnede Styrker og prisgav det til Hungeren, og i selve Landet udøvede Bolschevikerne Terror imod Befolkningen og unddrog det enhver aandelig Næring. Vi var fuldstændig afskaaret fra den europæiske socialistiske Bevægelse, hvad vort Parti, der stedse betragtede sig som en Trop af den samlede Arbejderarmé, følte særligt smerteligt.

I Sommeren 1920 lykkedes det os at gennembryde den kommunistiske Blokade. Mellem vort Partis Centralorgan og de russiske Menschevikker i Udlandet blev oprettet en regulær, selvfølgelig illegal, Forbindelse. I første Linie blev der sendt os tysk Litteratur, Skrifter af Kautsky og Otto Bauer, „Wiener Arbeiderzeitung", „Freiheit", „Vorwärts" o. s. v. Med hvilken Begærlighed det dog altsammen blev slugt!

Artikler og Beretninger om Tilstandene i Europa og særligt om Arbejderbevægelsen blev oversat paa russisk, mangfoldiggjort og sendt til Partiets lokale Organisationer, der igen optrykte dem og udbredte dem i Arbejderkredse.

Der er særlig Grund til at nævne det heltemodige Arbejde, som vor Ungdom ydede i denne Tid til Trods for Tschekaen. Unge Mænd og Kvinder paa 16—17 Aar maatte bøde for dette Arbejde med Fængsel og Forvisning. Ungsocialister, der blev fængslede for 7—8 Aar siden, vandrer endnu fra den ene Forbedringsanstalt til den anden og er udsat for Mishandling og Forhaanelser af de kommunistiske Fangevogtere, eller frister Livet i de fjerneste Afkroge hinsides Polarkredsen.

* * *

Da Forbindelsen med Udlandet var genoprettet, rejste Martow til Berlin og grundede der en ny „Iskra", „Socialistitscheski Westnik" (Socialistisk Budbringer). Den 1. Februar 1921 udkom det første Nummer af dette Fjortendages Tidsskrift, og allerede i Midten af Februar var det, trods de bolschevikiske Kerberus'er i Hænderne paa vore Organisationer i Rusland. Glæden hos vore gamle Partifæller, hvoraf mange allerede havde 2 Aartiers illegale Kampe mod Czarismen bag sig, og de unge, der var tiltraadt Partiet under dets Kamp mod det nye Despoti, lader sig næppe beskrive.

I Løbet af 7 Aar er ialt udkommet 130 Numre af „Socialistisk Budbringer". Hvert Nummer indeholder Breve fra Moskva og Petersborg, fra forskellige Industribyer, fra virksomme Partifæller, fra Arbejdere, der sympatiserer med Partiet, fra fængslede og forviste. Ad hemmelighedsfulde Veje, hvorom først den russiske Arbejderbevægelses Historie vil berette, naaede dette Materiale til Udlandet og ad samme hemmelighedsfulde Veje blev vort Tidsskrift bragt til Rusland. Forgæves har det mønsterværdigt organiserede bolschevikiske Politi anstrengt sig for at komme paa Spor efter den hemmelighedsfulde Vej, ad hvilken den socialdemokratiske Post gaar fra og til Rusland. Et Øjeblik syntes det, som om den skulde have Held med sig. Ved en Husundersøgelse, som Tschekaen foretog hos en kvindelig Partifælle Z. i..... gennemrodede de alt, men opdagede dog ikke (der gives dog endnu Undere!) lige ved Indgangen en stor Pakke, der indeholdt nogle Hundrede Eksemplarer af den lige ankomne „Socialistiske Budbringer".

Tschekaen fængslede Hundreder af Personer, der tidligere havde staaet Arbejderbevægelsen nær. Folk blev indespærrede udelukkende, fordi deres Fortid eller deres Slægtskabsforbindelser opvakte Mistanke om, at de deltog i Udbringelsen af „Socialistisk Budbringer". Tunge Slag har ramt vore Partiorganisationer i disse Aar; men deres Hovednerve, Forbindelsen med Udlandet, er ikke blevet sønderrevet. I Stedet for de Partifæller, der maa vandre i Fængsel og Forvisning, indtræder nye Stridsmænd, og Organisationen opretholdes.

Som Lenin selv maatte indrømme, vil det russiske Proletariat altid frembringe Socialdemokrater. 30 Aars revolutionært Arbejde skabte en nøje Forbindelse mellem den russiske Arbejder og det russiske Socialdemokrati. Dets Tilintetgørelse kan kun ske ved samtidig Tilintetgørelse af det Proletariat, hvoraf det er opstaaet.

(„Socialisten").

Arbejdsløn.

Foredrag ved det sociale Møde paa Hindsgavl i Juli 1928 af Fuldmægtig, cand. polit. Knud Dalgaard.

(Efter «Socialt Tidsskrift»).

I de fleste Landes Industrier fastsættes i det væsentlige Arbejdernes Lønninger ved Overenskomst mellem Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere. Disse Overenskomster, de saakaldte *Tarifoverenskomster*, regulerer Lønnen ved at fastsætte enten *Minimallønninger*, hvorunder Lønnen som Regel ikke maa gaa — det er det sædvanlige her i Landet — eller ved at fastsætte *Normallønninger*, der angiver den sædvanlige Løn i Faget. Iøvrigt er en Tarifoverenskomst i Reglen et omfattende Værk, der giver detaillerede Bestemmelser angaaende den Løn, der skal betales for de forskellige Arter af Arbejde, der forekommer indenfor det paagældende Fag.

Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i Spørgsmaalet om Tarifoverenskomsternes Indhold, men derimod noget nærmere omtale, hvad der — ikke i et bestemt givet Tilfælde — men over et længere Tidsrum maa antages i væsentlig Grad at være bestemmende for Lønnens Højde.

Formelt er de kontraherende Parter — de modstaaende Organisationer — ganske fritstillede, saaledes at de kan fastsætte en hvilken

som helst Løn. Det er imidlertid klart, at der med Erhvervets Totaludbytte i Realiteten er sat et absolut Maksimum for Lønnens Højde. Mere end der produceres, kan der ikke fortjenes. I det lange Løb vil Lønnen nu heller ikke kunne sættes saa højt, at den beslaglægger hele Produktionsudbyttet. Udbyttet er samfundsøkonomisk set et Resultat af Kapitalens og Arbejdets Samvirken; det er en naturlig og nødvendig Konsekvens heraf, at det økonomiske Udbytte af Produktionen deles mellem Kapitalen og Arbejdet; men da Kapitalen i det Samfund, vi lever i, for den væsentligste Del er i privat Eje, saa vil det sige, at Udbyttet deles mellem den private Kapitalist, der har indskudt Kapitalen, og Arbejderne. I Praksis foregaar Fordelingen paa den Maade, at først udbetales den aftalte Arbejdsløn til Arbejderne, dernæst betaler Driftsherren Leje eller Rente af den Kapital, som Banker eller Prioritetshavere har laant ham; endelig tilfalder Restudbyttet Driftsherren selv, dels som Rente af hans egen Kapital dels som Resultat af hans mere eller mindre heldige og dygtige Ledelse af Virksomheden.

Selv om vi nu er klare over, at der maa ske en Fordeling af Udbyttet mellem Kapitalen og Arbejdet, saa er vi jo imidlertid ikke naaet stort videre m. H. t. Spørgsmaalet om, hvordan denne Fordeling nærmere skal ske; det det drejer sig om er at faa at vide, hvordan naar man til en udfra økonomiske Synspunkter rationel Fastsættelse af Arbejdslønnen. Svaret er, at den rette Arbejdsløn er den, *der i det lange Løb* giver Arbejderne normal Beskæftigelse og Kapitalen normal Rente. Jeg siger udtrykkelig *i det lange Løb,* det kan nemlig meget vel tænkes, at der i en Periode findes en betydelig Arbejdsløshed, uden at det derfor kan siges, at Arbejdslønnen set ud fra de Synspunkter, jeg lige har anført, kan siges at være for høj. Periodiske Krisetilstande med faldende Priser og lav Beskæftigelse har hidtil karakteriseret det privatkapitalistiske Samfund; men under saadanne Lavkonjunkturer er Erhvervslivet præget af en almindelig Tilbageholdenhed og Mangel paa Initiativ. Selv om Arbejdslønnen i og for sig er rigtig afbalanceret i Forhold til det herskende Produktivitetsstade, vil det derfor ikke kunde undgaas, at der forbigaaende i betydeligt Omfang viser sig at mangle Beskæftigelsesmuligheder.

Hvad vilde der nu ske, hvis Arbejdslønnen i et Samfund var lagt fast paa et urigtigt Niveau? Lad os først forudsætte, at Arbejdslønnen var ansat *for lavt.* Følgen vilde være stor Efterspørgsel efter Arbejdskraft og derfor god Beskæftigelse; og endelig at den i Erhvervslivet anlagte Kapital gav en høj Rente. Men en saadan Tilstand vilde være en Urimelighed i Forhold til Arbejderne, der i Forvejen hører til den Del af Samfundet, hvis Indtægter er lave. Drejer det sig om et Verdenssamfund, som f. Eks. Amerikas Forenede Stater, vilde et Misforhold mellem Erhvervslivets Effektivitet og Arbejdslønnen medføre, at de producerede Varemængder mødte en svigtende Efterspørgsel. Resultatet vilde blive Tendens til Prisfald og Krise, indtil Ligevægten mellem Produktion og Lønindtægt var genoprettet ved et lavere Prisniveau. I et saadant Tilfælde kan det være rigtigt, at en Nedsættelse paa Grund af Arbejdernes ringere Købeevne kan virke kriseskabende. Den mægtige Effektivitetsstigning, der faktisk har fundet Sted i De Forenede Stater efter Krigen, er maaske netop Aarsagen til, at man i visse amerikanske Kredse er anderledes indstillet overfor en høj Arbejdsløn, end man er det i Europa.

Er Arbejdslønnen derimod fastlagt paa et *for højt* Niveau, vil dette efter vor Definition være ensbetydende med, at Kapitalens Udbytte gaar ned under, hvad der svarer til normal Rente. Den øjeblikkelige Virkning heraf behøver imidlertid ikke at være meget stor. Forholdet er nemlig det, at saa længe en Virksomhed overhovedet er i Stand til at indtjene noget ud over de rene Driftsomkostninger, er den interesseret i ikke at standse Produktionen; det ligger i, at visse Udgifter, f. Eks. Renter af den laante Kapital, Forsikringsudgifter, visse Skatter og Gager skal afholdes, selv om Produktionen ophører. Efter nogen Tids Forløb vil Virkningerne af den for høje Arbejdsløn imidlertid vise sig, dels ved at Dannelsen af ny Kapital som Følge af det formindskede Kapitaludbytte foregaar langsommere end tidligere, dels ved at denne nye Kapital vil have Tilbøjelighed til at søge til andre Lande, hvor der stilles den et større Udbytte i Udsigt. Resultatet er, at Efterspørgslen efter Arbejdskraft aftager — Arbejdsløsheden stiger. Men herigennem øves der et Tryk mod den for høje Arbejdsløn, og Trykket vedvarer, indtil der er tilvejebragt en naturlig Ba-

lance, enten derigennem at Lønnen sænkes, eller ved at Effektiviteten hæves.

Den Størrelse, Lønnen har i et Land, maa altsaa først og fremmest ses i Forbindelse dels med det Produktivitetsniveau, Landet har naaet, dels med den Højde, Kapitalrenten har. Tilsyneladende og i det konkrete Tilfælde er Forholdet det, at Arbejdslønnen betales forud, medens Kapitalens Udbytte er det, der bliver tilbage, efter at Udgifter til Arbejdsløn, Raastoffer o. s. v. er afholdt. Men gaar man til Bunds i Tingene og ser Sagen paa længere Sigt, vil det vise sig, at Forholdet snarere er det omvendte: Kapitalens Andel er privilegeret og urørlig, medens Arbejderne maa nøjes med, hvad der bliver tilovers, efter at Kapitalen har taget sin Part.

Arbejdslønnens Højde er som bekendt meget forskellig i de forskellige Lande. Højest er Lønnen i De forenede Stater, Kanada og Australien. En Mellemstilling indtager England, de skandinaviske Lande og Tyskland; betydelig lavere er Lønniveauet i Syd- og Østeuropa. Denne Forskellighed maa altsaa først og fremmest føres tilbage til disse Landes forskellige Produktionsniveau. Det forskellige Produktionsniveau kan igen føres tilbage dels til Landenes forskellige ydre Vilkaar (f. Eks. m. H. t. Forekomsten af Raastoffer), dels til at der i Landene med høj Produktivitet anvendes megen Kapital; endelig til Forskellen i Bedriftsledelsens og Arbejdernes Dygtighed.

Paa lignende Maade maa man forklare den historiske Udvikling, der viser, at Arbejdslønnen navnlig i de sidste 50 Aar i de forskellige Lande har undergaaet en meget betydelig Stigning, samtidig med at Arbejdstiden er faldet stærkt. Denne Udvikling er foregaaet jævnsides med en stærk Vækst i Produktionens Omfang, der igen kan føres tilbage dels til en stærk Vækst i Kapitalen, dels til en Højnelse af Arbejdernes kulturelle Stade og faglige Dygtighed.

Ejendommeligt nok viser forskellige statistiske Undersøgelser dels fra De Forenede Stater og dels fra England, at Nationalindtægtens Fordeling mellem Kapital og Arbejde i det sidste Par Menneskealdre kun har varieret lidt. I England har man saaledes fundet, at Arbejdets Andel af Totalindtægten i Landet i hele Tidsrummet 1860 til 1924 har ligget mellem 62 og 65 pCt. For Danmark kan man vist næppe foretage en tilsvarende Beregning. Det ganske vist meget daarlige Materiale, der staar til Raadighed for vort Lands Vedkommende, tyder paa, at den Stigning, der har været i Arbejdslønnen her i det sidste halve Aarhundrede, kun er lidt stærkere end Indtægtsstigningen for den øvrige Befolkning. Selv om der ikke her er Tale om evige og uforanderlige Tilstande, saa tyder dog disse amerikanske, engelske og danske Undersøgelser paa, at Indtægtsfordelingen er af en meget konstant Karakter, og at de økonomiske Aarsager, der fremkalder den, gør sig gældende uafhængig af de menneskelige Bestræbelser og Kampe.

Resultatet var altsaa, at den meget betydelige Forbedring i Lønnen, som de sidste Menneskealdre viser, først og fremmest maa ses som en Konsekvens af den Udvikling af Samfundets Produktion, der har fundet Sted i dette Tidsrum. Det er vistnok saaledes, at det er en udbredt Opfattelse — navnlig i Fagforeningskredse — at de opnaaede Fremskridt først og fremmest skulde kunne tilskrives Fagorganisationernes Virksomhed. Det er en Øjenforblændelse, men et Synspunkt som ogsaa har en nærliggende Forklaring. Historisk er Dannelsen og Udviklingen af Fagorganisationerne sammenfaldende med Stigningen i Lønnen. Tilmed har den *nominelle* Stigning i Lønnen i denne Periode været langt stærkere end Stigningen i den *reelle* Løn, idet der samtidig er sket en Stigning i Prisniveauet. Men Fagforeningslederen — navnlig den ældre fra før Krigen — vil let være tilbøjelig til at fortabe sig i Beskuelsen af Tariffernes opadgaaende Linje, medens det vil staa mindre klart for ham, at der maaske samtidig er ved at foregaa en Prisbevægelse, der i højere eller mindre Grad gør Værdien af den opnaaede Lønstigning illusorisk. Men dertil kommer, at Arbejderne nødvendigvis ser de Fremskridt, de selv har gjort, medens det er mere fjerntliggende og mindre iøjnefaldende, at de andre Samfundsklasser maaske samtidig opnaar lige saa store Fremskridt. Arbejderklassens Fremgang er altsaa, naar man tager Hensyn til Udviklingen i Prisniveauet og til de øvrige Samfundsklassers Fremgang, mindre, end Bevægelsen i Tarifferne lader formode — og dernæst er Fremgangen i sig selv i mindre Grad et Resultat af Fagorganisationernes Virksomhed, end det ofte antages.

Hvilke Opgaver og hvilken Betydning tilkommer der nu i det hele taget Organisationerne

m. H. t. Arbejdslønnen? For Arbejdernes Vedkommende kan man pege paa, at deres Stilling, naar de staar isolerede, er svag. Den enkelte Arbejder vilde have vanskeligt ved at vægre sig at modtage Arbejde til den tilbudte Løn, fordi dette vilde være ensbetydende med, at hans Arbejdskraft ikke udnyttedes. Men ved at give Afkald paa at udnytte sin Arbejdskraft vilde han forspilde den eneste Chance, han har for at forskaffe sig en Indtægt. Dette er saa meget mere skæbnesvangert for ham, som de Hjælpekilder af anden Art, der staar til hans Raadighed, i Løbet af meget kort Tid vilde være udtømt. Dannelsen af Fagforeninger til Regulering af Udbudet af Arbejdskraften er derfor en naturlig Konsekvens af denne de enkeltstaaende Arbejderes svage Stilling. Bortset fra den Træghed, der ofte gør sig gældende i de økonomiske Forhold, kan der dernæst være specielle Aarsager til, at Stigningen i Arbejdslønnen ikke holder Skridt med Erhvervets forøgede Rentabilitet. Som et Eksempel herpaa kan man nævne Udviklingen i dansk Landbrug fra omkring Aarhundredskiftet til Aarene efter Krigen. I dette Tidsrum var Priserne paa Landbrugsprodukter stadig stigende, men Efterspørgselen efter Arbejdskraft i Landbruget var stagnerende, samtidig med, at Tilbudet af Arbejdskraft var meget stor paa Grund af Landbefolkningens store Fødselsoverskud. Da Landbrugsarbejderne nu ikke var organiserede, var Følgen, at Landarbejderlønnen steg forholdsvis svagt, medens en meget stor Del af de forbedrede Konjunkturer bundfældedes i Form af højere Jordrente. Tildels lignende Forhold gjorde sig gældende i Industrien i Aarene 1915—1917—18. En stærk Prisstigning fremkaldte en Højkonjunktur, men paa Grund af de særlige Forhold var en Produktionsudvidelse vanskelig eller umulig, og Arbejdsgivernes Efterspørgsel efter Arbejdskraft steg derfor ikke i Forhold til Konjunkturerne. Man saa derfor det Særsyn, at Arbejdernes Realløn sank ikke ubetydeligt, samtidig med at Industriens Udbytte steg til dengang ukendte Højder. Selvfølgelig var det Arbejderorganisationernes naturlige Opgave at have bragt et mere rimeligt Forhold tilveje mellem Løn og Udbytte, men under de ekstraordinære Forhold magtede de ikke denne Opgave. Forklaringen herpaa var, dels at de fleste Overenskomster ved Krigens Udbrud var fastlagt til 1916, dels at Prisstigningen var saa voldsom; endelig maa man erindre den særlige Psyke, som Krigen fremkaldte, og som formodentlig var medvirkende til, at Arbejderne viste Tilbageholdenhed.

I nyere Tid har man fra forskellige Sider næret Bekymring for, at Arbejderorganisationerne skulde monopolisere Arbejdet og til Skade for Produktionen tiltvinge sig urimelig høje Lønninger. Et udpræget Udtryk har denne Opfattelse faaet i Arbejdskommissionen af 1925, nemlig i den Betænkning som et Medlem af Kommissionen, Ingeniør Hjortsø, har afgivet. Hjortsø gaar for det første ud fra, at Arbejderorganisationerne er de stærkeste i Forholdet overfor Arbejdsgiverne. Derefter udtaler han: „Arbejderne vil naturligt altid stræbe efter og gennemføre stadig højere Lønninger, men da det jo selv uden en nærmere Undersøgelse maa være klart, at Erhvervslivet ikke kan bære ubegrænsede Lønninger, vil man en Gang naa til, at Lønningerne bliver saa høje, at dansk Erhvervsvirksomhed ikke kan betale sig og derfor vil ophøre."

(Fortsættes).

Siden sidst.

Holeby. Højbygaards Sukkerfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken, der for Tiden foretager en Reparation af Kalkovnen, ved hvilket Arbejde 2 Arbejdsmænd er beskæftiget sammen med 1 Murer. Den ene Mand, der er beskæftiget inde i Ovnen faar det overenskomstmæssige Smudstillæg, medens Fabriken nægter at betale Smudstillæg til den anden Arbejdsmand, der udenfor Ovnen er beskæftiget med Tilkørsel og Tilberedning af Materiale, som han langer ind i Ovnen. Afdelingen kræver ogsaa Smudstillæg for dette Arbejde, idet den hævder, at det altid hidtil er betalt. Ved et Mæglingsmøde den 24. August indgik Fabriken paa i det foreliggende Tilfælde at betale det krævede Smudstillæg, men begge Parter forbeholdt sig deres principielle Standpunkter.

Lysbro. Akts. Lysbro Teglværk II. Afdelingen indberetter, at da Teglværket sidste Vinter overgik til en ny Ejer, udgik en Bestemmelse i Priskuranten om, at Brænderne erholdt et Tillæg af 47 Øre pr. Mand pr. Kammer udover 15 Kamre ugentlig, fordi der udelukkende fyredes med Koks, idet den ny Ejer indgik paa at anvende højst ⅓ Koks og Resten Kul. Da der i Ovnene ikke kunde brændes Kul, blev det nødvendigt atter at fyre med Koks, hvorfor Arbejderne har krævet det gamle Tillæg af 47 Øre pr. Kammer minus 3 pCt. pr. Mand, hvilket Teglværksejeren nægter at betale men derimod har tilbudt at betale 2 Kr. ekstra pr. Uge pr. Brænder. Afdelingen fastholder Kravet.

og anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt, Brænderen kræver Efterbetaling for 29 Kamre, der er brændt i de sidste 4 Uger. Ved et Mæglingsmøde den 24. August enedes man om, at der betales et Tillæg for Brændingen til hver Brænder af 30 Øre pr. Kammer, som der brændes udover 15 Kamre pr. Uge, fra 2. August d. A.

Næstved. Mogenstrup Skærvefabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand, eventuelt at foranledige et Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Firmaet nægter at betale Overarbejdstillæg jvfr. Overenskomsten til nogle Arbejdsmænd, der i 5 Uger har arbejdet i 2 Holdsdrift; det ene Hold fra Kl. 4 Morgen til Kl. 12½ Middag og det andet Hold fra Kl. 12½ Middag til Kl. 9 Aften. Afdelingen har paatalt Sagen overfor Firmaet, der kun har betalt almindelig Timeløn, 96 Øre, for alle Arbejdstimerne og krævet Overarbejdsbetaling for Arbejdet udover normal Arbejdstid (Kl. 7—4½), men dette resulterede kun i, at Firmaet afskedigede det ene Hold Arbejdere. Ved et Mæglingsmøde den 28. August tilbød Firmaet at betale — i Lighed med hvad det en Gang tidligere har — 12½ pCt. Tillæg for Arbejde før Kl. 6 Morgen og efter Kl. 6 Aften. Forbundets Repræsentant forbeholdt sig at kræve Sagen afgjort ved Voldgift. Den 2. September afsagde Opmanden følgende Kendelse: Korsør Stenforretnings Afdeling i Mogenstrup bør for det omhandlede Arbejde efterbetale de paagældende Arbejdere med den overenskomstmæssige Overarbejdsbetaling for den Del af Arbejdstiden, der har ligget før Kl. 6 Morgen og efter Kl. 6 Aften.

Odense A. Tommerup Teglværk: Afdelingen indberetter, at Teglværket nægter at overholde den Ordning med Hensyn til Betaling for Haandstrygning af Sten, som blev indgaaet ved et Fællesmøde i Teglværksforeningen den 3. Februar d. A. om, at Haandstrygeren betales med 380 Øre pr. 1000 Sten og for Maling og Optrilning af Ler 370 Øre pr. 1000 Sten, idet de tidligere gældende Priser reduceredes med 30 Øre pr. 1000 Sten), idet Teglværket først har reduceret de tidligere Priser med 3 pCt. og derudover med 30 Øre, saaledes at Strygernes Akkord nu er sat til 368 Øre pr. 1000 Sten. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand. Efter at Sagen var paatalt overfor Kalk- og Teglværksforeningen med Henstilling til denne om at foranledige, at Teglværket overholder Fællesmødets Beslutning samt efter nogen yderligere Korrespondance med Afdelingen meddelte denne den 27. September, at Arbejderne nu faar den fastsatte Betaling.

Odense St. Akts. M. P. Allerups Eftf.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Aktieselskabet nægter at imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om Forhøjelse af Lønningerne. Afdelingen oplyser, at Akts. har givet den faste Kranmand det overenskomstmæssige Tillæg af 3 Øre pr. Time, men nu bliver fradraget Støbetillæget (50 Øre pr. Støbedag) for de Dage, han ikke direkte deltager i Støbningen, saaledes at hans Løn er blevet forringet i Stedet for forhøjet. Endvidere har Støbemesteren udtalt til Tillidsmanden, at fremtidig vil Støbetillæget kun blive udbetalt til de Støberiarbejdere, der tilsiges til at deltage i en Støbning, medens hidtil alle Støberiarbejderne har erholdt Støbetillæg. Ved et Mæglingsmøde den 21. August enedes man om, at den nuværende Kranmand, som hidtil har Adgang til Støbetillæg og overenskomstmæssigt Tillæg for Beskæftigelse ved Kran, at der ingen Forandring sker i det hidtidige Omfang af Udbetaling af Støbetillæg til Arbejderne og at Renserne, naar de har været 6 Maaneder beskæftiget ved Rensearbejde, faar et effektivt Tillæg af 2 Øre pr. Time.

Seest. Kolding Aktie-Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket uden Forhandling med Arbejderne eller Afdelingen derom har nedsat Haandstryger-Lergravernes Akkordpris fra 287 Øre til 220 Øre pr. 1000 Sten og Haandstryger-Sumpmandens Akkordpris fra 260 Øre til 259 Øre pr. 1000 Sten. Teglværket begrunder Nedsættelsens Berettigelse med, at de tilsvarende Akkordpriser efter Forhandling er nedsat paa samme Maade paa Aktieselskabet J. A. Hansens Teglværker. Ved et Mæglingsmøde den 1. September enedes man om, at Lergraveren paa Aktieværket faar samme Tillæg for Paraplyer, runde Hus og østlige Bord i Paraplyerne som Sumpmanden og Optrillerne; dette Tillæg fastsættes fra 31. August d. A. til 38 Øre pr. 1000 Sten, desuden enedes man om at ordne forskellige Arbejdsforhold. Aktie-Lergraveren efterbetales for de paa Aktieværket fra 31. August d. A. lavede Sten.

Stilling. Akts. Stilling Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Værket i Strid med Overenskomstens Bestemmelse nægter at betale en Fratrillers Løn til Deling mellem Arbejderne, naar der ved Fabrikation af flammede Sten køres med færre Arbejdere i Holdet (6) i Stedet for det almindelige Antal (8 Mand), dog ved Fratrilning ved Elevatoren, Papladen og Østerladen 9 Mand. De omhandlede Overenskomstbestemmelser er saalydende: «Naar der laves flammede Sten, forbeholder Værket sig Ret til at køre med det Mandskab, som er mest fordelagtigt, mod at betale 8 Mands Betaling» og «Ved Fratrilning fra Elevatoren, Papladen og Østerladen sætter Værket een Mand til Hjælp.» I det foreliggende Tilfælde har Værket udbetalt 8 Mands Betaling, medens Afdelingen kræver 9 Mands Betaling (Fratrillerens). Ved et Mæglingsmøde den 26. Juni opnaaedes ikke Enighed, og da Enighed heller ikke opnaaedes ved Fællesmødet mellem Repræsentanter for Organisationerne, indbragtes Sagen for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse. Ved Voldgiftsrettens Møde den 12. September forligtes Sagen saaledes: Teglværket vil efterbetale de paagældende Arbejdere for den forløbne Sæson ialt 150 Kr. Hvis Overenskomsten bliver opsagt, er begge Parter frit stillet. Bliver Overenskomsten ikke opsagt, betaler Teglværket ved Arbejde med indskrænket Mandskabsstyrke for 8 Mand og for 9 Mand ved Fratrilning ved Elevator, Paplade og Østerlade.

Belysningsarb. Kbh. Københavns Kommunes Belysningsvæsen: Overenskomsterne vedrørende 1) Lønninger for Gasværksarbejdere samt Tillæg for Holdførere, 2) Lønning af Arbejdsmænd ved Elektricitetsværkerne, 3) Betaling for Aflæsning, Indkastning samt

Lempning af Kul fra Jernbanevogne i og ved Sundby Gasværks Kulhus og 4) Overenskomsten og Tillæg til samme angaaende Løntarif for Gas- og Elektricitetsværkernes Ingeniørkontorer fornyede til 1. Juli 1929 mod, at Timelønnen for ca. 100 Retorthusarbejdere forhøjedes med 2 Øre til 149 Øre samt visse andre mindre Forbedringer angaaende enkelte Arbejdsvilkaar. Vedrører ca. 600 Mand.

Roskilde, Entreprenørfirmaet Niels Rasmussen & H. Schiødt, København: Afdelingen anmoder om, at der begæres Møde afholdt med Entreprenørforeningen i Anledning af, at Firmaet, der for Roskilde Kommune har lagt «Danbitbeton» i en Gade, har nægtet at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at der for Arbejdet, der foregaar i Akkordtempo, bliver betalt samme Priser som der betales for Lægning af «Asfaltbeton», nemlig 15 pCt. Tillæg til Timelønnen og yderligere 10 pCt. Tillæg til det Mandskab, der tilbereder og udlægger Asfaltbetonen. Ved et Møde den 12. September opnaaedes ikke nogen Ordning af Sagen, idet Entreprenørforeningen henviste til, dels at Arbejderne ved Danbitbetonarbejdet ikke blev smudset til som ved Asfaltbetonarbejdet og dels fordi der ved Arbejdet med «Danbit» ikke i noget Tilfælde kunde blive Tale om Forskydning af Spisetiden.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Bodilsen & Sandager: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Betaling for Losning, Læsning og Aflæsning af det til et Viadukt- og Tunnel-Jernbetonarbejde hørende Armeringsjern. Afdelingen har krævet 15 pCt. Tillæg til Timelønnen for Arbejdet. Der er Enighed om at lade Spørgsmaalet prøve af Entreprenørforeningen. Sagen angaar 206 Timers Arbejde. Ved Mødet den 12. September opnaaedes ikke Enighed, men Sagen henvistes til lokal Forhandling mellem Parterne. Afdelingen har derefter meddelt, at der opnaaedes Enighed om en Ordning.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Fibiger & Villefrance: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Rambuktillæg, 20 Øre pr. Time, til en Arbejdsmand, der i 321 Timer har været beskæftiget ved Rambukarbejde. Firmaet motiverer Nægtelsen med, at Tillægget ikke er udbetalt hverken i Frederikssund eller Odense, hvor Firmaet ogsaa udfører Rambukarbejde. Ved et Møde i Entreprenørforeningen den 12. September oplystes det, at den paagældende Arbejdsmand ikke har været beskæftiget ved egentligt Rambuksarbejde, men derimod ved visse forud for Ramningen forberedende Arbejder, idet det egentlige Rambukarbejde, der var overdraget en anden Entreprenør i Underentreprice, var udført af 3 andre Arbejdsmænd, som var aflønnet med 20 Øre pr. Time udover Timelønnen. Under disse Omstændigheder mente Forbundets Repræsentanter ikke, at Afdelingen skulde opretholde sit Krav.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Fibiger & Villefrance: Mellem Firmaet og Afdelingen blev den 25. August oprettet følgende skriftlige Resultat, som blev underskrevet af Parterne: Der er ført Forhandling om Betalingsforholdene ved Arbejde i skiftende Hold, idet Arbejdstiden vil blive lagt som følger: Hold I fra Kl. 6—10, Hold II fra Kl. 6—14½, Hold III fra Kl. 10½—19, Hold I fra Kl. 15—19. Entreprenørfirmaet tilbyder at betale et Tillæg af 5 Øre pr. Time for alle 3 Hold. Arbejdsmændenes Fagforening forlanger et Tillæg af 1 Øre pr. Time for Hold II og III's Vedkommende og Overarbejdspenge for Hold I's Vedkommende efter de almindelige Regler for Overarbejde. Begge Parter er enige om at lade Betalingsforholdene afgøre af en Voldgift. Til Oplysning tjener, at der fra 5. Juli til Dato er arbejdet i 2 Holds Drift med et Tillæg af 5 Øre pr. Time for Arbejde i skiftende Hold, idet Arbejdstiden var fra Kl. 4—12½ og fra Kl. 12½—21. Den 23. August havde Afdelingen indberettet, at Arbejderne havde nægtet vedblivende at arbejde for Timeløn plus 5 Øre Tillæg pr. Time i den Arbejdstid, som Entreprenørfirmaet krævede, og at Firmaet havde sat sig i Forbindelse med Entreprenørforeningen og krævet Møde afholdt om Sagen Lørdag den 25. August. Den 29. August indbragte Forbundet Afdelingens Klage over Betalingsforholdet for Entreprenørforeningen og begærede et Møde afholdt til Behandling af den opstaaede Uoverensstemmelse. Ved dette Møde, der fandt Sted den 12. September, indgik Firmaet paa at respektere sit Tilbud af 25. August med Hensyn til Betaling for Arbejde i 3 Holds Skifte, saaledes at der vil kunne finde Afregning Sted med 5 Øre pr. Time for alle 3 Hold, uanset Afdelingen havde forkastet dette Tilbud for at faa Sagen afgjort ved Voldgift.

Rødby, Entreprenør Jacobsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører Nedbrydning af hele Huse ved Rødby Havn, hvorved ca. 14 af Afdelingens Medlemmer er beskæftiget, aflønner efter en mellem det lollandske Forbund og Entreprenøren oprettet Overenskomst med en Betaling af 700 a 750 Øre pr. 1000 rensede Sten og en Timeløn af 99 Øre. Arbejdsmændene kan efter denne Akkord ikke tjene Timelønnen. Ved et Møde den 7. September indgik Entreprenøren paa at garantere en Timefortjeneste af 115 Øre.

Kolding A. Entreprenør, Tømrermester Chr. Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har et større Uddybningsarbejde af Kolding Aa i Entreprice, har nægtet at imødekomme et af Afdelingen (der arbejder 10 a 12 Mand) fremsat Krav om Akkord paa Arbejdet og ligeledes har nægtet at betale Vandbygningstillæg 20 pCt. Tillæg til Timelønnen, jvfr. den ny mellem Entreprenøreningen og D. A. F. oprettede Overenskomst. Ved en Forhandling med Entreprenøren, der ikke er Medlem af nogen Arbejdsgiverorganisation, den 10. September, fastholdt Entreprenøren sit hidtidige Standpunkt. Den 25. September indberetter Afdelingen, at Entreprenøren er indgaaet paa at betale 130 Øre pr. m^3 for Gennemgravningsarbejdet af den ny Aa i Alpedalen (Arbejdet omfatter Opgravning og Borttrilning af ca. 7000 m^3 Jord).

Veggerløse, Entreprenør Carl Nielsen, Odense: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører noget Arbejde paa en Læmole i Gedser, ved hvilket der beskæftiges 10 a 12 Mand i 2 Holdsdrift med Arbejdstid henholdsvis

fra Kl. 4 Morgen til 12½ og fra Kl. 12½ til 9 Aften, kun betaler en Timeløn af 98 Øre. Arbejdet udføres i Vandet og dels ud over Vandet, men Arbejderne erholder kun Vandbygningstillæg (20 pCt.) for de Timer de arbejder i Vandet. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Henstilling til den om at paalægge Entreprenøren at betale Skifteholdstillæg og Vandtillæg til Arbejderne, eller eventuelt Afholdelse af et Mæglingsmøde, meddeler Entreprenørforeningen den 28. August, at Arbejderne efter eget Ønske lønnes med Timeløn 98 Øre plus 5 Øre Tillæg pr. Time for alle Timer i Stedet for Skifteholdstillæg = 103 Øre, hvilket giver samme Fortjeneste som Timeløn plus Skifteholdstillæg. Der betales Vandtillæg for Arbejdet i og udover Vandet, men ikke for Arbejdet paa selve Molehovedet, da Entreprenøren mener, at Arbejderne ikke har Krav paa Vandtillæg for det Arbejde. Afdelingen fastholdt dog stadig, at Arbejdet paa Læmolen ogsaa skulde betales med Vandtillæg, da der var Hav paa begge Sider af den og forlangte Forholdet nærmere undersøgt paa Stedet. Denne Undersøgelse gav som Resultat, at Arbejderne fik det Vandtillæg Overenskomsten hjemlede Ret til.

Havnearb., Kbh. Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn, Frihavns Akts. og D. F. D. S. Afdelingen indberetter, at Overenskomsten med Frihavns Akts. nu er i Orden, derimod har det ikke været muligt at faa Overenskomsterne med de andre Arbejdsgivere renskrevet til rene Akkordtakster uden Fradrag eller Tillæg, i hvilken Anledning Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen afholdtes den 6. September et Møde i Arbejdsgiverforeningen, ved hvilket man enedes om, at der skal afholdes et Møde den 10. September, hvor Forslag til Overenskomsternes Renskrivning skal foreligge.

Vejle K. Vejle Vognmandsforening: Overenskomst oprettet vedrørende Chauffører. 12 Mand. Ugeløn Kr. 50,50 inclusive Beklædningstillæg. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., 4. og 5. Time 75 pCt., derefter til Kl. 6 Morgen 100 pCt. Tillæg. For Arbejdskørsel udenfor Byens Grænser betales 2 Kr. pr. Dag, naar Kørslen forhindrer dem i at være hjemme til Middag. For Flytninger betales 50 Øre pr. Time for Op- og Nedbæring. Timelønnen er 145 Øre for Flyttearbejde. Under Ulykkestilfælde erholdes 3 Kr. pr Dag de første 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Almindelig Regulering. Gælder til en 15. April.

Aabenraa F. Akts. «Cimbria», Tømmerhandel: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet ikke overholder Overenskomstens Bestemmelse om, at Sejlskibe paa over 150 Tons, der benytter mekaniske Spil ved Losning af Trælast, skal betales som Damperlosning, idet Aktieselskabet kun vil betale som for Losning af Sejler. Da Mæglingsmødet ikke førte til noget Resultat, indbragtes Sagen for Arbejdsgiverforeningen med Begæring om Møde. Ved et lokalt Møde mellem Parterne den 4. September enedes man om at ændre Overenskomstens Bestemmelser til at lyde saaledes: «Saafremt Modtageren ved et Skib, uden Hensyn om Sejler, Motorsejler eller Damper, ønsker at losse med mere end et Hold (6 Mand) betales et Tillæg af 15 pCt. til Tarifprisen. Endvidere indgik Aktieselskabet paa at betale 500 Kr. for de Skibe, hvorom der var klaget over for lidt Betaling for Arbejdet.

Aarhus C. Akts. Aarhus Redningskorps: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 65,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde fra Kl. 5—9 Eftm. 50 pCt. og fra Kl. 9 Aften til 7 Morgen 100 pCt. Tillæg. For Arbejde paa Fridage betales 50 pCt. Tillæg for en Dagvagt og 100 pCt. Tillæg for en Natvagt. Arbejderne er ulykkesforsikrede for 50 Kr. ugentlig i de første 13 Uger. 1 Uges Ferie uden Afkortning i Lønnen. Uniformsgenstande udleveres. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til en 1. eller 15. i en Maaned. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Juli.

Aarhus H. Aarhus Oliefabrik: Afdelingen indberetter, at Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn har krævet Forhandling om Akkordpriser for Losning til Oliefabrikens ny Silopakhus foranlediget ved, at Losningen nu foregaar paa en anden Maade end den i Overenskomsten fastsatte. Da Parterne forgæves havde afholdt 2 Forhandlingsmøder, afholdtes den 2. August et Mæglingsmøde. Ved dette opnaaedes heller ikke Enighed om Akkordpriserne, hvorimod man enedes om at lade Betalingsspørgsmaalet afgøre af en faglig Voldgift. Den 28. August afsagde Opmanden Kendelse i Stridsspørgsmaalet. De ny Akkordpriser fastsættes til at være gennemsnitlig 7 a 8 pCt. højere end det af Fabriken givne Tilbud.

Esbjerg. Købmandsstandens Arbejdsgiverforening. Afdelingen indberetter, at Arbejdsgiverne har nægtet at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om Akkord for Indladning af Brosten i en Damper eller at betale Timeløn plus 25 pCt. i H. t. Overenskomsten. Der er forhandlet lokalt uden Resultat, hvorfor Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt. Ved Mæglingsmødet den 22. August ordnedes Sagen ved, at Arbejdet betaltes med Timeløn plus 25 pCt., uden at Afgørelsen danner Præcedens for fremtidig forekommende Tilfælde. En anden opstaaet Uoverensstemmelse om Aflønningen af en Formand ved en Trælastudlægning, idet Arbejdsgiveren aflønnede ham ud af Arbejdernes Akkord, ordnedes ved at Formanden i dette Tilfælde lønnedes af Arbejdsgiveren med den samme Betaling som en Mand af Holdet tjener. Ved fremtidige Losninger kan Arbejderne ikke kræve Formand.

Kalundborg. I/S Kalundborg Brødfabrik: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Ugeløn 2 Chauffører 25 Kr. og 1 Chauffør 33 Kr. om Ugen, 1 Kusk 34 Kr. og 1 Kusk 36 Kr. om Ugen; desuden erholder Chauffører og Kuske 2 Øre pr. lille Brød samt 1 Øre pr. lille Franskbrød, som bliver solgt. 8 Dages Sommerferie indbefattet 2 Søndage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. September 1929.

Kuskene, Kbh. Vognmand Munk: Afdelingen anmoder om, at Forbundet delegerer en Forretningsfører til et Mæglingsmøde, som er begæret afholdt med Vognmandsforeningen i Anledning af at Vognmanden har tilbageholdt Kr. 20,46 af Kuskens Løn som Erstatning for en Sæk Klude, som var bortkommet fra Vog-

nen. Ved Mæglingsmødet enedes man om at undersøge Spørgsmaalet om Kuskenes Erstatningspligt nærmere. Den 19. August meddeler Afdelingen, at Sagen er i Orden, idet Kusken har faaet det afdragne Beløb tilbagebetalt.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Firma Jørgen Schierbeck jun.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der er Medlem af Foreningen af Arbejdsgivere indenfor Papirvarebranchen, med hvilket Afdelingen har gældende Overenskomst, i Strid med denne aflønner 2 uorganiserede Arbejdsmænd med Kr. 160,00 og 151,80 pr. Maaned, medens den overenskomstmæssige Ugeløn er Kr. 48,74 for Arbejdere over 20 Aar og Kr. 44,66 for Arbejdere fra 18—20 Aar. Ved et Møde den 7. September indgik Firmaet paa at aflønne de 2 Arbejdere med den overenskomstmæssige Løn fra 1. Oktober d. A.

Nr. Alslev. Danske Landboforeningers Frøforsyning, Eskildstrup: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 46,89. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt. Tillæg, derudover samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. For Opfyring om Morgenen samt for Arbejde i Spisetiden betales for 1. Time 25 pCt. Tillæg og iøvrigt som ovenfor. Ved Indførelse af 2 Holdsdrift betales 12½ pCt. og ved 3 Holdsdrift 20 pCt. Tillæg, naar dette strækker sig udover 14 Dage. For kortere Tid betales Overarbejdstillæg. I Sygdomstilfælde betales fuld Løn for de første 3 Dage. For Arbejdere, der har været beskæftiget over 6 Uger, er den gensidige Opsigelsesfrist 1 Uge. Almindelig Regulering. Gælder til 1. Juli 1929.

Roskilde. Købmand Wandel Petersen: Arbejdsgiverforeningen klager over, at Afdelingen ved Losning af Briketter fra Sejler har fremsat Krav om, at Arbejdet skulde udføres i Akkord for en Betaling af 105 Øre pr. Ton. Købmanden ønskede Arbejdet udført paa Timeløn som hidtil, men maatte, da Afdelingen fastholdt sit Krav, afregne Arbejdet efter Akkord. Et Mæglingsmøde den 5. September bragte ikke Enighed tilveje. Arbejdsgiverforeningen meddeler derfor, at den agter at indgive Klage til Den faste Voldgiftsret. Ved Fællesmødet i Arbejdsgiverforeningen den 28. September enedes man om, at de hidtil praktiserede Betalingsvilkaar forbliver uforandrede, indtil man ved Forhandlinger, som maatte blive førte, naar Overenskomsten er opsagt, enes om Fastsættelse af Akkorder. Til Afgørelse af det paaklagede Forhold betaler Fagforeningen til Firmaet Kr. 40,00.

Sakskøbing. Sakskøbing Købmandsforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Købmandsforeningen fra den 3. August vil reducere Havnearbejdernes Timeløn fra 100 Øre til 96 Øre og Lager- og Pakhusarbejdernes Timeløn fra 95 Øre til 92 Øre. Ved de Forhandlinger, der i Aar blev førte om Oprettelsen af Overenskomsten, gav Arbejdsgivernes Repræsentanter Løfte om, at de vilde betale 100 Øre for Havnearbejdet som hidtil og ikke reducere, før Pristallet yderligere faldt, saaledes at der ogsaa hidtil er betalt 100 Øre som Timeløn. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen, afholdtes den 26. September et Fællesmøde om Sagen. Paa dette gav Arbejdsgiverne Tilsagn om, at de vilde aflønne som hidtil.

Kuskene, Kbh. Vognmand Max Madsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden forlanger Kuskene til at paabegynde Kørsel før Kl. 7 Morgen, uagtet Overenskomsten fastsætter, at Morgentimen fra Kl. 6—7 er beregnet til Staldtjeneste. Ved et Møde den 14. August forlangte Vognmandsforeningen 1 Uge til nærmere Overvejelse og Undersøgelse af Sagen. Den 27. August indberetter Afdelingen, at Vognmandsforeningen har meddelt, at den er enig med Afdelingen i dens Fortolkning af Overenskomsten.

Skive A. Købmand Hedaa: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, nægter at betale 1 Times Overarbejdsløn for forsent Varsel til Overarbejde ved Losning af Motorskibet «Mathilde». Efter at Hovedkontoret havde givet Afdelingen Raad om, hvorledes den skulde fremme Sagen overfor Købmanden, meddelte Afdelingen den 2. September, at Købmanden havde betalt som af Afdelingen krævet.

Trælagerarbejderne, Kbh. Firma L. Jacobsen, Valby: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Betalingen for Losning af barkkantede Smørstaver. Firmaet vil kun betale 51 Øre pr. 1000 Stk., medens Afdelingen mener, den har Krav paa 65 Øre pr. 1000 Stk. i H. t. Overenskomstens Bestemmelse. Afdelingen indankede derefter Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 14. September afsagde en Kendelse, hvorefter Losning fra Jernbanevogn af de omhandlede barkkantede Staver betales med Kr. 0,55 pr. 1000 Stk.

Nyvalg af Formand og Kasserer.

Husk at anmelde dette.

Det sker ikke saa sjældent, at Breve og Fagblade, som udsendes fra Hovedkontoret, kommer tilbage med Postvæsenets saalydende Paaskrift:

„Nægtet Modtagelse, er ikke Formand mere."

Og det siger sig selv, at naar Breve, maaske endog af stor Vigtighed for vore Afdelinger returneres paa denne Maade, skaber det Kludder, Forsinkelse og Vrøvl for alle Parter, og derfor maa vi bede de nyvalgte Formænd om straks at give os Meddelelse om:

1) Deres Navn og Bopæl samt Postadresse.
2) Om de har Telefon og i saa Fald, hvilket Nummer.

Paa samme Maade maa man forholde sig, naar der sker Nyvalg af Kasserer.

Ansvarshavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 15 1928 1928 33. Aarg.

GLÆDELIG JUL!
GODT NYTAAR!

PAA Tærsklen af det gamle Aar og foran Hjemmenes store Højtid, bringer vi vore Medlemmer de bedste Ønsker om en glædelig Jul og et godt Nytaar.

Trods Modgang, trods Arbejdsløshed og trods Nedskærings-Ministeriets rasende Kamp mod vore Medlemmers Hjem og mod vort Forbund, staar vi saa fast tømrede, som aldrig før.

I det Aar, der svandt, er det lykkedes os at tilbageslaa alle Angreb paa vort Sammenhold og vor enige Villie til at værge og værne vore dyreste Interesser.

De Organer, der har staaet til vor Raadighed, har vi helt og fuldt udnyttet, og selv om Kampen har været haard, har vore Modstandere dog ikke naaet deres smukke Hensigt, at lægge Arbejdsmændene i Slavelænker.

Lad det da være Mottoet for det kommende Aar, at vi uden Vaklen og med sammenbidt Energi vil føre Kampen videre for Hjem og Arne og med Tilsagn herom gentager vi

GLÆDELIG JUL!
GODT NYTAAR!

Hvilken Skat skal være betalt for at sikre Valgretten.

Vi gør endnu en Gang vore Fagfæller opmærksom paa, at man for at have Valgret til By- og Sogneraadsvalgene og Hjælpekassevalgene i Marts Maaned skal have betalt følgende:

I *København* skal være betalt alle Rater fra Juli-Raten *1927* til og med Januar-Raten 1929, der skal betales senest 20. Januar 1929.

I Kommuner, hvor Skatten betales *kvartalsvis*, skal de *syv* Kvartaler fra April Kvartal 1927 til og med Oktober Kvartal 1928 være betalt.

I Kommuner, hvor Skatten betales *halvaarsvis*, skal følgende 3 Halvaar være betalt: April—September 1927, Oktober 1927—Marts 1928 og April—September 1928.

Man har Lov til at faa eftergivet en Tredjedel af den *samlede* paalignede Skat for de to Skatteaar 1927—28 og 1928—29,men har nogen faaet eftergivet *mere end en Tredjedel, er Valgretten tabt* — dersom den paagældende ikke snarest faar efterbetalt saa meget, at der kun er eftergivet en Tredjedel ialt.

Husk, at Arbejderpartiet *mister 2 Stemmer* for hver gift Arbejder, der slettes som Skatterestant, idet *ogsaa Hustruen* mister Valgretten.

Gør derfor en Kraftanstrengelse for at faa saadanne Eftergivelser og andre Restancer bragt ud af Verden.

Pas paa!

Arbejdere, hvis Skat fradrages i Lønnen, risikerer I at miste Valgretten.

I Henhold til bestaaende Lov har Skattevæsenet Ret og Pligt til at faa *ikke rettidig betalt Skat* af ugifte Personer indkasseret gennem Arbejdsgiveren. Desuden kan Skattevæsenet ved Lønudpantning opkræve Skatten hos gifte Skatteydere.

Derved er adskillige, særlig ugifte Arbejdere kommet ind i den Fremgangsmaade at lade deres Skat afdrage paa denne Maade.

Dette rummer imidlertid den store Fare, at de paagældende mister Valgretten til de forestaaende kommunale Valg, idet de er bagud med Betalingen af Skatten. Denne indgaar nemlig først til Skattevæsenet, naar det *fulde* Beløb er afdraget, og derved risikerer alle disse Medborgere at *blive slettet af Valglisten som Skatterestanter* ved Valglisternes endelige Berigtigelse.

Derfor bør enhver Arbejder — ugift eller gift — sørge for at faa betalt sin Skat *direkte til Skattevæsenet* inden den fastsatte Frist (i København den 20. i Maaneden). Først da er man sikker paa at *bevare Valgretten.*

Prisniveauet.

Det statistiske Departement har siden Juli 1915 foretaget Beregninger over Prisstigningens Indflydelse paa Udgifterne i et Husholdningsbudget. Den sidste Beregning foretoges i Juli 1928, og Resultatet blev offentliggjort i „Statistiske Efterretninger" Nr. 25, 1928; Beregningerne er nu ført op til Oktober 1928 og er foretaget paa ganske tilsvarende Maade som ved de nærmest foregaaende Beregninger. Angaaende Enkeltheder ved Beregningen skal henvises til tidligere Redegørelser, sidst i „Statistiske Efterretninger" Nr. 5, 1928.

Resultatet af den nu foretagne Beregning fremgaar af nedenstaaende Oversigt, i hvilken er meddelt, hvorledes de Udgifter, der i Juli 1914 udgjorde 2000 Kr., fordeler sig paa de sædvanlig benyttede Hovedgrupper af Fornødenheder, dels pr. Juli 1914, dels efter Opgørelserne pr. Oktober 1927 og Januar, April, Juli og Oktober 1928. Endvidere er meddelt Tal for den procentvise Stigning for de enkelte Varegrupper, idet hver enkelt Udgiftspost efter Priserne i Juli 1914 er sat lig 100, og Udgiftstallene til de forskellige Tidspunkter er sat i Forhold hertil.

Udgifternes Fordeling paa Budgettets Hovedgrupper:

	Juli 1914	Okt. 1927	Jan. 1928	Apr. 1928	Juli 1928	Okt. 1928
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Fødevarer.....	835	1267	1267	1266	1280	1222
Klæder, Fodtøj, Vask	225	442	442	446	446	446
Bolig	248	469	469	478	478	478
Brændsel og Belysning	81	157	154	154	150	148
Skatter, Kontingenter o. l.....	203	491	489	489	473	459
Andre Udgifter ..	408	695	695	695	685	685
Ialt	2000	3521	3516	3528	3512	3438

Udgiften. beregnet i Procent af Udgiften i Juli 1914:

(Udgiften i Juli 1914 = 100):

	Juli 1914	Okt. 1927	Jan. 1928	Apr. 1928	Juli 1928	Okt. 1928
Fødevarer	100	152	152	152	153	146
Klæder, Fodtøj						
Vask	100	196	196	198	198	198
Bolig	100	189	189	193	193	193
Brændsel og						
Belysning	100	194	190	190	185	183
Skatter, Kontin-						
genter o. l.....	100	242	241	241	233	226
Andre Udgifter ..	100	170	170	170	168	168
Ialt	100	176	176	176	176	172

Den samlede Udgiftsstigning siden Juli 1914 for hele Budgettet udgør herefter 72 pCt., og Indekstallet for Prisniveauet (Pristallet) er saaledes pr. Oktober 1928 172.

Med Hensyn til Prisbevægelsen indenfor de enkelte Varegrupper og Udgiftsposter siden Juli 1928 skal anføres, at Udgiften til Fødevarer er gaaet ned med 58 Kr.; Nedgangen skyldes overvejende forholdsvis stærkt Prisfald for Brød, Mel, Kød og Kartofler. Udgiften til Brændsel og Belysning er gaaet ned med 2 Kr. For Skatter og Kontingenter er Udgiften gaaet ned fra 473 Kr. til 459 Kr., hvilket for en mindre Del skyldes den af Københavns Kommune foretagne Nedsættelse af Skatten i indeværende Skatteaar, men hovedsagelig skyldes Nedgang i Kontingenterne. Udgiften til Beklædning m. v. er uforandret, hvilket ogsaa er Tilfældet med Udgiften til Bolig, idet Statistik over Husleje kun foretages en Gang aarlig (i November Maaned). Endelig er Udgiften for Gruppen „Andre Varer" ligeledes uforandret fra Juli til Oktober.

Internationale Meddelelser.

Tyskland.

Frivillige Overenskomster eller tvungen Voldgift.

Ved en Konference, som det tyske Arbejdsministerium fornylig havde indkaldt til Behandling af Spørgsmaalet om Voldgiftsvæsenet, viste det sig ret tydeligt, at baade Arbejdere og Arbejdsgivere foretrækker frivillige Forhandlinger og Overenskomster. Den Omstændighed, at Arbejdernes Repræsentanter under Hensyn til Arbejdsgivernes ringe Ansvarsfølelse og deres ringe Forhandlingsvillighed samtidig henviste til Vigtigheden af, at Voldgiftskendelser kan erklæres for bindende, og fastholdt Fordringen om, at der hverken fra Arbejdernes eller Arbejdsgivernes Side principielt maa kræves, at Muligheden for at kunne erklære afsagte Kendelser for bindende, ikke bortfjernes, har nu foranlediget Arbejdsgiverne til at opgive den Tilbageholdenhed, de bevarede under Forhandlingerne og fremkomme med deres egentlige Hensigter. Naar de taler om frie Forhandlinger, saa er Forhandlingspartneren, de frie Fagforeninger, ikke altid det, de forestiller sig som hørende under denne Frihed. De haaber tværtimod i Stilhed paa, at deres Modstand mod Voldgifts- og Forligsvæsenet ogsaa maa ramme denne generende Partner, og at de saaledes kan opnaa den „Frihed", ved hvilken de som Situationens Behersker kan paatvinge de i forskellige Organisationer splittede Arbejdere deres Vilje. Fordi de ikke aabenlyst vover at indrømme dette, har de ved nævnte Konference udtalt sig i vage og ret ofte uforstaaelige Vendinger og senere afgivet en Erklæring, som faktisk holder alle Muligheder aabne.

Fagforeningerne er ingenlunde forbavsede over Arbejdsgivernes Holdning. At de har gennemskuet Arbejdsgivernes Planer og bevarer deres Koldblodighed, viser følgende Udtalelser i „Gewerkschafts-Zeitung", som vi delvis aftrykker, fordi de bedst egner sig til at vise Kammeraterne i de Lande, i hvilke Voldgiftsspørgsmaalet for Tiden staar paa Dagsordenen, hvorfor netop Arbejdsgiverne er Modstandere af Voldgiftsvæsenet og Tilhænger af en „Frihed", ved hvilken de aabenbart føler sig stærkere end Fagforeningerne. Thi ellers vilde de være Tilhængere af Voldgiftsvæsenet.

„Gewerkschafts-Zeitung", den tyske Landsorganisations Organ, siger i denne Forbindelse bl. a. følgende:

„I hvert Fald kan ogsaa Fagforeningerne udtale, at de, dersom det skulde være Arbejdsgivernes Hensigt at tilstræbe Afskaffelse af Forligs- og Voldgiftsvæsenet, imødeser en saadan Udvikling med den største Ro, thi heller ikke Fagforeningerne nærer overdreven Begejstring for Retten til at erklære Kendelserne for bindende. Forskellen mellem Arbejderorganisationerne bestaar deri, at Fagforeningerne holder Sandheden i Ære og fremstiller Tingene saa-

ledes, som de i Virkeligheden er, mens Arbejdsgiverforeningerne foretrækker at udtrykke sig saa tvetydigt som muligt for at holde alle Veje aabne. Fagforeningerne indrømmer da ogsaa uforbeholdent, at en Afskaffelse af Retten til at erklære de afsagte Kendelser for bindende under visse Omstændigheder vilde betyde, at Millioner af Arbejdere foreløbig maatte arbejde uden Overenskomst, og at Afsluttelsen af nye Overenskomster vilde medføre haarde Kampe og svære Ofre. Men ogsaa Arbejdsgiverne er vidende om, at Fagforeningerne ikke alene maatte bære Følgerne af et saadant Skridt. Denne Erkendelse har Arbejdsgiverne allerede nu, og dette er ogsaa Grunden til, at de ikke afgiver en klar og tydelig Erklæring om deres Stilling. Arbejdsgiverforeningerne anser det heller ikke for formaalstjenligt at gøre Offentligheden bekendt med denne Kendsgerning, fordi de endnu stedse nærer Haab om at kunne tilfredsstille deres Magtbegær og naa deres Maal ad en anden Vej, nemlig ved at fremme Oprettelsen af Arbejderforeninger i de enkelte Bedrifter."

„Gewerkschafts-Zeitung" offentliggør en Række Beviser for Arbejdsgivernes Bestræbelser i saa Henseende, som, hvis de lykkes, vilde betyde en Splittelse af Fagforeningerne. I sine Slutningsbemærkninger siger Bladet følgende:

„Da Fagforeningerne véd, ad hvor mange Veje Arbejdsgiverne forsøger at tilrive sig deres gamle Magt over Arbejderne, vil de, naar det Tidspunkt er inde, hvor en lovlig Nyordning af Forligs- og Voldgiftsvæsenet skal gennemføres, ganske selvstændigt præcisere deres Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal. Fagforeningerne vil herefter ikke lade sig paavirke af nogensomhelst Løfter fra Arbejdsgivernes Side, men udelukkende holde sig til Kendsgerningerne og de faglige Erfaringer."

(I. F. C.).

Vedvarende Medlemstilvækst i de tyske Fagforeninger.

Et godt Billede af den stærke Udvikling indenfor den tyske Fagbevægelse, som i det første Halvaar kunde notere en Medlemstilvækst paa 255,000, giver de af enkelte under den tyske Landsorganisation hørende Forbund offentliggjorte Medlemstal. Fra Udgangen af 1927 til Udgangen af Juni 1928 steg Medlemsantallet i nedennævnte Forbund i runde Tal som følger: Bygningsarbejderforbundet fra 402,000 til 443,000, Jernbaneforbundet fra 233,000 til 244,000, Fabrikarbejderforbundet fra 423,000 til 467,000, Kommunal- og Statsarbejderforbundet fra 228,000 til 244,000, Træarbejderforbundet fra 293,000 til 307,000, Metalarbejderforbundet fra 815,000 til 881,000 og Samfærdselsforbundet fra 351,000 til 366,000.

(I. F. C.).

Til vore Kontorbestyrere.

Foranlediget ved at nogle Afdelinger til Undertegnede har fremsendt Anmodning om, at vi fra Hovedkontoret udarbejdede en praktisk og let Kontrolprotokol til Brug for vore Afdelinger, har vi efterkommet dette Ønske; saadanne Protokoller er nu udarbejdede og kan bestilles paa vort Hovedkontor til en Pris af 8½ Kr. pr. Stk.

Protokollen er indrettet saaledes, at den har Plads til Arbejdsløshedskasse-Nummer, Bopæl og Indmeldelsesdato og derefter tværs over — altsaa paa 2 Sider — 7 Kontroluger. Med andre Ord, vore Bestyrere kan følge Medlemmet i 7 Uger i Træk blot ved at kaste et Blik i Protokollen.

Disse Protokoller er særlig egnede for Afdelinger, der ikke hører til vore allerstørste, og vi anbefaler indtrængende vore Afdelinger at benytte sig heraf ved at fremsende Bestilling til Hovedkontoret.

En saadan Protokol kan for mindre Afdelingers Vedkommende benyttes i indtil 10 Aar, hvilket vil sige, at Papirudgiften for Afdelingen til dette store Arbejde er 85 Øre pr. Aar.

Benyt derfor Lejligheden og fremsend Bestilling, og lad os i Afdelingerne faa indført dette fornuftige og besparende Arbejde, som det vil være for alle, ogsaa under en eventuel Revision af udbetalt Understøttelse.

J. P. Johannessen.

En flot Afslutning.

Som den sidste i Rækken af Bogpakker, der af Socialdemokratisk Forbund i Forbindelse med Forlaget „Fremad" har været tilbudt vore Medlemmer til Fortrinspris, foreligger nu Nr. 5, der bringer intet mindre end vort Partis store Jubilæumsskrift:

Det danske Socialdemokratis Historie 1871-1921
ca. 700 Sider i stort Format med ca. 700
Illustrationer.

Nogen Anbefaling for dette i dansk Litteratur enestaaende Værk behøves ikke, det er selvsagt, at enhver Fag- og Partifælle gerne vil have dette statelige og højst interessante Værk i Eje, og naar det nu tilbydes vore Medlemmer til halv Pris, kan vi kun anbefale snarest at indsende nedenstaaende Bestillingsseddel, der vil blive ekspederet i den Rækkefølge, den indkommer.

Har man Værket i Forvejen, bør man alligevel ikke lade det gunstige Tilbud gaa fra sig, men benytte sig af det til for Eksempel Jule- eller Nytaarsgave til Slægt eller Venner, som ikke har det.

Vort Partis stolte Vækst fra en usselig lille Skare forfulgte Mænd, til nu, hvor det allerede én Gang, der sikkert ikke vil blive eneste, har haft Regeringens Tøjler i sin Haand, er som en spændende Roman og giver et stort Stykke dansk Kulturhistorie, som det ofte vil være i høj Grad belærende at fordybe sig i. Bogladeprisen er uforandret Kr. 20,00, men Værket leveres vore Medlemmer til Fortrinspris Kr. 10,00, dog maa Bestillingssedlen indsendes som Legitimation, da denne Fortrinspris udelukkende gælder vore fagorganiserede Medlemmer, og det kan forudses, at det til Raadighed stillede Oplag daarligt vil strække til Efterspørgselen.

— — — — — — — — — — —

BESTILLINGSSEDDEL.

Socialdemokratiets Forlag „Fremad",
Frederiksborggade 33, København K.

Undertegnede ønsker som Medlem af Dansk Arbejdsmands Forbund 1 Bogpakke Nr. 5 (Bogladepris 20 Kr.) *til Fortrinspris Kr. 10,00.*
Beløbet følger hermed — ønskes opkrævet.

Navn:

Adresse:

Arbejdsløn.

Foredrag ved det sociale Møde paa Hindsgavl i Juli 1928 af Fuldmægtig, cand. polit. Knud Dalgaard.

(Efter «Socialt Tidsskrift»).

(Fortsat).

Jeg tror, at en saadan Frygt er stærkt overdrevet. For det første er Arbejderorganisationernes Magt næppe saa stor, som det ofte forudsættes. Har Arbejderne den udenforstaaende Offentligheds Sympati imod sig, er det allerede en stor Svaghed. Erfaringen viser da ogsaa, at mange Strejker deriblandt netop adskillige, hvor Arbejderne har sat hele deres økonomiske Magt ind, nemlig gennem Generalstrejker, er endt med meget daarlige Resultater for Arbejderne. Men hertil kommer, at selv om man vilde tænke sig, at Arbejderne kunde udøve en fuldstændig monopolagtig Indflydelse paa Lønvilkaarene, saa vilde de økonomiske Fordele, der heraf kan flyde for dem, dog være stærkt begrænsede. Det ligger i de særlige Forhold, der gør sig gældende for et Arbejdsmonopol i Sammenligning med et Varemonopol. Det 18. Aarhundredes franske Saltmonopol var, om jeg saa maa sige, Idealet af et Monopol. Det fastsatte nemlig baade Prisen paa Saltet og den Mængde, de enkelte Borgere skulde aftage; her var altsaa Tale om en tvangsmæssig og ubegrænset Udnyttelse af Forbrugerne. Det almindelige Monopol er dog begrænset for saa vidt det kun kan fastsætte enten Pris eller Mængde; forhøjes Prisen, maa det finde sig i, at Efterspørgselen og den Mængde, der kan afsættes, gaar ned. Paa lignende Maade, hvis Tilbudet af Arbejdskraft monopoliseredes! Jo højere Lønnen sættes, desto færre Arbejdere vil blive beskæftiget. Men her viser sig den afgøren de Forskel mellem Varemonopolet og Arbejdsmonopolet. Varemonopolet indretter selvfølgelig sin Produktion efter den Mængde Varer, der kan afsættes, og hvis dets Afsætning som Følge af dets Prispolitik gaar ned, reduceres dets Udgifter i tilsvarende Omfang. Men Arbejderne forsvinder ikke, fordi deres Arbejdskraft ikke kan afsættes til de gældende Tariffer. Hvad er da — for Arbejderklassen som Helhed — Resultatet af en Lønforhøjelse, der fremkalder Arbejdsløshed? Paa den ene Side en Gevinst for den Del af Arbejderne, der stadig beskæf-

tiges, paa den anden Side et Tab for dem, der bliver arbejdsløse, et Tab der kun i ringe Grad opvejes ved, at en Del af dem muligvis kan opnaa Understøttelse af det offentlige. Som Følge af den mindre Beskæftigelse vil Nationens samlede Produktion og dermed den reelle Nationalindtægt gaa tilbage. Det synes da meget usandsynligt, at Arbejderklassen under en saadan Udvikling skulde kunne opnaa ikke alene den samme absolute Indkomst som før, hvad der allerede vilde svare til en større Andel af Nationalindtægten, men at den ogsaa skulde kunne opnaa, at dens samlede absolute Indtægt blev større end før. Hertil kommer, at hvis Arbejdsløsheden virkelig først og fremmest er et Resultat af for høje Lønninger, saa vil Erhvervslivets Behov for lavere Omkostninger i Forbindelse med de arbejdsløses Krav om Arbejde betyde en stadig Trusel mod Tarifferne. Jeg tror derfor, at Arbejderorganisationerne hverken kunde eller vilde føre en saadan Lønpolitik.

Organisationernes vigtigste samfundsmæssige Opgave er da den at udfinde og fastsætte den rette Løn, d. v. s. den Løn, der er saaledes afstemt efter Samfundets Produktivitetsforhold, at den giver Kapitalen en passende Rente og Arbejderne en passende Beskæftigelse. Hvorledes er nu Organisationerne udrustet til at varetage denne betydningsfulde Opgave? Det er klart, at Løsningen af den forudsætter et indgaaende Kendskab til de Forhold, hvorunder Landets Erhvervsliv arbejder. Der udkræves derfor Oplysninger om Løn- og Prisforhold, om Arbejdsløshedens Omfang i de enkelte Fag, om hvor stor en Del af den der kan henføres til Sæsonledighed eller mere tilfældige Aarsager; endelig om en Del af den kan henføres til forbigaaende Vanskeligheder i Erhvervslivet, der ikke skyldes Arbejdslønnens Højde. Man maatte dernæst have Oplysning om Aktieselskabernes Kurs- og Udbytteforhold, idet der her maatte tages Hensyn til, om Kapitalen i de enkelte Selskaber var fremkommet ved Indbetaling, ved Opsparing eller ved Udstedelse af Friaktier. Endelig maatte man saa vidt muligt skaffe sig Kendskab til eksisterende Monopoler og til de sandsynlige Udsigter for de fremtidige Konjunkturer.

Oplysninger om disse Forhold har hidtil kun foreligget i mangelfuld Grad, og da man derfor ikke hidtil har kunnet bygge Løsningen af Konflikterne paa et rationelt økonomisk Grundlag, er det sandsynligt, at Stridighederne i højere Grad end ønskeligt er blevet afgjort paa Grundlag af Parternes øjeblikkelige Magtforhold. Bedst har Arbejdsgiverne været stillet, idet de foruden den officielle Statistik har haft Oplysninger til Raadighed om de enkelte Virksomheders økonomiske Vilkaar.

En yderligere Udvikling af den sociale og økonomiske Statistik er altsaa nødvendig for at give Parterne og Offentligheden den fornødne Grundlag for at kunne tage Stilling til de forskellige Konflikter. I Arbejdskommissionen af 1925 tilsigtede man fra forskellig Side at give Forligsinstitutionen en anden og mere betydningsfuld Stilling, end den hidtil har haft. Forligsmanden har hidtil næsten udelukkende set det som sin Opgave at bringe et Forlig i Stand imellem Parterne uden Hensyn til, om han ansaa Forliget for økonomisk rimeligt. Man ønskede nu at give Institutionen den større Opgave at søge at samle Parterne om saadanne Løn- og øvrige Arbejdsvilkaar, som er begrundet i Erhvervenes økonomiske Forhold. For at give Institutionen et bedre Grundlag til Bedømmelse af disse stilledes forskellige Forslag, af hvilke det videstgaaende var Forslaget om Oprettelsen af et erhvervsøkonomisk Kontor, til hvilket Arbejdsgiverne skulde være forpligtede til at indgive alle ønskede Oplysninger. Selv om Statistiken nu naaede den højest mulige Udvikling, og Forligsmanden fik alle de Oplysninger, han ønskede, vilde det selvfølgelig ikke være muligt med Nøjagtighed at bestemme den rigtige Løn, bl. a. af den Grund, at de Oplysninger, der vilde være til Raadighed, først og fremmest vilde vedrøre Fortiden, medens den Løn, der skal fastsættes, jo er den fremtidige Løn. Men hvad man kunde opnaa var, at der blev en mindre Margin for Skønnet, end Tilfældet er for Øjeblikket.

Paa lignende Maade som det for Arbejdslønnens Niveau er den givne Produktivitet og de givne Konjunkturer, der er afgørende, saaledes er det indenfor de enkelte Fag de økonomiske Vilkaar, hvorunder Faget arbejder, der er bestemmende for, hvilken Løn Faget kan betale. Drejer det sig om et Fag, efter hvis Varer Efterspørgselen er stigende, vil der kunne betales en højere Løn, end hvis Faget er i Tilbagegang. Automobilindustrien og Kunstsilkeindustrien vil kunne betale en højere Løn end Kulindustrien.

I Fag, der er stærkt organiserede, og som arbejder uden Konkurrence fra Udlandet, kan der opstaa et partielt Arbejdsmonopol (og selvfølgelig ogsaa et Produktionsmonopol). I saadanne Fag kan Lønnen hæves op over det naturlige økonomiske Niveau dels paa Bekostning af Beskæftigelsens Omfang, dels paa Bekostning af andre Fag. I de mere eller mindre tilfældige økonomiske Vilkaar, hvorunder de enkelte Fag arbejder, maa man altsaa finde en af Aarsagerne til de Forskelligheder, der er i Fagenes Lønniveau. Et mere rationelt Kriterium for Forholdet mellem de forskellige Fags Lønniveau vilde man have, hvis man sagde, at et Fags Plads paa Lønstigen skulde bestemmes under Hensyn til Fagets Læretid. Arbejdets Haardhed og Usundhed m. v.

Jeg tænker mig ikke, at man skulde naa til at kunne bestemme et Fags Plads i Forhold til et hvilketsomhelst andet Fags, men det vilde dog nok være muligt at samle Fagene indenfor nogle Grupper. En saadan Opstilling vilde allerede være af Værdi i sig selv, fordi den vilde muliggøre en Vurdering af de forskellige Fags faktiske Lønniveau. Saa længe det økonomiske Samfund er indrettet paa de Principper, det nu hviler paa, er der ingen Sandsynlighed for, at man skulde kunne opnaa nogen god Overensstemmelse mellem den faktiske og den teoretiske Rækkefølge af Fagene; alligevel kunde man tænke sig, at en saadan Opstilling kunde faa nogen ogsaa praktisk Betydning. Tænker man sig saaledes Forligsinstitutionen mægle i en Lønstrid, og de Oplysninger, der foreligger om Fagets økonomiske Vilkaar, tilsteder Udøvelsen af et Skøn, saa vilde det i et saadant Tilfælde være rimeligt ved Lønfastsættelsen at tage Hensyn til den Plads, Faget i Forvejen indtager. —

Jeg skal nu give en kort Oversigt over Forandringerne i Arbejdernes Lønvilkaar i forskellige Lande i Tiden fra 1914 indtil nu og derefter referere nogle af de Synspunkter, der har været fremme angaaende Sammenhængen mellem Arbejdslønnens nuværende Højde og Arbejdsløsheden.

For den almindelige europæiske Opfattelse er den økonomiske Velstand i De Forenede Stater efterhaanden kommet til at staa i et næsten eventyrligt Skær. Forsaavidt angaar Arbejdernes Stilling er det dog vistnok sandsynligt, at Virkeligheden er mindre eventyrlig end de fleste Beretninger lader formode, saaledes at den almindelige Opfattelse af det amerikanske Eldorado tiltrænger et betydeligt Korrektiv. Man kan saaledes minde om, at den sociale Lovgivning, der ikke mindst efter Krigen har været af saa stor Betydning for de europæiske Arbejdere, næsten ganske mangler i De Forenede Stater. Dernæst er Arbejdstiden som Helhed lige saa lang i Staterne som i de fleste europæiske Lande, men Arbejdstempoet er utvivlsomt betydelig mere forceret. Endelig er det vistnok sandsynligt, at Arbejdslønnen for mange af de ufaglærte Arbejdere ikke ligger væsentlig højere end herhjemme. Alligevel er Forholdet utvivlsomt det, at store Dele af den amerikanske Arbejderstand er økonomisk betydelig bedre stillet end de europæiske Arbejdere. De Forandringer, der fra 1914 indtil nu er sket m. H. t. U. S. A.-Arbejdernes økonomiske Stilling, kan karakteriseres som en meget beskeden Nedsættelse af Arbejdstiden og en meget betydelig Forøgelse af Arbejdslønnen. I Almindelighed angives Stigningen i den reale Ugeløn at andrage mellem en Fjerdedel og en Tredjedel i Forhold til 1914.

Væsentlig anderledes har Forholdene udviklet sig i Industriens Moderland, England. Den almindelige daglige Arbejdstid er her ligesom i Amerika 8 Timer. I Forhold til før Krigen er dette ensbetydende med, at Arbejdstiden er forkortet med ca. 10 pCt., og denne Nedsættelse af Arbejdstiden er, kan man vist sige, den væsentligste Forbedring, de engelske Arbejdere har opnaaet i denne Periode. De Forandringer, der er sket m. H. t. Lønnen, vurderes noget forskelligt, men det er vistnok sandsynligt, at der er sket en Stigning i den gennemsnitlige reelle Ugeløn paa henimod 10 pCt. For den gennemsnitlige Aarsløn er Stigningen derimod mindre, fordi Arbejdsløsheden er en Del større nu end før Krigen. Netop for England er det imidlertid i særlig Grad misvisende at drage en saadan Sammenligning mellem Gennemsnitstal. Forholdet er nemlig det, at medens nogle Industrier viser en ret betydelig Lønstigning — det gælder navnlig de Industrier, der ikke er udsat for udenlandsk Konkurrence, de saakaldte „beskyttede" Industrier — saa er der enkelte andre Industrier, i hvilke Forhøjelsen i Lønningerne ikke har holdt Skridt med Stigningen i Prisniveauet. Men hertil kommer, at de Fag, der opviser en saadan reel Tilbagegang, i de fleste Tilfælde er identiske med de Industrier, der har

den største Arbejdsløshed; det gælder f. Eks. Kulindustrien og faglærte Arbejdere i Maskinindustrien og Skibsbygningsindustrien.

For Arbejderklassen i Tyskland gælder det i endnu højere Grad end for de engelske Arbejdere, at hvad der er reddet ud af denne Periodes Omvæltninger, i det væsentlige kun er en Formindskelse i Arbejdstiden. 8 Timersdagen kan ikke siges at være almindeligt gældende i Tyskland for Tiden, idet en betydelig Del af Arbejderne har en Arbejdsdag paa over 8 Timer. Gennemsnittet for alle Arbejdere er dog vistnok højst 8½ Time, og selv denne Arbejdstid er dog ensbetydende med, at der er sket en Reduktion paa henimod 15 pCt. i Forhold til før Krigen. Arbejdslønnen har som bekendt i Aarene efter Krigen ligget meget lavt, i den sidste Tid har dette Forhold dog ændret sig væsentligt. Den reelle Ugeløn for faglærte Arbejdere har saaledes nu naaet omtrent samme Niveau som før Krigen, medens de ufaglærte endda er gaaet nogle Procent frem. At Arbejdsmændene saaledes lønmæssigt er rykket de fraguddannede nærmere ind paa Livet er ogsaa karakteristisk for Lønudviklingen i England og tildels ogsaa i de skandinaviske Lande; og det er saa meget mere bemærkelsesværdigt, som den Reduktion af Arbejdstiden, der samtidig har fundet Sted, ogsaa har været størst for ufaglærte. Det sidste er en naturlig Følge af Gennemførelsen af 8 Timersdagen, idet jo tidligere de ufaglærte havde en længere Arbejdstid end de faglærte. Som Følge heraf er det ogsaa forstaaeligt, at Forhøjelsen af *Timelønnen* har været størst for Arbejdsmænd, idet man ganske naturligt har søgt at skaffe dem Kompensation for den større Nedgang i Arbejdstid. Men naar det synes, som om der er en Tendens til, at ogsaa Ugelønnen er steget stærkere for Arbejdsmænd end for faglærte, saa kan der ikke længere være Tale om at forklare dette som en Konsekvens af Reduktionen af Arbejdstiden. Naar der har været en saadan Bevægelse, skyldes det — i hvert Fald i nogle Tilfælde — at de Forhøjelser, der har fundet Sted, er givet som absolute Tillæg til den tidligere Løn, hvorved Stigningen selvfølgelig er blevet størst for de mindste Lønninger, d. v. s. for Arbejdsmændene. At man har valgt en saadan Fremgangsmaade kan muligvis skyldes en bevidst Politik fra Fagforeningernes Side, men kan ogsaa tænkes at staa i Forbindelse med den tekniske og økonomiske Udvikling, der kan have gjort den saakaldte ukvalificerede Arbejdskraft forholdsvis mere værdifuld end tidligere.

Vender vi os endelig mod vort østlige Naboland, Sverige, saa finder vi der for det første, at Arbejdstiden er reduceret til 8 Timer eller med ca. 15 pCt. De reelle Timelønninger er nu ca. 58 pCt. højere end i 1914, saaledes at man til Trods for den kortere Arbejdstid kan notere en Stigning i den reelle Ugeløn paa ca. 30 pCt. Ligesom i England har i Sverige Lønstigningen været størst i de Industrier, der ikke er udsat for udenlandsk Konkurrence, et Forhold, der har spillet en betydelig Rolle i Diskussionen om Sammenhængen mellem Løn og Ledighed.

Her i Danmark er Stillingen omtrent som i Sverige. Ligesom der har vi her haft en Nedgang i den daglige Arbejdstid paa ca. en Sjettedel. Den reelle Timeløn er steget med ca. 50 pCt. og Ugelønnen med knap 30 pCt.

Hvis det er tilladeligt at generalisere de Resultater, som Udviklingen i disse Lande viser for Perioden 1914—27, — og det er det vistnok nogenlunde — saa kan vi resumere: I De forenede Stater er der sket en mindre Nedsættelse i Arbejdstiden og en stærk Forhøjelse af Lønnen. I de krigsførende europæiske Lande er Arbejdstiden væsentlig mindre nu end før Krigen, medens Ugelønnen er omtrent uforandret. Endelig er der i de neutrale, europæiske Lande sket saavel en kraftig Nedsættelse af Arbejdstiden som en stærk Forøgelse af Ugelønnen.

Desværre er denne Udvikling ikke ensbetydende med, at der er sket en tilsvarende Forbedring i Arbejderklassens Levestandard. Arbejdsløsheden har i Aarene efter Krigen og ikke mindst herhjemme reduceret Arbejdernes Indtægter langt stærkere end før Krigen. I Gennemsnit af gode og daarlige Aar var Arbejdsløsheden før 1914 ca. 10 pCt. Men af de 8 Aar siden 1918 har kun 1 Aar — nemlig 1920 — haft en Arbejdsløshed af under 10 pCt. og Gennemsnittet for disse 8 Aar ligger mellem 17 og 18 pCt. Resultatet er, at Arbejdernes gennemsnitlige Aarsindtægt viser en langt svagere Stigning end Ugelønnen. I 1927 laa Ugelønnen saaledes 28 pCt. højere end i 1914, men den gennemsnitlige Aarsløn var kun 7 pCt. højere. Nu var 1927 selv af et Efterkrigsaar at være ganske vist et meget slet Aar; 1928 vil antagelig blive en Del bedre, og den gennemsnitlige Aarsløn kan ventes i Aar at ville komme

til at ligge ca. 12 pCt. over 1914. Gør man Regnestykket op under et for de 13 Aar 1915—27, viser det sig, at Arbejderklassens Lønindtægt i denne Periode har ligget ca. 5 pCt. højere, end hvad der svarede til Aarslønnen i 1913—14. Hertil kommer saa Fordelen ved den forbedrede Sociallovgivning.

Den store Arbejdsløshed, der har karakteriseret Aarene efter Krigen, faar endnu en særlig Betydning derved, at den rammer de enkelte Arbejdere i højst ulige Grad. Forholdet vil derfor være det, at der er adskillige Arbejdere, hvis reelle Aarsløn svarende til Ugelønnens Stigning ligger indtil ⅓ højere end Lønnen for tilsvarende Arbejde i 1914. Paa den anden Side er der mange Arbejdere, hvis økonomiske Kaar paa Grund af store Arbejdsløshedsperioder er ringere end før 1914. Arbejderklassen er derfor i Dag økonomisk en langt mere differentieret, mere uensartet Masse end for 15 Aar siden, og dens Kaar strækker sig nu over en Skala fra Proletarens til den pæne Middelstands.

Vi saa, at paa den ene Side Arbejdsløsheden nu er omtrent dobbelt saa stor som før Krigen, og at paa den anden Side den industrielle Arbejders reelle Timeløn er steget med ca. 50 pCt. Disse to sammenfaldende Kendsgerninger danner altsaa den økonomiske Baggrund for Kravet om Lønnedsættelse. Naar jeg nu skal omtale nogle af de Argumenter, der kan anføres for og imod Berettigelsen af dette Krav, saa maa jeg først pointere, at de Oplysninger, der staar til Raadighed, langt fra muliggør en sikker Bedømmelse af Spørgsmaalet. Men i det praktiske Liv skal der tages Standpunkt, og kan man ikke opnaa Sikkerhed, maa man nøjes med en større eller mindre Sandsynlighed. Noget andet er, at den Værdi, der fra forskellig Side tillægges de forskellige Argumenter, selvfølgelig i meget høj Grad afhænger af, om de gaar mod eller med, hvad man anser for at være i ens Interesse.

Jeg begyndte med at paapege, at der bestaar en nær Forbindelse mellem Produktiviteten og Arbejdslønnen. Det vil da være naturligt at undersøge, om der er sket en saa væsentlig Forøgelse af Produktionsfaktorernes Ydeevne, at den kan begrunde Lønstigningen. Den daglige Arbejdstid reduceredes fra 9½ til 8 Timer. Nu er det en almindelig Iagttagelse, at *Arbejdernes* Ydelse pr. Time stiger, naar Arbejdsdagen forkortes, og der er heller ikke Tvivl om, at en saadan Udvikling har været Resultatet af 8 Timersdagens Indførelse i 1920. For det første udnyttes Arbejdsdagen i mange Tilfælde nu stærkere, fordi man har afskaffet forskellige Hvilepauser, og fordi man i det hele taget er mere nøjeregnende med, at der virkelig arbejdes i hele Arbejdstiden; Nedgangen i den effektive Arbejdstid er altsaa noget mindre end Nedgangen ifl. Overenskomsterne. Dertil kommer at Arbejderen uvilkaarlig, naar hans Tempo da ikke er bestemt af de Maskiner, han betjener, afpasser sin Arbejdsrytme efter Arbejdsdagens Længde; men heraf følger at Arbejdstempoet forøges, naar Arbejdstiden forkortes. Selv om Arbejdet bestaar i at betjene en Maskine, saa vil Muligheden for at forøge Arbejdstempoet dog ofte blive udnyttet ved at Arbejderen overtager Betjeningen af flere Maskiner, eller ved at Maskinens Hurtighed forøges. Ogsaa Forøgelsen af Lønnen kan antages at have indvirket gunstigt paa Arbejdstempoet. Der er endelig en Række andre Faktorer, der kan antages at have indvirket gunstigt paa Arbejdsydelsen. Jeg kan her nævne, at Spiritusforbruget er aftaget meget stærkt, at Arbejdernes Aldersammensætning som Følge af den ringe Udvandring under og efter Krigen rimeligvis er noget gunstigere for Produktionen nu end før Krigen; at det rigelige Tilbud af Arbejdskraft har medført en Udvælgelse, saaledes at det fortrinsvis er de mest ydedygtige Arbejdere, der er beskæftiget; endelig kan maaske ogsaa den Omstændighed, at der er rigeligt Tilbud paa Arbejdskraft, virke gunstigt paa Arbejdstempoet.

En Del af de Forhold, jeg her har nævnt, staar i Forbindelse med *Bedriftsledelsens* Dispositioner; den forøgede Løn virker i det hele for Ledelsen som en Spore til at drage den størst mulige Nytte af Arbejderen. Man bestræber sig for at tilrettelægge Arbejdet bedre end før, saaledes at bl. a. Ventetid undgaas. Man sørger for, at Arbejdet ikke sinkes paa Grund af daarligt Materiale eller daarlige Redskaber. For Byggeriet har f. Eks. det, at man er gaaet over til Massebyggeri (Opførelse af Karréer og Rækkehuse) været ensbetydende med store Besparelser ikke alene ved Indkøb af Materialer, men ogsaa derigennem, at Arbejdskraften udnyttes langt bedre.

Endelig er der i denne Periode sket en stærk teknisk Udvikling ved forøget Anvendelse af

Kapital. Jeg skal i denne Forbindelse blot minde om, at Antallet af Hestekræfter af de i Industrien anvendte Maskiner i 1914 androg 230,000, men i 1925 437,000; det giver en Stigning paa 90 pCt. Selv om Kapitalen selvfølgelig tager Broderparten af det større Udbytte, der er en Konsekvens af denne forøgede Anvendelse af Maskiner, saa maa det dog antages, at der heri ligger et Moment, der kan begrunde en højere Løn.

Hvor meget nu alt dette betyder, er det selvfølgelig overordentlig vanskeligt at afgøre, navnlig da autoritative Undersøgelser ganske mangler. Kontorchef Vedel-Petersen har indhentet Oplysninger om Effektivitetsstigningen for en betydelig Række forskellige Arbejder, og han finder, at Arbejdsydelsen i de fleste Tilfælde er steget i en ganske overordentlig Grad. Selv naar man ser bort fra den Stigning i Produktionen, som er en Følge af den forøgede Anvendelse af Kapital, mener Vedel-Petersen, at det er sandsynligt, at Produktiviteten nu ligger ca. 30 pCt. højere end i 1914. Vedel-Petersen har ogsaa for en Række Varer undersøgt Forholdet mellem den samlede Produktionsmængde i 1913 og 1926; han finder her, at hvis Produktionsmængden i 1913 sættes til 100, saa var den i 1926 152, nemlig for 4 Landbrugsvarer 142 og for 67 Industrivarer 165. Da Befolkningen samtidig var steget med 22 pCt., var Produktionen pr. Individ af hele Befolkningen herefter ca. 24 pCt. højere end før Krigen. Sætter man Produktionen i Forhold alene til selve Arbejdskraften, bliver Stigningen betydelig større. Landbrugets Arbejdskraft er kun steget lidt; Antallet af Arbejdere i Industrien er ganske vist, naar de sønderjydske Landsdele medregnes i 1925, steget med 19 pCt., men samtidig er Arbejdstiden reduceret med ca. 15 pCt. Antallet af Arbejdstimer i Industrien var saaledes kun nogle faa Procent større i 1925 end i 1914, men den producerede Mængde var 65 pCt. højere. Det er Tal, der vidner om den stærke Udvikling, vore Erhverv har gennemgaaet i det korte Tidsrum, der her er Tale om.

Stigningen i Arbejdslønnen skulde altsaa for en meget væsentlig Del kunne begrundes ved en Stigning i Arbejdets Produktivitet. Man kunde ganske vist indvende, at det ikke nytter meget, at Produktionen teknisk er vellykket, hvis den ikke er det økonomisk. Spørgsmaalet er altsaa, om vore Erhverv arbejder under saadanne Pris- og Konkurrencevilkaar, at de er i Stand til at betale den forøgede Løn.

For Industrien gælder det, at Raastoffer og Landbrugsprodukter er steget forholdsvis mindre end Færdigvarer, hvad der skulde give den Mulighed for at yde en højere Løn end tidligere. Tager man Aktiekurserne og sætter Kursen i 1914 til 100, var Kursen i Juni i Aar ligeledes 100 (for Industriselskaber alene dog kun 92), til Trods for, at Kurserne paa Obligationer i de 2 Aar viser, at den effektive Kapitalrente laa mindst 20 pCt. højere i 1927 end i 1914.

(Fortsættes).

Siden sidst.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Carl Lunds Fabriker: Afdelingen anmoder Forbundet om at foranledige, at Aktieselskabet, der nægter at betale 3½Times Løn til 2 Mand i Emailleafdelingen, der arbejdede i Holddrift, men en Dag blev sendt hjem 3½ Time før deres Arbejdstids Ophør grundet paa manglende Varme i en Emailleovn, der nylig var tændt op. Afdelingen henviser til Bestemmelsen i Fælles Værkstedsregler saalydende: «Saafremt Arbejdstiden paa et Hold bliver mindre end 8 Timer, har Arbejderne Ret til den ansatte Timeløn for den manglende Tid». Den ønsker Sagen behandlet ved Mægling, saafremt Sammenslutningen ikke kan ordne Sagen. Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, meddelte denne, at Aktieselskabet nægter at opfylde Kravet, da Arbejderne ikke havde faaet kortere Arbejdstid **som Følge af Skifteordningen,** men alene fordi der var indtruffet et Uheld i Driften. Ved Mæglingsmøde den 3. November opnaaedes ikke Enighed, men Sagen vistes tilbage til lokal Forhandling. Saafremt en Ordning opnaas, maa denne ikke skabe Præcedens for fremtidige lignende Tilfælde. Afdelingen har senere indberettet, at Sagen er i Orden, idet Aktieselskabet har udbetalt den resterende Løn til de 2 Mand.

Fabrikarb., Kbh. Firma Petersen & Albeck: Foreningen af Arbejdsgivere i Jern-, Metal- og Kludebranchen begærer Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Arbejdernes Tillidsmand vægrer sig ved at forhandle om Akkordpris for Arbejdet ved nogle ny hydrauliske Presser, Firmaet har opstillet, og som skal afløse en tidligere benyttet Faldpresse, idet Forudsætningen for den gamle Akkord er bortfaldet. Tillidsmanden har indtaget det Standpunkt, at Sagen skal behandles mellem Organisationerne. Ved et Mæglingsmøde den 28. August opnaaedes ikke Enighed, men man enedes om at forhandle Spørgsmaalet lokalt og optage Sagen til senere Forhandling, hvis der ikke opnaaedes Enighed mellem de direkte interesserede Parter. Da disse Forhandlinger heller ikke tilvejebragte Enighed, afholdtes den 19. September et Møde

mellem Repræsentanter for Hovedorganisationerne. Her enedes man, under Forbehold af de interesserede Arbejderes Godkendelse, om en Betaling af Kr. 3,90 pr. Ton for Presning af Jern med hydrauliske Presser. Dog forbeholdt Firmaet sig, saafremt Arbejderne ikke tiltraadte denne Ordning, at betale Arbejdet i H. t. Overenskomstens § 5 med Timeløn plus 25 pCt. Tillæg. Den 19. Oktober indberetter Afdelingen, at Arbejderne har tiltraadt Forslaget, samt at det er lykkedes Afdelingen yderligere at opnaa, at hver af de interesserede Arbejdere fik tildelt et Sæt Overtrækstøj.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Nordisk Simplex: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning begærer Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet og de der beskæftigede Arbejdsmænd ikke ved lokale Forhandlinger har kunnet opnaa Enighed om den af Firmaet krævede Nedsættelse af Akkordpriserne. Ved et Mæglingsmøde den 8. Oktober opnaaedes ikke Enighed, men Sagen vistes tilbage til fornyet lokal Forhandling. Sammenslutningen forbeholdt sig, hvis der ikke derved opnaaedes Enighed, at begære Sagen ført videre til Timandsmøde. Den 29. Oktober indberetter Afdelingen, at de lokale Forhandlinger har bragt Sagen i Orden, idet Arbejderne nøjedes med en mindre Reduktion end den af Firmaet krævede paa 15 pCt. og hvorved Arbejdernes Mindstefortjeneste i Akkord ikke er under 165 Øre pr. Time.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Glud & Marstrand, Løvealle: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) At Akts. for Fabrikation af et Parti 2 og 3 Galloner — halve Flasker — kræver Arbejdet udført i Timeløn, fordi Arbejdet ikke har været udført i en Del Aar, medens Afdelingen kræver det betalt med den dagældende Akkordpris med Fradrag og Tillæg i H. t. Pristalsreguleringerne. 2) At Aktieselskabet nægter at betale et Tillæg til Prisen for Oprulning af et Parti 50 Liter Transportspande, paa hvilke Overdelen er presset 10 mm for lavt, hvilket giver forøget Arbejde paa Spandene, idet de maa gennemgaa en ekstra Operation. Ved et Mæglingsmøde den 19. Oktober bortfaldt Klagepunkt 1 i H. t. de paa Mødet faldne Udtalelser. Med Hensyn til Klagepunkt 2 krævede Arbejderne et Tillæg af ca. Kr. 3,00, medens Fabriken nægter at gaa med dertil da Arbejderne har udført Arbejdet i Akkord og derved tjent 145 Øre pr. Time. Enighed opnaaedes ikke. Den 6. November indberetter Afdelingen, at Resultatet af Mæglingsmødet har været forelagt de vedrørende Medlemmer samt Afdelingsbestyrelsen, som begge har vedtaget at trække Sag 2 tilbage og betragte den som værende i Orden.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Glud & Marstrand, Løvealle: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der den 26. Juli d. A. havde etableret 2 Holds Drift i Galvaniseringsafdelingen, som kun strakte sig over 7 Dage — til den 2. August, da Dagholdet stoppedes, medens Natholdet fortsattes 3 Nætter endnu — har nægtet at opfylde et af Tillidsmanden fremsat Krav om, at Arbejdet de første 7 Nætter skulde betales med det dobbelte Tillæg og at Arbejdet de sidste 3 Nætter ogsaa skulde betales med den højere Betaling; derimod sattes Holddriftsarbejdet atter i Gang, dog kun 5 Dage for Dagholdet og 5 Nætter for Natholdet, idet han derved mente at kunne nøjes med at betale i H. t. Bestemmelsen i Fælles Værkstedsregler. Ved Mæglingsmødet den 24. August oplystes det, at Natholdet havde været uafbrudt beskæftiget i de 15 Nætter, medens Afbrydelsen i Dagholdet skyldtes Reparation af Bejsekarrene, uden at Dagholdet derfor sendtes hjem, hvorfor Firmaet hævdede, at dets Dispositioner ikke har været i Strid med Fælles Værkstedsregler. Forbundets Repræsentant kunde ikke tiltræde denne Fortolkning, idet han hævdede, at de 2 Hold skulde arbejde i Fortsættelse paa samme Arbejde, medens Fabriken hævdede, at Hovedsagen var, begge Hold beskæftigedes, uden at man var tvungen til at beskæftige Arbejderne med nøjagtig det samme Arbejde. Enighed opnaaedes derfor ikke. Da Enighed heller ikke opnaaedes paa Timandsmødet den 22. September, indbragtes Sagen for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse. Den 2. November afsagde Opmanden følgende Kendelse: «Aktieselskabet Glud & Marstrands Fabriker i Løvealle frifindes for Tiltale af Dansk Arbejdsmands Forbund i denne Sag.»

Fabrikarb., Kbh. Firma Petersen & Albeck: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har krævet Ophugningen af 2 Skibe — «Holsatia» og «Nordfareren» — udført i en fælles Akkord, saaledes at alt Materialet fra begge Skibene vejes op samlet og det eventuelle Overskud fordeles blandt samtlige Deltagere i Arbejdet paa begge Skibe. Da dette er i Strid med den hidtidige Ordning, hvorefter der har været særlig Akkord for hvert enkelt Skibs Ophugning, har de vedrørende Arbejdere bestemt modsat sig Firmaets Krav, der vil medføre, at Arbejderne paa det ene Skib vil komme til at aflevere en stor Del af deres Overskud til Arbejderne paa det andet Skib, fordi disse paa Grund af Skibets Bygning ikke kan tjene saa meget. Afdelingen har forhandlet med Firmaet om Sagen, uden at Enighed er opnaaet, da Firmaet fastholder sit Krav. Ved et Mæglingsmøde den 10. Oktober opnaaedes ikke Enighed, men Forbundets Repræsentant forbeholdt sig at videreforfølge Sagen. Ved et Fællesmøde mellem Hovedorganisationerne den 7. November enedes man om at beregne Ophugningen af «Holsatia» og «Nordfareren» under eet. Denne Afgørelse kan dog ikke skabe Præcedens for senere forekommende Tilfælde, idet der ved lignende Lejligheder bør finde lokal Forhandling Sted.

Fabrikarb., Kbh. Firma Nielsen & Jespersen: Afdelingen indberetter, at nævnte Firma, der er Medlem af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, beskæftiger **7 Mand,** der aflønnes med en Timeløn af 66 Øre og derunder, og at Arbejdstiden er 55 Timer ugentlig, uden at Arbejderne erholder Overarbejdstillæg. Da Afdelingen nu har faaet de 7 Mand organiserede, anmoder den Forbundet om, samtidig med at den valgte Tillidsmand bliver meddelt Sammenslutningen, at foranledige denne til at meddele Firmaet, at det er forpligtet til at overholde den bestaaende Overenskomst. Efter at Sagen var paatalt overfor Sammenslutningen, meddelte denne den 13. November, at den havde videresendt Forbundets Skrivelse til Firmaet,

der havde meddelt Sammenslutningen, at det har aflønnet i H. t. de gældende Overenskomster fra den Dag, Arbejderne havde meddelt det, at de var indtraadt i Fagforening.

Marmor- og Granitsliberne, Kbh. Firma E. Nielsens mekaniske Stenhuggerier: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Timeløn plus Holddriftstillæg (25 pCt.) plus Overarbejdstillæg til 2 Mand, der har arbejdet i kontinuerlig Drift med 12 Timers Arbejde i Døgnet i over 3 Uger. Efter at Forbundet havde videresendt Klagen til Stenhuggermesterforeningen og anmodet den om at paalægge Firmaet at betale i H. t. Afdelingens Krav, jvfr. Overenskomstens Afsnit XV Stk. 1 og 3 eller i modsat Fald begæret Mæglingsmøde afholdt, meddelte Stenhuggermesterforeningen, at der var truffet Aftale mellem Firmaets Formand og de 2 Mand om at de 2 Mand skulde dele Arbejdet med Skæringen af et Vognlæs Marmorplader saaledes, at hver arbejdede i 12 Timer i Døgnet med Aflønning af Over- og Nattimer som i Priskurantens Stk. XV Pag. 20 foroven angivet, samt at de, efter at det første Vognlæs var skaaret og til Arbejdet med Skæring af det andet Vognlæs begyndte, havde en Afbrydelse fra en Fredag Aften til en Onsdag Morgen, i hvilken Tid de 2 Arbejdere var beskæftiget i Dagarbejde ved andet Arbejde, saaledes at den samlede Holddriftstid ikke havde strakt sig over 3 Uger. Endvidere hævder Stenhuggermesterforeningen, at Firmaet ikke har kræ vet Skæringen af de 2 Vognlæs Marmorplader udført i kontinuerlig Drift. Stenhuggermesterforeningen erklærede derfor, at den ikke saa sig i Stand til at paalægge Firmaet at imødekomme Afdelingens Krav. Ved et kombineret Mæglings- og Organisationsmøde den 28. September fastholdt hver Part sit Standpunkt, men Sagen ordnedes ved følgende Forlig:

«Parterne fastholder hver for sig deres under Forhandlingerne fastsatte principielle Forstaaelse af Priskurantens Bestemmelser med Hensyn til kontinuerlig Drift, men enedes man om, at Firma E. Nielsens mekaniske Stenhuggeri betaler de 2 Arbejdere tilsammen 20 Kroner til fuld Afgørelse af deres fremsatte Krav, uden at dette kan medføre bindende Konsekvenser for Parterne i Fremtiden det omstridte Spørgsmaal vedrørende.

Skibsværftsarb., Kbh. Kedelrenserfirmaet Magnus Traberg: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Firmaet ikke overholder Overenskomstens saalydende Bestemmelse: «Blandt Arbejdssøgende skal Firmaet antage Forbundets (Afdelingens) Medlemmer, forsaavidt der af disse er dygtige og paalidelige Arbejdere til Raadighed,» idet det i flere Tilfælde lader sine Lærlinge udføre delvis Kedelrensningsarbejde og ogsaa benytter Arbejdskraft, som ikke er Afdelingens Medlemmer, og i seneste Tilfælde paa Bryggeriet Hafnia den 10. September lod Lærlinge rense Trækket, som er Afdelingens Medlemmers Arbejde, og i samme Periode anvendte 2 Mand, som ikke var Medlemmer af Afdelingen. Ved et Mæglingsmøde den 22. Oktober erkendte Firmaet, at det i Følge Overenskomsten var forpligtet til at antage Arbejdskraft igennem Organisationen.

Assens Fyn. Assens Sukkerfabrik: Afdelingen indberetter den 22. November, at den Forhandling, som det ved Forhandlingen med Aktieselskabet De danske Sukkerfabriker og D. A. F. blev gennemført skulde finde Sted lokalt om Løn for Chauffører og Kranførere, nu har fundet Sted og er resulteret i følgende Ordning: De Arbejdsmænd, der er beskæftiget ved Losning og Kørsel af Sukkerroer fra Pramme, betales med en Ugeløn af 70 Kr. (Dagløn 10 Kr.) — Kranføreren dog med 75 Kr. — saalænge Arbejdstiden er den nuværende, nemlig: Kl. 2—10½ og 14—22½. Betalingen sker kun til den Dag, ovennævnte Arbejde ophører. I Sygdomstilfælde betales kun Sygepenge til de Arbejdere, der er beskæftigede hele Aaret. Afdelingen oplyser, at Forhøjelsen varierer fra Kr. 7,28 til Kr. 16,24 pr. Uge. Vedrører 12 Mand.

Esbjerg. Oliekagefabriken i Esbjerg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ikke ved Forhandling med Fabrikens Driftsbestyrer er lykkedes at opnaa Enighed om Forstaaelsen af den Bestemmelse vedrørende Standsninger, der blev fastsat ved et Møde mellem Hovedorganisationerne den 28. Juni d. A. Ved et Mæglingsmøde den 4. November enedes man om følgende: «For Standsninger, der ikke varer over 25 Minutter pr. Vagt og ikke giver Anledning til Tab af Extraktører i den paagældende Vagt, betales intet. For Arbejdet før og efter Standsning i en Vagt afregnes med Produktionstillæg i Henhold til ovennævnte Vedtagelse af 28. Juni d. A. i Forhold til Produktionens Størrelse.

Gørlev. Sukkerfabriken «Vestsjælland»: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Fabriken i Strid med Overenskomstens § 8, hvori det hedder: «Fabriken respekterer fuldt ud Arbejdernes Organisationsret», har antaget 2 Mand som «Tillidsmænd ved Prøvetagning af Roer». Dette Arbejde er altid udført af Afdelingens Medlemmer, men i Aar har Fabriken ansat de 2 Mand som Funktionærer og paalagt dem ikke at være Medlemmer af D. A. F. Afdelingen har protesteret overfor Fabriken mod dette Brud paa Overenskomsten, men Fabriken hævder, at Arbejdets Beskaffenhed i Aar kræver, at dets Udøvere skal være i Besiddelse af større Skrivefærdighed og Behandling af Tal, end man i Almindelighed kan forlange af Arbejdsmænd. Fabriken hævder derfor, at den har været berettiget til at ansætte de 2 Mand som Funktionærer og vil støtte dem i deres Vægring med at indmelde sig i D. A. F. Heroverfor har Afdelingen hævdet, at Arbejdet er ikke vanskeligere i Aar, end at det ligesom hidtil kan udføres af Afdelingens Medlemmer. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen, afholdtes den 15. November et Mæglingsmøde, paa hvilket man enedes om følgende: Under Forudsætning af, at Fabriken til de omhandlede 2 Pladser til næste Kampagne blandt Afdelingens Medlemmer kan udfinde 2 Vejere, som efter Fabrikens Skøn er kvalificerede til dette Arbejde, tilsiger man Forbundet at anvende disse. Man vil herom før Kampagnen raadføre sig med Afdelingsformanden.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 16 1929 1929 33. Aarg

Paa Vejen?

Vi har tidligere her i Fagbladet omtalt Tilfælde, hvor Arbejdsgivere har benyttet sig af allehaande Krumspring for at fri sig for at betale, hvad Overenskomsterne forpligter til, dækkende sig under spidsfindig Fortolkning af det skrevne Ord i Overenskomsterne eller under Paastande, som intet har med Ret, Billighed eller Fornuft at gøre. Og vi har omtalt det i Virkeligheden overenskomststridige i en saadan Adfærd, naar den ses i Belysning af Arbejdernes ubetingede Pligt til, saafremt ikke *Liv, Ære eller Velfærd* er paa Spil, at fortsætte Arbejdet hos en saadan Arbejdsgiver ganske som om han var deres fineste Ven og uanset, om han ved sin Adfærd sætter sine Arbejdere i tabgivende økonomiske Vanskeligheder og paafører deres Hjem Fortrædeligheder af forskellig Art, her hvor der ofte maa regnes med hver eneste Øre af Forsørgerens Fortjeneste. Vi har endvidere hævdet, at medens enhver lille Overtrædelse fra Arbejdersiden paa det haardeste bliver paadømt, naar den indbringes for Retten, er det meningsløst at Arbejderen ikke indbringer for Retten de Overtrædelser, Arbejdsgiveren gør sig skyldige i, selv om de forsøger at dække sig bag juridiske Kneb, spidsfindige Fortolkninger eller andre Hundekunster for at skjule den egentlige Hensigt: uretmæssig Undladelse af at betale, hvad Overenskomsten foreskriver. Her er det ikke nok, at Arbejdsgiverne gennem faglig Mægling eller Voldgift tilpligtes at betale, hvad han skal, men for den sunde Ligevægts Skyld skal han af Retten have at vide, at hans Adfærd har været overenskomststridig og tage de deraf følgende Konsekvenser.

Det kan ikke være Meningen med det retlige Forhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, at Arbejdsgiveren kan have Ret til at nægte at udbetale, hvad Overenskomsten *tydeligt* foreskriver og henvise Arbejderne til Mægling og Voldgift med betydelige Udgifter og anden Ulempe i Følge, medens den mindste modsætningsvise Overtrædel se fra Arbejdersiden straks bliver paadømt paa det haardeste. Overfor Arbejdernes Pligt til uden lovstridig Standsning at fortsætte Arbejdet maa staa Arbejdsgiverens Pligt til uden Omsvøb at udbetale fortjent Arbejdsløn. Forsyndelser mod hver af disse to bærende Fundamenter i Overenskomstforholdet er lige skæbnesvangre for Arbejdets rolige Gang, og mangfoldige Arbejdsstandsninger skyldes i Virkeligheden manglende Pligtfølelse hos Arbejdsgiverne paa dette Punkt. Det er jo fristende let for Arbejdsgiveren, som her har fat i den tykke Ende, under faktisk intetsigende Paaskud at stille Arbejderne i den Situation, at virkelig fortjent Arbejdsløn skal hentes hjem gennem Udfoldelsen af hele hans Organisations komplicerede Forhandlings-Maskineri, medens Arbejderne, som denne Behandling anvendes mod, blot roligt har at finde sig i Kurens Tilendebringelse, medens alt andet end blide Følelser mod den, der har sat ham i en saadan Situation, efterhaanden vokser frem til Skade for det sunde og fordragelige Forhold mellem Parterne.

I Overensstemmelse med ovenstaaende

Betragtninger har vort Forbund fornylig haft følgende Sag til Behandling ved *Den faste Voldgiftsret:*

Murermestrene *Rasmussen og Sønner* af Aalborg havde faaet overdraget Udvidelsen af St. Josephsøstrenes Hospital sammesteds, og herunder forefaldt en Del Nedbrydningsarbejde.

Forinden det paagældende Nedbrydningsarbejde blev paabegyndt, henvendte Mesteren sig til sine Arbejdsmænd paa Pladsen, der paa det Tidspunkt var beskæftiget ved andet Arbejde og forespurgte, om de skulde have Nedbrydningstillæg ved det forestaaende Nedbrydningsarbejde.

Da han fik dette bekræftet, udtalte han, at saa skulde de slet ikke komme til at udføre dette Arbejde, og han satte da Murersvende og Lærlinge til at udføre det. Stenrensningen satte han imidlertid Arbejdsmændene til at udføre, men uden at ville imødekomme deres fremsatte Krav om Nedbrydningstillæg — selv heller ikke, da deres Afdelingsformand foreholdt ham det urigtige i hans Nægtelse heraf.

Under disse Omstændigheder beordrede Afdelingsformanden Arbejdet nedlagt.

Under Forhandlingerne med Arbejdsmændene havde Mesteren iøvrigt optraadt meget brøsigt og bl. a. udtalt, at man skulde vise dem, at de intet Nedbrydningstillæg skulde faa.

Ved vort Forbunds Indblanden i Sagen lykkedes det at faa Arbejdet paabegyndt igen to Dage efter, idet Centralforeningens Formand, som ved en Samtale med vort Kontor erkendte, at Arbejderne var berettigede til Tillæget, lovede at ville foreholde Mesteren, at Tillæget skulde betales, men dog først naar Arbejdet var genoptaget.

Mesteren vilde dog ikke rette sig efter sin Organisations Forlangende, hvilket blev os meddelt i en Skrivelse fra Centralforeningen, hvori der stod, at „Murermestrene i Aalborg hævder, at Rensning af Mursten, naar det ikke er i Forbindelse med Nedbrydning, maa kunne udføres til den almindelige Timeløn uden de i Overenskomstens § 3, sidste Stk., omtalte 15 %, og at Centralforeningen iøvrigt var villig til at deltage i et Mæglingsmøde i Aalborg om Sagen.

Naar nu henses til, at der til Støtte for Arbejdernes Forlangende om Nedbrydningstillæg for Stenrensningen forelaa to tidligere Voldgiftsdomme og en Mæglingsafgørelse henholdsvis fra Svendborg, Aarhus og Haderslev, som definitivt *har* afgjort Spørgsmaalet, maatte Arbejdsgivernes hele Holdning — Centralforeningens sjattede Stilling indbefattet — forekomme vort Forbund overenskomststridig, hvorfor det besluttedes at indanke Sagen for Retten, i Stedet for at gaa den traditionelle Vej gennem faglig Mægling og Voldgift, og uanset at der forelaa en — ganske vist kun kortvarig — af Arbejderne iværksat Arbejdsstandsning.

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 20. December 1928 i Sag Nr. 1226:
Dansk Arbejdsmandsforbund
mod
Dansk Arbejdsgiverforening paa Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifternes Vegne og denne igen paa Murermesterfirmaet af Aalborg Rasmussen & Sønners Vegne
og
Dansk Arbejdsgiverforening paa de fornævntes Vegne
mod
Dansk Arbejdsmandsforbund paa Arbejdsmændenes Fagforening i Aalborgs Vegne.

I den mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmandsforbund gældende Overenskomst bestemmes i § 3, sidste Stk.:

"Nedbrydning af hele Bygninger og større Dele af saadanne, Dampskorstene, Tegl- og Bagerovne og lign. Ovne samt Ophugning af Cement betales, for saa vidt Arbejdet ikke udføres i Akkord, med et Tillæg af 15 pCt. til Timelønnen".

I Anledning af, at en Arbejdsgiver vægrede sig ved at betale dette Tillæg for Timer, der var medgaaede bl. a. til Rensning af Mursten, under Henvisning til, at han selv havde nedbrudt Murene, blev der d. 19. Septbr. 1916 af en faglig Voldgiftsret afsagt saalydende Kendelse:

„Da Fjernelse af Cementgulve og Fundamenter samt Rensning af Mursten, naar

dette sker samtidig med, at en Bygning nedbrydes, maa siges alt at være Nedbrydningsarbejde, skal derfor betales den fastsatte Timebetaling + det i Landsoverenskomstens § 3, sidste Punktum, fastsatte Tillæg — — —„

I 1924 blev ved Sag Nr. 783 et Spørgsmaal af tilsvarende Art gennem Klage over paastaaet Overenskomstbrud indbragt for Den faste Voldgiftsret, hvor Sagen i forberedende Retsmøde d. 29. August 1924 blev afgjort ved følgende Forlig:

„Resultatet af den i Sagen omtalte Voldgiftskendelse af 19. September 1916 betragtes fremtidig som gældende for hele Overenskomstomraadet.

Spørgsmaalet om denne Kendelses Konsekvenser med Hensyn til det i Sagen omhandlede Arbejde afgøres ved en faglig Voldgift mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne."

Den i Medfør heraf etablerede faglige Voldgiftsret afgjorde ved Kendelse af 26. Novbr. samme Aar det foreliggende Spørgsmaal derhen, at Tillægget skulde ydes til det paagældende Arbejde, der bestod i Rensning af Sten og Læsning af Affald i Forbindelse med et Nedbrydningsarbejde. I Præmisserne udtales blandt andet, at det ikke kan antages, at det ved Kendelsen af 16. September 1916 er fastslaaet, at Tillæg til Timeløn for Arbejde med Rensning af Sten m. v. kun skal betales, naar Rensningen foregaar i samme Tidsrum som Nedbrydningen, men at Kendelsen maa forstaas saaledes, at der skal være Forbindelse mellem Nedbrydningen og Stenrensningen.

Nærværende Sag drejer sig nu om følgende Forhold:

Murermesterfirmaet Rasmussen & Sønner i Aalborg udførte i Efteraaret et Arbejde ved Udvidelse af et Hospital, hvorunder en mindre Villa skulde nedbrydes. Da Firmaet blev bekendt med, at Murerarbejdsmændene havde Krav paa Tillæg af 15 % for Nedbrydningsarbejdet, lod Firmaet dette udføre af en Murersvend og 2 Lærlinge, men overlod Stenrensningen, der paabegyndtes, da Nedbrydningen var godt begyndt, til Murerarbejdsmænd. Efter hvad der er oplyst under Domsforhandlingen, blev Stenene dels ført ned ad en 14 Alen lang Slidsk til Rensning, dels af Arbejderne selv hentet lige under Muren, idet Arbejderne tog de lige nedvæltede Stenblokke og skilte Stenene fra hinanden. Det drejede sig om 50—60,000 Sten, der efter Rensningen skulde benyttes til Opbygning paa samme Sted. Arbejderne mente at skulle have Tillæget af 15 % for Stenrensningen, hvad Firmaet imidlertid afslog at yde, da det ikke mente sig pligtigt hertil, fordi Arbejderne ikke havde haft noget med selve Nedbrydningen at gøre. Fagforeningsformanden blev tilkaldt, og efter nogle Dages Forløb stillede han Krav om Tillæget og meddelte, at Arbejdet vilde blive standset næste Dag, hvis Firmaet ikke indgik herpaa. Da dette sidste ikke skete, ophørte Arbejdet med Stenrensningen den næste Dag ved Frokosttid. Firmaet tilbød nu at lade Organisationerne afgøre Sagen saaledes, at Tillæget skulde efterbetales, hvis Firmaet tabte Sagen, men Fagforeningsformanden krævede, for at Arbejdet skulde genoptages, at Tillæget straks blev betalt, saaledes at Fagforeningen hæftede for Tilbagebetaling, hvis Sagen gik Arbejderne imod. Et Møde mellem Formanden for Centralorganisationen og Fagforeningsformanden førte ikke til noget Resultat, men efter at Sagen derpaa var indberettet til Arbejdsmandsforbund, gav dette Besked om, at Arbejdet straks skulde genoptages, og dette skete da, efter at Standsningen havde varet 1¾ Dag.

Dansk Arbejdsmandsforbund har derefter indklaget Dansk Arbejdsgiverforening paa Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifternes Vegne og denne igen paa Murermesterfirmaet af Aalborg, Rasmussen & Sønners Vegne og hævdet, at Firmaets Vægring ved at betale det omhandlede Tillæg, hvis Ydelse har Hjemmel i Voldgiftskendelsen af 1916, er et Overenskomstbrud, da nævnte Kendelses Resultat ved Forliget i Sag Nr. 783 er blevet et Led i Overenskomsten, og herfor paastaar Forbundet de Indklagede anset med Bod.

Arbejdsgiverforeningen har heroverfor paastaaet Frifindelse og paa sin Side kontraindklaget Forbundet paa Arbejdsmændenes Fagforening i Aalborgs Vegne med Paastand om, at der for ulovlig Standsning af

Arbejdet paalægges en Bod. Kontraklagerne gør gældende, at i Medfør af Normen for Regler for Behandling af faglig Strid, hvilken Norm er gældende mellem de to Organisationer, hører Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Overenskomsten i det foreliggende Tilfælde hjemler Krav paa Tillægget, under faglig Mægling og Voldgift.

Forbundet paastaar overfor Kontraklagen Frifindelse.

Efter de foreliggende detaillerede Oplysning om det paagældende Arbejde finder Retten det ubetænkeligt selv at paakende Spørgsmaalet om Ret til Ydelse af Tillægget og skal i saa Henseende statuere, at Arbejderne i det foreliggende Tilfælde har Krav paa Tillægget, idet Rensningen er udført i Forbindelse med Nedbrydningen, og idet Kendelsen af 1916 netop afgør, at Tillægget skal ydes ogsaa i Tilfælde, hvor de, der udfører Rensningen, ikke selv har foretaget Nedbrydningen. Retten finder, at Firmaet, der burde kende de Retsafgørelser, der er normgivende i Overenskomstforholdet, ikke burde have vægret sig ved at udbetale Tillægget, naar Fagforeningen tilbød at indestaa for Tilbagebetaling, hvis en af Firmaet rejst faglig Sag gik Arbejderne imod. Det er vel rigtigt, at hver af Parterne kan forlange Afgørelse ved de faglige Instanser af ethvert Spørgsmaal om Forstaaelse af en Overenskomstbestemmelse, men Retten formener, at i Tilfælde som det foreliggende burde det paahvile Mesteren at tage Initiativet til en saadan Afgørelse, efter at han mod Sikkerhed, som tilbudt, havde betalt Tillægget. Paa den anden Side er det uomtvisteligt, at den uvarslede Arbejdsstandsning, der ejheller er hjemlet ved Bestemmelserne i Normen for Reglerne for Behandling af faglig Strid, har været overenskomststridig. I Henhold til det om Firmaets Forhold overfor anførte finder Retten imidlertid, at der har foreligget saadanne formildende Omstændigheder, at der kan bortses fra Paalæggelse af Bod, og idet der ej heller findes at burde være Spørgsmaal om at paalægge Bod for Firmaets Nægtelse af at betale Tillægget, vil Parterne forsaavidt gensidig være at frifinde, hvorhos Sagens Omkostninger, 300 Kr., efter Omstændighederne findes at burde udredes med Halvdelen af hver Part.

Kendelse:

Murermesterfirmaet Rasmussen & Sønners Vægring ved at betale det ovenomhandlede Tillæg har været overenskomststridig.

Den overfor Firmaet iværksatte Arbejdsstandsning har ligeledes været overenskomststridig.

Med Hensyn til Paastanden om Bod frifindes Parterne gensidig for hinandens Tiltale.

Sagens Omkostninger udredes med 150 Kr. af hver Part.

Rettens Vej er lang *og trang!* Vi fik Ret, men med hvilken Motivering! Ganske vist blev Firmaets Holdning kendt *„overenskomststridig"* (vi ser her bort fra, at Arbejdsstandsningen fik det samme Prædikat; det var, selv under de her foreliggende Forhold, saamænd ikke mere end ventet); men det er i Præmisserne begrundet med, at

„Retten finder, at Firmaet, der burde kende de Retsafgørelser, der er normgivende i Overenskomstforholdet, ikke burde have vægret sig ved at udbetale Tillægget, naar Fagforeningen tilbød at indestaa for Tilbagebetaling, hvis en af Firmaet rejst faglig Sag gik Arbejderne imod. Det er vel rigtigt, at hver af Parterne kan forlange Afgørelse ved de faglige Instanser af ethvert Spørgsmaal om Forstaaelse af en Overenskomstbestemmelse, men Retten formener, at i Tilfælde som det foreliggende burde det paahvile Mesteren at tage Initiativet til en saadan Afgørelse, efter at han mod Sikkerhed, som tilbudt, havde betalt Tillægget."

Ja tænk, naar Arbejderne selv (Fagforeningen) garanterer Mesteren mod Tab, saa er det overenskomststridigt af ham ikke at udbetale, hvad han efter Overenskomsten, hans Organisations Formands Mening og 3 Retsafgørelser omhandlende Tilfælde af samme Art er forpligtet til! Gud skal vide, om Mesteren i det lange Løb er i Stand til at bære en saadan Risiko? Det forekommer blot mærkeligt, at ikke ogsaa Arbejderne under disse Forhold skulde have haft Initiativet til Sagens Afgørelse ved de faglige Instanser, saa Mesteren var sluppet for Ulejligheden ogsaa!

Ja ja, Spørgsmaalet om Nedbrydningstillæg for Stenrensningen blev ialfald ikke —

saaledes som Arbejdsgiverne ved Retten forlangte det — vist tilbage til Afgørelse ved de faglige Instanser; Retten afgjorde selv dette Spørgsmaal i Favør af Arbejderne, men ikendte paa den anden Side heller ikke — saaledes som Arbejderne forlangte det — Arbejdsgiverne nogen Bod for den overenskomststridige Adfærd, hvilket vi vilde have fundet i ganske god Overensstemmelse med, hvad der ofte er overgaaet Arbejderne for Forsyndelser mod Overenskomsten, der — set med Arbejderøjne — har været mindre ondartede end den her foreliggende; men — maaske har Rettens Fritagelse af Arbejderne for Bod for den overenskomststridige Arbejdsnedlæggelse her spillet ind ud fra Betragtningen lige for lige, naar Venskab skal holdes.

Om det, naar alt kommer til alt, er en god eller daarlig Kendelse, skal vi lade være usagt; uhyre forsigtig forekommer den os ialfald, og en tilsvarende Forsigtighed er det vanskeligt at faa Øje paa, naar Arbejdernes Forpligtelser vurderes af Retten. Men vi er slaaet ind paa Vejen til ved Retten at faa belyst og paadømt en af de Aarsager, der hyppig giver Anledning til Arbejdsstandsning, og vi har gjort det med det Formaal for Øje at søge tilvejebragt Ligevægt i de fundamentale overenskomstmæssige Forpligtelser Arbejdere og Arbejdsgivere imellem til Befæstelse af et fordrageligt Arbejdsforhold. Om Retten vil spærre denne Vej for os, eller den vil slaa Følge med os, kan ikke ganske ses af den her foreliggende Dom, dertil er den altfor forsigtig; men Fremtiden vil vise det, naar nye Sager rejses for Retten. *A.*

Teknikens Velsignelse.

Det er Maskinernes Tidsalder, vi lever i, og Maskinerne er *endnu* Samfundets Herrer.

De er uundværlige for et Kultursamfund og nødvendige, dersom Jorden skal kunne give Livsbetingelser til den stadigt og meget hurtigt voksende Befolkning, der lever paa den.

Det er Teknikens Fortjeneste, at den mangedobbelt udnytter Arbejdsdelingens Princip og skaber en Produktion over alle Grænser. Alle Samfundsøkonomer er enige om, at Produktion er Betingelsen for Rigdom, at kun en kraftigt udviklet Produktionsteknik kan skabe et rigt og levedygtigt Samfund, og overfor en saadan Enighed paa Sagkundskabens Omraade maa vel vi andre bøje os.

Det er ogsaa uimodsigeligt rigtigt, at kun Overgangen fra Haandværk til Industri har kunnet skabe Muligheder for en Befolkningstilvækst som den, der kan spores fra 1800 til 1900, en Tilvækst der har overfløjet alt hidtil set.

Men som selve Overgangen fra Haandværk til Industri voldte en Mængde Lidelser for Befolkningen, saaledes volder ogsaa Teknikens Udvikling stadig Ulykker for os.

Maskinerne er *endnu* Menneskets Herrer, skønt deres naturlige Formaal er at være Menneskets Tjenere.

Andre Tiders Arbejderbefolkning har gjort de Erfaringer, der kan gøres, med Hensyn til at bekæmpe den tekniske Udvikling. Enhver saadan Kamp er, som Gustav Bang hævder, reaktionær og paa Forhaand tabt.

Disse Ord maa ikke glemmes; men de maa heller ikke mistydes saaledes, at Arbejderne roligt ser paa den Udvikling, der foregaar, uden at benytte sig af de Sandheder, den afslører.

Ingen nok saa veluddannet Professor i Økonomi vil kunne lukke Øjnene for den Sandhed, at den tekniske Udvikling betinger en mangedoblet Produktion og dermed en stærkt øget Kilde til Samfundsrigdom; men at denne Udvikling ikke kan udnyttes og den øgede Produktion ikke iværksættes, fordi der ikke kan skabes Forbrugere til den stærkt øgede Produktion af den simple Grund, at Udviklingen foregaar paa Bekostning af det forbrugende Folk.

Mere og mere klart gaar det op for større og større Dele af Menneskeheden, at hver ny Maskine, hver genialt udtænkt Plan til Forøgelse af Produktionsudbyttet rammer nye Kredse af Befolkningen i deres Livsopholds inderste Nerve.

Større og større bliver den øde, ufrugtbare Plet, som Arbejdsløsheden breder i alle de moderne Samfund, og dermed ødelægges Kraften og Fremskridtet i samme Omfang, som Forbedringerne tager Sigte paa Kraftens og Fremskridtets Fremdrift.

Hvor dette fører hen, er let at se, og naar de regerende Kræfter, som i vort og andre Lan-

de ikke vil se det, og ligeud benægter, at der her ligger en Grundskade gemt, bør Kravet til dem være, at de da beviser for os, at det hele Samfundsprincip ikke er i den største og mest skrigende Uorden.

Det maa jo kunne bevises, hvis det er, som Kapitalismen siger, og det vil skinne tydeligt frem for Alverdens Øjne, hvis vi har Ret.

Uden altfor store Vanskeligheder kan det vel bevises, hvor længe en bestemt Arbejdsmængde er under Frembringelse, og hvor mange Timers Arbejde den behøver. Det kan ikke være saaledes, at man i dette Spørgsmaal, som drejer sig om hele Menneskehedens Velfærd, skubber en Undersøgelse til Side af Frygt for dens Resultater, og Befolkningens Nød er saa stor, at den har Krav paa at tages Hensyn til.

Hvis det er saaledes, at en Undersøgelse viser os, at den nuværende Produktionstekniks Ydeevne er saa kolossal, at Produktionen ikke kan holdes i Gang, fordi det producerede da vil oversvømme Landene, ja, saa maa Produktionen standses, men saa maa Befolkningen værnes mod denne Standsnings Følger for de enkelte Industrier.

Og hvis en Undersøgelse viser os, at en Arbejdsdags samlede Produktionsmængde er saa stor som for 20 Aar siden 2 Arbejdsdages var det, saa maa Arbejdsdagene nu gøres halvt saa lange som for 20 Aar siden, hvis man vil gøre sig det allerringeste Haab om at komme Arbejdsløsheden til Livs.

Men det er netop dette sidste, man ikke vil.

Arbejdsløsheden er en Magt i Samfundet, og den skal bruges imod Arbejderne. Det er et Fejlsyn af Samfundets Magthavere at tro, at Arbejdsløsheden saaledes ensidigt kan vendes mod en bestemt Klasse. Dens Virkninger straaler ud til alle Sider og udsætter Samfundsbygningen for sin Paavirkning Aar efter Aar, og Resultatet bliver alligevel tilsidst, at man maa søge ind til Aarsagens virkelige Kernepunkt, og her foretage den helbredende Ændring i Produktionsprincipet.

Alle burde være enige herom. Det er en Skamplet paa Menneskeheden, at den fortsat lader udødelige Menneskerettigheder træde i Kvag under Teknikens Hjul. Det er Forræderi mod det levende aandelige Princip, som er bærende for Menneskeheden, at se de kolde Maskiner, der er haandgribelige Aftryk af den evigt stræbende levende Mennesketanke, være Herrer over Menneskene i Stedet for at tjene dem.

Sørg for at Produktionsprincipet bliver i Orden, og at Maskinerne bliver hele Menneskehedens Tjenere i Stedet for en enkelt Klasses Vaaben mod de andre.

Saa er først Arbejdsløshedens Kræftpletter til at helbrede og Maskinernes Velsignelse inde.

Saalænge man ikke vil det, maa man finde sig i, at vi benytter de Beviser, Maskinerne giver os, og med Mærkerne af de Lidelser, de fører over os, anklager og angriber det bestaaende Samfund, hvor den arbejdende Befolkning er hjemløse Trælle i Stedet for elskede Sønner.

Leis.

Skattebilletten.

Hvad der kan fradrages som skattefrit.

I Anledning af den forestaaende Udfyldning af Skattebilletten skal vi oplyse, at Kontingentet til Arbejdsløshedskassen i Aaret 1928 ialt har udgjort Kr. 71,80. Dette Beløb er skattefrit og kan fradrages paa Skattebilletten som saadant.

Fradrag paa Skattebilletten kan ligeledes ske af de Beløb, der er indbetalt i Kontingent til Syge- og Begravelseskasser, til Livs- og Ulykkesforsikring o. l. Endvidere kan der som Regel fradrages en Del af det Kontingent, der er betalt til de faglige Organisationer, i København saaledes 75 pCt., men dette sidste er forskelligt i de forskellige Kommuner.

Det samlede Beløb, der kan fradrages, maa dog højst udgøre 400 Kr., og skal som fradragsberettiget opføres i en dertil værende særlig Rubrik paa Skattebilletten.

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, den 4. Januar 1929.

Johannes Nielsen.

Dansk Arbejdsmands Forbund.

Hovedkontor: H. C. Andersensgade 14, St., Kbhvn. K. Telefon 2140.

Fortegnelse over samtlige Afdelingers Adresser.

Aabenraa A. Hans Hinrichsen, Sønderport 5 A., 1. Telf. 187.
Aabenraa T. Peter H. Holm, Flyvehallen
Aakirkeby. Harald Køhlert, Kalby pr. Aakirkeby.
Aalborg A. Chr. Larsen, Kayerødgade 17. Telf. 3361.
Aalborg C. Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
Aalborg F. Jens Tranholm, Tornstedsg. 9, St. Vejgaard, Aalborg Telf. 1518.
Aalborg H. Søren Jacobsen, Øster Alle 73. Telf. 3957.
Aalborg K. Aug. Jørgensen, Frederiksg. 9. Telf. 2380.
Aalbæk. Chr. Møller, Strandby.
Aalestrup. Peder Knudsen, Aalestrup.
Aarhus A. Johs. Kortsen, Kristiansgade 27. Telf. 2073. (Priv. Sølystgade 38).
Aarhus C. Aksel Jensen, Sølystgade 43, 1. Telf. 5742.
Aarhus F. Chr. Christensen, Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 3.
Aarhus H. Anders Mikkelsen, Børsen, Aarhus. Telf. 5087. (Privat Sønder Alle 19. Telf. 6119).
Aarhus J. A. Andersen, Sct. Poulsgade 4, 2. Tlf. 2891.
Aarhus J. B. Alf. Pedersen, Mørksgade 7. Telf. 5848. Privat Clausensgade 3.
Aarhus K. J. Ilsøe, Godthaabsgade 8. Telf. 3278.
Aarhus Komm. Bernt Jensen, Falstersgade 31, 1. Telf. 5155.
Aarhus M. T. C. Christiansen, Vejlegade 6, St. Telf. 4623.
Aarhus O. M. Nielsen, Læssøgade 47, 1. Telf. 5746.
Aarhus St. J. V. Christensen, Absalonsgade 1. C. Kv.
Aars. Martin Nielsen, Hanbrovej.
Aarslev Hørning. Holger Madsen, Sølund pr. Volk Mølle St.
Agerbæk. Anders Andersen, Agerbæk.
Agger. Mads Andersen, Taabel pr. Vestervig.
Aidt. Joh. O. Kjær, Drøsbo pr. Thorsø.
Alhedens Skovarbejdere. Aage Sørensen, Havredal pr. Frederiks St.
Allinge. Nikolaj Hansen, Rosengade, Allinge. Telf. 63.
Ansager. Martin P. Marcussen, Ansager St.
Arden. Jens P. Jensen, Arden pr. Arden St.
Asnæs. L. P. Jørgensen Tolsager pr. Asnæs.
Assens, Fyn. Laurits Pedersen, Ramsherred 47. Telf. 148.
Assens, Jyll. Karl Jensen, Assens pr. Mariager.
Aulum. Carl Chr. Nielsen, Aulum.
Auning. N. Rafn, Auning.
Ballerup. Jakob Jakobsen, Frederikssundsvej 46, 1., Ballerup. Telf. 145.
Bandholm. Emil Rasmussen, Bandholm.
Beder Malling. Martin Nielsen, Malling.
Belysningsarbejderne. Formand N. Christiansen, Vesselsgade 24, 2. N. Telf. Nora 141. Privat Rygaards Alle 60. Telf. Hellerup 2843 y. Kasserer C. V. Vestergaard, Esberns Alle 14, Buddinge.
Bindslev. Laurits Pedersen, Trynbakker N. Bindslev pr. Sindal.
Birkerød. Oluf Andersen, Bakkevej, Birkerød. Telf. 174.
Bjerringbro. Oskar Deleuran, Bøgeskov pr. Bjerringbro.
Blaahøj. Chr. Chølkær, Blaahøj St.
Bloustrød. Jens Olsen, Tivoli pr. Birkerød.
Bogense. Vald. Christensen, Kirkestræde 38.
Bornholms Skovarbejdere. Kr. Jensen, Gulbakkehus pr. Lobbæk.
Borup. Karl Jacobsen, Dalby pr. Borup.
Bov. Herbert Hoeg, Smedeby pr. Smedeby.
Brabrandt. Søren Jensen, Enghavevej, Brabrand.
Brahetrolleborg. Rasmus Sølyst, Mellemhaverne pr. Haagerup.
Bramminge. Niels Petersen, Plantagevej, Bramminge.
Brande. S. D. Sørensen, Elmealle 14.
Bredebro. Chr. M. Hansen, Bredebro.
Brovst. Chr. P. Christensen, Brovst St.
Bryrup. Chr. J. Christensen, Bryrup.
Brædstrup. J. M. Christensen, Bredgade 3, Brædstrup.
Brænderiarbejderne. Formand: J. C. Andersen, Ny Carlsbergvej 4, 1. V. Telf. Eva 227. Kasserer: Victor Gerløv, Baldersgade 73, 1. L.
Brændselsafbærerne. Formand: Leo Jensen, Oehlenschlägersgade 53, 3. V. Telf. Vester 6922 v. Kasserer: A. Angelsø, Ndr. Fasanvej 259, 3. F.
Brødkuskene. Formand H. Jensen, Horsensgade 16, 3. Ø. Telf. Øbro 3316 v. Kasserer N. P. Petersen, Fensmarksgade 25. Telefon Nora 3685 x.
Brønderslev. Carl Jensen, Hedelundsgade, Brønderslev.
Brørup. Th. Thomsen, Folding pr. Brørup.
Budenes Forbund. V. Olesen, Larsbjørnjstræde 15, K. Telf. Byen 7059.
Bylderup. Sv. Hansen Jørgensen, Lendemark, Bylderup, Bov.
Bælum. Peder Pedersen, Bælum St.
Chaufførerne. Formand Thorv. Pedersen, H. C. Andersensgade 10, St. Telf. 14033. Kasserer V. Petersen, Adr. Kontoret.
Darum. Chr. Hansen, Darum pr. Bramminge.
Daugaard. Laurits Østergaard, Ørum Mark pr. Daugaard.
Dybvad. Martin Nielsen, Sæbehuset, Dybvad.
Ebeltoft. Laurits Andersen, Adelgade.
Egernsund. Anders Poulsen, Egernsund. Telf. Broager 214 x.
Ejsing. Jørgen Chr. Nielsen, Geddal, Ejsing pr. Vinderup.
Ejstrupholm. A. Skærbæk, Ejstrupholm.
Esbjerg. Peder Poulsen, Danmarksgade 45. Telf. 108.
Esrom. N. P. Nielsen, Tumlinghus pr. Esrom.
Faaborg. Karl Eriksen, Odensevej 36, Faaborg.
Faarup. J. N. Jensen Hvid, Faarup St.
Fabrikarbejderne. Formand Chr. Gram, Blaagaardsgade 4 A. N. Telf. 3404. Privat Sindshvilevej 23, 2. F. Kasserer O. Wessberg, sammesteds.
Fakse. Hans Bay Hansen, Egedevej, Fakse.
Fakse Ladeplads. Carl Olsen, Hylleholtvej, Faxe Ladeplads.
Faneфjord. Ernst Christiansen, Haarbølle pr. Askeby, Møen.
Fensmark. Hans Jacobsen, Holme Sipperup pr. Olstrup.
Ferring. Andreas Christensen, Ferring pr. Bonnet.
Film- og Forlystelsesfunkt. Formand: Th. Lindberg Pharsen, Skydebanegade 7, 1. V. Telf. Vester 1326 v. Kasserer: Alf Jensen, Frederikssundsvej 38, 2. L. Telf. Taga 32 v.
Fredensborg. Julius Hansen, Grønholt, Fredensborg.
Fredericia A. H. Møller, Egeskovvej 5. Telf. 574.
Fredericia F. J. P. Jensen, Nørrevoldgade 40, Fredericia. Telf. 750.
Fredericia H. Martin Andersen, Kongensstræde 16, Fredericia.
Fredericia K. Jens Christensen, Nørrevoldgade 80. Telf. 480.
Frb. Komm. Arb. Formand G. Hansen, Peter Bangsvej 52, 3. th. Telf. Godthaab 3448 y. Kasserer N. P. Jensen, Nyelandsvej 63 3. F. Telf. Godthaab 1429 y.
Frederikshavn A. J. C. M. Vesterskov, Tuxensgade 6. Telf. 347.
Frederikshavn H. Chr. Jensen, Svendehjemmet, Frederikshavn. Telf. 435.
Frederikssund. Laurits Petersen, Frederiksborggade 11. Telf. 206.
Frederiksværk. P. Larsen, K. A. Larsensgade 10. Telf. 166.
Fuur. Chr. A. Astrup, Debel, Fuur.
Gadevang. Peter Hansen, «Vennely», Gadevang pr. Hillerød.

Galten. Sigurd Jensen, Galten St.
Gl. Ry. Andreas Rasmussen, Hjærbæk pr. Ry St.
Garveriarbejderne. Formand: Johannes Nielsen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961. Kasserer: Chr. Nielsen, Brahesborg Allé 3. S.
Give. Svend Svendsen, Anlæget, Give.
Gjelsted. A. Chr. Pedersen, Taarup Mark pr. Gjelsted.
Gjern. Las Lassen, Gjern St.
Gjøl Øland. Marinus Jacobsen, Gjøl pr. Gjøl.
Gjørding. Andreas Nissen, Gjørding By pr. Gjørding St.
Glamsbjerg. Marius Hansen, Ny Koppenbjerg pr Glamsbjerg.
Glatved. Marius Mikkelsen, Balle.
Glejbjerg. Jørgen Holm, Grene pr. Glejbjerg.
Glostrup. P. Chr. Jørgensen, Brøndbyvestervej 4, Glostrup. Telf. 356.
Glumsø. Frederik Hansen, Glumsø Præstemark, Glumsø St.
Graasten. Johannes Koch, Nalmadebro, Graasten.
Gram. Iver Sørensen, Gram pr. Gramby.
Grenaa. Rasmus Jensen, Grønland 35, Grenaa. Telf. 26.
Grindsted. Thule Friis, Vestergade, Grindsted.
Grænge. Husejer Jens Petersen, Grænge St.
Græsted. Martin Henriksen, Græsted.
Gudhjem. P. A. Petersen, Gudhjem, Bornholm.
Gørlev. Peder Pedersen, Rye pr. Gørlev. Telf. 20. Privat Telf. 187.
Gørslev. P. Johansen, Gørslev Nyvang, Østervang St.
Haarlev. Johs. Grøn, Lille Linde, Haarlev St.
Haderslev. Carl Hansen, Storegade 83.
Hadsund. Kristian Jensen, Fuglsang, Hadsund. Telf. 173.
Hadsten. Chr. Kopp, Neder Hadsten pr. Hadsten.
Hammel. Chr. Sørensen, Hammel.
Hammersholt. Aage Petersen, Hammersholt pr. Hillerød.
Hammershøj. Anders Sørensen, Hammershøj St. Telf. Hammershøj 41.
Hansted Lundum. Ejnar Falk, Egebjerg pr. Horsens.
Hanstholm. Marius Madsen, Hanstholm pr. Thisted.
Harboøre. Marinus Knudsen, Harboøre.
Harlev. Jens Andersen, Labing pr. Mundelstrup.
Hasle, Bornholm. Vald. Sommer, Tofte pr. Hasle.
Haslev. Carl Jensen, Nygade 1, Haslev.
Haslund Ølst. Kresten Pedersen, Haslund pr. Randers.
Havdrup. Herman Egerup, Havdrup.
Havnearbejderne. Formand: P. Christensen, Dr. Tværgade 40, St. K. Telf. Palæ 282. Privat Amerikavej 20, 2., Telf. Eva 685. Kasserer: Thomas Nielsen, Dr. Tværgade 40, K. Privat Borgergade 69, K.
Hedehusene. Lars Petersen, Thorstensvej 22. Telf. 87.
Hellum. Jacob Mikaelsen, Hellum St.
Helsingør A. P. Christiansen, Lindevej 28, Espergærde. Telf. Espergærde 9.
Helsingør F. Georg Mathiesen, Klostergade 2.
Helsingør S. L. P. Poulsen, Sudergade 13, Helsingør.
Herfølge. Julius Larsen, Svansbjerg pr. Herfølge. Telf. Herfølge 65.
Herlufmagle. Anton Rasmussen, Spragelse, Herlufmagle.
Herløv. C. J. Andersen, Vandværksvej, Herløv.
Herning. Jens Jensen, Bethaniagade 20. Telf. 462.
Hillerød. Richard Børgesen, Københavnsvej 8. Telf. 312.
Hinnerup. Chr. Mikkelsen, Hinnerup.
Hirtshals. Niels Godsk, Hirtshals.
Hjallerup. Anton Christensen, Paghsgade, Hjallerup.
Hjerm. Joh. Christensen, Hjerm.
Hjørring. Chr. Nielsen, Toftegade 13. Telf. 751 (mellem 12—1 og efter 5 Eftm.).
Hobro. M. N. Lynnerup, Adelgade 73. Telf. 284.
Holbæk. Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
Holeby. Lars Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Holstebro A. Chr. Strømvig, Helgolandsgade 4, Holstebro. Telf. 492 (10—12 Form. og 3—5½ Eftm.).
Holstebro K. Niels Dalgaard, Lægaardsvej, Holstebro.
Holsted. Hans P. Larsen, Holsted.
Holtug. N. Chr. Jørgensen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Horbelev. Chr. Hansen, Horreby pr. Karleby.
Hornslet. Frederik Larsen Hornslet pr. Hornslet St
Horsens A. Christoffer Mortensen, Aaboulevard 46, Horsens. Telf. 459 (mellem 10—1 og 5—6).
Horsens H. Alf. Jensen, Fredericiagade 35. Telf. 1923.
Horsens K. Ludvig Jørgensen, Sønderbrogade 57, 1. Telf. 1830.
Hotelfunktionærerne. Formand og Kasserer Laurits Heiberg, Dannebrogsgade 14, 3. Telf. Vester 6859
Houen. M. P. Madsen, Houen, Tarm.
Houlbjerg. Niels Bengtsen, Houlbjerg pr. Laurbjerg.
Hovedgaard. Peder Rasmussen, Hovedgaard St.
Hvalpsund. Einer Jensen, Hvalpsund.
Hvalsø. Niels Larsen, Nørre Hvalsø pr. Hvalsø.
Hvornum Klejtrup. Th. Jensen, Klejtrup pr. Hobro.
Hær og Flaade. Formand A. Jensen, Lyneborggade 20, 3. Tlf. Amager 4103 x. Kasserer H. Rasmussen, Christianshavns Voldgade 1.
Højer. Diedrich Diedrichsen, Storegade, Højer.
Højslev. Jens Larsen, Søby pr. Højslev.
Hørsholm. A. Olsen, Hosfelts Ejendom, Usserød Kongevej pr. Hørsholm.
Hørve. Rasmus Ryberg, Hørve.
Ikast. Martin Andersen, Kirkegade, Ikast.
Isoleringsarbejderne. Formand og Kasserer Arthur Nielsen, Thorsgade 14, 4. Telf. Taga 39 y.
Ivigtut. Carl Nielsen, Kryolitarbejder, Ivigtut, Grønland. (Adresse: Gl. Torv 22, K.).
Jelling. Rudolf Elstrøm, Jelling, Jylland.
Jernbanearbejderne B. Formand: H. Petersen, Solitudevej 10, 4. Telf. Nora 1985u. Kasserer: J. Nielsen, St. Jørgensgade 10, St. Valby.
Jernbanearbejderne M. Formand H. P. Hansen, Viktoriagade 30, V. Telf. Vester 9316 v. Kasserer V. Knudsen, D. S. B. Tjenesteboliger **F. 4. V.**
Jernbanearb. T. Formand: Martin Jensen, Oehlenschlægersgade 53 C. 3. Tlf. Vester 6173 v. Kasserer: P. M. Christensen, Malthe Brunsvej 8, 2 tv. F.
Jord- og Betonarbejderne. Formand Niels Rasmussen, H. C. Ørstedsvej 55, V. Telf. 3496. Kasserer J. P. Hoppe, sammesteds.
Juelsminde. Kristian Hansen, Strandhuse, Juelsminde.
Jyderup. P. Andersen, Teglværksvej, Jyderup St.
Jydstrup. Hans Fr. Petersen, Jydstrup pr. Jydstrup.
Kalundborg. Rasmus Laursen, Møllestræde. Telf. 512.
Karise. Chr. E. Christiansen, Jørslev Mark pr. Karise.
Karup. K. Grove Jensen, Karup.
Karrebæksminde. H. P. Jensen, Karrebæksminde.
Kastrup. Formand Richard Ludwig, Kastruplundsgade 11, Kastrup. Telf. Kastrup 18. Privat Bopæl: Alleen 54, Kastrup. Kasserer Johannes Schack, Svend Dyringsvej 5, S.
Kerteminde. Chr. Mogensen, Søndergade 56, Kerteminde. Telf. 283.
Kjellerup. Fr. Overgaard, Vestergade 34, Kjellerup.
Knabstrup. Theodor Larsen, Krøjerup pr. Knabstrup.
Kolding A. R. Clausen, Agtrupvej 11. Telf. 187 (mellem 17¼—18) (mellem 12½—13¼ Telf. 1305).
Kolding H. S. P. Sørensen, Parcelvej 16 A, St. Kolding.
Kolind. S. P. Sørensen, Kolind.
Kongsted. Tromlefører Niels Hansen, Kongsted pr. Rønnede. Telf. Rønnede 107.
Korsør A. Vilh. Pind, Krusevej 12 A., Korsør.
Korsør H. Vald. Jørgensen, Revvej 80. Telf. 411.
Kuskene. Formand Viggo Eigtved, Larslejstræde 1. K. Telf. 5640. Kasserer Chr. Andersen, Dannebrogsgade 18, 1. V.
Kvissel. Julius Kristiansen, Bannerlundsmark pr. Kvissel.
Kbh. Baneg. priv. Arb. Formand: O. P. Petersen, Folkvarsvej 21, 4. F. Kasserer: Jens Hansen, Hortensiavej 3, Glostrup.

Køge A. C. R. Poulsen, Codansvej 5, Køge. Telf. 642.
Lager- og Pakhusarbejderne. Formand Ejler Jensen, Sct. Hansgade 4, St. N. Telf. 10147. Kasserer Godtfred Petersen, sammesteds.
Langaa. Jens Martin Jensen, Gl. Langaa pr. Langaa St.
Langebæk. Ernst Fr. Johansen, Kallehave pr. Kallehave St.
Laurberg, Ditlev Due, Laurberg.
Laven. Jens L. Jensen, Gl. Laven, Laven St.
Lem Lihme. Søren Nielsen, Nørre Lem pr. Brodal.
Lemvig. Kr. Nielsen, Vestergade 23. Telf. 263 (mellem 9—11 og 12—2).
Lundby. Ingvard Sørensen, Lundby pr. Lundby.
Lunderskov. Hans Jørgen Jensen, Storegade, Lunderskov.
Lyderslev. Stockholm Petersen, Lyderslev pr. Storehedinge.
Lyngby. Carl Madsen, Om Kæret, Lundtofte, Lyngby. Telf. Lyngby 519.
Lynge. Sophus Nielsen, Badstrup pr. Lynge.
Lysbro. Jesper Jensen, Borgergade 56, Alderslyst, Silkeborg.
Løgstør. Karl Grønning, Vægtergade, Løgstør. Telf. 195 (bedst mellem 12—1).
Løgumkloster. Friedrich Nissen, Markedsgade, Løgumkloster.
Løkken. Harald Hansen, Batterivej, Løkken.
Løsning. Abel Mikkelsen, Løsning St.
Maarum. Niels Madsen, Kæderup pr. Helsinge.
Mariager. Chr. Mikkelsen, Vestergade, Mariager.
Maribo. Johs. Petersen, Brødregade 1. Telf. 441.
Marmor- og Granitsliberne. Form. Carl Poulsen, Gl. Kalkbrænderivej 64, Mezz. Kasserer F. Andersen, Heimdalsgade 13, 1. L.
Middelfart A. A. Johansen, Egevej 4, Middelfart.
Middelfart F. V. Jensen, Bogensevej 1, Middelfart.
Moselund. Lund Kidmose, Engesvang St.
Mou. H. M. Andreasen, Briketfabriken pr. Gudumholm.
Mælkeriarbejderne. Formand: Alfred Jensen, Nordre Fasanvej 29, 1. F. Telf. Godthaab 3122 x. Kasserer: M. Rasmussen, Holger Danskesvej 84, 2. F. Telf. Godthaab 4784.
Møen. H. P. Larsen. Udby pr. Stege. Telf. Stege 164.
Møgeltønder. Knud Knudsen, Møgeltønder.
Mønsted. Søren Mortensen, De jyske Kalkværker pr. Sparkær.
Mørke. Laurits Sørensen, Stenvad pr. Mørke St.
Nakskov Sk. Johs. Hansen, Bulskov pr. Nakskov.
Neksø. Niels Kofoed, Brogade, Neksø. Telf. 207 (mellem 12—1 og efter 5).
Nibe. Fr. Fagersen, Ndr. Strandgade.
Nivaa. Jørgen Jørgensen, Sletten, Humlebæk. Telf. Humlebæk 192.
Nyborg. Anders Nielsen, Martinus-Rasmussensgade 11.
Nykøbing Fl. Thorvald Rasmussen, Nordre Havneplads. Telf. 681. Privat Lollandsgade 6.
Nykøbing Jylland A. J. C. Christensen, Refshammer, Nykøbing Jyll.
Nykøbing Jyll. F. Laust Sørensen, Filtenborgsg. 5.
Nykøbing Sjæll. Fr. Petersen, Algade 74. Telf. 271.
Nysted. Hans Hansen, Fiskergade 18.
Næstved. Frants Petersen, Amtsmandsgade 9. Telf. 880. Privat Telf. 813.
Nørre Aaby. Jens Hansen Jensen, Nørre Aaby St. Telf. 133.
Nørre Alslev. Johs. Jensen, Orehoved.
Nørre Sundby A. H. Chr. Nielsen, Vestergade 1. Telf. 1582. Privat Østergade 4. Telf. 3549.
Nørre Sundby H. N. C. Sørensen, Kongensgade 38 A. Telf. 4027.
Odder A. Niels P. Nielsen, Holstensgade 9.
Odder Skovarb. A. Andersen, Fillerup pr. Odder.
Odense A. A. Mortensen, Den ny Forsamlingsbygning. Telf. 3813.
Odense C. Jacob Hansen, Hunderupvej 26, Telf. 5359.
Odense F. C. Mathiesen, H. C. Andersensgade 62 St. Telf. 5276.
Odense G. P. Rasmussen, Enighedsvej 2, Odense.
Odense H. Anders Jensen, Store Slotsvej 8. Telf. 2289.
Odense K. J. C. Jensen, Sortebrødrestræde 6, Odense. Telf. 4326 (mellem 12—1).
Odense L. P. Chr. Andersen, Bangs Boder 4, 2. Telf. 5839.
Odense M. Chr. Jensen, Kansiergade 5, 1. Telf. 5447.
Odense S. P. F. A. Petersen, Vesterbro 112, 3. tv.
Odense Sk. Warberg Jensen, Damhusvej 8. Telf. 5889.
Odense St. A. Larsen, Lundsgaardsvej 24. Telf. 3379.
Odsherreds Skovarb. Martin Jeppesen, Abildøre pr. Braade, Nykøbing Sj.
Oliemøllerne. Kontor Middelfartsgade 5, Telf. Ryvang 340. Formand: Sofus Larsen, Aarhusgade 80, Telf Øbro 6871. Kasserer: C. C. Jensen, Clematisvej 13
Onsild. Th. Thomassen, Nr. Onsild pr. Onsild St. Telf. 4.
Ormslev. Jens P. Nielsen, Kattrup pr. Hasselager.
Ousted. H. Chr. Jensen, Allerslev pr. Lejre.
Oue. Laurits Lausten, Houtved, Oue pr. Hobro.
Over Jerstal. Ferdinand Jensen, Vejbøl pr. Over Jerstal.
Pandrup. N. Steffensen, Skadebæk pr. Kaas.
Pindstrup. Harry Nielsen, Ringsø pr. Pindstrup.
Præstø. Ole Chr. Petersen, Grønnegade 151.
Randers A. Søren Simonsen, Karolinegade 5. Telf. 2296.
Randers F. Jens Chr. Sørensen, Rejersensvej 2, 3. S., Randers. Telf. 2208.
Randers J. S. A. Nielsen, Fredensgade 23. Telf. 2292.
Randers K. P. C. Nielsen, Kirkegade 16. Telf. 1571.
Randers M. Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers Telf. 2276.
Ranum. Martinus Sørensen, Ranum.
Refsnæs. Peter Ejlertsen, Nostrup, Kalundborg.
Remissearbejderne. Formand O. F. V. Heintze, Valdemarsgade 46, V. Telf. Vester 3732. Kasserer C. Rasmussen, Danmarksgade 13, V.
Renovationsarbejderne. Formand A. Th. Henriksen, Værmlandsgade 30, 1. S. Telf. Amg. 2824 x. Kasserer Chr. Jensen, Egilsgade 60, 4. Telf. Amg. 3275 x.
Ribe. L. Chr. Jacobsen, Klostergade, Ribe.
Ringe. Johannes Hansen, Vinkelvej, Ringe.
Ringkøbing. Carl Thuesen, Tværvej, Ringkøbing. Telf. 233.
Ringsted. Vilh. Hansen, Havemøllevej 1, Ringsted, Telf. 419.
Roskilde. Aksel Petersen, Støden 5. Telf. 813.
Roslev. Harald Hansen, Roslev.
Rudkøbing. Carl Larsen, Kohavevej, Rudkøbing.
Ruds Vedby. Oluf Lorentzen, Vedby Skov, Ruds Vedby.
Ryomgaard. Carl Sørensen, Attrup, Ryomgaard.
Ry St. S. Sølvsten Nielsen, Klostervej pr. Ry St.
Rødby. Chr. V. Larsen, Sædinge pr. Rødby.
Rødding, Nr. Jyll. Elfsenius Høegh, Rødding, Spøttrup St.
Rødding, Sdr. Jyll. Carl Bennedsen, Hjerting pr. Rødding.
Rødvig. Th. Nielsen, Skørping Strand, Rødvig.
Rømø. Hans L. Bagger, Havneby, Rømø.
Rønbjerg. Johs. Jensen, Bakkely pr. Rønbjerg.
Rønne. Helfred Nielsen, Rosengade 6. Telf. 503. Privat Olsgade 1. Telf. 642.
Sakskøbing. Oskar Johansen, Nykøbingvej, Rørbæk pr. Sakskøbing.
Sandlosserne. Formand H. L. Andersen. Aarhusgade 48, 1. Ø. Telf. Øbro 2994 x. Kasserer: Rud. Hansen, Grækenlandsgade 50, 4. S.
Aarhusgade 48, 1. Ø. Telf. Øbro 2994 x.
Seest. Jakob M. Jakobsen, Seest pr. Kolding.
Sierslev. Husmand Jens Hansen, Sierslev pr. Storehedinge.
Silkeborg A. Carl Jensen, Evaldsvej 7, Silkeborg. Telf. 659.
Silkeborg St. Robert Jensen, Rolighedsvej 11.
Sindal. Chr. P. Jensen, Nørregade 61.
Skaade. Eiler Mikkelsen, Skaade pr. Aarhus.

Skagen. Holger Hansen, Vesterby, Skagen.
Skanderborg. V. Sørensen, Sygehusvej. Telf. 401.
Skarrehage. Frands B. Frandsen, Sejerslev, Nykøbing M.
Skelskør. Anders Jensen, Ahlgade, Skelskør.
Skelund. Johan Akselsen, Skelund St.
Skibby. Laurits Sørensen, Manderup pr. Skibby.
Skibsværftsarbejderne. Formand J. E. Aarkrogh, Kronprinsessegade 42. Telf. Palæ 45 y. Privat Adelgade 111, 2. Telefon Palæ 2760x.
Skive A. Chr. Bysted, Havnevej 7, Skive.
Skive K. Valdemar Jensen, Møllegade 8.
Skjern. Chr. Skaarup, Østergade 46. Telf. 179.
Skjød. Hans Jørgensen, Bødstrup St.
Skovarbejderne. Magnus Stobberup, Boller pr. Horsens.
Skærbæk. Hans Jørgensen, Skærbæk.
Skævinge. Frits Madsen, Skævinge pr. Skævinge.
Skørping. Søren Jensen, Skørping.
Slagelse A. Th. E. Jørgensen, Søndre Stationsvej 14, Slagelse. Telf. 898.
Slagelse F. Johs. R. Larsen, Volden 20.
Sorø. Valdemar Andersen, Slagelsevejen, Sorø. Telf. 365.
Sparkær. Morten Mortensen, Sparkær St.
Stenderup. Sofus Hansen, Stenderup.
Stenlille. J. P. Johansen, Stenlille St.
Stenstrup. Rasmus Hansen (Mathiasen), Dognshøjrup Kirkeby pr. Stenstrup St.
Stenvad. Peder Pedersen, Ulstrup, Stenvad.
Stevn. Karl M. Christensen, Vive pr. Hadsund.
Stevnstrup. Marius Sørensen, Stevnstrup.
Stilling. Harald Nielsen, Stilling St. Telf. 75.
Stoholm. Chr. Balling, Stoholm. Telf. 86.
Storehedinge. Kr. Nielsen, Bjælkerup pr. Store Hedinge.
Strib. Th. Petersen, Røjle Enge pr. Strib.
Struer. Jens Chr. Jensen, Bryggegade 4, Struer. Telf. 288.
Strøby. Jens P. Pedersen, Strøby Egede pr. Køge.
Stubbekøbing. Chr. Rasmussen, Lindevej 7, Stubbekøbing.
Støberiarbejderne. Formand: Chr. Brun, Admiralgade 22, 1. K. Telf. 5170. Privat Telf. Valby 1399. Kasserer: Chr. Madsen, Overgaden oven Vandet 54, 1 C.
Støvring. Anders Sørensen, Støvring St.
Sukkerhusarbejderne. Formand: Edv. Sykes, Valhøjsvej 1, St., Valby. Telf. Valby 1916. Kasserer: Holger Jørgensen, Ny Carlsbergvej 100 St.
Svaneke. Karl Jørgensen, Hullebakken, Svaneke.
Svendborg. Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33. Tlf. 457. Kontor Teaterpassagen. Tlf. 361.
Svendstrup. Marinus Nielsen, Svendstrupholm pr. Svendstrup.
Svinninge. Hans V. Christiansen, Svinninge.
Sæby. A. C. Nielsen, Søndergade 15, Sæby.
Søby Sall. P. Hansen, Svendstrup pr. Hammel.
Søllerød. T. H. Vinsentsen, Nærum. Telf. Nærum 109.
Sønderborg A. Peter Nielsen, Fagforeningshuset, Bjerggade 7, Sønderborg. Telf. 341.
Sønderborg H. Hans Jessen, Voldgade 2.
Sønder Omme. Harald Skov, Kirkeby Mark, Sønder Omme.
Taarnborg. Jens Andersen, Frølunde Mark pr. Korsør.
Taars. Chr. Riisborg, Taars.
Taastrup. Ingemann Petersen, Klovtofte pr. Taastrup. Telf. 276.
Tagpapparbejderne. Formand Carl Hegelund, Ryesgade 66 B., 1. Ø. Telf. Nora 3042 y. Kasserer V. Villumsen, Flensborggade 2, 1. B.
Tange. Herman Back, Ans pr. Ans By.
Tarm. N. Chr. Jensen, Kolonihavevej, Tarm.
Tavlov. Karl Vilhelmsen, Sdr. Vilstrup pr. Eltang.
Thisted. Chr. Iversen, Nørregade 49, 1. Thisted. Telf. 373.
Thoreby. Johan Rasmussen, Thoreby pr. Flintinge.
Thorkildstrup. Chr. Rasmussen, Østerskovhuset, Abbetved, Roskilde.
Thorsager. Jens M. Larsen, Thorsager St.
Thorsø. Martin Andreasen, Thorsø.
Tikøb. Holger Christiansen, Lykkeholm, Hornbæk pr. Hornbæk.
Tillitze. S. P. Hjort, Tillitze pr. Nakskov.
Tilst. Sander Sørensen, Tilst pr. Mundelstrup.
Tinglev. Wilhelm Jakobsen, Tinglev.
Tingsted. Jens Korfitzen, Taaderup pr. Tingsted.
Tinning. Chr. Johansen, Haldum pr. Hinnerup.
Tistrup. Johannes Thomsen, Gaarde St.
Tjæreborg. Niels P. Jensen, Tjæreborg St.
Toldbodarbejderne. Formand C. O. Rød, Fischersgade 21, 1. S. Kasserer Th. Sundstrøm, Visbygade 8, St. Ø. Telf. Øbro 2664 x.
Toustrup. Albert Nielsen, Toustrup pr. Toustrup St.
Tranbjerg. G. Møller, Sleth pr. Tranbjerg.
Trustrup. Søren Press, Trustrup.
Trælagerarbejderne. Formand Rasmus Steen, Westend 21. V. Telf. Eva 38. Privat Adresse Rødovre pr. Valby. Telf. Rødovre 110.
Tureby. H. P. Larsen, Kanderød pr. Tureby.
Tylstrup. Martin Martinusen, Sulsted St.
Tølløse. Carl Bendtsen, Kvarmløsevej 26, Tølløse St.
Tønder. Jeppe K. Christensen, Vestergade 28. Tønder.
Tørring. Peter Christensen, Stougaards Mark pr. Tørring.
Udbyneder. Kr. Sørensen, Havndal St.
Uggelhuse. Rasmus Akselby, Uggelhuse.
Ulstrup. Fr. Frederiksen. Ulstrup. Telf. Ulstrup 64.
Vamdrup. H. Knudsen, Nørregade 31, Vamdrup.
Varde. Nikolaj Toft, Kjærvej 12, Varde. Telf. 343 (bedst 12½—1½).
Veggerløse. Vald. Rasmussen, Marebæk pr. Vegger løse.
Vejby Tibirke. V. Dreves Nielsen, Tisvildeleje.
Vejen. J. Chr. Bach, Rolighedsvej 15. Telf. 167.
Vejle A. J. P. Pedersen, Vedelsgade 28, 1., Vejle. Telf. 1422.
Vejle F. Jens Nielsen, Gl. Havn 36, Vejle. Telf. 1585.
Vejle H. H. Knudsen, Danmarksgade 33, 2. Sal.
Vejle K. Chr. Dahl Hansen, Bleggaardsgade 31, 2. Telf. 1094.
Vejle M. Aksel Nielsen, Tønnesgade 36, Vejle.
Vemmelev. Karl Rasmussen, Ormslev pr. Forlev St.
Vemmetofte. N. P. Pedersen, St. Spjellerup pr. Karise.
Viborg. P. Mathiasen, Nørregade 4, Viborg. Telf. 998 (mellem 10—12).
Viby, Jyll. P. C. Jensen, Brinkken, Viby Jyll.
Viby, Sjæll. Otto Jørgensen, Birkede pr. Viby Sj.
Vigerslev. Andreas Gustavsen, Bredbjerg pr. Langesø.
Viksø. M. Laugesen, Viksø.
Vildbjerg. Karl Provstgaard, Vildbjerg.
Villingebæk. William Olsen, Villingebæk, Hornbæk.
Vinderup. Niels Steffensen, Søndergade, Vinderup.
Viskinge. Chr. Hansen. Adrs.: Jens P. Olsen, Bregninge pr. Eskeby.
Vojens. Hans Otzen, Vojens.
Voldby. S. P. A. Madsen, Voldby pr. Hammel.
Volstrup. Harald Andersen, Volstrup pr. Sæby.
Vordingborg. Chr. Larsen, Mathiasensvej pr. Masnedsund. Telf. 466.
Vraa. Vilh. Christiansen, Vh. 22, Borup, Vraa.
Værløse. Oluf Hansen, Kirkeværløse pr. Værløse.
Øl- og Mineralvandsarb. Formand L. P. Olsen, H. C. Andersensgade 14, St. Telf. 2140.
Ølgod. Andreas Dam, Grønfeldt, Ølgod.
Ørnhøj. Chr. Cedergren Bech, Grønbjerg.
Østbirk. Hakon Olsen, Østbirk.
Øster Vraa. Jens P. Larsen, Øster Vraa.

HOVEDKONTOR og SEKRETÆRERNE:
H. C. Andersensgade 14. Telf. 2140 med Omstilling til samtlige Kontorer.

Formand M. C. Lyngsie (Privat Telf. Bagsværd 97).
Hovedkasserer Andreas Nielsen (Privat Telf. Byen 3534).
Sekretær Robert Nielsen (Privat Telf. Amager 6849).
Sekretær Niels P. Hansen (Privat Telf. Byen 6851).
Sekretær Otto Jespersen (Privat Telf. Nora 4366).
Sekretær P. Johansen.
Sekretær N. C. Christensen (Privat Telf. Byen 2273 y).
Sekretær L. P. Olsen.
Bogholder N. Chr. Nielsen.

HOVEDBESTYRELSEN
bestaar af følgende:

Valgt af den samlede Kongres:
Formand M. C. Lyngsie.
Hovedkasserer Andreas Nielsen.
Sekretær Robert Nielsen.

Valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen:
Forretningsfører Sophus Mortensen (Privat Telf. Nora 3212).
Forretningsfører Hans Nielsen (Privat Bopæl Løkkegade 27, Aalborg. Telf. 1515).
Chr. Brun, Admiralgade 22, 1. K. Telf. 5170.
Sofus Larsen, Aarhusgade 80, 4. Telf. Øbro 6871.
Marius Sørensen, Ulstrup. Telf. Ulstrup 64.
Th. Rasmussen, Lollandsgade 6, Nykøbing Fl. Telf. 681.
C. Mathiasen, H. C. Andersensgade 62, St., Odense. Telf. 3158.

Valgt af Transportarbejder-Gruppen:
Forretningsfører Carl Drejer (Privat Bopæl Nyelandsvej 37, 2. F. Telf. 11240).
Forretningsfører Vald. Petersen (Privat Bopæl Ivar Hvidtfeldtsgade 8, Aarhus. Telf. 1948).
Thorvald Pedersen, H. C. Andersensgade 10, St. K. Telf. 14033.
Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33, Svendborg. Telf. 457.
Johannes Kortsen, Kristiansgade 27, Aarhus. Telf. 2073.
Anders Mikkelsen, Børsen, Aarhus. Telf. 5084 (Privat Telf. 6119).

Valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen.
Forretningsfører Jens C. Larsen, Kildemarksvej 68, Næstved. Telf. 209.
Forretningsfører Axel Olsen (Privat Telf. Taga 3006).
Niels Rasmussen, H. C. Ørstedsvej 55, V. Telf. 3496.
Hans Hinrichsen, Sønder Port 5 A., 1., Aabenraa.
O. F. V. Heintze, Valdemarsgade 46. V. Telf. Vester 3732.
Axel Petersen, Støden 5, Roskilde. Telf. 813.
J. C. M. Vesterskov, Tuxensgade 6, Frederikshavn. Telf. 347.

Sekretærer:
Otto Jespersen, valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen.
Niels P. Hansen, valgt af Transportarbejder-Gruppen.

ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSE i Danmark.

Form.: Johs. Nielsen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961.
Næstform. H. P. Jensen, Nørresøg. 29, 1. K. Telf. 9961.
Kasserer Chr. Pedersen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353.
Rejsesekretær J. P. Johannessen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Arbejdsløn.

Foredrag ved det sociale Møde paa Hindsgavl i Juli 1928 af Fuldmægtig cand. polit. Knud Dalgaard.

(Efter »Socialt Tidsskrift«).

(Fortsat).

Danmarks Kapitalbalance viser, at vor Gæld til Udlandet ved Krigens Udbrud og nu er omtrent den samme, nemlig knap 1 Milliard Kr. Tager man Hensyn til Befolkningens og Prisniveauets Stigning, er der saaledes i Virkeligheden en ikke helt ubetydelig Forbedring i vor internationale Stilling paa dette Punkt.

Derimod er de internationale Prisforhold afgjort forandret til vor Ugunst. Priserne paa vore vigtigste Eksportprodukter, Landbrugsvarer, ligger som bekendt meget lavt, hvad der har foraarsaget, at Forrentningen af Landbrugskapitalen er sunket meget stærkt. Forholdet er det, at medens Engrospristallet for Importvarer fra 1914 til 1927 var steget med 47 pCt., saa var Pristallet for de Varer, vi udfører, kun steget med 36 pCt. Hvis Prisen paa vore Eksportvarer havde ligget i samme Niveau som Prisen paa vore Importvarer, vilde det være ensbetydende med, at vor Eksport i 1927 havde indbragt os ca. 100 Mill. Kr. mere end hvad vi faktisk fik for den. Forholdet er endda forværret i indeværende Aar. Det er et Lyspunkt i denne Situation, navnlig for vore Byerhverv, at Landbrugskrisen ikke hidtil har givet sig Udslag i en Produktionsindskrænkning.

Hvad vilde nu Resultatet blive af en Lønnedsættelse? Paa den ene Side en Formindskelse af Produktionsomkostningerne, der igen vilde kunne give sig Udslag i et Fald i Varepriserne. Men man maa her erindre, at den egentlige Arbejdsløn kun udgør en mindre Del af Varepriserne. I en Del Tilfælde kan Prisen ganske vist ventes at ville gaa mere ned, end hvad der svarer til Faldet i Arbejdslønnen, dels fordi Industriens Kapacitet vil blive bedre udnyttet, hvorved Produktionsomkostningerne yderligere vil falde, dels fordi en Række Avancer beregnes procentvis og derfor vil falde absolut. Paa den anden Side vil i nogle Tilfælde Faldet i Arbejdslønnen ikke give sig Udslag i et Fald i Vareprisen, men kun i en Stigning i Kapitaludbyttet. Resultaterne af en Lønnedsættelse vil altsaa antagelig være: Et Fald i Vareprisen (hvad der forøvrigt, mens Prisfaldet staar paa, vil skabe Vanskeligheder for Erhvervslivet), større Beskæftigelse for Arbejderne, forøget Produktion og forøget Udbytte for Kapitalen. Jeg tror altsaa, at Resultatet vil blive, at det danske Samfunds samlede Indtægt vilde blive noget større.

Men Spørgsmaalet er dernæst, hvordan dette vilde indvirke paa *Fordelingen* af Indtægten og navnlig: vilde Arbejderklassen som Helhed kunne vente at opnaa en større Realindtægt efter en Lønnedsættelse, end den nu har? Gaar man ud fra den nuværende Arbejdsløshed, der for i Aar rimeligvis vil komme til at andrage ca. 18 pCt., og siger man, at denne Arbejdsløshed bør kunne reduceres f. Eks. med 10 pCt. til 8 pCt., saa vilde en Lønnedsættelse paa 10 pCt. give Arbejderklassen omtrent den samme Pengeindtægt som før. Et Fald i Prisniveauet paa f. Eks. 3 pCt. vilde altsaa give Arbejderklassen en tilsvarende Merindtægt, idet der dog her maa tages Hensyn til, at Understøttelserne vilde blive formindsket, naar Arbejdsløsheden gaar ned. Det afgørende er imidlertid, at en Lønreduktion paa 10 pCt. sandsynligvis ikke vilde fremkalde en Nedgang i Arbejdsløshedsprocenten fra 18 til 8. Det er vistnok rimeligere at antage, at Fremgangen i Beskæftigelse og Nedgangen i Priserne i det højeste vilde kunne afbalancere Tabet ved Lønreduktionen. Men er det sandsynligt, at Resultatet af en Lønreduktion vilde blive, at Arbejderklassen for den samme Indtægt maatte præstere et større Arbejdskvantum, medens Udbyttet af det forøgede Arbejde alene tilfaldt andre Samfundsklasser, saa er det forklarligt, at Tilbudet om Lønreduktion ikke kan virke tillokkende for Fagforeningerne. Hertil kommer at en Fastholden af det nuværende Lønniveau byder Fagforeningerne en taktisk Fordel, idet det rimeligvis vilde være vanskeligere for Arbejderne senere igen at faa Lønnen forhøjet, end det er at bevare, hvad man allerede har.

(Fortsættes).

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

DANMARK

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 17 1929 1929 33. Aarg.

Til Arbejdsløshedskassens Tillidsmænd!

Skatteangivelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse.

For nogle Aar siden krævede en Del kommunale Skattemyndigheder, at vore Kontorbestyrere skulde opgive, hvad der var udbetalt i Arbejdsløshedsunderstøttelse til hvert enkelt af vore Medlemmer, der var bosiddende i den vedkommende Kommune, for at Skattemyndighederne kunde medregne denne Indtægt i Beskatningen.

Vi fik den Gang ved Forhandling med Skattedepartementet omstødt de vedrørende Skattemyndigheders Krav, saaledes at det blev begrænset til særlige Tilfælde.

I Aar har imidlertid et Par andre lokale Skattemyndigheder stillet samme Krav, og da vi ikke vidste, om der muligt var sket Forandringer i det vedrørende Forhold, henvendte vi os paany til Skattedepartementet og spurgte, om vor Arbejdsløshedskasses Hovedkontor, eller eventuelt vore vedrørende Afdelinger, var pligtig til paa Forlangende at opgive, hvad der i sidst forløbne Aar fra vor Arbejdsløshedskasse var udbetalt i Arbejdsløshedsunderstøttelse til samtlige vore i den vedrørende Kommune boende Medlemmer, og vi tilføjede, at en saadan generel Opgivelse, hvis den skulde omfatte hele Landet, for vor Kasses Vedkommende vilde komme til at omfatte ca. 50—55000 Konti hvert Aar, og at det for samtlige Arbejdsløshedskasser i Danmark i sidste Regnskabsaar vilde have omfattet 148702 Konti, og at det altsaa vilde paaføre disse Kassers Administration en meget stor Forøgelse af deres Udgifter.

Skattedepartementet har derefter meddelt os, at den i § 26, Stk. 2, i Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat ommeldte Forpligtelse utvivlsomt kan give Arbejdsløshedskasserne Pligt til at meddele Skatteraadet visse Oplysninger angaaende de ommeldte Forhold. Efter Departementets Formening kan det dog ikke antages at medføre nogen Pligt til paa Anfordring at give Fortegnelse over de Medlemmer, der i Aarets Løb har modtaget Understøttelse af vedkommende Kasse med samtidig Angivelse af Størrelsen af det til hver enkelt udbetalte Beløb. Derimod skønner Departementet ikke rettere, end at en Begæring fra Skatteraadet om at erholde oplyst, hvorvidt et bestemt navngivet Medlem har erholdt Understøttelse og Understøttelsens Størrelse maa efterkommes.

Efter dette er Forholdene altsaa ganske uforandrede, og vore Afdelinger er ikke forpligtet til nogen generel Opgivelse af, hvad der er udbetalt i Arbejdsløshedsunderstøttelse til vore Medlemmer, men i ganske enkelte Tilfælde kan man ikke vægre sig ved, naar der ved Navn og Adresse spørges om, hvad et bestemt Medlem har faaet i Understøttelse det sidste Aar, da at opgive dette.

Johannes Nielsen.

Industrielt Demokrati.

Hvad foregaar der i Englands Fagbevægelse.

Af *Johs. Sperling.*

Lørdag den 8. September sluttede de engelske Fagforeningers Kongres i Minebyen Swansea i Syd Wales. Sjældent eller aldrig er en Fagkongres blevet saa omtalt og diskuteret som denne. Den borgerlige Verdenspresse har rost de kloge engelske Realpolitikere, der rigtignok var anderledes dygtige end Fastlandets forstokkede Teoretikere. Den kommunistiske Presse har med Avisernes fedeste Overskrifter forkyndt, at Arbejderlederne og Kapitalisterne i England har fundet hinanden, og nu Arm i Arm slutter Front mod Arbejderklassen i andre Lande. Fra London til Yokohama, fra Moskva til San Francisko har Blade af alle Farver og Anskuelser givet deres Besyv med om denne Fagkongres. Nogle roser, andre haaner, midt i hele Stormen staar en firskaaren Fagforenings-Veteran, Tekstilarbejderen Ben Turner. Som hans Modpart staar Industrilederen Lord Melchetts (før Sir Mond). Sagen, de to Mænd har rejst, er Grunden til den megen Omtale; men før Sagen lige et Par Ord om Mændene selv.

* * *

Ben Turner har i Aar været Formand for de engelske Fagforeningers Generalraad. Naar disse Linier læses, er han det næppe mere, idet Generalraadets Formand skifter hvert Aar. Ben Turner er 64 Aar gammel; han var aktiv Fagforeningsmand allerede i sit tyvende Aar. Det er nu 40 Aar siden, han begyndte sit Arbejde som Tekstilarbejdernes Tillidsmand. Født af fattige Forældre, fra Barndommen vænnet til haardt Slid og Fortrolighed med Arbejderlivets trange Kaar, hører Ben Turner til den Gruppe af Arbejdsledere, som er vokset op med Organisationerne. Socialisme er for ham en Religion. Han er lille af Vækst, men bred og virker meget stærk. Paa Talerstolen fylder han som faa. Hans Tale er simpel, klar og let forstaaelig. Han vælger ofte sine Sætninger fra et moderne kristeligt humanistisk Tankeliv. Ben Turner tror paa Menneskene, han tror paa Arbejderne og deres Evne til at blive en ny Tids Kulturskabere. Turners Hæderlighed og Arbejde roses af alle. I meget korte Træk er det Manden, der har en stor Del af Ansvaret for de Begivenheder, der gjorde Fagkongressen i England til den mest omtalte Fagkongres i Verden.

Turners Modpart, Lord Melchetts, er den moderne Kapitalist eller Industrileder. Han er aktiv, er med i sine Penges Arbejde. Lord Melchetts Hovedfirma er Imperial Chemical Industri. Med en Kapital paa 65 Millioner Pund Sterling er det Englands førende Firma. Fra dette Firmas Direktions Kontor har Mond sine Interesser ude i Motorer, Sæbe, Soda, Kul, Elektricitet, Telefoner, Kunst, Silke, Banker og foruden adskillige andre Ting blandt andet i Aviser. Lord Melchetts Firma kan rose sig af, at gennem 53 Aar har der i det Firma hverken været Strejke eller Lockout. Alle hans Folk er organiseret, og der bestaar en Slags Fabriksraad paa hans Fabriker. Melchetts leder en vel organiseret Industri, hans Opfattelse er udtrykt ved: Effektiv Produktion, billige Varepriser og høj Løn. Han er ikke saa selvoptaget som Ford, men ligner sidstnævnte meget ved at være hurtig til at handle, klar og dygtig, og ved klart at forstaa, at jo højere Levestandard Arbejderen har, jo bedre Betingelser vil Industrien have. Melchetts er kort sagt den moderne, aktive Industrileder, hvis Liv er Arbejde, og hvis Penge er hans Værktøj. Profit er for ham mere Værktøj.

* * *

Melchetts er saa meget Industrileder, at han kender hvert Led i Industrien. Ogsaa Arbejdernes Stilling beskæftiger ham.

Paa 34 Kollegers Vegne sendte Lord Melchetts i Slutningen af 1927 et Brev til Generalraadets Formand, Ben Turner, og spurgte ham, om det var muligt for disse 34 Industriledere at møde Generalraadet til Forhandling om „Fred i Industrien", opgivet i nogle nærmere angivne Punkter. BenTurner gjorde sin Pligt som Formand og forelagde Brevet for Raadets Medlemmer. Generalraadets ca. 30 Medlemmer vedtog efter lange Overvejelser at følge Indbydelsen og deltage i nævnte Forhandlinger. I Motiveringen for dette Skridt siger Generalraadet selv i Fagforeningens Aarsrapport: For Fagbevægelsen staar der 3 Veje aabne: 1) Klart og tydeligt at gøre Arbejdsgiverne opmærksomme paa, at Fagforeningerne vil gøre alt, hvad der staar i deres Magt for at ødelægge det kapitalistiske industrielle Maskineri i Haabet om herved at fremkalde en revolutionær Situation og saa haabe paa, at Arbejderne der-

ved kan overtage Industrien og for stedse bandlyse Kapitalismen. Den Vej vil Generalraadet ikke følge. Den er efter dets Mening farlig, idet den er temmelig sikker paa at lede til blodige Kampe, og vil muligvis mislykkes — under alle Forhold koste enorme Ofre. 2) Den anden Vej er at sige til Arbejdsgiverne, at det er dem, der har bragt Industrien i den fortvivlede Stilling, hvor den befinder sig, det bliver saaledes ogsaa deres Sag at klare den Situation, de selv har skabt. Fagforeningernes Opgave er ikke at tage Haand i Hanke med en falleret kapitalistisk Industri. Den Vej vilde Generalraadet ikke følge, idet Raadet mener, at det vilde være en Falliterklæring at staa udenfor Industriens og Landets økonomiske Liv. 3) Den tredie Vej er endelig for Fagforeningerne den, at sige til Arbejdsgiverne: Industriens Tarv ligger os meget paa Sinde. Fagforeningerne vil forsøge at faa en Stemme med i Drøftelsen af den Maade, Udviklingen sker paa. Vi ønsker, at Organisationerne skal have Indflydelse paa den tekniske og rationelle Udvikling, der foregaar. Overensstemmende med denne sidste Opfattelse vedtog Generalraadet at møde Industriens Mænd og i Fællesskab drøfte Industriens Fremtid.

* * *

I det første Møde, der afholdes 12. Januar 1928, deltog alle 34 Arbejdsgivere og hele Generalraadet. Til de senere Møder valgte Arbejdsgiverne 9 Mand, Generalraadet det samme Antal, henholdsvis med Lord Melchetts og Ben Turner som Formand. Ialt har der været afholdt 10 Møder. Fra Møderne foreligger en samlet Beretning. Fælleskomitéen er enig om, at paa følgende Punkter har Arbejderne og Arbejdsgiverne noget at tale med hinanden om. I et fremtidigt Samarbejde skal følgende Emner optages til Drøftelse.

1) Organisationen for industrielt Samarbejde. a. Fagforeningernes Anerkendelse. b. Fælles Akkorder. c. Sikkerhed og Budget. Herved menes at finde Midler til Sikring af Arbejde og Hævelse af Livsstandarden for Industriarbejderen. d. Forfølgelse af Arbejdere eller Arbejdsgivere. e. Lovgyldig Regulering af Arbejdstiden. f. Bedriftsraad. g. Oplysninger om Industriens Stilling til alle, som har Interesse i Industrien. h. Anvendelse af Undersøgelse over mulige industrielle Stridigheder, før andre Skridt foretages. j. Udvidelse af den industrielle Domstols Funktioner. k. Fabrikslovgivning. l. Sundheds- og Arbejdsløshedsforsikring. m. Den bedste Maade at fremføre Kritik og konstruktive Forslag paa. n. Bevarelsen af Slægtsforbindelser (i Industrien).

2) Arbejdsløshed.

3) Fordeling af Udbyttet af Varer og Tjeneste. a. Høj Løn. b. Overvejelse af Planer for Deltagelse i alle i Industrien interesserede i dennes Udvikling, og i Udbyttet af forøget Produktion. Herunder Aktiebesiddelse, Profit og Omkostningsdeling. c. Betaling efter Resultat. d. Minimumsløn-Princippet.

4) Organisation. Teknik. Kontrol over Industrien. a. Rationalisering. Herunder Fordelene, som Industrien kan opnaa ved videnskabelig Ledelse. Den størst mulige Anvendelse af Maskinkraft. Forhindring af Spild af Raamaterialer. Tendensen til at samle Industrien i store Truster. Rationaliseringens Virkninger for Arbejderne. b. Virkningen af unødvendig indenlandsk Konkurrence. c. beskyttede og ubeskyttede Industrier (Told). d. Omsætning.

5) Finanser. a. Bank- og Kreditsystemer. b. Industriel Finansiering. c. Beskatning og lokale Skatter.

6) Lovmæssige Foranstaltninger. a. Oprettelse af et permanent Raad, for hvilket alle Spørgsmaal om industrielle Forhold kan indankes.

7) Internationale Forhold. a. Konkurrence fra Lande med lavere Arbejderstandard. b. Internationale Overenskomster og Konventioner. c. Den internationale økonomiske Konference.

8) Almindelige Spørgsmaal. a. Boligspørgsmaal. b. Sundhedsspørgsmaal. c. Opdragelse. Hvorledes kan Tidens Opdragelsessystemer bedst møde Industriens Krav. d. Teknisk Uddannelse (Lærlingespørgsmaalet). e. Forskning.

* * *

Som Læseren vil bemærke, omfatter ovenstaaende Emner de fleste af de Spørgsmaal, der for Industrien har vital Betydning. Enighed om, at ovenstaaende Emner burde drøftes, naaede Komitéen til allerede efter det første Møde. Et af Samarbejdets første Frugter var en fælles Henvendelse til Englands Finansminister om forskellige Forslag om „Guld-Fod" og Kreditsystemer. Paa de forskellige Møder er der opnaaet Enighed om flere af Punkterne. Saaledes for Eksempel Punkt Nr. 1 a, *Fagfor-*

eningernes Anerkendelse. Blandt mange Bestemmelser herom hedder det bl. a.: Det erkendes, at Industrien gennem sidste Generation har haft Fordel af den stigende Forbindelse, som har fundet Sted mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, Forbindelser, der kendetegnes ved et stigende Antal af Forhandlinger, Raad og Konferencer. Det maa endvidere anerkendes, at det i Almindelighed er Praksis, at Arbejdsgiverne forhandler med Arbejderne om alle Spørgsmaal vedrørende Industrien, Arbejdstid, Løn o. s. v. Det Forhold, at Samarbejdet er til Gavn for Industrien, bør bevirke, at Arbejdernes repræsentative Organ — Generalraadet — tilkommer Retten til at føre det saaledes allerede bestaaende Samarbejde ind i de Former, man nu maatte enes om som hensigtsmæssige.

— Om Punkt 6 a er der ligeledes opnaaet Enighed. Man anbefaler Oprettelsen af et *Nationalt Industriraad* og foreslaar, at man straks gaar i Gang med de forberedende Arbejder. Raadet skal bestaa af et lige stort Antal Medlemmer af Generalraadet som for Arbejdsgiverne. Der er Enighed om, at Raadets tre Hovedopgaver er: 1) at holde Møder hvert Kvartal og drøfte Spørgsmaal, der angaar Industrien, 2) at oprette en fast Fælleskomité, der udpeger og vælger Voldgiftsretter, og derved forhindrer Stridigheder, 3) at etablere og lede hensigtsmæssige Undersøgelser over industrielle Problemer. Man var enig om, at indtil dette Raad er lovligt oprettet, skal den nu bestaaende Komité fortsætte sine Forhandlinger.

— Punkt 1 d. *Forfølgelse af Arbejdere og Arbejdsgivere.* Dette er et ømt Punkt i England. Efter den tabte Storstrejke i 1926 blev en Mængde Arbejdere afskediget, og Forfølgelsen af dem vedvarer endnu. Der er herom opnaaet Enighed. Saa vidt gørligt skal saadanne forfulgte Enkeltpersoner genantages. Endvidere: For Fremtiden bør der være en Appelret for den Slags Sager med lige Ret til Appel for baade Arbejder og Arbejdsgiver.

Punkt 1 h. Komitéen er enig om, at de gennem de sidste 40 Aar oprettede Forhandlingsorganer til *Afværgelse af Konflikter* (Strejker og Lockouter) har været til uvurderlig Gavn for Industrien. Men det er en Kendsgerning, hedder det, at disse Organer gennem de sidste Aar har svigtet i Retning af at afværge store Stridigheder. Det er derfor vigtigt, at saadanne Stridsspørgsmaal i Fremtiden kan indankes for det paatænkte nationale Industriraad. Man ønsker ingen Tvangslov, men mener, at det fremtidige Samarbejde i Industrien vil fremme Ansvarsbevidstheden hos begge Parter.

Endelig er der angaaende *Rationaliseringen Enighed* om, at denne bør fremmes, saa langt som den menes at gavne Produktionens Effektivitet, og derved højne Livsstandarden. Komitéen citerer her de paa den økonomiske Konference i Genéve 1922 vedtagne Bestemmelser og tilslutter sig disse. Man er iøvrigt enig om, at Rationaliseringsprocessen bør gennemføres uden unødvendige Afskedigelser af Arbejdere.

* * *

Dette var i meget store Træk, hvad Ben Turner forelagde for den saa meget omtalte Fagkongres i Swansea. Spørgsmaalene til Kongressen lød: Ønsker Medlemmerne, at disse Forhandlinger fortsættes? Ønsker Medlemmerne at gaa ind i en Realitetsforhandling med Arbejdsgiverne om Kontrol og Medansvar i Industrien efter de her skitserede Linier? — Der var paa Kongressen i Swansea en stærk Opposition mod Generalraadet, men en Opposition, som i det store og hele blev ført med saglige Vaaben.

Efter lange Forhandlinger vedtog Kongressen med 3,075,000 Stemmer at give Generalraadet Bemyndigelse til at fortsætte Forhandlingerne, 566,000 stemte imod. (Hver Delegeret stemmer for et bestemt Antal Medlemmer).

Med denne Vedtagelse var Generalraadets Arbejde altsaa godkendt, og Englands Arbejdere havde erklæret, at de følte sig stærke nok til at gaa ind til Forhandlinger om Kontrol, Indflydelse og Medansvar over Industrien.

Arbejdsgivergruppen har stillet Forslag i Englands to Arbejdsgiverforeninger om Godkendelse af deres paa eget Ansvar optagne Forhandlinger. Arbejdsgiverorganisationerne samles den 18. Oktober for at tage Stilling til Forslagene. Vedtages Forslagene ogsaa af Arbejdsgiverne, vil adskillige Bestemmelser straks blive ført ud i Livet. Saaledes Forslaget om det Nationale Industriraad.

— — —

Det tilkommer hverken mig eller andre at udtale nogen Dom over det Skridt, Englands Arbejdere her har taget. Socialisme er det ikke, hvad heller ingen paastaar. Men det me-

nes at være et stort Skridt hen imod industrielt Demokrati.

Man kan kun ønske, at det maa blive til Gavn for det Samfund, vi alle mere eller mindre aktivt stræber efter at opbygge.

Hvis man ikke er opfyldt af Drømmebilleder om en snarlig kommende Verdensrevolution, saa hilser man det, der her er sket i England, med Glæde. Før eller siden skal vi i Gang med Opgaven at organisere det økonomiske Liv. Rationaliseringen foregaar, enten vi er med eller ej. Jeg personlig tror, det er bedst at være med.

Man maa ønske Fagbevægelsen i England adskillige gode Hjerner i den Opgave, de her har paataget sig. Det er ikke nogen synderlig misundelsesværdig Stilling at blive Arbejdernes Tillidsmand i et kapitalistisk Bedriftsraad.

(«Socialisten»)

Vore Medlemmer og de kommunale Valg.

Giv Reaktionen Svar paa Tiltale.

Hvornaar der bliver Folketingsvalg, ved ingen. Men vi ved, at Venstre og Konservative det længst mulige vil søge at undgaa den *Dommedag*, som det første Folketingsvalg *skal* blive for disse Partier.

Men allerede nu i Begyndelsen af Marts *kan* og *bør* vore Medlemmer ved at give *Socialdemokratiet* en vældig Sejr ved de kommunale Valg vise Hr. Madsen-Mygdal, hvordan Vinden blæser.

Nogen Diskussion blandt *Arbejdere* om Betydningen af de kommunale Valg kan der ikke blive. Enhver der vil bruge sine Øjne og Øren maa kunne forstaa, hvad det drejer sig om. De behøver blot at lægge Mærke til, at

Overklassen forstaar, hvad det gælder!

I de Kommuner, hvor de reaktionære Partier regerer, udnytter de Magten til Fordel for deres egne Interesser ved Skatteligningen, samtidig med at de spinker og sparer overfor de gamle og overfor de arbejdsløse, ligesom de ganske særlig i Landkommunerne *trykker Lønnen* ved Kommunens Arbejde ned paa ganske uanstændige Lavmaal. Ja, i adskillige Landkommuner har man endog drevet det saa vidt, at man sætter det som en *Betingelse* for at blive delagtig 4 Dage om Ugen i det kommunale Nødhjælpsarbejde, at de paagældende*gaar paa Omgangsarbejde hos Bønderne* de andre to Dage til Lønninger, som *Sogneraadet* fastsætter, selvfølgelig langt under de overenskomstmæssige Lønninger — med andre Ord en Slags moderne *Hoveriarbejde!*

Kan man faa et klarere Vidnesbyrd om Betydningen af, hvem der har Magten i Kommunerne?

Slaa Angrebet tilbage.

De Kommuner, hvor *Socialdemokratiet* regerer, er en Torn i Øjet paa den nuværende politiske Reaktion. Disse Kommuner har nemlig været *Bølgebrydere* overfor Reaktionens Anslag. Gennem Kommunalbestyrelser og Hjælpekasser har de værnet de arbejdsløse, som det var *Reaktionens* skønne Plan at gøre til Løntrykkere eller jage paa Fattigvæsenet.

Nu vil Reaktionen søge at erobre saa mange af de socialdemokratiske Kommuner som muligt.

Skulde noget saadant lykkes, da vil ikke alene de arbejdsløse, men alle Arbejdere og andre Smaakaarsfolk *komme til at betale derfor* i klingende Mønt og ved Forringelse af de erhvervede sociale og kulturelle Goder!

Thi saa skal Nedskæringen føres til Bunds, og da vil vi se

Fortidens skumle Fattiggaarde

rejse sig paany, saaledes som Begyndelsen allerede er gjort i det nordvestlige Jylland.

Lad os være enige om at rejse os alle som én mod dette.

Lad os møde i Masser som aldrig før.

Lad ingen Arbejder eller Arbejderhustru, som har Stemmeretten i Behold, faa Lov til at blive hjemme paa Valgdagen.

Lad det blive forstaaet af alle Arbejdere, at det er lige saa *dadelværdigt* og lige saa *skæbnesvangert* at svigte Kammeraterne paa en *Valgdag* — som det er at svigte i en *faglig Kamp!*

Med Tusinder af nye Stemmer for *Socialdemokratiet* skal vi slaa Reaktionen og værne vore Hjem.

FREM FOR SOCIALDEMOKRATIET!

En dansk Arbejderhøjskole.

Skolen i Esbjerg har rettet en Henvendelse til Arbejderklassens Tillidsmænd i Byerne og paa Landet angaaende Skolens Undervisning i de kommende Aar. I særlig Grad tager Henvendelsen Sigte paa at faa unge Piger til Skolen til Sommer. Det hedder bl. a.

Lidt Nord for Esbjerg paa en Bakke ved Vardevejen, omgivet af store kommunale Skov- og Lystanlæg, rejste Arbejderorganisationerne i Esbjerg i 1916 en Højskole. Allerede i 1910 blev Skolen grundlagt, særlig ved Redaktør I. P. Sundbos Initiativ; men de første 5 Aar havde Skolen lejede Lokaler i Esbjerg By.

I de 12 Aar, der er gaaet, siden Skolen fik egen Bygning, har der deltaget 1014 Elever i Højskolens Undervisning. Rundt om i Landet sidder der Mænd, der som voksne har faaet deres Uddannelse paa Arbejderhøjskolen i Esbjerg, Mænd, der nu virker som Redaktører ved den socialdemokratiske Presse, som Tillidsmænd indenfor Organisationerne, eller paa anden Maade har taget en Gerning op i Arbejderklassens Tjeneste. Reglen har i de sidste Aar været, at Indmeldelseslisten til Skolens Vinterundervisning har været overtegnet længe før Tiden, og det har været nødvendigt at sende Afbud til 150—200 Mand, som der ikke var Plads til.

Derimod har Sommerundervisningen (Kursus for unge Kvinder) været besøgt af et betydeligt mindre Antal Elever. Og dette Forhold er Anledning til denne Henvendelse. Vi maa have unge Kvinder fra Arbejderklassen vænnet til at tage paa Højskole i de 3 Sommermaaneder fra 3. Maj til 27. Juli. Og vi maa have dem vænnet til at tage paa Arbejdernes egen Højskole i Esbjerg, der baade hvad Undervisning, Indretning og Beliggenhed angaar, hører til de bedste i Landet.

For de unge Kvinder fra Arbejderhjemmene vil et 3 Maaneders Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole ikke blot være en vidunderlig Oplevelse, en personlig Berigelse, men Opholdet vil opfriske glemte Kundskaber og vække til ny og dybere social Forstaaelse. Ogsaa de unge Kvinder bør kende det moderne Samfund og den Tid, vi lever i, saa de med Klarhed og Indsigt kan indtage deres Stilling i den sociale Helhed.

Alle, som forstaar denne Sags Betydning, bedes medvirke til, at Arbejderhøjskolen i Esbjerg til Sommeren kan fyldes med unge Piger fra Arbejderhjem. Der skal blot lidt Agitationsarbejde til: Samtale Mand og Mand imellem, personlig Drøftelse, særlig overfor Hjem med unge Døtre. Spørgsmaalet kan ogsaa rejses ved Møder og Sammenkomster. Hovedsagen er, at man altid er opmærksom paa, at Arbejderhøjskolen i Esbjerg eksisterer, og at den altid har Døren aaben vendt mod den Arbejderklasse, der har rejst Skolen, og hvis Dygtiggørelse Skolen vil tjene.

Denne Henvendelse til Organisationerne har faaet følgende anbefalende Ord med paa Vejen:

Undertegnede kan paa det bedste anbefale ovenstaaende Henvendelse til Medlemmer og Tillidsmænd indenfor Arbejderbevægelsen. Det vil efter vor Opfattelse have den største Betydning for Arbejderklassen, om unge Kvinder i stadig stigende Grad vilde søge Arbejderhøjskolen i Esbjerg og derved opnaa den Dygtiggørelse, der har den største Betydning, saavel for Eleverne personlig som for den samlede Arbejderklasse.

C. V. Bramsnæs,
Formand for Arbejdernes Oplysningsforbund.
Hans Hansen,
Formand for Danmarks socialdemokratiske Ungdom.
Vilh. Nygaard,
Formand for De samvirkende Fagforbund.
Th. Stauning,
Formand for Socialdemokratisk Forbund.

Skolens Fag.

Der undervises i Grundfagene: Dansk (6 Timer ugentlig), Regning (5 Timer ugentlig), Sang og Sprog (Engelsk og Tysk). Endvidere i følgende Fag:

Haandarbejde og Kjolesyning (6 Timer ugentl.)
Husgerning, praktisk Madlavning, særligt beregnet for jævne Hjem (2 Formiddage hver Uge).
Husholdningsteori (2 Timer pr. Uge).
Kvinden og Hjemmet. I Foredragsform gennemgaas de Problemer, der knytter sig til Indretningen af et Hjem, Spædbørnepleje, Børneopdragelse o. s. v.
Sociale Spørgsmaal. Der behandles de vigtigste

Sider af Samfundslivet, herunder Kvindens Stilling i det moderne Erhvervsliv.

Oplæsning af god Skønlitteratur, Boldspil, Udflugter til Omegnen og — saa vidt muligt — hver Dag et Bad ved den udmærkede Badestrand, der er beliggende 10 Minutters Gang fra Skolen.

Betaling og Understøttelse.

Betalingen er 85 Kr. pr. Maaned, men ubemidlede kan opnaa Amtstilskud, der beløber sig til ca. Halvdelen af Betalingen for et Ophold. Ansøgning herom skrives paa et Skema, der faas paa Landet hos Sogneraadsformanden, i Købstæderne paa Kommunekontoret, i København paa Magistratens første Afdeling eller ved Henvendelse til Skolens Forstander, *Julius Bomholt*, Esbjerg. Paa Skemaet skal der ikke skrives noget om, hvilken Skolen man agter at besøge. Det meddeles først, naar Bevillingen er givet. Det udfyldte Skema indleveres inden 1. Januar (selv om Tiden er overskredet bør Skema alligevel indsendes), i Byerne til Kommunekontoret og i København til Magistratens første Afdeling.

Arbejdsløn.

Foredrag ved det sociale Møde paa Hindsgavl i Juli 1928 af Fuldmægtig cand. polit. Knud Dalgaard

(Efter »Socialt Tidsskrift«).

(Sluttet).

Er Forholdet nu det, at Efterspørgselen efter Arbejdskraft for Tiden er uelastisk, saaledes at en Nedsættelse af Lønnen ikke i saa høj Grad som under normale Forhold vilde indvirke paa Beskæftigelsens Omfang, hvad er da Aarsagen? I 1925—26 steg den danske Krone med 60 pCt., og Resultatet var, at Danmark kastedes ud i en Krise, som vel ikke noget andet Land har oplevet værre; det var dernæst en Ulykke, at Prisfaldet som Følge af Valutaens Stigning forøgedes paa Grund af et internationalt Fald i Prisen paa Landbrugsprodukter. Den specielle Landbrugskrise, der for den værste Dels Vedkommende er en Følge af dette sidste Prisfald, indtraf altsaa paa et Tidspunkt, da Erhvervslivet i Forvejen stod meget svagt og var meget ømfindtligt. Der kan dernæst mindes om Kreditindskrænkningen og om, at Erhvervslivet ikke føler sig tryg for et yderligere Prisfald. Vi har endelig set, at der i disse Aar er sket en stærk teknisk Udvikling, saaledes at Produktionen er steget langt stærkere end Behovet for Arbejdskraft; men paa Grund af den formindskede Udvandring har det Antal Personer, som Erhvervslivet hvert Aar skulde optage netop været betydelig større end før Krigen.

Det maa heller ikke glemmes, at selv om Arbejdsløsheden vel nok er særlig stor her i Landet, saa er det dog ikke et specielt dansk Fænomen, at Arbejdsløsheden er større nu end før Krigen. De Forstyrrelser i det økonomiske Liv, som er de direkte og indirekte Følger af Verdenskrigen og Fredstraktaterne, forvindes ikke paa 10 Aar, og det er naturligt, at den almindelige Desorganisation ogsaa indvirker paa Beskæftigelsesforholdene her i Landet. —

I Tiden efter Krigen har der i mange Kredse gjort sig en stærk Pessimisme gældende m. H. t. Udsigterne for Europas økonomiske Fremtid. Man kunde pege paa adskillige Kendsgerninger, der syntes at true Europas Velstand, og først og fremmest kunde man henvise til, at Arbejdsløsheden stadig havde et faretruende Omfang. Ordet Overbefolkning var ved at blive et Slagord. Meget tyder paa, at der nu er ved at ske et Omslag. Stabiliteten i de europæiske Landes Valutakurser er genoprettet. Klassekampene føres under mindre ødelæggende Former end tidligere. I Spørgsmaalet om Betingelserne for Samhandelen mellem Landene (Toldpolitiken) er der Tegn til, at der er ved at skabes en ny Mentalitet. Hertil kommer Efterretningerne, navnlig fra De forenede Stater, om de overraskende Resultater, som er opnaaet som Følge af Rationaliseringsbestræbelserne indenfor de forskellige Erhverv. Rationaliseringen er i Europa endnu ikke naaet til fuld Udfoldelse, og der er næppe Tvivl om, at der her er betydelige Muligheder for en Højnelse af Produktiviteten. Denne Udvikling vil muligvis i en Overgangstid skabe nye Vanskeligheder for Beskæftigelsen, uden at det altsaa vilde berettige til Sortsyn — tværtimod. I den sidste Tid har den økonomiske Udvikling i Europa da ogsaa paa flere Punkter vist en gunstigere Bevægelse, idet i adskillige Lande Produktionen er stigende, Reallønnen forøget og Arbejdsløsheden aftagende. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet om Lønreduktion maa ses ogsaa paa denne Baggrund.

Befolkningstilvæksten set i Forhold til Arbejdsløsheden.

Af *Lerbæk Pedersen*, Svendborg.
(I »Socialisten«).

Sidste Aars Folketal er nu offentliggjort og viser, at Danmark med et rundt Tal tæller 3½ Million Indbyggere. Det interessante ved Folketallet er imidlertid ikke, hvor mange Mennesker vi er, men hvor meget Befolkningstallet er forøget, og Statistiken siger, at vi i sidste Aar er blevet 22,000 flere Mennesker i Landet end Aaret forud samtidig med, at det oplyses, at Tilvæksten maa skyldes Fødselsoverskudet, da Udvandringen er den samme som Aaret forud.

Det er ogsaa interessant at erfare, at Befolkningstilvæksten er gaaet meget stærkt tilbage i de senere Aar; for blot saa faa Aar siden som i 1924—25 var Tilvæksten 36,000. Siden da er der sket en Nedgang i Folketallets aarlige Forøgelse paa ikke mindre end 14,000, der for en forholdsvis ringe Del kan skyldes en stærkere Udvandring, men som i Hovedsagen skyldes en ualmindelig stærk Nedgang i Fødselshyppigheden. Aarsagen hertil maa søges i to Forhold: de store økonomiske Kriser, der hærger Landet og den deraf fødte stærke Agitation for en Begrænsning af Børnefødslerne med det Formaal paa denne Maade at virke med til en Tilstand, hvor Befolkningen er fuldt beskæftiget, d. v. s. Arbejdsløsheden minimal.

Under Hensyn hertil kan det være interessant ogsaa at se lidt nærmere paa Befolkningstilvæksten i Forhold til Arbejdsløsheden, se paa, hvorvidt Befolkningstilvækstens Tilbagegang har haft nogen Indflydelse paa Beskæftigelsesgraden; thi Baggrunden for den landsomfattende Agitation for Børnefødslernes Begrænsning er jo Beskæftigelsesspørgsmaalet, og kun momentvis spiller det Synspunkt ind, at jo færre Børn et Ægtepar har, des større Velstand maa der blive til Huse, og forøvrigt hænger de to Forhold saa nøje sammen, at de er vanskelig at skille.

Arbejdsløsheden er jo stor, meget for stor. Ikke alene Arbejderne lider under den, men hele Samfundet, føler, hvilken Hemsko det er paa Befolkningens Udvikling baade materielt og aandeligt, og som Følge heraf breder den Teori sig stærkt, at en vis Overbefolkning gør sig gældende. Mulighederne for øget Beskæftigelse er udtømt; vi er ikke i Stand til at brødføde Landets Børn, hvis det skal gøres paa en forsvarlig Maade under Hensyn til det Kulturstade, vi er naaet til.

Jeg vil her overfor understrege den Kendsgerning, at Arbejdsløsheden i alt Fald ikke er steget sidste Aar, selv om den Nedgang, det officielle Arbejdsløshedstal viser, utvivlsomt er meget overdrevet. Men naar dette er slaaet fast, kan det som Følge heraf samtidig slaas fast, at Erhvervene i det forløbne Aar fuldt ud har været i Stand til at skaffe Beskæftigelse til Fødselsoverskudet ud over den Del af Befolkningen, der var i Arbejde baade i Fjor og i Aar. Det viser trods alt en vis Udvikling, og det viser samtidig, at Aarsagen til, at dette har kunnet lade sig gøre, *ikke* er Nedgangen i Fødselshyppigheden; thi den Befolkningstilvækst, som Erhvervene har været i Stand til at skaffe Beskæftigelse, er ikke Befolkningstilvæksten for sidste Aar, men den, der fandt Sted for 18—20 Aar siden, idet disse Mennesker nu er naaet ud over Læretid og anden Uddannelse, saaledes at de nu træder ind med fuldt Krav til Samfundet om Beskæftigelsesret.

Fødselshyppigheden har saaledes ikke endnu — jeg gentager det — haft Indflydelse paa Beskæftigelsesgraden, hvad der egentlig ogsaa vilde være naivt at tro, og det viser sig altsaa, at der er Udviklingsmuligheder for dansk Erhvervsliv; thi ellers vilde det ikke have været i Stand til, som Tilfældet er, at beskæftige ca. 35,000 flere Mennesker end Aaret forud — det Tal, der udgør Gennemsnitsforøgelsen af Danmarks Folketal i Femaaret 1906—11.

Tallet 35,000 passer selvfølgelig ikke bogstavelig talt; thi herfra maa trækkes de ikke selverhvervende Kvinder, ligesom andre Forhold kan bringe Forskydning i Tallene, men det faktiske er trods alt, at Erhvervene i Aar har optaget hele det nye Lag af Befolkningen, der har meldt sig med Krav om Beskæftigelse.

Man vil maaske paastaa, at dette ikke kan være rigtigt; man kan nemlig med Rette hævde, at det f. Eks. ikke har givet sig Udslag i Fagforeningernes Medlemstal.

Det er endog saaledes, at Arbejdsløshedskassernes Medlemstal er gaaet tilbage; der er dog næppe nogen, som af den Grund vil paastaa, at der er færre Arbejdere i Aar end i Fjor.

Efter min Mening viser denne beklagelige

Kendsgerning imidlertid dette, at Arbejdernes Organisationer ikke i Krisetider har deres fulde effektive Kraft. Og lad mig gøre den Parantesbemærkning, at det er et Forhold, som Arbejderne sikkert i høj Grad vil interessere sig for, men som ligger uden for det Forhold, jeg har gjort til Genstand for Omtale i denne Artikel.

Naar Talen er om Folketallet i Forhold til Beskæftigelsesgraden, rejser sig forøvrigt det Spørgsmaal, om en eventuel Tilbagegang i Folketallet ikke vil virke som en økonomisk Krise. Man kan formentlig gaa ud fra som givet, at de fornødne Værdier — saavel Føde som Klæder og andre Livsfornødenheder forholdsvis let lader sig fremstille, naar Arbejdet (og Maskinerne) i tilstrækkeligt stort Omfang sættes i Forbindelse med Værdikilderne. Men da færre Mennesker, teoretisk set i alt Fald (og formentlig ogsaa praktisk), vil betyde mindre Forbrug — mindre Behov, har man ingen Garanti for, at en saadan Tilstand vil skabe bedre Levevilkaar for Arbejderne eller gøre Beskæftigelsesgraden forholdsvis større. En Nedgang i Befolkningstallet kan let virke modsat, og det er da ikke helt umuligt, at den stærke Agitation for Fødselsindskrænkning med det Formaal at forbedre Beskæftigelsesgraden — naar Tiden er inde — vil virke som et tveægget Sværd. Vel vil færre Arbejdere paa Arbejdsmarkedet i Forhold til Befolkningstallet betyde større Efterspørgsel efter Arbejdskraft og dermed formentlig større Lønninger, men naar Befolkningstallet stadig gaar nedad (Forbruget altsaa bliver mindre), vil det forholdsmæssige Udbud af Arbejdskraft blive det samme. Illusioner om bedre økonomiske Forhold for den arbejdende Befolkning af de nævnte Aarsager vil meget let blive en Skuffelse.

I denne Betragtning er intet Hensyn taget til Maskinteknikens Betydning for en større eller mindre Produktion; man kan imidlertid være sikker paa, at i den Henseende vil Kapitalen under kapitalistiske Samfundstilstande indrette sig med det største Udbytte for Øje — uden Hensyn til om Befolkningen tiltager eller aftager og ikke under samfundsmæssige Hensyn.

Jeg vil hermed have sagt, at Kontrol med Menneskenes Formering, eller skal vi sige, en bevidst Stræben efter at naa en Nedgang i Befolkningstallet, næppe under kapitalistiske Samfundsforhold vil kunne udnyttes til økonomisk Gavn for Arbejderne. Med Maskinteknikens høje Udvikling — en Udvikling, der sikkert endnu ikke er ført til Bunds — vil Kapitalens Ejere i Løbet af forholdsvis kort Tid være i Stand til at indrette sig efter enhver Situation paa Arbejdsmarkedet, saa den Fordel, Arbejderne har regnet med, bliver bortelimineret.

Siden sidst.

Horsens A. Firma J. H. Grabow & Co.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelsen af en Overenskomst for Arbejdet ved Fremstilling af »Pota» og «Agerkaalspulver». Afdelingen har forhandlet uden Resultat og Firmaet er Medlem af Arbejdsgiverforeningen gennem Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen afholdtes den 20. Maj et Mæglingsmøde, ved hvilket Afdelingens fremsatte Krav om en Timeløn af 115 Øre samt en Efterbetaling af 300 Kr. for Tiden fra 1. April til Fabriken i Løbet af kort Tid — efter Moderniseringen — kommer i Gang, eller 115 Øre pr. Time ogsaa for den Tid. Enighed opnaaedes dog ikke, hvorfor 1ste Strejkevarsel blev afgivet overfor Arbejdsgiverforeningen den 29. Maj. Arbejdsgiverforeningen protesterede mod Varslets Lovlighed. Da et Møde i Arbejdsgiverforeningen for den 13. Juni ogsaa endte uden Resultat, afgaves 2det Strejkevarsel, hvorefter Arbejdsgiverforeningen indklagede D. A. F. for Den faste Voldgiftsret. Ved det forberedende Retsmøde forligtes Sagen saaledes: For Tiden fra 1. April d. A. og indtil videre ydes der til de ved Fremstillingen af Pota og Agerkaalspulver beskæftigede Arbejdere et Tillæg af 5 Øre pr. Time. Senest den 1. August d. A. optages der en Forhandling vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal ydes Tillæg og i bekræftende Fald hvormeget. D. A. F. tog derefter Strejkevarslet tilbage, hvorpaa Arbejdsgiverforeningen tog Klagen tilbage. Den 24. August indberetter Afdelingen, at der paany er forhandlet lokalt, uden at Enighed er opnaaet. — Endelig ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 9. November opnaaedes Enighed om, at der betales et Tillæg af 10 Øre pr. Time til den til enhver Tid gældende Timeløn. Den Bestemmelse kan tidligst opsiges til Ophør den 15. April 1930 og Ordningen er undergivet de i den almindelige Overenskomst gældende Bestemmelser. Vedrører 8 a 10 Mand.

Korsør. Korsør Jernstøberi og Maskinfabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet for Maskinformning af noget nyt Arbejde egenmægtigt har fastsat en Akkordpris, som Maskinformerne ikke kunde tjene noget efter. Afdelingen har forsøgt en Forhandling med Firmaet om Sagen, men blev afvist. Ved et Mæglingsmøde den 25. Oktober opnaaedes ikke Enighed om en Akkordpris, hvorfor Arbejdet udførtes paa Timeløn.

Nakskov Sk. Nakskov Skibsværft: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt

i Anledning af følgende Uoverensstemmelser: 1) at Skibsværftet kun vil betale Timeløn for en Del forskelligt Arbejde i Maskinafdelingen, der hidtil har været udført i Procent-Akkord. 2) at Skibsværftet uden videre har reduceret de fleste Procent-Akkorder, der er gældende, fra 63 pCt. til fra 48 til 52 pCt. 3) at samme Forhold gør sig gældende i Snedkerværkstedet, hvor Arbejderne har truffet Aftale med Mestrene om Procent-Akkord for Transport af Møbler og Inventar til Skibene, idet Værftet har nægtet at give Procent-Akkord for den sidste Aflevering til 2 Skibe. 4) at Værftet har nedsat Betalingen for Vagttjeneste fra at være Timeløn plus Overarbejdstillæg til at være Timeløn plus 10 Øre pr. Time.

Ved et Mæglingsmøde den 2. August enedes man om at vise Spørgsmaalet tilbage til lokal Forhandling. Opnaas herunder ikke Enighed, forbeholder Forbundet sig at føre Sagen videre. Den 19. September indberetter Afdelingen, at Forhandlingerne er endt resultatløse og at den ønsker Spørgsmaalene behandlet paa et Timandsmøde. Ved Timandsmødet den 19. Oktober erklærede Værftet sig villig til: **ad 1 og 2:** ogsaa fremtidig at give Akkord for Transport ombord af de svære Maskinstykker, idet begge Parter vil bestræbe sig for snarest muligt at faa indført faste Akkordpriser for saadant Arbejde; **ad 3:** at bestræbe sig for, hvor Forholdene muliggjorte det, at søge at give Akkord paa det omhandlede Arbejde; **ad 4:** Værftet paaberaabte sig en i 1922 truffen Aftale om et Tillæg af 10 Øre pr. Time for Vagttjeneste. Forbundet tog denne Meddelelse til Efterretning, men opsagde samtidig Ordningen til Ophør 1 Maaned fra Timandsmødets Dato.

Odense F. Plovfabriken «Fraugde»: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har afdraget 4 pCt. af saavel Timelønninger som Akkordpriser, uagtet det i den gældende Overenskomst af 12. Februar 1926 er fastsat, at «Regulering af Lønningerne i Overenskomstperioden foretages efter Jernindustriens Overenskomst» og at Reguleringsbestemmelsen nu er udgaaet af Jernindustri-Overenskomsten. Ved Mæglingsmødet den 30. Oktober diskuteredes Sagen, uden at Enighed opnaaedes, men Parterne enedes om at lade Sagen afgøre ved voldgiftsretslig Behandling og lade den gaa direkte til Voldgiften. Ved Voldgiftsrettens Møde den 28. November opnaaedes følgende Forlig: »Den løbende Overenskomst fornyes til at gælde til og med 31. Marts 1929, men saaledes at Lønfradraget bliver 2 pCt. i Stedet for 4 pCt Fabriken efterbetaler til hver af de paagældende Arbejdere Halvdelen af det hidtil fradragne Beløb. De Opsigelser, der er givet Lejerne i Fabrikens Arbejderboliger til Fraflytning den 1. Februar 1929, ændres saaledes, at Fraflytning først skal ske den 1. April 1929, og hvis der til den Tid er opnaaet ny Overenskomst om Arbejdet paa Fabriken, er Opsigelserne dermed at betragte som bortfaldne. Vedrører 14 Mand.

Odense F. Wittenbergs Automatfabrik: Overenskomst oprettet. **6 Mand.** Antagelses-Timeløn 100 Øre. Lønnen for særligt og specielt betroet Arbejde bør være højere, forsaavidt der ikke eller kun i forsvindende Grad er Adgang til Akkord. Akkordarbejde bør tilstræbes, hvor Forholdene ikke hindrer det. Bestemmelse om, at unge Mennesker kan arbejde for en lavere Løn (jvfr. Jernindustriens Overenskomst). Overarbejde 2 Timer a 30 pCt., 3. Time 50 pCt., derudover 100 pCt. Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 1 Eftm. 50 pCt., efter den Tid 100 pCt. Tillæg. Ved Skifteholdsarbejde betales et Tillæg af 15 Øre pr. Time i Tiden fra Kl. 17 Eftmd. til Kl. 23 og derefter 25 Øre pr. Time i Tiden fra Kl. 23 til 7 Morgen. Løst antagne Arbejdere afregnes med mindst 4 Timers Løn. Tillidsmandsregler. Arbejderne er pligtige at trække Kontrolure, der gives indtil 3 Minutters Respit om Morgenen og indtil 2 Minutters Respit om Middagen. Regler for Afgørelse af Uoverensstemmelser. Gælder til 1. Februar 1930.

Odense Sk. Odense Staalskibsværft: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Værftet nægter at betale Vandbygningstillæg for Bygning af en Bro udover Vandet. Afdelingen oplyser, at der er bygget 2 Broer. Den første blev overgivet en Entreprenør i Entreprise, og han betalte sine Arbejdere det i Overenskomsten mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. fastsatte Vandbygningstillæg, medens Entreprenøren kun førte Tilsynet med Bygningen af den anden Bro. Afdelingen henviser endvidere til, at Værftets Arbejdsmænd for tidligere udført Entreprenørarbejde (Bygning af en Kaj) har faaet Vandbygningstillæg udbetalt af Værftet samt til, at Værftets Direktør, da Afdelingsformanden sraks ved Brobygningsarbejdets Paabegyndelse henvendte sig til ham og krævede Vandbygningstillæg for Arbejdet, svarede, at Værftet eventuelt vilde betale mere end almindelig Timeløn. Ved Mæglingsmødet den 26. September erklærede Værftet, at det ikke kunde betale det krævede Tillæg, da det omhandlede Arbejde var blevet betydelig dyrere end tidligere udførte Arbejder af samme Art. Enighed opnaaedes derfor ikke, men Forbundet forbeholdt sig at føre Sagen videre. Da Afdelingen indberettede, at efter Skibstømrernes Udtalelser er den sidste Bro bygget ag samlet betydelig bedre end den første Bro, og der iøvrigt har været anderledes Vanskeligheder ved Arbejdets Udførelse, er det naturligt, at ogsaa Arbejdslønnen er blevet større, begæredes Sagen behandlet ved et Timandsmøde. Ved dette gav Direktøren for Skibsværftet Tilsagn om at lade det omhandlede Arbejde opmaale for derigennem at sammenligne Udgifterne herved med Udgifterne med den tidligere byggede Bro, og hvis det herved konstateredes, at Forbundets Udtalelser m. H. t. det betydelige Merarbejde, der har været ved den heromhandlede Bro, viser sig rigtige, vil Værftet være villig til at yde Arbejdsmændene et rimeligt Tillæg.

Odense St. Akts. M. P. Allerups Eftf.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet vægrer sig ved at imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om Forhøjelse af Timelønningerne, der ligger paa 95, 96 og 97 Øre. Kravet gaar ud paa et Tillæg af 4 Øre pr. Time til 3 Mand og 2 Øre pr. Time til 26 Mand. Ved Mæglingsmøde den 27. November indgik Aktieselskabet paa at yde et Tillæg af 20 Øre pr. Time,

at fordele paa samtlige Arbejdsmænd efter Firmaets Skøn med Ikrafttræden fra Torsdag den 29. November. Forbundets Mæglingsmand indberetter, at Tillægget skal fordeles mellem de Arbejdere, som ikke har Akkord eller Støbetillæg og som mindst har været paa Fabriken i 6 Maaneder jvfr. Mæglingsmødet i August d. A.)

Sigerslev. Stevns Klints Kridtbrud. Kalk- og Teglværksforeningen klager paa Firmaets Vegne over en ulovlig Arbejdsvægring fra de Arbejderes Side, som skulde arbejde ved Knusning af Kridt. Sagen forholder sig saaledes, at sædvanlige Møllepasser en Lørdag udeblev fra Arbejdet, men i hans Sted mødte en Mand, der tidligere, medens der arbejdedes i 2 Hold, havde fungeret som Møllepasser. Forvalteren erklærede saa, at da det er en Aftale, Møllepasseren skulde staa ved sit Arbejde, kunde der ikke knuses, naar Møllepasseren ikke kom. Nogle Arbejdere blev af den Grund sat til andet Arbejde og Resten gik hjem. Mandagen derefter udeblev samtlige Arbejdere, der skulde arbejde ved Møllen, men da Arbejdernes Repræsentant spurgte, om Møllen skulde i Gang om Tirsdagen og fik dette bekræftet, saafremt Møllepasseren mødte, blev der atter arbejdet normalt fra Tirsdag Morgen. Teglværksforeningen begærer derfor et Mæglingsmøde afholdt, men forbeholder sig at føre Klagen videre, hvis Enighed ikke opnaas paa Mæglingsmødet. Ved Mæglingsmødet den 17. November enedes man om, at de paa Arbejdsfortegnelsen opførte 22 Mand skal træffe Aftale med 2 paalidelige Mænd, der skal approberes af Ledelsen om at supplere den disponible Arbejdsstyrke i paakommende Tilfælde op til 21 Mand særlig ved Udskibning. Desuden opnaaedes Enighed om forskellige andre Forhold vedrørende Skiftning m. m. og endelig fastsattes Akkorden for Afrømning i det sydlige Brud til 160 Øre pr. m^3.

Viborg. Brunshaab Teglværk: Afdelingen indberetter, at den i Følge Cirkulære Nr. 24/1928 har forhandlet med Teglværket. Der opnaaedes Enighed om at forhøje Akkordprisen fra Kr. 22.54 til Kr. 26.00 pr. Tusind Tagsten.

Viborg. Viborg Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af følgende Uoverensstemmelser: 1) at Teglværket, naar der bliver brændt almindelige Mursten sammen med Drænrør ved Udregning af Betalingen til Ovnfolkene regnes 1 Drænrør = 2 Mursten, hvilken Udregningsmaade Ovnfolkene er utilfredse med.

2) at Bestyreren vil sætte andre Folk til at tage den sidste Omgang Sten og Rør ud af Ovnen.

3) at Bestyreren beskylder Folkene for at snyde med Tallet. Ved et Mæglingsmøde den 19. Oktober enedes man om, at den hidtil gældende Form for Afregning opretholdes Resten af denne Sæson samt om at der optages Forhandling om en ny Akkordpriskurant, vedrørende samtlige paa Teglværket forefaldende Arbejdere, forinden næste Sæson paabegynder.

Fabrikarb. Kbh. Firma Vangede Elementkulfabrik: Afdelingen indberetter, at den har forhandlet med Firmaet og er enedes med det om at forny Overenskomsten for 1 Aar fra 1. Februar 1929 til 1. Februar 1930 paa de samme Betingelser, som der fornyedes i Fjor, nemlig Suspention fra Pristallet i Overenskomstperioden. Vedrører 12 Mand.

Aarhus St. Akts. De forenede Jernstøberier, Aarhus: Jernindustriens Sammenslutning klager paa Akts. Vegne over, at Arbejdsmændene i Radiator-Støberiet den 30. Oktober fra Kl. 10,15 Formd. til Arbejdstids Ophør har nedlagt Arbejdet — foranlediget ved en mindre Maskinskade, hvorved Arbejderne vilde faa ½ Times Ventetid. Skønt Akts. henstillede til Arbejderne at benytte denne Ventetid til at holde Middagspause (i Stedet for fra Kl. 11—11,30) holdt Arbejderne Møde og besluttede at gaa hjem straks. Jernindustriens Sammenslutning er enige med Akts. i, at betragte det skete som en ulovlig Arbejdsnedlæggelse, der har forvoldt Akts. Tab og anmoder om, at Spørgsmaalet bliver gjort til Genstand for voldgiftsretlig Behandling og saaledes, at Mæglingsmøde snarest afholdes. Ved Mæglingsmødet den 28. November oplyses det, at Arbejdsstandsningen, som varede i 5 Timer omfattede 22 Arbejdsmænd i Radiatorstøberiet. Herved blev endvidere 8 Kærnemagere og 4 Rensere arbejdsledige. Akts. krævede en Erstatning paa 200 Kr. Man enedes om at fastsætte Erstatningen til 100 Kr., som straks forfalder til Betaling saafremt Arbejdsmændene paany iværksætter en ulovlig Arbejdsstandsning hos Akts.

Fredericia F. Akts. Ernst Voss' Fabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. har indført forskellige Ændringer i Arbejdsforholdet i Emailleværkstedet, der har bevirket, at Brændernes Fortjeneste er gaaet betydeligt ned, ligesom Akts. har afdraget Brænderne et hidtil betalt Tillæg for Behandling af Kakkelovnsgods. Ved Mæglingsmødet den 28. November hævdede Akts. Repræsentanter, at den skete Ændring gjorde Arbejdet lettere for Arbejderne, hvis Fortjeneste ikke heller var forringet som Følge deraf. Men forøvrigt var Krav om Forhøjelse af Akkorderne uberettiget, da de ikke var opsagte. Arbejdernes Repræsentanter udtalte, at de under disse Omstændigheder agtede at opsige Akkordpriserne i Emailleværkstedet.

Oliemøllerne, Kbh. Foreningen af danske Sæbefabriker. Efter at der ved Forhandling mellem Parterne er opnaaet Enighed om nogle af Afdelingen fremsatte Krav, er Overenskomsten af 15. Juli 1927 med tilhørende protokolerede Tilføjelse forlænget til 1. Februar 1930. Vedrører 50 Mand.

Oliemøllerne, Kbh. Dansk Ilt- og Brintfabrik. Efter at der ved Forhandling mellem Parterne er opnaaet Enighed om en Uoverensstemmelse om Ferieforholdet, er Overenskomsten forlænget til 1. Februar 1930. Vedrører 8 Mand.

D. A. F. Foreningen af danske Cementfabrikker: Overenskomsten og samtlige Fabriksprislister forlænget indtil 1. Februar 1930. Der opnaaedes nogle Forbedringer af Prislisterne, der gælder til 1 Aar efter den fastsatte Udløbstid. Der oprettedes en ny Priskurant for «Danmark»s Eternit-Afdeling, som straks træder i Kraft. For den almindelige Overenskomsts Vedkommende enedes man om at stryge sidste Sætning i § 1, 4. Stk. og sidste Punktum i § 3, 2. Stk. Disse Æn-

dringer træder i Kraft fra 1. Februar 1929 og kan tidligst opsiges til Ophør 1. Februar1930. Vedrører ca. 1360 Mand.

D. A. F. Olieindustriens Arbejdsgivere: Landsoverenskomsten med tilhørende lokale Overenskomster forlænget indtil 1. Februar 1930. Landsoverenskomstens § 8 ændres til at lyde: Aftaler om Akkorder og Produktionstillæg samt andre Vedtagelser gældende for de enkelte Fabriker godkendes af Organisationerne og underskrives senest sammen med nærværende Hovedoverenskomst og forbliver gældende sammen med denne, hvilket dog ikke udelukker, at der i Overenskomstperioden kan optages Forhandlinger om ny Akkorder og Produktionstillæg.

Det samme er Tilfældet, saafremt maskinelle Ændringer eller andre Arbejdsforhold indføres.

Saafremt Enighed om Fastsættelse af ny Akkorder ikke kan opnaas mellem Parterne, kan Spørgsmaalet indankes for en faglig Voldgift. Ved Fastsættelsen af de ny Akkordtakster skal der tages fornødent Hensyn til, at Timefortjenesten bliver saavidt muligt den samme som før de ændrede Arbejdsforholds Indførelse.

Indtil de nye Akkordtakster er fastsatte, skal der arbejdes efter Overenskomstens Lønbestemmelser i § 2 gennem en Prøvetid af indtil 4 Uger. Der gives i Prøvetiden et Akkordforskud paa 20 pCt. af Timelønnen, idet den Akkord, der maatte blive fastsat, faar tilbagevirkende Kraft.

Tilføjelsen til Soyakagefabrikkens Lokaloverenskomst Pag. 49 udgaar.

I Overenskomsten vedrørende Søndagsarbejde paa Oliefabrikkerne rettes Punkt C. Pag. 13 under Dansk Soyakagefabrik og Aarhus Oliefabrik til at lyde: «Hærdningsanlæget og Katalysatorfabrikken». Vedrører ca. 1200 Mand.

Nørresundby A. A/S Lindholm Teglværk: Overenskomst oprettet. Timeløn 88 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsatte for Fabrikation af Sten. Der betales Timeløn i Tilfælde af Maskinskade, Remsamling og Formskiftning dog skal Arbejderne være villige til at udføre andet Arbejde i den Tid. Iøvrigt er Overenskomsten mellem Teglværksforeningen og D. A. F. gældende.

D. A. F. Kalk- og Teglværksforeningen af 1893. Efter at der ved et Fællesmøde mellem Parterne den 17. November var opnaaet Enighed om nedenstaaende Uoverensstemmelser om de lokale Overenskomster, enedes man om, at Landsoverenskomsten og samtlige lokale Overenskomster løber videre, saaledes at Opsigelse tidligst kan finde Sted med 3 Maaneders Varsel til 1. Februar 1930. Vedrører ca. 4000 Mand.

Aarhus A. Aarhus Kalkværk. Kalkværket giver et Akkordafsavnstillæg til Arbejderne paa 5 Øre i Timen til den nuværende Timeløn, der er 93 Øre. Kranførernes Ugeløn forhøjes med 112 Øre til Kr. 50.00. Chaufførernes og Brændernes Løn forbliver uforandret.

Svendborg. Svendborg Kalksandstensfabrik: Ugelønnen fastsattes til Kr. 49.45, naar Fabriken er i Virksomhed, den øvrige Tid af Aaret betales Kr. 47.45.

Glatved. De jyske Skærvefabriker og De danske Patentkalkværker: Aflæsning af Kul til Kalkværk inkl. Planering i Banevogn Kr. 0,65 pr. Ton. Aflæsning af Kul til Pladsen inkl Planering i Banevogn Kr. 0,56 pr. Ton. Ladning af Sten fra Lager Kr. 0,44 pr. m^3.

Aalborg A. Godthaab Teglværk: Akkordprisen ved Strygemaskinen sættes 44 Øre pr. Mand pr. 1000 Sten med Fradrag af 3 pCt.

Nørresundby A. Hvorupgaard Teglværk: Læsning af hule Dobbeltsten i Banevogn betales med Kr. 1,75 pr. 1000. Haandstrygning af Munkesten betales med Kr. 6,50 pr. 1000 pr. Mand. Disktrillerne og eventuelle Mellemmænd faar samme Betaling. Læsning af Munkesten i Banevogn betales med Kr. 2,00 pr. 1000. Indtrilning af Munkesten til Klampning betales som hidtil.

Nørresundby A. Nørre Uttrup Teglværk: Ved Nyfabrikation af Hulsten arbejdes i Henhold til Landsoverenskomsten efter Timeløn plus 20 pCt. Tillæg, saafremt der ikke opnaas Akkord forinden.

Dansk Arbmd. Forb. Landarbejderforbundet og Det lollandske Arbejdsmands Forbund. Udvalget for Sogneraadsforeningen for Maribo Amt og Maribo Amts Vejudvalg: Overenskomst oprettet angaaende Stenslagning, Vejarbejde og kommunalt Grusgravarbejde. Timeløn ved Amtets Arbejde 98 Øre, ved Sognekommunernes Arbejde 80 Øre hele Aaret. For Asfaltering, Tjæring o. lign. Arbejder betales et Tillæg af 15 pCt. til Timelønnen. For Pasning af Tjære- og Fejemaskinen erholder de 2 Arbejdere et Tillæg af 40 pCt. til Timelønnen. Arbejdstid 8 Timer. Overarb.: 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdagsarb. 100 pCt. Tillæg. Ved Færdselstælling udenfor Tiden Kl. 5 Aften og 7 Morgen betales et Tillæg af 25 pCt. Timelønnen. Akkordpriser fastsatte for Flækning, Stabling og Slagning af Sten samt for Sortering paa Rundharpe med Opstilling af Harpeprodukterne. Udlægning af Skærver og Grus paa Veje betales efter Aftale. Bestemmelse om lempelige Vilkaar for Anskaffelse af Værktøj. Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Oktober, dog kan et enkelt Sogneraad med 3 Mndrs. Varsel opsige gennem Sogneraadsforeningen.

Dansk Arbmd. Forb. og Landarbejderforbundet. Gamle Roskilde Amts Kommuner: Overenskomsten af 3. November 1927 angaaende Stenslagning, Vejarbejde og Grusgravarbejde forlænget til 1. November 1929 uforandret.

Køb hos de Averterende.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Dansk Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 18 1929 1929 33. Aarg.

Dansk Arbejdsmands Forbunds 19. Kongres.

Dansk Arbejdsmands Forbund har indkaldt til Kongres.

Vinteren har lagt sit Isdække over Danmarks Bælter og Sunde; men trods alle Forhindringer stævner de Hundreder af Arbejdsmænd Søndag den 10. Februar Kl. 1 mod Arenateatret i København, hvortil Arbejdsmændenes Rigsdag er indkaldt.

Det gamle Teater gør et baade festligt og højtideligt Indtryk. Rundt Salens Vægge er pyntet op med et Væld af røde Faner, der er sendt fra Afdelingerne og hvis straalende Pragt stemmer Sindet til Alvor.

En smukkere Ramme har aldrig været skabt om vor Kongres.

Der kunde ialt fremmøde 330 Repræsentan-

ter fra Afdelingerne, 24 Hovedbestyrelsesmedlemmer, 3 Revisorer og 6 Sekretærer.

Desuden var indbudt 31 Gæster fra Ind- og Udlandet, der paa en enkelt Undtagelse nær havde givet Møde — Edo Fimmen var af Isforholdene forhindret i at komme tilstede.

Som særlig indbudt til selve Aabningshøjtideligheden var Formanden for Socialdemokratisk Forbund, Hr. Th. Stauning, og Formanden for De samvirkende Fagforbund, Hr. Vilhelm Nygaard, og for Kooperationen Hr. Emanuel Svendsen.

Gæsterne fra Ind- og Udlandet var placerede i Salens smukke Sideloger, hvor der var smykket med røde Faner og grønne Laurbærplanter, og i disse straalende Omgivelser tog følgende Damer og Herrer Plads:

F. J. Jürgens, International Grov- og Fabrikarbejderforbund, C. Røssler, Tysk Fabrikarbejderforbund, Wilhelm Wagoner, Tysk Værkstedsarbejderforbund, A. Müller, Nederlandsk forenede Fabrikarbejderforbund, K. F. Christiansson, Finlands Transportarbejderforbund, Oskar Erikson og Robert Berg fra Svensk Transportarbejderforbund, Frantz Dinnebier, Fabrikarbejderforbundet, Aussig, Czekoslovakiet, Andreas Czuma fra det kemiske Arbejderforbund i Polen, C. J. Söder og Richard Vettergren fra Svensk Grov- og Fabrikarbejderforbund, Chr. Henriksen og A. Ahlstrand, Norsk Arbejdsmands Forbund, Halfdan Jönsson, Nic. Næss og Anders Gulbrandtsen, Norsk kemisk Industriarbejderforbund, Sigurd Forbord, Norsk Transportarbejderforbund, Fru Alvilda Andersen, Frk. Poula Poser og Fru Kirsten Rasmussen, Kvindeligt Arbejderforbund, P. Back, Sømændenes Forbund, Erik Jacobsen, Søfyrbødernes Forbund, Magnus Petersen, Papirindustriarbejderforbundet, Oscar Levinsen, Marius Olsen og Frederik Hansen, Landarbejderforbundet, og Johs. Nielsen, H. P. Jensen, J. P. Johannessen og Chr. Pedersen fra Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Kongressens Dagsorden var følgende:

1. Kongressens Aabning.
2. Mandaternes Godkendelse.
3. Kongressens Konstituering.
4. Beretning og Behandling af Forbundets Virksomhed i Tiden 1. April 1925 til 31. Marts 1928.
   a. Den foreliggende Udvikling af Loven om Arbejdsløshedskasserne og den paatænkte „Tugthuslov" og de i Anledning af samme nødvendiggjorte Modforholdsregler.
5. Regnskaberne.
6. Indkomne Forslag.
   a. Vedrørende De samvirkende Fagforbund.
   b. Vedrørende Lovene.
   c. Andre som Lov gældende Beslutninger.
   d. Andre Forslag.
7. Fastsættelse af Lønninger og Valg af Tillidsmænd.
8. Fastsættelse af næste Kongres.

Kl. 2 besteg Forbundets Formand, *Lyngsie*, Kongressens Talerstol. Han greb Klokken, lod den lyde og holdt derpaa Aabnings-Talen:

Ærede Kongres! Ærede Delegerede! og ærede Gæster fra Ind- og Udland! et hjerteligt og oprigtigt Velkommen! Vi har blandt vore mange Gæster indbudt Hr. Stauning og Frue, Vilhelm Nygaard og Emanuel Svendsen, Stauning som Repræsentant for den samlede danske Arbejderbevægelse, Vilhelm Nygaard som Repræsentant for vore Kammerater, de øvrige organiserede Arbejdere, og Emanuel Svendsen som Repræsentant for den kooperative Bevægelse.

Lyngsie fortsatte:

De danske Arbejdsmænd véd tilfulde, at de tilhører det samlede Arbejderparti i vort Land, at vi politisk og agitatorisk tilhører det danske Socialdemokrati. Vi har Pladsen blandt alle de organiserede Arbejdere. Vi har fælles Fjender og fælles Maal, og Maalet naas lettest ved, at vi marcherer i fælles Rækker med fælles Fodslag. (Kraftig Tilslutning).

Blandt vore Gæster sidder paa Balkonen vor gamle Kammerat, Betonarbejder Ole Hansen, det ældste Medlem indenfor sin Organisation, han bar den røde Fane ved Arbejdsmændenes første Kongres, og i 25 Aar har han været den stoute Fanebærer. Det glæder os at se ham i vor Midte.

Vi holder vor Kongres paa en Tid, da Frosten hærger, paa en Tid, hvor de Store har rottet sig sammen mod de Smaa.

Den store „Høvding", den største politiske Attrapfigur, vi nogensinde har set herhjemme, søger nu at udrette, hvad Bismarck i sin Tid ikke formaaede i Tyskland. „Høvdingen" skal lide samme Skæbne.

Der forestaar for os travle Arbejdsdage. Hvad vore Kammerater naaede gennem 40 Aar, det agter vi at værge til sidste Mand. (Hør!). Gennem vore Organisationer kæmpede vi os ud af Trældom og Afhængighed. Tidligere var Arbejderen Fattigper, saa Bønderne ikke kunde tænke sig noget værre, end at deres Døtre skulde giftes med en „Madkassemand".

I Kraft af vore Organisationer har vi naaet en Plads i Lyset, en Plads ved Livets Bord. Enhver Arbejder kan nu bære sit Hoved frit. Vi har vor fulde Statsborgerret. Vi er med overalt. Vi taler med om Forholdene i vort Land, og vi vil ogsaa tale med, naar man nu søger at kuldkaste, hvad vi har tilvejebragt gennem 40 Aars Organisationsarbejde.

Vi vil værge vore Hjem, vore Hustruer og vore Børn, saa langt vor Magt rækker.

Den Mand, der nu misregerer vort Land, skal vide, at vi ikke lader os trække til Slagtebænken.

Der findes i Danmark ingen anden Magt, der kan beskytte Arbejderne, end deres Organisationer. Derfor slaar vi Kreds om dem.

Udover de sædvanlige Punkter vil Kongressen komme til at beskæftige sig med store Spørgsmaal, som Øjeblikket kræver, vi behandler.

Jeg tvivler ikke om, vi alle véd, at Sagen er alt, og det øvrige kun Biting. Det gælder for os, at vi ved vore Beslutninger griber rigtigt. Det gælder en kvart Millions Vel.

Gaa da til Arbejdet, tag fat, og Held og Lykke dermed.

Herved erklærer jeg Dansk Arbejdsmands Forbunds 19. Kongres for aabnet. Held med Arbejdet! (Langvarigt Bifald).

Operasanger *Gunder Knudsen* sang: „Se, vi byder Jer: Velkommen!", skrevet af Chr. Sørensen, (Stærkt Bifald). Gunder Knudsen sang tillige „Nord fra og Syd fra....." (Fornyet Bifald).

Alle Kongressens Deltagere afsang til Musikledsagelse Aage Hermanns „Arbejdsmandssang 1929", en Sang, „Vel mødt, Kammerat", skrevet af Nielsen-Kolding, og „Arbejdsmandens Maal" af C. Abrahamsen. (Bifald).

Musiken spillede et Nummer og derefter fik Gæsterne Ordet.

Den første af Gæsterne, der tog Ordet, var *Jürgens* fra Det internationale Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Han og de øvrige Gæster, som talte, hilstes med kraftigt Bifald. Jürgens Tale oversattes af Rob. Nielsen. Jürgens takkede hjerteligt for Indbydelsen. Det internationale Samarbejde er en uomgængelig Nødvendighed, ikke mindst af Hensyn til de Midler, Arbejdsgiverne internationalt gør Brug af. Internationalt Grov- og Fabrikarbejderforbund tæller 22 Forbund i 14 europæiske Lande med et samlet Medlemsantal paa over 600,000, og dette er stadig stigende. Vore Organisationer maa svejses sammen. Splittede naar de intet. (Hør!). Internationalt Fabrikarbejderforbund har udbetalt Millioner under Konflikter. Han sluttede med de bedste Ønsker for Kongressen og udbragte et Leve for Dansk Arbejdsmands Forbund.

Chr. Henriksen, Norsk Arbejdsmands Forbund, hilste Kongressen fra de norske Arbejdsmænd. Den almindelige Depression har givet Arbejdsgiverne Appetit paa Lønkamp mod Arbejderne i en Række Lande. Paa de norske Arbejdsgiveres Initiativ blev den norske Voldgiftslov gennemført, men dens Dage er sikkert talte. Man fik ogsaa en Tugthuslov, som adskillige af de norske Arbejdere har faaet at føle, men det vil sikkert lykkes det norske Arbejderparti inden længe ogsaa at faa omstødt denne Lov, der er en Skamplet paa det norske Folk.

Fru *Alvilda Andersen,* Kvindeligt Arbejderforbund, bragte en Hilsen til Kongressen paa egne og en Række andre danske Gæsters Vegne. Kvindeligt Arbejderforbund og adskillige andre Organisationer havde altid faaet velvillig Støtte fra Arbejdsmandsforbundets Side. Hun takkede herfor og udtalte Haabet om, at de Beslutninger, der blev taget paa Kongressen, maatte føre til fuld Enighed indenfor den danske fagorganiserede Arbejderklasse. Dette vilde bringe Lykke og Fremgang for alle danske Arbejdere. (Nye Hurraraab).

Robert Berg, Svensk Transportarbejderforbund, hilste Kongressen fra de svenske Kolleger. Til de finske konfliktramte havde Dansk Arbejdsmands Forbund formaaet at yde lige saa mange Penge som det norske og svenske Forbund samt internationalt Transportarbejderforbund tilsammen. I Sverrig erkender man Danmark som Foregangslandet for Arbejderne saavel paa det politiske som det faglige Omraade. Han haabede, at det skandinaviske Samarbejde maatte blive bedre og bedre udbygget.

Lyngsie takkede hver af de Gæster, der havde talt, og udbragte Leveraab for disse.

Robert Nielsen oplæste en Række indløbne Telegrammer.

Aabningshøjtideligheden var dermed tilende, og man skred til Kongressens Konstituering.

Paa Forslag af *Lyngsie* overtog Næstformanden, *Jens Larsen*, det midlertidige Dirigentskab.

Hovedbestyrelsens Forslag til Forretningsorden vedtoges saalydende:

1. Møderne ledes af 3 Ordstyrere og 4 Sekretærer.

Hvert Møde ledes af en Ordstyrer med Bistand af 2 Sekretærer. Ordstyrerne ordner indbyrdes Mødernes Ledelse.

Adgangen til Kongressen sker ved Adgangskort og ved Afkrydsning paa dertil indrettede Lister forinden hvert Mødes Aabning.

2. Ved alle Afstemninger gælder simpel Majoritet. Mindst 25 Delegerede eller Mødets Ledelse kan stille Forslag om, at Afstemningen sker ved Navneopraab.

Den ledende Ordstyrer søger saa vidt muligt at faa det foreliggende Spørgsmaal behandlet til Ende inden det paagældende Mødes Afslutning. Han har Ret til — efter en forgæves Paamindelse — naar en Taler ikke holder sig til den foreliggende Sag, at fratage ham Ordet.

Den ledende Ordstyrer kan ligeledes stille Forslag om Diskussionens Afslutning med de indtegnede Talere, ligesom han kan stille Forslag om begrænset Taletid.

Saadanne Forslag kan ogsaa fremsættes af mindst 10 Delegerede.

3. Naar det er vedtaget at slutte Diskussionen med de indtegnede Talere, kan der ikke indtegnes andre Talere end Ordføreren for henholdsvis den forslagsstillende Afdeling og Hovedbestyrelsen, ligesom der heller ikke, efter at Afslutning er vedtaget, kan indbringes nye Forslag.

Afdelinger, der har flere end een Repræsentant, maa vælge sin Ordfører — eventuelt en Flertals- og en Mindretals-Ordfører — og kun denne kan faa Ordet i samme Sag.

Denne Bestemmelse gælder dog ikke ved Behandling af Virksomheden og Forslagene vedrørende „De samvirkende Fagforbund".

4. Mødets Dirigent kan til enhver Tid sætte Forslag om indskrænket Taletid under Afstemning; vedtages denne, gælder den Regel, at ingen Taler kan have Ordet mere end 5 Minutter ad Gangen og ikke udover 2 Gange i samme Sag; herfra undtages dog Ordføreren for henholdsvis Forslagsstillerne og Hovedbestyrelsen.

5. Talerne maa forlange Ordet skriftligt.

6. Forslag og Ændringsforslag skal indleveres skriftligt til Ordstyreren i 2 Eksemplarer og være underskrevet med Forslagsstillerens Navn samt Navnet paa den Afdeling, han repræsenterer. Sekretærerne fører Kongressens Protokol, *som kun maa indeholde Diskussionsemnerne og Ordførernes Motiveringer samt de i Forbindelse hermed tagne Beslutninger.*

7. Møderne holdes fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 11½ Formiddag og fra Kl. 1½ til Kl. 5½; de begynder uden Hensyn til de mødtes Antal.

Ordstyrerne har Ret til at ansætte Aftenmøde, naar de skønner det hensigtsmæssigt.

8. Delegerede, der udebliver fra et eller flere Møder uden anmeldt godkendt Forfald, mister Diæterne for den eller de paagældende Dage.

Til Mandaternes Godkendelse nedsattes følgende Udvalg:

R. Steen, Trælagerarb., Kbhvn., Niels Christensen, Støberiarb., Kbhvn., Laurits Petersen, Assens Fyn, Christoffer Mortensen, Horsens, Hans Chr. Nielsen, Nr. Sundby, C. Jensen, Holbæk, og fra Hovedkontoret Sekretær Niels Hansen og Bogholder Chr. Nielsen.

Til Dirigenter valgtes Forretningsførerne Jens Larsen, Axel Olsen og Vald. Petersen, og til Sekretærer Otto Jespersen, Christensen-Voldby, Frantz Petersen og Th. Gath.

Herefter sluttede Aabningshøjtideligheden, idet nogle af Gæsterne først kunde hilse paa Kongressen Dagen efter.

Kongressens 2. Møde aabnedes den 11. Februar 1929 Kl. 9 Form.

Dirigent: *Jens Larsen.*

Mandatudvalgets Formand, *Niels Hansen*, fik derpaa Ordet og aflagde paa dettes Vegne Beretning.

Der kunde møde 330 Delegerede.

Mødt var 329 Delegerede.

Desuden var mødt 21 Medlemmer af Hovedbestyrelsen, idet 2 Mand var syge, nemlig Drejer og Marius Sørensen, samt 3 Revisorer, 5 Sekretærer og Bogholdere.

Mandatudvalget indstillede samtlige Mandater til Godkendelse.

Dette vedtoges eenstemmigt.

Repræsentanten for det tyske Fabrikarbejderforbund, *C. Røssler*, fik derpaa Ordet.

Han gav i sin Tale, der oversattes af Dirk Nack, en Oversigt over Forholdene i Tyskland, der var stærkt trykket af de store Erstatninger, som Tyskland skal betale til Ententen, og af stor Arbejdsløshed; sluttede med at udtale Ønsket om, at de Beslutninger, som

toges af Kongressen, maa blive til Gavn for de danske Arbejdsmænd.

Formanden kvitterede for Røsslers Tale med at udbringe et Leve for det tyske Fabrikarbejderforbund.

Derefter fik *Franz Dinnebier*, Czekoslovakiet, Ordet. Ogsaa hans Tale oversattes af Dirk Nack. Han takkede for Indbydelsen til at være tilstede ved Kongressen, bragte en Hilsen fra sit Forbund og omtalte Forholdene i Czekoslovakiet, der var stærkt præget af en Spaltning i Arbejdernes Interesser.

Formanden takkede for hans Hilsen fra Kammeraterne i Czekoslovakiet og udbragte et Leve for disse.

A. Müller fra det hollandske Fabrikarbejderforbund udtalte ifølge Dirk Nacks Oversættelse, at han ikke alene var kommet for at bringe en Hilsen fra sit Forbund, men ogsaa for at lære af de danske Arbejdsmænds Organisation, der i Modsætning til de hollandske Arbejderes var stærkt sammensluttet i en Enhed. Sluttede med at udtale Ønsket om Fremgang for de danske Arbejdsmænd.

Ogsaa ham takkede *Formanden* for hans Hilsen og hans Udtalelser om de danske Arbejdsmænd og sluttede med ogsaa for ham og hans Organisation at udbringe et af kraftige Hurraraab besvaret Leve.

Man gik derefter til Behandling af Dagsordenens Punkt 4.

Forinden *Formanden* gik over til den egentlige Beretning, udtalte han nogle Mindeord om Forbundets tidligere mangeaarige Kasserer, Johs. Sørensen, som i 1926 var gaaet bort.

Ogsaa Forbundets mangeaarige Hovedbestyrelsesmedlem, Ravn fra Esbjerg, som i Eftersommeren 1926 var død i København, mindedes Formanden. Endelig mindedes han Forbundets mangeaarige Sekretær, Georg Hansen, som efter et langt Sygeleje var død i 1927. Og Formanden udbad sig Bemyndigelse til at lægge Kranse paa de tre Afdødes Grave, ligesom han udbad sig Bemyndigelse til at bringe en Hilsen og en Buket Blomster til Forretningsfører Carl Drejer, som i lang Tid havde været syg og fremdeles laa paa Sygelejet.

Kongressen sluttede sig til Formandens Udtalelser ved at rejse sig.

Hermed sluttede Kongressens 2. Møde.

(Fortsættes).

Den sociale Lovgivnings Berettigelse.

Den sociale Lovgivning er et Udspring af økonomiske og produktive Kræfter.

Den sociale Lovgivning vil altid være en Afspejling af de økonomiske Kræfter. Den vil altid være en Afspejling af den tekniske Udvikling, og ikke mindst en Afspejling af den forhaandenværende organisatoriske, faglig som politisk, og kulturelle Magt, som Arbejderklassen er i Besiddelse af.

Men dybest nede er den sociale Lovgivning et Produkt af de til enhver Tid gældende Ejendoms- og Besiddelsesforhold.

Et Blik tilbage over den socialdemokratiske og produktive Udvikling igennem Tiderne viser os, at den sociale Lovgivning bunder dybere i de produktive Forhold end mange Mennesker tror. Individets Muligheder for at klare sig i Kampen for Tilværelsen er ganske anderledes i Dag end for 300 Aar siden. I Oldtid og Middelalder var Arbejderen (bortset fra nogle ganske enkelte) Slaver og de Besiddendes Ejendom. Vel levede Slaverne til Tider under de usleste Forhold, Korsfæstelse hørte til Dagens Orden, men Kampen for Tilværelsen i den Forstand „hvor skal jeg gaa hen i Morgen for at finde Føde" eksisterede ikke.

Slaverne var de Besiddendes Ejendom som Husdyr og Maskiner i vor Tid.

Hjemmeproduktionen var det bærende i Samfundets Økonomi. Produktionens Formaal var at forsyne Slaveejerens private Husholdning, at producere til Handel, og den dermed følgende Udbytning, var der paa dette Tidspunkt ikke Tale om.

Da Slaverne var de Besiddendes Ejendom, hvis Anskaffelse kostede Penge, var de interesseret i Opretholdelse af en vis Levestandard (selv om det var et Lavmaal) for deres Slaver.

At Slavehusholdningen fra Oltid til Kapitalismens Gennembrud skiftede Karakter er kun et Bevis paa den økonomiske og politiske Udviklings ubønhørlige Lov.

Den økonomiske Udvikling var allerede fra vor Tidsregning naaet dertil, at det sociale Spørgsmaal var Tidens mest brændende politiske Spørgsmaal.

Kravene var de fra Historien kendte, Frigivelse af Slaverne og Brød til de fattige.

Disse skiftende Former for Slavehusholdnin-

gen fortsættes op igennem Middelalderen. Vi møder allerede i Middelalderen en i Forhold til Tiderne udviklet Fattigforsørgelse under patriarkalske Former. Denne Fattigforsørgelse var et almindeligt Led i den katolske Kirkes Religion.

Efterhaanden som Samfundets produktive Grundlag op igennem Middelalderen havde ændret sig, indtil det Tidspunkt, da Fevdalismen bukkede under, havde Samfundet ogsaa ved sin daværende Udbytning skabt et udsigtsløst Pjalteproletariat.

Den fremstormende Kapitalisme, der fik Udtryk i den franske Revolution, fejede med et Pennestrøg det gamle Retssystem tilside.

En ny Epoke i Historien var begyndt. Kapitalisme og Liberalisme havde holdt deres Indtog; Samfundets produktive Grundlag havde hermed ændret sig.

Kapitalisme og Liberalisme bragte ikke Lykken til Menneskeheden. Fabrikerne rejste sig, Arbejderne stormede til Byerne og ophobede sig i Fattigkvarterernes Baggaardskaserner.

Den konsekvent gennemførte Arbejdsdeling, Arbejdets Specialisering paa alle Omraader, slog fuldstændig dem ud, der før havde ernæret sig ved Hjemmeproduktionen.

De saaledes udsigtsløse Arbejdere blev da Stratenrøvere og Kvinderne prostituerede. Ja, inden længe var Forholdene saadan, at de liberale Nationaløkonomer, hvis Kongstanke var de utøjlede Kræfters frie Spil, selv maatte anraabe Statsmagten om at skride ind mod den sociale Elendighed. Den moderne Kapitalisme og Industrialisme satte Blod og Død mellem de Besiddende og de Besiddelsesløse. Samfundets produktive Grundlag havde ændret sig, men Ejendomsforholdene var de samme som hidtil.

Det er altsaa Ændringerne i den materielle Produktionsteknik uden tilsvarende Ændringer i Ejendoms- og Besiddelsesforholdene, der er den egentlige Aarsag til den sidste Menneskealders omfattende sociale Lovgivning.

Den sociale Lovgivning er saaledes et naturligt Produkt af den Omstændighed, at store Dele af Samfundets Medlemmer ikke er i Stand til under et kapitalistisk System at ernære sig selv og sine.

Her i Landet er der siden 1901 vokset en god social Lovgivning frem, takket være Socialdemokratiets Virksomhed.

Denne Lovgivning søger man — og opnaar ogsaa — at ødelægge fra den nuværende Regerings Side. Men endnu er der dog Stumper igen, som kan udnyttes i Arbejderklassens Interesse. Det er jo saadant, at store Dele af Administrationen af denne Lovgivning ligger hos og i de kommunale Raad. Arbejdsmænd, vær derfor paa Vagt ved de forestaaende Sogne- og Byraadsvalg.

Gør Dig til Agitator for Socialdemokratiets Fremmarch, derved staar Du Vagt for din gamle Bedstemoder, for Invaliderne, for de Syge og Arbejdsløses dyreste Interesser, det daglige Brød!

Christian Nielsen,
Aarhus.

Russisk Fagforeningspraksis.

Om Forholdene indenfor Sovjet-Ruslands Fagforeninger bringer „Svensk Social-Demokraten" for 26. Februar et Uddrag af Forhandlingerne ved de sovjetrussiske Fagorganisationers sidst afholdte Kongres. Det Billede, der her gives af Tilstandene i Rusland, afviger jo en hel Del fra det, vore hjemlige Kommunister altid kører frem med, hvorfor vi gengiver det for danske Arbejdere.

Kongressen bestod af 1131 Repræsentanter for 11 Millioner fagorganiserede Arbejdere. Som særligt bemærkelsesværdigt fremføres, at 27,5 pCt. af Repræsentanterne ikke tilhørte det kommunistiske Parti. Ved den nærmest forudgaaende Kongres udgjorde Ikke-Kommunisternes Antal 14 pCt., hvorfor det maa antages, at de ikke-kommunistiske Elementer i Fagforeningerne i Mellemtiden har øget deres Indflydelse og fundet Midler til paa et helt andet Sæt end hidtil at gøre sig gældende. Tidligere tilstedtes kun absolut paalidelige Kommunister Adgang til Forsamlinger af denne Art.

Dersom man har ment at kunne sidestille de russiske Fagorganisationer med de vesteuropæiske, specielt de skandinaviske, saa maa Landsorganisationens Formand, *Tomskis*, store Tale paa Kongressen virke aldeles ødelæggende paa denne Opfattelse. Tomski pegede paa en Omstændighed, som vore Kommunister helst undertrykker, nemlig at de russiske Fagorganisationer ikke har samme Opgaver som andre Landes. Men de russiske Arbejdere synes efter

Tomskis Tale *meget utilbøjelige* til at betragte Sagen paa denne Maade. Arbejderne i Fagforeningerne synes at hylde den Opfattelse, „at Fagorganisationerne skal være Organer til Varetagelse af Arbejdernes egne umiddelbare Interesser, og en saadan Opfattelse strider stærkt imod Sovjetmyndighedernes Syn paa Problemet".

Tomski sagde ogsaa, „at man i Fagforeningerne maatte forhindre, at der opstod Grupper, som ikke forstod, at Sovjetindustrien er en socialistisk Industri, eller Grupper, som ikke var i Stand til at forstaa, hvorfor Arbejderklassen maatte forsage, hvorfor det var dens Pligt at opofre sig, og hvorfor den maatte udskyde Tilfredsstillelsen af dens mest legitime Behov".

Arbejderne havde i Almindelighed liden Interesse for Sovjetstatens socialistiske Bestræbelser, og brød ikke deres Hjerner med etiske Overvejelser angaaende Sovjetstatens Interesser, naar de ikke ved deres Arbejde kunde fortjene tilstrækkeligt til deres Underhold. Tomski meddelte dem den lidet trøsterige Oplysning, „at de ikke i indeværende Aar kunde tænke paa at forbedre deres Lønforhold; thi Industrien havde altfor store Byrder at bære paa Grund af den Rationaliseringsproces, som foregik". Man rationaliserer nemlig ogsaa i Rusland!

At Arbejderne ikke saa med blide Øjne paa disse ny Metoder, som tvang dem til at anstrenge sig yderligere for samme Betaling, forstaar man af en anden Oplysning, som Tomski fremførte. Han ytrede bl. a., *„at Arbejderne i Fabrikerne ofte begik Voldshandlinger mod Arbejdslederne, naar disse krævede mere Arbejde eller paa andre Maader var ubehagelige.* Ja, for kort Tid siden var det endda sket, at en Arbejder paa en Fabrik i Leningrad havde skudt sin Arbejdsleder ned". Tomski syntes med Rette, at Arbejderne derigennem klart lagde for Dagen, *„at de intet forstod af de Opgaver, som der var paalagt Fagforeningerne".*

Tomski sagde om Strejker, *„at de vel var tilladte, men ikke ønskelige"*, og Arbejderne maatte ikke betragte Fagorganisationerne som Beskyttelsesværn mod hensynsløs Udbytning eller vilkaarlig Behandling fra Virksomhedsledelsens Side". Han formulerede Sagen saaledes: „Det er ikke tilladt at skride til Strejke, naar ikke de almindelige normale Metoder er udtømte. Disciplinen maa overalt opretholdes."

Den russiske Landsorganisations Sekretær *Dogobow* beklagede ogsaa Arbejdernes Ligegyldighed overfor Sovjetstatens Interesser. Flere Hundrede ulovlige Strejker forekommer aarligt. Strejker, som Forbundsledelserne ikke havde nogen Indflydelse paa, og som Statens organiserede Magt alene fik det afgørende Ord i. Dogobow mente dog her at spore en Bedring, idet Tallene paa disse Strejker var dalende.

Med Demokratiet stod det ogsaa ilde til. Forbundsledelserne og andre Tillidsmænd foragtede — efter Tomskis Ord — de almindelige Medlemmer, som behandledes med den mest udspekulerede Hensynsløshed, naar de forsøgte at gøre deres Synspunkter gældende. Bedragerier mod Fagforeningernes Kasser var ganske almindeligt forekommende Begivenheder, og det værste ved dette Problem var, *„at de som oftest behandledes mildt og ikke betragtedes som Skam eller Forbrydelse".* Vovede en enkelt Mand i en Fagforening ved et Møde „at kritisere en Fagforeningsfunktionær, benyttede denne sig altid af sin Autoritet til at bortvise vedkommende fra Tribunen og udmale ham som Menchevik". Paa den Maade kureredes de fleste for deres Lyst til at udøve Kritik af Organisationerne og deres Ledelser.

„Svensk Social-Demokraten" slutter sin Artikel med følgende Ord, som vi mener ogsaa helt ud gælder paa danske Forhold.

De enkelte Mænd i Organisationerne, som her i Landet bekender sig til Kommunismen, har tydeligt nok intet at beklage sig over i den reformistiske Fagbevægelse. Selv en aldrig saa ivrig Kritiker løber ingen Fare for at blive ilde behandlet paa Grund af sin mer eller mindre arrogante Optræden mod Funktionærerne, i hvert Fald har vi aldrig hørt, at de er kastet ned af Talerstolen. Men Maaden at behandle Oppositionen paa er jo saa forskellig paa de forskellige Breddegrader. Det, som passer i et „Kulturklima", kan ikke taales i et andet. Det beklagelige er, at Kommunisterne ikke vil lære at forstaa denne Side af Sagen.

Leis.

Siden sidst.

RETTELSE.

I Stykket: **Dansk Arbejdsmands Forbund, Landarbejderforbundet og Det lollandske Arbejdsmands Forbund, Udvalget for Sognerådsforeninger for Maribo Amt og Maribo Amts Vejudvalg,** staar:

«Ved Færdselstælling udenfor Tiden Kl. 5 Aften og 7 Morgen», der skal staa indenfor Tiden o. s. v.

Birkerød. Ingeniør-og Entreprenørfirmaet Fleuron & Hviid: Firmaet indklagede for Den faste Voldgiftsret D. A. F. paa Afdelingens Vegne til Betaling, Bod og Erstatning til Firmaet paa Kr. 214.00 for Tab, Firmaet har lidt i Anledning af, at 4 af Birkerød Afdelings Medlemmer, med hvem Firmaet havde truffet Aftale om Akkordpriser paa et Vejarbejde, der for Birkerød Kommunes Regning skulde udføres ved Kokkedal, har foretaget en ulovlig Arbejdsstandsning, der varede i 2 Dage. Afdelingen gav paa Forespørgsel om Sagen følgende Oplysninger. Arbejdet med at udlægge Skærver paa Isterødvej var færdigt Tirsdag Aften den 31. Juli. Formanden meddelte da Arbejderne, at de ikke kunde begynde Arbejdet i Usserød før Fredag Morgen den 3. August, da der manglede Skærver, hvilket imidlertid var urigtigt, da der var Skærver nok. Arbejderne krævede derfor Ventepenge for 1 Dag. Fredag Morgen paabegyndte Arbejderne dog Arbejdet i Usserød, men da Ventepengene ikke blev udbetalt Fredag, sagde de til Firmaet, at de holdt op, saa Firmaet kunde tage andre Arbejdere til at gøre Arbejdet færdigt. Mandag Formiddag fortsattes da ogsaa Arbejdet med andet Mandskab. Afdelingen erklærer, at den intet Kendskab har til Arbejdsstandsningen og Arbejdet har ikke været blokeret. Imidlertid var Arbejdernes Overskud Kr. 287.05 forfaldet til Udbetaling Torsdag den 9. August, men dette har Firmaet nægtet at udbetale. Ved det forberedende Møde i Den faste Voldgiftsret forligtes Parterne saaledes. De Indklagede beklager, at den paabegyndte Akkord ikke blev fuldført af de paagældende Arbejdere. Klagerne vil straks udbetale den tilbageholdte Arbejdsløn.

Esbjerg. Vognmandsforeningen: Afdelingen indberetter, at den ved en Forhandling med Vognmændene er enedes med denne om at forny Overenskomsten angaaende Brolægningsarbejde uforandret for 1 Aar til 1. Februar 1930. Vedrører 2 til 20 Mand.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Bodilsen & Sandager: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af 1) at Firmaet, der trods Afdelingens Protest derimod, har indført 2 Holds-Skift med Arbejdstid for det ene Hold fra Kl. 6 Morgen til 2½ Eft. og for det andet Hold fra Kl. 10½ Form. til Kl. 7 Aften og kun vil betale Skifteholdstillæg for Tiden fra Kl. 6 til 7 Aften. 2) at Firmaet nægter at betale 15 pCt. Tillæg til Timelønnen, Rensning af Forskalning samt Tillæg for Flytning af Trillebroen. Afdelingen mener, at Arbejderen, da en saadan Arbejdstid ikke kan falde ind under Skifteholds-Overenskomsten, har Krav paa almindelig Overarbejdsbetaling for den Del af Arbejdstiden, der ligger udenfor den normale Arbejdstid og mener ligeledes, at Arbejderne har Krav paa de krævede 15 pCt. Tillæg. Ved et Møde i Entreprenørforeningen den 9. November oplyste denne, at Firmaet var blevet henvist til at søge Spørgsmaalene ordnede ved lokal Forhandling. Den 12. November indberetter Afdelingen, at Arbejdstiden paa den paagældende Plads var fra Kl. 7 Morgen til 4 Eft. saaledes at det Hold, der begyndte om Morgenen, har Krav paa 100 pCt. Tillæg for Tiden fra Kl. 6—7, og det Hold, der begyndte Kl. 10½ Form. har Krav paa 1 a 25 pCt., 1 Time a 33⅓ pCt. og 1 Time a 50 pCt. Tillæg. For Afrensning af Forskalling drejer det sig om 173 Timer og til Flytning af Trillebroen er medgaaet 92 Timer. Ved Mødet i Fredericia d. 15. December tog Firmaet Arbejdernes Krav til Følge og der efterbetaltes Kr. 242.00 som Overarbejdstillæg. Kravet om 15 pCt. Tillæg til 173 Timer for Rensning af Jernbetonforskalning maatte reduceres til 15 pCt. Tillæg for 118 Timer (da det var den Tid, der var medgaaet til Rensningen). Kravet om Timelønsbetaling for Flytning af Trillebroen indgik Firmaet paa at imødekomme at betale, men kun for den dertil medgaaede Tid.

Fredericia A. Entreprenør Christensen. Overenskomst oprettet for Støbning af en Tunnel samt af 850 Stk. Betonpæle. Timeløn: For Støbearbejdet 130 Øre, for Jernarbejdet 120 Øre og for Blandet Arbejde 115 Øre. Almindelig Regulering. Vedrører ca. 40 Mand.

Hammershøj. Murermestrene Gunnar Jacobsen og Jens Kjeldsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de 2 Mestre — uagtet de er Medlemmer af Hovedorganisationen for Landhaandværksmestre — kun betaler en Dagløn af Kr. 6.00 for en Arbejdsdag paa 9½ Time. Den 6. August fremsendtes Klage til Mesterorganisationen over dette Forhold med Henstilling til den om at paalægge de 2 Mestre at overholde den gældende Overenskomst. Vi hørte imidlertid intet fra Mester-Hovedorganisationen, men derimod indberettede Afdelingen, at Murermester Kjeldsen havde forsøgt at faa Afdelingens Formand til at underskrive en Erklæring om, at de 2 Mand, han beskæftigede, fik udbetalt, hvad de tilkom. Den 23. September meddelte Mester-Hovedorganisationen, at den havde paalagt de 2 Mestre, at overholde Overenskomsten; men da Mestrene stadig undlod at betale i Henhold til Overenskomsten, indbragtes Sagen for Den faste Voldgiftsret. Den 2. November meddeler Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden, idet Mestrene har efterbetalt det for lidt udbetalte til Afdelingen, og at de nu aflønner med den overenskomstmæssige Timeløn af 99 Øre. Klagen til Den faste Voldgiftsret blev derefter taget tilbage.

Horsens A. Entreprenør Øst-Jacobsen. Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Entreprenøren ikke overholder et paa et den 13. August afholdt Mæglingsmøde givet Tilsagn om, «at det resterende Kloakarbejde ved Horsens ny Banegaard skulde udføres i Akkord, men efter Aftale med de paagældende Arbejdere eller deres Repræsentant om Priserne,» idet han ved et Afsnit af Arbejdet, der bestaar i dels Dræn-, dels Kloakarbejde har tilbudt Kr. 6.00 pr. l. m. Dette Til-

bud kunde Arbejderne ikke tiltræde, da Arbejdet var vanskeligt. Da Arbejdet var færdigt, nægtede Entreprenøren at ville forhandle om Akkordpris; han vilde kun betale Timeløn for det. Efter nogen Korrespondance med Entreprenørforeningen og Afdelingen frafaldt Afdelingen Kravet om Akkord for Dræningsarbejdet, da Arbejderne ikke havde krævet Akkord, men oplyste, at der var opstaaet Strid om Betaling af Overarbejdstillæg. Ved et Møde i Entreprenørforeningen den 8. November enedes man om at vise Sagen tilbage til lokal Forhandling. Den 16. November indberetter Afdelingen, at kun Spørgsmaalet om Overarbejdstillæg gik i Orden paa Mødet, og at der er medgaaet ca. 1700 Timer til Dræningsarbejdet og ca. 1100 Timer til Kloakarbejdet. Afdelingen har krævet 150 Øre pr. Time for Kloakarbejdet og erklæret sig villig til at forhandle om Betalingen for Dræningsarbejdet. Entreprenøren tilbød at forhøje sit Akkordtilbud fra Kr. 6.00 til Kr. 6.50. Ved et nyt Møde i Entreprenørforeningen gik Sagen i Orden. Entreprenøren betaler for Dræningsarbejdet Kr. 7.00 pr. løbende Meter for ialt 285 l. m. og erkender, at der til Dræningsarbejdet er medgaaet 1700 Timer. Angaaende Kloakarbejdet betaler Entreprenøren en Sum paa Kr. 400.00 udover den allerede udbetalte Timeløn.

Jydstrup. Jydstrup — Valsølille Sogneraad: Overenskomsten af 28. September 1927 fornyet uforandret til at gælde fra 1. Oktober 1928 til 30. September 1929.

Nykøbing Fl. Entreprenørerne Thorning Christensen & O. Severin. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenørerne, der for Nykøbing Fl. Kommune har udført et Stk. Opgravningsarbejde for Kant- og Rendesten nægter at betale i Henhold til den af Arbejderne afleverede Opgørelse og endvidere nægter at udbetale et af Arbejderne for et udført Vejbefæstelsesarbejde tjent Overskud paa Kr. 561.66, uagtet der mellem Entreprenørerne og Arbejderne var Enighed om, at Arbejdet skulde betales efter den københavnske Priskurant. Ved en Forhandling den 19. September indgik Entreprenør Thorning Christensen paa at betale det krævede Overskud paa Kr. 561.66, samt for Arbejdet med Udgravning for Rendesten og Kantsten at betale et Overskud paa Kr. 37.50.

Odense A. Entreprenør C. M. Valler: Afdelingen anmoder om, at Forbundet delegerer en Repræsentant til at deltage i et Mæglingsmøde i Anledning af, en opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen for Nedlægning af ca. 2000 Meter elektrisk Kabel. Renden var 90 cm dyb. og Arbejderne har krævet Arbejdet afregnet efter en gennemsnitlig Gravningsbredde af 40 cm, medens Entreprenøren kun har afregnet efter en gennemsnitlig Gravningsbredde af 30 cm. Arbejderne har fra Arbejdets Begyndelse hævdet, at det ikke uden Gene for Arbejderne kan lade sig gøre at grave 90 cm i Dybden med en mindre Bredde end 40 cm og hævder, at Bredden endda er større nogle Steder. Ved Mæglingsmødet den 8. August opnaaedes ikke Enighed om Sagen, men man enedes om at lade Spørgsmaalet afgøre af en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand udvælges af Den faste Voldgiftsret.

Odense A. Entreprenør N. C. Johansen: Afdelingen klager over, at Entreprenøren nægter at give Akkord paa et Stykke Vejarbejde med Udlægning af Skærver og henstiller, at denne Sag bliver behandlet paa det ovenfor omtalte Mæglingsmøde. Heller ikke om denne Sag opnaaedes Enighed, men den henvistes til den samme Voldgift, som skal behandle Uoverensstemmelsen om Kabelarbejdet. Voldgiftsrettens Opmand afsagde den 24. September følgende Kendelse:

I Kabelsagen: Arbejderforbundets Paastand vil ikke kunde tages til Følge og Entreprenørforeningen i Odense vil derfor være at frifinde for denne Paastand.

I Sagen vedrørende Akkord for Vejarbejdet gav Opmanden Afdelingen Medhold, hvorefter Arbejdernes Tilgodehavende vil være at opgøre saaledes: Udlægning af Skærver paa 11700 m² a 7 Øre pr. m² = Kr. 819,00 ÷ 9 pCt. = (Kr. 73,71) ÷ udbetalt Timeløn for 615½ Time a 98 Øre = (Kr. 603,19), Rest tilgode Kr. 142,10, hvilket Beløb Entreprenørforeningen i Odense paa Entreprenør N. C. Johansens Vegne vil have at betale Dansk Arbejdsmands Forbunds Odense Afdeling paa de paagældende Arbejderes Vegne.

Ry St. Dover Sogneraad: Overenskomst oprettet. Timelønnen ved Kommunens Tromlearbejde og naar der forlanges Arbejdskraft: 99 Øre i Timen. Kommunen udfører f. T. et Stykke Jordarbejde, hvor der beskæftiges flest mulig Arbejdsløse af Afdelingens Medlemmer i fuld Arbejdstid: Timeløn 90 Øre. Vejmændene: 1000 Kr. aarlig for 150 Arbejdsdage (der forlanges ikke 8 Timers Arbejde om Vinteren og ikke bestemte Arbejdsdage). For Slagning af ca. 5 cm Skærver betales pr. m³ Kr. 6,90. For Grusharpning betales pr. m³ Kr. 3,15.

Rødby. Entreprenør Krogh: Overenskomst vedrørende Rødby Fjords Udtørring oprettet. Timeløn 98 Øre. Arbejdstid 8 Timer, dog i December og Januar 7 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., for Tiden derefter indtil Kl. 8 50 pCt. Natarbejde 100 pCt. Søn- og Helligdagsarbejde 100 pCt. Tillæg. Opholdsskur skal forefindes paa Pladsen. Arbejderne holdt sig selv med Skovl, alt andet Værktøj udleveret af Entreprenøren. Organiserede Arbejdere skal fortrinsvis antages. Regulering i H. t. Overenskomsten med Entreprenørforeningens Overenskomst med D. A. F. Uoverensstemmelse om Forstaaelse af Overenskomsten eller om ny Arbejder eller Arbejdsmetoder maa ikke medføre Arbejdsstandsning, men skal afgøres ved Forhandling mellem Entreprenøren og Forbundet. Overenskomsten gælder til Arbejdet er fuldendt. Vedrører ca. 50 Mand.

Vejle M. Købmand J. Andersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Købmanden, der anvender 3 af Afdeling A.'s Medlemmer til Nedbrydning af sin Ejendom, aflønner disse med 97 Øre pr. Time, og at det ved Forhandling med ham ikke er lykkedes at faa ham til at betale den for Nedbrydningsarbejde gældende Timeløn af 114 Øre. Efter Korrespondance med Købmanden om Sagen afholdtes den 28. November et Forhandlingsmøde med ham. Ved dette indgik Købmanden paa at betale de krævede 15 pCt. Tillæg samt at supplere den udbetalte Timeløn op til 99 Øre for alt det Arbejde, der har været

udført af hans Pladsarbejdere ved Nedrivningen. Beløbet androg ca. 100 Kr.

Vejle F. Vejle Kommune: I Foraaret paabegyndtes Forhandlinger mellem Kommunalt Tjenestemands Forbund og Kommunens Lønningsudvalg. Afdelingen var i dette Udvalg repræsenteret med 2 Mand. Forhandlingerne gav ikke et tilfredsstillende Resultat for de budgetlønnede Medlemmer af Afdelingen, hvilket Tjenestemandsforbundets Bestyrelse erkendte, hvorefter saavel Afdelingen som Tjenestemandsforbundet overfor Kommunen hævdede, at D. A. F. skulde deltage i de afsluttende Forhandlinger vedrørende Lønordningen for Afdelingens Medlemmer i 9. Lønningsklasse. Byraadets Lønningsudvalg fastholdt imidlertid, at Arbejdsmændenes Lønforhold var afgjort og ogsaa vedtaget af Byraadet. Dette Standpunkt bestredes saavel af Tjenestemandsforbundet som af Afdelingen, der begge fastholdt, at Vedtagelsen af Lønregulativet var sket med Forbehold for Arbejdsmandslønningernes Vedkommende, idet begge Organisationer havde hævdet ved Forhandlingerne med Lønningsudvalget, at Arbejdsmændenes Lønforhold skulde videreforhandles og Resultatet godkendes af Arbejdsmændenes Organisation. Efter en langvarig Korrespondance med saavel Afdelingen som Byraadet afholdtes med Forbundets Bistand en Forhandling med Lønningsudvalget den 19. Oktober. Ved dette Møde indgik Byraadets Lønningsudvalg paa, at forhøje de i Lønningsklasse IX fastsatte Lønforhold med 35 Kr. aarlig. Det er Forudsætningen, at den nu endelig færdigbehandlede Overenskomst skal underskrives saavel af Afdeling F. som af D. A. F.

Vojens. Ingeniør Stenderup Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om et Tillæg af 50 pCt. til Timelønnen for Rensning af gamle Kloaker samt i Anledning af, at Afdelingens Formand, der var beskæftiget ved Arbejdet, blev afskediget, fordi han fremsatte Kravet. Efter at Sagen var paatalt overfor Firmaet, der fastslog, at Afdelingsformanden **absolut** ikke var afskediget paa Grund af Løntvisten, men udelukkende fordi Arbejdet var ved at være afsluttet, afholdtes den 2. November et Forhandlingsmøde. Ved dette enedes man om, at Firmaet betaler 25 pCt. Tillæg til Timelønnen for det Arbejde (240 Timer), der var udført, og 35 pCt. Tillæg for det Arbejde, der var tilbage.

Værløse. Tømrermester C. Andersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Tømrermesteren vægrer sig ved at udbetale fortjent Løn, Kr. 341,33, til 2 Medlemmer, der har været beskæftiget hos ham ved forskelligt Arbejde. Efter at Sagen var paatalt overfor Mesteren, afholdtes den 20. August et Forhandlingsmøde mellem Afdelingen og Mesteren, ved hvilket Sagen gik i Orden, idet Mesteren indgik paa at betale de 2 Medlemmer deres Tilgodehavende.

Havnearb., Kkhvn. Firma W. Therkelsen: Særoverenskomsten forlænget saaledes, at den faar Udløbstid sammen med den mellem Organisationerne gældende Overenskomst, dog med den Ændring, at de i Særoverenskomsten anførte Takster bliver følgende: Kul 9 Øre, Koks 7 Øre (Priserne, der var fastsatte 16. August 1927, var henholdsvis 9½ og 7½ Øre).

Havnearb., Kbhvn. Stevedor Holger Jørgensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Stevedoren ved Udlosning af Trælast i 3 Tilfælde har nægtet at betale Mærkepenge, til Trods for at Varerne kun var mærket i den ene Ende. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 19. Oktober ordnedes Sagen ved, at Stevedor Holger Jørgensen betaler et Beløb af 35 Kr.

Kuskene, Kbhvn. Københavns Kommunes Kørselsafdeling: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunens Kørselsafdeling nægter at imødekomme et fra Afdelingen fremsat Krav om, at betale samme Tillæg for Af- og Paalæsning af «Vejskrab» som Overenskomsten med Vognmandsforeningen fastsætter, nemlig 20 Øre Tillæg pr. Læs for Aflæsningen og 20 Øre Tillæg for Paalæsningen og 1 Mand til Hjælp ved Læsningen. Kommunens Kørselsafdeling hævder, at den i H. t. Overenskomsten kun er forpligtet at give 1 Mand til Hjælp ved Læsningen, men intet særligt Tillæg. Ved Mæglingsmødet den 20. September opnaaedes ikke Enighed, men Sagen henvistes til lokal Forhandling. Ved denne Forhandling opnaaedes heller ikke Enighed, hvorefter Sagen gik til faglig Voldgift. Her enedes man om, at Kørselsafdelingen for Fremtiden betaler 25 Øre for Læsning ved første Behandling af makadamiserede Veje. Til Afgørelse for den Tid, der er passeret til Dato, betaler Kørselsafdelingen 100 Kr. til Kuskenes Afdeling.

Kuskene, Kbhvn. Vognmand Rasmussen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden ikke har betalt Overarbejdspenge til en Kusk, der har været beskæftiget hos ham fra 2. Juli til 24. August, da Kusken blev afskediget. Kusken har haft 1 a 1½ Overtime daglig, saaledes at hans Tilgodehavende er Kr. 72,62. Ved et Møde med Vognmandsforeningen den 24. Oktober opnaaedes ikke Enighed, men ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 30. Oktober afgjordes Sagen med, at Vognmanden til den omhandlede Kusk (til Afdelingen) betaler Kr. 55,00. I Anledning af et Krav om Efterbetaling af Kr. 43,92 for Overarbejde til en anden Kusk indgik Vognmanden paa at betale Kr. 30,00.

Kuskene, Kbhvn. Vognmand Grenely: Afdelingen anmoder Forbundet om at indklage Vognmanden for Den faste Voldgiftsret i Anledning af, at han atter har underbetalt en Dagrenovationsarbejder ved i 9 Uger (fra 1. Juli til 31. August) at aflønne ham med en lavere Ugeløn, end den Overenskomsten fastsætter. Ialt drejer Sagen sig om Kr. 166,93. Efter at Forbundet havde sendt Klagen til Arbejdsgiverforeningen med Meddelelse om, at Vognmanden vilde blive indklaget for Den faste Voldgiftsret, afholdtes den 10. Oktober et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, hvor man enedes om følgende:

«Idet Organisationerne paa begge Sider er enige om at indskærpe deres Medlemmer, at de indgaaede Overenskomster skal holdes i alle deres Ord og Punkter, sluttes Sagen, idet Vognmand Grenely indgaar paa

til fuld Afgørelse af det hidtil passerede at betale Kr. 100,00 til Kuskenes Afdeling.»

Københavns Banegaards private Arbejdere. Vognrengøringsselskabet: Overenskomst oprettet, ca. 54 Mand. Timelønnen er den til enhver Tid indenfor Statsbanernes Ekstraarbejdere gældende. Arbejdstid fra Kl. 5 Morgen til 2½ Eftm. med ½ Time Frokost og 1 Time Middag. Overarbejde indtil Kl. 8 Aften 50 pCt., fra Kl. 8 Aften til Kl. 5 Morgen 100 pCt. Tillæg. Søn- og Helligdage i den ordinære Arbejdstid 3 Timer a 50 pCt. og derefter 100 pCt. Arbejderne er ulykkesforsikrede i de første 13 Uger med en Dagpenge af 3 Kr. Arbejdere, der har været beskæftiget ½ Aar, før Sommerferien begynder, erholder 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Juli.

Københavns Banegaards private Arbejdere. Vognmand Carl Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ikke er lykkedes ved Forhandling med Vognmanden at faa fastsat en Pris for Stenlosning paa Vestre Kirkegaard. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen, afholdtes den 30. Oktober et Fællesmøde med denne, ved hvilket følgende Aftale blev truffet:

1) Arbejdet udføres fremdeles indtil videre efter de hidtil for Vognmanden gældende Regler.

2) at Vognmandsforeningen, dersom Overenskomsten med Vognmanden løber videre efter 1. April 1929, respekterer denne.

3) at Vognmandsforeningen, dersom Overenskomsten til den Tid skal fornyes, tilsiges sammen med Teglværkernes Centralkontor til Forhandlingerne og for Fremtiden bliver Medunderskrivere af Overenskomsten.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Firma Sophus Berendsen: Afdelingen anmoder om, at der overfor Jern- og Metalindustrien, af hvilken Firmaet er Medlem, begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet i Strid med den gældende lokale Overenskomst har nægtet at udbetale Dagpenge til en tilskadekommen Arbejder samt nægtet at genantage ham, da han atter mødte til Arbejde, uagtet Manden ikke var opsagt. Den 10. November indberetter Afdelingen, at det ved direkte Forhandling er lykkedes at faa Sagen fuldt og helt i Orden.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Gyldendals Boghandel: Afdelingen indberetter, at Firmaet har etableret 2 Holds Drift, ved hvilket 2 af Afdelingens Medlemmer er beskæftiget. Særlig Betaling for saadant Arbejde er ikke fastsat i Overenskomsten. Arbejdstiden er fra Kl. 7 Form. til Kl. 3½ Eftm. og fra Kl. 3½ Eftm. til Kl. 12 Nat. Firmaet havde tilbudt Arbejderne 25 pCt. Tillæg (Trykkerne faar 20 pCt. Tillæg og Bogbinderne 25 pCt. Tillæg). Afdelingen nægtede at gaa med til denne Betalingsordning og begærede Møde afholdt med Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening, af hvilken Firmaet er Medlem. Ved denne Forhandling den 22. Oktober enedes man om følgende: De Medlemmer af Afdelingen, der hos nævnte Selskab beskæftiges som Hjælpearbejdere for faglærte Arbejdere og hvis Arbejdstid som Følge heraf forskydes saaledes, at den ligger udenfor den i den gældende Overenskomst anførte Arbejdstid, erholder som Vederlag for forskudt Arbejdstid et Tillæg til Ugelønnen af Kr. 16,00. Den saaledes trufne Ordning, der er begrundet i de for Selskabets faglærte Arbejdere bestaaende Forhold, skaber som Følge heraf ikke noget Præcedens for nogen af Organisationerne.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Produktfirma Z. Epel: Afdelingen indberetter, at den efter indhentet Sanktion dertil, har fremsendt Forslag til Overenskomst med Firmaet og forhandlet med det om de fremsatte Krav. Under Forhandlingerne tilsagde Firmaet, at det vilde rette sig efter de Løn- og Arbejdsvilkaar, som Forslaget indeholdt, men det er ikke lykkedes at faa det til at underskrive Overenskomsten eller i et Brev stadfæste, hvad det mundtlig lovede under Forhandlingen. Derimod har Afdelingen modtaget følgende Brev: «Herved stadfæster jeg, at de 2 Arbejdsmænd (Firmaet havde tidligere 5 Mand), som jeg har i Arbejde, erholder i Løn Kr. 53,00 om Ugen.» Herpaa har Afdelingen svaret: «Anerkender Modtagelsen af Deres ærede Brev af 27. Oktober 1928 og skal vi for en Ordens Skyld kun bemærke, at det som af Dem mundtlig lovet, vil være samtlige de Vilkaar, der staar i Overenskomsten fremsendt pr. Brev den 25. Oktober 1928, der fremtidig vil være gældende og hermed skal vi betragte alle Divergenser Dem og os imellem som ude af Verden i alt Fald for nærværende.» (Firmaet betalte tidligere en Ugeløn af kun Kr. 40,00).

Aalborg H. Firma Mammen & Drescher: Arbejdsgiverforeningen meddeler, at den agter at indbringe Klage til Den faste Voldgiftsret i Anledning af forskellige Arbejdsstandsninger, der er iværksatte overfor Firmaet: Den 21. August iværksatte Afdelingen Arbejdsstandsning ved Losning af 3 Skibe for at gennemtvinge Afdelingens Krav om Betalingen for Losning af Ammoniak fra Lægteren «Hiev», hvor Firmaet ikke vilde opfylde et af Afdelingen fremsat Krav om Betaling til 12 Mand pr. Gæng, da der kun var antaget 11 Mand pr. Gæng efter Taksten for løs Superfosfat, og Afdelingen nægtede at genoptage Arbejdet, før det krævede Beløb for Losningen af «Hiev» blev betalt. Firmaet betalte derfor under Protest det krævede Beløb for at faa Arbejdet genoptaget. Endvidere har Afdelingen den 4. August iværksat Arbejdsstandsning ved Losning af Damperen «Ella» under Paaberaabelse af, at Arbejderne havde et Beløb tilgode, som skulde betales inden Arbejdet fortsattes, og ogsaa i dette Tilfælde maatte Firmaet under Protest betale Beløbet, der androg Kr. 51,09. Arbejdsgiverforeningen foreslaar et Møde afholdt forinden Sagernes eventuelle Indbringelse for Den faste Voldgiftsret. Ved Mødet den 7. September i Arbejdsgiverforeningen opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Arbejdsgiverforeningen indbragte Sagerne for Retten. Arbejdsgiverforeningen meddelte den 14. November, at den havde taget Klagen tilbage, da Afdelingen havde afgivet Erklæring om, at de iværksatte Arbejdsstandsninger havde været uberettigede og efter at den havde tilbagebetalt de Beløb, som Firmaet under Protester havde betalt for at faa det nedlagte Arbejde genoptaget.

Aalborg K. Aalborg ny Vognmandsforening, Vogn-

mand S. Larsen: Arbejdsgiverforeningen meddeler, at Afdelingens Blokade af Aalborg Iskompagni, der ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, har medført, at Afdelingen har forbudt Kuskene, der beskæftiges hos Vognmanden, at køre Is til Aalborg Iskompagni. Arbejdsgiverforeningen protesterer bestemt mod, at Standsningen er iværksat; den kræver Overenskomsten overholdt, saaledes at Standsninger uden Varsel ikke finder Sted, og den opfordrer Forbundet til straks at sørge for, at Arbejdet bliver genoptaget, da den i modsat Fald kræver Forbundet paa Afdelingens Vegne til Ansvar for al den Skade, Vognmanden maatte blive udsat for. Forsaavidt ikke Forbundet bringer Arbejdsstandsningen til Ophør, foreslaar den et Møde afholdt hurtigst muligt forinden Sagen indbringes for Den faste Voldgiftsret. Paa Forespørgsel meddeler Afdelingen, at den har blokeret Isværket, fordi dette krævede, at en Chauffør tillige skulde losse Is uden Ekstrabetaling, og da Afdelingen krævede Ekstrabetaling for Losningsarbejdet, afskedigede Isværket ham. Afdelingen har paa Forbundets Forlangende straks hævet Blokaden overfor Vognmanden, der forøvrigt intet Tab har lidt udover, at han i 5 Timer har holdt med sin Vogn ved Skibet for at faa læsset Is. Ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen henvistes Sagen til ny lokal Forhandling. Da Enighed ikke opnaaedes, indbragte Arbejdsgiverforeningen Sagen for Den faste Voldgiftsret. Ved Rettens forberedende Møde den 30. November forligtes Sagen saaledes, at de Indklagede beklager det den 24. August d. A. passerede og betaler til Klagerne Kr. 23,50. (Dette Beløb havde Afdelingen ved den lokale Forhandling tilbudt at betale Vognmanden som Erstatning for Arbejdstab).

Aarhus C. Akts. Aarhus Redningskorps: I Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse afholdtes den 25. Oktober et Møde, hvor Sagen bragtes i Orden paa følgende Maade: Fridag og Friaften kan efter forudgaaende Varsel (1 Døgn) forskydes i særlige Tilfælde. Forskydningerne skal ske indenfor 8 Dage. Chr. Petersen erholder Kr. 70,00 ugentlig til 1. April 1929, hvorefter han lønnes efter Overenskomsten.

Assens Fyn. Foreningen af Arbejdsgivere ved Assens Havn: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Stevedorer Petersen & Jacobsen har nægtet at imødekomme et af Afdelingen i H. t. Overenskomstens saalydende Bestemmelse: «Naar flere Slags Kul og/eller Kokes skal losses fra et Rum og af Arbejdsgiveren forlanges sorteret, betales et Tillæg af 15 Øre pr. Ton for vedkommende Rums hele Kvantum», fremsat Krav om 15 pCt. Tillæg for Losning af en Damper i hvis ene Rum der var baade store og smaa Koksadskilte ved Maatter. De store Koks, der af Arbejdsgiveren forlangtes sorterede fra de smaa, blev udlosset i Assens; de smaa skulde udlosses i Odense. Partiet af store Koks udgjorde 283 Tons og Tillægsbetalingen drejer sig om ca. Kr. 42,00. Afdelingen begærede Mægling, hvor Enighed ikke opnaaedes, hvorefter Sagen indbragtes for en faglig Voldgiftsret. Voldgiftsrettens Opmand afsagde følgende Kendelse: Der tilkendes de paagældende Lossearbejdere den af dem forlangte Tillægsbetaling af 42 Kr. 45 Øre.

Birkerød Afdeling. Hørsholm Mølle, Nobis Mølle og Usserød Mølle: Overenskomst oprettet angaaende Chaufførernes Lønforhold. Den mellem Dansk Mølleriarbejder Forbund og de 3 Møller gældende Overenskomst af 15. September 1928 er ogsaa gældende for Chauffører, der er Medlemmer af D. A. F., hvad de «Almindelige Bestemmelser» angaar, og endvidere: Ugeløn Kr. 53,00. Tøjpenge Kr. 2,77 pr. Uge. For Af- eller Paabæring af Varepartier betales 3 Øre pr. Sæk. For Overarbejde paa Hverdage (ikke systematisk) betales kun, naar dette strækker sig udover ½ Time, men da ogsaa for hele Tiden. Gælder til en 1. April. Vedrører 2 Mand.

Esbjerg. Købmandsstandens Arbejdsgiverforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde angaaende følgende Uoverensstemmelser: 1) Indladning af diverse Stykgods. 2) Losning af Kul og Koks i 2 hl. 3) Lager- og Pakhusarbejde hos Firma Drost. 4) Afbæring af Bomuldsfrøkager og 5) Fastsættelse af Pris for Losning af løs Gødning fra Banevogn til Pakhus. Ved Mæglingsmødet den 4. December enedes man om: 1) Ladning af Stykgods betales med 250 Øre pr. Tons netto. 2) Losning af 2 hl udføres indtil videre mod pro rate Betaling (170 Liter), men Firmaet gaar straks i Gang med at omforandre Maalene, saa de rummer 170 Liter. 3) Lagerarbejde hos Firma Drost betales med Akkord, men saaledes at Daglønnen skal være garanteret for hver enkelt Dag. ad 5) Losning af løs Gødning betales: Hos Jysk Andels Foderstofkompagni med 140 Øre pr. Ton og hos Gødnings Kompagniet med 175 Øre. Angaaende Klage 4 forbeholdt Afdelingen sig sin Stilling, da Enighed ikke kunde opnaas.

Hjørring. Handelsstandens Arbejdsgiverforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Arbejdsgiverforeningen, da det blev offentliggjort i Bladene i November Maaned, at Pristallet var faldet fra 176 til 172 Points, har meddelt Afdelingen, at Ugelønnen vilde blive reduceret fra Kr. 44,00 til Kr. 43,00 med første Udbetaling Fredag den 16. November. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen med Protest mod Reduktionen, da Reguleringer kun kan finde Sted Februar og August og efter nogen yderligere Korrespondance om Sagen meddelte Arbejdsgiverforeningen, at den undlod at iværksætte den paatænkte Reduktion.

Køb hos de Averterende.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

DANSK

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 19 1929 1929 33. Aarg.

Forretningsfører Carl Drejer død.

Vor gamle Ven og Kampfælle *Carl Drejer* er ikke mere, midt i sin travle Arbejdsdag har Døden indhentet ham og for evigt stummet de Læber, der i de Tusinder af Tilfælde har talt Arbejdsmændenes Sag her i dette Land.

Carl Drejer var født den 15. December 1873

i Hammershøj og kom efter at have tjent paa Landet til at arbejde som Arbejdsmand ved Esbjerg Havn. Allerede i 1906, i en Alder af 33 Aar blev han valgt som Formand for sin Afdeling, og kort Tid efter — i 1908 — kom han ind i Esbjerg Byraad.

Ved H. M. Hansens Død i 1912 overtog Carl Drejer den betydningsfulde Stilling som jysk-fynsk Forretningsfører. En Stilling han vogtede med Troskab og Nidkærhed til 1925, hvor Branchedelingen fandt Sted indenfor Forbundet, og Drejer fik da sammen med Vald. Petersen underlagt sig Transportbranchen.

I denne Branche som overalt, hvor Carl Drejer virkede i Arbejdsmændenes Sag, skaffede hans rolige Væsen, hans klare Forstand og hele hans bramfri Optræden ham kun Venner, og Resultaterne, han skaffede sine arbejdende Kammerater, vil staa gennem Aarene som det stolteste Minde over en af vore bedste Mænd.

De sidste af Drejers Leveaar var ikke lyse; en snigende Sygdom kastede Gang paa Gang den virksomme og handledygtige Mand paa længere Sygeleje og nødvendiggjorde langvarige Hospitalsophold; og endelig svandt Kræfterne ganske bort og Døden indtraf stille og rolig uden Smerte og uden Dødskamp.

Paa Solbjerg Kirkegaard stedte da Dansk Arbejdsmands Forbund sin mangeaarige Funktionær og Arbejdsmændenes dygtige Forkæmper til sit sidste Hvilested. Der var mødt Faner og Deputationer fra alle Landets Egne og vort Forbunds Formand, Lyngsie, talte smukt og bevæget ved hans Baare; han mindedes, hvad Drejer havde udrettet for dette Lands Smaakaarsfolk, mindedes ham som Kammerat og Kollega og udtalte, at vi, de efterlevende, vilde værne om hans Minde med Vemod og Kærlighed.

Ved Graven sænkedes de mange Faner til en sidste Hilsen.

En god Kammerat var ikke mere.

Æret være hans Minde!

Arbejdsløshedskassen.

Dispensationen om 10 Maaneders Arbejde ophævet fra 1. April d. A.

—o—

I Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, og i vore Vedtægters § 8, Stk. 3, er bestemt, at „der ikke maa ydes Understøttelse til Medlemmer, som ikke i de forud for Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder (252 Arbejdsdage)."

Vi har længe haft Dispensation fra denne Bestemmelse, men i det sidste halve Aar har vi dog maattet indhente Godkendelse Maaned for Maaned, og at Dispensationen bevaredes Vinteren igennem, skyldes nærmest et vist Hensyn, der er vist vor Arbejdsløshedskasse.

Vor Hovedbestyrelse vedtog allerede tidligt i Efteraaret at søge Dispensationen bevaret Vinteren igennem, og denne Vedtagelse er det altsaa lykkedes Hovedkontoret at føre igennem.

Nu kan Dispensationen imidlertid ikke skaffes yderligere forlænget, og vi maa derfor gøre vore Kontorbestyrere og øvrige Tillidsmænd opmærksomme paa, at fra 1. April d. A. maa der ikke udbetales vedtægtsmæssig Understøttelse til Medlemmer, som I ikke med Bestemthed ved i de sidste 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder (252 Arbejdsdage).

Overfor alle Tilfælde, hvor der er Tvivl, om der har været fulde 10 Maaneders Arbejde, maa vore arbejdsløse Medlemmer i Tide varskoes, saaledes at de, hvis de selv mener, at have haft Arbejde i tilsammen 10 Maaneder i de 2 sidste Aar, kan faa Tid til at fremskaffe Bevis herfor.

Saadanne Medlemmer, om hvem der er Tvivl, og som maa fremskaffe Arbejdsbevis, vil i den Tid, det maatte tage at fremskaffe Beviserne, kunne kontrolleres med Forbehold.

Overfor de Medlemmer, der er ramt saa overordentlig haardt af Arbejdsløshed, at de nu stoppes i at faa vedtægtsmæssig Understøttelse udbetalt, maa vi henstille til Afdelingsledelserne at rette en samlet Henstilling til den stedlige Hjælpekasse om, at der af denne ydes vore Medlemmer den Hjælp, der er fornøden til Livets Behov, saaledes at de under alle Omstændigheder kan holdes fri af Fattigvæsenet, og saaledes at de kan opretholde deres Medlemsskab i vor Organisation.

Johannes Nielsen.

Meddelelse

til arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

—o—

I vore Vedtægter, der findes i ethvert Medlems Medlemsbog, er det i § 7 bestemt, at „har et Medlem under Arbejdsløshed faaet et midlertidigt Arbejde, for hvilket han oppebærer en Løn, der er større end Fagets almindelige Løn, omsættes denne Arbejdsindtægt i almindelig Dagløn, og i lige saa mange Dage, som hans Fortjeneste indeholder almindelig Dagløn, bortfalder hans Ret til Understøttelse, og overhovedet skal al Indtægt, der haves under Arbejdsløshed, anmeldes til Kontrollen."

Den almindelige Dagløn er for vor Kasses vedkommende fastsat til 9 Kr.

Ovenstaaende Vedtægtsbestemmelse i Forbindelse med den fastsatte Dagløns Størrelse skal forstaas saaledes, at:

Faar et arbejdsløst Medlem Arbejde i f. Eks. 1 Dag og tjener 18 Kr. paa denne Dag, saa maa han ikke møde til Kontrol og oppebære Understøttelse Dagen efter, at han har haft dette Arbejde.

Har han haft Arbejde i 2 Dage og tjent 27 Kr., maa han heller ikke møde til Kontrol Dagen efter Arbejdets Ophør.

Har et arbejdsløst Medlem paa 1 Dag tjent 27 Kr., maa han ikke møde til Kontrol de 2 første Dage efter, at Arbejdet ophørte, og har han tjent 54 Kr. paa 2 Dage, maa han ikke møde til Kontrol 4 Dage efter Arbejdets Ophør.

Har et arbejdsløst Medlem under midlertidigt Arbejde paa 10 Dage tjent 180 Kr., maa han ikke møde til Kontrol med Understøttelse 10 Dage efter, at Arbejdet er ophørt, o. s. v.

Ligger en Dags Fortjeneste paa over 9 Kr., men under 18 Kr., skal dette anmeldes til Kontrollen næste Dag, naar man møder til Kontrol.

Saa mange Dage, Fortjenesten ved midlertidigt Arbejde kan dækkes med 9 Kr. pr. Dag, kan der altsaa ikke mødes til Kontrol med Understøttelse, og det er en Overtrædelse baade af vor Vedtægt og af Arbejdsløshedsloven, dersom Medlemmer, der har haft Arbejde med saadan Fortjeneste, dog møder til Kontrol og søger at faa udbetalt Understøttelse, og denne Overtrædelse vil blive paatalt, og den vil afføde baade Tilbagebetaling af Understøttelse og Karantæne.

Vi har Tusinder af Kammerater Landet over, der sidder i stor Trang og usle Kaar, og som af en Løn for en hel Uge, der ofte er mindre end enkelte Dages Arbejde ved Københavns Havn,, dog maa betale de store Kontingenter og Ekstrakontingenter, der kræves for at holde Arbejdsløshedskassen oppe, og vi har mange Tusind Kammerater, der i denne Tid knapt har hverken at bide eller brænde, og ikke mindst overfor dem er der ingen, der har Ret til at overtræde vore Vedtægter og misbruge de Understøttelsesregler, der er fastsatte.

Derfor maa det paa det bestemteste indskærpes hvert enkelt Medlem af Arbejdsløshedskassen nøje at overholde vore Vedtægter og der vil blive truffet Foranstaltninger imod ethvert Misbrug af ovennævnte Art.

Vi kan ikke forud ved Kontrollen eller ved Udbetalingen, der følger umiddelbart efter, konstatere et Medlems Fortjeneste af ovennævnte Art, dette kan først ske nogen Tid efter, men Medlemmet har Pligt til selv at være agtpaagivende i ovennævnte Forhold for at undgaa, at Paatale finder Sted.

Da der muligt er Medlemmer, der ikke helt forstaar de forannævnte Regler, der, som nævnt, findes anført i Medlemsbogen, og som tillige er bekendtgjorte ved Opslag i Kontrollokalet, vil Arbejdsløshedskassens Næstformand foreløbig hver Dag være at træffe paa Kontrolkontoret i Tiden mellem Kl. 12—2.

Forretningsudvalget.

Arbejdslønnen i Industrien.

Juli Kvartal 1928.

Paa Grundlag af det lønstatistiske Materiale, der af Dansk Arbejdsgiverforening stilles til Raadighed for Det statistiske Departement, er der ligesom for tidligere Kvartaler for Juli Kvartal 1928 foretaget en Opgørelse over Arbejdernes gennemsnitlige Timefortjeneste i en Række Fag indenfor Industrien, Haandværket og Handelen. Angaaende Enkeltheder ved Be-

regningen skal henvises til Bemærkningerne i Statistiske Efterretninger Nr. 33, 1928.

Det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale, der refererer sig til Udgangen af de paagældende Kvartaler, omfatter denne Gang godt 104,000 Arbejdere mod ca. 101,000 i April Kvartal. Bevægelsen i Antallet af Arbejdere i Lønstatistiken skyldes hovedsagelig Forandringer i Beskæftigelsesgraden i de af Statistiken omfattede Fag, og den stedfundne Stigning i Arbejdertallet fra Udgangen af April til Udgangen af Juli Kvartal skyldes en mindre Forøgelse af beskæftigede Arbejdere i en Række forskellige Fag.

En Oversigt over Lønningerne for faglærte og ufaglærte mandlige og for kvindelige Arbejdere (Formænd ikke medregnede) henholdsvis i København, Provinsen og hele Landet paa Grundlag af det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale meddeles i Tabel 1. Ved Sammenligning mellem de for de forskellige Tidspunkter anførte Lønninger maa dog tages visse Forbehold, hvorom skal henvises til Bemærkningerne i Statistiske Efterretninger Nr. 33,1928.

Af Tabel 1 fremgaar det, at den gennemsnitlige Timefortjeneste for samtlige Arbejdere under et i Juli Kvartal 1928 var 128 Øre. For faglærte mandlige Arbejdere var Timefortjenesten 157 Øre, for Arbejdsmænd 125 Øre og for Kvinder 85 Øre, hvilke Tal alle var de samme som i April Kvartal.

For de enkelte større Fags Vedkommende fremgaar Bevægelsen i Timefortjenesten fra April til Juli Kvartal af foranstaaende Tabel 2 over Arbejdslønnen i de enkelte Industrier m. v. Som det vil ses, var Lønningerne omtrent uforandrede i de fleste Fag, bortset fra enkelte Forskydninger af overvejende sæsonmæssig Karakter. Iøvrigt maa det ved Betragtning af den faktisk stedfundne Lønbevægelse i de enkelte Fag fra April til Juli Kvartal haves i Erindring, at for de Fag, for hvilke Arbejde paa Akkord spiller en større Rolle, vil der altid være nogen tilfældig Bevægelse i de Tal, der angiver den gennemsnitlige Timefortjeneste, ligesom der for alle Fag, hvor Arbejde saavel paa Akkord som i Timeløn anvendes, altid vil være nogen Forskydning i Forholdet mellem Mængden af Akkord- og Timelønsarbejde, hvad der ligeledes paavirker den gennemsnitlige Timefortjeneste.

Ligesom for de nærmest foregaaende Kvartaler er der af Departementet indsamlet lønstatistisk Materiale fra Virksomheder, der ikke er tilknyttede Arbejdsgiverforeningen. Disse Virksomheder tilhører dels Industrier, i hvilke saa godt som ingen Virksomheder staar i Arbejdsgiverforeningen (Slagterier samt Bagere i Provinsen), dels er det enkelte andre større private eller kooperative Virksomheder samt endelig en Del Virksomheder, som drives af Staten eller de større Kommuner. Paa Grundlag af saavel dette Materiale som det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale er der foretaget en Beregning af Arbejdslønnen for Hovedgrupperne af Arbejdere (Tabel 3), og for at eliminere den Virkning, som den forskellige Fordeling af Arbejdere mellem Fagene indbyrdes kan have, er der ved denne Beregning i Stedet for de faktiske Arbejdertal (hvormed der er regnet i foranstaaende Beregning for Arbejdsgiverforeningens Materiale alene) regnet med et normalt Arbejdertal indenfor hvert Fag (Medlemstallet i Fagforeningerne ved Udgangen af Aaret 1924). Ved denne Beregnings-

Tabel 1. Gennemsnitlig Timefortjeneste, beregnet paa Grundlag af Materiale, indsamlet af Dansk Arbejdsgiverforening.

	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefort. (Med Anvendelse af de faktiske Arbejdertal)					
		Juli Kvartal 1928	April Kvartal 1928	Januar Kvartal 1928	Oktbr. Kvartal 1927	Juli Kvartal 1927	Aaret 1914
København		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
Fagl. Arb. ..	20425	172	171	168	172	171	67,1
Ufagl. — ..	18192	135	136	133	135	135	47,5
Ialt Mænd..	38617	154	155	152	155	154	61,0
Kv. Arbejdere	14529	88	88	88	88	88	32,3
Samtl. Arb ..	53146	137	137	134	136	137	54,4
Provinsen							
Fagl. Arb. ..	17904	139	139	138	141	139	54,8
Ufagl. — ..	25455	118	117	118	119	118	40,8
Ialt Mænd..	43359	126	126	126	127	127	48,2
Kv. Arbejdere	7726	79	79	79	79	78	25,7
Samtl. Arb...	51085	119	119	119	120	119	44,9
Hele Landet							
Fagl. Arb. ..	38329	157	157	155	158	157	61,3
Ufagl. — ..	43647	125	125	125	126	125	45,5
Ialt Mænd..	81976	140	140	139	140	140	55,0
Kv. Arbejdere	22255	85	85	85	85	85	29,6
Samtl. Arb...	104231	128	128	127	128	128	50,2

Tabel 2. Arbejdslønnen i de forskellige Industrier m. v.

Fag	København			Provinsen		
	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefortj. Juli Kvt. 1928	Gennemsn. Timefortj. April Kvt. 1928	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefortj. Juli Kvt. 1928	Gennemsn. Timefortj. April Kvt. 1928
		Øre	Øre		Øre	Øre
Næringsmiddelindustrien:						
Bagerier, Svende	755	154	154	4	126	128
Møller, —	55	140	141	192	115	115
— ufagl. Arb,	33	131	131	113	102	103
Chocoladefabr., fagl. Arb.	49	153	154	21	135	137
— ufagl. Arb.	124	114	115	14	112	112
— Kvinder	607	70	71	119	59	59
Bryggerier, ufagl. Arb.	1769	134	134	451	124	124
— Kvinder	817	97	99	449	82	83
Spritfabrikker, ufagl. Arb.	45	130	131	171	126	126
— Kvinder	33	107	107	11	106	106
Sukkerfabr., ufagl. Arb.	334	142	147	1159	105	109
— Kvinder	92	80	83	73	57	57
Cikoriefabrikker, ufagl. Arb.	30	128	153	21	104	112
— Kvinder	40	75	95	34	73	75
Konservesfabrikker, ufagl. Arb.	69	139	141	23	99	98
— Kvinder	384	80	83	117	59	62
Mælkekondens.fabrikker, ufagl. Arb.	—	—	—	95	111	112
— Kvinder	—	—	—	299	79	81
Tobaksindustrien:						
Cigarfabr., Mænd, faglærte	808	145	146	690	142	142
— — ufaglærte	51	128	129	17	129	125
— Kvinder, faglærte	831	118	117	371	127	126
— — ufaglærte	763	99	96	706	90	88
Cigaretfabr., Mænd, ufaglærte	35	216	203	1	151	149
— Kvinder	316	120	114	47	79	79
Røgtobaksfabr., Mænd, ufaglærte	27	173	165	73	127	127
— Kvinder	115	107	104	149	90	89
Skraatobaksfabr., Mænd, faglærte	23	217	216	89	178	182
— — ufaglærte	19	128	128	32	124	124
— Kvinder	121	81	81	249	79	78
Tekstilindustrien:						
Tekstilfabr., Mænd	492	123	124	1512	115	115
— Kvinder	1631	86	86	2571	78	77
Rebslagerier, Svende	8	110	110	18	117	108
— ufagl. Arb.	53	106	106	18	100	97
— Kvinder	170	73	72	43	57	55
Possementfaget, Svende	22	142	145	3	182	197
— Kvinder	18	76	77	3	78	78
Sejlmagersvende	11	187	191	15	126	124
Beklædningsindustrien:						
Ugesvende i bestilt Skrædderi	102	155	154	6	136	135
Skræddersvende i Konfektionsindustrien	118	159	158	2	137	136
Tilskærere i Konfektionsindustrien	116	186	186	1	125	124
Syersker i Konfektionsindustrien	1301	78	79	299	69	68
— andre	144	79	82	162	69	69
Skomagersvende	17	145	146	—	—	—
Skotøjsarb., Mænd	713	152	151	93	125	123
— Kvinder	725	88	87	72	74	73
Hattearbejdersker	180	72	87	4	85	100
Læderindustrien:						
Garverier, Svende	70	170	176	41	147	154
— ufagl. Arb.	80	162	154	83	136	135
Lædervare- og Portefeuillearb.	46	157	163	—	—	—

Tabel 2 (fortsat). Arbejdslønnen i de forskellige Industrier m. v.

Fag	København			Provinsen		
	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefortj. Juli Kvt. 1928	Gennemsn. Timefortj. April Kvt. 1928	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefortj. Juli Kvt. 1928	Gennemsn. Timefortj. April Kvt. 1928
		Øre	Øre		Øre	Øre
Bygningsindustrien:						
Blikkenslagersvende	264	177	176	166	126	125
Bygningssnedkersvende*)	817	165	166	1084	125	127
Glarmestersvende	110	138	140	74	115	115
Malersvende	1134	182	176	275	140	144
Murersvende	1246	228	222	1877	144	141
Murarbejdsmænd	881	182	177	1801	119	116
Stukkatørsvende	53	183	171	8	140	144
Tømrersvende	678	200	197	1748	132	131
Arbmd. hos Tømrere	19	120	125	73	110	109
Træ- og Møbelindustri:						
Bødkersvende	108	162	162	288	145	146
Børstenbindersvende	45	148	149	18	117	120
Billedskærersvende	18	156	152	15	128	132
Drejersvende	45	135	134	63	128	129
Forgyldere	20	194	192	23	133	133
Karetmagersvende	38	171	166	—	—	—
Kurvemagersvende	23	114	105	4	133	132
Møbelsnedkersvende	418	153	153	84	122	125
Maskinsnedkere	336	145	145	1036	118	118
Træindustriarbejdere, ufagl.	278	121	122	450	100	103
Træindustri, Kvinder	39	85	86	34	74	71
Pianoarbejdere	113	170	167	12	137	147
Sadelmager- og Tapetserersvende	123	161	165	85	135	140
Linoleumspaalæggere	51	168	164	—	—	—
Ler-, Sten- & Glasindustrien:						
Jord- og Betonarbejdere	1871	155	159	1846	110	106
Brolæggersvende	52	259	226	24	176	138
Stenhuggerier, Svende	82	175	187	261	113	122
— ufagl. Arb.	50	137	135	143	108	111
Grus- og Skærvefabr., Arbmd	6	130	130	246	107	108
Teglværker —	59	129	132	3408	113	112
— Kvinder	—	—	—	225	67	67
Cementfabrikker, Arbm.	—	—	—	1309	131	131
Keram. Industri, fagl. Arb.	179	171	170	23	123	123
— ufagl. -	311	129	133	50	105	104
— Kvinder	413	102	105	31	72	75
Terrazzoarbejdere	56	148	149	11	114	113
Jern- o. a. Metalindustri:						
Blikkenslagersvende	148	168	170	100	148	141
Elektrikere	545	152	151	457	135	135
Formere	443	194	192	488	153	153
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	207	148	147	84	129	130
Gørtlere	112	153	152	54	131	133
Kobbersmede	79	192	193	58	162	159
Malersvende	154	206	199	239	165	164
Metalslibere	97	168	175	54	141	140
Metaltrykkere	45	175	175	19	141	138
Skibstømrere	158	191	192	231	152	153
Smede- og Maskinarbejdere	6304	168	168	5465	140	140
Træarbejdere	376	157	160	759	139	136
Div. fagl. Arbejdere	64	181	185	55	142	147
Arbejdsmænd	4000	132	132	3916	118	118
Kvinder	2383	89	88	400	73	73

*) Herunder for Provinsen tillige andre Snedkersvende.

Tabel 2 (fortsat). Arbejdslønnen i de forskellige Industrier m. v.

Fag	København			Provinsen		
	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefortj. Juli Kvt. 1928	April Kvt. 1928	Ant. Arb. pr. 30/9 1928	Gennemsn. Timefortj. Juli Kvt. 1928	April Kvt. 1928
		Øre	Øre		Øre	Øre
Kemisk Industri:						
Farversvende	30	152	147	6	141	137
Farverier, ufaglærte Arb.	58	113	113	9	104	104
— Kvinder	60	71	76		—	—
Farve- og Lakfabr. ufagl. Arb.	187	114	120	—	—	—
Imprægneringsanst. ufagl. Arb.	—	—	—	86	160	160
Jern-, Metal- og Kludebranchen:						
ufagl. Arb.	104	137	142	—	—	—
— Kvinder	83	81	80	—	—	—
Oliemøller, ufagl. Arb.	513	133	141	627	138	139
— Kvinder	29	79	79	36	70	71
Olieraffinaderier, ufagl. Arb.	34	131	130	—	—	—
Svovlsyrefabr., ufagl. Arb.	41	126	127	293	131	130
Sæbefabrikker, ufagl. Arb,	51	110	109	46	105	106
— Kvinder	58	79	79	55	60	60
Isoleringsmontører	49	218	220	30	158	154
Tagpapfabrikker, ufagl. Arb.	64	152	142	17	101	99
Tændstikfabr., ufagl. Arb	55	136	137	—	—	—
— Kvinder	131	79	78	—	—	—
Forsk. Industrier, ufagl. Arb.	396	120	123	277	127	123
— Kvinder	369	71	—	157	89	—
Grafisk Industri:						
Papirfabrikker, Arbmd.	200	117	116	850	109	199
— Kvinder	33	85	84	286	73	72
Bogtrykkerier m. v.:						
Typografer	1818	180	180	1077	165	167
Stentrykkere	205	173	173	95	143	142
Kemigrafer	137	169	168	19	155	156
Ufagl. Arb.	170	141	140	72	131	132
Kvinder	356	88	88	106	72	71
Litografiske Etabl., ufagl. Arb.	40	130	130	19	110	109
— Kvinder	89	87	87	28	72	70
Bogbinderier, Svende	445	180	177	98	138	138
— Kvinder	630	93	92	77	70	70
Papirvareindustri, ufagl. Arb.	63	120	122	—	—	—
— Kvinder	250	81	82	76	71	80
Æskefabrikker, Kvinder	355	86	88	132	82	79
Handel og Transport:						
Lager- og Pakhusarbejdere	815	113	114	2323	106	107
Havnearbejdere	—	152	160	—	158	150
Kvinder	50	73	71	4	73	66
Forskelligt:		Kr. pr. Uge			Kr. pr Uge	
Kvinder paa Vaskerier m m.	578	73.00	—	142	63.00	—
Formænd	523	91.87	92.34	602	72.77	71.54
Fyrbødere	328	62.37	62.69	648	57.78	57.25
Chauffører	1141	59.36	59.47	574	52.60	52.66
Kuske	1052	56 24	57.15	811	50.47	50.44
Natvægtere	155	50.46	58.90	57	51.32	56.77
Bude	132	50.56	—	2	42.50	—

maade er muliggjort en Sammenligning mellem Lønningerne paa forskellige Tidspunkter, uden at ulige store Forandringer i Beskæftigelsesgraden for de forskellige Fag griber forstyrrende ind.

De af Departementet for Juli Kvartal 1928

Tabel 3. Gennemsnitlig Timefortjeneste, beregnet paa Grundlag af Materiale, indsamlet saavel af Dansk Arbejdsgiverforening som af Det statistiske Departement.

	Gnstl. Antal Arbejd. i Juli Kvartal 1928	Gennems. Timefort. (Med Anvendelse af et fast Arbejdert. indenf. hv. Fag) Juli Kvartal 1928	April Kvartal 1928	Januar Kvartal 1928	Oktbr. Kvartal 1927	Juli Kvartal 1927
København		Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
Fagl. Arbejdere...	21427	171	171	170	174	172
Ufagl. — ...	21260	137	138	135	137	137
Ialt Mænd...	42687	154	155	153	156	155
Kvindel. Arbejdere	12923	86	88	87	87	88
Samtl. Arbejd....	55610	139	140	138	140	140
Provinsen						
Fagl. Arbejdere...	17810	137	138	137	140	140
Ufagl. — ...	28207	118	117	116	118	118
Ialt Mænd...	46017	126	126	125	127	127
Kvindel. Arbejdere	7710	77	77	76	77	77
Samtl. Arbejd....	53727	120	120	119	122	122
Hele Landet						
Fagl. Arbejdere...	39237	153	153	152	156	154
Ufagl. — ...	49467	124	124	123	125	125
Ialt Mænd..	88704	137	137	136	139	138
Kvindel. Arbejdere	20633	83	83	82	83	83
Samtl. Arbejd....	109337	128	128	127	130	129

direkte indsamlede Lønoplysninger omfatter et gennemsnitligt Antal Arbejdere paa godt 11000 hvoraf ca. 5100 i private og ca. 6200 i offentlige Virksomheder, medens det af Arbejdsgiverforeningen indsamlede Materiale, hvorefter der ved Kvartalets Udgang beskæftigedes godt 104,000 Arbejdere, omfatter et gennemsnitligt Antal Arbejdere paa ca. 98,000. Det samlede lønstatistiske Materiale udgør herefter gennemsnitlig godt 109,000 Arbejdere for Kvartalet som Helhed. Det vil ses, at efter den her foretagne Beregning er Timefortjenesten for samtlige Arbejdere under et ogsaa uforandret fra April til Juli Kvartal.

Siden Juli Kvartal har der ikke fundet overenskomstmæssige Lønændringer af Betydning Sted, og Arbejdslønnen i Øjeblikket kan derfor anslaas til at være omtrent den samme som i Juli Kvartal 1928.

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961.

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Siden sidst.

Hjørring. Handelsstandens Arbejdsgiverforening: Overenskomst oprettet. 30 Mand. Ugeløn Kr. 44,00. Arbejdstid 9 Timer. Overarbejde 1. og 2. Time 115 Øre, derefter 125 Øre pr. Time. Arbejdsgiverne holder Arbejderne forsikret i H. t. Loven. Faste ugelønnede Arbejdere har Ret til fuld Ugeløn den første Uge efter at et Ulykkestilfælde er indtruffet. Faste Arbejdere kan kun opsiges med 8 Dages Varsel. Faste Arbejdere har Ret til 4 Fridage om Aaret. Løse Arbejdere erholder Byens Timeløn. Gælder til en 1. September.

Haderslev. Foreningen af Arbejdsgivere i Haderslev Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Arbejdsgiverne ikke overholder Overenskomstens saalydende Bestemmelse med Hensyn til Dagpengeforsikringen a 3 Kr. i de første 13 Uger under Ulykkestilfælde: «Præmien betales af Arbejderne og Arbejdsgiverne med hver Halvdelen og Arbejdernes Andel i Præmien betales ved endt Losning ved Fradrag i Arbejdslønnen», idet Arbejdsgiverne har opkrævet et for stort Beløb. Efter resultatløse Mæglingsmøde, Lokalforhandling og Fællesmøde afholdtes den 16. November et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, hvor man enedes om, at Arbejdsgiverne ikke fremtidig foretager noget Fradrag for Ulykkesforsikring i de første 13 Uger og at Arbejdsgiverne til Afgørelse af eventuel Difference betaler 1000 Kr.

Holbæk. Øernes Andelsselskab for Indkøb af Foderstoffer: Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer klager paa Foreningen af Arbejdsgivere i Holbæks Vegne over, at Arbejderne, da den med Andelsselskabet oprettede Lokalpriskurant om «Arbejde paa Pakhus» var opsagt og udløber den 15. April, nægtede at udføre Arbejdet paa Timeløn, men krævede Arbejdet betalt efter den opsagte Overenskomsts Akkordtakster, indtil Enighed opnaaedes om en ny Overenskomst. Firmaet har derfor, for at faa Arbejdet udført imødekommet Afdelingens Krav og under Protest udbetalt Kr. 226,93, som Arbejderne uretmæssig har faaet udbetalt formeget i Løn for Dagene fra den 15. til den 20. April, da en ny Overenskomst blev afsluttet. Arbejdsgiverne kræver dette Beløb tilbagebetalt, i modsat Fald vil Sagen blive indanket for Den faste Voldgiftsret. Ved et Mæglingsmøde den 21. Juni opnaaedes ikke Enighed, og da Fællesmødet i Arbejdsgiverforeningen ogsaa endte uden Resultat, indankede Arbejdsgiverforeningen Sagen for Den faste Voldgiftsret. Den 10. Oktober afsagde Den faste Voldgiftsret følgende Kendelse: «Øernes Andelsselskab for Indkøb af Foderstoffers Holbæk Filial har været berettiget til at fordre det ovenomhandlede Pakhusarbejde afregnet efter Timeløn i H. t. den mellem Handelsstandens Arbejdsgiverforening i Holbæk og Arbejdsmændenes Forbund for Holbæk og Omegn gældende Overenskomst.»

Nyborg. Lokøle Arbejdsgiverforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Arbejdsgiverne formentlig ikke overholder Overenskomstens Bestemmelse m. H. t. Antagelse af Aflæssere, og 2) Uoverensstemmelse om Ventepenge, idet Arbejdsgiverforeningen ved Standsningen af et Kulskib nægtede at betale Ventepenge. Ved et Mæglingsmøde den 31. Oktober gik Sagen i Orden saaledes, at man ved de kommende Forhandlinger skal søge at klare Bestemmelsen i Overenskomsten vedrørende Antagelse af Læssere og at Arbejdsgiverne i Ventepengespørgsmaalet til fuld Afgørelse — uden Præcedens — betaler 25 Kr.

Odense C. Odense Omnibus Selskab: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Selskabet saavel paa Trods af Overenskomsten som af en tidligere Mæglingsafgørelse antager Drenge som Billettører og aflønner disse med en Ugeløn af 18 Kr. Overenskomstens heromhandlede Bestemmelser lyder saaledes: «Ønsker Selskabet af en eller anden Grund at anvende Billettører paa Vognene for kortere eller længere Tid, er det berettiget til at antage saadant Mandskab, naar det betaler den for Billettører overenskomstmæssige Løn. Ligeledes har Selskabet Ret til at antage Ekstra-Mandskab i det Omfang, som Driften nødvendiggør Antagelsen af saadant, imod at betale den for Ekstra-Mandskab i § 2 fastsatte Løn.» Og § 2 lyder: Ugeløn for Chauffører er Kr. 66,25 og for Billettører Kr. 55,00. Ekstra-Mandskab skal antages for et Tidsrum af mindst 4 Timer og for en Timebetaling af Kr. 1,70 for Chauffører og Kr. 1,50 for Billettører. Ved et Mæglingsmøde i Arbejdsgiverforeningen den 16. November enedes man om, at Overenskomsten skal overholdes, og hvis Afdelingen faar Anledning til fremtidig Klage, skal den fremsætte nærmere bestemte Udtalelser om paa hvilke Dage og Tider, Forholdet har fundet Sted.

Nørresundby H. Lokale Arbejdsgiverforening: Afdelingen indberetter, at den paa et Møde den 13. November er enedes med Arbejdsgiverforeningen om, at Indladning af Blyslam i Tønder til Damper betales med 20 Øre pr. Mand pr. Ton, 7 Mand i Holdet, minus Procenter plus Dyrtidstillæget. Taksten anvendes første Gang ved Afregning af Indladningen i S/S «Skjold» den 12. November.

Vordingborg. Foreningen af Arbejdsgivere i Vordingborg og Masnedsund: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Arbejdsgiverne ikke overholder en den 11. Januar d. A. saalydende Kendelse, afsagt i Anledning af en opstaaet Strid om Havnearbejdernes Ret til at vælge en Mønstringsmand: «Foreningen af Arbejdsgivere i Vordingborg og Masnedsund er pligtig at anerkende som Mønstringsmand ved Losningsarbejde i og ved Masnedsund Havn den Arbejder, som denne Havns Havnearbejdere gennem deres Sammenslutning «Havneklubben» vælger som Mønstringsmand indenfor deres Midte. Forsaavidt som vedkommende Arbejdsgiver og Medlem af Foreningen ikke selv leder og fordeler det paagældende Losningsarbejde, vil denne Ledelse og Fordeling være at overdrage Mønstringsmanden», idet Øernes Andelsselskab har ladet en af sine faste Arbejdsmænd foretage Mønstring til Losning af Majs fra Damperen «Smaaland». Forbundet meddelte derefter Arbejdsgiverforeningen, at det agtede at indbringe Klage over Forholdet for Den faste Voldgiftsret og begærede Fællesmøde afholdt. Da Enighed ikke

opnaaedes ved Fællesmødet, indbragtes Sagen for Den faste Voldgiftsret. Ved det forberedende Retsmøde den 20. November forhandledes Sagen og forligtes saaledes, at de Indklagede betaler 100 Kr. til Kræftfonden og 100 Kr. til Klagerne. Klagen toges derefter tilbage.

Brændselsafbærerne, Kbhvn.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Ordningen af nedenstaaende 4 Sager, der er behandlet paa Mæglingsmøde uden Resultat:

1) **Firmaet Th. Drost & Co.** har nægtet at betale 1 Times Ventetid til 2 Arbejdere, der var sendt ud med et Læs Koks til Firmaet Urenholt & Christensen, men maatte vente med Aflæsningen 1¼ Time til Firmaet aabnede sin Forretning.

2) **Samme Firma** nægter at betale Grænsetillæg (jvfr. Overenskomsten) til 2 Arbejdere, der var sendt ud med 1 Læs Koks til Rekreationshjemmet «Gyvelholm» og blev forlangt til at nedbære et Læs Koks, der tidligere var kørt derud, men som laa aflæsset i Gaarden (altsaa ikke tidligere betalt som Afbæring).

3) **Akts. «Montana»** nægter at betale Opbæringspenge for Aflæsning af 1 Læs Koks i Henningsens Alle 1, uagtet Koksene er opbaaret ad 7 Trin og uagtet Firmaet efter et tidligere paa Stedet taget Skøn over Forholdet er blevet enig med Arbejderne om, at Afbæringen skal betales som Opbæring.

4) **Samme Firma** nægter at betale Afbæringspenge for Aflæsning af 1 Læs Koks til Holte. Kunden kunde ikke modtage Koksene, hvorfor Firmaet beordrede Læsset kørt til Lyngby Brændselsforretning, hvor det blev afsmidt.

Endvidere anmoder Afdelingen Forbundet om, at bistaa den med Ordningen af følgende Sager:

5) **Det danske Kulkompagni** nægter at betale Aflæsning af Brændsel kørt til Strandvej 174 med Opbæringspenge, da Firmaet henviser til, at der ikke er Trin.

6) **Firma Th. Drost & Co.** nægter at betale for Afbæring af et Læs Koks, der var kørt til Nørrefarimagsgade 7 og 9. Koksene blev afbaaret, men da Kunden ikke kunde betale dem, blev de atter læsset og kørt tilbage til Pladsen.

Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 29. Oktober behandledes de 5 første Klagepunkter. Sagerne 1, 2 og 4 afgjordes ved, at Arbejderne erholder en kontant Betaling af 12 Kr. Sagerne 3 og 5 henvistes til Besigtelse af Afbæringsforholdene.

Ved et Møde den 4. December af Repræsentanter for D. A. F., Afdelingen og Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn enedes man om: ad 3: Det har sit Forblivende ved den stedfundne Afregning, i H. t. hvilken der er ydet Betaling efter Nedbæringstaksten. ad 5: Da Brændselet er baaret 9 Trin over Gadens Højde, afregnes der efter Opbæringstaksten. ad 6: Uden at træffe nogen Afgørelse af det i Sagen liggende Princip slutter Sagen med, at der betales Afbærerne Kr. 7,50.

I Anledning af en ny opstaaet Uoverensstemmelse om Betaling for Afbæring til Emiliekildevej enedes man om, at Arbejdsgiverne, under Hensyn til de vanskelige Afbæringsforhold — uden Præcedens — yder Betaling svarende til Opbæringstaksten.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Statens Seruminstitut: Afdelingen indberetter, at der ved Forhandling er opnaaet, at den «delvise Ugeløn» under Ulykkestilfælde, «Fuld Ugeløn minus Sygekassehjælp», fremtidig, betales for de første 8 Uger i Stedet for som hidtil for de første 4 Uger.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelse af en Overenskomst med Brændehuggerfirmaerne, da det paa Grund af den Konkurrence, der paaføres disse dels af Frelsens Hær og dels af Arbejdshjemmet og som har medført at nogle Firmaer anvender Drenge, som de aflønner efter langt lavere Takster end den gældende, ikke hidtil har været muligt at faa ordnede Overenskomstforhold, idet nogle Firmaer har opsagt den hidtil gældende Overenskomst, andre ikke. Ved et Møde den 5. November opnaaedes Enighed med Firmaerne N. & F. Petersen og Eksportkompagniet. Firmaerne C. Vilh. Olsen erklærede at kunne tiltræde Overenskomsten, saafremt Betalingen for Bundtning af smaa Bundter Pindebrænde reduceredes fra 4 Øre til 2½ Øre pr. Bundt, og Godfred Rasmussen (Københavns Brændselsforsyning) erklærede ligeledes at kunne tiltræde Overenskomsten, saafremt Huggerprisen for gamle Brædder blev reduceret fra henholdsvis 20 Øre til 18 Øre og fra 7 Øre til 6 Øre pr. Bundt incl. Bundtning. Den 13. November indberetter Afdelingen, at Overenskomsten er tiltraadt af alle større Firmaer undtagen C .Vilh. Olsen (ialt 6 Firmaer) og senere meddeler Afdelingen at yderligere 2 Firmaer har tiltraadt den. Den 17. November tiltraadte C. Vilh. Olsen ogsaa Overenskomsten, der for dette Firmas Vedkommende suppleredes med et Tillæg indeholdende Bestemmelser om, at Pindene ved Bundtning af smaa Bundter til 4 Øre pr. Bundt ligesom hidtil skal leveres paa Bordet, at hvis Pindene uden Standsning leveres i Orden paa Sledsken, saa det betyder en virkelig Lettelse for Bundteren, et Betalingen 3 Øre pr. Bundt, dog skal Timebetalingen 119 Øre være garanteret. Sidstnævnte Bundtning maa ikke udføres af unge Mennesker under 18 Aar .

Overenskomsten fastsætter: Timeløn for Pladsarbejde og Ventetid paa Brænde 119 Øre, Savning af Splitved eller andet Brænde 130 Øre, Arbejdstid 8 Timer, Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., for de efterfølgende Timer samt Søn- og Helligdage 66 pCt. Losning og Lastning betales efter Havnearbejdernes Overenskomst. Akkordpriser fastsatte for Hugning af al Slags Brænde paa Maskine og i Haanden, Bundtning, Udtagning af Søm, Opstabling af Brædder, Savning af Brædder. Fordelingen af Mandskab til forskelligt Arbejde. Faste ugelønnede Arbejdere aflønnes i Uger uden Fradrag for Helligdage. **Faste Arbejdere** erholder under Ulykkestilfælde paa Arbejdspladsen en Dagpenge af 3 Kr. i indtil 6 Uger og Ferie efter Anciennitet. 1 Uges Opsigelsesfrist. Regulering som denne er gældende mellem Hovedorganisationerne .Tillidsmandssystemet. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid .Gælder til en 1. Juli. Hos de 9 Firmaer, der har underskrevet, beskæftiges ca. 50 Mand.

D. A. F. De danske Statsbaner: Efter at Statsbanerne havde opsagt den hidtil gældende Overenskomst

har der været afholdt en Række Forhandlingsmøder, der resulterede i, at der den 12. December er afsluttet en ny «Overenskomst om Udførelsen i Akkord af visse Arbejder i Provinsen samt Vedligeholdelse og Udvidelse af Banerne i Provinsen, hvortil benyttes Ekstraarbejdere». Overenskomsten indeholder visse Reduktioner af de hidtil gældende Akkordsatser. Akkordafsavnstillægget blev reduceret fra at være 25 pCt. Tillæg til Timelønnen til at blive 20 pCt. Tillæg, men samtidig er det Omraade, for hvilket der hidtil er ydet Akkordafsavnstillæg blevet noget udvidet, saaledes at der fremtidig betales Akkordafsavnstillæg for flere Arbejder end hidtil. Traadt i Kraft 28. December og kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Belysningsarb., Kbhvn. Københavns Kommunes Belysningsvæsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Magistraten vægrer sig ved at imødekomme et af Afdelingen til Belysningsdirektøren fremsat Krav om Tillæg til Timelønnen til 3 Mand, der udfører Hjælpearbejde for Tømrere, der i Akkord udfører Reparationsarbejde af Kulbroen paa Østre Gasværk. Afdelingen har henvist til, at Arbejdet er meget snavset og at det bliver udført i en Højde af ca. 40 Fod over Jorden. Endvidere ønsker Afdelingen, at en tidligere fremsat Henstilling om, at der til Reserve-Chaufføren bliver udleveret Skindtøj tages op til Behandling samtidig.

Efter nogen Korrespondance samt et afholdt Forhandlingsmøde med Belysningsdirektøren meddelte Magistraten den 17. December, at den under Hensyn til de foreliggende Forhold (at der tidligere er betalt Tillæg til Timelønnen for samme Arbejde) kunde gaa med til efter en ny Forhandling med Belysningsdirektøren derom, at imødekomme Afdelingens Krav samt at Magistraten har bemyndiget Belysningsdirektøren til at anskaffe et Sæt Skindtøj til Reserve-Chaufføren .Den 22. Januar meddelte Magistraten, at den havde bemyndiget Belysningsvæsenet til at udbetale Kr. 771,76 som Tillæg for 1763 Timer, som de 3 Mand har arbejdet ved det paagældende Arbejde (= ca. Kr. 3,50 pr. Dag).

Frederiksberg kommunale Arbejdere. Frederiksberg Kommunes Belysnings- og Vandvæsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse, idet Kommunen vægrer sig ved at betale en Dags Løn til et Medlem, der blev forlangt til og ogsaa arbejdede paa en af de saakaldte mellemliggende Helligdage i Ugen 27. December 1928 til 2. Januar 1929, hvor Vedkommende Arbejder havde fri til Dækning for en i den foregaaende Uge liggende Mellem-Helligdag. Efter at Sagen var paatalt overfor Belysnings- og Vandvæsenets Direktør afholdtes den 21. Januar et Møde, paa hvilket Sagen gik i Orden, idet Manden fik den Betaling, som Afdelingen havde krævet.

Herløv. Trælasthandler Petersen, Herløv: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Trælasthandleren trods gentagne Henvendelser til ham derom har nægtet at udbetale Kr. 82,00, som et Medlem har faaet tilgode for udført Grundstøbningsarbejde og Kr. 30,00, som han har faaet tilgode for udført Elektrikerarbejde. Ialt Kr. 112,00. Efter at Sagen var paatalt overfor Trælasthandleren med Henstilling til ham om at betale Beløbet, da han i modsat Fald vil blive blokeret og Inddrivningen af Tilgodehavendet overgivet til en Sagfører, udbetalte han det skyldige Beløb til Afdelingsformanden.

Hjerm. Hjerm Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet vægrer sig ved at udbetale den resterende Arbejdsløn, Kr. 94,00, til 5 af dens Medlemmer, der har været beskæftiget med noget Opbrydningsarbejde af en Vej. Arbejderne har tilbudt at udføre Arbejdet for et bestemt fastsat Akkordbeløb, men da de efter 3 Dages Arbejde indsaa, at de ikke kunde tjene Timelønnen, henvendte de sig til Formanden for Vejudvalget og Formanden for Sogneraadet med Forespørgsel om at faa Akkordprisen sat op, da de ellers saa sig nødsaget til at holde op. Enighed opnaaedes om, at Arbejdet skulde fortsættes, saa skulde Betalingen nok gaa i Orden. Afdelingen henviser til, at Arbejderne har Krav paa det krævede Beløb, da den har en gældende Overenskomst med Sogneraadet, hvorefter Timelønnen er 88 Øre, og meddeler, at den gentagne Gange har forhandlet med Sogneraadet om Sagen, uden at Enighed er opnaaet. Efter at Sagen var paatalt overfor Sogneraadet med Henstilling til det om at betale de Kr. 94,00 til de 5 Mand, erklærede Sogneraadet, at den af Afdelingen paaberaabte Overenskomst var udløbet 1. Marts 1927, men det erkendte, at Arbejdet var større end oprindeligt antaget, derfor havde det forhøjet den oprindelige Akkordpris, Kr. 555,00, til Kr. 945,00, hvilket Beløb da ogsaa var udbetalt Arbejderne og det fastholdt, at dette Beløb var en tilstrækkelig stor Betaling for det udførte Arbejde. Efter at Forbundet endnu engang havde opfordret Sogneraadet til at betale de Kr. 94,00, som Afdelingen havde krævet, da Sagen ellers vilde blive indbragt for Den faste Voldgiftsret, tilbød Sogneraadet at efterbetale Kr .50,00, hvilket Tilbud Afdelingen modtog.

Horsens A. Entreprenørfirmaet Rasmus Jensen & Sønner, Lundby St.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Tillæg for et Jernbetonarbejde ved den ny Stationsbygning i Horsens. Arbejdet bestaar i Støbning af nogle lodrette Jernbetonsøjler, der skal bære Perrontaget. Søjlerne hviler i Fundamenter, hvori der i hvert er indlagt 12 Stk. 20 mm Rundjern. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Henstilling til den om at foranledige, at Tillægget bliver udbetalt, meddelte denne den 10. December, at Firmaet har betalt det omhandlede Tillæg .

Horsens A. Vognmand Hans Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden vægrer sig ved at betale Vandbygningstillæg for et Arbejde ved Horsens ny Badeanstalt. Arbejdet bestaar i at fylde det under Badeanstalten værende tomme Rum, som er indrammet af en Jern-Spundsvæg, med Sand. Sandet føres i Pramme ind til Badeanstalten, hvorefter det lempes ind under den. Vognmanden, der gennem Horsens Vognmandsforening er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, ønsker Sagen afgjort af Hovedorganisationerne. Efter at Sagen var paatalt overfor Arbejdsgiverforeningen med Begæring om et Mødes Afholdelse, hvis Arbejdsgiverforeningen

ikke kunde paavirke Vognmanden til at betale det krævede Vandbygningstillæg, henstillede Arbejdsgiverforeningen til Forbundet at tage Sagen tilbage, da Vognmanden havde hævdet: 1) at Horsens Vognmandsforening ikke er bundet af Overenskomsten mellem Entreprenørforeningen og D. A. F., 2) at Arbejderne først havde rejst Kravet, efter at Arbejdet var fuldført, og 3) at Arbejderne ikke har været i Berøring med Vandet eller paa nogen som helst Maade været forhindret i at arbejde paa Grund af Vandet. Afdelingen kunde ikke tiltræde Vognmandens Fremstilling af det omhandlede Arbejdsforhold, hvorefter der den 20. December afholdtes Mæglingsmøde. Ved dette enedes man om følgende: Idet hver af Parterne paaberaaber sig deres principielle Stilling, betaler den paagældende Vognmand til fuld Afvikling de omhandlede Arbejdsmænd Kr. 135,00.

Odder A. Odder Kommune: Overenskomst oprettet angaaende Betaling for Skærveslagning og Rationering af Skærverne til Arbejderne: For Slagning af Granit el. lign. til 3—5 cm Skærver pr. m³ Kr. 7,50, til 2—4 cm Skærver Kr. 9,36. For Slagning af Jernsten til 3—5 cm Skærver Kr. 12,80, til 2—4 cm Skærver Kr. 14,83. For Arbejdsmænd, der kan faa 18 Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse pr. Uge, forhøjes den ugentlige Rationering til gifte Arbejdere med 2 Børn fra 1 m³ til 2 m³ pr. Uge og for gifte Arbejdere med 3 Børn fra 2 m³ til 3 m³ pr. Uge. For Arbejdere, der ikke kan faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, forhøjes den ugentlige Rationering til Ugifte fra 1 m³ til 2 m³ pr. Uge, til gifte Arbejdere med 2 Børn fra 2 m³ til 3 m³ pr. Uge, og til gifte Arbejdere med 3 Børn fra 3 m³ til 4 m³ pr. Uge. Ingen Regulering. Gælder til en 1. November.

Odense A. Entreprenør Hans Hansen: Afdelingen anmoder Forbundet om at delegere en Repræsentant til et Mæglingsmøde, som Afdelingen overfor Odense Entreprenørforening har begæret afholdt i Anledning af: 1) at Entreprenøren nægter at afregne et Stykke Vejarbejde (Udlægning af Skærver paa Damhusvej og Henriettevej) som Akkord, uagtet Afdelingen jvfr. Overenskomstens Bestemmelse desangaaende har krævet, at Arbejdet skulde aflønnes som Akkordarbejde. Arbejdernes tilgodehavende Overskud udgør Kr. 113,33. 2) at Entreprenøren, uagtet der var Enighed om, at et Kloakarbejde paa Maergaards Plads skulde betales som Akkordarbejde, alligevel nægter at udbetale Overskudet, der udgør Kr. 26,99. Entreprenøren begrunder Nægtelsen med, at han ikke har deltaget i Opmaalingen, og 3) at Entreprenøren nægter at udbetale et Overskud paa Kr. 81,31 for Ophugningsarbejde i Havnegade, uagtet der mellem Parterne var Enighed om, at Arbejdet var Akkordarbejde. Ved Mæglingsmødet den 20. December opnaaedes Enighed om: ad 1) at Arbejdet godkendes som Akkordarbejde, men at Akkordoverskudet paa Grund af forskellige foreliggende Omstændigheder blev reduceret fra Kr. 113,33 til Kr. 37,18, ad 2) at Entreprenøren godkendte Arbejdernes Regnskab over Akkordarbejdet og afregnede i Henhold dertil, ad 3) Regnskabet godkendtes med en enkelt Rettelse, hvor Arbejderne havde ført en Priskurantsats for meget op.

Slagelse A. Murermester L. Larsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand, eventuelt at der foranlediges et Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Murermesteren af Arbejdernes tilgodehavende Overskud nægter at udbetale Kr. 83,63, som han hævder, er hans Betaling for Opstilling af et Spil til Ophejsning af Sten og Materialer. Arbejderne har heroverfor hævdet, dels at Spillet har sinket Arbejdet i Stedet for at fremme det, og dels at der ikke forud for Arbejdets Paabegyndelse har været forhandlet mellem Parterne om, hvor stort Vederlag, Mesteren kunde beregne sig for Spillet. Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen af Murermestre, af hvilken Mesteren er Medlem, afholdtes den 19. December et Mæglingsmøde. Ved dette konstateredes det, at Uoverensstemmelsen ikke drejede sig om Betalingen for Anvendelsen af det mekaniske Hejseværk da de overenskomstmæssige Opbæringspriser fuldt ud var betalt men derimod om Betalingen for ekstra Stilladsarbejde under et forceret Murerarbejde. Parterne enedes om at der af det af Mesteren tilbageholdte Beløb, Kr. 83,63, udbetales Arbejderne Kr. 43,00.

Uggelhuse. Rørvævsfabrikanterne H. H. Drachmann, P. Jespersen, Søren Sørensen og B. Vistoft: Overenskomst oprettet. For Skæring af Rørtag fra 1. November at regne betales pr. Trave a 20 Neg Kr. 1,75. Negene skal være 24 Tommer i Omkreds ved nederste Baand. Bestemmelser angaaende fri Befordring til og fra Arbejdsstedet samt om, hvor Rørtaget skal leveres. Arbejdslønnen skal udbetales hver Fredag Aften. Gælder til Foraaret 1929. Vedrører 25 Mand.

Ulstrup. Skovejerne af Ulstrup Skove: Overenskomst oprettet. Akkordpriserne af Januar 1928 for Skovning af Bøg og blandet Løvtræ samt af Gran reduceret med 7 pCt. Træet opsættes paa Skovningspladsen, dog saaledes at der kan køres til det. Gælder til en 1. November.

Vojens. Ingeniør og Entreprenør Stenderup Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren ikke har overholdt et paa et Mæglingsmøde i Vojens den 2. November givet Løfte om at betale Kr. 10,00 til Deling mellem 2 Mand, der efter Entreprenørens Opfordring var tilkaldt til nævnte Møde. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenøren, betalte Entreprenøren Beløbet.

Fabrikarb., Kbhvn. Københavns Røgeriejerforening: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten for 1 Aar fra 1. Marts 1929 til 1. Marts 1930 paa den Betingelse, at Regulering af Lønningerne efter Pristallet suspenderes i Overenskomstperioden. Vedrører 15—20 Mand.

Fabrikarb., Kbhvn. Københavns Papirvarefabrik: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten for 1 Aar fra 1. April 1929 til 1. April 1930 med Suspendering af Pristallet i Overenskomstperioden samt med Bibeholdelse af Gratialerne 50 Kr. 3 Gange aarlig pr. Mand. Vedrører 6 Mand.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 20 1929 1929 33. Aarg.

Emil Jørgensen fylder den 29. April 70 Aar.

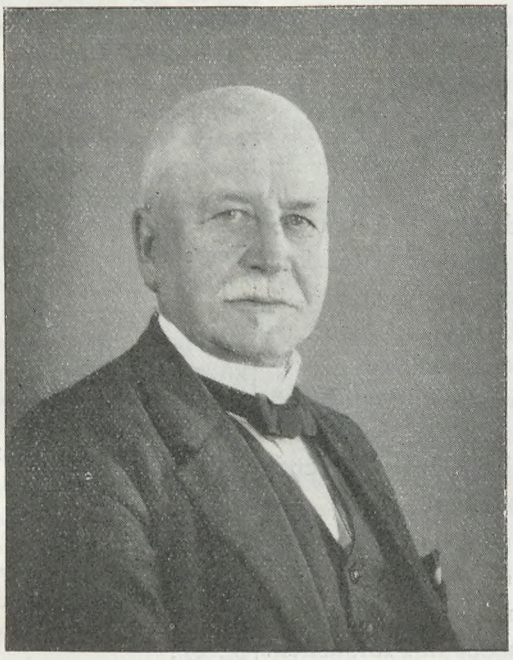

Formanden for vort Forbunds Revisionskomité, Hr. Emil Jørgensen, fylder den 29. April 70 Aar.

Emil Jørgensen er født i Horsens den 29. April 1859, hvor han opholdt sig til han var 18 Aar; han blev oprindelig uddannet som Gartner, men allerede som ung gik han over i Arbejdsmandsfaget og blev stærkt grebet af saavel den faglige som den politiske Bevægelse, hvad en lang Række Data vil vise. 1887 blev Emil Jørgensen indmeldt i det daværende Arbejdsmands Forbund og var i Bestyrelsen fra 1890 og deltog i Reorganisationsarbejdet ved Dannelsen af D. A. F. Fra 1897 har han helliget Mælkeriet „Enigheden" sin Arbejdskraft, men ved Siden heraf har han haft en Række Tillidshverv saaledes:

I Bestyrelsen for Vælgerforeningen i gamle 5. Kreds til Kredsdelingen fandt Sted, derefter i 11.. Kreds, og i Københavns Amts 3. Kreds, Valby, til 1906, og staar nu som Medlem af 15. Kreds. I sin Tid Bestyrelsesmedlem for Forsamlingsbygningen paa Enghavevej, og for Tiden i Forretningsudvalget for Forsamlingsbygningen paa Jagtvejen. Endnu flere Tillidshverv har Emil været Indehaver af, men derfra hvor vi Forbundsmedlemmer kender Fødselsdagsbarnet bedst, er fra hans Stilling som Revisor i Dansk Arbejdsmands Forbund og i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Til Revisor for Forbundet blev Emil valgt 1897 og til Revisor for Kassen ved dennes Start i 1907, to Opgaver, som han har røgtet med Nidkærhed og Flid til denne Dag.

Vi er overbevist om, at der i Emil Jørgensens Hjem paa Enigheds Alle 11 i Brønshøj vil blive Rykind af Gratulanter den 29. April, og det endda fra tidlig Morgen, og til de mange Hilsener føjer vi vor:

Til Lykke med Dagen!

Dansk Arbejdsmands Forbunds 19. Kongres.

Paa *Kongressens tredje Møde* paabegyndte Formanden sin Beretning, idet han henviste til det fremsendte Materiale og gennemgik derefter Perioden siden sidste Kongres, dvælede udførlig ved Storkonflikten i 1925, der jo hørte ind under Tidsrummet, der omfattedes af Kongresperioden, og kom derefter ind paa den almindelige Forbundsvirksomhed i de forløbne Aar og sluttede, efter at have talt over hele to Møder, med en Omtale af Løn- og Overenskomstsituationen for indeværende Aar.

Med Hensyn til Formandens fyldige Beretning henviser vi iøvrigt til det stenografiske Referat, der om kort Tid vil blive udsendt sammen med Kongresprotokollen.

Efter Formandens Beretning tog Diskussionen sin Begyndelse, men da det vil føre for vidt at referere alle Forhandlingerne, her, maa vi ogsaa i dette Tilfælde henvise til Protokollen.

Vi tør dog tilføje at Beretning og Virksomheden fik en grundig Behandling, der strakte sig over adskillige Møder.

Kongressens 9. Møde, aabnet den 14. Februar Kl. 1½.

Dirigent Axel Olsen.

Protokollen over Kongressens 8. Møde oplæstes og godkendtes.

Til Kongressen var indkommen følgende Udtalelse:

Til Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongres!

Kammerater!

De Arbejdsløses Konference sender Jer vor solidariske Hilsen og ønsker Eder Held og Lykke med Arbejdet til Gavn for den samlede Arbejderbevægelse. Og forventer vi, at Kongressen stiller sig Side om Side med os i Kampen for de Arbejdsløses Krav.

København, den 12. Februar 1929.

For De Arbejdsløses Konference:

H. Chr. Larsen. M. N. Thøfner.

Dirigenter.

Dirigenten oplyste, at Formanden ikke var tilstede begrundet paa, at han var tilkaldt til en Konference i Rigsdagen i et Udvalg, der behandler Tugthusloven, og saaledes foranlediget kunde han ikke færdigbehandle første Afsnit af Beretningen, da Formanden var sidste Taler.

Man gik derfor over til at behandle de indkomne Forslag angaaende Grænseoverenskomsten med Landarbejderforbundet.

Løsning:

Grænseoverenskomsten mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund optages til Behandling paa Kongressen.

Kongsted:

Da den nye Grænseoverenskomst mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund har vist sig at være til meget lidt Nytte; saaledes kan nævnes, at Landarbejderafdelinger, og mest følelig for Afdelinger i Landkommuner, opretter Overenskomster med Kommunerne om Vejarbejde og Skærveslagning til Priser, der er langt under Tarifferne i vort Forbund. Kongsted Afdeling foreslaar derfor, at Hovedbestyrelsen snarest søger at faa en Overenskomst med Landarbejderforbundet, der forbyder dets Afdelinger at lave Overenskomster om Arbejdsmandsarbejde og i hvert Fald ikke under vort Forbunds Priser.

Ry St.:

Grænseoverenskomsten mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund opsiges og ingen ny Overenskomst oprettes.

Sølsted Nielsen, 10. Agitationskreds, motiverede Forslaget fra Ry St. Anbefalede, at Dansk Arbejdsmands Forbund ikke skulde have nogen Grænseoverenskomst med Landarbejderforbundet, da det hemmede Udviklingen for de smaa Afdelinger.

L. Chr. Jensen, Holeby, omtalte Organisationsforholdene paa de lollandske Saftstationer. Beklagede, at Forbundet havde sluttet Grænseoverenskomst med Landarbejderforbundet. Anbefalede at opsige Grænseoverenskomsten.

P. Nielsen, Sønderborg A., betragtede Landarbejderforbundet som en skadelig Organisation for Dansk Arbejdsmands Forbund, idet Landarbejderforbundet bl. a. optog Dansk Arbejdsmands Forbunds slettede Medlemmer. Beklagede, at Landarbejderforbundets Medlemmer beskæftigede sig baade med Mur- og Jord- og Betonarbejde samt Arbejde i Statsskovene.

Andreas Rasmussen, 10. Kreds, anbefalede at nedsætte et Udvalg til at udarbejde et Forslag til en ny Grænseoverenskomst.

Forretningsfører Axel Olsen erkendte, at Landarbejderforbundet var en ubehagelig Konkurrenceorganisation for Dansk Arbejdsmands Forbund begrundet paa de smaa Lønninger, som Landarbejderforbundet arbejdede under. Forbundet havde overvejet, om man skulde slutte Grænseoverenskomst med Landarbejderforbundet, hvilket Spørgsmaal særlig var bleven præserende efter, at Dansk Arbejdsmands Forbund var udmeldt af De samvirkende Fagforbund. Det havde været Hovedbestyrelsens Anskuelse, at naar man oprettede en Overenskomst, der slog fast, at de to Forbunds Overenskomster skulde overholdes, saa var der naaet meget til en god Forstaaelse mellem de to Forbund, thi det, der havde den største Betydning, var dog Lønnen. Omtalte Forholdene angaaende Overenskomsterne med Amterne og Kommunerne, hvilke var meget vanskelige i Øjeblikket, men det var ikke Landarbejderforbundets Skyld, men de daarlige Konjunkturer, der herskede i Øjeblikket. Angaaende Spørgsmaalet om, hvad der var mest formaalstjenligt, enten at have en Overenskomst eller ingen have, vilde Taleren hævde, at der selvfølgelig ingen Tvivl var om, at et fornuftigt Samarbejde mellem de to Organisationer maatte være at foretrække. Betonede, at Arbejdere, der arbejdede i Statsskovene i Henhold til den gældende Grænseoverenskomst, hørte hjemme i Dansk Arbejdsmands Forbund. Kom ind paa en Omtale af den Paragraf, der var sat i Grænseoverenskomsten angaaende Overflytning af Tillidsmænd, og maatte mene, at det var nødvendigt, at der var en passende Margin paa dette Omraade. Man kan ikke med Rette forlange, at Tillidsmænd som Formænd, Kasserere eller Sekretærer skulde overflytte, straks de fik Arbejde indenfor Arbejdsmands-Omraadet, det er vi ikke tjent med, det vilde kun føre til, at en Masse Landarbejderafdelinger vilde gaa i Stykker. Betonede, at Overenskomsten var meget god, naar blot Afdelingerne vilde bruge den rigtig, men det havde det skortet meget paa.

P. Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., oplyste, at det var en gammel Tanke at skulle støtte Landarbejderne organisatorisk, men nu viser det sig, at det kun havde ført til, at Landarbejderforbundet undergravede os. Var ikke enig med Axel Olsen i den Forherligelse, han havde lagt for Dagen med Hensyn til Grænseoverenskomsten. Anbefalede at vedtage Forslaget om Opsigelse.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby, mente, at der kun burde være et Arbejdsmandsforbund i Danmark. Omtalte et Forhold med nogle Teglværksarbejdere i Nr. Sundby, der stod organiserede i Landarbejderforbundet. Foreslog at opsige Grænseoverenskomsten, men at der blev indledet Forhandling om en ny Overenskomst.

Joh. Olsen Kjær, 11. Agitationskreds, oplyste, at Landarbejderforbundets Medlemmer udførte baade Skovarbejde og Stenslagningsarbejde samt Grøftegravningsarbejde. Mente, at Grænseoverenskomsten gav Landarbejderne mere Ret, end den gav Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer. Anbefalede, at Grænseoverenskomsten blev omforandret.

H. Møller, Fredericia, mente, at det var uheldigt med Grænseoverenskomsten med Landarbejderforbundet, da den virkede som Løntrykkeri. Omtalte et Forhold angaaende Stenslagningsarbejde. Mente, at hvis Grænseoverenskomsten skulde blive ved at staa ved Magt, vilde Landarbejderne fortrænge alle Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer paa Landet.

Johannes Petersen, Maribo, oplyste, at Maribo Afdeling havde mistet en Masse Medlemmer paa Landet. Omtalte, at Landarbejderforbundet paa Lolland havde sluttet Overenskomster for Dræningsarbejde, der ligger fra 10 til 20 pCt. under de Overenskomster, Dansk Arbejdsmands Forbund har sluttet paa dette Omraade.

P. Nielsen, Sønderborg, oplyste, at Axel Olsen havde været dem en god Støtte, naar han havde været til Bistand for Talerens Afdeling. Vilde hævde, at det, at Landarbejderforbundet var blevet stort af, var af at kapre Medlemmer fra Dansk Arbejdsmands Forbund, hvilket de kunde gøre, da de laa med betydelig billigere Kontingent end Dansk Arbejdsmands Forbund. Mente, at hvis Overenskomsten skulde fornyes, maatte Grænserne trækkes stærkere op.

R. Ryberg, 4. Agitationskreds, vilde hævde, at Forbundet havde haft Klager angaaende Overflyttelse, men Forholdene var desværre ikke bleven ordnede, hvad Taleren maatte beklage.

Th. Jørgensen, Slagelse, klagede over, at Landhaandværkerne flyttede Landarbejdere med ind til Byerne, naar de havde Arbejde der. Anbefalede, at Overenskomsten blev opsagt, men en ny oprettet, hvor Grænserne var trukket stærkere op.

L. Chr. Jensen, Holeby, kom ind paa en Omtale af Dræningsoverenskomsterne paa Lolland, hvor Dansk Arbejdsmands Forbund ikke havde været Kontrahenter, skønt de efter Grænseoverenskomsten skulde være det. Slog til Lyd for at faa en ren Grænseoverenskomst.

Chr. Christensen, 10. Agitationskreds, omtalte et Tilfælde, hvor Talerens Afdeling havde klaget over nogle Medlemmer, der ikke vilde flytte over, men Spørgsmaalet var ikke bleven ordnet, og saa er en Grænseoverenskomst ikke meget værd. Henstillede, at Overenskomsten opsagdes.

J. C. Christensen, Nykøbing Jyll. A., kom ind paa en Omtale af Overflytningen mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund og spurgte, om en Afdeling var pligtig til at tilflytte en Bog, der var oprettet nogle Dage før.

Harald Nielsen, 11. Agitationskreds, mente, at Axel Olsen manglede Forudsætninger for at kunne bedømme Forholdene paa Landet. Mente, at den Overenskomst, der var bleven gældende, var den samme, som tidligere havde foreligget, kun med en meget uvæsentlig Ændring. Troede heller ikke paa, at Hovedledelsen havde været enige om at anerkende den. Var ikke enig med Axel Olsen i, at Grænseoverenskomsten var til Gavn for Dansk Arbejdsmands Forbund.

Fr. Jørgensen, Aabenraa, var ikke enig med dem, der vilde af med Overenskomsten, selv om den havde Mangler. Omtalte et Forhold om Overflytning, som

Talerens Afdeling havde haft og som først var ordnet efter lang Tids Forløb. Anbefalede ikke at ophæve Overenskomsten, men at den blev ændret saaledes, at Landarbejderforbundet kun kunde afsiutte Overenskomster for rent Landbrugsarbejde.

Forretningsfører Jens Larsen gav en Oversigt over Organisationen af Landarbejderne fra den Tid, Dansk Arbejdsmands Forbund havde den Opgave at organisere Arbejdere ved egentligt Landbrugsarbejde. Vilde gerne rette det Spørgsmaal, om Forholdene var bedre de Aar, hvor vi ingen Grænseoverenskomst havde, hvilket Taleren ikke troede efter alle de Klager, der i den Tid kom til Forbundet. Taleren havde for nogle Aar siden været tilstede ved Landarbejdernes Kongres, og der havde den samme Diskussion fundet Sted, som nu fandt Sted her, kun med den Forskel, at der var det Landarbejderne, der skældte ud paa Arbejdsmændene, fordi de arbejdede for lavere Lønninger ved Landbrugsarbejde, end Landarbejderne havde Overenskomst om. Men det fornuftigste vilde være at prøve paa, om der var Punkter i den gældende Grænseoverenskomst, som det var ønskeligt og muligt at faa rettet, og saa skulde vi gøre det. Pegede derefter paa, hvad det er, der nødvendigvis maa rettes.

Anthon Christensen, 13. Agitationskreds, mente, at det var bedre at have den bestaaende Grænseoverenskomst end ingen Overenskomst at have, den Erfaring havde Taleren i hvert Tilfælde høstet i den Tid, der ingen Grænseoverenskomst eksisterede.

Forretningsfører H. Nielsen var blevet sørgelig skuffet over den oprettede Overenskomst og mente, at det maatte bero paa en Huskefejl fra Axel Olsens Side, naar han havde udtalt, at der ingen Klager havde ligget over den Sag; der havde foreligget Masser af Klager, ja, paa et enkelt Forretningsudvalgsmøde endog hele 6 Klager. Omtalte Lønningerne for Mergelarbejde og Tørvearbejde, der i adskillige Tilfælde var meget ringe, begrundet paa Landarbejderforbundets Medlemmers ringe Forstaaelse. Hvis Landarbejderforbundet kun skulde have de Medlemmer, som var beskæftiget ved egentligt Landbrugsarbejde, saa var Landarbejderforbundets Medlemstal meget ringe og kunde sikkert skrives med et trecifret Tal. En af Dansk Arbejdsmands Forbunds fornemste Interesser maatte være at beskytte Forbundet for Ran af Medlemmer. Talerens Kongstanke var den, at vi skulde se at naa til en Forstaaelse, saaledes at der kun blev et Arbejdsmandsforbund. Saa gerne, at der blev nedsat et Udvalg, som vilde tage den Tanke op.

Marius Olsen, Landarbejderforbundet, var ikke overrasket over at høre den Diskussion, som her var ført om Grænseoverenskomsten, thi den samme Diskussion førtes paa Landarbejderforbundets Kongresser, blot med den Forskel, at det der var Landarbejderne, der var misfornøjet med Overenskomsten og hævdede, at den udelukkende var i D. A. F.'s Favør. Med Hensyn til de Betragtninger, Hans Nielsen havde anlagt, at Landarbejderforbundet skulde gaa op i D. A. F., maatte han sige, at noget saadant kunde man ikke vente.

Martin Nielsen, Aarhus O., hørte ikke til dem, der mente, at man kunde undvære Overenskomsten, men vilde til Løsning af Striden stille følgende Forslag, som han anbefalede Kongressen at vedtage.

Forslag.

Repræsentanterne for 11. Agitationskreds foreslaar Kongressen, at der nedsættes et Udvalg til at udarbejde et Forslag til en ny Grænseoverenskomst og træde i Forhandling med Landarbejderforbundet om samme. Forslaget skal godkendes af Kongressen inden dennes Hjemsendelse.

Udvalget skal bestaa af 5 Mand, 2 Mand af Forbundsledelsen og 3 fra Agitationskredsene.

Robert Nielsen replicerede til Forslagsstilleren og anbefalede, at man i hvert Fald slettede Bestemmelsen om, at Forslaget til ny Overenskomst skulde være udarbejdet inden Kongressens Hjemsendelse.

Martin Nielsen kunde tiltræde, at man stryger Bestemmelsen om, at Overenskomsten skal være udarbejdet og godkendt før Kongressens Hjemsendelse.

Axel Olsen vilde ikke have noget imod at nedsætte et saadant Udvalg, men mente ikke, man skulde regne med at opnaa store Ændringer i Overenskomsten. Vilde hævde, at alle de Klager over Overenskomsten, som var fremkommet til Hovedledelsen, var blevet optaget til Behandling, og der var rettet, hvad der skulde rettes paa Grundlag af Overenskomsten. Han vilde derfor meget advare imod, at vi ophævede Grænseoverenskomsten uden at sætte noget andet i Stedet. Mente, at hvis man faar oprettet en Landsoverenskomst for Jord- og Betonarbejde, havde man derigennem et brugbart Grundlag for at hæve de lave Lønninger, der er gældende paa Landet, men for at gennemføre dette, maa vi have en Grænseoverenskomst med Landarbejderforbundet. Var klar over, at Landarbejderforbundets Evne til at faa sine Medlemmer til at respektere Grænseoverenskomsten var svigtende. Han replicerede til forskellige Talere.

Forretningsfører H. Nielsen bad Axel Olsen at forstaa, at Landarbejderne ikke kunde leve paa det Grundlag, de blev opbygget paa i 1918, derfor var det rimeligt, at man søgte at faa samlet det hele i et Arbejdsmandsforbund. Var ikke enig med Axel Olsen i, at det var praktisk uigennemførligt, og Axel Olsen havde jo erkendt, at Sagen var teoretisk rigtig. Anbefalede det stillede Forslag angaaende Nedsættelse af et Udvalg.

Harald Nielsen, 11. Agitationskreds, var vidende om, at Landarbejdernes Hovedbestyrelsesmedlemmer havde sagt, at Landarbejderne ikke behøvede at rette sig efter Grænseoverenskomsten. Tilsluttede sig Hans Nielsens Tanke om at blive samlet i et Arbejdsmandsforbund. Taleren havde paa sidste Kongres stemt for Udmeldelse af De samvirkende Fagforbund, men havde nu faaet en anden Opfattelse af det Spørgsmaal, idet det var Talerens Mening, at vi stod stærkere overfor Landarbejderforbundet, naar vi stod i Centralorganisationen.

Forretningsfører Axel Olsen rettede en Udtalelse angaaende Grusgravsarbejdernes Organisering foranlediget ved, at han i sit forrige Indlæg havde gjort sig skyldig i en Fejltagelse.

Dirigenten satte Forslaget, som var stillet af 11. Agitationskreds, under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Man gik derefter over til Behandling af Forslag Nr. 9 fra Fredericia A.

Fredericia A.:

At den mellem Afdelingerne A. og H. nu paa 4. Aar løbende Grænsestrid bliver løst ved en Kongresbeslutning.

Angaaende Forretningsgangen indenfor Forbundet, at den bliver ændret saaledes, at Sagerne, der indgaar til Behandling, nyder hurtigere Fremme end den, der nu gør sig gældende.

Kongressen tager Stilling til Betalingen for de to første Overtimer, saa Forbundet kan høre de Delegeredes Mening angaaende det Spørgsmaal for eventuelt at faa Betalingen for dem ændret ved de kommende Lønforhandlinger.

H. Møller, Fredericia A., motiverede Forslaget. Grunden til, at Forslaget var stillet, var den, at Havnearbejderne i Fredericia hævdede, at en hel Del Pladsarbejde som Kulaflæsning og Lempning var deres Arbejde, og det kunde Talerens Afdeling ikke tolerere, alt Pladsarbejde maatte være Afdeling A.'s Medlemmers Arbejde.

Forretningsfører Valdemar Petersen oplyste, hvad der fra Forbundets Side var gjort for at forlige de to Fredericia-Afdelinger, men begge Afdelingernes Ledelser var lige blottede for Forstaaelse og lige stejle, saa Sagen havde ikke været til at faa i Orden.

Man fortsatte Diskussionen om Forslag Nr. 9.

Kortsen, Hovedbestyrelsen, havde været i Fredericia angaaende Striden mellem de to Afdelinger, og Mage til Forhold havde han aldrig været stillet overfor. Maatte mene, at Afdeling A. havde Ret, idet det er forkert, at Havnearbejderne monopoliserer Arbejdet ogsaa paa Pladser og i Pakhuse.

Møller, Fredericia A., udtalte, at det maatte være Havnearbejdernes Pligt at overholde de Paabud, de faar af Hovedbestyrelsen. Han oplæste følgende Forslag, som han paa sin Afdelings Vegne ønskede at fremsætte:

Forslag til Kongressen fra Afdeling A., Fredericia.

Den mellem Afdelingerne A. og H. i Fredericia løbende Grænsestrid løses paa følgende Maade

1. Havnearbejderne i Fredericia frakendes Retten til at slutte Overenskomst vedrørende Lager- og Pladsarbejde paa lukkede Pladser og i Pakhuse.

2. De Overenskomster, som Havnearbejderne i Fredericia har angaaende Lager- og Pladsarbejde, maa ikke fornyes af Afdeling H.

3. De løbende Overenskomster paa ovennævnte Arbejde bringes til Ophør senest den 15. April 1929.

4. Det paalægges den kommende Hovedledelse at gøre Havnearbejderne i Fredericia bekendt med Kongresbeslutningen samt at paalægge dem ikke at sidde den overhørig.

Han motiverede og anbefalede Forslaget til Kongressens Vedtagelse.

S. P. Sørensen, 9. Agitationskreds, var ikke enig med Møller, Fredericia. Han mente, at Havnearbejderne maatte have Adgang til at udnytte den Tid, de ikke var beskæftiget ved Havnearbejde.

Robert Nielsen, Hovedkontoret, udtalte, at det altid var ubehageligt at beskæftige sig med Broderstrid mellem Afdelingerne, thi de eneste, der havde Gavn af et saadant Forhold, var Arbejdsgiverne. Det var nødvendigt at indskærpe Afdelingerne at overholde Overflytningsreglerne. Han kunde paa Hovedledelsens Vegne tiltræde Møllers Forslag, men det maatte have en Tilføjelse til Punkt 1 nemlig: «paa lukkede Pladser og i Pakhuse». Pkt. 2 kunde man tiltræde. Derimod kunde man ikke tiltræde Pkt. 3, idet dette Punkt ikke kunde føres ud i Livet, hvilket Taleren motiverede nærmere.

V. Jensen, Middelfart F., omtalte en Sag fra hans Afdeling, der var analog med de af Møller paaklagede Forhold i Fredericia. Var derfor enig med Møller i hans Kritik af Havnearbejdernes Stilling i Fredericia. Sluttede med at anbefale Møllers Forslag.

Axel Johansen, Middelfart A., mente det var nødvendigt at branchedele Afdeling A. Han stillede følgende Forslag, som han motiverede og anbefalede

Foranlediget af de almindelige Stridigheder indenfor flere Afdelinger, hvor der er foretaget Brancheinddeling paa Arbejdsmandsomraadet, skal Forbundet mægle og paase, at hver Branche ved Grænseoverenskomsts Oprettelse aftales saaledes, at hver Branche saa vidt gørligt knyttes til sit Omraade.

A. Johansen,
Middelfart A.

J. P. Lildballe, Kolding A., var enig med Møller. I Kolding var Forholdet paa samme Maade som i Fredericia. Vi skal derfor støtte Møllers Krav, idet de er fuldt berettigede.

Chr. Jensen, Frederikshavn H., mente, at hele denne Sag var saa betydningsløs, at den ikke var værd at spilde saa megen Tid paa, og det vilde derfor være rigtigst at henvise den til lokal Forhandling, hvad han vilde foreslaa. Han stillede Forslaget skriftligt saalydende

Jeg foreslaar, denne Sag tilbagevises med Henvisning til Paragraf 52 til lokal Behandling.

Christian Jensen,
Frederikshavn H.

Anders Jensen, Odense H., var ikke enig med Møller. Han motiverede dette nærmere, idet han henviste til forskellige Eksempler fra hans Afdeling. Han kunde ikke anbefale Møllers Forslag.

Robert Nielsen maatte som Chr. Jensen mene, at det diskuterede Spørgsmaal helst maatte ordnes lokalt, og det var kun med Uvilje, at Hovedledelsen blandede sig i det. Hovedledelsen var ial Almindelighed imod Opdeling af Afdelingerne, idet en saadan aldrig var til Medlemmernes Gavn, men da det havde vist sig, at det var nødvendigt for at skabe Ro indenfor Afdelingen i Middelfart, var man i dette

Over-

over Konflikter (Blokaden af finske Skibe undtagen) til hvilke Forbundet har udbetalt Understøttelse i

ningsre-

Afdeling	Arbejdsgiver eller Arbejdsgiver-organisation	Konfliktens Aarsag	Konflikten		I Konflikten deltog							
					Antal Mand				med Antal Børn			
			Traadt i Kraft	Afsluttet	1ste Uge	Sidste Uge	Gennemsnit	Samlet Antal Dage	1ste Uge	Sidste Uge	Gennemsnit	Samlet Antal Dage
			1927	1928								
Vigerslev	Vigerslev Kommune	Reduceret Betaling for Skærveslagning	Dcbr.	Jan.	4	4	4	68				
			1928	1928								
Budene	Budcentralen „Aaba"	Afskedigelse af Tillidsm.	5/1	15/3	1	1	1	36				
Rønne	Vognmand Byder	Brud paa Overenskomst	13/1	18/1	4	4	4	21	3	3	3	17
Støberiarb., Kbh.	Fm. M. C. Drejer	Betalingsstandsning	30/1	21/3	1	1	1	45				
Brønderslev	Fm. Brd. Andersen	Formerkonflikt	25/2	18/7	2	1	1	183	6	6	6	726
Rønne	Rahbækkeværket	Reduktion af Akkordoverenskomst	1/3	7/3	28	28	28	168	67	67	67	402
Lager- og Pakhusarbejderne	Hovedstadens Pølsevognene	Oprett. af Overenskomst	8/3	14/3	1	1	1	6				
Auning	Tørveproducenterne	Lønreduktion	10/5	16/5	19			106				
„	„		17/5	12/6	10	1	8	102	20		11	184
Rønne	Vognmand Byder	Mislighold. af den af D. f. V. afsagte Dom	27/7	17/8	4	3	4	86	3	2	3	64
Kuskene, Kbh.	Vogmand Max Madsen	Forvalterens Brutalitet	3/9	1/12	29	1	29	250	43	2	43	418
Chaufførerne, Kbh.			4/9	8/9	9	8	9	42	7	5	6	29
Odense F	Wittenborgs Fabrik	Trækning af Kontrolure	21/9	1/10	7	7	7	63	8	8	8	72
Randers A	Randers Trævarefabrik	Træindustriarb. Konflikt	19/10	21/11	3	1	3	81	6	4	5	138
Ringsted	Ringsted Træskofabrik	Træindustriarb. Konflikt	19/10	29/11	1	1	1	36	1	1	1	36
Hadsten	Arbg. Foren. for Land- og Skovbrug	Landsoverenskomstens Fornyelse	1/11	2/11	2	2	2	4	2	2	2	4
Skjød			1/11	2/11	5	5	5	10	14	14	14	28
Nykøbing Fl.	Entrepr. Th. Christensen	Akkordkrav	5/11	17/11	5	5	5	54	11	11	11	114
15 Afdelinger	15 Konflikter	9 Strejker 3 Sympatistrejker 1 Afskedigelse 2 Blokader	1927/28	1928	125	74	113	1361	191	125	180	2232

De med [2]) mærkede Blokader er understøttet jfr. Arbl. Kassens Regler med 3 Kr.

sigt

1928. Antal Mand (med Antal Børn) Konflikternes Varighed, Understøttelsens Størrelse samt Afslutsultatet.

Strejker [1]) Sympatistr.						Afskedigelser						Blokader						Tilsammen				Afslutningsresultat
Mand		Børn		Udbetalt Underst.		Mand		Børn		Udbetalt Underst.		Mand		Børn		Udbetalt Underst.		I Konflikten deltog		Udbetalt Underst.		
Antal	Antal Dage	Antal	Antal Dage	Kr.	Øre	Antal	Antal Dage	Antal	Antal Dage	Kr.	Øre	Antal	Antal Dage	Antal	Antal Dage	Kr.	Øre	Antal Mand	Antal Børn	Kr.	Øre	
												[2])4	68			204	00	4		204	00	vundet
						1	36			157	50							1		157	50	delvis vundet
4	21	3	17	101	39													4	3	101	39	delvis vundet
1	45			196	88													1		196	88	tabt
2	183	6	726	1163	63													2	6	1163	63	Sympati
28	168	67	402	934	25													28	67	934	25	vundet
1	6			21	00													1		21	00	tabt
												[2])19	106			318	00	} 19	(20)	851	92	delvis vundet
												(10)	102	20	184	533	92					
4	86	3	64	408	25													4	3	408	25	vundet
29	250	43	418	1287	00													29	43	} 1467	77	vundet
9	42	7	29	180	77													9	7			
7	63	8	72	306	34													8	7	306	34	vundet
3	81	6	138	443	89													3	6	443	89	Sympati
1	36	1	36	175	50													1	1	175	50	Sympati
2	4	2	4	18	92													2	2	18	92	} Overensk. var afsluttet
5	10	14	28	57	75													5	14	57	75	
5	54	11	114	289	75													5	11	289	75	delvis vundet
101	1049	171	2048	5585	32	1	36			157	50	23	276	20	184	1055	92	125	191	6798	74	

pr. Mand pr. Dag og er derfor ikke medregnet i de 2 sidste Oversigter.

Samlet

over Konflikterne 1928, disses Art og Antal, Antal Medlemmer, der

Konflikterne		Strejker											
		vundne		delvis vundne		tabte		Sympati		Tilsammen		Udbetalt Understøttelse	
Begyndt Aar	Afsluttet Aar	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Kr.	Øre
1927	1928												
1928	1928	4	77	3	16	2	2	3	6	12	101	5585	32
1927-28	1928	4	77	3	16	2	2	3	6	12	101	5585	32

De 3 Sympatistrejker skyldes Konflikter i andre Fag.

Over-

over de i Konflikterne værende Medlemmers Børneantal, samt den Grund af Understøttelsens særlige

Konflikterne		Strejker													
		vundne		delvis vundne		tabte		Sympati		Tilsammen		I Antal Dage		Gennemsnitlig Underst. pr. Dag	
Begyndt Aar	Afsluttet Aar	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Mand	Børn	Med Børnetillæg Øre	Uden Børnetillæg Øre
1928	1928	77	128	16	30	2		6	13	101	171	1049	2048	532	432

Over-

over Børnenes Fordeling paa de Med-

(Blokaderne

Konflikternes Art	Antal Mand havde				
	Ingen	1	2	3	4
Strejker	32	27	16	7	9
Afskedigelser	1				
Tilsammen Mand	23	27	16	7	9

Oversigt

fik Understøttelse, Understøttelsens Størrelse samt Slutresultatet.

Afskedigelse				Blokader								Tilsammen			
delvis vundne		Udbetalt Understøttelse		vundne		delvis vundne		Tilsammen		Udbetalt Understøttelse		Antal	Antal Mand	Udbetalt Understøttelse	
Antal	Antal Mand	Kr.	Øre	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Kr.	Øre			Kr.	Øre
				1	4			1	4	204	00	1	4	204	00
1	1	157	50			1	19	1	19	851	92	14	121	6594	74
1	1	157	50	1	4	1	19	2	23	1085	92	15	125	6798	74

sigt

gennemsnitlige Understøttelse pr. Dag med og uden Børnetillæg (Blokaderne er paa Art ikke medtaget i Oversigten).

Afskedigelser						Tilsammen					
delvis vundne		I Antal Dage		Gennemsnitlig Understøttelse pr. Dag		Antal Mand	Antal Børn	I Antal Dage		Gennemsnitlig Understøttelse pr. Dag	
Antal Mand	Antal Børn	Mand	Børn	Med Børnetillæg Øre	Uden Børnetillæg Øre			Mand	Børn	Med Børnetillæg Øre	Uden Børnetillæg Øre
1	—	36	—	—	437	102	171	1085	2048	529	434

sigt

lemmer, der var i Konflikter 1928.

undtagne).

Antal Børn			Tilsammen		Gennemsnitlig Antal Børn pr. 100 Mand
5	6	7	Mand	Børn	
6	3	1	101	171	169
			1	—	—
	3	1	102	171	167

Tilfælde gaaet med dertil. Taleren henstillede til Afdelingsbestyrelserne at udvise Smidighed i saadanne Spørgsmaal. Han anbefalede paany Møllers Forslag med de Ændringer, som Hovedbestyrelsen havde stillet.

Man gik til Afstemning.

Chr. Jensens Forslag forkastedes.

Møllers Forslag med de af Hovedbestyrelsen stillede Ændringer vedtoges.

A. Johansens Forslag forkastedes.

Man gik til Behandling af sidste Stk. af Forslag 8 og sidste Stk. af Forslag 9.

Robert Nielsen kunde paa Hovedbestyrelsens Vegne tiltræde de stillede Forslag, idet han oplyste, at man naturligvis her indenfor hele Tiden havde været opmærksom paa, at de nuværende Overtidsbetalinger for de første Timer gav Anledning til Overarbejde, idet de var for smaa.

Møller, Fredericia A., anbefalede de af hans Afdeling stillede Forslag.

A. Johansen, Middelfart A., vilde anbefale, at man kom væk fra alt Overarbejde.

Begge Forslag vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 13 saalydende:

Kongressen optager en Behandling om Muligheden for Oprettelse af en Rejseforening og Oprettelse af Rejsehjem i større Byer for Forbundets Medlemmer, som er paa Rejse.

Lildballe, Kolding A., motiverede og anbefalede Forslaget.

Robert Nielsen havde Sympati for Tanken i Forslaget, men da det vilde koste mange Penge at gennemføre, og vi i Forvejen er haardt spændt for, henstillede han til Forslagsstillerен at trække det tilbage.

Lildballe anbefalede endnu en Gang Forslaget og henstillede, at Forbundet udsendte en Skrivelse til Fællesorganisationerne med Anbefaling af det.

Christoffer Mortensen mente ikke, der var Anledning til at vedtage Forslaget.

Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., henviste Spørgsmaalet til Hovedbestyrelsens Overvejelse.

Forslaget toges tilbage.

Man behandlede Forslag Nr. 17 saalydende

Lysbro:

Hovedbestyrelsen har Bemyndigelse til, naar der ansøges derom fra en Afdeling i Forbindelse med Brancheforretningsførerne, paa Forbundets Vegne at yde økonomisk Støtte til Startning af kooperative Virksomheder indenfor Arbejdsmandsbranchen.

Jesper Jensen, Lysbro, gav nogle Oplysninger om Anledningen til Forslagets Fremkomst og anbefalede det.

Eigtved, Kuskene, Kbhvn., kunde ikke anbefale Forslaget.

Robert Nielsen kunde paa Hovedbestyrelsens Vegne ikke tiltræde Forslaget og henstillede til Forslagsstilleren at trække det tilbage, hvis ikke maatte han anbefale at stemme imod det.

Forslaget forkastedes.

(Fortsættes.)

Siden sidst.

Fabrikarb., Kbhvn. Firma J. P. Boldt: Afdelingen indberetter, at Firmaet er indtraadt i Foreningen af Arbejdsgivere i Jern-, Metal- og Kludebranchen, saaledes at den meliem denne Arbejdsgiverforening og D. A. F. gældende Overenskomst fremtidig er Grundlag for Løn- og Arbejdsforholdet hos Firmaet. Lønnen var tidligere 82 Øre pr. Time og Arbejdstiden 11 Timer daglig. Vedrører 5 Mand. Afdelingen har desuden truffet Aftale om, at der indføres Akkord i saa stor Udstrækning som muligt.

Fabrikarb., Kbhvn. Aktieselskabet De danske Cikoriefabriker: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet overfor Arbejdernes Tillidsmand havde opsagt en med Overenskomsten sideløbende Aftale om, at Aktieselskabet 4 Gange aarlig ydede et Gratiale af Kr. 65,00 samt 18 hl Koks aarlig pr. Mand. Ved Forhandling med Firmaet opnaaedes Enighed om at forny Overenskomsten for 1 Aar fra 1. April 1929 til 1. April 1930. Alle hidtil gældende Aftaler er ogsaa fremdeles gældende i Overenskomstperioden. Afskedigede Arbejdere, som genantages inden 1 Aar, indtræder i deres gamle Rettigheder med Hensyn til Gratialer, Ferie, Koks etc. Firmaet indgik endvidere paa nøje at overholde Aftalen om Overtrækstøj. Nogle Kulakkorder forhøjedes. Vedrører 35 Mand.

Fabrikarb., Kbhvn. Dampvaskeriejerforeningen for Danmark: Overenskomst oprettet. 30 Mand. Ugeløn hos Akts. «Thor», «Centralvaskeriet» og «Heimdal» Kr. 61,64; hos Akts. «Geismar» Kr. 61,74, hos de øvrige Virksomheder Kr. 59,01. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3 Time 50 pCt., derudover 100 pCt., Søn- og Helligdage de 2 første Timer 50 pCt., derudover 100 pCt. Tillæg. Ferie, Ulykkesforsikring for de første 13 Uger samt Løn under Sygdom bibeholdes som hidtil. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Regulering i H. t. Forliget af 3. Juni 1925. Gælder til 1. April 1930.

Fabrikarb., Kbhvn. Gas- og Vandmester Villy Hoppe: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren — efter at han ved Forhandling var indgaaet paa at forhøje Ugelønnen for et Medlem, der var beskæftiget hos ham, fra 30 Kr. pr. Uge til 100 Øre pr. Time — kun betaler 25 pCt. Tillæg for alt Overarbejde, uagtet Mesteren gennem Gas- og Vandmesterforeningen af 1919 er Medlem af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning og saaledes pligtig til at overholde de Bestemmelser vedrørende Overtidsbetaling, som er fastsat i dennes Overenskomst med D. A. F. Afdelingen kræver, at Mesteren efterbetaler det siden 6. Oktober 1928 (Mandens Indmeldelsesdato i Afdelingen) for lidt betalte Overarbejdstillæg. Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, der hævdede, at Mesteren ikke havde Pligt til at efterbetale noget, da Manden var blevet afskediget, saasnart Mesteren fik Besked paa, at Manden var blevet organiseret, og efter at nogen yderligere Korrespondance havde fundet Sted, afholdtes den 11. Januar et Mæglingsmøde, ved hvilket man

enedes om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler et Bløb af Kr. 50,00.

Fabrikarb., Kbhvn. Firma Petersen & Albeck: Foreningen af Arbejdsgivere indenfor Jern-, Metal- og Kludebranchen begærer Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at det ved Forhandling mellem Firmaet og dets Arbejdere ikke er lykkedes at opnaa Enighed om Betalingen for Udtagning af 200 Tons Skinneballast af Damperen «Holtesia», der skal ophugges. I den paagældende Ophugningsakkord er fastsat, «at der træffes nærmere Aftale angaaende Udtagning af Ballastjern (Skinner), medens Arbejderne hævder, at de er berettiget til den i Ophugningsakkorden fastsatte Pris, Kr. 8,97, for «Jern-, Staal og Støbejern», og at en saadan Aftale derfor er overflødig. Hverken ved Mæglingsmødet eller Fællesmødet opnaaedes Enighed om Betalingsspørgsmaalet, men paa Fællesmødet forbeholdt Forbundets Repræsentant sig at indbringe Sagen for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse, og Firmaet indgik paa, indtil en Afgørelse foreligger, at afregne Arbejdet efter den almindelige Losseakkord. Foreningen af Arbejdsgivere i Jern-, Metal- og Kludebranchen indbragte derefter Sagen for en faglig Voldgiftsret. Den 21. December afsagde Opmanden følgende Kendelse: «Firmaet Petersen & Albeck bør for Dansk Arbejdsmands Forbunds Tiltale i denne Sag fri at være.»

Kastrup. Dansk Svovlsyre- og Superfosfatfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken, naar der foretages Losning af Gødning med sædvanlig Transport ind i Fabriken, nu forlanger, at Arbejderne — i Stedet for som hidtil at aflæsse Gødningen i Pakhuset — skal læsse den paa Biler og Kørevogne for den samme Betaling, der er fastsat for Aflæsning i Pakhuset, medens Afdelingen hævder, at Arbejderne har Krav paa baade Losningsprisen og Ekspeditionsprisen. Ved et Mæglingsmøde den 13. Oktober fremsatte Fabriken Tilbud om at ville betale følgende Priser pr. Mand pr. Ton til 3 Mand: «For Aflæsning af Jernbanevogn med Læsning af Sporvogn paa parallelt Spor med 6 Meters Afstand mellem Midtersporene betales 12,0 Øre. For Aflæsning af Sporvogn med Læsning af Jernbanevogn (samme Afstand) betales 18,7 Øre. For Aflæsning fra Sporvogn med Læsning af Automobil eller Hestevogn betales 18,7 Øre. At Overenskomsten omredigeres og trykkes.» For Akkordprisernes Vedkommende henvistes Sagen til lokal Forhandling. Senere har Afdelingen indberettet, at Arbejderne har tiltraadt Fabrikens Forslag.

Kastrup. Dansk Svovlsyre- og Fosforfosfatfabrik: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) At Fabriken, trods Overenskomstens Bestemmelse derom, nægter at betale de fastsatte 15 pCt. Tillæg til Mandskabet i Land, naar Skibe losser med eget Mandskab ombord. 2) At Fabriken, trods Overenskomstens Bestemmelse om, at ved «Fosfatoptræk», Tipning af Sporvogn og Pasning af Optrækket» besørges Arbejdet af 2 Mand, desuagtet kun sætter 1 Mand til at besørge Arbejdet. Ved Mæglingsmødet den 27. December enedes man om følgende: ad 1) I Akkordprislisten af 8. April 1925 indsættes som Tillæg til § 19 følgende: Delvis Bordarbejde kan ikke finde Sted. Fra denne Bestemmelse er undtaget Skibe, som overenskomstmæssigt eller kotumemæssigt selv har udført Bordarbejdet. I saa Fald betales med den forholdsmæssige Del af det overenskomstmæssige Tillæg i Henhold til ovenstaaende. ad 2) Tipning af Sporvogne og Igangsætning af Optræk besørges af 1 Mand, som lønnes med Gennemsnittet af Akkordfortjenesten (ligesom hidtil) paa Broen. Naar Trækning af Skraaoptrækkets Spil er nødvendigt, lønnes den paagældende Arbejder paa samme Maade.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Firma L. Christensen (Remington): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de hos Firmaet beskæftigede Arbejdsmænds Ugeløn — foraarsaget ved, at Firmaet i Tiden siden 1920 har reguleret deres Løn meget stærkt ned — for Tiden kun er Kr. 51,66, medens Mekanikernes Ugelønninger ikke har faaet procentvis saa stor Nedgang. Arbejdsmændene har saaledes foranlediget fremsat Krav dels om Dusør eller Gratialer i samme Omfang som Mekanikerne erholder, og dels om Udlevering af Overtrækstøj, men Firmaet har vægret sig ved at imødekomme Kravene. Efter at Forbundet overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning havde paatalt det eksisterende Misforhold og fremsat Krav om saavel Lønforhøjelse som Overtrækstøj afholdtes den 19. December et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om, at vise Sagen tilbage til lokal Forhandling, idet Firmaet gav Tilsagn om at stille sig velvilligt til Spørgsmaalet om et Gratiale til Jul til Arbejdsmændene. Den 3. Januar indberetter Afdelingen, at Firmaet er indgaaet paa at yde 50 Kr. til Julen 1928 og 50 Kr. til Sommerferien 1929 til hver Arbejdsmand.

Mærmor- og Granitsliberne, Kbhvn. Stenhuggermesterforeningen: Overenskomsten fornyet for 1 Aar fra 1. April 1929 til 1. April 1930 med følgende Ændringer: I § 28: Satsen «24 Øre» i Tillæg til Akkordarbejde udenfor den normale Arbejdstid forhøjes til «35 Øre» pr. Time. Arbejde tariferet i Overenskomstens Stk. I, Plader til Møbelbrug, Pkt. 1—4, berøres ikke ved den førstkommende Regulering af en **eventuel Nedgang** i Pristallet, medens Overenskomstens Satser iøvrigt reguleres paa sædvanlig Maade. Vedrører 45 Mand.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. Burmeister & Wain, Teglholmen: Ved et Timandsmøde den 21. September 1928 i Anledning af Krav om Chargetillæg til Arbejdere der antages som Følge af Etablering af 3 Holds Drift ved Staalovnene, enedes man om at vise Sagen tilbage til lokal Forhandling og saaledes, at det Resultat, man her vilde komme til, fik tilbagevirkende Kraft fra 10. August 1928. Afdelingen indberetter at disse Forhandlinger ikke har ført til Enighed og at Aktieselskabet derefter har erklæret, at det ikke vil forhandle mere om Spørgsmaalet, i hvilken Anledning Afdelingen anmoder om, at der foranlediges et nyt Mæglingsmøde afholdt. Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning behandledes Sagen paa et Timandsmøde den 3. December. Her fremsatte Aktieselskabets Repræsentanter følgende Tilbud til en Ordning: Der ydes et Tillæg til Chargepengene af 10 pCt., naar der udstøbes 3 Charger af 2 Skiftehold og under Forudsætning af at 3 Charger udstøbes af 3 Skiftehold for normale Chargepenge. Forbundets Re-

præsentanter vil forelægge Tilbudet for de direkte interesserede Arbejdere. Afdelingen har derefter indberettet til Forbundet, at Arbejderne har tiltraadt Tilbudet, der faar tilbagevirkende Kraft fra 10. August 1928.

Støberiarb., Kbhvn. Firma Brd. Henze: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har inddraget den ½ Times Løn, som hidtil er blevet betalt udover Akkordprisen som Vederlag for at skifte Værktøj og rydde op mellem de forskellige Operationer. Der har været forhandlet lokalt, uden at Enighed er opnaaet. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 1. December gav Firmaets Repræsentant Tilsagn om ikke at foretage Skiftning, undtagen naar det var særlig præsserende. Arbejdernes Repræsentanter tiltraadte, at den ½ Times Løn bortfaldt undtagen ved Smaapriserne. Hermed sluttede Sagen.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. Burmeister & Wain, Teglholmen og Strandgade-Værftet: Afdelingen anmoder om, at der snarest bliver afholdt Mæglingsmøde eventuelt ogsaa Timandsmøde i Anledning af, at Aktieselskabets Ledelse har meddelt Tillidsmændene i Støberierne paa Teglholmen og Strandgade-Værftet, at der med 10 Dages Varsel vil blive foretaget en Omlægning af Arbejdstiden for enkelte Arbejdere, saaledes at disse vil faa en anden Arbejdstid end den i Virksomheden almindeligt gældende. Afdelingen kan nemlig ikke erkende, at Aktieselskabet har Ret til efter eget Forgodtbefindende at omlægge en engang fastsat Arbejdstid for at komme uden om de aftalte Regler for Overarbejdsbetaling. Ved Mæglingsmødet den 6. Juli gav Aktieselskabets Repræsentant Tilsagn om at udskyde de paatænkte Foranstaltninger, indtil der havde været afholdt et Fællesmøde mellem Organisationerne om Spørgsmaal af lignende Art.

Tagpaparb., Kbhvn. Dansk Tagpap- og Asfaltfabrikantforening: Afdelingen indberetter, at den ved Forhandling med Fabrikantforeningen er enedes med denne om at forny Overenskomsten for 1 Aar fra 1. April 1929 til 1. April 1930 paa følgende Vilkaar: Aktieselskabet Jens Villadsens Fabriker har for den af Aktieselskabet nu anvendte Sortskiferpap ikke Adgang til at afkorte 15 pCt. paa Udearbejdspriskuranten, men kun 7½ pCt. Der indsendes Prøver af den paagældende Pap til de 2 Organisationer. Den ændrede Afregningsmaade træder i Kraft fra Nytaar 1929. Vedrører 60 Mand.

Fredericia F. Svovlsyrefabriken: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken nægter at betale almindeligt Overarbejdstillæg for 32½ Time til et Medlem, der paa Grund af en i Ovnhuset beskæftiget Arbejders Sygdom blev antaget som Reservevagt i Ovnhuset, hvor han i kun 5 Vagter arbejdede i kontinuerlig Drift (den første Nat fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen, de øvrige 4 Vagter fra Kl. 2 Middag til Kl. 10 Aften). Fabriken vil kun betale den almindelige Ovn- og Kammerpasserløn. Afdelingen, der har forhandlet med Fabriken om Sagen uden Resultat, henviser til Bestemmelsen i Hovedoverenskomstens § 1, der fastsætter Overtidsbetaling, saafremt Arbejdet ikke varer 6 Dage. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, idet Fabriken hævdede sin Ret til at aflønne i H. t. Hovedoverenskomstens § 4, men Sagen henvistes til Fællesmøde mellem Organisationerne. Ved Fællesmødet den 19. December enedes man om, at der tilføjes Fællesbestemmelserne for Vagtmandskabet i kontinuerlig Drift paa Svovlsyrefabrikerne følgende: I saadanne Tilfælde, hvor Fabriken antager en Arbejder udefra til exceptionel Afløsning ved Sygdomstilfælde om Natten samt paa Søn- og Helligdage betales efter de sædvanlige Regler for Reservevagter, medmindre den paagældende ikke faar tilsammen mindst 6 Dages Beskæftigelse paa Fabriken. Arbejder Vedkommende mindre end 6 Dage, betales det sædvanlige Overarbejdstillæg

Nykøbing Jyll. A. Akts. Morsø Teglværk: Lokal-Overenskomsten fornyet for 1 Aar fra 1. Februar 1929 til 1. Februar 1930. Akkordpriser fastsatte for det forefaldende Arbejde. Udlosning af Mursten betales efter Havnearbejdernes Takster. Timeløn 84 Øre. Brændere Kr. 53,10. Timeløn og Akkordpriser er underkastet Augustregulering. Vedrører 24 Mand.

Svendstrup. Akts. Nørre Flødals Kridt- og Kalkværk: Overenskomst oprettet. Timeløn 90 Øre. Arbejdstid, Overarbejdsbetaling og Lønregulering som fastsat i Overenskomsten mellem Teglværksforeningen og D. A. F. Almindelige Bestemmelser som fastsat med Teglværksforeningen. Akkordpriser fastsatte for det forefaldende Arbejde. Gælder til 1. Februar 1930.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Nordisk Kulsyrefabrik: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten for 1 Aar fra 1. Maj 1929 til 1. Maj 1930 med Suspensation af Pristallet i Overenskomstperioden ligesom i indeværende Overenskomstperiode. Vedrører 10 Mand.

Fabrikarb., Kbhvn. Det danske Medicinal- og Kemikalie Kompagni: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten for 1 Aar fra 1. Maj 1929 til 1. Maj 1930 med den Ændring, at Prisreguleringen af Lønningerne er supenderet i Overenskomstperioden. Vedrører 20 Mand.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 21 1929 1929 33. Aarg.

Dansk Arbejdsmands Forbund

indmeldt i De samvirkende Fagforbund.

Som det vil være bekendt blandt samtlige vore Medlemmer, vedtog Kongressen at give Hovedbestyrelsen Bemyndigelse til at indmelde Dansk Arbejdsmands Forbund i De samvirkende Fagforbund, og efter at Hovedbestyrelsen gentagne Gange har drøftet Spørgsmaalet og efter at et af Hovedbestyrelsen nedsat Udvalg har forhandlet med et dito fra Fagforbundene om Sagen, kom denne til at ligge saaledes, at dels de Udtalelser, som fremkom fra Fagforbundenes Side, og dels en Brevveksling bragte Spørgsmaalet derhen, at Hovedbestyrelsen nu kunde tage Stilling til, om der var Basis for at benytte den Bemyndigelse, som vor Kongres gav den. Og efter en grundig Drøftelse saavel i Forretningsudvalg som i Hovedbestyrelsen vedtoges det med alle Stemmer mod 3 (en var fraværende paa Grund af Sygdom) at indmelde os.

Hovedkontoret har derefter ekspederet Sagen til Fagforbundene ved en saalydende Skrivelse:

„De ærede Fagforbunds Skrivelse af 18. ds. er forelagt og drøftet paa vort Forbunds Hovedbestyrelsesmøde i Gaar.

Vor Hovedbestyrelse udtaler sin Beklagelse af, at de ærede Fagforbunds Forretningsudvalg ikke har været at formaa til at udtale sig om sin egen Stilling og Hensigt paa tydeligere Maade med Hensyn til Ordningen af de for os Arbejdsmænd rejste, vigtige Spørgsmaal. De ærede Fagforbunds Forbeholdenhed har jo nemlig stillet os i den Situation, at vi maa tage os et Ansvar paa hvad angaar Sandsynligheden af den endelige Opfyldelse af vort Forbunds Krav. Kun ved at tolke Fagforbundenes Skrivelse af 18. ds. saaledes, at det ærede Forretningsudvalg ikke kan ventes at optræde som principiel Modstander af vore Krav, og at det ærede Forretningsudvalg ogsaa er klar paa, at Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemsskab i Fagforbundene kun er holdbart, naar Forholdene indenfor Landsorganisationen gør det muligt for os at være der uden Brist paa Arbejdsmændenes vitale Interesser, lykkedes det at samle et Flertal for, at vor Hovedbestyrelse brugte sin Bemyndigelse til at indmelde Dansk Arbejdsmands Forbund i De samvirkende Fagforbund.

I Henhold hertil begærer Dansk Arbejdsmands Forbund sig herved genoptaget i Fagforbundene snarest.

Hvad angaar Spørgsmaalet om vor Repræsentation i Fagforbundenes Forretningsudvalg, resulterede vor Hovedbestyrelses Drøftelse herom derhen, at vi modtager Tilbudet i saa Henseende, men det vedtoges samtidig at tilkendegive, at vi egentlig synes, at en Repræsentation paa 3 Mand i De samvirkende Fagforbunds ærede Forretningsudvalg ikke vilde være urimelig, og at vi i alle Fald ikke indenfor vor Hovedledelse har nogen Mand, der som ene Arbejdsmand vil tage Sæde der. Hvis det ærede Forretningsudvalg derfor vil skaffe Plads til os i sit nuværende Forretningsudvalg — hvad vi gerne ser — maa det være for mindst 2 Repræsentanter.

Sluttelig skal vi meddele, at vi gerne slut-

ter os til Tanken om, at Dansk Arbejdsmands Forbund allerede bliver repræsenteret ved Fagforbundenes forestaaende Repræsentantskabsmøde den 6. Maj d. A. og at vore eventuelle Repræsentantskabsmedlemmer er valgt.

Vi er iøvrigt rede til at forhandle videre om de foreliggende Spørgsmaal paa den Maade, som de ærede Fagforbund har skitseret for os.

Med solidarisk Hilsen

P. F. V.

s. *LYNGSIE.*

/ s. *Robert Nielsen.*

Der er her sket dette, at D. s. F. straks har sendt Spørgsmaalet om vor Optagelse til skriftlig Afstemning indenfor sit Repræsentantskab og indkaldt Svarene saa tidligt, at vi kan være optaget, saaledes at vi kan sende vore 42 Repræsentanter til D. s. F.'s Repræsentantskabsmøde den 6. Maj og der være med til at behandle de Spørgsmaal, som staar os og D. s. F. imellem.

Ja, saa langt kom vi altsaa, og det maa nu haabes, at den Beslutning, Kongressen tog, maa føre til Held og Fremgang baade for D. A. F.'s Medlemmer og for hele den danske Arbejderklasse.

Dansk Arbejdsmands Forbunds 19. Kongres.

(Fortsat)

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 15 1. Stk., stillet af Esbjerg Afdeling.

Esbjerg:

I. Ønsker en Omordning til fri Forhandlingsret for timelønnede Arbejdere.

O. Svendsen, Esbjerg, anbefalede det af Esbjerg stillede Forslag, idet han mente, at man kunde opnaa bedre Resultater, hvis man kom bort fra de generelle Ordninger.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, var ikke rigtig klar over, hvad der egentlig var Meningen med det stillede Forslag. Forbundet havde aldrig lagt Skjul paa, at man ikke satte Pris paa de generelle Ordninger. Henstillede at Forslaget toges tilbage.

O. Svendsen, Esbjerg, maatte hævde, at man ikke havde fri Forhandlingsret for Timelønnen.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, oplyste, at det ikke var Hovedbestyrelsen, der forbød fri Forhandlingsret, men derimod Arbejdsgiverne.

Forslag Nr. 15, 1. Stk., toges derefter tilbage, og Forslag 15, 2. Stk., toges ogsaa tilbage.

Man gik derefter til Behandling af Forslag 18, 2. Stk.

Sønderborg A.:

At Forbundet ikke maa kautionere for Arbejdsløshedskassen eller andre Institutioner uden Urafstemningens Sanktion, d. v. s. Stemmeflerhed.

P. Nielsen, Sønderborg A., anbefalede det stillede Forslag med den Motivering, at saalænge Forbundet kautionerede for Arbejdsløshedskassen, fik man ikke forhøjet Tilskudet fra Staten og Kommunerne.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, var ikke enig med P. Nielsen i hans Betragtninger. Maatte henstille at tage Forslaget tilbage. I Anledning af et af Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., stillet Spørgsmaal oplyste Robert Nielsen, at Grunden til, at Forbundet havde opsagt Kautionen for Arbejdsløshedskassen, var den, at man vilde protestere imod Indenrigsminister Kraghs Anslag om at faa os til at oprette Krisekassen.

Th. Lassen, Knabstrup, og Jepsen, Sønderborg, anbefalede det stillede Forslag, medens Oskar Nielsen, Støberiarb., anbefalede at forkaste Forslaget, saafremt det ikke toges tilbage.

Nielsen, Sønderborg, tog herefter Forslaget tilbage.

Man gik til Behandling af Forslag 18, 3. Stk.

Sønderborg A.:

Afskaffelse af eller Ignorering af Septemberforliget, Statens faste Voldgiftsret, Pristallets Lønregulering, Statens Indblanding i Arbejdsstridigheder og Forligsinstitutionens Mægling ved Konflikter. Hurtigst mulig Ordning af, eventuel Kamp imod disse i Forening med Arbejderpartierne.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, motiverede Hovedbestyrelsens Stilling til de i Forslaget nævnte Spørgsmaal og anbefalede, at Spørgsmaalene toges tilbage med Undtagelse af de, som falder ind under andre Punkter paa Dagsordenen.

P. Nielsen, Sønderborg, motiverede Forslaget og vilde med Hensyn til at komme bort fra Pristallet sige, at vi maatte først og fremmest afskaffe det for Forbundets egne Funktionærer.

Forslag Nr. 18, 3. Stk., sattes under Afstemning.

Forslaget forkastedes.

Forslag Nr. 18, 4., 5., 6. og 7. Stk.

4. Valg af en ny Hovedbestyrelse.

5. Kongressen paalægger Hovedledelsen at indkalde til Delegeretmøde for de kommunale Arbejdere, før der skal optages Forhandling med Kommunerne.

6. Ophævelse af Forbundets Arbejdsløshedskasse.

7. Indførelse af Arbejdstidsregul. i Forbindelse med Arbejdsfordeling til Fordel for Forbundets arbejdsløse.

Toges tilbage.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 19.

17. Agitationskreds:

Slettede Medlemmer offentliggøres i Fagbladet.

Nissen, 17. Agitationskreds, og Toft, Varde, anbefalede Forslaget.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, vilde fraraade at vedtage Forslaget, idet det kunde virke deprimerende

paa svagt befæstede Medlemmer, foruden at det ogsaa vilde optage en meget stor Plads i Fagbladet.

Man stemte over Forslag Nr. 19.

Forslaget forkastedes.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 22 og de øvrige Forslag, der omhandlede Pristallet.

Havnearb., København:

At Hovedbestyrelsen og iøvrigt alle Afdelinger med lokale Overenskomster ved de kommende Overenskomstforhandlinger sætter alt ind paa at komme bort fra Pristallet som Regulator for Arbejdslønningerne, og at der i alle Tilfælde gives Afdelingerne Strejkesanktion paa Spørgsmaalet.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, gjorde opmærksom paa, at sidste Stk. af Forslaget maatte afgøres for sig, medens Hovedbestyrelsen kunde tiltræde den øvrige Del af Forslaget.

Martin Petersen, Havnearb., Kbhvn., foreslog at udsætte Behandlingen af Forslaget, da Afdelingens Formand ikke var tilstede i Øjeblikket.

Christensen, Nykøbing Mors, anbefalede det af hans Afdeling stillede Forslag angaaende Pristalsreguleringen.

Det vedtoges at udsætte Behandlingen af sidste Stk. i Forslag 22 til Havnearbejdernes Formand var kommen tilstede, medens den øvrige Del af Forslaget tiltraadtes.

Man gik derefter til Behandling af følgende Forslag Nr. 12 og 24:

Aarhus samtlige Afdelinger:

Hovedbestyrelsen bør arbejde hen til Gennemførelse af Sommerferie med fuld Løn for samtlige Forbundets Medlemmer, og dette Krav bør stilles i Forgrunden ved kommende Forhandlinger.

Støberi-, Special- og Maskinfabrikarb., Kbhvn.:

I Erkendelse af det kulturelle Gode, Gennemførelsen af en aarlig Sommerferie vil være for Arbejderklassen, paalægger Kongressen Hovedbestyrelsen at søge Samarbejde med de øvrige Arbejderorganisationer saaledes, at der forud for Overenskomsternes Udløb kan optages Forhandlinger med Arbejdskøberne om Gennemførelsen af 8 Dages Sommerferie med fuld Løn for samtlige Forbunds Medlemmer.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Forslagene til Vedtagelse.

Ludvig Carlsen, Støberiarb., Kbhvn., anbefalede og motiverede Forslag Nr. 24.

Johs. Hansen, Nakskov Sk., mente, at Spørgsmaalet først og fremmest maatte optages til Behandling lokalt.

Forslagene sattes under Afstemning.

Forslagene vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 10 og Forslag Nr. 18, 3. Stk., omhandlende Opsigelse af Septemberforliget.

Nykøbing, Jyll. A., Aalborg C. og Helsingør F.:

Opsigelse af Septemberforliget.

Formanden oplyste, at Septemberforliget var opsagt og Frigørelsesvarsel afgivet, men at Arbejdsgiverforeningen havde protesteret mod Opsigelsens Lovlighed og indbragt Sagen for den faste Voldgiftsret. Naar Forbundet havde opsagt, var det først og fremmest Dommen ved den faste Voldgiftsret i den finske Blokade, som fratog os vor Ret til at have internationale Forpligtelser. Maatte paa Hovedbestyrelsens Vegne fraraade at vedtage Nr. 18, 3. Stk., forsaavidt angaar Septemberforliget.

Jepsen, Sønderborg A., anbefalede at tage Kamp paa Afskaffelse af Septemberforliget.

Viggo Eigtved, Kuskene, Kbhvn., henstillede, at Spørgsmaalet maatte hvile, til man kom ind paa andet Afsnit af Formandens Beretning.

Formanden delte ikke Viggo Eigtveds Betragtning; det kunde ikke være muligt, at de Delegerede ikke var forberedt. Forslaget var jo blandt de Forslag, der laa paa Kongressens Bord. Spørgsmaalet er jo iøvrigt ikke, om vi vil have det; thi vi ved, at Arbejdsgiverne vil sætte noget ind paa at faa et Grundlag, hvorpaa vi kan leve videre med hinanden.

Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., mente ikke, at Kongressen godt kunde affatte, hvordan et nyt Forlig skulde lyde, det maa overlades til den kommende Hovedledelse.

Carl Larsen, Aalborg C., mente, at Forslaget hørte hjemme under anden Del af Beretningen.

Viggo Eigtved, Kuskene, Kbhvn., mente, at Septemberforliget indeholdt Bestemmelser, der var i Favør af Arbejderne og andre Bestemmelser, der var i Arbejdsgivernes Favør. Var af den Formening, at mange Medlemmer ikke kendte Indholdet af Forliget. Vilde fraraade, at man vedtog det af Sønderborg stillede Forslag, men at man paalagde Hovedledelsen at faa ændret § 4 og 9 i Septemberforliget, saafremt Opsigelsen blev kendt gyldig.

Voetman, Aarhus Kom., mente, at det var ubetimeligt af Formanden at forlange, at de Delegerede skulde opstille Betingelser, da mange af de Delegerede overhovedet ikke kendte Septemberforliget, før det nu var lagt paa Kongressens Bord.

Forretningsfører Hans Nielsen kom ind paa, hvad der var Aarsagen til, at Septemberforliget var opsagt, nemlig Den faste Voldgiftsrets Kendelse i den finske Blokadesag. Oplyste, at der var mange Pladser paa Landet, hvor vi maatte bruge Septemberforliget imod Arbejdsgiverne. Fraraadede, at vi intet Septemberforlig skulde have, men lad os faa rettet Skavankerne.

J. C. Christensen, Nykøbing Jyll. A., anbefalede, at Septemberforliget blev gennemset og revideret.

Th. Lassen, Knabstrup, var ikke enig med Forretningsfører Hans Nielsen; thi Bestemmelsen om Akkordforhold i Teglværksoverenskomsten ophævede efter Talerens Mening § 4 i Septemberforliget.

Forretningsfører Sophus Mortensen vilde konstatere, at Christensen, Nykøbing J., havde godtgjort ved sine Udtalelser, at han ikke havde forstaaet Septemberforliget. Den Sag, Christensen havde omtalt, kunde udmærket have været ordnet, naar blot den havde været indberettet. Var fuldstændig enig med Forretningsfører Hans Nielsen i hans Betragtning i, at Septemberforliget i Masser af Tilfælde havde kunnet udnyttes til Fordel for vore Medlemmer. Understregede, hvorfor Forbundsledelsen havde opsagt Septemberforliget.

Harald Olsen, Frederikshavn A., mente, at det var nødvendigt, at der var en Grundlov, som man havde at rette sig efter, men at det var rigtigt, at Septemberforliget var opsagt efter Den faste Voldgiftsrets Kendelse i den finske Blokade.

Jens Petersen, Aalborg C., var fuldstændig indforstaaet med, at der skulde være et Grundlag at arbejde paa, men var ikke enig med Sophus Mortensen i hans Forherligelse af Septemberforliget. Mente, at Arbejdsgiverne vandt de 80 pCt. af de Domme, der blev afsagt ved Den faste Voldgiftsret paa Grundlag af Septemberforliget. Anbefalede at faa Skavankerne rettet.

Harald Jensen, Brødkuskene, Kbhvn., mindede om, at Arbejderne i mange Aar efter, at Septemberforliget var stiftet i 1899, var glade og stolte af det opnaaede Resultat. Mente, at Septemberforliget i mange Tilfælde havde været til Gavn for Arbejderne. Indrømmede, at det var bleven forældet og anbefalede at give Hovedledelsen Sanktion til at ændre det forældede.

Svend Jensen, Lyngby, mente ikke, at Voldgiftsdommen i den finske Sag var det eneste Saar, Septemberforliget havde givet, og vilde i denne Forbindelse henvise til Kollindsunddommen. Mente, at Septemberforliget gav Arbejdsgiverne Magt til paa et hvilket som helst Tidspunkt at boykotte Arbejderne, men Arbejderne var ikke i Stand til at gøre Gengæld. Anbefalede at stemme imod et Septemberforlig, der kun fastslog vor Ret til at udfylde vore internationale Forpligtelser.

Viggo Eigtved, Kuskene, Kbhvn., stillede følgende Forslag:

Forslag.

Kuskenes Afdeling, København, foreslaar, at saafremt Den faste Voldgiftsret anerkender Opsigelsens Gyldighed af Septemberforliget, at Hovedbestyrelsen da arbejder for en Revision af Forligets enkelte Paragrafer for at gøre disse tidssvarende.

Paa Afdelingens Vegne

Viggo Eigtved.

Forretningsfører Sophus Mortensen replicerede til Svend Jensen, Lyngby, som han mente havde lagt ham Ord i Munden, som Taleren ikke havde brugt. Omtalte, hvad Kampen var ført om i 1899, den var ikke ført paa den direkte Aktion, men den var ført om Arbejdsgiverne skulde indgaa kollektive Aftaler med Arbejderne.

Hovedbestyrelsen stillede følgende Forslag:

Forslag Nr. 1.

Hovedbestyrelsen foreslaar:

at man ved de kommende Forhandlinger om Septemberforligets Revision navnlig sætter ind paa følgende Punkter:

Punkterne 2, 4, 9 og 12,

og her søger Samarbejde med De samvirkende Fagforbund og de andre Fag.

Kongressen udtaler iøvrigt, at Arbejdernes Ret til at opfylde deres internationale Forpligtelser maa sikres.

Fra Harald Olsen, Frederikshavn, var indkommet følgende Forslag:

Kongressen godkender den af Hovedbestyrelsen af 23. November 1928 foretagne Opsigelse af Septemberforliget af 1899 og udtaler i Anledning af Arbejdsgiverforeningens Protester og den bebudede Voldgiftssag, at Dansk Arbejdsmands Forbund fra og med 1. Marts 1929 betragter sig som frigjort fra Septemberforliget og uden Forpligtelser overfor den i Tilknytning til Forliget etablerede faste Voldgiftsret.

Hans Olesen,
Frederikshavn A.

Viggo Eigtved meddelte, at det af Kuskene stillede Forslag var taget tilbage.

J. C. Christensen, Nykøbing Jyll. A., oplyste, at Nykøbing Afdeling kun forlangte Revision af Septemberforliget.

Viggo Sørensen, Fabrikarb., Kbhvn., henstillede til Hovedbestyrelsen at lade Septemberforliget mangfoldiggøre og udsende til Medlemmerne.

J. C. Andersen, 1. Agitationskreds, var i 1899 glad ved, at der blev skabt et Forlig, som slog fast, at Arbejderne skulde tale med om, under hvilke Forhold de skulde leve. Troede, at vi gjorde klogt i ikke at opsige Septemberforliget, men protesterede imod, at Arbejdsgiverne fortolkede det i vort Disfavør.

Formanden motiverede Hovedbestyrelsens Forslag. Gentog Grunden til, at Septemberforliget var opsagt. Det er ingenlunde sikkert, at vor Opsigelse vilde blive underkendt. Maatte hævde, at Opsigelsen var helt og fuldt retsgyldig, men desværre var Forholdet det, at Præsidiet i Den faste Voldgiftsret tog Samfundshensyn, men det vil blive vanskeligt for Den faste Voldgiftsret at fælde en Dom gaaende ud paa, at Opsigelsen er ugyldig, efter at den har afsagt en Dom gaaende ud paa, at vi er Hovedorganisation i Lighed med De samvirkende Fagforbund.

Formanden kom ind paa en Omtale af det af Harald Olesen, Frederikshavn A., stillede Forslag, som Formanden maatte betegne som ganske umuligt. Fraraadede indstændigt at forkaste det Forslag fra Sønderborg, der var stillet under Nr. 18, Stk. 3.

Man fortsatte Behandlingen af Forslagene vedrørende Septemberforliget.

Vald. Olsen, Jord- og Betonarb. Kbhvn., kunde ikke tilslutte sig Hovedbestyrelsens Forslag. Mente ikke, at Septemberforliget havde nogen Eksistensberettigelse.

Harald Olsen, Frederikshavn A., kunde ikke være enig med Sophus Mortensen i, at Oprettelsen af Septemberforliget var en Sejr. Udtalte, at de Delegerede ikke, da de rejste hjemmefra, var forberedte paa at optage en Behandling om Ændringer i Septemberforliget. Anbefalede at stemme for Forslaget fra Frederikshavn.

Ejnar Hansen, Esbjerg, mente i Tilslutning til Harald Olesen, at det ikke vilde føre til noget at søge Septemberforliget ændret, det eneste rigtige vilde være at komme helt bort fra det. Anbefalede Forslaget fra Frederikshavn.

Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., replicerede til Formanden m. H. t. hans Udtalelser til Re-

præsentanterne for de Afdelinger, der havde stillet Forslag om fuldstændig at ophæve Septemberforliget. Kunde ønske at faa at vide, hvad Hovedbestyrelsen vilde foretage sig for at faa indført de Ændringer, som er skitseret i Hovedbestyrelsens Forslag, hvis dette ikke kunde ske ad fredelig Vej. Hvad vil man foretage sig for at faa ændret de uholdbare Tilstande, hvis Voldgiftsretten underkender vor Opsigelse af Septemberforliget?

Sørensen, Nr. Sundby H., replicerede til Sophus Mortensen og udtalte, at Septemberforliget ikke havde bragt Arbejderne noget godt i de 30 Aar, det havde eksisteret. Udtalte som sin Opfattelse, at der ikke var et eneste Punkt i Septemberforliget, der var til Arbejdernes Fordel, og mente ikke, Hovedbestyrelsen vilde være i Stand til at faa indført saadanne Ændringer i det, at vi kunde være tjent med at beholde det; det eneste effektive vilde være at komme helt bort fra Septemberforliget. Anbefalede Forslaget fra Frederikshavn.

Svend Jensen, Lyngby, udtalte, at en Vedtagelse af Hovedbestyrelsens Forslag vilde være en Falliterklæring for de danske Arbejdsmænd paa dette Punkt. Mente, vi burde tage en Kamp for at komme bort fra Septemberforliget og de paa Basis af dette afsagte Voldgiftsdomme og udtalte, at det ikke vilde være muligt ved Forhandling at faa Arbejdsgiverne til at gøre os Indrømmelser i dette. Anbefalede det af Frederikshavn stillede Forslag.

A. Voetman, Aarhus Kom., mente heller ikke, Arbejdsgiverne vilde gaa med til at indføre Ændringer i Septemberforliget i Arbejdernes Favør, ikke mindst under de nuværende daarlige økonomiske Forhold. Taleren var klar over Nødvendigheden af, at vi maatte have en Grundlov, men den skulde skrives af Arbejderne alene.

Formanden imødegik de Talere som havde talt for en fuldstændig Ophævelse af Septemberforliget og udtalte, at disse gennem deres Udtalelser havde vist, at de var aldeles blottede for Ansvarsfølelse. Ingen af disse havde været inde paa Spørgsmaalet om, hvad der vilde ske, hvis Kongressen fulgte dem og vedtog det af Frederikshavn stillede Forslag Nr. 3. Formanden paapegede, at hvis vi vedtog dette, — som bl. a. indeholdt den Bestemmelse, at vi, hvis vor Ret til at opsige Septemberforliget underkendtes af Den faste Voldgiftsret, skulde ignorere dette, — vilde det medføre, at først Afdelingskasserne og dernæst vore Medlemmers Hjem vilde blive tømt som Følge af de Bøder, Den faste Voldgiftsret i den Anledning vilde idømme os.

Formanden gjorde derefter Rede for Indholdet af Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 1, og paaviste, at den Vej, dette anviser, vilde være den eneste fremkommelige. Til Jens Petersen, Aalborg C., vilde han sige, at Sophus Mortensen ikke havde forherliget Septemberforliget, men kun peget paa Kendsgerningerne. Kunde ikke forstaa, at Harald Olesen turde foreslaa Kongressen at vedtage et Forslag, som kunde medføre, at først Fagforeningernes Kasser og dernæst Medlemmernes Hjem blev plyndrede. Udtalte til Svend Jensen, Lyngby, at det ikke var rigtigt, naar han udtalte, at Hovedledelsen ikke vilde kæmpe for Forbedringer i Septemberforliget, og udtalte videre til samme Taler, at Kolindsunddommen ikke kunde have været afsagt, hvis de paagældende Arbejdsgivere havde været underkastet Septemberforliget, hvilket de ikke var, da de stod udenfor Arbejdsgiverforeningen.

Formanden fortsatte med at protestere imod de Udtalelser, V. Olsen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., havde fremsat, om at Opsigelsen af Septemberforliget kun var Bluf, og udtalte, at Olsen heller ikke kendte dette, hvilket klart fremgik af hans Udtalelser. Paaviste, at Arbejdernes Organisationer før Septemberforligets Oprettelse Gang paa Gang blev idømt Bøder og Erstatninger ved Hof- og Stadsretten, og udtalte videre til Ejnar Hansen, Esbjerg, at han aldrig havde sagt, at Septemberforliget ikke var en Kamp værd. Imødegik Sørensen, Nr. Sundby, bl. a. hvad angik hans Udtalelser om, at Hovedbestyrelsen ikke kendte de Vilkaar, hvorunder Nutidens unge Arbejdere lever, og om, at Hovedbestyrelsens Aktion mod Septemberforliget ikke var ærligt ment; vilde paa det bestemteste frabede sig den Slags Udtalelser.

Formanden fortsatte sit fra forrige Møde afbrudte Indlæg og udtalte i Anledning af Svend Jensens Udtalelser om, at vi en Gang for Alvor skulde tage en rigtig Kamp, at Svend Jensen var ganske uberettiget til at komme med en saadan Udtalelse overfor gamle og prøvede Kammerater, der havde været med til at tage saa mange og alvorlige Kampe. Anbefalede sluttelig at vedtage Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 1 og at nedstemme det af Harald Olesen, Frederikshavn, stillede Forslag Nr. 3.

Man gik til Afstemning, og Forslag Nr. 3 sattes først under Afstemning.

Forslag Nr. 3 forkastedes med stor Majoritet.

Forslag Nr. 1, stillet af Hovedbestyrelsen, vedtoges derefter.

Man gik til Behandling af sidste Stk. af Forslag Nr. 14 og 5. Stk. af Forslag Nr. 18.

Forslag Nr. 14, sidste Stk.:

Dansk Arbejdsmands Forbund tager Initiativet til Indkaldelse af en Konference mellem de danske, norske, svenske, finske og russiske Broderforbund for Oprettelse af Gensidighedsoverenskomster i Tilfælde af Konflikter og Strejker.

Forslag Nr. 18, 5. Stk.:

Oprettelse af faglige Solidaritetsforpligtelser — særlig i Form af en skandinavisk (norsk, svensk, finsk og dansk) Særoverenskomst med det russiske Broderforbund til gensidig Støtte i Arbejderklassens Kamp mod Reaktionen og den internationale Kapitals Stabiliseringsbestræbelser paa Arbejderklassens Bekostning.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby A., anbefalede og motiverede Forslag Nr. 14.

Hovedbestyrelsens Ordfører, Niels Rasmussen, fandt ingen Anledning til nogen stor Diskussion om dette Spørgsmaal. Man ved, at det, der skiller Russerne fra andre af Vesteuropas Arbejderorganisationer, er Diktatur i Modsætning til Demokrati. Man ved i Virkeligheden ikke rigtig Besked med de russiske Forhold, men det var dog Talerens Mening, at der er Bedring i de russiske Arbejderes Forhold, men mente

dog ikke, at Vesteuropas Arbejdere kunde lære noget af Russerne i Retning af moderne Fagbevægelse. Hvis de danske Arbejdsmænd etablerede et Samarbejde med de russiske Arbejdere gaaende ud paa Gensidighed, maatte sikkert Samarbejdet med alle de vesteuropæiske Arbejdere afbrydes. Skulde et Samarbejde indledes, maatte det sikkert ske igennem den internationale Central i Amsterdam. Fraraadede at vedtage Forslagene Nr. 14, sidste Stk., og Nr. 18, 5. Stk., men anbefalede at vedtage et af Hovedbestyrelsen stillet Forslag saalydende:

Forslag Nr. 4:

I Erkendelse af, at Arbejderklassen i alle Lande i større og større Udstrækning er Objekt for de store internationale Kapitalsammenslutningers Rovdrift, der udbytter det arbejdende Folk, baade som Arbejdere og Forbrugere, udtaler Kongressen som sin Opfattelse, at det bedste Værn mod denne for Arbejderne uheldige Udvikling er internationale Fag- og Industriorganisationer.

Kongressen udtaler sin Tilslutning til det internationale, faglige Samarbejde, der har fundet Sted mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og vore Broderorganisationer i forskellige Lande, og hilser Kongressen med Tilfredshed enhver nyttig Udvikling paa dette Omraade og udtaler Ønsket og Haabet om, at det maatte lykkes at finde Midler til at samle hele Verdens Arbejderklasse til enig Kamp mod det arbejdende Folks nationale og internationale Fjender.

Hovedbestyrelsen.

Voetman, Aarhus Kom., troede ikke paa, at selv om der var forskellig politisk Opfattelse mellem russiske og danske Arbejdere, at man i Længden kunde undvære Samarbejdet. Faar vi en Kamp, er det nødvendigt, at vore internationale Forbindelser er i Orden. Anbefalede at søge Samarbejde.

S. A. Nielsen, Jord- og Betonarb., Randers, replicerede til Niels Rasmussen. Kunde ikke indse, at der var noget til Hinder for at optage et Samarbejde med de russiske Organisationer. Anbefalede Forslaget fra Nr. Sundby.

Niels Rasmussen, Hovedbestyrelsen, oplyste, at Samarbejdet mellem den internationale Central i Amsterdam bristede, fordi Russerne ved en eventuel Indmeldelse fordrede, at den internationale Central i Amsterdam underkastede sig det russiske Diktaturs Forhold. Taleren havde ikke før hørt, at der, som af Nielsen, Randers, bemærket, havde ligget ubegrænsede Pengemidler til Raadighed for os ved Konflikten i 1925. Anmodede Nielsen om at opgive, hvor han havde en saadan Oplysning fra.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby A., oplyste, at det ikke var Meningen med Forslaget, at vi skulde stille os under russisk Diktatur; det, man ønskede, var kun et Samarbejde.

Det vedtoges at afslutte med de indtegnede Talere.

Valdemar Olsen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., anbefalede, at man under alle Omstændigheder ikke maatte foretage sig noget, der hindrede vore Nabolande i at søge Samarbejde med Russerne.

Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., fandt, at det havde været rigtigere, om man havde valgt et af de Hovedbestyrelsesmedlemmer, der havde været i Rusland, til Ordfører. Var ikke af den Opfattelse, at man skulde lade sig diktere den russiske Diktatur; man maatte selvfølgelig være medbestemmende om, under hvilke Forhold Samarbejdet skulde indledes.

Svend Jensen, Lyngby, vilde ikke paastaa, at Rusland var en ideel Arbejderstat, men mente, at det havde de bedste Betingelser for at blive det.

Niels Rasmussen, Hovedbestyrelsen, replicerede til Svend Jensen og mente, at Russerne havde akkurat den samme Stilling i Dag, som de havde for 10 Aar siden, men kan der skabes en Stilling, saa Russerne vil underordne sig Demokrati, saa kan der være Tale om Samarbejde.

Hovedbestyrelsens Forslag — Forslag Nr. 4 — sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Robert Nielsen anbefalede Kongressen at godkende, at der var afsendt et saalydende Telegram til de finske Arbejdere:

Til vore kæmpende finske Kammerater!

Repræsentanter fra hele Europa og repræsenterende organiserede Arbejdsmænd over den ganske Verden, forsamlede med danske Arbejdsmænd til Kongres, sender vore finske Kammerater, de strejkende, heltemodigt kæmpende, Transportarbejdere vore hjerteligste Hilsener og Ønsker om en sejrrig Kamp.

Med kammeratlig Hilsen og Haandslag.

Paa alles Vegne

Oskar Erikson. Lyngsie.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 20, 1. Stk.

Jord- og Betonarb., Kbhvn.:

Kongressen vedtager at nedsætte et Udvalg, hvis Opgave det skal være at forberede og tilrettelægge Forslag til Arbejdernes Indflydelse paa Bedriftsledelserne.

Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., anbefalede Forslaget ud fra den Betragtning, at Arbejderne kunde faa Indsigt i Bedrifternes Ledelse, saaledes at Arbejderne var modne den Dag. Arbejderne skulde overtage disse.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, kunde paa Hovedbestyrelsens Vegne tiltræde Forslaget. Forstod Forslaget saaledes, at det var Hovedbestyrelsen, der skulde nedsætte det i Forslaget omhandlede Udvalg.

Jens Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., havde tænkt sig, at Udvalget kom til at bestaa af 5 Mand, dog saaledes, at alle 3 Brancher blev repræsenteret.

Forslaget tiltraadtes.

Man gik derefter til Behandling af Forslag Nr. 22, sidste Linje, hvis Behandling var udsat, fordi Havnearbejdernes Formand ikke var til Stede, da Forslaget var til Behandling.

Holger Sivertsen, Kbhvn. H., anbefalede Forslaget.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, henstillede til Havnearbejderne at tage Forslaget tilbage, da det sikkert vilde være uheldigt at vedtage, at der i alle Tilfælde skulde gives Sanktion til Strejke for at komme bort fra Pristallet.

Forslaget toges tilbage.

Forslaget, som var stillet af Havnearbejderne angaaende Indbydelse af De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter, naar Debatten om De samvirkende Fagforbund kom for, vedtoges.

Man gik derefter over til Behandling af første Afsnit af Beretningen.

Formanden skulde nøjes med i al Almindelighed at sige, at skønt der i den store Ekspedition af de mange Tusinde Breve og Skrivelser kunde være Divergenser om den Maade, det er udført paa, alligevel trods store Vanskeligheder kun er meget lidt, der er kommet frem, og det takkede Formanden for, det tydede paa godt Kammeratskab. Formanden oplyste i Anledning af en Udtalelse fra Sørensen, Nr. Sundby, at der var ingen, der havde sine internationale Forbindelser bedre i Orden end Dansk Arbejdsmands Forbund, og maatte konstatere, at Sørensens Udtalelser savnede enhver Begrundelse, og han havde heller ikke været i Stand til paa nogen Maade at underbygge disse.

Formanden vilde protestere imod, at der var Grund til at kritisere Forbundet i Anledning af Blokaden i Grusgraven i Nr. Sundby og mente, at Afdelingen havde været bedst tjent med, at den Sag ikke var bleven omtalt. Hvis Sørensen havde ment, at vi skulde passe paa ikke at svække vor faglige Aktion af Hensyn til Politik, var Formanden enig med ham. Vilde protestere imod, at Konflikten i 1925 skyldtes personlig Strid mellem Formanden og Carl F. Madsen. Striden havde betydelig dybere Grunde.

Deltagelsen i udenlandske Kongresser og Konferencer var vedtaget i den samlede Hovedbestyrelse i alle Tilfælde, og Formanden havde ingen private Forbindelser i Udlandet.

Formanden sluttede med at gentage, at den Kritik, der var fremsat, var uvæsentlig i Forhold til den store Virksomhed.

Det af Gros Nielsen, Kuskene, Kbhvn., stillede Forslag angaaende Udsættelse af Kongressen sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Afstemning over første Afsnit af Beretningen.

Dette godkendtes med alle Stemmer mod 2.

Man gik til Behandling af Forslag om Lovene og behandlede Forslag Nr. 29, stillet af Hovedbestyrelsen, og Forslagene Nr. 44 og 18, stillet af Afdelingerne.

Forslag Nr. 29.

§ 1.

Tilføjelse:

Ingen kan optages eller være Medlem af nogen under Dansk Arbejdsmands Forbund hørende Afdeling uden samtidigt at være Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark, dog under Forudsætning af, at Arbejdsløshedsloven eller Arbejdsløshedskassens Vedtægter ikke forhindrer Medlemsskabet.

Forslag Nr. 44.

§ 1.

Film- og Forlystelsesfunkt., Kbhvn., Hasle og Svinninge:

Ingen kan optages eller være Medlem af nogen under Dansk Arbejdsmands Forbund tilsluttet Afdeling uden samtidig at være Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark eller anden af det offentlige anerkendt Arbejdsløshedskasse, uden at Vedkommende fyldestgør det i Arbejdsløshedskassens Loves § 2 forordnede.

Forslag Nr. 18.

Sønderborg A.:

Medlemsret til Forbundet skal ikke være betinget af tvungen (obligatorisk) Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen.

Lindberg-Pharsen anbefalede Forslag Nr. 44 og motiverede det med, at det blandt andet kunde afhjælpe, at en Mand paatog sig to Mands Arbejde. Taleren var vidende om, at der var en Kongresbeslutning, der i Forvejen sagde dette, men lad os faa indført det i Lovene.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede, at man vedtog Forslag Nr. 29, hvilket kun var en redaktionel Ændring, idet man paa Kongressen i 1908 og 1910 havde vedtaget, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse skulde være obligatorisk for samtlige Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer. Anbefalede at tage Forslag Nr. 44 tilbage.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby, stillede følgende Ændringsforslag.

Dog kan Medlemmer, som paa Grund af Arbejdsløshed, og som ikke oppebær ordinær Understøttelse, bliver slettet paa Grund af Økonomi, vedblivende staa som Medlemmer af Forbundet; dog skal vedkommende Medlemmer, saasnart de træder i Arbejde, indtræde som Medlemmer i Arbejdsløshedskassen.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, meddelte, at Forslaget stred imod Arbejdsløshedsloven og saaledes ikke kunde vedtages.

Forslaget fra Nr. Sundby sattes under Afstemning.

Forslaget forkastedes.

Forslaget fra Sønderborg var dermed bortfaldet.

Forslag Nr. 44 toges tilbage.

Forslag Nr. 29 sattes derefter under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

(Fortsættes).

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961.

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Siden sidst.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Kastrup Glasværk vedrørende de lokale Forhold paa Hellerup Glasværk: Afdelingen indberetter, at den efter at være blevet enig med Glasværket om at forlænge Fristen for Opsigelsen af Lokaloverenskomsten til den 15. Januar har forhandlet med dette om nogle af Arbejderne ønskede Ændringer i Overenskomsten og ved en Forhandling den 8. Januar enedes man om at forny Lokaloverenskomsten for 1 Aar fra 1. April 1929 til 1. April 1930 mod, at der blev oprettet en Tilføjelses-Aftale, som er gældende fra 1. April 1929. De opnaaede Forbedringer vedrører Betaling for Kulaflæsning. Betaling for Indsætning af Render paa Hverdage, Betaling for Ekstra-Sortering af maskinfremstillede Vandflasker, naar Arbejdet udføres i Holddrift, idet Betalingen til Arbejderne i 2det Hold forhøjedes med Kr. 3,99 pr. Uge og til Arbejderne i 3. Hold med Kr. 8,39 pr. Uge. Arbejderne paa Lageret, Nørrevold 12, har ikke tidligere haft noget Tillæg, naar de som Udearbejdere maatte indtage deres Maaltider udenfor Fabrikslageret, nu opnaaedes det samme Tillæg, som Fabrikens Arbejdere hidtil har haft, nemlig 50 Øre pr. Maaltid, naar disse ved Udearbejde skal indtages udenfor Lageret.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Glud & Marstrands Fabrik, Løvealle: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken vægrer sig ved at betale det samme Tillæg af 20 Øre pr. Time til 2 Mand, der tidligere, da de betjente en hydraulisk Presse, erholdt dette Tillæg, men som siden April 1928 har betjent en nyanskaffet meget stor Trækpresse, hvorved samme Arbejde bliver udført. Arbejderne har derfor tilbudt at udføre Arbejdet i Akkord for en Betaling af 100 Øre pr. 100 Træk til hver Mand plus 100 Øre i Opstillingspenge, men dette Tilbud har Fabriken ligeledes afvist. Ved et Mæglingsmøde den 24. Januar enedes man om en Ordning, hvorefter der ved den ny store Presse betales 92 Øre pr. 100 Træk plus 92 Øre pr. Stempelskift, dog ikke for de første 3 store Træk, der betales i Dagløn.

Taarnborg. Svendstrup Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket har nægtet at betale den almindeligt gældende Timeløn, 84 Øre, til 2 Mand, der har udført Snekastningsarbejde i 22 Timer, men er aflønnet med en Timeløn af kun 50 Øre. Efter at Sagen var paatalt overfor Teglværksforeningen med Henstilling til den om at foranledige, at Teglværket imødekommer Afdelingens Krav, meddelte Afdelingen den 5. Februar, at Sagen er i Orden, idet de 2 Mand har faaet udbetalt deres Tilgodehavende.

Vejle F. Akts. Vejle Saalelæderfabrik: Afdelingen indberetter, at den ved Forhandling med Aktieselskabet er enedes med dette om at forny den hidtil gældende Overenskomst. (Overenskomsten af 28. Maj 1925 mellem Læderfabrikantforeningen og D. A. F.) med nogle enkelte Ændringer til Fordel for Arbejderne. Timeløn 99 Øre. Arbejdere, der ikke arbejder Halvdelen af Ugens Arbejdstimer i Akkord, 102 Øre. Arbejdere, der beskæftiges ved Møbellader, 107 Øre pr.

Time. Overenskomstens § 2 ændres til at lyde: Arbejdsmænd, der ikke har Adgang til Akkord mindst den halve Tid pr. Uge og ikke faar udbetalt Tillæget i H. t. § 4, 4. Stk, faar et Tillæg af 3 Øre pr. Time. Akkordprisen for Limlæder forhøjedes fra 268 Øre til 300 Øre (vedrører 5 Mand). Desuden udbetalte Aktieselskabet 8 Øre pr. Time med 3 Maaneders tilbagevirkende Kraft for et Stk. Arbejde, som Arbejderne havde krævet Akkord for, men ikke fik det. Ingen Regulering.

Fabrikarb., Kbhvn., Akts. Carl Lunds Fabriker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet nægter at yde Erstatning til nogle Medlemmer, som den 22. December ved Opslag paa Fabriken fik Besked paa, at Arbejdet var indstillet til den 3. Januar, paa hvilken Dag de atter skulde møde til Arbejde; men da de paa Lønudbetalingsdagen mellem Jul og Nytaar afhentede deres Løn, fik den Besked, at de ikke skulde møde til Arbejde igen, før der blev sendt Bud efter dem. Afdelingen hævder, at de paagældende Arbejdere har Krav paa Erstatning, da de af Hensyn til den paa Opslaget givne Besked, undlod straks at melde sig til Arbejdsløshedskontrol og derved mistede 5 Dages Arbejdsløshedsunderstøttelse. Ved Mæglingsmødet den 12. Januar opnaaedes ikke Enighed, idet Aktieselskabets Repræsentant hævdede, at Aktieselskabet ingen overenskomstmæssig Forpligtelse havde til at yde Erstatning under dette Forhold. Forbundet forbeholdt sig sin Stilling til Sagen.

Den 1. Marts indberetter Afdelingen, at den ved lokal Forhandling med Aktieselskabet har opnaaet et for de paagældende Arbejdere tilfredsstillende Resultat, hvorfor Sagen kan betragtes som afsluttet.

Marmor- og Granitsliberne, Kbhvn. Stenhuggerfirmaet Jaatinen & Co.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har antaget en Stenhuggersvend til at udføre Arbejde, der i Overenskomsten mellem Firmaet og Afdelingen er fastsat som decideret Arbejdsmandsarbejde (Slibning og Polering af Granit, der ikke er forarbejdet af den paagældende Svend), og at Firmaet, trods gentagne Opfordringer til det fra Afdelingens Side om at faa ham fjernet, stadig vægrer sig derved, ligesom den paagældende Svend trods gentagne Opfordringer til at overflytte til Afdelingen nægter at overflytte sin Medlemsbog.

Ved et Møde den 4. Februar mellem Repræsentanter for Stenhuggermesterforeningen og D. A. F. vedtoges det, at Firmaet Jaatinen bringer det paaklagede Forhold i Orden inden 8 Dage fra Dato, saaledes at vedkommende Svend inden nævnte Frist enten overflyttes til Afdelingen, saafremt han fremdeles skal udføre det omhandlede Arbejde, eller fremtidig afholder sig fra at udføre det. Overholdes dette ikke, forbeholder D. A. F. sig paa Afdelingens Vegne at indstævne Stenhuggermesterforeningen paa Firmaets Vegne for Den faste Voldgiftsret med Paastand paa Bod og Erstatning i Anledning af det begaaede Overenskomstbrud.

Støberiarb., Kbhvn. Akts. Burmeister & Wain, Teglholmen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet i Strid med trufne Aftaler nægter at betale Renserne Ekstratillæg for «Paabrændt Arbejde», «Klatter» og «Kasseret Gods». Der er forhandlet lokalt om Spørgsmaalet, men Enighed er ikke opnaaet. Ved et Mæglingsmøde den 11. December opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Afdelingen begærede Sagen behandlet paa et Timandsmøde. Den 4. Februar indberetter Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden ved lokal Forhandling.

Aalborg C. Cementfabriken «Rørdal»: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at det ikke er lykkedes ved lokal Forhandling at opnaa Enighed om Akkordpris for «Pakning af Papirsække paa Maskine» og «Stabling af Papirsække». Ved Mæglingsmødet den 14. September opnaaedes ikke Enighed, men Spørgsmaalene henvistes til Behandling af et Fællesmøde mellem Organisationerne.

Ved Fællesmødet den 20. September enedes man heller ikke om Akkordpriser, men Sagen vistes tilbage til lokal Forhandling, da den endnu ikke synes moden til Forhandling mellem Organisationerne. Afdelingen har senere tilsendt Hovedkontoret en Overenskomst; hvoraf det fremgaar, at der ved den lokale Forhandling er opnaaet Enighed om en Betaling af 35 Øre pr. 100 Sække pr. Mand.

Aars. Aars Dampteglværker: Afdelingen indberetter den 28. Februar, at den har afsluttet Overenskomst med Aars Dampteglværker. Timeløn 84 Øre. Akkordpriserne af 1928 gælder uforandret undtagen for Brænderne, hvor den forhøjedes med 13 pCt. Arbejdstiden er gennemsnitlig 48 Timer pr. Uge. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33 pCt., 3. Time 50 pCt. Nat-, Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Teglværket beskæftiger kun organiserede Arbejdere. Standsninger, der varer over 1 Time, betales med Timeløn. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. Marts 1930. Vedrører 25 Mand.

Faxe Ladeplads. Faxe Kalkbruds Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen for Læsning af Mursten paa Kalkstensvogne. I Priskuranten er Betalingen fastsat til 56 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand. I den her omhandlede Sag var 2 Mand sat til at losse Mursten; den første Dag læssede de 9 Vogne a 1500 Sten, lig 13.500 Sten, men da Arbejdet skulde forceres, blev der den anden Dag sat en 3die Mand til at læsse, saaledes at der var 3 Mand i Holdet til at læsse 13,500 Sten. Afdelingen har krævet, at de 2 Mand for den anden Dag ogsaa skal aflønnes med 56 Øre pr. 1000 Sten, altsaa for ialt 27000 Sten, lig Kr. 15,12 pr. Mand og at den 3die Mand ligeledes skal aflønnes med 56 Øre pr. 1000 Sten, for 13500 Sten lig Kr. 7,56, medens Teglværket for den anden Dags Arbejde kun vil betale Kr. 15,12 (altsaa 2 Mands Betaling) til Deling mellem alle 3 Mand eller Kr. 5.04 til hver, da det ikke er fastsat i Priskuranten, hvormange Mand, der kan sættes i et Hold og Afdelingen ingen Indflydelse har paa Holdets Størrelse.

Ved et Mæglingsmøde den 1. Februar opnaaedes Enighed, idet Teglværket indgik paa at betale 56 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand, saaledes som Afdelingen havde krævet.

Nibe. Limfabriken «Limfjorden»: Afdelingen indberetter, at den har forhandlet med Firmaet om Fornyelse af Overenskomsten, uden at Enighed er opnaaet, og anmoder derfor om Forbundets Bistand.

Ved et Forhandlingsmøde den 2. Marts enedes man om at forny Overenskomsten for 1 Aar til 1. Marts 1930 mod at Timelønnen for 5 Mand forhøjedes fra 97 Øre til 100 Øre. 1 Mand havde i Forvejen en højere Timeløn. For Losning ved Havnen betales 125 Øre pr. Time. Vedrører 6 Mand.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Glud & Marstrand, Løvealle: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet nægter at forhandle med de i Trykkerværkstedet ved Fabrikationen af 40 Liter Transportspande beskæftigede Arbejdere om ny Akkordpriser, men kræver at Arbejdet skal udføres paa Timeløn, saafremt Arbejderne ikke vil udføre det for en af Aktieselskabet fastsat Akkordpris. Akkordprisen var hidtil Kr. 12,57 pr. 100 Stk. og Arbejdet blev udført i 5 Operationer; Aktieselskabet foretog da nogle maskinelle Forbedringer, der berettigede Akkordprisens Nedsættelse, og Arbejderne har da ogsaa tilbudt at fabrikere et Parti Spande for en betydelig lavere Pris end den hidtil gældende. Aktieselskabet begrunder sit Standpunkt med, at der heller ikke er Enighed om nogle andre af det opsagte Akkordpriser, medens Afdelingen hævder, at Aktieselskabet i H. t. Overenskomsten er pligtig til at forhandle med Arbejderne om Akkordpris for det omhandlede Arbejde.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men paa Timandsmødet den 6. Februar tilbød Akts. at betale Kr. 4,65 pr. 100 Stk., medens Arbejdernes Repræsentanter krævede Kr. 5,00 pr. 100 Stk. Enighed opnaaedes saaledes heller ikke. Da Aktieselskabet bevist arbejder hen til at faa samtlige Akkordpriser i den paagældende Afdeling af Fabriken reduceret ekstraordinært 10 pCt., anmodede Afdelingen om, at Forbundet skulde fremsende Frigørelsesvarsel for det paagældende Arbejde. Den 22. Marts meddelte Afdelingen imidlertid, at Sagen maatte anses for afsluttet, da en af de paagældende Arbejdere var indgaaet paa at udføre Arbejdet for den af Aktieselskabet tilbudte Betaling.

Støberiarb., Kbhvn. Ford Motor Company Akts.: September 1927 opsagde Aktieselskabet Overenskomsten, der var fælles for alle de Organisationer, der havde Medlemmer beskæftiget hos det, og begrundede Opsigelsen med, at det ikke fremtidigt ønskede at have Overenskomster, men derimod agtede at oprette et Arbejds-Regulativ, hvori Løn- og Arbejdsforhold vilde blive tilrettelagt i H. t. Aktieselskabets Principper. Arbejderorganisationerne har derefter i Løbet af ca. 1½ Aar forhandlet med Aktieselskabet. Den 11. Marts indberetter Afdelingen, at Forhandlingerne nu er afsluttet og at det er lykkedes at faa gennemført Ændringer i Arbejds-Regulativet, der begrænser Arbejdstidens Varighed til ikke i noget Tilfælde at kunne overstige 40 Timer pr. Uge for den enkelte Arbejder. Endvidere er der opnaaet bestemte Regler for Lønnens Stigning, saaledes at den tidligere højeste Lønsats automatisk naas efter 12 Maaneders Arbejde og at yderligere Lønstigning derefter overlades til Aktieselskabets Skøn. Begyndelsesdaglønnen er Kr. 18,75; denne stiger efter 2 Maaneders Forløb til Kr. 22,50 og derefter til Kr. 24,00. Yderligere kan Lønnen efter Aktieselskabets Skøn stige til Kr. 25,50, 27,10 a 28,75 i Gruppe A, Kr. 25,60 a 27,10 i Gruppe B og Kr. 25,70 i Gruppe C. Arbejdsregulativet er ikke underskrevet af Organisationerne. Det vedrører 62 Medlemmer af Afdelingen.

Odense Sk. Akts. Brandt & Co.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabets ny Direktør overfor Renserne stiller saadanne Krav m. H. t. Arbejdets Udførelse, at disse ikke kan tjene Timelønnen; idet deres Fortjeneste kun er 79 a 80 Øre pr. Time. Tillidsmanden har uden Resultat forhandlet med Direktøren om at faa Rensernes Timeløn forhøjet. Ved et Mæglingsmøde den 30. Juli fremsatte Renserne Krav om 20 pCt. Forhøjelse af Akkordpriserne. Aktieselskabets Direktør oplyste, at Rensernes Fortjeneste har været 102 Øre pr. Time, og at han ikke saa sig i Stand til at opfylde Rensernes Krav. Ved Timandsmødet den 31. August oplystes det, at Aktieselskabet har begyndt en Omlægning af Arbejdet i Rensehuset, der vil forbedre Rensernes Fortjeneste, man enedes derfor om at udsætte Afgørelsen i 4 Uger, saaledes at hvis Rensernes Fortjeneste til den Tid ikke er tilfredsstillende, skal Spørgsmaalet paany tages op til lokal Behandling. Den 10. Marts indberetter Afdelingen, at Sagen er i Orden, idet Akkordprisen er forhøjet med 20 pCt. gældende til den 1. Februar 1930.

Hær og Flaade. Orlogsværftet: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Orlogsværftets Skibsbyggeri vægrer sig ved at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at de Arbejdsmænd af Ekvipageafdelingen, der beskæftiges paa Dampkranen aflønnes med 150 Øre pr. Time, som Arbejdsmændene tidligere, da Kranen sorterede under Flaadeafdelingen, blev aflønnet med i H. t. den gældende Overenskomst med Flaadestationens Afdeling. Afdelingen har forhandlet uden Resultat, idet Direktøren hævder, at Overenskomsten med Flaadeafdelingen ikke er gældende for Skibsbyggeriet. Direktøren har tilbudt en Timeløn af 131 Øre, men Afdelingen, der hævder, at der er begaaet Brud paa Overenskomsten, kan ikke tiltræde en saadan Ordning. Sagen drejer sig om Efterbetaling for 950 Timers Arbejde.

Ved et Forhandlingsmøde den 21. Marts enedes man om, at der tilføjes Lønregulativet af 9. Februar 1927 § 5, Punkt 12, følgende: «For Arbejde ombord i den flydende Dampkran gives et Tillæg af 17 Øre pr. Time. Tillægget har tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Begyndelse i Kranen.

Aarhus A. Akts. De forenede jyske Produktforretninger (Firma Chr. Jaster): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har antaget en af sine tidligere Arbejdere — en ældre Mand — paa Maanedsløn, Kr. 130,00. Afdelingen har henvendt sig til Aktieselskabets Direktør, der svarede, at Forretningen var likvideret og Aktieselskabet udmeldt af Arbejdsgiverforeningen, hvorefter han (Direktøren) har overtaget Forretningen, og at han agtede at anvende uorganiseret Arbejdskraft, saavel Mænd som Kvinder, paa fast Løn og uden Indblanding fra Fagforeningernes Side. Afdelingen indberetter senere, at Firmaet har antaget 1 Mand til paa nedsat Løn samt at der anvendes Kvinder til at udføre det Arbejde, Arbejdsmænd tidligere udførte.

Sagen indbragtes for Den faste Voldgiftsret med Paastand om, at Aktieselskabet De forenede Produktforretninger i Aarhus er pligtig til at overholde den mellem Foreningen af Arbejdsgivere i Jern-, Metal- og Kludebranchen og D. A. F. gældende Overenskomst samt bliver idømt en Bod af en saadan Størrelse, at den kan dække Differencen mellem den Løn, Aktieselskabet har betalt de 2 Mand, og den, Aktieselskabet i H. t. Overenskomsten er pligtig at betale. Efter at Den faste Voldgiftsret havde faaet konstateret, at den omhandlede Forretnings Indehaver er «Akts. Chr. Jasters Produktforretning, Aarhus», afholdtes den 9. Februar et Møde i Retten, hvor Sagen blev udsat til den 2. Marts for at give Parterne Tid til ved lokal Forhandling at blive enige. Den 23. Marts fremsendte Afdelingens Kopi af en Overenskomst oprettet den 28. Februar. Parterne er enige om at rette sig efter den mellem Foreningen af Arbejdsgivere i Jern-, Metal- og Kludebranchen og D. A. F. gældende Overenskomst. Parterne er ligeledes enige om, at Jens Rasmussen, grundet paa Alder og Svagelighed, maa arbejde for 150 Kr. pr. Maaned og at Differencen mellem dette Beløb og det udbetalte, ialt Kr. 90,00 udbetales til Arbejdsmændenes Fagforening.

Fredericia A. Lyngs Odde Teglværk: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 1. Februar 1930. Timeløn 88 Øre. Brændere Kr. 50,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriserne reguleret. De mellem Teglværksforeningen og D. A. F. gældende almindelige Bestemmelser er gældende. Vedrører 20 Mand.

Hammersholt. Hammersholt Teglværk Nr. 1: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket ikke vil betale Tillæg for Trilning af Sten til en Tilbygning til Klampladen, som er nyopført paa Stenpladsen, uagtet der hidtil er blevet betalt Trilletillæg til denne Plads. Lokal Forhandling har været afholdt, uden at Enighed opnaaedes. Ved et Mæglingsmøde den 22. Marts enedes man om, at der ved Udtagning af Ovnen betales et Tillæg af 20 Øre pr. 1000 Sten (det gamle Tillægs Størrelse), der sættes overalt i Haandstrygerladerne, og 15 Øre pr. 1000 Sten til de tilbyggede Ender af Klampladerne. For de hidtil til Enden af Klampladerne indkørte Sten betaler Teglværket Kr. 80,00.

Odense Sk. Odense Staalskibsværft: Afdelingen anmoder om, at Forbundet foranlediger Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Værftet har nedsat Procenttillægget til Timelønnen fra 45 pCt. til 30 pCt. til en Arbejdsmand, der tillaver Pakninger, uagtet der i en Aarrække er betalt 45 pCt. Tillæg til Timelønnen for dette Arbejde. Efter nogen Korrespondance med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning og Afdelingen afholdtes den 16. Marts et Mæglingsmøde, paa hvilket Værftet indgik paa at betale det hidtil gældende Procenttillæg (41 pCt.) til Timelønnen for ⅔ af det omhandlede Tidsrum, idet Værftet hævdede, at Manden havde udført Rengøringsarbejde i en Del af Tiden. Samtidig erkendte Forbundets Repræsentanter, at den hidtidige Betalingsordning (med 41 pCt. Tillæg) er at betragte som opsagt med 2 Maaneders Varsel.

Skaade. Anlægsgartnerne Caspersen, Salomonsen og Rasmussen: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Timeløn 90 Øre, for Entreprenørarbejde 98 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 3 Timer a 50 pCt., Nat samt Søn- og Helligdage til Kl. 12 betales med 50 pCt. Tillæg og derudover 100 pCt. Tillæg. Ligger Arbejdspladsen over 4 Kilometer fra Arbejdsgiverens Bopæl gives 10 Minutter pr. Kilometer til at gaa Vejen. Kun organiserede Arbejdere benyttes. Arbejderne maa ikke udføre Havearbejde for en lavere Betaling ned Timelønnen plus 20 pCt. Tillæg. Paa Arbejdspladser, hvor D. A. F. har Overenskomst om større Løntarif, skal denne følges.

Stubbekøbing. Stubbekøbing Gas- og Elektricitetsværk: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Ugeløn Kr. 66,00 plus Kr. 6,25 pr. Uge i Dyrtidstillæg. Pladsarbejde betales som hidtil. For Syrearbejde betales med almindelig Timeløn plus 50 pCt. Tillæg. Arbejdstid 48 Timer pr. Uge. Arbejdere, der har arbejdet uafbrudt 1 Aar, erholder 8 Dages Sommerferie med fuld Løn. Under Sygdom erholder Retorthusarbejderne ½ af Lønnen mod Erlæggelse af Lægeattest. Saafremt der i Overenskomstperioden finder Regulering af Statstjenestemændenes Løn Sted, foretages en tilsvarende Regulering af den samlede Løn. Gælder til en 1. November.

Aarhus M. Murermestrene S. Rasmussen & Andersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet — uden at nogen Aftale er truffet derom — har sat en Murersvend ind i en Betonstøbe-Akkord til at stampe mellem Flagerne og kræver, at Arbejdsmændene skal aflevere 50 Kr. af deres Fortjeneste til Svenden for det af ham udførte Arbejde. Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen af Murermestre med Begæring om Afholdelse af et Møde, hvis den ikke kunde bringe Sagen i Orden, afholdtes der — efter nogen forudgaaende Korrespondance et lokalt Mæglingsmøde om Sagen. Den 12. Februar indberetter Afdelingen, at Sagen er i Orden; idet Enighed opnaaedes paa Mødet.

Roskilde. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbaner-

ne til 3 Mand, der blev forflyttet fra den Kolonne, de sædvanlig arbejdede ved, til Nabokommunen, kun fik udbetalt Kilometerpenge for den første Uge, de arbejdede der, og vægrer sig ved at udbetale Kilometerpenge (15 Øre pr. Time) for Tiden derefter. Efter at Sagen var paatalt overfor Statsbanernes Direktorat samt efter nogen Korrespondance og Forhandling om Sagen meddelte Direktoratet, at der vilde blive udbetalt Kilometerpenge til de paagældende Arbejdere i H. t. Overenskomsten mellem Centralforeningerne af Murermestre og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Nyvalg af Formand og Kasserer.

Husk at anmelde dette.

Det sker ikke saa sjældent, at Breve og Fagblade, som udsendes fra Hovedkontoret, kommer tilbage med Postvæsenets saalydende Paaskrift:

„Nægtet Modtagelse, er ikke Formand mere."

Og det siger sig selv, at naar Breve, maaske endog af stor Vigtighed for vore Afdelinger returneres paa denne Maade, skaber det Kludder, Forsinkelse og Vrøvl for alle Parter, og derfor maa vi bede de nyvalgte Formænd om straks at give os Meddelelse om:

1) Deres Navn og Bopæl samt Postadresse.
2) Om de har Telefon og i saa Fald, hvilket Nummer.

Paa samme Maade maa man forholde sig, naar der sker Nyvalg af Kasserer.

Naar der skiftes Bestyrelsesmedlemmer.

En indtrængende Henstilling

til Afdelingsformændene.

Naar der ude omkring i Afdelingerne skiftes Bestyrelsesmedlemmer, og de ærede Afdelingsformænd sender Meddelelse herom til Hovedkontoret, er det en *absolut* Nødvendighed, at de opgiver os Navn og *tydelig* Postadresse baade paa de Repræsentanter, der udtræder af Bestyrelsen, og paa de nyvalgte.

Køb hos de Averterende.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Hvorfor købe udenlandske Vaskemidler
naar
SELVA er bedst og dansk
A/s Fabriken NOMA, København

Det betaler sig at avertere i „Fagbladet".

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 22 1929 1929 33. Aarg.

Ny Sekretær i D. A. F.

Som det vil erindres, blev Pladsen som Sekretær i Jord- og Bygningsgruppen ikke besat ved Georg Hansens Død, men midlertidig bestridt af Christensen Voldby. Vor Kongres i Foraaret valgte imidlertid til denne Stilling vor Aalborg Afdeling A.'s tidligere Formand, Hr. Chr. Larsen.

Chr. Larsen er født i Fjerritslev den 13. Juli 1886, altsaa endnu en ung Mand i sin bedste Arbejdskraft. I 1914 kom han til Aalborg og fik Beskæftigelse som Arbejdsmand dels i Bygningsindustrien og dels ved Lagerarbejde, han blev selvfølgelig straks indmeldt i Arbejdsmændenes Organisation, hvor han stod som menigt Medlem til 1918, da han indvalgtes i Aalborg A.'s Bestyrelse, hvor han havde Sæde til 1923 med en kort Afbrydelse, da han var tilmeldt Kuskenes Afdeling, men ogsaa her gjorde man Brug af hans rige Evner, han kom nemlig straks ind i Kuskenes Bestyrelse.

I 1923 blev Larsen valgt til Formand for sin Afdeling og har beklædt denne Stilling til indeværende Foraar, da han rykkede ind paa vort Forbunds Kontor som Sekretær i den Branche, han i saa lang Tid har været beskæftiget i.

Vi ønsker Chr. Larsen Held og Lykke i sit nye Virkefelt; vi véd, at Forbundet i ham har faaet en god Mand, og vi haaber i en lang Aarrække at kunne gøre Brug af hans Evner i Arbejdsmændenes Tjeneste.

Dansk Arbejdsmands Forbunds 19. Kongres.

(Fortsat).

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 46 og Nr. 47.

Forslag Nr. 46.

§ 4.

Aabenraa A., Aabenraa T., Assens Fyen, Belysningsarb., Kbhvn., Fredericia A., Herning, Hobro, Holbæk, Middelfart A., Odense A., Odense L. P., Odense St., Randers M., Ribe, Sønderborg A., Thisted, Vejle Fællesledelse og Vordingborg:

Kontingentet til Dansk Arbejdsmands Forbund nedsættes fra Kr. 2,00 til Kr. 1,50 maanedlig pr. Medlem.

Forslag Nr. 47.

Kjellerup:

Kontingentet til Dansk Arbejdsmands Forbund nedsættes.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, gjorde Rede for, hvorledes den nye Arbejdsløshedslov virkede, hvad man havde faaet Erfaring for under den finske Konflikt, og her havde man faaet Bevis for, at vi for fremtidige Kampe maatte regne med store Beløb i Understøttelse, da saa godt som alle de Arbejdsløse vilde blive ført over paa Strejkekassen. Vor første og fornemste Opgave maa først og fremmest være at opretholde vort Forbund som en Kamporganisation, og det er jo ikke Kontingentet til Forbundet, der trykker, men derimod det store Kontingent til Arbejdsløshedskassen. Fraraadede at vedtage Forslag Nr. 46.

Chr. Larsen, Vordingborg, anbefalede Forslaget, da Forbundet nu havde større Kassebeholdning end før Konflikten i 1925.

Jørgensen, Aabenraa, maatte give Robert Nielsen Ret i hans Betragtninger, men vilde dog alligevel anbefale Forslaget; saa maa vi spare, hvor der kan spares, f. Eks. paa Strejkeunderstøttelsen.

H. Møller, Fredericia, Niels Christensen, Støberiarb., Kbhvn., Jepsen, Sønderborg, og N. Christiansen, Belysningsarb., Kbhvn., anbefalede Forslaget.

P. Christensen, Havnearb., Kbhvn., fraraadede at stemme for Forslaget.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby, stillede følgende Forslag:

Nr. Sundby A.:

Foreslaar at Behandlingen af Paragraf 4 udsættes, til Forslaget vedrørende De samvirkende Fagforbund er afgjort.

Hans Chr. Nielsen.

Forslaget fra Nr. Sundby A. sattes under Afstemning.

Forslaget forkastedes.

Endvidere anbefalede A. Nielsen, Vejle M., Jacob Hansen, Odense C., Anthon Larsen, Odense A., Carl Jensen, Silkeborg, at vedtage Forslaget.

Medens Chr. Jensen, Holeby, L. P. Rasmussen, Jord- og Betonarb., Kbhvn., Anthon Jensen, Hær og Flaade, Holger Sivertsen, Kbhvn. H., Chr. Mortensen, Horsens A., Alfred Jensen, Mælkeriarb., Kbhvn., og Aage Petersen, Hammersholt Afd., fraraadede at vedtage Forslaget.

Jens Jensen, Herning, meddelte, at Herning for sit Vedkommende trak Forslaget tilbage.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, fraraadede endnu en Gang at vedtage Forslaget, idet han imødegik de faldne Udtalelser.

Der var indkommen Forslag om, at Afstemningen foregik ved Navneopraab.

Dette Forslag vedtoges.

Man stemte derefter ved Navneopraab.

Forslaget forkastedes med 279 Stemmer mod 67.

Ja stemte:

Aabenraa A., Friederich Jürgensen.
Aabenraa T., Peter H. Holm.
Belysningsarb., Kbhvn., N. Christiansen.
Belysningsarb., Kbhvn., Charles Vestergaard.
Chaufførerne, Kbhvn., Axel Andersen.
Chaufførerne, Kbhvn., Hjalmar Malmsjø.
Chaufførerne, Kbhvn., Hans Jensen.
Chaufførerne, Kbhvn., Carl Stripp.
Chaufførerne, Kbhvn., Henrik Jensen.
Chaufførerne, Kbhvn., Emil Bentin.
Gørlev, Peder Pedersen.
Hedehusene, Lars Petersen.
Hobro, M. N. Lynnerup.
Horsens A., Hans Poulsen.
Lysbro, Jesper Jensen.
Løsning, Abel Mikkelsen.
Nykøbing Sj., Fr. Petersen.
Odense A., A. V. Mortensen.
Odense A., Marius Madsen.
Odense A., Vald. Thomsen.
Odense C., Jacob Hansen.
Odense F., Alfred Nielsen.
Odense F., M. Christiansen.
Odense K., Jens Chr. Jensen.
Odense L. P., Chr. Andersen.
Odense M., Chr. Jensen.
Odense St., Anton Larsen.
Pandrup, Niels Steffensen.
Præstø, Ole Chr. Petersen.
Randers F., J. Chr. Sørensen.
Randers J., S. A. Nielsen.
Randers K., P. C. Nielsen.
Randers M., Chr. Jensen.
Ribe, L. Jacobsen.
Ringkøbing, Carl Thuesen.
Rønne, Helfred Nielsen.
Rønne, Viggo Andersen.
Sakskøbing, Oskar Johansen.
Silkeborg A., Carl Jensen.
Skaade, Ejler Mikkelsen.
Støberiarb., Kbhvn., Niels Christensen.
Støberiarb., Kbhvn., Laur. Johansen.
Svendborg, Marius Jensen.
Svendborg, Hans Hansen.
Sønderborg A., Peter Nielsen.
Sønderborg A., Jens Jepsen.
Vejen, J. Chr. Back.
Vejle A., J. P. Pedersen.
Vejle F., Jens Nielsen.
Vejle H., H. N. Knudsen.
Vejle K., Chr. Dahl Hansen.

Vejle M., A. Nielsen.
Viborg, P. Mathiasen.
Vordingborg, Chr. Larsen.
4. Agitationskreds, P. Andersen.
4. Agitationskreds, Rasmus Ryberg.
4. Agitationskreds, H. V. Christiansen.
5. Agitationskreds, Hans Fr. Petersen.
5. Agitationskreds, Ferdinand Johansen.
8. Agitationskreds, P. Rasmussen.
9. Agitationskreds, L. Rahbeck.
9. Agitationskreds, J. Jacobsen.
9. Agitationskreds, Østergaard.
14. Agitationskreds, Søren Overgaard.
15. Agitationskreds, Chr. Sørensen.
15. Agitationskreds, Marius Hansen.
15. Agitationskreds, Johan Andersen.
2. sønderj. Agitationskreds, L. Petersen.

Nej stemte:

Aalborg A., Chr. Larsen.
Aalborg A., Laurits Gregersen.
Aalborg A., Ole V. Svendsen.
Aalborg A., Alfred Beck.
Aalborg C., Jens Petersen.
Aalborg C., Carl Larsen.
Aalborg F., Jens Tranholm.
Aalborg H., Søren Jacobsen.
Aalborg K., Aug. Jørgensen.
Aarhus A., Marius Andersen.
Aarhus A., Robert Mikkelsen.
Aarhus A., Marinus Drejer.
Aarhus C., Aksel Jensen.
Aarhus J. B., Alfred Petersen.
Aarhus O., Martin Nielsen.
Aarhus O., Christian Nielsen.
Aarhus H., Jens Lauritzen.
Aarhus H., Christian Jensen.
Aarhus J., A. Andersen.
Aarhus K., J. Ilsøe.
Aarhus Komm., A. Voetmann.
Aarhus M., T. C. Christiansen.
Aarhus St., J. V. Christensen.
Assens Fyen, Laur. Petersen.
Assens Jyll., Karl Jensen.
Ballerup, Jacob Jacobsen.
Birkerød, Oluf Andersen.
Bloustrød, Jens Olsen.
Brændselsafbærerne, Kbhn., Leo Jensen.
Brødkuskene, Kbhvn., Harald Jensen.
Brønderslev, Carl Jensen.
Chaufførerne, Kbhvn., H. C. Winther.
Egernsund, Knud Jensen.
Esbjerg, Peder Poulsen.
Esbjerg, Niels Stockholm.
Esbjerg, O. Svendsen.
Esbjerg, Ejner Hansen.
Esbjerg, Søren P. Thamsen.
Faaborg, Karl Eriksen.
Fabrikarb., Kbhvn., Chr. Gram.
Fabriksarb., Kbhvn., A. Villadsen.
Fabrikarb., Kbhvn., Johs. Larsen.
Fabrikarb., Kbhvn., A. Gømann.
Fabrikarb., Kbhvn., E. Pettersson.
Fabrikarb., Kbhvn., Viggo Sørensen.
Faxe, H. B. Hansen.
Faxe Ladeplads, Karl Olsen.
Film- og Biograff., Kbhvn., Th. Lindberg Pharsen.
Fredericia A., H. Møller.
Fredericia F., J. P. Jensen.
Fredericia K., Jens Christensen.
Frb. komm. Arb., Georg Hansen.
Frederikshavn A., Harald Olsen.
Frederikshavn H., Chr. Jensen.
Frederikssund, Laurits Petersen.
Frederiksværk, L. P. Larsen.
Garveriarb., Kbhvn., Chr. Nielsen.
Glatved, Marius Mikkelsen.
Glostrup, P. Chr. Jørgensen.
Graasten, Johs. Kock.
Grenaa, R. Jensen.
Haderslev, Wilhelm Buchholtz.
Hadsund, Chr. Jensen.
Hammersholt, Aage Petersen.
Haslev, Chr. Jensen.
Havnearb., Kbhvn., P. Christensen.
Havnearb., Kbhvn. Holger Sivertsen.
Havnearb., Thomas Nielsen.
Havnearb., Kbhvn., Hans Kausbjerg.
Havnearb., Kbhvn., Martin Petersen.
Havnearb., Kbhvn., Jacob Jacobsen.
Helsingør A., Peter Christiansen.
Helsingør S., A. Laursen.
Herning, Jens Jensen.
Hillerød, Rich. Børgesen.
Hjørring, Chr. Nielsen.
Holbæk, Carl Jensen.
Holeby, L. Chr. Jensen.
Holstebro A., Chr. Strømvig.
Horsens A., Christoffer Mortensen.
Horsens A., Chr. Hjerresen.
Horsens H., Alfred Jensen.
Horsens K., Ludvig Jørgensen.
Hær og Flaade, P. A. Jensen.
Hær og Flaade, O. Unger.
Hørsholm, A. Olsen.
Jernbanearb., B., H. Petersen.
Jernbanearb., M., H. P. Hansen.
Jernbanearb., T., Martin Jensen.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Carl Møller.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Jens Rasmussen.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Hans Larsen.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Jens Christoffersen
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Peder Eriksen.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Hans Andersen.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., C. Svoboda.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., Vald. Olsen.
Jord- og Betonarb., Kbhvn., C. Olesen.
Kalundborg, Rasmus Laursen.
Kastrup, Rich. Ludvig.
Kerteminde, Chr. Mogensen.
Knabstrup, Theodor Larsen.
Kolding A., R. Clausen.
Kolding A., J. P. Lildballe.
Korsør A., Vilh. Pind.
Korsør H., Vald. Jørgensen.
Kuskene, Kbhvn., Viggo Eigtved.

Kuskene, Kbhvn., C. Groos Nielsen.
Kuskene, Kbhvn., Aksel Vilhelmsen.
Kuskene, Kbhvn., Peter Petersen.
Kuskene, Kbhvn., Chr. Schou.
Kbhvn. Baneg. Arb., O. P. Pedersen.
Køge A., C. R. Poulsen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Eiler Jensen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Gotfred Petersen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Emil Andersen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Aksel Christensen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Jens Poulsen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Kai Nielsen.
Lager- og Pakhusarb., Kbhvn., Johs. Basse.
Lemvig, Kr. Nielsen.
Lyngby, Svend Jensen.
Maribo, Johs. Petersen.
Middelfart A., A. Johansen.
Middelfart F., V. Jensen.
Moselund, Søren Peter Dræby.
Mælkeriarb., Kbhvn., Alfr. Jensen.
Mælkeriarb., Kbhvn., M. Rasmussen.
Møen, H. P. Larsen.
Nakskov Sk., Johs. Hansen.
Nivaa, J. Jørgensen.
Nyborg, Anders Nielsen.
Nykøbing Fl., Poul Christoffersen.
Nykøbing Fl., P. Jespersen.
Nykøbing Jyll. A., J. C. Christensen.
Næstved, Frants Petersen.
Nørre Aaby, Jens H. Jensen.
Nørre Sundby A., Hans Chr. Nielsen.
Nørre Sundby A., Viggo Thomsen.
Nørre Sundby A., Chr. Larsen.
Nørre Sundby H., Niels Sørensen.
Odder A., Jens Aug. Pedersen.
Odense H., Anders Jensen.
Odense S., P. F. A. Petersen.
Odense Sk., Varberg Jensen.
Oliemøllerne, Kbhvn., Valdemar Hansen.
Oliemøllerne, Harald Petersen.
Randers A., Ingemann Jacobsen.
Randers A., Godtfred Olsen.
Remisearb., C. Rasmussen.
Remisearb., C. Christensen.
Remisearb., J. C. Christensen.
Ringsted, Vilh. Hansen.
Roskilde, Carl Larsen.
Rudkøbing, Karl Larsen.
Skanderborg, V. Sørensen.
Skarrehage, Frans B. Frandsen.
Skive A., Chr. Bysted.
Skibsværftsarb., Kbhvn., J. E. Aarkrogh.
Skibsværftsarb., Kbhvn., Hans Jessen.
Skævinge, Fritz Madsen.
Slagelse A., Th. Jørgensen.
Sorø, Vald. Andersen.
Stenstrup, Rasmus Hansen.
Storehedinge, Kr. Nielsen.
Struer, Jens Chr. Jensen.
Strøby, J. P. Petersen.
Stubbekøbing, Chr. Rasmussen.
Støberiarb., Kbhvn., W. Larsen.
Støberiarb., Kbhvn., Oskar Nielsen.
Støberiarb., Kbhvn., L. Carlsen.
Støberiarb., Kbhvn., Frants Christensen.
Støberiarb., Kbhvn., V. A. Bahnsen.
Sukkerhusarb., Kbhvn., Edw. Sykes.
Søllerød, Th. Vinsentsen.
Taastrup, Ingemann Petersen.
Toldbodarb., Kbhvn., C. O. Rød.
Ulstrup, Emil Nielsen.
Varde, N. Toft.
Viby Jyll., P. C. Jensen.
1. Agitationskreds, J. C. Andersen.
1. Agitationskreds, Th. Henriksen.
1. Agitationskreds, P. Harvøe.
1. Agitationskreds, H. L. Andersen.
2. Agitationskreds, Carl Jacobsen.
2. Agitationskreds, Herman Egerup.
2. Agitationskreds, Niels Larsen.
2. Agitationskreds, H. C. Jensen.
2. Agitationskreds, Hans Jakobsen.
2. Agitationskreds, Chr. Rasmussen.
3. Agitationskreds, Niels Madsen.
3. Agitationskreds, Holger Christiansen.
3. Agitationskreds, Sofus Nielsen.
3. Agitationskreds, N. P. Nielsen.
3. Agitationskreds, Martin Henriksen.
3. Agitationskreds, Georg Mathiesen.
4. Agitationskreds, Laur. Madsen.
6. Agitationskreds, V. Rasmussen.
6. Agitationskreds, E. Rasmussen.
6. Agitationskreds, J. Korfitzen.
6. Agitationskreds, Jens Petersen.
7. Agitationskreds, Marius Knudsen.
8. a. Agitationskreds, Vald. Jørgensen.
8. a. Agitationskreds, Th. Petersen.
9. Agitationskreds, S. P. Sørensen.
10. Agitationskreds, S. Sølvsten Nielsen.
10. Agitationskreds, Chr. J. Christensen.
10. Agitationskreds, Einar Falk.
10. Agitationskreds, Hakon Olsen.
10. Agitationskreds, Andreas Rasmussen.
11. Agitationskreds, Chr. Kopp.
11. Agitationskreds, Chr. Johansen.
11. Agitationskreds, Harald Nielsen.
11. Agitationskreds, Jens M. Jensen.
11. Agitationskreds, Ditlev Due.
11. Agitationskreds, Søren Jensen.
11. Agitationskreds, Johs. O. Kjær.
11. Agitationskreds, S. P. A. Madsen.
12. Agitationskreds, Fr. Fagersen.
12. Agitationskreds, Carl Grønning.
12. Agitationskreds, Karl M. Christensen.
12. Agitationskreds, Marinus Nielsen.
12. Agitationskreds, Jens P. Jensen.
12. Agitationskreds, Søren Jensen.
13. Agitationskreds, Chr. Møller.
13. Agitationskreds, Martin Nielsen.
13. Agitationskreds, Chr. Riisborg.
13. Agitationskreds, Niels Godsk.
13. Agitationskreds, Holger Hansen.
14. Agitationskreds, Th. Thomsen.
14. Agitationskreds, Jens Larsen.
14. Agitationskreds, Niels Chr. Jepsen.
14 Agitationskreds, Ole Jensen.

15. Agitationskreds, Harry Nielsen.
15. Agitationskreds, Rasmus Akselby.
15. Agitationskreds, Søren Press.
15. Agitationskreds, Laurits Sørensen.
16. Agitationskreds, Chr. Jensen.
16. Agitationskreds, Martin Kjeldsen.
17. Agitationskreds, M. P. Markussen.
17. Agitationskreds, Thule Friis.
17. Agitationskreds, Andr. Dam.
17. Agitationskreds, Andreas Nielsen.
17. Agitationskreds, Th. Thomsen.
18. Agitationskreds, Victor Johansen.
18. Agitationskreds, Harald Køhlert.
18. Agitationskreds, J. P. Pedersen.
20. Agitationskreds, Marius Madsen.
1. sønderj. Agitationskreds, Hans Otzen.
2. sønderj. Agitationskreds, J. K. L. Christensen.
2. sønderj. Agitationskreds, H. Hansen.
2. sønderj. Agitationskreds, H. Jessen.
Hovedbestyrelsen, Robert Nielsen.
Hovedbestyrelsen, J. C. Larsen.
Hovedbestyrelsen, Axel Olsen.
Hovedbestyrelsen, Niels Rasmussen.
Hovedbestyrelsen, Aksel Petersen.
Hovedbestyrelsen, J. C. M. Vesterskov.
Hovedbestyrelsen, Hans Hinrichsen.
Hovedbestyrelsen, O. F. V. Heintze.
Hovedbestyrelsen, Sophus Mortensen.
Hovedbestyrelsen, Hans Nielsen.
Hovedbestyrelsen, Chr. Brun.
Hovedbestyrelsen, Sofus Larsen.
Hovedbestyrelsen, C. Mathiesen.
Hovedbestyrelsen, Marius Sørensen.
Hovedbestyrelsen, Th. Rasmussen.
Hovedbestyrelsen, Vald. Petersen.
Hovedbestyrelsen, Th. Pedersen.
Hovedbestyrelsen, Johs. Kortsen.
Hovedbestyrelsen, Anders Mikkelsen.
Hovedbestyrelsen, Chr. Mikkelsen.
Revisorerne, L. P. Poulsen.
Sekretærerne, P. Johansen.
Sekretærerne, Otto Jespersen.
Sekretærerne, N. C. Christensen.

Stemmer ikke svarede:

16. Agitationskreds, Laurids Nielsen.
Revisorerne, Emil Jørgensen.
Revisorerne, S. Simonsen.
Bogholderne, Chr. Nielsen.

Fraværende var:

Belysningsarb., Kbhvn., Charles Christensen.
Fabrikarb., Kbhvn., Th. Gath.
Skelskør, Anders Jensen.
Thisted, Chr. Iversen.
Trælagerarb., Kbhvn., R. Steen.
3. Agitationskreds, Anders Madsen.
16. Agitationskreds, Søren Nielsen.
Hovedbestyrelsen, M. C. Lyngsie.
Hovedbestyrelsen, J. A. Nielsen.
Hovedbestyrelsen, Carl Drejer.
Sekretærerne, Niels P. Hansen.
Sekretærerne, L. P. Olsen.
Bogholderne, Jens Mortensen.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændring til § 5 og behandlede Forslag Nr. 30:

§ 5 udgaar og erstattes med følgende:

Medlemmer over 60 Aar, hvis Arbejdsevne er væsentlig forringet, og som en Følge heraf erholder væsentlig forringet Løn, kan Forretningsudvalget efter Indstilling og Anbefaling af Afdelingsbestyrelsen fritage for at betale Kontingent til D. A. F.

En absolut Betingelse herfor er dog, at den Paagældende har mindst 15 Aars Medlemsret i Forbundet.

Medlemmer, der grundet paa Invaliditet maa arbejde for væsentlig ringere Løn, kan Forretningsudvalget ligeledes efter Indstilling og Anbefaling af Afdelingsbestyrelsen fritage for Betaling af Kontingent til D. A. F.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Forslaget.

Valdemar Olsen mente, at der var et Hul i Forslaget angaaende Medlemmer, der har været overflyttede.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby, kunde ikke gaa med til at forandre 55 Aar til 60 Aar.

Thomsen, Nr. Sundby A., forespurgte, om det var Meningen, at man ogsaa kunde fritage Medlemmer for Ekstrakontingent ligesom i den nuværende Lov.

Forslaget sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges med 74 Stemmer mod 42.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 48 og behandlede herunder ogsaa Forslag Nr. 15, 3. Stk.

§ 6.

Forslag Nr. 48.

Svendborg:

Paragrafen tilføjes:

Ligeledes fritages Medlemmer, der fortsat er arbejdsløse efter at have opbrugt den vedtægtsmæssige Understøttelse, for at betale i lige saa mange Uger, som de er arbejdsløse uden Understøttelse.

Hans Hansen, Svendborg, anbefalede Forslag Nr. 48 idet han mente, at nu, da det var vedtaget at bibeholde det nuværende Kontingent, kunde der nok blive Raad til at de arbejdsløse blev kontingentfri.

Ejler Hansen, Esbjerg, anbefalede Forslaget.

Th. Jørgensen, Slagelse A., kunde tage det under Nr. 16 stillede Forslag tilbage til Fordel for Forslag Nr. 48.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, fraraadede at vedtage Forslag Nr. 48.

Th. Pedersen, Chaufførerne, Kbhvn., henstillede til Kongressen at forkaste Forslaget fra Svendborg, men subsidiært vilde Taleren stille følgende

Ændringsforslag:

Efter Ordet »vedtægtsmæssig« tilføjes »eller ekstraordinær«.

Th. Pedersens Ændringsforslag sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Forslag Nr. 48 sattes under Afstemning.

Forslaget forkastedes.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 31, stillet af Hovedbestyrelsen:

§ 7.

Tilføjelse:

Afdelingerne og disses Kasserere maa ikke disponere over det af de enkelte Medlemmer til Videreforsendelse til D. A. F. indbetalte Kontingent til andre Formaal eller anvende det til Kontingentbetaling til Arbejdsløshedskassen eller andetsteds.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Forslaget.

Forslaget sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 49:

Korsør A.:

Medlemmer, som oppebærer fuld Løn i Sygdomstilfælde, skal betale Kontingent til Forbundet.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, meddelte, at Hovedbestyrelsen kunde tilraade at vedtage Forslaget.

V. Pind, Korsør, anbefalede Forslaget.

Harald Jensen, Brødkuskene, Kbhvn., anbefalede at stryge hele Paragrafen, der omhandlede Fritagelse i Sygdomstilfælde.

Anthon Jensen, Hær og Flaade, anbefalede Forslaget.

A. Voetman, Aarhus Kom., stillede følgende Forslag:

Medlemmer, der under Sygdom oppebærer 30 Kr. og derover, betaler fuldt Kontingent.

A. Voetmann,
Aarhus Komm.

Forslaget sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 32 og Forslag Nr. 50, Ændringer til § 10:

Forslag Nr. 32.

1. Stk., 2. Linje tilføjes efter »varslede«:

»eller naar internationale Gensidighedsregler kræver det«.

2. Stk., 2. Linje: »15« ændres til »25«.

Resten af Stykket: »og det højeste Ekstrakontingent o. s. v.« stryges.

Forslag Nr. 50.

Nørresundby A.:

I 5. Stk., 1. Linje, ændres Tallet »4« til »3«.

Man gik til Afstemning over den stillede Ændring til 1. Stk. Nr. 32.

Ændringen vedtoges.

H. C. Nielsen, Nr. Sundby, anbefalede det af Nr. Sundby Afdeling stillede Forslag.

Hans Hansen, Svendborg, var betænkelig ved at gaa op fra 15 til 25 Kr. pr. Medlem.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, oplyste, at det ikke var Meningen, at man vilde benytte Paragrafen til at udskrive Ekstrakontingent, selv om Kassebeholdningen var gaaet ned under det nævnte Beløb, naar det ikke var under Krisetilstand.

Hovedbestyrelsens Forslag til Paragraf 10, 2. Stk., sattes under Afstemning og forkastedes.

Forslaget Nr. 50 sattes under Afstemning.

Forslaget forkastedes.

Man gik til Behandling af Ændring til § 12 og behandlede Forslag Nr. 51:

Odense L. P., Odense St. og Sønderborg A:.

Paragrafen formuleres saaledes:

»Beslutninger om Forbundets Virksomhed vedtages paa Kongressen, der er den højeste Myndighed i alle Forbundets Anliggender, — dog kan Kongressen ikke vedtage Kontingentforhøjelse uden ved Uafstemning blandt Forbundets Medlemmer.«

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, fraraadede at stemme for Forslag Nr. 51.

Man stemte over Forslag Nr. 51.

Forslaget forkastedes.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 60.

Nr. Sundby A.:

I 2. Stk., 1. Linje, ændres Tallet »100« til »200«.
I 3. Linje ændres Ordet »fulde« til »paabegyndt«.

I 3. Stk., 1. Linje, ændres Tallet »100« til »200«.
I 3. Linje ændres Ordet »fulde« til »paabegyndt«.

Forslaget toges tilbage.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 63:

Kolding A.:

Afdelinger, hvis Medlemsantal er 100 og indtil 200, vælger 1 Repræsentant. Afdelinger, hvis Medlemsantal er over 200 og indtil 1200, vælger 1 Repræsentant for hvert fulde 200. Hvis Medlemsantallet er udover 1200, vælges yderligere 1 Repræsentant for hver paafølgende fulde 400 Medlemmer.

J. P. Lildballe, Kolding A., anbefalede Forslaget.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, kunde ikke tilraade at vedtage Forslaget, men tilraadede at stemme over, om vi skulde bibeholde Paragrafen i sin nuværende Skikkelse.

KONGRESSENS 19. MØDE aabnedes den 20. Februar Kl. 9 Form.

Dirigent: Axel Olsen.

Protokollen over Kongressens 18. Møde oplæstes og godkendtes.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, henstillede, at man undlader at foretage Ændringer m. H. t. Repræsentationsretten, da denne sikkert nu kunde siges at være saa retfærdig, som det var muligt.

Dirigenten oplyste, at alle Forslag vedrørende dette Spørgsmaal maatte behandles samtidig, hvorfor ogsaa Forslagene 64, 65, 66 og 67, der var saalydende, optoges til Behandling:

Forslag Nr. 64.

Svendborg:

Som Stk. 3 indføres:

De Afdelinger, der efter Forbundets Reorganisation har valgt Bestyrelse branchevis i Henhold hertil, har dog Ret til at vælge 1 Delegeret for hver Branche, forsaavidt denne tæller over 100 Medlemmer.

Forslag Nr. 65.

2. Stk. ændres saaledes:

Afdelinger, hvis Medlemsantal er 200 og indtil 400, vælger 1 Repræsentant. Afdelinger, hvis Medlemsantal er over 400, vælger 1 Repræsentant for hvert fulde 400 Medlemmer.

3. Stk. ændres saaledes:

Afdelinger, hvis Medlemsantal er under 200, samles indenfor Agitationskredsene og vælger Repræsentanter i Forhold til Medlemsantallet saaledes, at der vælges 1 Repræsentant for hvert fulde 200 Medlemmer. Valget foregaar o. s. v.

6. Stk. ændres saaledes:

Rejser til og fra Kongressen betales af Hovedkassen, der ligeledes betaler Diæter med 14 Kr. pr. Dag og Arbejdstab med 10 Kr. pr. Dag. Fastlønnede Forbundsfunktionærer, som er bosatte i København, erholder 8 Kr. i Diæter pr. Dag.

Forslag Nr. 66.

Glamsbjerg:

Paragrafen tilføjes:

Naar de smaa, selvstændige Afdelinger har 50 Medlemmer eller derover, gives der dem Ret til ved Kongresser at repræsenteres ved en Mand.

Forslag Nr. 67.

Holbæk:

Kongresdelegerede fra blandede Afdelinger har Adgang og Stemmeret indenfor hver Hovedbranche, naar de i Gruppen har det Medlemsantal, der kræves i Henhold til § 13 i Forbundslovene.

Carl Jensen, Holbæk, motiverede og anbefalede det af hans Afdeling stillede Forslag Nr. 67.

F. Jürgensen, Aabenraa, anbefalede Forslag Nr. 65. Motiverede dette med, at det var nødvendigt at søge at indskrænke de Delegeredes Antal.

Hans Hansen, Svendborg, anbefalede Forslag Nr. 64, og motiverede dette.

Vald. Andersen, Sorø, kunde ikke indse, at det vilde være heldigt at indskrænke Repræsentationsretten. Anbefalede at bibeholde den nuværende Ordning.

Vilhelm Hansen, Ringsted, var enig med Vald. Andersen, Sorø, i, at man skulde beholde den nuværende Ordning.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede ligeledes, at man undlader at foretage Ændringer i Repræsentationsretten. Replicerede til de Talere, der havde anbefalet Forslag i den Retning. Anbefalede at stemme imod samtlige Forslag til Ændring af Repræsentationsretten.

Man stemte over Forslagene Nr. 63, 64 og 65 hvad angaar Repræsentationsretten, samt 66 og 67.

Samtlige Forslag forkastedes.

Man gik til Behandling af Ændringsforslag til Paragraf 14. Forslag Nr. 68 saalydende:

Samtlige Aarhus-Afdelinger:

I 4. Stk., 3. Linje, ændres Ordet »maa« til »skal«.

Forslaget forkastedes.

Forslag Nr. 69 til Paragraf 16 saalydende bortfaldt:

Vojens og Haderslev:

Paragrafen ændres saaledes, at Hovedbestyrelsen ikke kan indkalde til ekstra Kongres, men at Forslag af stor Betydning udsendes med Motivering til Urafstemning i Afdelingerne, da der herved kan spares den store Sum Penge, som en ekstraordinær Kongres koster.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 70, der var saalydende:

Sønderborg A.:

Ekstra Kongres indkaldes, naar Hovedbestyrelsen beslutter dette, eller ved Initiativ af Afdelingerne paa følgende Maade: En eller flere Afdelinger med mindst 4000 Medlemmer kan ved Generalforsamlingsbeslutning forlange foretaget Urafstemning jvf. § 19 angaaende Indkaldelse af Ekstra Kongres. Emne og Motivering for Kongressens Afholdelse tilsendes Afdelingerne. Vedtages dette med simpelt Flertal, indkalder Hovedbestyrelsen Kongressen straks. Ekstra Kongres indkaldes endvidere, naar en eller flere Afdelinger, der i Forening repræsenterer 4000 Medlemmer, vedtager dette med ⅔ Majoritet paa deres resp. Generalforsamlinger, inden et Tidsrum af 10 Uger efter at Krav herom er fremsat for Hovedbestyrelsen.

Forslaget forkastedes.

Forslag Nr. 71, der var saalydende:

Nr. Sundby A.:

I 3. Linje slettes Ordene »mindst 10 Afdelinger med mindst« og i 7. og 8. Linje slettes Ordene »med ⅔ Stemmers Majoritet«.

Forslaget toges tilbage.

Man gik til Behandling af Forslagene Nr. 72, 73, 74, 75, 76 og 77 til Ændringer i Paragraf 17.

Forslagene var saalydende:

Forslag Nr. 72.

Frederikshavn H.:

Dansk Arbejdsmands Forbund ledes af en Hovedbestyrelse paa 18 Mand, hvoraf de 3 er Forretningsførere eller Rejseinspektører. Valget foretages efter geografiske Linjer i Lighed med Perioden før 1925.

Forslag Nr.73.

Bramminge, Gjørding, Holsted og Korsør H.:

Den gamle Ordning genindføres, nemlig at inddele Forbundet i 3 Forbund, Jylland-Fyen, Sjælland og København, og at vælge Hovedbestyrelse geografisk i Stedet for branchevis.

Forslag Nr. 74.

Svendborg:

Hovedbestyrelsens Antal ændres fra 24 til 18.

Forslag Nr. 75.

Ulstrup:

Hovedbestyrelsens Antal reduceres til 20 Mand.

Hovedbestyrelsen opfordres til at indskrænke sine Møder til det mindst mulige.

Forslag Nr. 76.

Randers J. B.:

Dansk Arbejdsmands Forbund ledes af en Hovedbestyrelse paa 24 Mand, hvoraf de 3 Hovedbrancher, Fabrik-, Bygnings- og Transportarbejdergruppen, hver for sig indstiller mindst 10 Kandidater, hvoraf mindst 2 indstilles som Forretningsførere, hvorefter den samlede Kongres foretager det endelige Valg af 7 Mand (hvoraf 2 vælges som Forretningsførere) fra hver af Brancherne.

Den samlede Kongres vælger direkte en Formand, en Hovedkasserer samt en 1ste Sekretær. Alle Valg foretages ved skriftlig Afstemning.

Forslag Nr. 77.

Nibe:

Hovedbestyrelsen forøges med 2 Mand som Repræsentanter for de smaa Foreninger i Agitationskredsene.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede at forkaste disse Forslag og at bibeholde den nuværende Ordning.

Chr. Jensen, Frederikshavn H., kunde tage Forslag Nr. 72 tilbage, efter at have hørt Robert Nielsens Udtalelser.

Fagersen, Nibe, anbefalede Forslag Nr. 77. Moti-

verede Forslaget nærmere.

S. A. Nielsen, Randers J. B., motiverede og anbefalede Forslag Nr. 76.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, replicerede til Fagersen, Nibe, m. H. t. hans Motivering for Forslag Nr. 77 imødegik ligeledes S. A. Nielsen, Randers, hvad angik dennes Motivering for Forslag Nr. 76.

Forslag Nr. 75 toges tilbage.

Man stemte over Forslagene Nr. 73, 74, 76 og 77, som alle forkastedes.

Forslag Nr. 78 var saalydende:

Nr. Sundby A.:

I. Foreslaar, at der umiddelbart efter Formandens Beretning nedsættes et Udvalg bestaaende af 7 Medlemmer, som vælges af Kongressen, til at undersøge og fremkomme med nye Arbejdsmetoder angaaende Brancheinddelingen. Udvalget skal, saa snart det er færdig med sit Arbejde, forelægge Forslag for Kongressen, som derefter tager Stilling til Branchernes fremtidige Arbejdsmetoder.

I 2. Linje ændres Tallet »24« til »18« og i 3. Linje ændres Tallet »7« til »5«.

Toges tilbage.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændring i Paragraf 18, Forslag Nr. 33, stillet af Hovedbestyrelsen, og Nr. 79, stillet af Nr. Sundby A.

Forslagene var saalydende:

Forslag Nr. 33.

6. Linje: Ordet »kun« udgaar.

7. Linje: Ordene »for en Sum af indtil 5000 Kr.« udgaar.

Det saaledes ændrede Stykke kommer da til at lyde:

»I andre Øjemed har Hovedbestyrelsen Bevillingsmyndighed uden Ansvar overfor Kongressen.«

Forslag Nr. 79.

Nr. Sundby A.:

I 2. og 3. Linje slettes Ordene »Den kan forbinde Forbundet i faglig Henseende«.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 33 og anbefalede at forkaste Forslag Nr. 79.

Hr. Chr. Nielsen, Nr. Sundby, kunde tage Forslag Nr. 79 tilbage, hvis Hovedbestyrelsen ogsaa vilde tage Forslag Nr. 33 tilbage, saaledes at Paragrafen bibeholdes i sin nuværende Form.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, replicerede til H. Chr. Nielsen, Nr. Sundby, og udtalte, at Hovedbestyrelsen ikke kunde indlade sig paa at tage sit Forslag tilbage. Motiverede hvorfor.

Harald Nielsen, Brødkuskene, Kbhvn., anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 33. Motiverede dette med, at det under visse Forhold vilde være umuligt at overholde Paragrafen i sin nuværende Form.

Man stemte over Forslag Nr. 33.

Forslaget vedtoges.

Forslag Nr. 79 toges tilbage.

Man gik til Behandling af Ændringer til Paragraf 19, Forslag Nr. 80, stillet af Nr. Sundby A., og Nr. 81, stillet af Sønderborg A., de var saalydende:

Forslag Nr. 80.

Nr. Sundby A.:

I 2. Linje ændres Ordet »kan« til »skal«.

Forslag Nr. 81.

Sønderborg A.:

Paragrafen tilføjes:

Alle Forslag, der tilstilles Kongressen eller Hovedbestyrelsen, skal, naar Anmodning herom fremsættes af en eller flere Afdelinger, der repræsenterer 4000 Medlemmer, sættes til Urafstemning blandt Forbundets Medlemmer.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Forslagstillerne at tage deres Forslag tilbage.

Forslagene toges tilbage.

Man behandlede derefter Forslag om Ændringer til Paragraf 20, Forslag Nr. 34, stillet af Hovedbestyrelsen, Forslag Nr. 83, stillet af Nr. Sundby A., og Forslag Nr. 82, stillet af Kolding A.

Forslagene var saalydende:

Forslag Nr. 34.

4. Stk.: Ordet »kun« udgaar.

Forslag Nr. 82.

Kolding A.:

5. Stk. tilføjes »som tages af Forbundets Medlemmer«.

Forslag Nr. 83.

Nr. Sundby A.:

I 5. Stk. ændres »den fornødne Medhjælp« til »den fornødne mandlige Medhjælp«.

Robert Nielsen anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 34.

Forslaget vedtoges.

Forslag Nr. 82 og 83 toges tilbage.

Man stemte om en Ændring til Paragraf 22, stillet af Hovedbestyrelsen, den var saalydende:

Nyt Stykke:

Hovedbestyrelsesmedlemmer, der efter lovlig Indkaldelse udebliver fra 2 paa hinanden følgende ordinære Hovedbestyrelsesmøder uden anmeldt Forfald, betragtes som fratraadte, og Suppleanten indkaldes i Stedet.

Forslages vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændringer af Paragraf 23, Forslag Nr. 84, stillet af Odense St., og Nr. 85, stillet af Randers J. B.

Forslagene var saalydende:

Forslag Nr. 84.

Odense St.:

Paragrafen tilføjes:

Omkostningerne ved Revisionen af Forbundets Regnskaber maa ikke overstige 2000 Kr. aarlig.

Forslag Nr. 85.

Randers J. B.:

Til Revisorer indstiller hver af Hovedbrancherne mindst 2 Kandidater, hvorefter den samlede Kongres af de indstillede vælger 1 Revisor samt en Revisorsuppleant fra hver af Brancherne. Valget foretages ved skriftlig Afstemning.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede at stemme imod Forslag Nr. 84.

Forslaget forkastedes.

Forslag Nr. 85 toges tilbage.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændring af Paragraf 24, Forslag Nr. 36, der var saalydende:

Ændres: »1. Januar« til »1. April« og »31. December« til »31. Marts«.

Robert Nielsen anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne Forslaget.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændringer i Paragraf 29, Forslag Nr. 105, stillet af Lysbro Afdeling, der var saalydende:

Paragrafen tilføjes:

Naar en Arbejdsgiver pludselig standser sine Udbetalinger af Arbejdsløn, har Forretningsudvalget Ret til midlertidigt af Forbundets Midler at holde de paagældende Medlemmer skadesløse.

Robert Nielsen anbefalede paa Hovedbestyrelsens Vegne at stemme imod Forslaget af Hensyn til de Konsekvenser, det kunde faa.

Jesper Jensen, Lysbro, anbefalede og motiverede Forslaget.

Robert Nielsen replicerede til Jesper Jensen, Lysbro, og advarede endnu en Gang mod at vedtage Forslaget.

P. Nielsen, Sønderborg, anbefalede en Tilføjelse til Forslag Nr. 105, der var saalydende:

»dog at dette kun gælder for den 1ste Uge«.

Forslag Nr. 105 toges tilbage.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændringer i Paragraf 30, Forslag Nr. 37, stillet af Hovedbestyrelsen, der var saalydende:

I Paragrafens 1. Stk., 1. Linje efter Ordet »fører« indsættes Ordet »lokal«.

Paragrafens 3. Stk. stryges.

Paragrafens 4. Stk. foreslaas ændret til at lyde saaledes:

»Afslutning af Overenskomster foregaar, naar de vedkommende Afdelingsrepræsentanter forlanger det, ved Afstemning i Afdelingerne. Ved Oprettelse eller Ændringer af Landsoverenskomster indkaldes Delegerede fra alle de Afdelinger, som Overenskomsten vedrører. Her drøftes Overenskomstvilkaarene og Delegeretmødet vælger derefter et Forhandlingsudvalg, der sammen med Repræsentanter for Hovedledelsen udarbejder Forslag og fører Forhandlinger med Arbejdsgiverne. Naar Forhandlingsudvalget er naaet til et Resultat, indkaldes de Delegerede for at tage Stilling til dette, og derefter udsendes Forslaget til skriftlig Urafstemning blandt Medlemmerne i de paagældende Afdelinger, med mindre Delegeretmødet for sig, med mindst 4/5 Majoritet vedtager straks at acceptere Forslaget.«

Det i 4. Stk. fremhævede er Hovedbestyrelsens Forslag til Ændring. Under Forudsætning af, at Paragrafens 3. Stk. stryges, bliver Stk. 4 Stk. 3.

Tilføjelse som nyt Stk. 4:

Ingen Afdeling, der er underkastet Landsoverenskomst, kan i Overenskomstperioden træffe Aftale med Arbejdsgiverne om Ændringer i denne, uden Sanktion fra Hovedbestyrelsen.

Og Forslagene Nr. 106, 107, 108, 109, 110 og 111, stillet af forskellige Afdelinger.

Disse Forslag var saalydende:

Forslag Nr. 106.

Horsens A.:

1. Stk. ændres saalydende:

Naar Forretningsførerne fører Forhandling med Arbejdskøberne, enten lokalt eller i Arbejdsgiverforeningen eller dennes Underorganisationer, skal de, hvis det af vedkommende Afdelings Bestyrelse anses for nødvendigt, være ledsaget af 2 Mand fra paagældende Afdeling.

De to næste Linjer udgaar.

Forslag Nr. 107.

Kolding A.:

Paragrafen ønskes optaget til Behandling, da den ikke bliver overholdt.

Forslag Nr. 108.

Odense St.:

Stk. 3 bør overholdes.

Forslag Nr. 109.

Møen:

3. Stk. ændres saalydende:

Naar Hovedbestyrelsen eller Medlemmer af denne afholder Branchemøder ude omkring i Landet, skal Afdelingsformanden i den By eller Egn, hvor Mødet agtes afholdt, underettes derom, og vedkommende Afdelingsbestyrelse skal da have Adgang til at overvære et saadant Branchemøde.

Forslag Nr. 110.

Samtlige Aarhus-Afdelinger:

Paragrafen tilføjes:

Ved Oprettelsen af alle Overenskomster indenfor Dansk Arbejdsmands Forbund drages Omsorg for, at alle almindelige Bestemmelser bliver indsat i alle Overenskomster.

Forslag Nr. 111.

Odense F.:

Efter 1. Stk. tilføjes:

Hvor der under Overenskomstperioden opstaar divergerende Spørgsmaal, der skal behandles i Arbejdsgiverforeningen eller dennes Underorganisationer, er Afdelingerne berettigede til at sende en Repræsentant foruden Afdelingsformanden, naar den paagældende Afdelingsbestyrelse anser dette for en Nødvendighed.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, omtalte de af Afdelingerne stillede Forslag. Gjorde opmærksom paa, hvad en Vedtagelse af disse kunde medføre. Motiverede Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 37 og anbefalede dette til Vedtagelse. Anbefalede at stemme imod Afdelingernes Forslag, forsaavidt disse ikke kunde tages tilbage.

Chr. Hjerresen, Horsens A., anbefalede det af hans Afdeling stillede Forslag Nr. 106.

Lildballe, Kolding A., motiverede og anbefalede Forslag om, at der ved Forhandlinger kunde deltage 2 Mand fra Afdelingerne.

Tak.

For al den Venlighed og den store Opmærksomhed, der vistes mig paa min 70aarige Fødselsdag, bringer jeg herved alle min hjerteligste Tak.

Emil Jørgensen.

Naar der skiftes Bestyrelsesmedlemmer.

En indtrængende Henstilling til Afdelingsformændene.

Naar der ude omkring i Afdelingerne skiftes Bestyrelsesmedlemmer, og de ærede Afdelingsformænd sender Meddelelse herom til Hovedkontoret, er det en *absolut* Nødvendighed, at de opgiver os Navn og *tydelig* Postadresse baade paa de Repræsentanter, der udtræder af Bestyrelsen, og paa de nyvalgte.

Nyvalg af Formand og Kasserer.

Husk at anmelde dette.

Det sker ikke saa sjældent, at Breve og Fagblade, som udsendes fra Hovedkontoret, kommer tilbage med Postvæsenets saalydende Paaskrift:

„Nægtet Modtagelse, er ikke Formand mere."

Og det siger sig selv, at naar Breve, maaske endog af stor Vigtighed for vore Afdelinger returneres paa denne Maade, skaber det Kludder, Forsinkelse og Vrøvl for alle Parter, og derfor maa vi bede de nyvalgte Formænd om straks at give os Meddelelse om:

1) Deres Navn og Bopæl samt Postadresse.
2) Om de har Telefon og i saa Fald, hvilket Nummer.

Paa samme Maade maa man forholde sig, naar der sker Nyvalg af Kasserer.

Siden sidst.

D. A. F. (16 Afdelinger, der har Medlemmer beskæftiget hos) **Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger:** Ved et Møde den 11. Marts enedes man om at forny 15 lokale Overenskomster for 1 Aar til 1. Maj 1930 samt at oprette en ny lokal Overenskomst for Kolding Afdelings Vedkommende. For Kolding fastsattes Ugelønnen til Kr. 50,50 og for Nykøbing Fl. forhøjes Ugelønnen fra Kr. 48,84 til Kr. 50,50 (Timelønnen 1/48 Del af Ugelønnen). Prisreguleringen bortfalder for Kolding, Slagelse A og Nykøbing Fl. (for de andre Afdelingers Vedkommende var Prisreguleringen bortfaldet). For alle Overenskomster gælder fra 1. Maj, at Arbejderne er berettiget til under Sygdoms- og Ulykkestilfælde at faa den fastsatte Løn i 13 Uger og Sygekassefradraget fastsattes for Nykøbing Fl. til 200 Øre pr. Dag, hvorved opnaaedes ensartede Bestemmelser i samtlige Overenskomster m. H. t. Løn under Ulykkestilfælde og Sygdom. Vedrører 420 Mand.

Havnearb., Kbhvn. Stevedor Holger Jørgensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at den har indklaget Stevedoren for en faglig Voldgift for at faa afgjort, om han har været berettiget til at nægte at betale det overenskomstmæssige Tillæg (50 pCt.) for Losning af M/S «Kongedybet», hvis Trælast var blevet vaad paa Grund af, at Skibet havde været paa Grund. Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer har begrundet Nægtelsen med, at Skibet var blevet repareret, før Losningen fandt Sted. Den 22. Marts afsagde Opmanden følgende Kendelse: For det paa M/S «Kongedybet» den 31. Januar 1929 og følgende Dage udførte Arbejde ved Losning af en Trælastladning bør betales Tillæg efter § 18 i Overenskomsten om Trælastlosning i Københavns Havn (Havaritillæg 50 pCt.).

Københavns Banegaards private Arbejdere, Grosserer P. Bolvig: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til en Februar mod at § 4 fik følgende Affattelse: Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne Dagpenge 3 Kr. pr. Dag i 13 Uger mod at Lægeattest straks forevises. Vedrører 6 Mand.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Firma Kruckow & Waldorff: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Ugeløn Kr. 52,00 (var Kr. 50,28). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Arbejderne er forsikret i Ulykkestilf. for 3 Kr. pr. Dag de første 13 Uger. I Sygdomstilfælde skal Arbejderne for at faa Sygeløn, hvis Sygdommen varer over 2 Dage, fremlægge Lægeattest. 1 Uges gensidig Opsigelse. Sommerferie, højere Løn og Løn under Sygdom uforandret Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Stilladsselskabet «Wasa»: Overenskomst oprettet. 4 a 12 Mand. Timeløn 140 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Akkordpriser fastsat, der giver en Dagfortjeneste af 1400 a 1450 Øre. Timelønnen er garanteret i Akkord. Arbejderne er ulykkesforsikret de første 13 Uger for en Dagpenge af 3 Kr. Tidligere Goder bibeholdes. Tillidsmandsregler.

Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Ingen Regulering. Gælder til en 1. Marts.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Frøfirmaet Central Compagniet: Overenskomst oprettet. 35 Mand. Dagløn for 8 Timers Arbejde Kr. 10,68, for 1½ Time ekstra Kr. 2,67. Ialt Kr. 13,35. Ved Arbejde Søn- og Helligdage gives et Tillæg af 100 pCt. til de almindelige Takster. Gælder Sæsonen 1929.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Kaffebrænderiet «Merkur»: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Ugeløn Kr. 75,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde efter Kl. 5 Eftm. betales med 117 Øre pr. paabegyndt halve Time, efter Kl. 9 Aften samt Søn- og Helligdage 156 Øre pr. paabegyndt ½ Time. Arbejderne er pligtige til, naar Firmaet kræver det, at arbejde fra Kl. 4 til 5Eftm. uden Vederlag. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Under uforskyldt Sygdom: halv Løn i indtil 4 Uger. Under Ulykkestilfælde: 6 Kr. pr. Dag i indtil 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til en Lønningsdag. Tidligere Goder bibeholdes. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Marts.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Foreningen af danske Fabrikanter af Herreklæder: Afdelingen indberetter, at den til enhver Tid gældende Overenskomst med københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening ogsaa er gældende for Foreningen af danske Fabrikanter af Herreklæder. Vedrører 15 Mand.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Danske Købmænds Handels Akts.: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Ugeløn Kr. 53,50 (var Kr. 48,70). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Ved Arbejde udenfor den egentlige Arbejdsplads betales 150 Øre pr. Dag, 75 Øre pr. halv Dag. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Under uforskyldt Sygdom fuld Løn med Fradrag af Sygepenge i indtil 4 Uger (Arbejderne skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse). Ved Ulykkestilfælde de første 4 Uger som under Sygdom og derefter 4 Kr. pr. Dag i 9 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Tidligere Goder bibeholdes. Tillidsmandsregler. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Ingen Regulering. Gælder til en 1. Februar.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Brændefirmaet C. Vilh. Olsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ved at indføre Forandringer i Arbejdsmetoden har forringet Arbejdernes Fortjeneste betydelig. Afdelingen har paatalt Sagen skriftligt overfor Firmaet, men intet Svar faaet. Desuden benytter Firmaet i Strid med Overenskomsten Arbejdere, der ikke er Medlemmer af Forbundet. Ved et Mæglingsmøde den 26. Marts indgik Firmaet paa at foretage en Forbedring af den indførte Metode samt at betale 20 Kr. til Børnenes Kontor. Tillidsmanden er fremtidig beskyttet i H. t. de almindeligt gældende Tillidsmandsregler og har fortrinsvis Ret til Genantagelse, saafremt Arbejdet fuldstændig standses paa Grund af Firmaets Dispositioner.

Lager- og Pakhusarb., Kbhvn. Fouragehandler Rasmussen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved Afholdelsen af et Mæglingsmøde med Fouragehandlerforeningen, af hvilken Firmaet er Medlem, i Anledning af, at dette i Strid med Overenskomsten beskæftiger 2 uorganiserede Arbejdere, med hvilke det har truffet Aftale om en Ugeløn af Kr. 50,00, medens den overenskomstmæssige Ugeløn er Kr. 61,00. Ved Mæglingsmødet den 19. Februar enedes man om, at Sagen, da Arbejderne selv har været medaarsagende til Overenskomstbruddet, forligtes ved, at Firmaet til Fagforeningen straks udbetaler Kr. 35,00 og samtidig udtales det, at det er en Forudsætning, at de hos Fouragehandlerne beskæftigede Arbejdere skal være Medlem af den kontraherende Fagforening.

Mælkeriarb., Kbhvn. Mælkeriet «Enigheden»: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten for 1 Aar til 1. Februar 1930 med følgende Ændringer. Ved Oprettelsen af ny Vogne betales garanteret Løn i 3 Maaneder. Der ydes som Flaskegodtgørelse ialt 3/1 og 3/2 Flasker pr. Uge. Der ydes Kuskene fra Maj 1929 14 Dages Sommerferie og 14 Dages Vinterferie, medens der for Vinterhalvaaret 1928—29 betales Kuskene en Dagløn som Erstatning for manglende Ferie i den Tid. Vedrører 230 Mand.

Mælkeriarb., Kbhvn. Trifoliums Mælkeforsyning: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 1. Februar 1930 med de samme Ændringer som ovenfor nævnt. Vedrører 160 Mand.

Mælkeriarb., Kbhvn. Akts. Københavns Mælkeforsyning. Overenskomsten fornyet for et Aar til 1. Febr. 1930 med de samme Ændringer som ovenfor nævnt. Vedrører 260 Mand.

Aarhus A. Akts. Arbejdernes Produktionsforretning: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Ugeløn Kr. 55,50. Timeløn 116 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarb. fra Kl. 5 til 8 Aften 50 pCt. Tillæg, fra Kl. 8 Aften til 7 Morgen samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Arbejderne erholder efter 6 Maaneders Beskæftigelse 4 Dages Sommerferie og efter 12 Maaneders Beskæftigelse 8 Dages Sommerferie med fuld Løn. Under Sygdom betales intet for de første 3 Dage. Varer Sygdommen derudover, betales fra den Dag, Sygdommen indtræffer, Kr. 30,00 pr. Uge i 13 Uger. Sygekasse- eller Lægeattest kan forlanges. Ved Ulykkestilfælde betales fuld Løn til «Faste Arbejdere», men disse er pligtige at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Løse Arbejdere erholder under Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i 13 Uger. § 17 i Overenskomsten mellem Foreningen af Arbejdsgivere i Aarhus og Afdelingen er gældende. For besværlig Læsning paa Pladsen betales 40 pCt. Tillæg. Daglønnen er garanteret ved Aflæsningen. Der optages Forhandling, naar den ny Plads i Sydhavnen tages i Brug. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Aarhus C. Akts. Det forenede Olie Kompagni: Tillæg til Overenskomsten oprettet indeholdende ny Bestemmelser vedrørende Kørsel paa Landet og Arbejdstiden (Overenskomstens § 1, 2. Stk.) saalydende: «Ved Landture, hvorom der gives Besked Dagen forud, betales 3 Kr. til Fortæring, saafremt Turen ikke er fuldendt inden Kl. 3 Eftm. Ved Landture, hvorom der først gives Besked samme Dags Morgen, betales indenfor samme Tidsrum 5 Kr. til Fortæring. For Eftermiddagsture, der slutter inden Kl. 6 Aften, betales intet.

For Landture, der slutter efter Kl. 6 Aften betales 150 Øre. Naar Nedbrud, der forsinker Hjemkomsten væsentlig og nødvendiggør Maaltider ude, betales i hvert enkelt Tilfælde rimelige Udgifter. Arbejdstiden, der er 8 Timer daglig, lægges normalt mellem Kl. 7—5 med ½ Time Frokost og 1 Time Middag. For de Chauffører der skal spise hjemme, er Middagspausen 1½ Time.»

Bogense. Bogense Kulkompagni: Overenskomst oprettet. Timeløn 97 Øre. Faste Arbejdere og Chauffører Kr. 45,60 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 2 Timer a 30 pCt., 3. Time samt Søn- og Helligdage til Kl. 12 Middag 50 pCt., derudover 100 pCt. Tillæg. Losningsarbejdet er overdraget Fagforeningen. Hvis denne ikke kan skaffe tilstrækkeligt Antal Medlemmer til Arbejdet, antager Modtageren Resten, ligesom Modtageren ogsaa antager Arbejdere til at sætte Kørevogne til Stilladserne og opsamle det, der falder paa Vejen. Akkordpriser fastsatte for Losning af Kul Cinders, Koks, Bøgeklov og Fagot samt for Rengøring af Vogne. Firmaet leverer Redskaber og Stilladser. Winchman tages fra Land og lønnes som Lossemandskabet. Tages Winchman ikke fra Land, forhøjes Taksten for saavel inden- som udenbords Arbejde med 10 pCt. Mindste Betaling er for 4 Timer. Fagforeningens Repræsentant lønnes som Losningsmandskabet. Opstilling af Stilladser udføres paa Timeløn. Faste Arbejdere, der har arbejdet mindst 3 Maaneder, erholder 3 Dages Ferie. Arbejderne er ulykkesforsikrede ogsaa for de første 13 Uger for en Dagpenge af 3 Kr. 1. Maj er Fredag fra Kl. 12 Middag. Gælder til 15. April 1930.

Ebeltoft. Ebeltoft Brændselsimport og Købmand Lindberg: Tillægsoverenskomst til Overenskomsten oprettet. Ebeltoft Losseklub paatager sig Losningen af de Dampere eller Skibe, der kommer til Ebeltoft Havn til de 2 Firmaer. Akkordpriser fastsat og Bestemmelse om «Mindstebetaling» fastsat. Stilladsrejsning til Dampere, der er fuldlastede, betales med 10 Kr. pr. enkelt Luge, 20 Kr. for dobbelt Luge. For Ventetid udover ½ Time betales Ventepenge. Klubben er ansvarlig for den rettidige Udlosning af Skibet.

Ivigtut. Akts. Kryolith-, Mine- og Handelsselskabet: Overenskomsten fornyet for 1 Aar. Timeløn uforandret 220 Øre. Kr. 440,00 pr. Maaned. Akkordpriserne reduceret med ca. 17,5 pCt. Slumpakkorderne skal reguleres eller fastsættes, saa de giver en Timefortjeneste af 315 Øre med et Tillæg pr. Overtime af 82,5 Øre og pr. Nattime af 165 Øre. Bestemmelser fastsat for Antagelse af «Fastlønnede». Arbejderne har Kost og Logi. Der foretages enkelte Ændringer i den gældende Kontrakts Bestemmelser. Vedrører ca. 100 Mand.

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden Sekretariatet	Central 9961.
Næstformand Hovedkasserer Rejsesekretær	Byen 4353.

Fra Hovedkassererkontoret.

Til Foreningskassererne i Provinserne.

Eders Opmærksomhed henledes paa, at der fra **Hovedkassererkontoret** kan faas:

Medlemsprotokoller, som haves paa Lager i 3 forskellige Størrelser.

Den største er paa 200 Sider med Plads paa hver Side til at anføre 9 Medlemmer. Pris 12 Kr.

Den næststørste er paa 129 Sider. Pris 8 Kr.

Den mindste er paa 55 Sider. Pris 5 Kr.

Kassebøger: 3 Kr. pr. Stk.

Forhandlingsprotokoller: 3 Kr. pr. Stk.

Kupon-Indmeldelsesbøger: 1 Kr. pr. Stk.

Stempler med Farvepude til Afstempling i Protokoller og Medlemsbøger: Pris 3 Kr. pr. Sæt.

Medlemsbøger med Hylstre: 75 Øre pr. Stk.

Medlemsbøger uden Hylstre: 50 Øre pr. Stk.

Hylstre uden Bøger: 25 Øre pr. Stk.

Endvidere sælges **Fagmærker** (Sølvnaale med Forbundets Symbol og smaa Rosetter) til en Pris af 75 Øre pr. Stk.

Disse Ting haves paa Lager og sendes omgaaende.

Endelig kan Afdelingerne gennem Kassererkontoret bestille **Skrivepapir,** Kvart- og Oktav-Format, samt **Konvolutter** paatrykt Forbundets Symbol og Afdelingens Navn, men da Afdelingerne jævnlig klager over, at disse Ting bliver mangelfuldt ekspederet, gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at vi ikke har disse Ting paa Lager, men at vi straks lader Ordren gaa videre til vor Bogtrykker, der saa sender disse Ting direkte til Afdelingerne pr. Postopkrævning.

Da en Del Afdelingskasserere til Stadighed anvender Postanvisningskuponerne som Bestillingssedler, gør vi opmærksom paa, at dette er uheldigt, da Kuponerne jo skal gemmes som Indtægtsbilag. Vi henstiller derfor, at man altid skriver sine Bestillinger paa et særligt Stykke Papir, der kan lægges med i Konvolutten, og skriv altid direkte til Hovedkassererkontoret.

Andreas Nielsen,
Hovedkasserer.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 23 1929 1929 33. Aarg.

Et mislykket Attentat.

Geniet Rytter paa Krigsstien.

At den af Madsen Mygdalerne med „Høvdingen" i Spidsen, imod Fagorganisationerne, igennem Forringelserne af de offentlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne startede Kampagne var — ikke alene, som Mygdalerne udtrykte sig — et Forsøg paa at bringe Statens Udgifter til sociale Formaal ned; men i endnu højere Grad at saa Splid indenfor Organisationernes Medlemmer for om muligt at sprænge disse og dermed bane Vejen for ad politisk Vej at fuldføre, hvad Hr. Langkjær og hans gæve Sultens Riddere gennem Aarene, — og trods alle hensynsløse Lock-outer — ikke havde kunnet gennemføre, nemlig at ødelægge Arbejdernes eneste Værn i Kampen for Tilværelsen i Organisationerne — er ingen Arbejder, der kan se lidt udover sin egen Næsetip, i Tvivl om.

Vi skal i Dag beskæftige os med et af den i den højere Jura efter Sigende velbevandrede Hr. Rytters Forsøg paa at spekulere i Organisationsnihilisme.

Sagen, det her drejer sig om, er kort fortalt, at et Medlem af Chaufførernes Fagforening i København pludseligt ud fra rent egoistiske Motiver havde faaet den Idé, at han nok ville være Medlem af Forbundet, men ikke af Arbejdsløshedskassen; og han forlangte sig derfor udmeldt af denne.

Dette nægtedes ham selvfølgelig, og Chaufføren ansøgte derefter om fri Proces.

Og nu fik Hr. Rytter en kærkommen Lejlighed til at demonstrere Arten af sin sociale Forstaaelse og sin Lyst til at forsøge at saa Splid i Organisationerne, idet han — til Trods for at man fra Københavns Overpræsidium ikke kunne anbefale Ansøgningen om fri Proces, desuagtet dekreterede, at Sagsøgeren skulle have fri Proces, og Chaufføren og Rytter drog i samdrægtig Enighed løs paa Chaufførernes Fagforening med et Sagsanlæg.

Sagen indankedes for Statens Regning for Østre Landsret, der efter en meget langvarig Procedure afsagde efterfølgende Dom:

UDSKRIFT
af
Østre Landsrets Dombog for IV. Afdeling.
Aar 1928 d. 12. Oktbr. blev afsagt følgende

DOM
i Sagen
IV. Nr. 259/1928:
Chauffør Adolf Johansen
mod
Chaufførernes Fagforening.

Sagsøgeren under denne Sag, Chauffør Adolf Johansen, har siden 1916 været Medlem af Chaufførernes Fagforening. Denne Fagforening henhører under Dansk Arbejdsmandsforbund. Ved en Kongresbeslutning i August 1908 indenfor dette Forbund er der vedtaget følgende:

„At Arbejdsløshedskassen skal være obligatorisk for alle Forbundets Afdelinger.

Afdelinger, som nu staar udenfor Kassen,

skal være tiltraadt Kassen senest den 1ste April 1910, i modsat Fald tabes Medlemsretten til Forbundet."

I Overensstemmelse hermed holder Chaufførernes Fagforening sine Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. I Fagforeningens Love § 3 er Kontingentet 7 Kr. pr. Maaned. Af dette Beløb afholder Fagforeningen det ordinære Kontingent til Arbejdsløshedskassen 4 Kr. maanedlig.

Da Sagsøgeren fandt, at det blev ham for dyrt at være Medlem af Arbejdsløshedskassen, udmeldte han sig den 30. August 1927 skriftlig af Arbejdsløshedskassen.

Chaufførernes Fagforening har imidlertid nægtet at modtage et af Chauffør Johansen tilbudt Kontingent paa 3 Kr. som gældende Medlemsskab alene i Fagforeningen og har — paa Grund af Restance — slettet Johansen som Medlem af Fagforeningen, i hvilken han dog til enhver Tid kan genindtræde mod som hidtil samtidig at være Medlem af Arbejdsløshedskassen.

Under denne Sag paastaar Johansen, hvem der er meddelt fri Proces, sig genoptaget som Medlem af Fagforeningen med Ret til saaledes at være Medlem uden samtidig at være Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Han har til Støtte herfor anført, at der hverken i Forbundets eller i Fagforeningens Love findes nogen Bestemmelse, der paalægger ham at være Medlem af Arbejdsløshedskassen. Allerede af den Grund maa derfor et saadant Medlemsforhold være en frivillig Sag fra hans Side, ligesom en saadan Frivillighed ogsaa er gældende efter den til dette Omraade hørende Lovgivning, hvorfor man heller ikke ad en Omvej kan indføre den Tvang til Indmeldelse, der ligger i den praktiske Nødvendighed for Johansen i at være Medlem af Fagforeningen.

Fagforeningen procederer til Frifindelse, idet den blandt andet gør gældende, at Sagsøgeren ved sin Indmeldelse i Fagforeningen har godkendt Ordningen, og at han i al Fald ikke kan kræve Optagelse paa andre Vilkaar end de ellers for Fagforeningens Medlemmer fastsatte, hvortil efter det ovenanførte det Vilkaar hører, at Vedkommende betaler det lovmæssige Kontingent, hvorunder — ligeledes efter det ovenanførte — er indbefattet det ordinære Beløb til Arbejdsløshedskassen.

Under Sagen er fremlagt en Udtalelse fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, hvori blandt andet udtales:

„At det lige fra den lovbestemte Arbejdsløshedsforsikrings Begyndelse har været Sædvane, at Medlemsskab i en Arbejderorganisation medfører Forpligtelse til tillige at være Medlem i den i Forbindelse med Organisationens Fag staaende Arbejdsløshedskasse, hvilken har været af ganske afgørende Betydning for Arbejdsløshedsforsikringens Udvikling, idet Arbejdsløshedskasserne kun derigennem har været i Stand til at opnaa den fornødne Tilslutning af forsikringsmæssigt saavel gode som daarlige Ricici. Saavidt Direktoratet bekendt, indeholder Flertallet af Vedtægterne for Fagforbundene Bestemmelse om, at Medlemsskab i Forbundet medfører Forpligtelse til at være Medlem af Arbejdsløshedskassen; hvor saadan udtrykkelig Bestemmelse ikke findes optaget i Forbundets Vedtægter — hvilket f. Eks. er Tilfældet for Dansk Arbejdsmandsforbund —, er Bestemmelsen om tvungent Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen dog gennemført i Praksis i Henhold til derom vedtaget Kongresbeslutning."

Som ovenfor angivet er Chaufførernes Fagforening en Afdeling indenfor Dansk Arbejdsmands Forbund, og ifølge Fagforeningens Love er saavel Bestyrelsen som Medlemmerne Forbundets Love underkastede. Det hedder dernæst i Lovene for Dansk Arbejdsmands Forbund § 12, at Beslutninger om Forbundets Virksomhed vedtages paa Kongressen, der er den højeste Myndighed i alle Forbundets Anliggender, og i § 46:

„Undladelse af at følge et af Forretningsudvalget i et pludselig opstaaet Spørgsmaal givet midlertidigt Paalæg kan efter Hovedbestyrelsens Beslutning medføre vedkommende Afdelings øjeblikkelige Udslettelse af Dansk Arbejdsmands Forbund. Fritagelse for at følge en af Hovedbestyrelsen truffen Afgørelse af et foreliggende Spørgsmaal

kan kun gives af en Kongres, eller ved den i § 19 nævnte Urafstemning."

Der maa derfor i ethvert Tilfælde som almindelig Regel gaas ud fra, at Forbundets Afdelinger indenfor de af Lovene fastsatte Grænser maa følge de af Forbundets forskellige Instanser tagne Beslutninger. Kongressens fornævnte Beslutning har da ogsaa alle Medlemmer bøjet sig for, og Sagsøgeren, der selv i Aarene 1916—1927 har betalt det i Fagforeningens Love fastsatte Kontingent, og som maa have været vidende om, at dette delvist anvendtes til Medlemmernes Optagelse i Arbejdsløshedskassen, kan i ethvert Tilfælde ikke nu med nogen tilstrækkelig Føje støtte sin nedlagte Paastand ved en blot Henvisning til, at han har været ubekendt med den paagældende Kongresbeslutning.

Spørgsmaalet er da, om der i dette Tilfælde foreligger særlige Omstændigheder, som gør Kongresbeslutningen og Fagforeningens Bestemmelse om Kontingentets Størrelse uforbindende for Sagsøgeren.

Efter Rettens Opfattelse skønnes dette ikke at være Tilfældet. Det er vel rigtigt, som af Sagsøgeren fremhævet, at det efter den om Arbejdsløshedsforsikring gældende Lovgivning er at betragte som en frivillig Sag for Landets Befolkning, om den vil forsikre sig mod Arbejdsløshed eller ikke. Men dette Forhold ses ikk at være ensbetydende med, at en Forening skulde være afskaaret fra for sine Medlemmers Vedkommende at betinge et Medlemsforhold af et samtidigt Medlemsforhold til en Arbejdsløshedskasse, ligesaalidt som den nævnte Frivillighed skulde være ensbetydende med, at en Person for sit Vedkommende skulde kunne kræve Adgang til et hvilketsomhelst Gode frigjort for Afhængighed af at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse. Sagsøgeren har som enhver anden haft en af hans Anlæg og øvrige Forhold betinget Frihed til at vælge sin Livsstilling og dermed ogsaa Mulighed for at frigøre sig for Afhængighed af en Arbejdsløshedskasse. Naar han derimod som her har valgt en Levevej, der gør hans Indtræden i Fagforeningen til en praktisk Nødvendighed, saa maa han, der ved sin Indtræden opnaar de med et Medlemsforhold forbundne Fordele, ogsaa bøje sig for Organisationens foreningsmæssige Formaal, til hvilke ganske naturligt ogsaa hører at sikre Medlemmerne økonomisk Støtte under indtrædende Arbejdsløshed, ligesom han maa bøje sig for de rimelige Krav, som Foreningen under Form af Kontingent paalægger sine Medlemmer til disse Formaals Realisation. Sagsøgeren ses derfor ikke at have nogen beføjet Fordring paa — samtidig med, at han kræver Medlemsforholdet til Fagforeningen opretholdt — at forlange det i Lovene fastsatte Kontingent nedsat i Forhold til sig, fordi dets delvise Anvendelse efter hans Opfattelse for Tiden ikke falder sammen med hans særlige Interesser.

Som Følge af det anførte vil de Sagsøgte være at frifinde.

Sagens Omkostninger vil være at ophæve, hvorhos der vil være at tillægge den for Sagsøgeren beskikkede Sagfører Salær hos det offentlige som nedennævnt.

Thi kendes for Ret:

De Sagsøgte, Chaufførernes Fagforening, bør for Tiltale af Sagsøgeren, Chauffør Adolf Johansen, i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger ophæves.

Der tillægges Overretssagfører Gottlieb Jacobsen i Salær 60 Kr. hos det offentlige.

— — —

Intet Stempelforbehold.

En af de Voterende har afgivet saalydende

Dissens.

Medens jeg med Flertallet er enig i, at Sagsøgeren ikke med Føje kan paaberaabe sig Ukendskab til Kongresbeslutningen af 1908, kan jeg ikke iøvrigt tiltræde Votum. Jeg skal i saa Henseende bemærke følgende:

Efter hvad der er oplyst under Sagen, maa Bestemmelsen i § 3 i Fagforeningens Love, hvorefter „Kontingentet er 7 Kr. pr. Maaned", forstaas saaledes, at kun de 3 Kr. er Kontingent til Fagforeningen, medens de 4 Kr. udgør det ordinære Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskassen.

Ifølge Lovgivningen, jfr. Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., er Indtrædelse eller Forbliven i en anerkendt Arbejdsløs-

hedskasse en frivillig Sag for den, der opfylder Lovens Betingelser for at optages eller forblive som Medlem af Arbejdsløshedskassen. Derimod er det for Porsoner i Sagsøgerens Stilling, praktisk talt, en nødvendig Betingelse for at kunne udøve deres Erhverv, at de er Medlemmer af vedkommende Fagforening, — et Forhold, der ogsaa har givet sig Udslag i en fast Domspraksis, hvorefter Personer, som opfylder visse almindelige Betingelser, efter Omstændighederne har Retskrav paa at være Medlemmer af den paagældende Fagforening.

En Ordning som den af den sagsøgte Fagforening etablerede, hvorved Medlemsforholdet til Fagforeningen gøres afhængigt af Indtrædelse, henholdsvis Forbliven, i en Arbejdsløshedskasse, vil i sine Konsekvenser være ensbetydende med, at den i Lovgivningen forudsatte Frivillighed for store Klasser af Befolkningen — og det netop dem, for hvilke Arbejdsløshedskasserne i første Række er bestemt, — sættes til Side og afløses af Tvang. Jeg finder derfor Ordningen stridende mod Lovgivningen og som saadan uforbindende for Sagsøgeren.

I Henhold til det anførte vil jeg tage Sagsøgerens Paastand til Følge og paalægge den sagsøgte Fagforening at udrede Sagens Omkostninger efter Reglerne for beneficerede Sager, derunder det i Votum angivne Salær til den for Sagsøgeren beskikkede Sagfører.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Østre Landsrets Kontor, den 13. Oktober 1928. sign. *B. M. Jensen.*

Af Dommen ses det, at Fagforeningen blev frikendt, og at *"Sagens Omkostninger ophævedes"!*

Og det er egentligt ret interessant at se, at trods det, at Afdelingen frikendes, d. v. altsaa sige fik Attest for, at dens Opfattelse af Spørgsmaalet var rigtig, skal den alligevel selv betale de Omkostninger til Sagfører, og hvad der ellers er af Udgifter ved en Retssag, og trods det, at Sagen er den paatvungen, og den saaledes er ganske sagesløs; medens Sagvolderen intet skal betale til sin Sagfører, der faar sit Salær udbetalt af det Offentlige.

Efter almindelige jævne Retsbegreber havde det naturligste vel været, at, naar det Offentlige, ved at give en Mand fri Proces i en Sag, han taber, og som paafører den anden Part store Udgifter, at man saa ogsaa havde dømt det Offentlige til at betale de Beløb, som Fagforeningen uden egen Skyld er bleven bebyrdet med.

At Chaufføren ikke var tilfreds med Dommen, kan vi saa godt forstaa; Dommen var jo i Virkeligheden en offenlig Attest for manglende Solidaritetsfølelse hos ham overfor sine Fagfæller, og da navnlig de allerdaarligst stillede, nemlig de Arbejdsløse; men vi havde i Grunden ikke tænkt os, at man fra det Offentliges — det vil altsaa sige fra Rytters — Side vilde give den uheldige Chauffør fri Proces til at appellere Sagen til Højesteret; men ikke desto mindre skete dette, og antagelig har Hr. Rytter dekreteret dette udfra den Betragtning, at i den første Kolindsundsag frikendte Landsretten Organisationerne; medens Højesteret dømte disse til knippelstore Erstatninger, og at Højesteret vel igen, ud fra den særlige Kærlighed denne høje Ret har vist sig at have til Fagforeningerne, vilde bære sig ligesaadan ad i denne Sag.; og Sagen blev appelleret. Om Udfaldet af denne Appel skal vi fortælle i det kommende Nummer af Fagbladet.

Siden sidst.

D. A. F. Akts. De danske Sukkerfabriker: Ved et Møde den 14. November 1928 opnaaedes Enighed om følgende Ændringer til den gældende Overenskomst for Provinsen:

I § 3, næstsidste Stk. tilføjes efter Maischepassere: «Togføreren».

§ 5, 3. Stk., ændredes til at lyde saaledes: «Rensning af Dampkedler, Røgkanaler, Træk og lukkede Maischer udføres i Akord eller betales med et Tillæg af 50 pCt. til Timelønnen, for Rensning af Fordampapparater og Saturationskedler 25 pCt., dog betales i Kampagnen Rensning af Fordampapparater og Saturationskedler med et Tillæg af 100 pCt.»

Paa Odense Sukkerkogeri ansættes en Stopper til ved Diffusionsbatterierne foruden den nuværende, med normal Timeløn for begge, dog i Aar med den nuværende Løn.

Paa Assens Sukkerhus optages en lokal Forhandling angaaende Chauffører, der kører Sukkerroer i Kampagnen.

April 1929.

Oversigt

over

Overenskomster afsluttet med Virksomheder, der er tilsluttet Dansk Arbejdsgiverforening,

i hvilke der findes Bestemmelse om, at Arbejdsgiveren skal yde Dagpenge under Sygdom, foranlediget ved Ulykkestilfælde, før Ulykkesforsikringsloven hjemler Ret til Dagpenge (altsaa de første 13 Uger).

(Stats- og kommunale Arbejdere samt Gas- og Elektricitetsværksarbejderne er ikke indbefattet i Oversigten.)

Antal Overenskomster	Dagpengenes Størrelse	Dagpenge ydes i Antal Uger	Vedr. Antal Mand	Anmærkning.
1	150 Øre pr. Dag	13	46	
6	200 — —	13	487	
1	1500 — pr. Uge	7	28	
1	300 — pr. Dag	13	87	Arb. betaler 1 pCt. af Fortjn.
1	300 — —	13	130	Arb. betaler ¾ pCt. af Fortjn.
1	300 — —	13	150	Arb. betaler ½ Præmie
1	300 — —	13	11	Arb. betaler 30 Øre pr. Uge
2	300 — —	13	1125	Arb. betaler 25 Øre pr. Uge
133	300 — —	13	9982	
11	som Loven fastsætter	13	485	
4	400 Øre pr. Dag	13	321	
1	450 — —	13	30	Arb. betaler 50 Øre pr. Uge
1	500 — —	13	48	Arb. betaler 7 Øre pr. Dag
1	500 — —	13	6	Arb. betaler 10 Øre pr. Dag
1	500 — —	13	40	Arbg. betaler kun Præmien for de 3 Kr.
1	500 — —	2	2	
10	1/2 Løn	10	917	
1	3/5 —	13	6	
1	1/1 — ÷ 2200 Øre pr. Uge	13	10	
2	1/1 — ÷ 300 — pr. Dag	13	174	
1	1/1 — ÷ 1500 — pr. Uge	13	7	
1	1/1 — ÷ 200 — pr. Dag	2	3	
1	1/1 — ÷ 100 — —	13	20	
1	1/1 —	13	100	
2	1/1 — ÷ Sygekassehjælp 300 Øre pr. Dag	4 9	908	
1	1/1 Løn 300 Øre pr. Dag	1 12	3	
1	1/1 Løn 400 Øre pr. Dag	4 9	18	
2	4000 — pr. Uge 300 — pr. Dag	2 11	27	
1	5000 — pr. Uge	1	3	
1	1/1 Løn ÷ 200 Øre pr. Dag	Til Opsigelse sker	20	
4	som hidtil	som hidtil	115	
1			700	Arbg. betaler 1¼ pCt. af udbetalt Arbejdsløn.
2			90	Arbg. betaler 8 Kr. pr. Aar pr. Arbejder
2			1130	Arbg. betaler et Beløb pr. Aar efter Forhandling med Afdl.
1			18	Arbg. betaler Halvdelen af Konting. til Hjælpekassen
203			17247	

April 1929

Over

ov

Overenskomster afsluttet med Virksomheder, der

i hvilke der findes Bestemmelse om, at Arbejdsgiveren skal yde Dagpenge under Sygdom, foranlediget (Stats- og Kommunale Arbejdere samt Gas-

Antal Overenskomster	Dagpengenes Størrelse	Dagpenge ydes i Antal Uger	Vedr. Antal Mand	Anmærkning
1	200 Øre pr. Dag	13	40	Arb. betaler 10 Øre pr. Dag.
1	200 — —	13	4	
1	300 — —	3	2	
1	300 — —	13	180	Arb. betaler 25 Øre pr. Uge.
1	300 — —	13	10	Arb. betaler 10 Øre pr. Dag.
1	300 — —	13	33	Arb. betaler 12 Øre pr. Dag.
1	300 — —	13	5	Arb. betaler 1/2 Præmie.
94	300 — —	13	1763	
1	350 — —	13	20	Arb. betaler 30 Øre pr. Uge.
13	400 — —	13	241	
2	500 — —	13	7	
1	500 — —	13	20	Arb. betaler 1/1 Præmie.
1	500 — —	13	4	Arb. betaler 1/2 Præmie.
4	600 — —	13	73	
1	som Loven fastsætter	13	16	Arb. betaler 40 Øre pr. Uge.
20	som Loven fastsætter	13	831	
1	1/2 Løn	2	3	
1	1/2 — + 300 Øre pr. Dag	2 + 9	35	
1	1/2 Løn + 500 Øre pr. Dag	4 + 9	6	
1	1/2 Løn ÷ Sygekassehjælp + 300 Øre pr. Dag	6 + 7	8	
2	1/2 Løn + 600 Øre pr. Dag	4 + 9	30	
10	1/2 Løn	13	376	
1	2/3 —	13	4	
3	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp + 300 Øre pr. Dag	6 + 7	10	
4	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp + 300 Øre pr. Dag	4 + 9	22	
1	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp + 400 Øre pr. Dag	4 + 9	5	
2	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp + 500 Øre pr. Dag	4 + 9	15	
3	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp + 600 Øre pr. Dag	4 + 9	17	
At overføre 174			3780	

Ialt hos Virksomheder udenfor Arbejdsgiverforeningen

— — — under —

Tilsammen . .

Ialt har saaledes 22207 Mand Krav paa Dagpenge fra den Dag, Ulykkestilfælde indtræffer. Ydelsens Dagpenge i 13 Uger af samme Størrelse, som Loven fastsætter. Bestemmelse om Dagpengeydelse er værker er ikke med

sigt

er

ikke er tilsluttet Dansk Arbejdsgiverforening,

ved Ulykkestilfælde, før Ulykkesforsikringsloven hjemler Ret til Dagpenge (altsaa de første 13 Uger.) og Elektricitetsværksarbejdere er ikke indbefattet).

Antal Overenskomster	Dagpengenes Størrelse	Dagpenge ydes i Antal Uger	Vedr. Antal Mand	Anmærkning
Overf. 174			3780	
1	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp	2	3	
1	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp	4	1	
1	1/1 Løn ÷ 300 Øre pr.Dag	3	2	
1	1/1 Løn ÷ 300 Øre pr.Dag	6	2	
1	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp 300 Øre pr. Dag	8 5	10	
1	1/1 Løn ÷ 300 Øre pr.Dag 200 Øre pr. Dag	4 4	4	
1	1/1 Løn ÷ 300 Øre pr.Dag 300 Øre pr. Dag	6 7	1	
1	1/1 ÷1800 Øre pr. Uge	6	3	
4	1/1 ÷1800 Øre pr. Uge	13	69	
7	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp	13	76	
1	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp	13	6	Efter 8 Ugers Arbejde
16	1/1 Løn ÷ 1400 Øre pr. Uge 2100 Øre pr. Uge	10 3	409	
1	1/1 Løn ÷ 300 Øre pr.Dag	3	2	
1	1/1 Løn ÷ 2000 Øre pr. Uge	4	14	Efter 6 Mndrs. Arbejde
3	1/1 Løn	1/2	48	
1	1/1 —	1	2	
2	1/1 —	2	80	
1	1/1 —	4	6	
1	1/1 —	6	7	
1	1/1 —	8 à 13	45	
2	1/1 —	13	26	
4	som hidtil	som hidtil	69	
1	1/1 Løn 1/2 —	1 6	7	
5	1/1 — 300 Øre pr. Dag	1 12	20	
1	1/1 Løn 2/3 —	1 12	12	
6	1/1 — 400 Øre pr. Dag	2 11	222	
2	1/1 Løn 300 Øre pr. Dag	4 9	9	
3	5000 Ø. pr. Uge ÷ 200 Ø. pr. Dag	13	12	
2	5000 Øre pr. Uge	13	13	
247			4960	
203			17247	
450			22207	

Størrelse er højst forskellig, men den almindelige Ydelse er en Dagpenge af Kr. 3,00 i 13 Ugre eller fastsat i 450 Overenskomster. (Arbejdsmænd hos Stat og Kommuner samt hos Gas- og Elektricitetstaget i Statistiken)

April 1929.

Oversigt

over Overenskomster, i hvilke der er indsat Bestemmelse om, at Arbejdsmændene erholder Løn under Sygdom.

Hos Virksomheder udenfor Arbejdsgiverforeningen.

(Gas- og Elektricitetsværksarbejdere, samt Arbejdsmænd, der beskæftiges hos Stat og Kommuner, er ikke indbefattet).

Retten til Løn under Sygdom indtræder:	Sygelønnens Størrelse Øre	Sygeløn erholdes i Antal Uger	Antal Overens-komster	Omfatt. Antal Mand
Straks berettiget	1/1 Løn	13	2	11
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	13	1	8
— —	1/1 — ÷ 1800 Øre pr. Uge	13	4	69
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	8 à 13	1	45
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	6	1	8
— —	1/1 — ÷ 1800 Øre pr. Uge	6	1	3
— —	1/1 — ÷ 300 Øre pr. Dag	6	1	2
— —	1/1 —	1		
— —	1/2 —	6	2	2
— —	1/1 —	2/3		
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	5 1/3	3	52
— —	1/1 —	5	1	5
— —	1/1 —	4	2	31
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	4	12	49
— —	1/1 —	1/2		
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	3 1/2	1	10
— —	1/1 —	3	5	119
— —	1/1 — ÷ 300 Øre pr. Dag	3	1	2
— —	1/1 —	2	3	86
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	2	1	3
— —	1/1 —	1	3	21
— —	1/1 —	1/2	4	48
— —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	til Opsigelse sker	1	3
— —	5000 Øre pr. Uge	13	3	13
— —	5000 Ø. pr. Uge ÷ 200 Ø. pr. Dag	13	1	7
— —	2/3 Løn	13	1	4
— —	500 Øre pr. Dag	26	1	3
— —	500 — —	13	2	7
— —	1/2 Løn	26	1	250
— —	1/2 —	13	3	39
— —	300 Øre pr. Dag	13	1	47
— —	300 — —	6	1	1
— —	1/2 Løn	4	3	36
— —	300 Øre pr. Dag	4	1	?
— —	1/2 Løn ÷ Sygekassehjælp	3	1	3
— —	1/2 —	2	4	38
Som hidtil	som hidtil	som hidtil	3	26
Efter 6 Ugers forudgaaet Arbejde	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp	13	4	47
— 6 — — —	1/1 —	3	5	176
— 8 — — —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	13	1	6
— 3 Mndrs. — —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	8	2	18
— 3 — — —	1/1 —	1		
	1/2 —	6	5	17
— 3 — — —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	6	1	9
— 3 — — —	1/2 —	4		
	300 Øre pr. Dag	6	1	?
— 3 — — —	300 — —	6	1	6
— 3 — — —	600 — —	4	1	6
Efter 6 Mndrs. forudgaaet Arbejde	1/1 Løn ÷ 200 Øre pr. Dag	10	17	571
— 6 — — —	1/1 —	6	1	10
— 6 — — —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	6	1	5
— 6 — — —	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	4	1	9
	At overføre		117	1931

Retten til Løn under Sygdom indtræder:	Sygelønnens Størrelse Øre	Sygeløn erholdes i Antal Uger	Antal Overens-komster	Omfatt. Antal Mand
		Overført ..	117	1931
Efter 6 Mndrs. forudgaaet Arbejde ..	1/1 Løn ÷ 2000 Øre pr. Uge	4	1	14
— 6 — — — ..	1/1 —	3	1	2
— 6 — — — ..	1/2 —	13	1	6 a 8
— 6 — — — ..	1/2 —	4	1	8
— 6 — — — ..	300 Øre pr. Dag	5	1	8
— 12 — — — ..	1/1 Løn	4	2	66
	1/2 —	4		
— 12 — — — ..	1/1 — ÷ Sygekassehjælp	4	2	19
— 24 — — — ..	300 Øre pr. Dag	13	1	25
Tilsammen ..			127	2081

Hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen

Retten til Løn under Sygdom indtræder:	Sygelønnens Størrelse Øre	Sygeløn erholdes i Antal Uger	Antal Overens-komster	Omfatt. Antal Mand
Straks berettiget	1/1 Løn ÷ 100 Øre pr. Dag	13	1	20
— —	1/1 — ÷ 2200 Øre pr. Uge	13	1	10
— —	300 Øre pr. Dag	13	2	22
— —	200 — —	13	3	55
— —	1/1 Løn ÷ Sygekassehjælp	4	1	900
— —	1/1 — ÷ 200 Øre pr. Dag	2	1	3
— —	1/1 —	1	1	11
— —	1/1 — ÷ 200 Øre pr. Dag	1	1	3
— —	1/1 —	1/2	6	324
— —	3/5 —	2	1	6
— —	1/2 —	6	2	5
— —	1/2 — ÷ Sygekassehjælp	6	1	75
— —	1/2 —	4	2	9
— —	500 Øre pr. Dag	2	1	2
— —	400 — —	1	2	27
— —	300 — —	4	1	6 a 8
Som hidtil	som hidtil	som hidtil	4	160
Efter 4 Ugers forudgaaet Arbejde . . .	300 Øre pr. Dag	26	2	375
— 3 Mndrs. — — ..	1/2 Løn	13	3	67
— 3 — — — ..	1/2 — ÷ Sygekassehjælp	6	1	8
— 3 — — — ..	1/2 —	4	1	85
— 3 — — — ..	300 Øre pr. Dag	4	1	1
— 12 — — — ..	300 — —	saalænge Sygek betaler Hjælp	3	779
Efter Afdelingernes Bestemmelse ..	Virksomhederne betaler et Beløb pr. Aar til Hjælpekasser	Efter Afdelingernes Bestemmelse	3	1130
Tilsammen ..			45	4085

I 172 Overenskomster, omfattende 6166 Mand, er der fastsat Bestemmelser om, at Arbejderne under Sygdom er berettiget til Sygeløn. Af disse er de 127 Overenskomster, omfattende 2081 Mand, afsluttet med Arbejdsgivere udenfor Arbejdsgiverforeningen, og 45 Overenskomster, omfattende 4085 Medlemmer, med Arbejdsgivere, der er Medlem af Arbejdsgiverforeningen.

Med Hensyn til, hvornaar Medlemmerne er berettiget til Sygeløn, dennes Størrelse og Varighed, der er meget forskellig, henvises til ovenstaaende Oversigter.

Et Spørgsmaal vedrørende Sakskøbing Sukkerfabrik henvistes til Forhandling mellem Hovedorganisationerne.

D. A. F. (Fabrikarb., Kbh., og Aarhus F.). Akts. Otto Mønsted: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 1. April 1930 med den Ændring, at Sommerferien forlænges fra 4 til 6 Dage. Vedrører 190 Mand.

Fabrikarb., Kbh. Firma Aarup & Co.: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Timeløn, de første 6 Maaneder 128 Øre, derefter 141 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., derefter samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. For Udearbejde betales et Tillæg af 25 Øre pr. Time. For Arbejde ved Fortinning betales et Tillæg af 25 Øre pr. Time. Arbejdere antagne for 1. Jan. erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage og med Udbetaling af fuld Løn for 3 Dage. Tillidsmandssystemet er gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Marts.

Fabrikarb., Kbh. Firma C. Rejermanns Papfabrik: Overesnkomsten forlænget for 2 Aar til 1. April 1931. Timelønnen fastsættes til 103 Øre. Den nuværende Arbejdsordning bibeholdes. Vedrører 8 Mand.

Give. Akts. Give Dampteglværk: Overenskomst oprettet. 18 Mand. Timeløn 84 Øre (var 87 Øre). Brændere Kr. 44,60. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsatte. Alt nyt Arbejde, som egner sig til Akkord og som fremkommer, medens Overenskomsten gælder, skal udføres foreløbig i Bedømmelse i Timeløn, dog skal Akkord snarest søges indført ved lokal Forhandling. Teglværket anvender kun organiserede Arbejdere. Bestemmelser angaaende Lønnen til ældre og svageligere Arbejdere. Ved mindre Maskinstandsninger, der varer ½ Time, betales Timeløn. Arbejderne er ulykkesforsikret i Henhold til Loven, dog saaldes at der betales Dagpenge fra den Dag, Ulykkestilfældet indtræffer. Arbejderne betaler dertil 40 Øre pr. Uge. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Marts.

Glumsø. Sandby Teglværk: Overenskomst oprettet. 17 Mand. Timeløn 87 Øre (var 90 Øre). Brændere Kr. 44,55 (var Kr. 47,00). Akkordpriserne af 1927 reduceret med 10 pCt. ved Maskinen og 5 pCt. ved andet Arbejde. Gælder til 15. Februar 1930.

Hammershøj. Aarup Teglværk: Overenskomsten fornyet uforandret for 1 Aar til 1. April 1930. Vedrører 12 Mand.

Ikast. Frisenborg Fabriker: Overenskomst oprettet. 7 Mand. Den til enhver Tid gængse Timeløn er gældende (f. T. 98 Øre). Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsatte. Ved Akkordarbejde er Ugelønnen garanteret. Firmaet tegner Forsikring for Ulykke 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger og betaler ved Sygdom 5 Kr. pr. Dag mod Lægeattest indtil 6 Uger. Gælder til 1. Februar 1930.

Odense F. Akts. Skandinavisk Gummi-Compagni: Overenskomst oprettet. 16 Mand. Ugeløn de første 3 Maaneder Kr. 46,35, derefter Kr. 47,25 (var Kr. 45,16 og Kr. 46,06). Arbejdstid 48 Timer ugtl.. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derudover 100 pCt. Tillæg. Arbejdere, der tidligere har arbejdet paa Fabriken, erholder ved Genantagelse samme Ugeløn som ved Afgangen. Akkord indført i saa stor Udstrækning som muligt og Akkordpriserne fastsættes ved lokal Forhandling. Tillidsmandssystemet indføres. Spise- og Omklædningslokale anvises; det renholdes og opvarmes om Vinteren for Fabrikens Regning. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Odense F. Akts. Kastrup Glasværk: Afdelingen indberetter, at den ved lokal Forhandling med Glasværket vedrørende Sandblæsning af Glas paa Fyns Glasværk har faaet Ugelønnen forhøjet fra Kr. 53,00 til Kr. 54,84 samt at der for yderligere Sandblæsning af store Skærme til P.H.-Lamper ydes et Procenttillæg af 1½ Øre pr. Stk., mellemstore ¾ Øre pr. Stk. og smaa ½ Øre pr. Stk. Desuden fastlagdes Formen for eventuelle Afskedigelser.

Odense F. Firma Wittenborgs Fabriker: Afdelingen indberetter, at den ved lokal Forhandling med Firmaet, der beskæftiger 9 Mand, har faaet Timelønnen (Antagelseslønnen er 100 Øre) forhøjet til 2 Mand til 120 Øre. til 2 Mand til 110 Øre og til 1 Mand til 105 Øre, endvidere erholder 1 Mand, der møder ¼ Time før den normale Arbejdstid, herfor 100 Øre pr. Dag.

Oue. Stinesminde Teglværk: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Timeløn 84 Øre (var 87 Øre). Arbejdstid 8 Timer. Akkordprisen for Sortering og Indsætning af Sten i Kamre uforandret, de øvrige Akkordpriser af 1927 reduceret med 3 pCt. Værket beskæftiger kun organiserede Arbejdere. Gælder til 1. Februar 1930.

Rødding. Nr. Jyll. Nymølle Teglværk: Overenskomst oprettet. 22 Mand. Timeløn 84 Øre. Arbejdstid 8 Timer, ved Udskibning 9 Timer daglig fra 15. April til 15. Oktober og 7 Timer Resten af Aaret. Overarbejdstillæg som fastsat i Landsoverenskomsten. Brænderne betales med Kr. 6,00 pr. Kammer pr. Mand. Motorpasseren Ugeløn Kr. 42,00. Akkordpriserne af 1927 gælder uforandret. Ny Akkordpriser fastsatte for Ovnarbejdet. Arbejderne er ulykkesforsikret med Dagpenge 5 Kr. for de første 13 Uger. Arbejderne betaler selv Forsikringspræmien. Gælder til 1. Marts 1930.

Svendstrup. Entreprenør Bach, Ellitshøj. Overenskomst oprettet for Læsning og Aflæsning af Kridt samt for Læsning af Grus. 10 Mand. Timeløn 90 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. og 4. Time 50 pCt., derefter 100 pCt. Tillæg. Akkordpriser fastsatte for det forefaldende Arbejde. (Timelønnen var 60 Øre og Akkordfortjenesten Kr. 6,00 pr. Dag). Kun organiserede Arbejdere maa beskæftiges. Gælder til 1. April 1930.

Vejle F. Akts. H. Steensens Margarinefabrik: Afdelingen indberetter, at den ved Forhandling med Aktieselskabet om Overenskomstens Fornyelse har opnaaet følgende: Ugelønnen blev forhøjet fra Kr. 53,50 til Kr. 55,00. Sommerferien forlængedes fra 4 til 6 Dage. 4 Mand, som har forskudt Arbejdstid faar et Tillæg af Kr. 5,00 pr. Uge. Forbedring af Tøjleveringen og af Folkestueforholdene. Gælder til 1. April 1930. Vedrører 43 Mand.

Fabrikarb., Kbh. Dampvaskeriejerforeningen: Ved Overenskomstens Fornyelse enedes man om at ændre dens § 1 til at lyde: «Arbejdstiden er 8 Timer daglig, som skal lægges mellem Kl. 6 Morgen og 4 Eftm.» Da

et Vaskeri har lagt sin Arbejdstid fra Kl. 8 Morgen til 4½ Eftm., forlangte Arbejderne Overarbejdsbetaling for den sidste ½ Time. Heroverfor hævder Arbejdsgiverforeningen, at Kravet ikke kunde imødekommes, da det var en Aftale ved Fornyelsen, at Overenskomsten iøvrigt blev fornyet uden Ændringer, hvorfor der ved Arbejdstidens Lægning er sket en Realitetsændring, som ikke kan være gældende for det her omhandlede Vaskeri, der maa have Ret til at bibeholde sin hidtidige Arbejdstid, uden at skulle betale Overarbejdstillæg. Arbejderne paa Vaskeriet giver derfor Møde Kl. 7½ Morgen, men til den Tid har Vaskeriet ingen Brug for dem. Efter Henvendelse til Fabrikarbejdernes Afdeling gav denne Arbejderne Besked paa, at de skal overholde den tidligere Arbejdstid.

Afdelingen klager nu over, at Vaskeriet «Geismar» ikke har lagt Arbejdstiden ens paa alle Ugens 6 Dage, men paa nogle Dage fra Kl. 6 og paa andre Dage fra Kl. 7, hvorfor den anmoder Forbundet om ved en Henvendelse til Arbejdsgiverforeningen at søge Misforholdet rettet, saaledes at Arbejdstiden bliver ens hver Dag samt kræve, at de Arbejdere, der er mødt før normal Arbejdstid om Morgenen, erholder den Efterbetaling, de kan tilkomme. Skulde Arbejdsgiverforeningen vægre sig ved at indgaa herpaa, maa Afdelingen fastholde, at Arbejdstiden paa Centralvaskeriet rettes i H. t. de Klokkeslet, der er anført i Overenskomsten. Ved et Mæglingsmøde den 11. April enedes man om, at Arbejdstiden paa Akts. Geismars Vaskeri skal ligge mellem Kl. 7 og 4 undtagen Mandag, hvor den skal ligge mellem Kl. 6 og 3. Arbeides der længere end til Kl. 3 om Mandagen, skal Morgentimen betragtes som Overtime og betales med 100 pCt. Tillæg.

Fabrikarb., Kbh. Akts. Hellesens Enke & V. Ludvigsens Elementfabriks Filial, Ryesgade: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet i Strid med Jern- og Metalindustriens Overenskomstbestemmelse har omlagt Arbejdstiden for en Del af Arbejderne, saaledes at den i Fremtiden bliver fra Kl. 9 til 6, og anmoder Forbundet om at paatale Forholdet overfor Sammenslutningen. Efter at Sagen var paatalt overfor Sammenslutningen, meddelte Afdelingen den 23. April, at Sagen var gaaet i Orden i H. t. Overenskomstens Bestemmelse og at Aktieselskabet har udbetalt de paagældende Arbejdere et Tillæg af 25 pCt. til Timelønnen for den Time, der var arbejdet fra Kl. 5—6 Aften.

D. A. F. Otto Mønsted, Akts.: I Anledning af, at Arbejderne gennem Tillidsmanden har fremsat Ønske om, at Arbejderne faar Fridag hele 1. Maj, anmoder Aktieselskabet om, at Spørgsmaalet, da Enighed ikke er opnaaet ved Forhandling mellem Aktieselskabet og Fabrikarbejdernes Afdeling, bliver behandlet efter de i Overenskomsten indeholdte Regler for Behandling af faglig Strid. Ved et Mæglingsmøde den 20. April enedes man om, at Arbejdsmændene paa Aktieselskabets Fabrik i Scandiagade holder Fridag hele 1. Maj med Undtagelse af 2 Mand til Mælkebehandling, hele Ekspeditionspersonalet og 1 Mand i Maskinstuen. For dette Mandskab opretholdes de hidtil gældende Regler for Arbejde 1. Maj.

Fabrikarb., Kbh. Firma Nielsen & Jespersen: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Jern- og Metalindustrien i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at imødekomme et af Arbejderne gennem Tillidsmanden fremsat Krav om Forhøjelse af Akkordpriserne, der egenmægtigt er fastsat af Firmaet og kun giver en Timefortjeneste af 95—100 Øre. Ved Mæglingsmødet den 11. Januar enedes man om at henvise Sagen til lokal Forhandling. Den 6. April indberetter Afdelingen, at der ved den lokale Forhandling er opnaaet et for Arbejderne tilfredsstillende Resultat.

Fabrikarb., Kbhvn. Akts. Nordisk Kabel- og Traadfabriker: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. ikke overholder en i den lokale Priskurant staaende Bestemmelse om, at Arbejde ved Montering af Maskiner betales med et Tillæg til Timelønnen til Hjælpearbejdere, idet det nægter at betale nævnte Tillæg til en Mand, der har været beskæftiget med Indsætning af et Kamhjul i Grovtrækket, under Henvisning til, at det paagældende Arbejde ikke kan betragtes som Montagearbejde, medens saavel Arbejderne som Afdelingen hævder, at det omhandlede Arbejde er Montagearbejde. Ved et Mæglingsmøde den 11. Maj enedes man om følgende: «Naar en Arbejdsmand udenfor Maskinværkstedet anvendes som Medhjælp til Montage af Maskiner (Demontering og Transport af Maskiner undtagen) og dette Arbejde strækker sig over mindst 8 Timer uden Afbrydelse af andet Arbejde, ydes det samme Tillæg til Timelønnen, som ydes de i Maskinværkstedet fast beskæftigede Arbejdsmænd. Tillægget ydes dog ikke under de Montager eller Reparationer, som finder Sted i Juleugen.»

Oliemøllerne, Kbhvn. Akts. Dansk Soyakagefabrik: Industrifagene meddeler, at Arbejderne fastklæber Plakater (Valgopraab) i Fabrikens Borgerstuer uden i Forvejen at have indhentet Fabriksledelsens Tilladelse til at ophænge dem med Tegnestifter (som hidtil); og da Fabriksledelsen anmodede en af de Arbejdere hvem Borgerstuens Renholdelse paahviler, om at foretage Afvaskning af Plakaterne, nægtede han det med den Begrundelse, at det turde han ikke for Fagforeningen. Fabriksledelsen henvendte sig derefter til Tillidsmanden, der havde foretaget Opklæbningen, og anmodede ham om at nedtage Plakaterne, men han svarede, at det vilde han ikke. Fagforeningen havde forbudt ham at gøre det. Herefter blev vedkommende Fabriksmester nødsaget til at afskedige Tillidsmanden. Industrifagene anmoder saaledes foranlediget Forbundet om at give Afdelingen Besked paa, at den maa gøre sine paa Fabriken beskæftigede Medlemmer bekendt med, at Afdelingens givne Ordre om Plakatopslag paa Borgerstuerne ikke maa iværksættes, naar saadant Opslag ikke kan ske med Fabrikens Godkendelse.

Afdelingen oplyser, at det er en hel ny Ordning, Fabriken her har indført, idet Arbejderne i ca. 20 Aar har haft Ret til at ophænge Plakater i Borgerstuerne og ogsaa i fuld Udstrækning har benyttet denne Ret. Opklæbningen af Plakaterne fandt først Sted efter at Fabriksledelsen gentagne Gange havde nedtaget de med

Tegnestifter opsatte Plakater og medtaget Tegnestifterne. Den egentlige Leder af Fabriken har iøvrigt udtalt til Tillidsmanden, at den Plakat (Valgopraab), hvorpaa Raadhuset var tegnet, gerne maatte ophænges og derfor heller ikke blev fjernet, medens den Plakat, som forestiller en arbejdsklædt Arbejder ikke maatte ophænges og derfor blev fjernet efterhaanden, som de blev ophængte. Afdelingen mener ikke, Fabriksledelsen er berettiget til at udøve en saadan Censur. Iøvrigt har Afdelingen forhandlet med Fabriksledelsen om Sagen og foreslaaet den, at lade saavel Plakatkrigen som Afskedigelsen afgøre i H. t. Regler for Behandling af faglig Strid, men det nægtede Fabriken at gaa med til.

Henvendelsen til Tillidsmanden om at fjerne samtlige Plakater og afvaske Dørene skete paa den sædvanlige overlegne Maade, og da han stod i Akkord, nægtede han at udføre Ordren, hvorefter han blev afskediget uden samtidig at faa sin Løn udbetalt. Afdelingen hævder, at Opfordringen til Tillidsmanden om at forlade sit Akkordarbejde, hvorved andre Arbejdere ikke kunde arbejde, for at nedtage Plakaterne, er i Strid med Septemberforligets § 4, hvorfor den henstiller til Forbundet at indklage Fabriken for Den faste Voldgiftsret med Krav om Dom og Bod for det begaaede Retsbrud. Endvidere hævder Afdelingen, at Tillidsmandens Afskedigelse, uden at Sagen forinden har været behanlet i H. t. Regler for Behandling af faglig Strid, er Brud paa den gældende Overnskomst, hvorfor den henstiller til Forbundet at foranledige Mæglingsmøde m. v. afholdt, hvor Afdelingen vil kræve Tillidsmanden genantaget ved sit tidligere Arbejde samt Erstatning til ham for det Tab, han har lidt ved Afskedigelsen. Begge Sager behandledes derefter paa et Mæglingsmøde den 4. Februar, uden at Enighed opnaaedes, men Forbundet forbeholdt sig at lade Spørgsmaalet om Tillidsmandens Afskedigelse og de dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal afgøre ved Den faste Voldgiftsret, hvorfor Industrifagene ligeledes maatte forbeholde sig at lade sin i Forbindelse med Tillidsmandens Afskedigelse staaende Klage afgøre paa samme Maade. Ved et Fællesmøde mellem Hovedorganisationerne den 18. Marts opnaaedes heller ikke Enighed, hvorefter Spørgsmaalet om Plakatkrigen indbragtes for Den faste Voldgiftsret og Spørgsmaalet om Tillidsmandens Afskedigelse indbragtes for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse.

Ved Den faste Voldgiftsrets Møde den 3. Maj enedes Parterne om, at Fabriken ophænger Tavler, paa hvilke Arbejderne — uden Censur — kan opslaa de Meddelelser, de ønsker, altsaa ogsaa Valgopraab, og den 8. April afsagde den faglige Voldgiftsrets Opmand følgende Kendelse:

«Industrifagene bør paa Aktieselskabet Dansk Soyakagefabriks Vegne udbetale Dansk Arbejdsmands Forbund som Repræsentant for Olie-, Sæbe- og Farveindustriarbejdernes Fagforening og dennes Medlem, Georg Larsen, en Erstatning paa 1000 Kr. Iøvrigt frifindes Industrifagene for Dansk Arbejdsmands Forbunds Tiltale i Sagen.»

Støberiarb., Kbh. Akts. Burmeister & Wain, Christianshavn: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet har nægtet at betale «Højdetillæg» til en Arbejdsmand, der i 6 Timer har udført Tilrigningsarbejde i en Højde af over 4 Meter over Arbejdsplatformen og derfor har Krav paa Tillæg for de 6 Timer. Aktieselskabets Formand tilbød, at Arbejderen kunde faa Højdetillæg for 3 Timer, og da denne ikke vilde nøjes hermed, blev han afskediget. Afdelingen ønsker samtidig Spørgsmaalet om Mandens Genantagelse og Tildeling af en Erstatning behandlet paa Mødet. Ved Mæglingsmødet den 15. April sluttedes Sagen, idet Aktieselskabet gav Tilsagn om, at Arbejderen kunde blive genantaget ved første Lejlighed, idet der iøvrigt var Enighed om de for Højdetillæg gældende Arbejdsregler.

Skibsværftsarb., Kbh. Akts. Burmeister & Wain, Retshaleøen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt snarest i Anledning af, at Værftet har nægtet at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om Tilbagebetaling udover den i Priskuranten fastsatte Betaling for Lægning af et 1½" tykt Lag Cement i et nyt Skibs Bundtank, medens der i Almindelighed kun bliver lagt et ¾" tykt Lag. Akkorden har kun givet et Overskud af ½ Øre udover Timeløn. Ved Mæglingsmødet den 18. Januar opnaaedes ikke Enighed. Da Enighed heller ikke opnaaedes ved Timandsmødet den 6. Februar, indbragtes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse. Den 15. Maj afsagde Opmanden Kendelse, hvorefter Aktieselskabets Frifindelsespaastand vil være at tage til Følge.

Aalborg F. Akts. Aalborg Skibsværft: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet nægter, at det i Priskuranten fastsatte Tillæg af 10 Øre pr. Time for Tankarbejde til Arbejdere, der har været beskæftiget i Tank i en Tankdamper. Ved et Mæglingsmøde den 9. April opnaaedes ikke Enighed, og Forbundets Repræsentanter forbeholdt sig deres Stilling. Ved Timandsmødet den 15. Maj sluttede Sagen med, at Aktieselskabet tilbød til fuld Afgørelse af Sagen at betale 125 Kr. Samtidig bekræftedes det, at den paagældende Bestemmelse i Priskuranten ikke fremtidig kan paaberaabes fra Laster i Tankskibe.

Aarhus St. Akts. De forenede Jernstøberier. Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde (Fællesmægling for Smede, Formere og Arbejdsmænd) i Anledning af, at Aktieselskabet, der for 3 Maaneder siden har opsagt den hidtil gældende Respittid af 5 Minutter Morgen og 3 Minutter Middag til Udløb den 15. April, nu fuldstændig vilde stryge Respittiden, men at det ved en Forhandling med Arbejdernes Tillidsmænd har tilbudt at give en Respittid af 2 Minutter om Morgenen, hvilket Tilbud Arbejderne ikke kunde modtage. Ved et Mæglingsmøde den 3. Maj enedes man om at fastsætte Respittiden til 3 Minutter om Morgenen, medens Respittiden om Middagen bortfalder. Denne Ordning kan af Aktieselskabet opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

DANSK

Arbejdsmændenes Fagblad

Organ for Danmarks organiserede Arbejdsmænd

Udgivet af Dansk Arbejdsmands Forbund

Nr. 24 1929 1929 33. Aarg.

Et mislykket Attentat.

Geniet Rytter paa Krigsstien.

II

Artiklen under ovenstaaende Titel i det forudgaaende Nr. af Fagbladet sluttede vi med, at vi vilde komme igen med en Omtale af Højesterets Syn paa Sagen: Rytter og Chauffør Adolph Johansen imod Chaufførernes Fagforening i København; og her følger da Højesterets Afgørelse:

UDSKRIFT
af
Højesterets Domprotokol
i Sagen Nr. 252/1928.
Chauffør Adolf Johansen
mod
Chaufførernes Fagforening.
Stævning dateret d. 16. Nov. 1928.

Ved Østre Landsrets Dom af 12. Oktober 1928 blev kendt for Ret:

„De Sagsøgte, Chaufførernes Fagforening, bør for Tiltale af Sagsøgeren, Chauffør Adolph Johansen, i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger ophæves.

Der tillægges Overretssagfører Gottlieb Jacobsen i Salær 60 Kr. hos det Offentlige."

Af Højesteret afsagdes Torsdag den 16. Maj 1929 saalydende

DOM:

Den indankede Dom er afsagt af Østre Landsret.

I Henhold til de i Dommen anførte Grunde og idet de Højesteret forelagte nye Oplysninger ikke kan føre til andet Resultat, vil Dommen efter Indstævntes Paastand være at stadfæste.

Sagens Omkostninger for Højesteret findes Appellanten at burde betale til Indstævnte med 300 Kr.

Thi kendes for Ret:

Landsrettens Dom bør ved Magt at stande. I Sagsomkostninger for Højesteret betaler Appellanten, Chauffør Adolf Johansen, til Indstævnte, Chaufførernes Fagforening, 300 Kr. inden 15 Dage efter denne Højesteretsdoms Afsigelse. I Salær for Højesteret tillægges der Højesteretssagfører F. Bülow 200 Kr., som udredes af det Offentlige.

Conform Højesterets Domprotokol.
Højesterets Justitskontor, d. 17. Maj 1929.

Dommen i sig selv er jo priselig kort og tydelig nok hvad angaar Spørgsmaalet Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen, og den slaar grundigt fast, at vore Kongresbeslutninger i Aarene 1906—08 og 1910, og som gik ud paa, at man for at være Medlem af Forbundet ogsaa maatte være det af Arbejdsløshedskassen, er bindende for alle Forbundets Medlemmer, og saa dømmer den i Modsætning til Landsretsdommen Chauffør Johansen til at betale Chaufførernes Fagforening 300 Kr. i Sagsomkostninger; at Højesterets Dommere samtidig lader det Offentlige udrede Salæret til Johansens Højesteretssagfører, tør vi dog

ikke udlede som et Slags Bevis paa, at man ikke regner med, at Johansen er i Stand til at betale noget. Dette vilde jo i og for sig ogsaa være i daarlig Samklang med, at fhv. Justitsminister Rytter paa Trods af, at Københavns Overpræsidium ikke ville anbefale det, desuagtet tilstod Johansen fri Proces. For et afgørende Moment m. H. hertil maa det dog antagelig have været, at Johansen intet ejer, og vi tror da heller ikke, at Johansen betaler Fagforeningen; men havde det alligevel ikke været naturligt, at det Offentlige, der har sat Johansen i Stand til at fremme sit Søgsmaal, havde erstattet Fagforeningen dennes med Sagens Førelse for Landsretten og Højesteret forbundne Udgifter. Vi synes det ærligt talt.

At Højesteretsdommen fik det foran anførte Udfald, skyldes i første Række d'Herrer Overretssagfører Arne Sundboes og Højesteretssagfører C. B. Henriques udmærkede Arbejde for Fagforeningens Interesser henholdsvis i Landsretten og Højesteret, og dernæst at vore Kongresbeslutninger var uomstødelige, hvilket det for Retterne fremlagte Bevismateriale ogsaa efter vor absolute Overbevisning maatte godtgøre, men vi skal dog ikke nægte, at vi ikke følte os sikre paa, om ikke Højesteret nu som før i Tiden skulle kunne finde Eet og Andet, der talte til Ugunst for os, og som kunne benyttes til at give vor fhv. mindre stabile Fagfælle Ret og befordre Herr Rytters Organisationsnihilisme, og denne Følelse af Usikkerhed skal vi gerne indrømme har sit Udspring i, at vi, der gentagne Gange har set Landets Højesteret i Fagforeningssager fælde Domme, der efter vor og for den Sags Skyld ogsaa mange andres Mening ikke havde andet med Ret at gøre, end at de var afsagt af Højesteret, efterhaanden havde faaet den Opfattelse, at Arbejdernes faglige Organisationer ikke havde samme Ret til at kræve Retfærdighed som alt andet her i Landet eksisterende, det være sig Institutioner saasom Aktieselskaber og Arbejdsgiversammenslutninger som Enkeltindivider.

Vi skal i denne Forbindelse ogsaa pege paa, at det saavist ikke var Herr Rytters Protege, Chauffør Johansens Forkæmper for Højesteret, Rytters nære politiske Meningsfælle, Herr Højesteretssagfører Bülows Skyld, at vi ikke blev dømte. Han gjorde saamænd, hvad han kunde for at faa Fagforeningen dømt og redde „Postelinet" for d'Herrer Rytter og Johansen.

Men det gik altsaa ikke. Herr Rytter og Chaufføren fik foruden Landsrettens ogsaa Højesterets Attest for, at man dog ikke i alle Tilfælde kan faa Landets Domstole til at være sig følgagtige, naar det gælder om at overfalde Arbejdernes Fagforeninger eller søge at drive Kiler ind i dem for at hæmme eller helt forhindre deres Arbejde for den samlede Arbejderklasses Interesser.

Men — trods denne vundne Sag er vi dog ikke saa letsindige at tro, at der nu er sket et Omslag i Domstolenes hidtidige Syn paa Fagforeningerne — desværre, nej! En Svale gør jo som bekendt ingen Sommer, og hvis vi virkelig nu ville give os til at drømme om, at der ogsaa gaves Retfærdighed for Arbejdernes Fagforeninger eller det enkelte stabile Fagforeningsmedlem, ville vi sikkert snart erfare haandfast og eftertrykkeligt, at dette aldeles ikke er Tilfældet.

Vi nærer altsaa ingen Illusioner og bliver ikke skuffede, hvis eventuelle fremtidige Retssager — trods vor soleklare Ret — skulle gaa os imod.

Dansk Arbejdsmands Forbunds 19. Kongres.

(Fortsat).

Man fortsatte Behandlingen af Forslag til Ændringer til Paragraf 30.

I den fortsatte Diskussion deltog følgende Talere: Anton Larsen, Odense St., Varberg Jensen, Odense Sk., H. P. Larsen, Møen, Niels Christensen, Støberiarb., Kbhvn., Villadsen, Fabrikarb., Kbhvn., Møller, Fredericia, Paulsen, Køge, Aksel Jensen, Aarhus C., Hans Otzen, Vojens, som stillede følgende Forslag:

Stk. 2 i § 30 tilføjes:

«og Forbundets Repræsentant kan ikke godkende Overenskomsten for sig som værende gyldig, uden at vedkommende Afdelings Repræsentanter sanktionerer dette.

H. Otzen, Vojens.

V. Jensen, Middelfart, H. C. Nielsen, Nr. Sundby, M. Christiansen, Odense F., Holger Sivertsen, Havne-

Arbejdsløshedskassen.

Til samtlige Afdelingsformænd og Kasserere.

I Rundskrivelse Nr. 4/1929 af 13. Maj d. A. meddelte vi, at Arbejdsløshedskassens Hovedbestyrelse havde vedtaget at udskrive et Ekstrakontingent a 1 Kr. pr. Uge at regne fra første Uge i Juni og indtil videre, dog ikke over 18 Uger, og at endelig Meddelelse om, hvor længe Ekstrakontingentet skulde være løbende, senere vilde fremkomme.

Hovedbestyrelsen har nu paany behandlet Spørgsmaalet om Paaligningens Varighed og har, særligt af Hensyn til det haarde økonomiske Tryk, mange Tusinde af vore Medlemmer lever under efter den lange, strenge Vinter, vedtaget at indskrænke det Antal Uger, hvori der skal betales Ekstrakontingent a 1 Kr. pr. Uge, til 12 Uger.

Ekstrakontingentet indbetales sammen med det ordinære Kontingent, og der kan ikke betales Kontingent eller Ekstrakontingent hver for sig.

Paaligningen omfatter altsaa kun 12 Uger, nemlig 4 Uger i Juni, 4 Uger i Juli og 4 Uger i August, og det samlede Kontingent indbetales til Hovedkontoret med 8 Kr. 33 Øre for hver af de tre nævnte Maaneder.

Kontingentet for September er atter det ordinære, 4 Kr. 33 Øre.

Idet vi haaber, at ovenstaaende Meddelelse vil blive modtaget baade med Tilfredshed og med Forstaaelse af alle vore Medlemmer, tegner

Johannes Nielsen.

---

arb., Kbhvn., Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, Chr. Larsen, Aalborg A., Christoffer Mortensen, Horsens, som trak Forslag Nr. 106 tilbage, Petersen, Odense S., og Axel Olsen, Hovedbestyrelsen.

Dirigenten oplyste, at Forslaget stillet af Otzen, Vojens, ikke kunde komme til Behandling, da det Spørgsmaal var afgjort.

Forslagene 106, 107 og 108 bortfaldt og 109 forkastedes.

Forslag Nr. 110 tiltraadtes uden Afstemning.

Forslag Nr. 111 forkastedes med 142 Stemmer imod 131.

Et af 27 Repræsentanter indgivet Forslag om at stemme ved Navneopraab over Forslag Nr. 37, 4. Stk., vedtoges.

Man stemte over Forslag Nr. 37, 1. Stk.

Forslaget vedtoges.

Man stemte over Forslag Nr. 37, 3. Stk.

Forslaget forkastedes.

Man stemte ved Navneopraab over Forslag Nr. 37, 4. Stk.

Forslaget forkastedes med 262 Stemmer imod 67. 6 stemte ikke og 26 var fraværende.

Man stemte over Forslag Nr. 37, sidste Stk.

Dette vedtoges.

Man gik til Behandling af Ændringer til § 31 og behandlede Forslag Nr 112 og 113.

Forslag Nr. 112.

Samtlige Aarhus-Afdelinger:

I 2. Stk. ændres Ordene «at Hovedbestyrelsen afgiver sit Votum for sig som saadan» til «at Hovedbestyrelsen deltager som raadgivende, men har ingen Stemmeret.»

Forslag Nr. 113.

Odense St.:

Stk. 2 ændres til:

«Hovedbestyrelsen har ikke Stemmeret ved Delegeretmøde m. H. t. Arbejdsvilkaar».

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, fraraadede at vedtage Forslag Nr. 112.

Martin Nielsen, Aarhus O., anbefalede Forslag Nr. 112.

Man stemte over Forslag Nr. 112.

Forslaget forkastedes og dermed bortfaldt Forslag Nr. 113.

Man gik til Behandling af Ændring til § 34, Forslag Nr. 114:

Samtlige Aarhus-Afdelinger:

2. Stk. tilføjes:

«For de af Afdelingerne paa Arbejdspladserne anerkendte Tillidsmænd gælder ved uberettiget Afskedigelse samme Regler som for Strejkende og Lockoutede.»

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, kunde ikke tiltræde Forslaget, da det efter Hovedbestyrelsens Mening havde for vidtrækkende Betydning.

Marius Andersen, Aarhus A., anbefalede Forslaget.

Endvidere deltog i Diskussionen: H. Møller, Fredericia, Christensen, Aarhus St., Sølvsten Nielsen, 13. Kreds, og Sørensen, Nr. Sundby H.

Forslag Nr. 114 sattes under Afstemning.

Forslaget forkastedes.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændringer til § 35 og behandlede Forslag Nr. 38, stillet af Hovedbestyrelsen, og Forslagene Nr. 115, 116, 117, 118, 119 og 120, stillet af Afdelingerne.

Forslag Nr. 38.

Understøttelsessatserne ændres til:

Medlemmer med 3 Maaneders Anciennitet Kr. 18,00 pr. Uge.

Medlemmer med 1 Aars Anciennitet Kr. 21,00 pr. Uge.

Medlemmer med 3 Aars Anciennitet Kr. 22,50 pr. Uge.

2. Stk., 1. Linje: «50» ændres til «25».

Forslag Nr. 115.

Thisted:

Afdelingerne modtager Forbundets Understøttelse til deres udelukkede eller strejkende Medlemmer efter følgende Skala:

Understøttelsen er for strejkende eller udelukkede, der har været Medlemmer i 3 Aar 24 Kr., i 1 Aar 21 Kr., i 3 Maaneder 18 Kr.

Endvidere til gifte Medlemmers Børn 45 Øre pr. Dag for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar.

Forslag Nr. 116.

Assens, Fyen:

Satserne ændres til henholdsvis Kr. 24,00, Kr. 21,00 og Kr. 18,00.

Forslag Nr. 117.

Hobro:

Satserne ændres til henholdsvis Kr. 24,00, Kr. 22,50 og Kr. 19,50 samt 25 Øre pr. Barn pr. Dag.

Forslag Nr. 118.

Holstebro A.:

Satserne ændres til henholdsvis Kr. 21,00, Kr. 19,50 og Kr. 16,50 samt 40 Øre pr. Barn pr. Dag.

Forslag Nr. 119.

Nyborg:

Efter Ordene «under 15 Aar» tilføjes: «dog ikke over Kr. 36,00 pr. Uge ialt.»

Forslag Nr. 120.

Holbæk:

Nedsættelse af Understøttelsen til strejkende og lockoutede Medlemmer.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Forslag Nr. 38.

Man fortsatte Behandlingen af § 35.

I Diskussionen deltog Lynnerup, Hobro, Jacob Hansen, Odense C., Nielsen, Nyborg, der tog Forslag Nr. 119 tilbage til Fordel for Hovedbestyrelsens, Oskar Nielsen, Støberiarb., Kbhvn., P. Christensen, Havnearb., Kbhvn., Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, Rich. Børgesen, Hillerød, Christoffer Mortensen, Horsens A., der anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag med den Ændring, at Børnepengene sattes til 40 Øre istedet for 25, Carl Jensen, Silkeborg, Jens Jepsen, Sønderborg, Leo Jensen, Brændselsafb., Kbhvn., der anbefalede Forslaget fra Thisted, Holger Sivertsen, Havnearb., Kbhvn., P. A. Jensen, Hær og Flaade, Axel Jensen, Aarhus C., H. Møller, Fredericia A., der anbefalede Forslaget fra Hobro, Søren Jacobsen, Aalborg H., og Robert Nielsen.

Man gik til Afstemning.

Forslaget fra Holbæk, Nr. 120, vedtoges.

Christoffer Mortensens Ændring til Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges.

Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges

Alle de andre Forslag bortfaldt.

Man gik til Behandling af Forslag til Beslutning, stillet af Hovedbestyrelsen, idet Fabrikarbejderne tog Forslag Nr. 121 tilbage.

Forslagene var saalydende:

Forslag til Beslutning:

Medlemmer, der bliver ledige grundet paa Konflikter og som Følge heraf i Henhold til den nuværende Arbejdsløshedslovs meningsløse Bestemmelser ikke kan erholde Understøttelse af Arbejdsløshedskassen, kan Hovedledelsen tilstaa Understøttelse efter de for Arbejdsløshedskassen gældende Regler.

Hovedledelsen tager i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om Varigheden af saadan af Forbundskassen ydet Understøttelse, der dog i ingen Tilfælde kan strække sig udover Konfliktens Varighed.

Forslag Nr. 121.

Fabrikarb., Kbhvn.:

1. Stk. tilføjes:

«Medlemmer, der bliver ledige paa Grund af Konflikter i andre Fag, men som Følge af den nuværende Lov ikke kan faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, er berettiget til Understøttelse fra D. A. F., dog kun efter samme Regler og med samme Beløb, de ellers vilde faa som arbejdsløse.»

Robert Nielsen anbefalede og motiverede Hovedbestyrelsens Forslag.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Behandling af Ændringen til § 37, Forslag Nr. 122, saalydende:

Nr. Sundby A.:

I 1. Stk., 3. Linje, ændres Tallet «34» til «35».

Forslaget tiltraadtes.

Man gik til Behandling af Hovedbestyrelsens Forslag til Ændringer i §§ 43, 44 og 45. Forslagene Nr. 39, 46 og 41 saalydende:

Forslag Nr. 39.

Kongressen bemyndiger Hovedledelsen til at konferere Paragrafen med en Jurist og derefter foretage eventuelle Ændringer, der er mere juridisk betryggende.

Forslag Nr. 40.

Som § 43.

Forslag Nr. 41.

Som § 43.

Forslagene anbefaledes af Robert Nielsen.

Forslaget tiltraadtes.

Man behandlede Forslag til Ændring til § 52, Forslag Nr. 123, saalydende:

Samtlige Aarhus-Afdelinger:

Paragrafen tilføjes:

«Medlemmer af andre Fagforbund, som tager Arbejde som Arbejdsmænd, skal paa Forlangende straks overflytte deres Bøger.»

Forslaget anbefaledes af Chr. Nielsen, Aarhus O.

I Debatten deltog iøvrigt Jacob Hansen, Odense A., Robert Nielsen, der henstillede, at man tog Forslaget tilbage, Axel Jensen, Aarhus C., J. Pedersen, Odder A.

Robert Nielsen stillede paa Hovedbestyrelsens Vegne følgende Ændring til Paragrafen, som han anbefalede til Vedtagelse:

Den almindeligt gældende Overflytningspligt mellem Forbundets Afdelinger skal ogsaa gennemføres overfor andre Organisationers Medlemmer, der er kommen i Arbejde indenfor Forbundets Arbejdsomraade.

Man gik til Afstemning.

Forslag Nr. 123 forkastedes og Hovedbestyrelsens Forslag var derefter vedtaget.

Man gik til Behandling af Forslag til Ændringer til § 53, Forslagene Nr. 124, 125 og 126.

Forslag Nr. 124.

Kolding A.:

1. Stk. ændres saaledes:

«Forbundet udgiver 2 Gange maanedligt «Arbejdsmændenes Fagblad», og Afdelingerne tilstilles Bladet gratis til 25 pCt. af deres Medlemstal.»

Forslag Nr. 125.

Odense St.:

Paragrafen tilføjes:

«Fagbladet sendes til Afdelingsformændene 2 Gange maanedlig i lige saa mange Eksemplarer, som der er Bestyrelsesmedlemmer.»

Forslag Nr. 126.

Nykøbing Fl.:

1. Stk. tilføjes:

«Det trykte Regnskab sendes ogsaa til Abonnenter.»

Robert Nielsen anbefalede, at man stemte imod Forslag Nr. 124. Henstillede vedrørende Forslag Nr. 125, at man beholdt den nuværende Form. Forslag Nr. 126 kunde Hovedbestyrelsen ikke tiltræde og henstillede at man forkastede det.

Rasmus Clausen, Kolding A., anbefalede hans Afdelings Forslag.

Anton Larsen, Odense St., anbefalede Odense Afdelings Forslag.

I Diskussionen deltog Chr. Schou, Kuskene, Kbhvn.

Forslag Nr. 126 toges tilbage.

V. Thomsen, Nr. Sundby, stillede følgende Ændringsforslag til Forslag Nr. 124:

Afdelingernes Bestyrelse samt de af Afdelingernes Tillidsmænd, som ikke er Medlemmer af Bestyrelsen, erholder Bladet gratis.

V. Thomsen, Nr. Sundby A.

Ændringsforslaget vedtoges.

Forslag Nr. 124 forkastedes.

Forslag Nr. 125 forkastedes.

Man gik til Behandling af Hovedbestyrelsens Ændringsforslag til § 54. Forslag Nr. 42, saalydende:

2. Stk., sidste Linje:

Ordet «Hovedkasserer» udgaar og erstattes med «Hovedkontoret».

Desuden tilføjes:

Undladelse af rettidigt at indsende Oplysninger af faglig eller regnskabsmæssig Karakter, begærede af Hovedkontoret, kan efter Beslutning af Hovedbestyrelsen medføre, at de paagældende Afdelinger nægtes Adgang til Deltagelse i Delegeretmøder og Kongresser; og kan Hovedkontoret nægte saadanne Afdelinger Assistance ved Forhandlinger o. lign.

Ændringen til Stk. 2 vedtoges.

Robert Nielsen motiverede og anbefalede den foreslaaede Tilføjelse.

Tilføjelsen vedtoges.

Man behandlede Hovedbestyrelsens Forslag til Ændring til § 57, Nr. 43, saalydende:

Den nugældende Paragraf udgaar og erstattes med følgende ny Paragraf:

Indenfor hvert Amt oprettes en Agitationskreds omfattende samtlige indenfor Amtet bestaaende Afdelinger.

Agitationskredsenes Opgave er at være Afdelingerne behjælpelig med Agitationen for Tilgang af Medlemmer til allerede bestaaende Afdelinger og for Oprettelsen af nye Afdelinger, hvor saadant maatte anses for formaalstjenligt. Iøvrigt er Agitationskredsenes Ledelser pligtige til i alle Forhold, førend der paabegyndes eller foretages noget, det være sig agitatorisk eller andet Arbejde, forud at indhente Forbundsledelsens Sanktion hertil.

Agitationskredsene og disses Ledelser er underkastet de Bestemmelser, der til enhver Tid fastsættes af Kongressen eller Hovedbestyrelsen.

Agitationskredsene ledes af et Udvalg paa mindst 3 højst 5 Mand, der vælges umiddelbart efter hver ordinær Kongres paa et Møde indenfor Kredsens Omraade, og hvortil samtlige i Kredsen bestaaende Afdelinger af D. A. F. har Ret til at sende 1 Repræsentant. Valget foregaar skriftligt, almindelig Stemmeflerhed er gældende, og Valget gælder for en Kongresperiode.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Valg af Kongresdelegerede er de i Lovenes § 13, 4. Stk., fastsatte Regler de gældende.

Agitationskredsenes Ledelser indkalder til ordinært Kredsmøde en Gang aarligt. Saadanne Møder skal afholdes paa en Helligdag, og de hermed forbundne Udgifter afholdes af D. A. F. med 16 Kr. i Diæter pr. Repræsentant og Godtgørelse af Rejsen frem og tilbage.

Agitationskredsenes Udvalg kan afholde Møde, naar det skønnes fornødent, men er iøvrigt underkastede det for Agitationskredsenes Virksomhed til enhver Tid gældende Regulativ, hvoraf hvert Udvalgsmediem ved sin Tiltræden faar udleveret 1 Eksemplar.

Der tilstilles Agitationsudvalgene Kongresbeslutningerne samt Fortegnelse over Afdelingerne i Kredsen og Cirkulærer m. m., der kan benyttes i Agitationens Tjeneste.

Robert Nielsen omtalte udførligt Motiverne, der havde bevæget Hovedbestyrelsen til den foreslaaede Ændring af Paragrafen. Omtalte de af forskellige Afdelinger stillede Forslag til Ændringer til samme Paragraf, men henstillede til dem at tage deres Forslag tilbage, idet Hovedbestyrelsens Forslag dækker dem.

Forslag Nr. 129.

15. Agitationskreds:

Kredsformand og Udvalgsmedlemmer vælges af Kredsens Afdelinger paa et Kredsmøde.

Forslag Nr. 130.

Horsens A.:

Til de halvaarlige Møder, der afholdes indenfor Agitationskredsene, har hver af de indenfor Kredsen værende Afdelinger Ret til at sende een Repræsentant.

Forslag Nr. 131.

Tavlov:

Valg af Bestyrelse i Agitationskredsene foregaar hejmme i Kredsene istedetfor som hidtil paa Forbundets Kongres.

Forslag Nr. 133.

Give:

Afdelingen stiller Forslag om, at de smaa Afdelinger indenfor 9. Agitationskreds, der ikke selv kan sende en Mand ind til Kongres og Delegeretmøde, selv faar Adgang til at vælge den Bestyrelse, der skal varetage vore Interesser indenfor 9. Agitationskreds.

Forslag Nr. 135.

Kongsted:

Da det nuværende Vejbygningsarbejde indenfor Amt og Kommune beskæftiger et større og større Antal Arbejdsmænd, medens Arbejdsforholdene bliver ringere og ringere, saaledes kan nævnes, at baade Landarbejderforbundets Medlemmer og uorganiserede beskæftiges ved dette Arbejde og arbejder baade 10 og 12 Timer uden Overtidsbetaling, medens D. A. F. har mange ledige, er den nuværende Agitationsinddeling, hvor der som f. Eks. i 2. Agitationskreds er Dele af 3—4 Amter, upraktisk for en bedre Ordning af Arbejdsforholdene, og Kongsted Afdeling foreslaar derfor Agitationskredsene inddelt amtsvis.

Th. Pedersen, Hovedbestyrelsen, omtalte den Valgalliance, der fandt Sted i Kredsene, men man savnede Midler til at komme bort herfra.

Harald Nielsen, 11. Kreds, oplyste, at 11. Kreds vilde blive slaaet i Stykker, hvis Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges; kunde derfor ikke anbefale det.

Chr. Rasmussen, 2. Kreds, anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag og tog Forslag Nr. 135 tilbage.

I Diskussionen deltog endvidere P. Nielsen, Sønderborg A., Petersen, Odder A., og Sølvsten Nielsen, 10. Kreds.

Man gik til Afstemning.

Hovedbestyrelsens Forslag vedtoges og Forslagene 129, 130 og 131 bortfaldt derefter.

Forslag Nr. 132 saalydende:

Sønderborg H.:

Formanden for Agitationskredsen vælges ved et Delegeretmøde og ikke som hidtil af Kredsens Bestyrelse.

toges tilbage ligesom Forslag Nr. 133 ogsaa toges tilbage.

Man gik til Behandling af Hovedbestyrelsens Forslag Nr. 127, saalydende:

Regulativ for Agitationsudvalgenes Funktion, Samarbejdet med Kredsens Afdelinger og Forbundets Hovedkontor.

Agitationsudvalgenes fornemste Opgave er at holde Afdelingernes Medlemsrækker i Orden og søge Afdelinger oprettet, hvor saadant er ønskeligt, for at holde Kredsens Arbejdsmænd organiseret i Dansk Arbejdsmands Forbund samt i Kredsbestyrelses- og paa Kredsmøderne at optage til Drøftelse Spørgsmaalet vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar ved Amts- og Kommunalarbejde og andre Arbejdsforhold, hvor Samarbejde mellem Kredsens Afdelinger er ønskeligt; alt dog indenfor den Begrænsning, der er fastsat i Lovenes § 57, 2. Stk.

1. Forbundets Hovedkontor tilstiller enhver af Formændene for Agitationskredsene en Journal, hvori samtlige Afdelinger indenfor Kredsen er opført. Den første Maaned i hvert Kvartal sendes Kredsformændene en Fortegnelse over Kredsens Afdelingers Medlemsantal, og paa Grundlag af disse Fortegnelser journaliserer Kredsformanden Bevægelsen i de respektive Kredses Afdelingers Medlemsantal.

2. Der tilstilles Kredsformanden en Kassebog og en Forhandlingsprotokol. Det er Kredsformandens Pligt at indføre ethvert fra Forbundet modtaget Beløb samt enhver Udgift, som afholdes af Kredsen, med vedføjet Dato. Kredsformanden er ansvarlig for Kredsens Pengemidler, og for at Forhandlingerne i Agitationsudvalget og paa Kredsens Møder indføres i Forhandlingsprotokollen.

3. Ved Agitationsudvalget og Kredsens Delegeretmøder aflægger Kredsformanden en Beretning over Virksomheden siden sidste Møde, og han skal fremlægge Medlems-Journalen og Kassebogen og give en Oversigt over de Forhold, som disse udviser.

Senest 14 Dage inden hvert ordinært Delegeretmøde i Kredsen, tilstiller Kredsformanden Hovedkontoret en Beretning om Kredsens Arbejde og Resultat.

4. Paa Agitationsudvalgets Møder og Kredsens ordinære Delegeretmøder skal Dagsordenen indeholde følgende Punkter:

1. Kredsens Virksomhed siden sidste Møde.
2. Kredsens Regnskab.
3. Agitationen i den kommende Tid.
4. Eventuelle andre Spørgsmaal angaaende Kredsens Arbejde som Formanden eller Agitationsudvalget maatte finde det ønskeligt at optage til Behandling.

5. For hver enkelt af Kredsens Agitationsudvalgs- eller Delegeretmøder kan der kun udbetales Diæter for een Dag, og Møderne lægges paa en Helligdag, saaledes at Udbetaling af Godtgørelse for Arbejdstab undgaas.

6. Det er Hovedkontorets Pligt at holde Kredsens Formand underrettet om alle Forhold, som er af Interesse for Agitationsudvalgets Arbejde, og det er Kredsformandens Pligt at arbejde i Samraad med Hovedkontoret i alle vigtige Spørgsmaal.

Robert Nielsen gennemgik Forslaget udførligt og anbefalede det til Vedtagelse.

Jacob Jacobsen, Ballerup, stillede og anbefalede følgende Tilføjelse:

Til Forslag 127

foreslaas følgende Tilføjelse efter Ordene «hvor saadant er ønskeligt»:

«samt virke hen til, forsaavidt Forholdene tillader det, at søge de mange smaa Afdelinger sammensluttede til større Afdelinger.»

Jacob Jacobsen, Ballerup.

Man fortsatte Behandlingen af Forslag Nr. 127.

Jacob Jacobsen, Ballerup, trak sit Forslag tilbage.

M. Nielsen, Aarhus O., kunde tiltræde Forslag Nr. 127.

Forslag Nr. 127 sattes under Afstemning.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 128, 1. Stk.

Under Henvisning til, at Undersøgelser vedrørende Organisationsforholdene paa Landet har vist, at et stort Antal Arbejdsmænd er uorganiserede og til iøvrigt at have et mere effektivt Tilsyn med og være Agitationskredsudvalgene behjælpelige, foreslaas til Kongressens Vedtagelse:

«Der gives Hovedbestyrelsen Bemyndigelse til at ansætte en lønnet Agitator.»

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, anbefalede Forslag Nr. 128, 1. Stk.

Chr. Nielsen, Hjørring, anbefalede Hovedbestyrelsens Forslag, som efter Talerens Mening vilde komme de smaa Afdelinger tilgode.

Man vedtog at afslutte med de indtegnede Talere.

E. Falck, 10. Kreds, kunde ikke anbefale at ansætte en lønnet Agitator.

Chr. Jensen, Holeby, ver heller ikke stemt for at ansætte en lønnet Agitator.

Martin Nielsen, Aarhus O., kunde ikke forstaa, at Repræsentanter fra Landafdelingerne kunde gaa imod Hovedbestyrelsens Forslag. Skal vi have fat i de uorganiserede Arbejdere, skal man rundt paa Arbejdspladserne, og det har Agitationskredsformændene ikke Tid til.

Jens Nielsen, Vejle, kunde ikke tiltræde Hovedbestyrelsens Forslag.

N. Toft, Varde, anbefalede at forkaste Forslag Nr. 128.

Robert Nielsen, Hovedbestyrelsen, replicerede til de forskellige Talere og kunde helt og fuldt tilslutte sig de Udtalelser, som var fremsat af Martin Nielsen, Aarhus O.

Man stemte over Forslag Nr. 128, 1. Stk.

Forslaget vedtoges.

Man gik til Behandling af Forslag Nr. 128, næste Stykke.

Jens Pedersen, Aalborg C., foreslog, at Kongressen valgte den ansatte Agitator.

Carl Jensen, Silkeborg, henstillede, at Kongressen baade indstillede og valgte Agitatorer.

Dette vedtoges.

Otzen, Vojens, foreslog, at en tidligere behandlet Sag optoges paany.

Forslaget vedtoges med 154 Stemmer mod 111.

Otzen, Vojens, redegjorde for Aarsagen til, at Sagen var forlangt optaget paany.

Varberg Jensen, Odense Sk., syntes ikke, at det var Kongressen værdigt at beskæftige sig med en Sag, der en Gang var afgjort af Kongressen.

Sophus Mortensen, Hovedbestyrelsen, omtalte, hvor vanskelig hele den omtalte Sag havde været baade i sin Oprindelse og sin Afslutning.

Man gik til Behandling af Dagsordenens Punkt 6 a. Forslag vedrørende De samvirkende Fagforbund.

Fra Afdelingerne var indsendt følgende Forslag Nr. 25, 26, 27 og 28.

Forslag Nr. 25.

Kuskene, Kbhvn.: .. ..

At Kongressen i 1929 ikke beskæftiger sig med Spørgsmaalet: «Indmeldelse i De samvirkende Fagforbund.»

Forslag Nr. 26.

Aarhus C., Komm. og M., Jord- og Betonarb., Kbhvn., samt Thisted:

Kongressen vedtager, at Dansk Arbejdsmands Forbund indmelder sig i De samvirkende Fagforbund.

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet — Central 9961.

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær — Byen 4353.

Siden sidst.

Aarhus St. Akts. De forenede Jernstøberier: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet nægter at betale 1 Times Løn i Ventepenge til 7 Kærnemagere, der efter Middagspausen en Dag mødte til Arbejde, men blev sendt hjem, fordi den Afdeling af Fabriken, til hvilken Kernerne skulde leveres, var standset paa Grund af Maskinskade. Afdelingen hævder, at Aktieselskabet altid tidligere har betalt for Tidsspilde ved saadanne Lejligheder. Ved et Mæglingsmøde den 3. Maj erklærede Aktieselskabet sig villig til — under Hensyn til det af Tillidsmanden oplyste — at betale det krævede Beløb Kr. 7,35.

Aarhus St. Akts. De forenede Jernstøberier: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning anmoder om, at der paa det overfor omhandlede Mæglingsmøde bliver behandlet en Klage fra Aktieselskabet over, at Arbejdsmændene i Radiator-Støberiet har nægtet at paatage sig noget som helst Overarbejde. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 15. Maj enedes man om, at Timer, som er spildt paa Grund af Maskinskade, oparbejdes ved Overarbejde de følgende Dage, dog ikke over 1 Time pr. Dag og ikke mere end 4 Dage om Ugen. Iøvrigt udføres nødvendigt og paakrævet Overarbejde i det Omfang, Firmaet maatte blive enigt med Arbejderne.

Nykøbing Fl. Akts. Den danske Mælkekondenseringsfabrik: Arbejdsgiverforeningen anmoder Forbundet om snarest belejligt at deltage i Møde i Anledning af, at Aktieselskabet ønsker tilvejebragt en Aftale for Nykøbing-Fabriken vedrørende Skiftearbejde. Der har været afholdt resultatløst Mæglingsmøde. Ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen den 10. April opnaaedes heller ikke Enighed, men da der stadig væk var Vanskeligheder med Hensyn til Arbejdets Udførelse, afholdtes et nyt Mæglingsmøde den 25. April, paa hvilket man enedes om følgende: «Naar Fabriken anvender 6 Døgns-Skiftearbejde, betales en Timeløn af Kr. 1,18 for samtlige Timer i Skiftene. Arbejde om Søndagen betales som Overarbejde efter de almindelige Regler. Tillægget 80 pCt. ydes til Fabrikens almindelige Timeløn Kr. 1,08.

Nysted. Nysted Kalk- og Kridtværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Værkets Ejer — Entreprenør M. S. Jensen — ikke overholder Overenskomsten bl. a. med Hensyn til Betalingen for Over-, Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde. Aalholm Gods, med hvem Overenskomsten i 1924 er oprettet, hævder, at Overenskomsten ikke er gældende for det, efter at Værket den 1. April 1928 er overgaaet til Entreprenør Jensen, og Entreprenøren hævder, at Overenskomsten heller ikke er gældende for ham, da det er et nyt Kalkværk, Sagen drejer sig om, og det var ikke opført i 1924. Afdelingen oplyser, at Arbejdet paa det ny Kalkværk er betalt i H. t. Overenskomsten af 1924, indtil Entreprenør Jensen overtog det, og at det Beløb, Arbejderne har tilgode for Over-, Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde udgør Kr. 1450,00. Ved en Forhandling den 26. September 1928 nægtede Entreprenøren baade at anerkende Overenskomsten af 1924 og at betale Overarbejdstillæg. Forbundet indklagede derefter Entreprenøren for Den faste Voldgiftsret med Paastand paa, at han kendes pligtig at anerkende og overholde Overenskomsten fra den Dag, han overtog Virksomheden((1. April 1928) samt, at han idømmes Bod for Overenskomstbruddet. Ved Retsmødet den 14. December oplystes det, at Værket vedblivende ejes af Aalholm Gods, og at Entreprenør Jensen alene har Driften i Entreprice. Herefter hævedes Sagen for at søge Forholdet ordnet ved Forhandling med Aalholm Gods, forinden den eventuelt atter bliver indbragt for Retten. Da Godset fremdeles vægrede sig ved at betale det Overarbejdstillæg, som Entreprenør Jensen skyldte Arbejderne, indklagedes baade Aalholm Gods og Forpagter Jensen igen for Retten. Ved Rettens Møde den 12. Marts forligtes Sagen saaledes: Godsforvalter Marcher erklærer paa Aalholm Gods Vegne, at Godset vil tilsvare de i Klagen omhandlede Beløb til de paagældende Arbejdere, saafremt de kan bevise, at de har disse eller andre Beløb tilgode som Følge af, at der i Entreprenør Jensens Tid ikke er afregnet efter Overenskomsten af 2. August 1924. Skulde der opstaa Uenighed mellem Godset og Afdelingsformanden, Hans Hansen, om, hvad der i saa Henseende er bevist, er Parterne enige om at anmode Borgmester Holck i Nysted om at afgøre saadan eventuel Uoverensstemmelse.

Samme Afdeling. Samme Virksomhed: Overenskomst oprettet April 1929. 12 Mand. Timeløn 90 Øre, naar der antages en Mand særskilt til Lempning, aflønnes han med 97 Øre i Timen. Akkordpriser fastsatte for Brydning, Høstning og Knusning af Kalk. For Oprensning af Skakt om Foraaret betales 25 pCt. Tillæg til Timelønnen. Arbejderne holdes ulykkesforsikret fra den første Dag mod at betale 10 Øre pr. Dag. For Reparation over ½ Time betales Timebetaling. Mindste Udbetaling, naar en Mand tages i Arbejde, er en halv Dagløn. Iøvrigt gælder Overenskomsten mellem Teglværksforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Nørresundby A. Dansk Andels Cementfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken, som ved et Mæglingsmøde den 21. Februar 1927 indgik paa at tiltræde Bestemmelsen om, at til Lastning af Cement tages Winchmand fra Land til ikke skandinaviske Skibe, der anvender Damp- eller Motorwinch, med mindre Skibets Fører sætter sig derimod, da der i saadanne Tilfælde betales 10 pCt. Tillæg, som tilfalder alle indenbords Arbejdere og Anhuggere, saasnart de andre Cementfabriker har tiltraadt Bestemmelsen, alligevel nu efter at disse har tiltraadt den, nægter at gøre det. Ved et Mæglingsmøde den 20. April kunde Enighed ikke opnaas, hvorfor Sagen henvistes til Afgørelse af en faglig Voldgift. Fabriken udbad sig at give endelig Svar paa sin Stilling til Sagen senest den 27. April. Den 27. April meddelte Fabriken, at den herefter vil rette sig efter de samme Betingelser som Cementfabrikerne «Norden» og «Rørdal».

Odense F. Dansk Akkumulator- og Elektromotor-Fabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken

nægter at betale 100 pCt. Tillæg for 1 Times Arbejde om Morgenen før normal Arbejdstids Begyndelse til en Mand (Fyrbøder), hvis Arbejdstid er omlagt til at være fra Kl. 6½ Morgen til 4½ Eftm. (medens den normale Arbejdstid er fra Kl. 7½ Morgen til 5½ Eftm.) for de Dage, Manden har arbejdet til Kl. 5½ Eftm. Fabriken vil kun betale 25 pCt. Tillæg, idet den henviser til en afsagt Voldgiftskendelse angaaende 2 Smede i Middelfart. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 15. Maj sluttede Sagen, idet Aktieselskabet indgik paa til fuld Afgørelse at efterbetale den pagældende Arbejder Kr. 10,00.

Odense F. Firma Th. B. Thrige: Afdelingen anmoder om, at der begæres Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at imødekomme et af Arbejdernes Tillidsmand fremsat Krav om Forhøjelse af Timelønningerne. Afdelingen oplyser, at Gennemsnitstimelønnen for 175 Mand kun er 96 Øre. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 15. Maj indgik Firmaet paa at give en Forhøjelse paa fra 2 til 8 Øre til 13 Mand; for 30 Mand forhøjedes Timelønnen med 60 Øre til Deling efter nærmere Fastsættelse mellem Afdelingsformanden og Firmaet. Med Hensyn til udlærte Viklerlærlinge og Ferniseringsarbejdere fastsattes særlig Aftale.

Kuskene, Kbh. Akts. Maypole Dairy Co.: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Ugeløn Kr. 71,75 a 65,50. Arbejdstid 8 Timer. Kusken, der besørger Staldtjeneste paa Søn- og Helligdage, erholder herfor 6 Kr. Overarbejde de første 2 Timer efter normal Arbejdstids Ophør samt paa Søn- og Helligdage til Kl. 12 Middag betales med 50 pCt. Tillæg til Timelønnen, alt andet **Overarbejde betales med 100 pCt. Tillæg til Timelønnen** (i Forhold til Ugelønnen). Overarbejde regnes med og betales for hver paabegyndt halve Time, for Søn- og Helligdagsarbejde for dog mindst 3 Timer. Sommerferie i samme Udstrækning som hidtil. I Sygdoms- og Ulykkestilfælde erholdes de første 6 Uger fuld Løn minus 3 Kr. pr. Arbejdsdag. Ulykkesforsikring desuden i H. t. Loven Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge fra Lønningsdag til Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Almindelig Regulering regnet fra Pristallet 176. Gælder til en 1. Maj.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Akts. Det forenede Oliekompagni: Overenskomst oprettet. 14 Mand. Ugeløn Kr. 58,90. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. Time 50 pCt., derefter samt paa Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg (nærmere Difination af Overarbejdsbetalingen og Spisetider ved Overarbejde fastsat). Ved Rensning af Brændselsoljetank, Cisternevogne, Lægtere, Tankvogne og Tankbiler samt ved indvendig Mønjemaling af Benzinbeholdere ydes et ekstra Tillæg af 1 Kr. pr. Dag, for indtil ½ Dag 50 Øre. Til Arbejderne leveres Overtrækstøj. Ved Maling af tomme Trætønder excl. Bunde ydes en Godtgørelse af 1 Øre pr. Tønde. Ved Udearbejde, hvor Maaltiderne ikke kan indtages i de paa Selskabets Arbejdspladser værende Spiselokaler, ydes en Godtgørelse af 125 Øre pr. Maaltid (Frokost og Middag). Naar Rensning eller Maling, for hvilket der er fastsat ekstra Tillæg (af 1 Kr. pr. Dag, 50 Øre pr. ½ Dag) udføres som Overarbejde, betales for den 1. Time 16 Øre, 2. Time 17 Øre, 3. Time 19 Øre og efterfølgende Timer 25 Øre Tillæg til den almindelige Overarbejdsbetaling. Arbejdere, som har været uafbrudt beskæftiget siden 1. Januar, erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været i Selskabets Tjeneste mindst 6 Uger, fuld Løn for de 3 første Uger, naar den er anmeldt senest 24 Timer efter dens Indtræden og mod Forevisning af Lægeattest. Arbejderne er ulykkesforsikret saaledes, at der betales fuld Løn de første 2 Uger og derefter 4 Kr. pr. Dag i de følgende 11 Uger, hvorefter Loven træder i Kraft. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge fra en Lønningsdag til en Lønningsdag. Gælder til en 1. August.

Lager- og Pakhusarb., Kbh. Det danske Petroleums Aktieselskab: Overenskomst oprettet. 110 Mand. Ugeløn Kr. 58,90. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejdstillæg, dettes Beregning m. m. Ekstra Tillæg for Rensningsarbejde og Mønjemaling og disses Beregning ved Over-**arb. Udearbejdstillæg, Ferie, Løn under Sygdom, Ulykkestilfælde samt den gensidige Opsigelsesfrist som ovenf. Ved** Oprensning af Skibstanke, hvori der har været lastet «Continental Cylinder Oil» eller tilsvarende Kvalitet, hvor Oprensning er af ligesaa vanskelig Art, ydes et Tillæg til Timelønnen af 100 pCt. for den Tid, der medgaar. Ved alt Pladsarbejde med Asfalttromler og Asfaltfoustager i Forbindelse med Akkordlosning eller Lastning ydes der et Tillæg af 30 pCt. Arbejderne faar udleveret Overtrækstøj til Rensningsarbejde og indvendig Mønjemaling i Benzinbeholdere samt ved Styrtning af Smøreolie. Arbejdet ved Tappemaskinen udføres i Akkord. Gælder til en 1. Juli.

Aarhus C. Aarhus Taxa: Overenskomst oprettet. 50 Mand. Ugeløn Kr. 42,00 plus 10 pCt. af det indkørte Beløb. Arbejdstiden er 19 sammenhængende Timer til 2 Mand med 1 Time Spisetid i Dagvagten og ½ Time i Natvagten (altsaa henholdsvis 9 Timers Arbejdstid om Dagen og 8½ om Natten). Enkelte Vagter betales med 6 Kr. Ved Natvagt skal Chauffører varskos inden Kl. 12 Middag, i modsat Fald er Betalingen 7 Kr. for Vagten. Overarbejde 135 Øre pr. Time. Chaufførerne erholder 4 Dages sammenhængende Søgnedage i Forbindelse med en Frisøndag. Ulykkesforsikring ogsaa for de første 13 Uger med en Mindsteudbetaling af 3 Kr. pr. Dag fra den Dag Ulykken indtræffer. For Landture, der ikke er tilendebragt samme Dag, betales 10 Kr. ekstra pr. Døgn. Chaufførerne skal selv holde sig med de af Politiet beordrede Uniformer. Opsigelse af Arbejdsforholdet kan fra begge Sider ske med 2 Dages Varsel. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Aarhus K. Mejerierne i Aarhus: Overenskomst oprettet. 9 Mand. Ugeløn Kr. 54,00 (var Kr. 49,47). Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde 1. Time 25 pCt., 2. Time 33⅓ pCt., 3. og 4. Time 50 pCt., derudover 100 pCt. Tillæg. Iskusken og Staldkarlen ved De forenede Mejerier erholder samme Ugeløn som Mejerikuskene. Kuskene erholder 5 Dages Sommerferie uden Afkortning i Ugelønnen. I Sygdomstilfælde erholder Mejerikuskene ⅔ Ugeløn (anerkendt Sygekasse). Ved Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af 3 Kr. de

første 13 Uger derefter i H. t. Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 15 Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April, tidligst til 1. April 1931.

Fredericia K. Follerupgaard Mejeri: Afdelingen indberetter, at Overenskomsten er fornyet for 1 Aar paa følgende Vilkaar. Procenten af Salgssummen er forhøjet fra 13 til 14 pCt. For Hesten forhøjedes Betalingen fra 165 Øre til 200 Øre pr. Dag. Betalingen for Drengemedhjælp forhøjedes fra Kr. 20,00 til Kr. 27,50 pr. Maaned. Traadt i Kraft 1. Maj. Vedrører 6 Mand.

Odense C. Is-Cream Fabriken: Afdelingen indberetter, at den har afsluttet Separat-Overenskomst med Firmaet. Chaufførerne lønnes fremtidig med Kr. 95,00 pr. Uge plus 1 Øre pr. Liter (var Kr. 70,00 pr. Uge plus 1 Øre pr. Liter).

Odense L. P. Firma V. R. Maegaard: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet for Afbæring af Cement til Pakhus, naar Cementen er indkørt direkte fra Skib, kun vil betale 46 Øre pr. 10 Tønder, hvilket er Betalingen, naar Indbæringen foregaar fra Bane- eller Byvogn, medens Betalingen, naar Tilkørselen foregaar fra Skib, er 58 Øre. Afdelingen har forhandlet lokalt, men Enighed opnaaedes ikke, da Arbejdsgiveren kun vilde betale 58 Øre pr. 10 Sække i dette Tilfælde, naar denne Betaling bortfaldt for Fremtiden. Ved et Mæglingsmøde den 2. Maj indgik Arbejdsgiveren paa at betale det omstridte Beløb.

Nykøbing Fl. Omnibilejer V. Larsen: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugeløn Kr. 51,00. Arbejdstid 8 Timer daglig, 48 Timer ugentlig. Chaufførerne har en ugentlig Fridag. Overarbejde 2 Timer a 30 pCt., 3. Time 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdagsarbejde 70 pCt. Tillæg. Afløsning betales med Kr. 10,00 pr. Vagt. Skindtøj, Hue og Gamascher udleveres efter Behov, dog højst 1 Stk. hvert Aar samt en Kappe hvert 3 Aar, eller i modsat Fald Kr. 36,00 pr. Kvartal. Chaufførerne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af 3 Kr. i de første 13 Uger og derefter i H. t. Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Traadt i Kraft 15. April og gælder til en 1. Maj.

Rønne. Akts. Bornholms Telefonselskab: Overenskomst oprettet angaaende Losning af Telefonstænger. Akkordpriser fastsatte for Losning og Sortering i Bunker paa Havnepladsen, samt for at genlæsse Stængerne paa Havnepladsen og derefter aflæsse dem paa Stanglagerpladsen eller læsset paa Banevogn. Med H. t. Retten til at udføre Arbejdet samt Prisregulering gælder Bestemmelsen i Overenskomsten af 11. August 1928 mellem Foreningen af Arbejdsgivere i Rønne Havn og Afdelingen.

Svendborg. Svendborg Importørforening: Overenskomst oprettet angaaende Akkordpriser for Tapiokamel og Kridtmel i Sække. Grænsen for Motorskibe ogsaa fullpowerede fastsattes til 190 Tons, saaledes at Skibe herover henregnes under Damperlosning. Ved alle Motorskibe over denne Størrelse betales 15 pCt. Tillæget, hvis de udfører det indenbords Arbejde selv.

Belysningsarb., Kbh. Lyngby Gasværk: Overenskomsten fornyet for Tidsrummet 1. April 1929 til 31. Marts 1930 med den Ændring, at Lønnen er fastsat til Kr. 350,00 pr. Maaned (var Kr. 80,00 pr. Uge). Vedrører 10 Mand.

Jernbanearb. M. De danske Statsbaner: Afdelingen indberetter, at det er lykkedes at gennemføre Akkord paa saa godt som alt Arb. og for det almindelige Rengøringsarbejde paa Statsbanernes Hovedværksted i København.

Esbjerg. Esbjerg Murermesterforening: Afdelingen indberetter den 22. April, at det ved et nyt Møde med Murermesterforen. er lykkedes at faa underskrevet ny Overenskomst med de Forbedringer, som Parterne ved Forhandlingerne i Efteraaret 1923 var enedes om.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Fibiger & Villefrance: Overenskomst oprettet vedrørende et Stykke Arbejde for Fredericia Kommunes Vandværk. Arbejdet udføres i Akkord. Timeløn 125 Øre (deraf betaler Kommunen et Tilskud af 27 Øre pr. Time), der ogsaa udbetales til Akkordarbejderne. Kilometerpenge betales med 120 Øre pr. Mand pr. Dag. Vedrører 30 Mand.

Odense A. Grønlykke Grusgrav. Møllegaard, Grønlykke, og Rasmus Petersen, Aasum): Overenskomst oprettet. Arbejdstid og Overarbejdstillæg er ligelydende med, hvad der er gældende mellem Odense Entreprenørforening og Arbejdsmændenes Fagforening i Odense. Mindstetimelønnen er 98 Øre. Der oprettes Akkordpriskurant for Harpning, eventuel Læsning og Afgravning. Udbetaling af Løn finder Sted om Fredagen i Arbejdstiden. Mulige Uoverensstemmelser angaaende Forstaaelsen af Overenskomsten søges bilagt ved Forhandling. Akkordpriserne kan opsiges med 2 Maaneders Varsel. Overenskomsten gælder til en 1. April. Arbejdsgiverne forpligter sig til at antage organiseret Arbejdskraft. Blokaden hævet og Arbejdet genoptaget 1. Maj

Odense A. Rikkesminde Grusgrav (Entreprenør P. Kristensen): Overenskomst oprettet. Ordlyden er i et og alt enslydende med ovenstaaende Overenskomst (der var ikke blokeret). Overenskomsten er tiltraadt som gældende for **Paradis Grusgrav** (Entreprenør C. Thrane), idet de nuværende Betalingsvilkaar i Grusgraven opretholdes, saaledes at Priserne varierer under Hensyn til den Jordmængde, der skal fjernes.

Odense A. Kildegaards Grusgrav (Entreprenør Kiær): Overenskomst oprettet af samme Ordlyd som de 2 ovenfor nævnte Overenskomster. Blokaden hæves og Arbejdet genoptages den 1. Maj, idet dog henvises til det særlige herom oprettede Dokument (Dokumentet bestemmer, at de Arbejdere, der har arbejdet under Blokaden, enten afskediges eller faar ordnet deres Medlemsforhold til Odense A., forinden Blokaden hæves). Vedrører 8 Mand.

Akkordpriskuranter er samtidig oprettet mellem **Grønlykke Grusgrav, Rikkesmindes Grusgrav samt Kildegaards Grusgrav** og **Odense A.**

Odense G. Det danske Gaskompagni: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten for 1 Aar til 1. April 1930 med de nuværende Lønninger, 159 Øre pr. Time for By- og Retorthusarbejdere og

154 Øre for Pladsarbejdere, uden Pristalsregulering. Desuden opnaaedes nogle mindre Forbedringer paa andre Punkter i Overenskomsten. Vedrører 62 Mand.

Jernbanearb. B. De danske Statsbaner: I den mellem D.S.B. og D. A. F. gældende Overenskomst af 12. og 14. December 1928 angaaende Udførelse af Akkord af visse Arbejder i Provinsen er fastsat et Tillæg af 15. pCt. Tillæg til Timelønnen for Skrabning og Maling af Vognvægte og Skydebroer. Da D. S. B. ikke betaler Tillæg for disse Arbejder i København, anmoder Afdelingen Forbundet om at foranledige, at der ogsaa for Københavns Vedkommende betales et Tillæg, men mener, at Tillægget i København bør ansættes til 13 Øre pr. Time. Efter at Sagen var indberettet til Generaldirektoratet med Henstilling til det om at yde Tillægget, meddelte dette den 11. Maj, at man efter Omstændighederne har ment at kunne indgaa paa, at det særlige Tillæg af 13 Øre ogsaa ydes for Skrabning og Maling af Vognvægte og Skydebroer.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Svendsen & Kjær: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke overholder en den 13. Januar 1927 afsluttet Overenskomst, hvorefter Arbejdet ved Gravemaskinen skal udføres i Akkord til en Betaling af 2,75 Øre pr. Vogn pr. Mand til 3 Mand i Graven og mindst 12 Mand paa Tippen, idet der kun er betalt Timeløn, 98 Øre, for Arbejdet for Tiden, der er arbejdet, efter at Frosten kom af Jorden. Afdelingen opgør Arbejdernes tilgodehavende Beløb til Kr. 940,50. Da Firmaet trods Forbundets Henstilling til ham om Forhandling med ham derom nægtede at betale Beløbet, blev Arbejdet standset. Ved et Møde den 5. Maj i København gik Sagen i Orden, og den 6. Maj meddeler Afdelingen, at Entreprenørerne har indbetalt det tilgodehavende Overskud, Kr. 810,00, til Arbejderne, hvorefter Arbejdet bliver genoptaget den 7. Maj.

Frederikssund. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at D. S. B., der den 19. Februar havde ca. 50 Mand i Arbejde ved Snekastning, som blev afskediget om Aftenen uden at faa deres tilgodehavende Løn udbetalt, men derimod fik Besked paa at møde den efterfølgende Fredag Kl. 9 Form. for at modtage deres Penge, og alligevel maatte vente til Kl. 2 Eftm. før Pengene blev udbetalt, nægter at betale Ventepenge (5 Timers Løn a 98 Øre). Afdelingen hævder, at Arbejdsfortjenesten skulde være udbetalt ved Afskedigelsen. Efter at Sagen var paatalt overfor Statsbanedirektoratet, meddelte dette den 15. April, at man har foranlediget, at den omhandlede Ventetid godtgøres Arbejderne, saaledes at der udbetales dem almindelig Timeløn for Tiden mellem Kl. 9 Form. og Kl. 2 Eftm. den omhandlede Dag.

Glostrup. Dræningsmester J. Jensen, Hyllede pr. Faxe: Afdelingen indberetter den 2. April, at Dræningsmesteren efter i nogen Tid at have været blokeret, har underskrevet den lokale Dræningspriskurant, hvorefter Blokaden er hævet.

Glostrup. Entreprenør Chr. Bach: Afdelingen indberetter den 5. April, at Entreprenøren, efter i nogen Tid at have været blokeret, fordi han ved et Arbejde i Rødovre kun betalte en Timeløn af 98 Øre, imedens den overenskomstmæssige Timeløn er 110 Øre, nu har underskrevet den lokale Overenskomst, hvorefter Blokaden er hævet.

Glostrup. Murermester Sørensen, Roskildevej 8: Murermesteren har tiltraadt den mellem Lokalforeningen af Murermestre i Glostrup, Taastrup, Hedehusene og Omegn og Glostrup Afdeling gældende Overenskomst af 25. April 1919 med Ændringer af 9. Juli 1925, herunder Arbejdstid, Timeløn, Overtidsbetaling, Almindelige Bestemmelser samt Regler for Behandling af faglig Strid. Den nuværende lokale Timeløn er 110 Øre. Eventuelle Ændringer i nævnte Overenskomst tiltrædes

Gram. Murermester Theilmann: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Akkordoverskudets Størrelse for Arbejdet ved Opmuringen af Gramby Sygehus. Ved Mæglingsmødet den 20. August 1928 viste det sig, at det Beløb, Mesteren skyldte Arbejderne, var Kr. 570,50 og ikke, som af Mesteren opgivet, Kr. 186,75. Sagen ordnedes ved, at Mesteren indgik paa at betale Kr. 570,50, men først den 11. Januar indberetter Afdelingen, at Sagen endelig er i Orden, idet Arbejderne har faaet Restbeløbet paa Kr. 250,00, som blev refunderet af Amtet.

Den 9. Januar anmodes Forbundet atter om at bistaa Afdelingen overfor samme Mester, idet der nu er opstaaet Uoverensstemmelse om Akkordoverskudets Størrelse for Pudsearbejde paa Bygningerne. Afdelingen mener, det drejer sig om ca. 600 Kr., som Arbejderne har haft tilgode i omtrent 2 Maaneder. Ved et Mæglingsmøde den 6. Marts erkendte Murermesteren Arbejdernes Fordring paa Kr. 593,14 og dertil at betale et Beløb paa ca. Kr. 12,00 for udført Arbejde ved nogle elektriske Ledninger, som Arbejderne ikke havde opført paa deres Regnskab. Beløbet skulde betales i Løbet af 14 Dage. Den 3. April meddeler Afdelingen, at Arbejderne har faaet deres Tilgodehavende udbetalt.

Hillerød. Murermester Gudmannsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Murermesteren vægrer sig ved at udbetale et Overskud paa Kr. 63,70, som Arbejderne har tilgode for en Tagakkord ved et Byggeforetagende paa Lyngbyvej. Vægringen begrundes med, at de samme Arbejdsmænd har arbejdet i 2 andre Akkorder paa samme Byggeforetagende og paa disse er et Underskud paa omkring Kr. 300,00. Han forlanger derfor alle 3 Akkorder opgjort under eet for at holde sig skadesløs for Underskudet. Ved et Møde den 19. Marts indgik Mesteren paa at betale det omstridte Beløb, Kr. 63,70, uanset Underskudet paa de tidligere Akkorder.

Kolding A. De danske Statsbaner: Afdelingen indberetter, at Stasbanerne for Snekastningsarbejde kun betaler 98 Øre i Timeløn, medens Kommunen betaler 105 Øre for Snekastning og 20 pCt. Tillæg til Timelønnen for Isophugning. Afdelingen har haft en Forhandling med Baneingeniøren for Fredericia, der tilbød at betale det samme, som Kolding Kommune betaler, hvilket Tilbud Afdelingen dog ikke mener at kunne tiltræde, hvorfor den har tilskrevet Distriktet i Aarhus om at betale 105 Øre for Snekastning og 125

Øre for Isophugning. Den 18. Marts meddeler Statsbanerne til D. A. F., at der for Snekastningen bliver betalt 105 Øre pr. Time, men at der for Isophugning kun skal betales almindelig Timeløn. Da Arbejdet imidlertid har været kombineret med og udført paa de samme Dage som Snekastningsarbejdet, vil der dog for Ophugningen i dette Tilfælde kunne betales 105 Øre pr. Time.

Kolding A. Kolding Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunen kræver et Arbejde udført som Nødarbejde, om hvilket der ved en Forhandling den 11. December 1928 ikke er taget Beslutning om, at det skal udføres som «Nødarbejde». Ved et Møde med Gade- og Vejudvalget indgik Udvalget paa at efterbetale Arbejderne, hvad de i H. t. den almindeligt gældende Overenskomst har Krav paa for det udførte Gasledningsarbejde, der var betalt som Nødarbejde. Udvalget indrømmede tillige, at der var begaaet en Fejl og lovede, at dette ikke skulde gentage sig.

Svinninge. Fyns Skalleeksport, Odense: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ,der til Tider beskæftiger 20—30 Mand ved Gravning af Skaller, kun betaler en Timeløn af 70—80 Øre. Ved et Møde den 10. Maj indgik Firmaet paa at betale tarifmæssig Timeløn (98 Øre) for alt Timelønsarbejde.

Søllerød. Entreprenør Hubenbækker: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren nægter at betale Arbejderne et tilgodehavende Overskud paa 212 Kr. for Regulering af Gangstier og Skraaninger paa Kongevejen mellem Lyngby og Holte. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenøren, meddelte Afdelingen den 15. Maj, at Arbejderne havde faaet deres Tilgodehavende Overskud udbetalt.

Tilst. Bygmester Aug. Christensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Bygmesteren nægter at betale Kr. 45,00, som et Medlem har tilgode for udført Arbejde ved Nedrivning paa Mundelstrup Gødningsfabrik. Efter at Sagen var paatalt overfor Bygmesteren, meddelte Afdelingen den 8. April, at Mesteren har udbetalt Manden de Penge, han skyldte ham.

Trustrup. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanernes Arbejdsleder, med hvem der var afsluttet Akkord for et Kabelarbejde, efter at der var arbejdet i Akkord i 4 Dage, efter Aftale med Arbejderne ophævede Akkorden for Resten af Arbejdet, fordi der var Frost i Jorden. Han tilbød Arbejderne at betale Resten af Arbejdet med Timeløn plus 25 pCt. Tillæg, men har desuagtet kun betalt almindelig Timeløn, 98 Øre. Arbejderne mener sig berettigede til at blive aflønnet i Overensstemmelse med den trufne Aftale. Arbejdet har varet 882½ Time og Akkordoverskudet for de første 4 Dage er udbetalt. Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet, meddelte dette den 20. Marts, at i Betragtning af de foreliggende Omstændigheder skal man imidlertid i dette Tilfælde være villig til at betale et Akkordafsavnstillæg til Timelønnen paa 20 pCt. for de 851½ Time, der ikke er arbejdet i Akkord.

Vojens. Murermester Erbs: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der beskæftiger 4 af Afdelingens Medlemmer, aflønner den ene Mand med en Dagløn af Kr. 5,00 og de andre efter en Akkordpris, han selv har sat, men som kun giver en Dagfortjeneste af ca. Kr. 6,00. Efter at Afdelingen havde tilskrevet Mesteren, at den ønskede en Forhandling med ham om Lønforholdet, og at Forbundet fremmødte med en Repræsentant til Mødet, gik Sagen i Orden forinden Mødets Afholdelse, idet Mesteren da betalte i H. t. Overenskomsten med Hovedorganisationen af Mestre i Byggefagene paa Landet.

Blaahøj og Give: Akts. De jyske Kultørvsfabriker: Overenskomst oprettet. 100 Mand. Timeløn 84 Øre (var 90 Øre). Akkordpriserne reduceret med 7 pCt. Arbejdstid i Tiden fra 1. April til 1. Oktober 10 Timer. Overarbejde fra Kl. 6—10 Aften 50 pCt. og derefter 100 pCt. Tillæg. Ved Etablering af 2 Holds Drift a 10 Timer betales et Tillæg af 12 pCt. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. Marts 1930.

Brahetrolleborg. Brahetrolleborg Gods Skovdistrikt: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Godset uden Forhandling med den har udarbejdet Akkordpriser for Skovningsarbejdet. Efter en længere Korrespondance afholdtes den 4. Februar et Møde, ved hvilket Skovrideren erklærede, at han f. T. ikke kunde gaa med til at underskrive nogen Overenskomst, da Ejeren er død, men han indgik paa for Skovnings-Sæsonen 1928—29 at betale i H. t. Overenskomsten, som er gældende mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og D. A. F. samt, hvis Arbejderne har faaet for lidt udbetalt, at efterbetale dette. Vedrører 19 Mand.

Langaa. Johannesberg Skov. Ved en Forhandling den 20. Maj opnaaedes Enighed om, at Arbejdet i Johannesberg Skov betales i H. t. Overenskomsten for Land- og Skovbrug af 1928. Vedrører 6 Mand.

Moselund. Tørvefabrikant Henriksen: Overenskomsten af 5. Maj 1928 fornyet uforandret for 1 Aar til 1 Februar 1930. Vedrører 35 Mand.

Moselund. Tørvefabrikant J. Ernst: Overenskomsten af 26. Maj 1928 fornyet uforandret for 1 Aar til 1. Februar 1930. Vedrører 14 Mand.

Moselund. Tørvefabrikant Rasmus Andersen: Overenskomsten af 26. Maj 1928 fornyet uforandret for 1 Aar til 1. Februar 1930. Vedrører 12 Mand.

Rønbjerg. Tørvefabrikanterne: Afdelingen indberetter den 20. Maj, at den har fornyet Overenskomsten af 1928 uforandret til 1. September 1929. Vedrører 18 Mand.

Pandrup, Pindstrup og Stenvæd. Akts. Nordisk Mosebrug: Overenskomsten af 7. Oktober 1927 fornyet uforandret til 1. Marts 1930. Vedrører 70 Mand.

Ansvarhavende Redaktør: Th. Pedersen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)